L 89
18.a L – 14

Caja
A-29

mgr maoud

[illegible]

R. 30.753 C.D. 16 4

Expositio Bñi Egidii Romani Super Libros Priorum Analeticorum Aristotelis cum textu eiusdem.

Guidi Posthumi Pisaurensis philosophie cultoris accuratissimi Dialogus.

Dic sophie qua parte places? quibus erigis oris
ceruicem? patria qua trahis urbe genus?
Fida stragirei descripsi tela magistri.
orbe lego: toto. Martia Roma tulit
Sed tua cur minio tibi cornua cedrus obumbrat?
Hec est pro reditu pompa parata meo.
Que facies tibi prima fuit? qua ue aduena mundi
parte uenis? longum quo duce carpis iter?
Sordebam: emersi e tenebris: Scoto duce: per quem
In tenebris virtus nulla iacere potest.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

Joannes Antonius Scotus Partheno-
peus Magnifico Domino Antonio Iu
stiniano Patricio Veneto Artiũ doctori
clarissimo ac senatori bñmerito felicitatẽ.

¶ Antiqua consuetudo ⁊ pene cuꝫ litteris
ipsis orta Ad nostraqꝫ usqꝫ tempora de-
ducta; ut que quiqꝫ conscripsissent regi-
bus ⁊ principibus ueluti terrestribus diis
sacrarẽt ut ab illis ⁊ auctoritatem ⁊ orna
mẽtum scripta sumerent. Idqꝫ Jouis se-
culo maxime fuisse in usu apud Rimitiuꝫ
legimus. Nam quõ Juppiter eiecto de
regno patre Saturno maiorem vite par
tem in Olympo monte degeret: Quicũ-
qꝫ quidpiam noui inuenissent; ad eum ue
niebant. Eiqꝫ suas inuẽtiones dedicabãt:
Sic ⁊ Esopus fabulator egregius fabula
rum opusculum Creso Lydorum regi sa
crauit. Et Oppianus Cilix poeta sui tem
poris non obscurus opus suum de pisciũ
natura Comodo imperatori dicauit. Sic
⁊ grauissimus vir ille Plinius Uespasia
no naturalem ascripsit historiam. Et cete
ri posteri eundem morem ad nostra usqꝫ
tempora seruarunt. Presentem itaqꝫ di
sputationem tibi deuoui Generose Anto
ni. non regi aut principi. tum quia nõ mi
nus illustrari illam ac ornari nomine tuo
speramus. tum etiam q̃ grauissimo tuo
ac doctissimo examine iudicari illam ma
lumus. ut abs te castigata quõ fuerit in lu
cem prodire non dubitet: Uale.

Questio.

Questio est. An potissima demõstratio reperiat ur illa nullo pacto sit dãda? Que ꝓfecto admodũ utilis nimiũq; difficilis qõ est. vtilis qdẽ/tũ ꝓpterea q̃ demõstratiua disciplina finis est toti⁹ logice ut p⁹ ꝓo⁹ p⁹ ⁊ 5⁹ capite dixit Aristoteles. Demõstratiue aũt disciplie finis ⁊ ꝓfectio ultia est potissima demõstratio. Tũ ẽt q: quõ scire sit per demõstrationẽ itelligẽ maxima ⁊ potissima scia erit ꝑ maximã ⁊ potissimã demõstrationẽ. Quare qcqd maximarũ sciarũ munẽ sortiri sum⁹ a potissima demõstratione sũpsisse originẽ fateri necesse est. Difficilis vo cũ nullꝰ eã ãtea disputarit: Maximũ aũt ꝑncipiũ oium ut dixit Aristo. in calce libri Elẽcho rũ: q̃re ⁊ difficillimũ. Quãto eni optimũ ꝑtãte/tãto puissimũ magnitudie: difficillimũ est aũt videri. Hoc aũt in nẽto facile ẽ addẽ ⁊ augẽ reliquũ. Quare cũ ea q̃ ex ꝑn/cipio iueniunt paxi ꝑmis augmẽtũ sumẽ soleãt: ut ibidẽ Aristo. Erit oiuz qui hãc qõnẽ legerint/que audierit/omissis in ea facile idulgẽ: De iuẽtis aũt Aristoteli religsq; ꝑpatheticis (quoꝝ doctrinã imitati sum⁹) mlias hie grãs.

Ad cuius qõnis negatiuã ꝑtẽ arguimus ꝑmo supponẽtes q̃ mediũ ꝑm Aristo. in potissima demõstratione est definitio. ut pz ab ipso in plurib⁹ locis ꝑmi ⁊ scdi posteriozꝝ ⁊ ꝑ⁹ de aia tex. cõmẽtarij. xj. 4⁹ ꝑh. te. cõmẽtarij. 34. ac 7⁹ me^cc^ te. ꝓmẽtarij. 59. Tũc si nõ dak definitio potissima ergo nec demõstratio potissima. Enthimema pz. nã cũ deficiẽte cã ꝑse ⁊ imediata deficiat effect⁹: Mediũ aũt sit demõstratiõis huiusmodi Cã: deficiẽte medio deficiet utiq; demõstratio. Sed ꝓcedẽs enthimematis ꝑbak/q: ut dixit Aristo. 6⁹ thopicoꝝ. Quelibet definitio ex gñe ꝓstat ⁊ dĩa: Sed in q̃libet definitiõe ultia dĩa apponi dz/cũ illa sit cõpletiua q̃ditatis: At ultima dĩa nobis ignota est/cũ illã circũlocq̃mur plurib⁹ differẽtiis/ut pz exꝑimẽto. Quare nulla dak uera ⁊ potissima definitio. cũ definitio circũlocuta non sit potissima.

Amplius si de quo magis videk ieẽ/⁊ nõ inest/nec de quo min⁹/sed magis videk/q̃ demõstratiões mathematice sint potissime/⁊ nõ sint: g̃ nulla dak demõstratio potissima. Maior est manifesta. ⁊ mior ꝓ ꝑma ꝑte est cõmẽtatoris Auerrois/2⁹ me^cc^. tex. cõmẽtarij. 16. ubi/⁊ nõ opz (ingt) hoiez querẽ/ut idẽ sit modus fidei in nãlib⁹ ⁊ mathematicis: demõstrationes enim mathematice sũt in ꝑmo ordie certitudinis/⁊ reliq̃. Qõ ẽt ex 2⁹ cõmẽtario ꝑ' ꝑh. hẽri põt/ubi hẽt q̃ in mathematicis ꝓcedim⁹ ab hijs que sũt nota ⁊ nobis ⁊ näe. Ex q̃ cõcludi põt mathematicas demõstratiões dicere eẽ ⁊ cãm: Q: aũt ille nõ sint potissime/ꝑbak. Nam ꝑmo posteriorũ habek/q̃ cã que demõstrationis est mediũ/nõ soluz est altero mõ cã effectus in cognoscẽdo scilicet: sed etiaz in eẽndo qm̃ est. Tũc sic arguimus. Mediũ in mathematicis non est cã in eẽndo: ergo demõstrationes mathe^cc^ non sunt potissime/ꝓñtia patet ex dictis: sed ꝓcedẽs ꝑbak per 2^rem^/ꝑ⁹ phisicoꝝ cõmẽtario ꝑ⁹. ubi nõ oẽs (ingt) artes cõsiderãt oẽs cãs. Sed quedã formales tm̃/ut mathe^cc^. que forma ꝑm oẽs nõ est forma/que est altera pars compositi: sed est forma declarãs q̃ditatẽ. ergo mediuz per istã formã/nõ erit potissimũ: quare nec demõstratio.

Amplius perfectio: demõstratio/que põt dari/est demõstratio/per genus cãe finalis/per Aristo. 2⁹ post^oz^. cũ ibi stet resolutio totius demõstrationis: ꝓ illa nõ est potissima eo q̃ cã finalis nõ est cã in essendo/sed in mouẽdo ꝑm Aristo. 2⁹ ꝑh. ⁊ etiã effectus magis hẽt cẽ per cãs itrinsecas q̃z extrinsecas. Cã aũt finalis est extrinseca: g̃ per ipsam nõ erit demõstratio potissima ⁊ ꝑ ꝓñs nec ꝑ alias cãs erũt potissime demõstratiões cũ demõstratio ꝑ cãz finalẽ sit ceteris alijs potior ut auẽte Aristo. ẽ declaratũ. Cõfirmãt ꝓterea hãc qõnis ꝑtẽ Epicurus athenieẽsis/ac eⁱ⁹ sectatores oẽs/q̃ nedũ potissimã demõstrationẽ negarũt. ꝓ oẽm logicã ut deuiã agũt ꝓbãq; repudiãt. At ꝑtẽ oppositã celebriozꝝ ꝑhantiũ turba uerior ẽ ostẽdit. Nã ut ceteros antigoris phie ꝑies ꝓteream⁹/acutissimus vir ille Chrisipp⁹/per. 40. ferme annos logice studijs itẽt⁹/tum ceteras logice ꝑtes/tũ uel maxime eã que de demõstratiõe laboriosissime scripsit. Plato diuina mẽtis abũdãtia instruct⁹/binarie eaten⁹ phie/phisice vz ⁊ ethice/tertiã logicã addidit/⁊ ꝓsumato trinario phie opi/extremã manũ l posuit. Cui⁹ auditor Aristoteles phoꝝ oiuz facile ꝑnceps qui dialecticã ꝑm⁹ iuenit (ut ipse de se in calce libri elenchoꝝ testak) Judicatiuã logicã quã ꝑus Plato ꝑm⁹ achademicoꝝ/ac ẽt Stoici sufficiẽter, ꝑsecuti erãt/ita in artez redegit/ꝑfecit/ac cõpleuit/ut nunq̃z amplio⁹ in ipsa q̃dpiã desideratũ fuerit. Est aũt iudicatiua ars oĩs pp demõstratiõnẽ potissimã. Theophrast⁹ ẽt Aristotelẽ imitat⁹/septez de demõstratione libros cõposuit. Themist⁹ ꝓterea, Jo. grãmatic⁹: Eudem⁹/⁊ alij ex antigs ꝑipatheticis in cõmẽtarijs suis in Aristo. hãc artẽ sufficiẽter sũt, ꝑsecuti: Et (ut grecos obmittã) Gallen⁹ arabs/duos ẽt de demõstratiõe edidit libros. Laborauit ⁊ Auic. in demõstratiue artis uestigatione/ut in eⁱ⁹ sufficiẽtia facile mõstrat. Alfarabi⁹ ꝓterea ⁊ alij cõplures/⁊ Auerroes potissimũ q̃ iudicatiuã oẽm Aristotelis logicã adamussim est cõmẽtat⁹. Quãta vo latinoꝝ fuerit cura in hui⁹ artis iuestigatiõe oĩb⁹ ꝓstat. Nã ꝑp illã doctissim⁹ q̃z vir ille Boeci⁹ librũ diuisionũ cõposuit. Hij itaq; tot tãtiq; nõ memorarenk nisi ars demõstratiua darek/⁊ maxie potissima demõstratio que totius artis est finis ⁊ perfectio ultima.

Horũ itaq; sniaz ueluti ꝑblematis nr̃i uerior ẽ ꝑtẽ terminare cupiẽtes/Cũ potissima demõstratio q̃libet definitionẽ accipiat mediũ/videdũ erit ꝑ⁹/Quo tuplex definitio/⁊ quõ ab iuicẽ distinguank definitiões: Et ꝓz quã cãlitatẽ demõstrationẽ igredlank 2⁹ cũ demõstratio sit sill⁹ sciaz faciẽs: declarabim⁹/Cui⁹ ne cognitionẽ/quãue sciam in dĩũsis doctrinis faciat demõstratio: ut ide facile possim⁹ cognoscẽ/quenam demõstrationũ alteri ꝑstet: Illa nãq; ꝑstabit/que maiorẽ sciaz certiorẽq; demõstrati cognitionẽ ꝓturiet. Scrutabimur 3⁹ quenã ꝓferẽda sit demõstratio iter illas/que cãm i eẽndo demõstrate ꝓclonis accipiũt. 4⁹ ꝑblema terminabit. 5⁹ soluent adducta.

Propter ꝑmũ breui a nobis est ꝑmo repetẽda definitiõis vulgata illa distinctio/Q: duplex sit definitio idẽtica. ſ. ⁊ cãlis. Idẽtica illa que idẽ ꝓportat q̃ definitũ, ut hõ est aial rõnale/Lz adh^c^ iter definitionẽ ⁊ definitũ distictio quedã vtak ut sbtilis doctor Scot⁹ in ꝑn⁹ 2^e^ distinctiõis ꝑmi apte declarat/quã distinctionẽ eiusdẽ doctoris imitatores ex natura rei dicerẽt. Causalis vo que causam dicit intrinsecã uel extrinsecaz definiti ut domus est ligna lateres ⁊c̃.

Attẽdẽdũ 2⁹ q̃ definitiones que sũt mediũ in demõstratiõe sec⁹ se hñt in sciẽtijs realib⁹/⁊ sec⁹ in logica que scia rõnalis est/Definitiones eteni logice ex gñe ⁊ dĩa cõponunk/⁊ logmur de definitionib⁹ entiũ logicaliũ ⁊ nõ entiũ alteri⁹ ꝓsideratiõis/lz logic⁹ possit definire entia ad eⁱ⁹ ꝓsiderationẽ ꝑtinẽtia per gen⁹ ⁊ dĩam/utpote sill⁹m/enũciationẽ ⁊c̃. ⁊ possit definire per gen⁹ ⁊ dĩaz entia ꝑtinẽtia ad ꝓsiderationẽ aliarũ sciarũ/utpote hoiem/equũ/⁊c̃. Et q: gen⁹ ⁊ dĩa sunt forma rei/forma saltẽ declarãs q̃ditatẽ/ĩõ dicim⁹ logicũ definire ꝑ formam. Et hec est ĩtentio Aristo. ⁊ 2^rie^ Auerois ꝑ⁹ de aia tex. ⁊ cõmẽtario. 16. ubi Aristo. dialecticum (ingt) in definiẽdo assignare spẽm ⁊ rõnẽ. ⁊ Cõmẽtatores/Disputatores (ingt) dãt definitiões ꝑm formã. Q: aũt logic⁹ ꝑ gen⁹ ⁊ dĩaz definiat/ꝑbak. Nã cũ logic⁹ sit artifex rõnis ⁊ cois/hẽt ꝓsiderare definiẽtia coia ⁊ rõnis/genus aũt q̃d cõe est respectu definite spẽi/ut sciẽtib⁹ porphiriũ late appet. Sz cuipiã tũc forte videret/q̃ si logice definitiões ex coib⁹ tm̃, ꝓcesserint in demõstratione aliq̃/mediũ

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

eē nõ possint: cũ talis q̃libet pceḋat ex ppriis: ut p° posterior tex. cõmẽtarij. 5. declarauit Aſt. nisi eēt/ q̃ lz talis demſtatio cõe ꝓncipiuz sumat. s. genus/ qõ qdẽ coius est spe. Est tñ tota ꝓncipiũ ppriũ respectu passionis demſtabilis seu iherẽtie passiõis ad sbm. Et lz tales logicas definitiões Aſt. p° de aia tex. cõmẽtarij. xj. negocio demſtatiuo ieptas appellet. Quare (ingens) ꝑm q̃scũq; diffinitiones/ nõ ꝓtingit accñtia cognoscẽ/ nec de illis imaginari aliqd facile. Manifestũ est q̃ dialeēce sũt z uane oẽs. Nõ tñ debem° logicas definitiones ad demõstrãdũ iutiles opinari/ nã vult Aſt. q̃ definitiones que nõ faciunt cognoscẽ accñtia/ ꝑpa definiti sũt uane z dicunt dialectice pp similitudinẽ: q: sicut dialectica est ex coib° z ꝓbabilr pceḋit/ ita iste definitiões que nõ faciũt scire accñtia ꝓpria definiti/ z sicut dialet[illegible]ca nõ agiũt sciam/ ita ex illis definitionib° scia agiũri nõ põt. Ex quo tñ nõ sequit/ q̃ oẽs definitiones logice sint uane/ lz aliq̃ue tñ/ que nõ declarãt accñtia ꝑpa definiti/ lz oẽs uane dici possint/ si ad phisicũ negociũ compenk/ ut ifra mõstrabimus. Logice igit definitiões/ ut dictũ ē dank p gen° z dziaz que lz sint cãe formales/ tñ nõ ut sic ꝓsiderank a logico cũ per ea definit z demſtat. Sz ꝓsiderank ut gen°/ z dzia/ q: genus ut gen° est coius spe. Sed realiũ sciarũ definitiões dank p cãs ppias rei/ que nullo mõ sũt sibi cões: q̃ de nãli hẽt cõmẽtator Auerroes 2° de aia cõmẽtario. 12. Sermo (inquiẽs) nãlis definiẽs nõ demõstrat gen° lz cãm rei ppriam ppinquã exñtẽ in re. Et magn° Albert° p° phisicorũ capite p°. Si definitiões (inqt) nãles darent p itẽtionẽ cõem generũ z dziarũ que abstracte in ulr ꝑm rõnez simplicẽ accipiunk: Manifestũ est q̃ tũc eēnt logice. Et iõ quo ad phisicũ negociũ eēnt uane oẽs/ qm̃ ex talib° nõ ꝓstituiṁ eē rei sensibilis lz poti° ex mã z forma sensibilibus. Et sicut de nãlibus definitionibus dictũ est ita suo mõ de alijs ceterarũ sciẽtiarũ dicendum esset.

p̃ poste. soluit obiectio neg.

p̃ de aia in rebus vsiq; auto in tis. s. diffinitiones dyalectice sunt vane omis no

lege dialetica.

per quid dant diffinitiones sciaq; realiq; ꝓmentatur/ z de aia

Albert q magnus p° phisicorũ.

Attẽdẽdũ 3° q̃ nõ opz q̃ cã que demſtat sit itrinseca rei de qua est demſtatio. lz sufficit q̃ illa cã sit cã iherẽtie passionis ad sbm. Si demſtatio p põnẽ ꝓcludat/ quã de 3° adiacẽte logici dicũt aut sit cã q̃re sit sbm/ si demſtatio fuerit ꝓpõnis de adiacẽte 2°. Maz per demſtationẽ sciam itẽdim° que qõnẽ tollat añ demõstrationẽ ꝓpositã: Ois aũt qõ per demſtationẽ scibilis/ ē de adiacẽtib° ꝓpõnis cathegorice. An. s. sit sbz ul' an passio aliq̃ sbo ihereat/ z pp quã cãm/ qõ eni de qdditate nõ p demſtationẽ/ sed p definitionẽ terminat. q̃re q̃cũq; demõstratio p cãm pcesserit. Ad hõ q̃ optima sit demſtatio sufficit q̃ cãm accipiat/ pp quã sit sbm/ aut pp quã aliqd sbo ihereat. Mã sic qõnẽ añ ꝓpositã terminabit/ z si cã illa nõ sit itrisecã rei/ de q̃ est demſtatio. Et iõ lz entia mac° nõ sint cõpõsita p cãs itrisecas/ cũ ipsa sint simplices forme: lz ꝓterea ꝑm cõem opinionẽ z vẽritatẽ forma/ per quã demſtat mathematic° nõ sit forma que ē altera ps cõpositi sz forma declarãs qdditatẽ. Mdac° tñ scie potissime demõstrabũt: cũ cã/ p quã pceḋũt/ que est forma qdditatez declarãs/ sit cã iherẽtie passionis in sbo: in eẽndo z cogscẽdo/ sicut dicim° figurã planã trib° lineis rectis ꝓtẽtã/ ac hñtẽ angulũ extrisecũ/ z ē. eē cãm in eẽndo hñdi tres angulos duob° rectis eq̃les. Cui° sile ẽt idẽ appet/ de cã efficiẽte/ z finali/ que nõ sũt itrisece rei/ de q̃ fit demſtatio/ z tñ demſtant potissime/ eo q̃ dictũ est q̃ cã que est mediũ nõ est nẽciũ q̃ sit itrinseca/ demſtatio eni p ultimũ finẽ ē potissima z irresolubil'/ sic 2° posterior Aſt. lõgiusculo pcessu declarat/ z tñ finis est extrisecã ut late apparet. Exẽplo ꝓterea idẽ ostẽdim° iterpositiõis terre/ q̃ cã est q̃re eclipsis lune ihereat/ z tñ illã lune cãz nõ dicim°. Mdediũ igit potissime demſtationis qõnẽ pp qd terminãtis/ qd est definitio/ est cã in cognoscẽdo/ z in eẽndo/ nõ qdẽ rei de qua est demõstratio: sed iherẽtie passionis ad sbz: ita q̃ definitio ꝓ tãto potissime demſtationis est mediuz/ ꝓ quãto cãm importat inherẽtie dicte/ nõ rõne idẽtitatis/ siqua sit simul idẽtica definitio z causalis.

m. 3 notabile pro p̃ pte.

quid intendit per demostrationez.

2 poste.

ondit idz exemplaritor.

nota hoc bene q: pulcrum est.

Ut aũt 2m ꝑmissoz absoluam°/ attẽdi uolum° ꝑmo/ q̃ ut dicit Aſt. 2° ph. tex. cõmẽtarij. 18. Mathematicus nõ mẽtiṁ abstrahẽdo. z ut oẽs ibi exponẽdo ꝓueniũt nõ mẽtiṁ abstrahẽdo a mã sensibili/ que posterior ē quãtitate/ nõ aũt a mã itelligibili nam mẽtiret utiq; si ab illa abstraheret. Per hãc aũt mãm itelligibilẽ nõ itelligim° mãm que est altera ps cõpositi/ nã si ab ipsa nõ abstraheret tũc ꝓsideraret ipsaz z p ꝓñs oẽs cãs/ q: sic in cõmẽtario. 70. 2i ph. hẽt 2or. q cõsiderat mãm ꝓsiderat oẽs cãs/ cui° rõ est q: ẽt ꝓsiderat formam/ cũ correlatiue dicank z vnũ correlatiuoz nõ possit cõsiderari sine reliq̃. Et q: nulla forma est ppetuo in mã/ q: ꝑm cõmẽtatorẽ in corpib° celestib° nõ est mã/ Seq̃t q̃ ista forma fuit iducta in mã ab aliq̃ agẽte/ z ex ꝓñti hẽt cõsiderare cãz agẽtẽ. Et q: oẽ agẽs agit pp finẽ: similr hẽbit considerare finẽ. Et sic oẽs cãs. nõ possum° ḡ dicẽ q̃ mã a q̃ mathematic° nõ abstrahit sit mã que est altera ps cõpositi. Nec p mãm itelligibilẽ possum° itelligẽ sbam/ ut diu° Agnas dicẽ vi. quez qdã latinoz modernoz imitank. Mã si ab illa mathematic° nõ abstraheret/ ꝓsideraret utiq; illã/ z in entiũ mathematicoz definitionib° poneret/ siue ut qdditatis ptẽ siue ut aliqd ad qdditatẽ nẽciũ. qõ qdẽ eē falsuz latissime cõstat. Mathematic° eni nõ hẽt entiũ mathematicoz distctã cognitionẽ. sed cũ res de qb° mathematic° cõsiderat puta quãtitas ꝓtinua z discreta sint in reb° nãlib°/ earuz termini z effect°. uel in mã exñtes uel sine mã/ ut dimẽsiones celestes/ nẽcio quãtũ ad ꝑpas qdditates a nãli ꝓsiderabunk/ ut ab Aſt. 2° phisicoz tex. cõmẽtarij. 18. accipi põt. Mã cũ earũ qdditates sine reb° nãlib° eē nõ possint nẽcio res nãles distictas earũ definitiões igrediunk uel ut qdditatis ptes/ uel saltẽ ut aliqd nẽcio reqsitũ ad qdditatẽ/ eo mõ quo dicerem° ẽt mãm igredi definitiones rerũ nãliũ tenẽdo q̃ sola forma sit qdditas ut tenet Auerroes 7° ꝑme phie cõmẽtario. 21. z 34. z p° de aia cõmẽtario. 16. Inquãtũ ꝓo entia uel inq̃ztũ aliqd entis aut sbe a me°° cõsiderank q̃ oia cognoscit ut ꝓtingit. i. in ulr ꝑme°°. Mathematic° ḡ nõ ꝓsiderãs distincte entia mã nõ cõsiderabit sbam nec mãm que est altera ps cõpositi z hinc est q̃ abstractio math°l a mã est uera. Mã lz mã ut mã sit ꝓz quãtitate: z quãtitas ĩmediate vniat ipsi tanq̃ sbo nõ adeq̃to pp corp° celeste. Tñ mathe°° uere põt abstrahẽ nedũ a mã sensibili que posterior est q̃ztitate/ cui q̃litates sensibiles isint mãe z sbe mediãte quãtitate. Sz ẽt a mã ut mã z sba. q: math°° nõ ꝓsiderat q̃ztitatẽ distincte/ nec q̃ztũ ad ppriã qdditatẽ/ nec ut aliqd entis/ cũ ista ꝓsideratio sit nãlis z diuina. lz cõsiderat tñ math°° entia ista cõfuse. Mã ultima math°l resolutio inq̃ztũ math°° est nõ induẽs altioris artificis hĩtũ. stat ad ꝓncipia ꝑse nota ex cõfusa rõne terminoz ut pz de ista linea est lõgitudo/ que ex cõfusa rõne terminoz est euidẽs nõ cognito q̃ linea sit quãtitas ꝓtinua uel q̃ sit ps entis. aut que. z q̃ sit termin° corpis nãlis. Tales eni ꝓpõnes ꝑse note in mathe°a apte nate sũt eē ꝑse note/ ex terminis ꝓfuse cognitis ut sũt ẽt ꝓpõnes ꝑse note ad sensum ut ista nix ē alba hic corꝰ est niger. Per mãm itaq; itelligibilẽ a q̃ math°° nõ abstrahit (saluo semp iudicio meli° sentiẽtiũ) itelligim° ipsũ q̃ztitatẽ ꝓtinuã z discretã/ Cui sniẽ ꝓsẽtire videnk vba diui Alberti p° phisicoz capite p°. Ad quẽ ẽt sensum itelligi possẽt vba Aſt. 7° p° phie tex. cõmẽtarij. 30. q̃tiũ fil' cũ Auerrois expõne videbis. Mã quõ de q̃ztitate quãtinua z discreta mltas passiões ꝓsideret mathe°° z demõstrat Sbz aũt sit ꝑpa mã saltẽ i q̃ suaz passionũ z nõ scibilis ut pz: sz itelligibilis tñ. Seq̃t q̃ math°° passiões illas ꝓsideras/ nullo pacto a mã itelligibili abstrahet. Quõ ꝓterea de figuris circuloz z sꝑherarũ z reliqs math°° tractat hec aũt in q̃ztitate sint sic in ꝑpa mã imaginabili z itelligibili math°l ꝓsideratio itelligibilẽ mãz oino ꝓcernet. Nec opz ꝑpterea q̃ q̃cũq; math°° cõsiderat sint in q̃ztitate qu

nua aut discreta sic i ꝓpo sbo. qz ꝗtitas ꝯtinua nō est in ꝗtitate ꝯtinua sz sufficit q̃ aliq̃ a mathco cōsiderata i quā titate ꝯtinua sint aut discreta/ad hoc ut eius ꝯsideratio a materia intelligibili nō dicat esse abstracta.

Attendendū 2o q̃ cū demrationes mathcc ab strahāt a mā sēsibili ut declaratū ē/Effectō mathcl ⁊ iherētie ꝑpārū passionū ad ꝑpa sba p sēsuz cognosci nō poterūt. Quare quō i cuiuslibet effecto cognitionē tm̃ bifariā manuduci possimo utpote p sensuz uel per cām/cū mathca nō sint sensibilia ad ea cognoscēda tātū per cām deueniemus. Qui qdē cognitionis modus/⁊ pp qd effecto/⁊ qz est/simul aperiet/cum nullā aī de eē effecto cognitionē ꝑhabuerimus. ⁊ hāc mathematice demrationes simul eē ⁊ cām effecto dare dicūtur. Et ab Auerroe nro 2o celi cōmētario. 35. nedū pp quid sed absolute demrationes uocant/q̃s idē 2o ph. cōmētario 23. ⁊ 2o cōmētario ꝑmi. pp qd simplr solto est appellare/vñ patet error Gualterij anglici 2o phisicoz. ⁊ pauli heremite 2o posterioz. Aliter hec noia gbo Auerroes utitur interptātiū. In nālibo aūt qz ut plm ab eē effectus sensuato ad cām iuestigādā ꝓcedimus. Qua cā cognita regredimur iterū ad effectū pp qd demōstrādū. (nam ut nūc supponimus regredi in demōstrationib licet.) per demrationē effectū eē nullo pacto cognoscimo. cum aī demrationē sensu ꝓcognitū fuerit: sz cām q̃re sit effectus bñ dignoscimus. Qd ut exēplo manifestū fiat. vulgatazz illā demrationē ptim nālē ptim mathematicā sbiciemo/qua: cognito eē eclipsis ꝑm sensuz ad positionē terre iter solē ⁊ lunā facile deducimur. hac vo per itellectus uestigationē ꝓfectō nota iterū ad demōstrādā eclipsim regredimur. ipaz per ꝓpriā cām notificādo. Quare in nālibo ut plm nō fient demrationes absolute ⁊ simplr. Sed hec solū que ab Auerroe pp qd tm̃ demrationes dñ/Sicē et accidit in methaphisica. Nā cum ipa via doctrine ceterarū phie ptiū ultima fuerit. ad ipamq̃ resoluendo manuducamur. erūt demōstrabiles effecto fere oēs per alias scias antea cogniti: ꝑus q̃s in methaphisicā sciam ascendamus. Quare nec in ipa plerūq̃ absolute demrationes fieri poterūt. Ex gbo appet q̃ lz demrationi pp qd q̃tū est ex pte sui/eq̃lr cōpetat mathematicis diuinis ⁊ nālibo sciētijs applicari/⁊ q̃tū est ex se equalē in oibo hijs doctrinis cognitionē agenerare: Tñ ob diūsos uestigationū modos gbo in diūsis sciētijs utimur pp diūsitatez entiū de gbo ille ꝯsiderāt ita demrationes pp qd in diuersis doctrinis ab iuicē distinguunt ut altera fiat potior altera. Nā quō in nālibo ut dictū est entia sensibilia ꝯsiderent/eoz eē sensu ꝓcipimus/⁊ ex i° ad qz est cause ꝓcedimus. q̃re quō regredimur ad effectū per demrationē pp qd: quare sit effectus tātūmō cognoscemus. In mecā aūt tū ut dictū est ceterarū sit ultima ⁊ dicat pp qd reliquarum sciaz. Siq̃ pp qd demrationez formabimus creberrime cām tm̃ effecto ⁊ nō ei° eē notificabit. Sed in mathacls qz nō possum° effecto eē ꝑus cognoscē q̃ eoz cognoscamo cām. cū a motu ⁊ sensu entia mathematica abstrahāt. demratio pp qd effectū eē ⁊ ei° cām sic cognoscē faciet/q̃re eis/que in nālibo ⁊ in methaphisica creberrime fiūt/longe ꝑstabit: cū maiorē sciam certiorēq̃ demrati cognitionē ꝓcuriat. Et licet methaphisica sicut ⁊ mathecā a sensu ⁊ motu abstrahat/nō tm̃ ꝓpterea methacc demrationes dicēt esse ⁊ cās. cuz ille plerūq̃ sint ad demrandas q̃nes per nālē ⁊ mathematicā qz sunt notas. Attamē accidet iterū ut in mecā pp qd simplr demrationes formentur q̃s ꝯclones ibi mōstrabimus que/qz sunt/per aliq̃s sciētias nō inotuerit. ut forte ille in gbo passiōes entis de spālibo entib per ꝑmū pp qd q̃ est ens ꝯcluderemo. Sicut accidet ēt in nālibo dari iterū pp qd simplr demrationes licet ꝑ sit rarissime. Sed qz mathcc scie a sēsu ⁊ motu abstrahūt/nec pp qd dicūt earū sciaz que sensuz ⁊ motū cōcernūt/demrationib absolutis fere semp utunt. Quare demōstrationes maccc ut plurimum ceteras fere oēs cognitionis certitudine superabunt.

Et quoniā demrationes p cām ad inuicē cōparādo/eā oīdē pollicit sumus/quec ceteras ꝑstet. demrationē dicimus cām finalē. sumētem pro medio/oib alijs potiorē eē que in eadē scia per alias cās ꝓcesserit/quia per cām finalē nedū effectū/sed alias cās demramus/nā cum finis sit cā cārū 2o phisicoz tex. cōmētarij. 31. toto qōnis ultima solo stabit ad cām finalē qua hita amplio nō queremus/sed oino pausabimo/ut si quereē/pp qd hō risibilis: rñdebit/qz admiratiuus de visis/⁊ licet sit pfecta reditio cāe. imediate tm̃ ꝯtingit ulterius querē: pp qd admiratiuus: ⁊ rñdebit qz disciplinabtlis. At ulterio querek: pp qd disciplinabilis: g si dicat qz cōpositō ex corpe ⁊ aia itellectiua/Iteruz huio cāe querēmus cām. ut pp qd sit cōpositō: ⁊ dicemus qz beatificabtlis. Et tūc hēbimus finē ultimū. nec amplio dubitare cōtinget/imo oēs q̃nes cessabūt. Quare cām finalez pro medio accipiētes potissime demōstrabimo/⁊ inhērētiaz passiōis ad sbm irresolubilr ꝯcludemo. Nā licet finis nō sit imediata cā effecto/est tm̃ cā actionis aliaz cārū ita q̃ agēs nō ageret nisi motū a fine nec p ꝑs forma iforma ret mām. Scrutari aūt que sit cālitas finis ⁊ pro q̃ eē finis sit cā/⁊ lōgissimū eēt ⁊ a nra disputatione nimiū alienū. Diximus aūt cōparasse nos demrationes p diūsa genera cārū. ꝓcedētes in eadē scia ⁊ nō diūsis. nā secus eēt in diūsis ut paulo ifra mōstrabimus/cū ob diūsos uestigationū modos/gbo in diūsis sciētijs utimur Accidat de mrationē cām formalē accipientē in vna scia potiorez eē ea demōstratione que in alijs sciētijs/nedum cām finalem tm̃: sed simul ipsam ⁊ alias medtū ad demōstrāduz accipet mō pp qd tm̃ cōclusionis notificet ⁊ nō simul qz ⁊ ꝑpter quid conclusionis aperiat.

Veritatē aūt iducte q̃nis oīsuri ꝑmittimo q̃ ut Robertō linconiēsis in posteriorū cōmētarijs ab Aꝝ. textu accepit: ⁊ diuus Albertō eorū dē posterioz ꝑmo retulit libro. Potior demratio illa est que reliq̃s oēs bonitate excedit dignitate ⁊ certitudine. Per bonitatē itelligētes vtutē. i. ultimū ptātis cōparate ad actū meliorē/eo mō quo meliorē diceremus homis opationē q̃ bruti. quia ad rōcinari ordinat. qd est pfectior opatio eēntiali opatiōe bruti. Per dignitatē vo uolumus pfectionē opatiōis respectu eiusdē actō. ut illa dignior dicat domus que magis ⁊ pfectō attingit finē suum. utpote que magis ⁊ pfectō tegit ab ibrib. qd est opatio ultima eio. Per certitudinē aūt nre mētis illustrationez itelligimo. ut id certio sit qd clario itelligimo ⁊ firmio. Prima cōpatio in rebo est diūsaz spēz. 2a in rebo eiusdē spēi. 3a ⁊ i rebo eiusdē spēi ⁊ diūsis. Demrationē itaq̃ alterā altera potiorē dicimo que pfectiorē agenerat sciez utpote que pp qd ea q̃ est qz. ⁊ ꝑsilez agiēntiū sciaz q̃ magis ⁊ pfectō id faciat ⁊ que nre mētis oculū magis illustret.

Quare q̃nē soluimo dari utiq̃ asserētes potissima demronē qd qdez ypothetice ꝑbabit/iuxta ypotheticoz sillogoz modū quez ꝑmo poz capite. 28. nos Aueř. docuit/Lz eniz poma demratio sit ps ꝑnlis demōnis qd est sbm libri posterioz: Talis autē demrari non possit in ea scia q̃ de eo sbo determiat cui tal est ps ꝑnlis ut Aueř. 27. 2rio 2i de aia dixit ⁊ apte ēt oīdit in lite quā de sbijs separatis cū Auicā i plurib cōmētarijs se hūisse cōmēorat/tū ⁊ sic ⁊ de cuiuslz sbi ꝑnll pte ifra ⁊ ipūtiaz demōne pomā licē id nob oīdimus. Cū illā eē nō p demōnē sz p ypotheticū sillz ꝯcludēus. ⁊ si p hitū ēt libri posterioz sillz talē formem. nā p talē ea q̃ pse nō sūt ꝓbare possum. si modicla inuitōe idigeāt ut dic Aueř. 2o phis 2rio 3o. ⁊ p̄ poz capite. 28. ita q̃ nedū de ꝑnll pte/sz ō ipo sbo siq̃n an sit ignotū fuerit/p ypotheticū sillz oīdi poterit. qd tū eē aī demōnes inscia formādas ꝓcogscit/si est eni qd est ꝓcognitō de sbo p scie aī demōnē est q̃ per

hic ponit 3 partes sed dicuntur promis

de mostratio hns pro cāg finales est prestat alij

no

qd promisit se liamensis in cōmētarijs alberti p̄ prefe

que potior est demo

quid per bonitatem

quid per dignitatem

quid per certitudinem

prima supra est aphist qd dixit ad propositum

no

in hac notabili ghat demostrationes esse da ⁊ pozz. et pregnan primam supra que est aptu hoc ē de aīa mostrationis

hic patet per illum conditionaliter posse ma demonstrationes esse dandas.

illꝫ ypotheticũ termiabilis: Si est itaq; illꝰ demꝝatiuꝰ affirmatiuus pp qd ulis ⁊ oñsiuus / eo q optimus iste sit ⁊ ceteroꝝ dignissimus ⁊ certissimus / est demꝝatio potissima. Sed est illꝰ demꝝatiuus in ꝑma figura affirmatiuus pp qd ulis ⁊ oñsiuus ceteroꝝ optimus dignissimꝰ ⁊ certissimus. q̃ est demꝝatio potissima. Cõditio manifesta est per totũ ꝓcessuꝫ ꝑmi posterioꝝ ⁊ per ea que diximus rõnẽ formalẽ potissime demõstrationis assignãtes.

ꝑ posteriorꝝ.

Pꝰ eteni posterioꝝ oñdit Aꝝ. demꝝationẽ in ꝑa fig. affirmatiuã / ulem ꝓpter quid / ⁊ ostẽsiuã / esse ceteris alijs potiorem / Positum aũt inductiue ostendit tam in rõnalibus scientijs q̃ in realibꝰ. In rõnalibꝰ qdẽ scientijs earũ demꝝatiões tñ ꝓsiderãdo / alteraq; alteri cõpando / dicimus dari illꝰm demꝝatiuũ affirmatiuũ pp qd ulem ⁊c. q fit eiusdẽ ꝓsideratiõis melior dignior ⁊ certior. ⁊ lꝫ hee demꝝationes in logica ꝓsepe formentur. Libuit tñ eas uel maxime in pñti adducẽ qbꝰ pꝰ ꝑor capite. 20. ⁊. 22. Aꝝ. utiꝝ. ubi ꝓbat oẽm illꝰm oñsiuũ eẽ in aliq; triũ figurarũ pp oẽm talẽ accipe aliqd medũ cõe utriq; extremorũ. Qd̃ mediũ triplr uariari ꝓtingit. Ex q̃ ulteriꝰ vult hic q ois illꝰ tã oñsiuus q̃ ex ypothesi sit in aliq; triũ figurarũ. Et q tñ tres sunt figure illigistice pp qd et ibidem demõstrat oẽm illꝰm eẽ ex tribꝰ termis ꝓpterea q: vna cõclusio per vnicũ mediũ ꝓcludi debeat / Q; et illꝰ ois tñ ex duabꝰ ꝓpõnibꝰ ꝓstet per hoc demꝝat tanq; per causã Quia scilꝫ ois illꝰ est ex tribꝰ terminis / Quare in rõnali scia demꝝationes dabunt pp qd ulies ⁊c. que plerisq; alijs in logica potiores erũt / Siqua aũt in logica sit demꝝatio / que per cãm finalẽ ꝓcedat adhuc erit his potior ut si demꝝationẽ ex ꝓprijs ⁊ ueris eẽ demõstrarem / pp ipsꝫ eẽ illꝰm facientẽ scire. At vo / siqua eẽt que ⁊ finalꝫ ⁊ ceteras cãs quas logica ꝓsiderat simul accipet / adhuc ceteris oibꝰ eiusdẽ ꝓsiderationis eẽt potior / ⁊ hec stãdo i tra eiusdẽ ꝓsideratõis limites potissima diceret / eo q ista meliorẽ sciam faceret / ⁊ magis ⁊ certius illã ageneraret.

que est potissima demonstratio in logica /

oñdit hoc in scientia realibꝰ. et ꝑ in nõ realibꝰ

In realibꝰ etiã oibꝰ scientijs idẽ facile patet. Et ꝑmo i nãlibꝰ in qbꝰ ꝓsepe demꝝatiui illꝰ. pp qd adducunt affirmatiui ulies ⁊ oñsiui ⁊c. Exẽpli aũt loco sufficiat hic adduxisse illũ quo Aꝝ. 8. phisicoꝝ textu cõmẽtarij. 73. motuꝫ circularẽ eternũ eẽ oñdit per ꝓprijã ⁊ necessariã cãm ut ibi 2ꝰ asseruit. ꝓpter terminũ. s. a quo motꝰ non esse actu ⁊ ꝓse distinctũ ab eiusdẽ termino ad quẽ. Adhuc ãt hijs potiores erũt in nãlibꝰ hij qui per cãm finalẽ ꝓcesserũt: sicut ille scꝰ de aia quo demꝝat aiam eẽ actũ organici corꝑis. pp ipsam eẽ ꝑnciptũ uegetãdi sentiendi ꝑm locum mouẽdi ⁊ itelligẽdi. demꝝatio eni illa pp qd est (dicant qd uelint alij) nedum q: mediũ est definitio ꝓpria aie ut dixit Auerroes. Sed ẽt q: est cã finalis ꝑme definitionis. Et tandẽ siqua sit que ⁊ finalẽ ⁊ reliquas ẽt cãs simul accipiat nãliũ oiuꝫ potissima erit. eo q meliorem sciaꝫ faciet ⁊ magis ⁊ certiꝰ illã ageneraberit. Fiũt ẽt ꝓsepe in methaphisica huiusmodi illꝰ demꝝatiui in ꝑma figura pp qd ulies ⁊ oñsiui ut in. 7. eiusdẽ tex. cõmẽtarij. 15. ubi Aꝝ. ꝓbat ex mã ⁊ forma fieri vnũ ꝓse q: hoc actus illud potẽtia. Que aũt per cãm finalẽ ꝓcesserit reliquis erit potior. ⁊ que per oẽs cãs quas methaphisicus ꝓsiderat oium adhuc potissima. Cõsiderat eni methaphisicꝰ finẽ / efficientẽ / formã ⁊ forte mãm. ut diuus Albertꝰ 3ꝰ metha. retulit. Efficientẽ qdẽ ut a motu abstrahit ⁊ ut rõnẽ tñ dantis ẽt iportat cũ rõ dantis eẽ ꝑor sit rõne mouẽtis. Finẽ vo qui est in ꝑmo motore vniuersi eẽ imobili / qui est in eo sicut in duce exercit / qui nullũ motuꝫ ꝑm se includit: mãm etiã fortassis nõ ut ꝑm motꝰ / sed potꝰ ut ꝑ stẽtans ens ⁊ ꝑs eiꝰ qd̃ qdẽ est añ motũ cuꝫ nihil mouea tur nisi ꝑus sit ens indiuiduũ ⁊ subsistẽs. In mathematicis ꝓterea hos demꝝatiuos illꝰos fere semp adduci latissime ꝓstat ut Euclidis libros legẽtibꝰ apte patebit. in q̃z ꝑma ꝓpõne / sup datã lineã triãgulũ collocari oñdit / pp lineas ductas a cẽtro circuli ad circũferẽtias eẽ equales / ⁊ in. 30. ꝑmi triãgulũ hic tres angulos demõstrat pp hic angulũ extrinsecũ duobꝰ oppositis itrinsecis equiualentẽ / tanq; pp ꝓprijã ⁊ imediatam cãm / que cã est formalis cuꝫ ista tñ ꝓsideret mathematicus. ut cõmẽtario ꝑo mathematicis erũt potissime. nec istis in ea scia potiores dabunt / cũ ut diximus aliq; cãs a formali mathematicus nõ ꝓsiderat. Cõcludimus itaq; in q̃libet scia dari demõstrationes ceteraꝝ oiuꝫ potissimas que in eadẽ scia fiant. Si vo sciarũ oium demꝝationes ꝓfundamus: illasq; ad inuicẽ cõparemus solũ mathematicas pre oẽs dicemus potissimas. eo q nedũ per cãs ꝓcedãt ⁊ oñsiue ac affirmatiue ulraq; in ꝑa figura ordinari possint: Sed q: semp meliorẽ fere ceteris oibꝰ aliarũ ẽt sciaꝝ sciaꝫ faciãt ⁊ magis ⁊ certiꝰ illã ageneret / cum cãm ⁊ eẽ effectꝰ fere semp simul notificẽt / pp qd certiꝰ effectũ cognoscẽ facitũt q̃ relique fere oẽs que in alijs scientijs per cãs finalẽ tñ aut ꝑ ipsam ⁊ alias ẽt cãs ꝓcedũt. Et iõ cum is certitudinis modus fere oibꝰ mathematicis demꝝationibꝰ competat ab Auerroe. 2ꝰ ꝑme phie cõmẽtario. 16. in ꝑo ordine certitudinis demꝝatiões mathematice collocant easq; demonstrationes / absolutas / aut pp qd simplr semper appellat. Quo tñ nõ repugnãte hijs oibꝰ eã potiorẽ asserem / que in scia oẽs cãs ꝓsideratẽ simul in medio oia cãrũ genera agregaret ⁊ sit eẽ ⁊ cãm effectꝰ cognoscẽ faceret. Hãcq; simplr potissimã diceremus. uerũ dari illã admodũ erit difficile / Cũ in scia oẽs cãs ꝓsideratẽ / difficile sit effectꝰ causas omnes cognoscere. nisi ad earum cognitionem sensu ⁊ motu manuducamur.

Ex quibus correlarie ꝓcludimꝰ / logicã eẽ uere sciam. Nã quõ i ea (ut dictũ est) potissime demꝝatiões formentur. Demõstrationes aũt uerissimã sciam generẽt. Erit utiq; logica uere scia. qd̃ quidem libet ulteriꝰ paululum declarare. Nã nec nimiuꝫ a pñti negocio aliena disceptatio est. ⁊ ꝑm seipsam admodũ qdẽ utilis. q̃ ⁊ si vulgata fit. ⁊ iter disputãtiũ ora sepe uersata / Tñ difficilis adeo / ut creberrime illos in errores detrudat innumeros.

Attentione itaq; dignum ut diuus Aquinas 4ꝰ me cc capite 4ꝰ. Et doctor ꝑtilis in ꝑa qõne ulꝫ / Bifariã logicã accipi posse. Uno mõ ut docẽs / Alio mõ ut ea utemur i alijs scientijs. Prio mõ ipsam sciam dicimus / cuꝫ per ꝓpria ⁊ nẽcia ꝑnꝰ necessarias ⁊ ꝓprias passiões de ꝓprijs substãtijs demonstret / quẽadmodũ ꝑus declaratũ fuit de scia in libro priorũ tradita. Quo ẽt mõ notitiã libri posterioꝝ sciam ꝓcludere possumus. quõ in eo libro plereq; sint cõclones in qbꝰ ꝓprie passiões demꝝationis de demꝝatione demõstranꝫ per demꝝatiõis definitionẽ. Et sic a pari de cognitione libri elenchoꝝ ⁊ thopicoꝝ suo mõ dicẽdũ erit. Si aũt 2ꝰ mõ logicã accipiamus sic ut ꝑteriti doctores dixerũt / ex coibus tñ ꝓcedit. Quare ut sic nõ erit scia. Sed ut intelligamus qd sibi vult logica utens seu logica quatenus utimur / quã nõ eẽ sciam diximus vba Auerrois adducemus / qui ꝑo ꝑhisicoꝝ cõmẽtario. 35. logica ingt / duobꝰ modis usitat in alijs scientijs. ꝑmo ut est istrumẽtũ discendi uerũ a falso / ⁊ iste modus est ꝓꝑus. Alio mõ ꝑm q illa que sunt declarata in logica accipiunt pro maximis in ꝓstruẽdo ul destruẽdo aliqd ⁊ ista ꝓsideratio cuꝫ usitat in actibꝰ ꝓticularibꝰ est nõ ꝓpria. In arte ꝓo ulꝫ. i. in ꝑma phia est ꝓꝑa. Hec Auerroes. Quã ẽt sniam hẽt 7ꝰ ꝑme phie cõmẽtario 2ꝰ. Sciendũ (ingens) q ista declaratio est logica / ⁊ plures demꝝatiões in hac scia sũt logice / scilꝫ / qm̃ ꝓpõnes eiꝰ sunt accepte a dialectica. Dialectica enim usitat duobꝰ modis. vno modo ꝑm q est instrumẽtũ ⁊ sic usitat in scientijs alijs. Alio mõ ꝑm q accipit illud qd̃ declaratuꝫ est in illa in aliq; scia speculatiua ⁊ ꝑm q accipit est cum ista ꝓsideret de ente simplr. ⁊ ꝓpõnes dialectice sunt entis simplr ut descriptiões ⁊ definitiones. ⁊ alia dicta in eis. Hec idem Auerroes logice

hic patet quod omnes demonstrationes sunt potissimae

hic patet quod omnes demonstrationes sunt potissimae

hic patet quod omnes demonstrationes sunt potissimae

oñdit hoc in scientia realibꝰ

oñdit hoc in scientia realibꝰ et ꝑ in nõ realibꝰ

8 phisicorꝝ

vide hoc in 2 de anima

vide hoc in metha. 7 metha.

nunc de metha. considerat omnes 4 cas. diuus albertus 3 metha.

oñdit idem in mathematicis

itaq; distinctione ponētes in docentē/ꝛ utensilē/docētes asserētes sciam/utensilē vo minime. ¶Per utensilē/pmū distictionis Auerrois mēbrū nō pñt accipe: ut. ſ. sit logica utēsilis que scia dici nō pōt logicū instrm. Tum quia istrm tale nō est logica. nā demro nō est logica/nec thopicus sillis aut elenchus: Sed cognitio de istis est logica sicut ēt nec sarculū est agricultura/qd tñ est instrm agricole. Tum ēt q: Scotus ꝛ reliq qui hac distinctiōe utuntur utensilē logicā dicūt ex coibus pcedē: Sed si istrm logice/utpote demratione alicui scie applicemus/non coia sed ppria accipiet pn^a/ut idē Scotus in p^a elēchoꝝ qōne asseruit. Et ut hēt Auerroes/iste modus est ppus applicare scilz instrm logicū scientijs pticularib^o est modus ppri^o sciētijs pticularib^o: q: tunc in eis per ppa procedemus pn^a/Quare nō erit utensilis logica logicū instrumētū. Ex qbus pz Gualteriū Burleū male itellexisse/Auerroē/pmo pb. comm. 35. qui per vba hec Auerrois iste modus est ppr:ius. Exponit iste modus est ppri^o logice/cū soli logice peculiare sit per sua instra uerū a falso discernē. ¶Patet pterea error anglici exponētis Scotuz/per utēsilē logicā istra logice itellexisse. Sed quo nā pacto logica istra dicēda erūt scia ne/an modus sciēdi? Dicim^o q modus sciēdi/cū per demratione acgrat scia. p thopicuz vo sillm opio. Que via est in sciam/dicēte Aristotele p^o thopicoꝝ capite 2°. ¶Potētes dubitare ad utrāqz ptē ꝓdictiōis/facile qd uerū/ꝛ qd falsum in vno quoqz enūctare posse. ¶Per sillm ēt litigiosum/falsigraphū/ꝛ tētatiuū/ignorātia acgrit ꝛ deceptio. qua cognita ipaz sciem^o in sciētijs vitare. Verū lz talia istra dicant modus sciēdi. nō tñ sunt modus sciēdi/qui de logica que est scia mäliter pdicet/q: logica que scia est. est hit^o ꝛclonis/demōstrate. De quo hitu/nō dicit talis modus sciēdi/cum nulli^o cōclonis in logica demrate/hit^o: sit vna pticularis demratio. aut vn^o sillis thopic^o uel elēchus. Attñ uerum est q logica que est scia hit^o scilicet ꝛclonis demrate est modus sciēdi mäliter/ita scilicet ut ista sit pdicatio mälis. Logica est modus sciēdi ꝛ nō formalis. Mä cū logica (ut dictū est) sit scia/de nullo aūt ente suus modus formalr pdicet/cū modus nō sit de gdditate ei^o/cui^o est modus. nō erit ista formalis pdicatio/logica est modus sciendi. Sed q: modus sciēdi cōpetit scie logice/ut q̄si passio sbo suo ul mäe/pdicatione modi sciēdi de logica dicim^o mälem/Ita q sicut ista pdicatio est mälis hō est risibilis/ita ista logica est modus sciēdi. Mō tñ sicut pma est scdi modi dicēdi per se. Ita ꝛ scda/q: nō est satis manifestū/quo pacto modus pdicet de illo cuius est modus cū modus nō sit de gdditate/ꝛ gdditati sit magis itrinsec^o q̄z queli/bet passio. Sed ista logica est scia est formalis pdicatio/ꝛ pmi modi. Tā igit istra logica/q̄z habit^o cōclonū in logica demratarū dici pñt/modus sciēdi. Instra gdē imediate/cū per ipsa scia imediate acgrat. habit^o vo media/te/cū hñtes ipm istra talia formare possim^o. ¶Habit^o enim ꝛclonis cōcludētis demrationē eē ex pmis ꝛc. per ℔ q est sillis faciēs scire est formalr scia/ꝛ in pma spe qualitatis/q̄litas scilicet realis/lz denoiatione extrinseca ab obiecto dicat rōnalis/ꝛ est ista pdicatio formalis ꝛ pmi modi. Talis hit^o est scia/Eidē ēt cōclōni tanq̄z ppe mäe cōpetet modus sciēdi/nō min^o q̄z enti creato cōpetit finitas apd theologos. Mä p talē hitū demōnes formare ualem^o

Cum itaq; logica utēsilis nō accipiat a Scoto ꝛ reliquis/pro pmo mēbro distinctionis Auerrois/scilicet pro logicis istris/remanet ut pro 2° mēbro sumat scilicet pro ppōnib^o declaratis in logica q̄s pcise ut i logica sunt declarate. In alijs sciētijs accipim^o/ut in 2° cōmētario 7^i pme phie dicebat Auerroes/Et lz usus iste a quo logica utēsilis dicit/plerisqz ptib^o logice cōpetē posit/Quia multe ppōnes in li^o posterioꝝ declarant/que i pticularib^o sciētijs accipi pñt. ¶Propus tñ dialectice ꝓuenit/cū ipsa de cōi q̄dā methodo sit seu de qbusdā coibus ppōnib^o/q̄s in oib^o pticularib^o sciētijs accipe possum^o. ut Scot^o ēt in pma qōne elēchoꝝ asseruit. Unde pz q si dialecticā ℔ mō sumam^o ꝛ logicā accipiam^o/ut est hitus cōclusionis demrate pdicatio ista dialectica est logica non erit formalis ꝛ pmi modi. Sz si ut sumimus logicā/piter ēt dialecticā accipiam^o/pro hitu cōclōnis demōstrātis p prias passiones sillī dialectici de eodem dialectico sillo/sic pdicatio ista eēntialis erit ꝛ pmi modi. Et q: utensilis logica ppe est dialectica/dixit Arr. p^o thopicorū. ipsam hēre viā ad oium methodoꝝ pncipia. ¶Hoc itaq; mō acceptā utēsilē logicā patet nō eē sciam cū cognitio aggñata in pticularib^o sciētijs per ppōnes acceptas in logica pm q in logica accipiunt/scia aliquo pacto dici nō possit. Mä talis ex coib^o aggñat. Et dixim^o in pticularibus sciētijs qm in pma phia per utēsilē logicā scia aggñat: cū ppōnes logice accepte in pma phia ppe sint phie pme/ut Auerroes in adducto cōmentario 7^i pme phie plane dicebat. Et tō cognitio me^ca hita per tales ppōnes pōt dici scia. imo mlte methaphisice demrationes hutusmodi logicas demrationes accipiūt. ut ibidē Auerroes. De mōstrationes aūt sciam generāt ut ex earū definitiōe apparet. In pticularib^o vo sciētijs secus est. Mä in nälibus ut in pmo libro de ascultatiōe phisica textu cōmētarij. 35 Aristoteles ꝓtra Anaxagorā ꝛ alios arguēs/rōnes adducit logicas ppōnes sumētes que nō faciūt sciaz ppe. Ad pbādū enim q res näles nō cōponunt ex pncipijs i finitis sumit hāc ppōnē logicā. Infinitū pm q infinitū/est ignotū que declarata est p^o posterioꝝ tex. cōmētarij 6. ꝛ. 34. ꝛ vide pbationē i forma ab Auerroe faciēte ibi tres sillos. Cōstat aūt q talis rō nō facit scire cū ppōnē accipiat que nō pha est lz cois. Mä sicut dictā cōclonem in logica pbat/ita in alijs sciētijs plerasqz alias cōcludere posset. Illa itaq; ppō ut ad ppositū näle applicata nō est sciētia/nec eius habitus est sciētia/nec sciētie aliquo mō aggñatiuus: Quare ex hijs late patebit q ꝛ si logica docens scia dici possit. Tamē utensilis logica/que non est instra logica. Sed hitus ppōnū logicarū applicatarū sciētijs pticularib^o nō est scia ut sic/nec aggenerativ^o scie. Licet forte aliquarū talitū ppōnū hitus ut pēdēs ex ppr:io medio logico scientia dici possit. ¶Patet pterea q modo saltem diuerso ꝛ instra logica ꝛ logica docēs modus sciendi appellari possit.

Attendendū tñ est hic q licet logica docēs ppr:issime dicat scia. Attamē cois scia dicēda est. Mō gdē ita cois sicut utensilis logica q̄ ut declaratū est ꝛ cois ꝛ ex coib^o pcedē dr. ppterea q: ppōnes logice sciētijs realib^o applicate media cōmunia sunt ꝛclonib^o sillatis. Sed logica docēs pōt dici cois bifariā/ꝛ coitate pdicatiōis/ꝛ coitate applicatiōis/ut optime Scotus in scda qōne ul'iuz dixit. Coitate gdē pdicatiōis est cois nō pse sed per accñs ut Scot^o ibidē. Si subiectuz ei^o pdicet de sbis aliarū sciarū idest si sbm logice pm cōem viā ens rōnis poneremus. Qd gdem de sbis aliarū sciarū non pse/sed denoiatiue ꝛ per accñs pdicat logica eēt cois coitate pdicationis. Et lz ens rōnis nō ponamus sbm/tñ q: de ipo est logica hoc ēt mō dici posset cois. Ex qb^o patet anglicū nō itellexisse Scotum ibidē. Cū dicat logicā eē cōem nō pse sed per accñs. i. p partē. Et male ēt subtilis doctoris lram diuidit. Coitate etiā applicationis ut ibidē. Et in pma qōne elenchorum Scotus asseruit logicā docēs est cois/cuz ei^o sbm cadat in usuz oium aliarū sciarum ut latissime ꝓstat. Ex dictis itaq; patet facillime qōnis mote solutio.

Adducta aūt ad negatiuā pblematis ptē ex antea determiatis soluunt ꝛ in pmo antecedēs pblematis negamus/cōcedētes qd assumit 6° thopicoꝝ q definitiones ꝛ maxime logice ex giie ꝛ dtia cōponunt. Et q̄zuis ppa plerūqz dtia ꝛ ultima non cog̃scat. Attñ totū circūlocutū mediū potissime demratiōis

poterit eē/cũ totũ id sufficiēs cã eē possit inherētie passionis ad sbm. Hanc eniz cãlitatē definitio expetit/cum demrationum ponit medium. ut in pma pte qõnis est declaratũ. ¶ In scdo vo scdam minoris ptē negamus/tenētes mathematicas demratiões eē potissimas/z in pō certitudinis ordine. ut in 2ª qõnis pte oñdimus. Et cuz dicit q̃ mathcē nõ ꝓsiderãt causam in eēndo qz considerãt tãtũmõ formã. Rñdet q̃ lz nõ ꝓsiderēt cãz in eēndo sbi uel passionis demrate/tñ ꝓsiderãt cãm in eēndo inherētie dicte. Id aũt qõ est cã formalis sbi uel passionis/potest utiqz eē cã effectiua in eēndo inherētie passionis ad sbm. ¶ In tertio pterea negamus q̃ demõstratio que per finē pcedit/non fit potissima ceterarũ que per alias cãs pcesserint in eadē scia cum finis sit imediata z irreso lubilis causa in eēndo/inherētie maioris extremi ad minus. qõ ut dictũ est regrit ad potissimã demõstrationez. ¶ Ad epicurũ etiã. ceterosqz eius sectatores dicimus/q̃ ppterea mũdũ athomis ꝓstare asseruerũt/z honestaz corpis uoluptatē putarũt/ Quare necesse erat eos falli: qui abiecta scia ueritatis ingsitiua/de rerũ ueritate pqui rerēt. Quicũqz eniz logicã z demõstratiuã potissimum partē uel negarũt uel ignorarũt: in errores q̃plurimos inciderũt. Hinc empedocles agrigẽtinus/oiuz eē sciam dixit. Et Eraclitus ephesius sciaz quãlibet hẽri posse negauit. ut Aſz. pmo posteriorꝫ textu cõmẽtarij. 6. ostẽdit. Hinc Parmenides z Mellissus quos pmo de asculta/tione phisica tex. cõmẽtarij. 71. adducit Aſz. Anaxagoras Claçomenius. Democritus Abderites z Leucippus collega eius/quos pmo de gñatione textu pmi cõmentarij Aristoteles refert/Inter pse z per accñs distinguere nesciẽtes/De quoꝫ uarietate logicus tñ tradidit doctrinã. In viã falsam z erroneã diuerterũt/nihil simplr gñari aut corrũpi dicẽtes. Quare z recte Aristoteles pmo de auditu phisico textu cõmẽtarij. 71. Antiquissimi (inquit) in phia cum fuerint pscrutati de ueritate z natura entium reflexi sunt ab ea. z quasi expulsi in aliã viaz. ppter paucitatē exercitij in logica.

Finis.

¶ Joãnes Antonius Scotius Parthenopeus Artium Doctor Patauinis Logices affectatoribus felicitatē.

¶ Qui a rerum opifice sũmo vna cum stellis aios emanasse dixerunt/z e celis ad aiandã corpora lapsos: ijdem illos cũ corpib° oriri existimarũt/nõ ad ppriã tñ utilitatē/sed z amicoꝫ z patrie. Et sic pstãdi officij vim cẽseuerũt hẽre cõgenitã/ita z accepto munere ad eiusdẽ redendi paritatē quadaz lege nature cõpelli. ut est Platonis snia in epistola quadã sua ad tarentinũ architã. Idqz ita esse hoibus ppium asseruerũt/ut nemo vnq̃ tam abiecta sit ꝓditiõe gn (ut Eschines etiã dixit) saltem uerbis par restituere munus nõ possit. Hac itaqz oũum hoiuz ꝓditione/z ueluti quadam instigatione nature in referẽda gratia eo potissimũ in pseñti astringor/q̃ me maximis muneribus affecistis: Nam cum suptori anno ꝓsueto die patauine urbis pfecti bonarum artium assectatores oẽs ad eligẽdos doctores pro more ꝓuocassent/qui lectiones quibus indigerẽt publice pfiterent: uos qui eos expetebatis qui Aristotelis logicã uobis enuclearẽt me vnũ tãto ꝓsensu ad eã lectionẽ designari acclamastis/ut nedũ eosdem urbis moderatores/sed z vniuersaz accademiã nostrã in admirationẽ adduxeritis. Hoc pterea anno eo aio in id cõueniistis oẽs/ut nullum officij laboriscqz genus omiseritis/quo ad Aristotelis logicã explanãdam adduci astringiqz potuissem. Tantaqz apud uos ualui z auctoritate z gratia ut nihil addi cogitari ue maius possit. Tam grãdi in me beniuolẽtie tanteqz expectationi/tante humanitati/ac mãsuetudini uestre quo naz pacto par esse possim vix inuenio. Res mihi sunt tenues z tãto bñficio longe impares. Nec satisfacere uobis possum/z in his libris aperẽdis noctes dieszqz impẽdere/ut mihi est aio. cum nec minori ꝓsensu uocãtibus me phie assectatoribus eius sciẽtie (quem dicũt eꝛordinarium) locum ad docẽdum suscipe satius fuerit. Hẽbo itaqz agãqz pro tot tantisqz in me bñficijs gratias: z eas gdem quas nulla vnq̃ sit oblitteratura posteritas. Nec in referẽdis etiã illis videri cupio penitus infecũdus: Naz Egidij romani doctoris fundatissimi z peripathetice discipline assectatoris accuratissimi cõmẽtarios in libros prioꝫ analeticorum Aristotelis in uestram utilitatem imprimendos curaui: quos olim ex neapoli huc usqz afferri iussera/imperante id mihi Magcº dño Paulo Monello cremẽsi accademie nostre moderatore insigni. qui ita studiosis ingenijs fauet ut nõ secus felicẽ sub illo accademiã nostrã futurã sperem° q̃z sub platonicis horoib° felices essent res publice. Illos ꝓo cõmẽtarios ab Egidio editos cum uetustissima exẽplaria admonẽt ad eoꝫ inscriptiones/tuz pcedendi stilus Egidio peculiaris. isqz solũ nõ esse egidij inficiabit qui ignorauerit quot viderim exẽplaria egidij insignita inscriptionib°: quãtoqz labore cõtenderim de ea ipsa re periculũ facere. Nec tñ ppterea cẽseatis credidisse me uestre in me magnitudini meritoꝫ gratiã retulisse: cum nullum facile officij genus iuenire possim/quo uestris amplissimis in me meritis satisfaciã. Quãobrem obsecro uos obtestoꝫqz plurimuz ut grato aio a me accipiatis/qd maximũ a me expectari pñtmentẽ scitz uobis deditissimã/animũqz uestris institutis dicatissimum: ita ut sigã vnq̃ euenerit ubi mea opa uobis opus fuerit/uestrũ sit iubere impare ac pcipere meqz z meis oib° pro arbitrio uti. Ac me tanti beneficij tunc immemorem scitote/cum meimet obliuiscar/cũqz lumina celum/ac sedes proprias astra reliquerint. Valete.

¶ Incipit liber Priorum Analeticorum Aristotelis cuz Egidij Romani commentarijs utillimis.

Cum omnis scientia sit ueri inquisitiua z hoc per modum z rationem discernendi: Logica autem habeat determinare modum inquirēdi ueritatem in alijs scientijs: patet q logica modum z rationem discernendi dicitur determinare sed ratio discernendi ſm Boecium duas habet partes. ſ. inuētionem z iudicium: igitur logica de utraq; habet determinare ut dicatur quedam pars logice de arte inuenientēdi z quedam de arte iudicandi. ¶ Sed tunc statim dubitabit aliquis cum in omni scientia fiat inuentio z iudiciuz ſm q vnaqueq; scientia differt ꝓpterqd iste due partes magis logice q̄z alij scientie attribuunt. Et dicēduz q ſz omnis scientia inueniat z iudicet tamē sola logica modum z artem inuenientēdi z iudicandi determinat: z ideo iste partes soli ei attribuuntur. ¶ Et tūc ulterius dubit[r] ꝓpterqd in doctrinis specialibus nō denominat ars inuenientēdi z iudicādi sicut in logica. Et dicēduz q incōueniēs est simul querere scientiam z modum scientēdi: doctrine aūt speciales determināt ipsas scientias q̄re moduz scientēdi nō determinabūt: sed modus scientēdi ꝓsistit inuenientēdo z iudicādo quare modus inuenientēdi z iudicandi non habet determinari in aliq̄ scientia speciali z ideo in logica que est scientia cois determinabit. ratio aūt quare incōueniens est simul querere scientiam z modum scientie ſ̄ est doctrine speciales sunt generis determinati z circa pn̄cipia generis determinati nec excedūt ea sed extra pn̄cipia generis determinati sunt modi cōmunes quare scientie speciales ad modos cōmunes determinandos nō se extendent sed modus inuenientendi z iudicandi est modus cōmunis pluribus scientijs quare de illo in aliqua scientia speciali determinari non poterit. ¶ Sed tunc ulterius dubitat. si inconueniens est simul determinare scientiam z modum scientēdi. logica autem est vna scientia necesse est aliam precedere logicam que rectificet logicam in modo scientēdi z docendi z si ſ̄ cōsimilis ratio est de illa que precedit logicam z sic ꝓceditur in infinitum uel erit alia scientia determinans scientiam z moduz scientēdi quod est contra propositionem superius habitam. Et dicendum q logica simul determinat scientiā z modum scientēdi z non est incōueniens. est enim logica de modo scientēdi vnde illa potest seipsam rectificare in modo z non indiget scientia preexistente que rectificet eam quare cum ipsa determinat scientiam z modum scientēdi hic non sunt duo apud ipsam: q: qd̄ est modus omnium scientiarum est modus in scientia logica. In alijs autē scientijs ut in doctrinis specialibus aliud est scientia z modus scientēdi: z ideo nullum incōueniens est simul dare scientiam z modum scientēdi. patet igit responsio ad obiectum. predicta enim propositio non se extendit ultra scientias speciales ut iam patet. ¶ Sed tunc dubitatur. si enīz logica simul tradat scientiam z modum scientēdi nulla autem scientia specialis ſ̄ potest videtur q logica sit nobilior z dignior omni scientia speciali. Contrarium tamen videtur per hoc q neq; est de nobiliori subiecto neq; nobiliori modo neq; certiori procedit q̄z speciales z hys duobus modis est vna scientia nobilior alia z dignior sicut patet ex principio libri de anima. Et dicenduz q logica in suo genere nobilior est z melior alijs in suo cū logica in suo genere habeat scientiam z moduz scientēdi z alie solam scientiam simpliciter tamē alijs nobilior z dignior non est: non enim subalternat sibi alias neq; de excellētiori subiecto est: neq; per demōstrationes nobiliores tradita z ita quo ad quid est nobilior alijs simpliciter autez non z per ſ̄ patet rn̄sio ad obiecta. ¶ Sed adhuc restat dubitatio q: cum scientia specialis modum z inueniendi z iudicādi non habeat determinare: sed scientia cois. scientia autem cois est duplex. ſ. logica z methaphisica. dubitat quare apud logicā magis determinet iste modus q̄z apud metha[ca]m. Et dicēdum q inuētio z iudiciū partes sunt artis discernēdi que cōplet per sillogismum que est res rōnis. logica aūt de rebus rōnis determinat z ideo ad logicam ptinet determinatio inuētionis z iudicij: metha[ca] aūt non est de rebus rōnis sed magis de rebus nature coiter accipiēdo nām ſm earum eēntias puras z per rōnes ꝓfundas z uerissimas z ideo metha[ca] de modo p̄dicto nō habet determinare: ex hys ergo manifestum est q inuētio z iudiciuz ptes sunt logice z q solius logice z ꝓpterquā cām. ¶ Hys visis q̄nter videndū est ubi iste ptes in logica tractant. z dicit q ars inuenientēdi in thopicis z elenchis. ars aūt iudicandi in p̄oribus z posterioribus tradit. ¶ Sed super ſ̄ dubi[r]. non videt q disiūcte tradat ars inuenientēdi z iudicādi ita q sola inuētio tradat in thopicis z accipio thopica pro thopicis z elenchis: demōstratio: enim medium inuenit de qua inuētione in thopicis non determinat medium enim demōstratiuum necessariū est semp: in thopicis aūt nō dat nisi inuētio medij ꝓbabilis sicut patet per Aſ̄. in p̄n[o] thopicoz. ¶ Adhuc si sufficiēter determinaret inuētio nō oporteret determinare de ipsa in p̄oribus aut posteriorib⁹ nūc autem determinat. ¶ Adhuc sicut sillogismus demōstratiuus addit aliqd supra sillogismum simpl'r pro quo aliud est iudicium de ipso z sill'o simpl'r sic sillogismus dia[co] addit aliqd simpliciter supra sill'm pro quo superaddito aliud erit iudiciū de ipso z de sill'o simpl'r q̄re non sufficit inuentionem sill'i dialectici determinare sed oportet de illo tradi iudiciū z ita insufficiēter agit de sillogismo dialectico si solum determinet eius inuētio. Ex hys ergo videt uel q diminuta sit doctrina logice uel q non sit disiūctio inuētionis z iudicij ita q sola inuētio tradat in thopicis z elenchis z solum iudicium in p̄oribus z posterioribus. Et dicēdum q ultimuz est uerū in utroq; enim libro z aliqd de iudicio z aliqd de inuentione tractat. sed sciēdum q opposito modo se ſ̄ inuentio z iudicium circa sill'm demōstratiuū z dialecticū. sill'i enīz demōstratiui vnicū est medium ſm spēm. ſ. diffinitio cālis: z ideo parum ſ̄t de inuētione illud tñ qd̄ ſ̄t in scdo posterioz determinat. sed sill'i demōstratiui multe sunt ꝓditiones. ſ. q sit ex p̄mis ueris imediatis ꝛc̄. z ideo dif̄ficile est iudicare an sill's p̄positus sit demōstratiuus an non: z ideo multum ſ̄t de iudicio. sil'r dicēdum est de sill'o simpl'r: de sill'o aūt dialectico ecōtrario modo dicendum est. que enim in dialecticis ad eādem ꝓcl'onez p̄nt adduci sunt multa media z multis modis siue ex multis ꝓcl'onibus ideo multuz est de ea inuētione q: tñ sill'i dialectici vnica est ꝓditio. ſ. q fit sill's ex ꝓbabilib⁹ ideo paruz ſ̄t de iudicio z id qd̄ ſ̄t de iudicio ptim determinat in li[o] p[o] thop. ptim aūt in. viij. ubi determinat de ꝓnoue uersus enim finē illius ptis. ſ. ¶ primo aūt modos procedēdi ¶ qd̄ est in p̄ncipio dicit q ꝓsiderāduz si oro sit sill'a ta uel nō: z si sic ex q̄libus sit sill'ata z istud scōm pertinet ad iudiciū de sill'o dialectico faciēdum. Ex hys patet rn̄sio ad obiecta q: oino inuētio tradit in thopicis neq; sola inuētio imo mixtim tradit inuētio z iudiciuz in oib⁹: denoiat tñ ab eo qd̄ magis abūdat z excedētius est z q hec fiant cōpetēter pōt manifestari per tale sil'e. In rhetorica sunt ptes artis. v. ſ. inuētio: dispō: elocutio: memoria z pnūciatio ipsa: etiā ſ̄t triplicem mām siue spēm mālē ſ. tria genera cārum: iudiciale: demōstratiuū: deliberatiuum. ut aūt plene sit rhetorica in q̄ si sua mā ipsa cū oib⁹ suis ptibus oē genus cause ingredit: eodē mō cū logice due sint ptes. ſ. inuētio z iudiciuz z duplex mā siue spēs

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE SANTANDER

mālis.ſ.queſtio ſcibilis ⁊ queſtio opinabilis : ut logica ꝑm ſe totam in qualibet ſui materia ſufficienter inueniatur oportet ut circa queſtionem opinabilem determinando habeatur tam inuentio q̄z iudicium:ſimiliter autez circa queſtionem ſcibilem. Ex hijs ergo patet ubi in logica tradat ars inueniendi ⁊ ars iudicandi ⁊ queſtio. ¶ Quibus habitis adhuc dubitaret forte aliqs cum.v. ſint partes rhetorice.ſ.inuentio diſpoſitio ⁊c.q̄re ſola inuentio de numero illarum ponit pars logice. ¶ Ad hc cum logice partes ſint inuētio ⁊ iudicium quare non ponitur iudiciuz pars rhetorice ſicut inuētio. ¶ Ad hoc dicendum q̄ in rhetorica affirmat multitudo ſignoz ⁊ entimematum cōfuſe ad probādum intentum:⁊ ꝓpter talem multitudinem ⁊ cōfuſionem ne talia premiſceātur ad inuicem neceſſaria eſt in rhetorica tam diſpoſitio q̄z memoria.Iterum in rhetorica neceſſarium eſt ꝑſuadere iudici ꝑm q̄ poſſibile eſt qd̄ maxime pōt fieri per ornatam eloquētiam ⁊ moderatum corporis geſtū ⁊ ideo neceſſaria eſt rhetorice elocutio ⁊ pronūciatio:ꝗ autē nō ſunt neceſſaria in logica.ibi enim non ordinat multitudo rōnum cōfuſe ſed vnicuiq̄z ſtatim reddit ſua reſponſio ⁊ ita cum non ſit ibi confuſio ſicut in rhetorica nec eſt ibi indigentia diſpoſitionis ⁊ memorie. Preterea ibi nō multum appetit benuolentia ⁊ ideo non eſt ibi neceſſaria elocutio uel pronūciatio q̄z uis hec quatuor conferre poſſint in logica non tñ ſunt ibi neceſſaria ſicut in rhetorica:nec etiaz ſunt iſte partes ita eēntiales in logica ſicut eſt inuentio. ¶ Vel aliter poſſet dici ꝑm quoſdam dicentes q̄ in logica pars eſt diſpoſitio ⁊ pronūciatio ⁊ hec uolunt cōfirmare per Arz.in p̄n°.8.thop.dicit enim ibi q̄ ꝑmum oportet inuenire media:in quo ſigtur inuentio. ſecūdo inuentum formare ⁊ ordinare:in quo ſignificat diſpoſitio.tertio proferre ad alium:in quo ſignificat pronunciatio ſed de hoc non eſt curandum.p̄ma reſponſio dicit ueritatem. ¶ Ad ſecūdum dicunt aliqui q̄ ad rhetoricam nihil pertinet de iudicio: ipſa enim non inſtruit niſi actorem ⁊ reuz.Judex autem iſte iudicare debet ꝗz leges ⁊ decreta:q: ergo iudicium ibidem extra rhetoricam eſt ideo non ponit iudicium pars eius ſicut inuentio ſed ꝗ reſpōſio non ſufficit.cum enim rhetorica inſtruat actorem in opponendo ⁊ accuſando reuz:aut in reſpōdendo ⁊ defendēdo:manifeſtum eſt q̄ ipſius eſt illud iudicium determinare qd̄ pertinet ad reſpōſionem eoruz que oppoſita ſunt ab actore. Et ꝓpterea dicēdum q̄ huius oppoſitorū duplex eſt iudicium.vnum qd̄ eſt ipſius rationis in figura:⁊ iſtud tranſcēdit rhetoricam ⁊ omnē ſciētiam ſpecialiter diſputatiue ⁊ ideo nō habet determinari in rhetorica ſed potius in logica.determinat enim ꝗ iudicium in prioribus.aliud autem eſt iudiciū ſub mō ſed iſtud adhuc non ꝑtinet ad rhetoricam eo q̄ ipa non utit rationibus modificatis que habēt neceſſitatem ſed entimematibus ⁊ figuris inducentibus ſuſpitionem:⁊ ita patet cum neutrum iudicium ad rhetoricam pertineat q̄ non dicit iudiciuz poni pars rhetorice. Ex hijs ergo patet q̄ partes logice ſunt inuentio ⁊ iudicium ⁊ ubi in logica determinat ⁊ q̄ ſolius logice ſunt ⁊ quomodo ſe habet ad partes rhetorice. ¶ Hijs habitis de partib⁹ artis diſſerendi q̄re de quadam eius parte eſt preſens intentio accedenduz eſt ad illam.ars enim diſcernēdi maxime complet per ſillogiſmuz.vnde ars diſcernēdi que logica eſt de ſillogiſmo facit conſiderationem principaliter. Cum igit in duobus libris ueteris logice.ſ.predicamentis ⁊ perermenias determinet de p̄ncipijs ſillogiſmi materialibus.in libris vo reſiduis de ipſo determinatur.ſed hoc pōt eē dupliciter . q: aut de ſillogiſmo in ſe ⁊ ſic liber prioz.aut in ſuis partibus ⁊ ꝗ tripliciter. Sillogiſmus enim ſpecialis aut eſt ex neceſſarijs ⁊ ſic eſt demonſtratiuus:aut ex probabilib⁹ ⁊ ſic eſt dialecticus:aut ex apparentibus probabilibus ⁊ ſic ſillogiſmus ſophiſticus de quibus determinatur in trib⁹ libris reſiduis noue logice:⁊ ſic patet q̄ ſubiectum in propoſito.ſ.in libris priorum eſt ſillogiſmus ſimpliciter ⁊ non contractus ⁊ ꝗ ad preſens ſupponendum ⁊ ita patet cauſa materialis. Cauſa formalis conſiſtit in modo agendi ⁊ in ordinatione partium doctrine.ordinatio autem partiuz patebit in diuiſione libri. Modus vo agendi quidam neceſſarius eſt propter ipſam doctrinam : ⁊ iſte eſt tripliciter.ſ.diffinitiuus diuiſiuus ⁊ collectiuus ⁊ quidam non neceſſarius eſt propter ipſam doctrinam ſed ſolum propter auditores.ſ.exemplorum poſitiuus.cauſa efficiens eſt Arz. titulus talis. Incipit liber priorum analeticoz.⁊ eſt analeticuz idem qd̄ reſolutiuum.vnde q: in hoc libro traditur iudicium de ſillogiſmo ſimpliciter:iudicium autem fit circa reſolutionem ideo dicit ille liber reſolutorius.⁊ dicitur analeticorum ad differentiam libri thopicorum ⁊ elencorum.dicitur autem prioruz ad differentiam poſteriorum analeticorum.⁊ dicitur in hoc libro tradi reſolutio prior.in libro autem poſterioruz poſterior eo q̄ in hoc libro traditur reſolutio ⁊ iudiciuz de ſillogiſmo ſimpliciter.in libro autem poſterioruz de ſillogiſmo demōſtratiuo.ſillogiſmus autem ſimpliciter prior eſt ꝑm naturam ſillogiſmo demonſtratiuo. Super hoc qd̄ ſuppoſitum eſt ſillogiſmū ſimpliciter eſſe genus ſubiecti in hac doctrina duplex occurrit dubitatio. Prima utrum de ſillogiſmo ſimpliciter debeat aut poſſit eſſe ſcientia. Secūda dato q̄ ſic utrum preſens ſcientia ſit de ſillogiſmo ſimpliciter uel non.videtur autem q̄ de ipſo non debeat eē ſciētia ſeparata hac ratione:logica habet conſiderare artem diffiniendi ⁊ diuidendi quare nō debet tradi de arte colligendi.ſed ars que eſt de ſillogiſmo ſimpliciter eſt ars colligendi ergo de ſillogiſmo ſimpliciter nō erit pa logice ſeparata. ¶ Adhuc cuius eſt determinare ſpecies eius eſt determinare genus cōmune ets.ſi igit logica habet determinare de ſillogiſmo ⁊ inductione quibus cōmune eſt ratiocinatio:habet etiam de ratiocinatione determinare:ergo a deſtructione conſequentis cum nō ſit pars ſeparata de ratiocinatione nec erit de ſillogiſmo aut inductione. ¶ Adhuc ſpecies ratiocinationis ſunt ſillogiſmus ⁊ inductio . ſed de inductione non eſt pars ſeparata quare nec erit de ſillogiſmo. ¶ Adhuc ſillogiſmus ſimpliciter caret bonitate ⁊ opere ergo de ipſo non erit ſcientia.eſt enim ſcientia de bono ⁊ difficili.probatio premiſſe.bonitas ſillogiſmi conſiſtit in hoc q̄ poſſit facere fidem uel ſcientiam uel aliquid tale:ſed ſillogiſmus ſimpliciter abſtractus ab omni materia ſpeciali nihil tale facere poteſt.igitur ſillogiſmus hic dictus bonitate caret ſillogiſmi. ¶ Adhuc videt q̄ non poſſit eſſe ſcientia de ſillogiſmo ſimpliciter.ſi enim ſit:cum omnis ſcientia fiat per demonſtrationem ⁊ ita per ſillogiſmum:ſcientia de ſillogiſmo fiet per ſillogiſmum:⁊ ſi ꝗ ſillogiſmus erit ante ſillogiſmum ſimpliciter quod eſt inconueniens ergo ⁊ primum. ¶ Ad oppoſitum ſic.cuius ſunt per ſe paſſiones de ipſo poteſt eſſe ſcientia per demonſtrationem illarum paſſionuz de ipſo.ſed ſillogiſmi ſimpliciter ſunt quedam paſſiones proprie demonſtrabiles de ipſo.videlicet qd̄ fit ex duabus propoſitionibus ex trib⁹ terminis ⁊ huiuſmodi ergo de ſillogiſmo ſimpliciter poteſt eſſe ſcientia. ¶ Adhuc quedaz ſunt propria generi ita q̄ non ſpeciebus.cum ergo ſillogiſmus ſimpliciter ſit tanq̄z genus ad demonſtratiuum ⁊ dialecticum aliqua erūt et propria que non ſunt propria ſuis ſpeciebus.ſed que ſunt propria de ipſo conſtat q̄ non ſciūtur a caſu ſed per cauſam.cognitio vo per cauſam eſt ſcientia quare de ſillogiſmo ſimpliciter poterit ⁊ debet eſſe ſcientia. ¶ Adhuc paſſio cōmunis ineſt pluribus per cauſam communem.ſillogiſmus demonſtratiuus ⁊ dialecticus habent quaſdam paſſiones communes ut q̄ ſint ex tribus terminis ⁊ duabus propoſitionibus ⁊c.ergo habent eas

per aliam causam cōem: sed illis nihil est commune pro
prie nisi sillogismus simpliciter quando dicte passiones
prius sunt sillogismi simpliciter ⁊ si ꝗ demonstrari pos
sunt de ipso ⁊ ita de sillogismo simpliciter debet eē scia.
¶ Ad ꝗ sillogismus simpliciter est instrumentum quo
acquirit fides de questione opinabili ⁊ scientia de que
stione scibili: sed omne instrumentum artificiale habet
⁊ artem ⁊ scientiam ipsuz constituentem: quare sillogis
mus simpliciter habebit artem ⁊ scientiam sui constitu
tiuam ⁊ que passiones eius considerabit. ¶ Rationes
ultimas questionis concedendum est: ad alias autē re
spondenduz. ad primam sic ꝙ non est simile de sillogis
mo simpliciter ⁊ de diffinitione ⁊ diuisione. quia diffini
tio ⁊ diuisio non intendunt in logica nisi pp sillogismū
⁊ hoc principaliter propter demonstrationem ⁊ ideo de
illis non sunt partes separate in logica: sed determinan
tur in illa parte ubi determinātur sillogismus demōstra
tiuus. s. in secundo posteriorum. de sillogismo autē sim
pliciter propter se intenditur in logica: ⁊ ideo habemus
partem separatam de sillogismo simpliciter. ¶ Ad se
cundam rationem dicendum. ꝙ aliquid est commune
pluribus dupliciter. aut penitus vniuoce ⁊ ita de tali cō
muni dicitur esse scientia separata a scientijs determinā
tibus de ipsis speciebus: aut analogice ita ꝙ tota natu
ra eius primo includatur in vno contentorum sub ipso.
secundario autem in alijs ⁊ per naturam primi partici
pātis: ⁊ de tali non debet determinari perse separatim a
suis contentis ĩmo manifestata natura eius a quo ꝑmo
participatur ⁊ quomodo per ipsum participatur ab alijs
sufficienter determinatur natura eius cōmunis. sic autē
est ratiocinatio communis sillogismo ⁊ inductioni. tota
enim natura eius primo monstratur in sillogismo: in in
ductione autem non nisi per sillogismum ⁊ ideo cuz de
terminata sit natura sillogismi simpliciter ⁊ qualiter idu
ctio capiat a sillogismo necessitatem patet sufficiēter na
tura ratiocinatiōis nec debet aliter determinare. ¶ Ad
tertiam dicenduz ꝙ non est simile de sillogismo ⁊ de in
ductione. inductio enim nullam habet necessitatem de
se sed a sillogismo. sillogismus autem a seipso: ⁊ ideo de
sillogismo determinatur in parte separata: de inductiōe
vo simul cum illo. ¶ Ad quartam dicendum ꝙ sillogis
mus simpliciter non priuatur bonitate ⁊ operatione sil
logismi q̃uis in sua ꝓprietate consideratus nec faciat fidez
neq; scientiam. sicut enim bonitas sillogismi dialectici
constat ꝑm istam operationem facere fidem uel opinio
nem. bonitas autem sillogismi demonstratiui ꝑm istam
operationem facere scientiam: sic bonitas sillogismi sim
pliciter ab utroq; abstracti est ꝑm istam operationez ali
quid probare ex necessitate sui aliquid iferre ⁊ hec ope
ratio cōmunis cum ingreditur naturam specialem facit
scientiam uel fidem. ¶ Ad quintam dicendum. ꝙ sillo
gismus duplex est. vnus cuius cognitio habetur per in
uentionem ut per sensum ⁊ experimentum: ⁊ iste quie
scit in anima inuentoris sicut ars in anima artificis. aliꝰ
est cuius cognitio habetur per doctrinam mediante sil
logismo iam inuento per experimentuz ⁊ similem ope
rationem ꝑm ꝙ docet Aꝛ. in fine posteriorum. dicēdū
ergo ꝙ de sillogismo secūdo modo est scientia ⁊ ꝗ per
sillogismum primo modo dictum ⁊ non erit sic idez aī
seipsum nec sequitur aliquod inconueniens. Ad ꝗ ꝙ
scientia debeat esse de sillogismo simpliciter ⁊ possit con
sequens est quomodo utrum presens scientia. s. libri pri
orum sit de ipso. Quod non videtur hac ratione. illō de
quo fit aliquid ⁊ illud per quod fit non sunt idem sic in
strumentum per quod fit statua: ⁊ es de quo fit. sed scien
tia libri priorum fit per sillogismum simpliciter que cuz
sit scientia ibi fit demōstratio ⁊ ita est ibi sill's simpliciter
quare non erit de sill'o simp̃. ¶ Adhuc genus non sepa
ratur ꝑm esse a suis speciebus. sed sillogismus simplici
ter genus est ad omnes sillogismos speciales uel tanq̃
genus quare sillogismus simpliciter non separatur ꝑm
esse ab illis. sed sillogismus traditus in libro priorum se
parabilis est ꝑm esse ab alijs sillogismis specialibus. iste
enim sillogismus est in materia transcendenti ut in his
terminis. a. b. c. nec est in materia probabili nec necessa
ria ⁊ ita nec est dialecticus nec demōstratiuus quare cū
liber priorum sit de tali sillogismo. patet ꝙ liber prioruz
non est de sillogismo simp̃. Adhuc idem non est subie
ctum totius ⁊ partis sed subiectum totius logice est sillo
gismus simpliciter quare non erit subiectum liber prio
rum cum liber priorum sit pars logice. ¶ Adhuc cum
in ceteris libris determinetur de sillis specialibus cōtra
ctis ad materiam hic autem non determinatur de sillo
gismo contracto ad materiam videtur ꝙ non erit ille li
ber de sill'o simp̃ sed tm̃ de forma sill'i simp̃. sill's enim di
cit quod compositum ex materia ⁊ forma. ⁊ nō determi
natur in hoc libro de eius materia ⁊ istud uolunt quidā
dicentes ꝙ de sill'o quo ad eius formam tm̃ determinet
in hoc libro: in alijs autem quo ad eius materiā. ¶ Ad
oppositum sic de quo ⁊ cuius partibus probantur passi
ones in alia scientia illud debet dici subiectuz. sed de sil
logismo simp̃ ⁊ de eius partibus probantur passiones i
hoc libro ut per se patet. ergo ⁊c. ¶ Adhuc in principio
principalis negocij huius libri dicit ꝙ determinaturus
est de sillogismo ⁊ de demonstratione. sed primuz de sil
logismo patet. ergo quia in libro priorum est intētio de
sillogismo sed nō de aliquo speciali ut patet. quare de sil
logismo simp̃. ¶ Adhuc contra illos qui dicūt Aꝛ. so
lum determinare de forma sillogismi. diffinit enim in pri
cipio propositionem ⁊ terminum propter sill'm ⁊ omnia
hec sunt materialia sillogismi. Item diffinit sill'm simplr
sed sill's simpliciter non dicit solum formam. ¶ Adhuc
determinat de sill'o ꝑm qd̄ fit ex propositionibus de ieē
⁊ de modo ⁊ tales propositiones sunt via ad sill'm quare
non videtur soluz ꝙ intendat de forma sill'i. ¶ Adhuc
ostendit sill'm esse ex tribus terminis ⁊ duabus proposi
tionibus ⁊ omnes termini ⁊ propositiones sunt materia
lia in sill'o. Item potest argui per ea que determinantur
in secundo: q̃uis ergo sill's simpliciter de quo agitur in
prioribus sit forma ad sill'm dialecticū ⁊ demonstratiuuz
tamen non videtur esse dicendum ꝙ liber prioruz sit tā
tūmodo de forma sed magis considerat tam formam q̃z
materiam sill'i in genere. ¶ Ultimas rationes concedē
dum est: ad obiecta respondendum. Ad primum sic. ꝙ
sill's de quo est liber priorum est sill's cuius cognitio ha
betur per doctrinam. Sill's autem ille per quem est sci
entia libri priorū est sill's cuius cognitio habetur per ex
perimentum ⁊ sensum ⁊ ita nō est idem sill's de quo est
ꝗ scientia. s. liber priorum ⁊ per quem est. ¶ Ad 2m di
cendum ꝙ sill's simpliciter non est uere genus ad dia
lecticum ⁊ demonstratiuum quia uere genus diuiditur
per differentias formales per quas ei aduenientes con
stituuntur uere species. sed sill's dialecticus ⁊ demōstra
tiuus non sunt constituti per differentias uere formales
sill'o simp̃ aduenientes: sed magis per differentias ma
teriales ⁊ ideo sill's simpliciter est actu ⁊ formaliter con
stitutum in esse ante sill'm dialecticum ⁊ demonstratiuū
⁊ ideo abstrahit eis secundum esse intantum ꝙ pōt ali
quid certificari uel exemplari de ipso in terminis com
munibus in quibus neq; fit sill's dialecticus neq; demō
stratiuus si ante esset uere genus non esset aliquid uere
consideratum in esse ante ipsos: neq; posset tunc certifi
cari de sill'o simp̃ aliquid nisi manifestato sill'o speciali ut
dialectico uel demonstratiuo. ¶ Ad tertium dicenduz
ꝙ tota logica est de sillogismo simp̃. ⁊ liber priorum est
de sillogismo simp̃: sed alio ⁊ alio modo. cum enim dici
tur ꝙ logica est de sillogismo simp̃: hoc intelligendū est
que est de sillogismo totaliter ꝑm se ⁊ secundum omnes

eius differentias.cum autem dicitur ꝙ liber prioruz sit de sillogismo simplici hoc intelligendum est ꝙ est de sillogismo in genere ⁊ non contracto ad materiam specialem.s.ad necessariam uel probabilem uel aliam talem. ¶ Ad ultimum patet responsio per iam dicta in opponendo ad secundam partem questionis.

Primum oportet dicere circa qd ⁊ de quo est intentio. Quoniam circa demonstrationem ⁊ de demonstratiua disciplina. Deinde determiare quid est propositio ⁊ quid terminus ⁊ quid sillogismus: ⁊ quis perfectus ⁊ quis imperfectus. postea ṽo quid in toto esse uel non esse hoc in illo: ⁊ quid dicimus de oi aut de nullo p̃dicari.

¶ Iste liber qui est de sillogismo simpliciter primo diuiditur in duas partes.s.in prohemiuz per quod remouetur ignorantia negationis.⁊ tractatum per quem remouetur ignorantia dispositionis quibus remotis fit scientia. Et incipit tractat⁹ ibi [Propositio est oratio.] Pars prima in duas.in prima dat intentionem respectu principalis negocij dicens ꝙ primum est dicenduz circa qd ⁊ de quo est intentio.⁊ specificat dicens circa demõstrationem ⁊ de disciplina demõstratiua ⁊ in hoc significat intentionem respectu huius libri ⁊ libri posteriorum simul ⁊ hoc est [primum oportet.] In secunda dat intentionem respectu eorum que ordinãtur ad principale negocium: quorum cognitio necessaria est ad cognitionez principalis negocij dicens ꝙ deinde determinandũ est quid propositio ⁊ quid terminus quid sillogismus quid perfectus ⁊ quis imperfectus: adhuc etiam quid sit esse in toto uel nõ esse siue dici de omni ⁊ de nullo.⁊ hoc est [deide determinare.] ¶ Dubitatur hic quare premittit prohemium posteriorum cum prohemio istius libri cum scientie diuerse sint. Et dicendum ꝙ hoc est q̃ sillogismus simpliciter immediate descendit in sillogismum demõstratiuum in quo primo repperitur eius bonitas ⁊ maxime. propter hoc enim coniuncti sunt tractatus de sillogismo simpliciter ⁊ de sillogismo demonstratiuo q̃ ad prohemium ⁊ epilogum. ¶ Adhuc dubitatur quid intendat per demonstrationem ⁊ disciplinam demonstratiuam: ⁊ quare magis dicit circa demonstrationem ⁊ demonstratiua disciplina q̃z econuerso. Et potest ad istud dici dupliciter ꝑm duplicem competentem expositionẽ. prima talis demonstratio idem est ꝙ sillogismus demõstratiuus. intendit ergo in hoc libro de sillogismo inquãtum sillogismus est. in posterioribus ṽo inquantum demonstratiuus est: similiter disciplina demonstratiua idem est ꝙ disciplina sillogiçata faciens scire. Intendit ergo in hoc libro de disciplina demonstratiua in quantum est sillogiçata: in posterioribus autem inquãtum est faciens scire: ⁊ ita patet qd intendit per demonstrationem ⁊ per disciplinam demonstratiuam. Adhuc hec propositio circa dicit habitudinem alicuius rei existentis in motu uel quasi in motu. sillogismus autẽ ⁊ demonstratio quidam motus sunt q: motus rationis ⁊ sillogiçare quidam mouere ⁊ ideo bene dicit circa demõstrationem. Hec autem propositio de dicit circunstantiam alicuius quiescentis uel quasi quiescentis. disciplina autem est in anima quiescentis ⁊ ideo bene dicit de disciplina demonstrata: patet ergo ꝙ melius dicit circa demonstrationem ⁊ de disciplina demonstratiua q̃z econuerso. ¶ Alia expositio est.s.ꝙ per demonstrationem intendit subiectum in posterioribus: per disciplinam demonstratiuam subiectum in prioribus: ita ꝙ demõstratio sumat ꝑm ꝙ idem est ꝙ scientia demonstratiua: ⁊ disciplina demonstratiua idem ꝙ scientia sillogistica siue ratiocinatiua: ⁊ premittit intentionem posterioruz q: de illa principaliter intẽdit. agit enim de sillogismo simpliciter propter demõstrationem. adhuc hec propositio circa dicit habitudinem subiecti ad actum ut est in ratione termini quasi distantis. hoc dico ut frequenter: q: demõstratio est qd̃ finaliter intendit qd̃ adhuc distans est sicut terminus ⁊ ideo dicit circa demonstrationem. hec autez propositio de dicit habitudinem subiecti ad actum ut est in ratione materie uel subiecti presentis. Hec autem negocij materia siue subiectum est sillogismus simpliciter ⁊ ideo dicit de disciplina demonstratiua. Ex hijs igit patet ea que determinanda sunt in prima parte prohemij. ¶ Cõsequenter forte dubitat de secũda pte prohemij. ⁊ p̃mo de hoc qd̃ dicit. [primum ⁊ deinde.] Ꝑus enim dicturus est quid propositio ⁊ quid terminus ⁊ h⁹ q̃z de sillogismo ⁊ de demonstratione. sig̃t tñ per p̃m ⁊ deinde ordinem conuersum. Et dicendum ꝙ hoc qd̃ dicit p̃m ⁊ deinde non dicit ordinem sue executionis sed sue intentionis. vnde in sua intentione primum est demonstratio consequenter sillogismus simpliciter. ultimo ṽo propositio terminus ⁊ huius. conuersa tamen via de hijs prosequitur ita ꝗ qd̃ dicit Arz. in tertio ethicorũ. ꝙ primum est in intentione. ultimum est in generatione. ¶ Ad ꝗ dubitat ad quid determinandum est ꝗ quid propositio ⁊ quid terminus ex quo de terminis determinatum est in predicamentis ⁊ perierme^as ⁊ ibidem etiã de propositione. ⁊ qd̃ determinatũ est in superiori scientia debet supponi in inferiori. ¶ Et dicendum ꝙ necessaria est duplex cognitio de utroqz. oportet enim cognoscere propositionem ꝑm se ꝑm quam considerationem melius dicitur enunciatio ⁊ sic determinatur eius cognitio in libro perier^as. oportet etiam cognoscere ipsam ꝑz ꝙ in ordine est sillogistica ⁊ sic determinatur eius cognitio hic. Et nota ꝙ propositio in cõmuni dupliciter potest considerari.s.aut ꝑm ꝙ est in terminis significatiuis cõmuniter quibuscũqz. aut ꝑm ꝙ est in terminis transcendentibus non significatiuis. hic enim est consideratio duplex sillogismi in cõmuni cui respõdet propositio. Primo autem modo est propositio pars in modo ad enunciationẽ que enunciatio narrat res proprias propter alienas. Secundo autem modo distinguit ab enunciatione q: enũciatio non est nisi in terminis significatiuis ⁊ sic patet ꝙ omni modo competit alicui magis definire propositionem q̃z enunciationem. similiter est de termino in predicamentis enim determinatur de ipso ꝑm se alibi autẽ ꝑm ꝙ est in ordine sed ꝗ potest esse dupliciter. aut enim ordinatur cum alio termino ad enunciationem generãdam ⁊ sic determinatur de eo in libro periermenias. aut ad propositionis resolutionem terminatur ⁊ sic determinatur ꝗ quid est terminus. ¶ Consequenter queritur. ad quid diffinitur hic sillogismus exquo satis diffinitur in primo thop. Et dicendum ꝙ hic diffinitur ex intentione eius. Ibi autem necessariũ incidẽtaliter per sillogismum dialecticum accipiendum. ¶ Ulterius forte dubitabit aliquis. quare non determinat consequenter qd cõuersio sicut determinat quid sit dici de omni ⁊ dici de nullo. Et dicendum ꝙ conuersio est principium percipiendi sillogismos imperfectos quorum perfectio non habetur per diffinitionem conuersionis sed per modos conuersionis cognitos ⁊ ideo nec hoc dicit consequẽter se esse dicturum quid conuersio: nec consequẽter determinat quid sit sed modos eius tñ. sic autem nõ est de eo quod est dici de omni ⁊ de nullo. per cognitionem eniz illorum quid sunt patet perfectio in sillogismis perfectis quorum dici de omni ⁊ dici de nullo sunt principia.

Propositio igitur est oratio affirmatiua uel negatiua alicuius de aliquo.

¶ Hic incipit tractatus ⁊ diuidit in partes duas. in prima determinat quedam ordinata ad principale negocium quorum cognitio necessaria est ad cognitionem silli. secūdo cum dicit [Hijs ergo determinatis.] determinat de ꝑncipali ꝓposito. ꝑma in duas. in prima determinat quid sit sillis in se in suis partibus. In scda cū dicit [In toto aūt eē alteꝝ.] determinat ꝑncipia sillm rectificātia. ꝑma in tres. In ꝑma determinat qd est sillis in suis partibus integralibus. In secūda cum dicit [Sillis est oro in qua qbusdā] in se. In tertia cū dicit ꝑfectū ergo uoco in suis partibus subiectiuis: ⁊ patet sufficiētia. Tūc enīz sufficiēter cognoscit aliqd cū cognoscit in se ⁊ in suis partibus. ⁊ hoc duplr. s. integralibus ⁊ subiectiuis. patet etiam ordo partes integrales sunt priores toto naturaliter: totum etiā in se ꝑus est partibus subiectiuis. ꝑma in duas. In prima determinat de ꝓpōne. In secūda cuz dicit [terminū vo uoco.] de termino: q: terminus in rōne q̄ terminus est posterior: ꝓpōne: lz id qd est: nāliter sit prius: ideo sic ordinant partes. In ꝑma parte sic ꝓcedit. primo diffinit ꝓpōnem dicēs q̄ est oratio affirmatiua vl negatiua alicui⁹ de aliq̄ ⁊ accipiēdū de coiter ut demꝝet tā ꝓpōnē affirmatiuā q̄z negatiuaz. ⁊ h̄ est [ꝓpō igit.]

¶ Hec aūt aut uliis: aut ꝑticularis: aut indefinita. Dico aūt ulez: que aut oi aut nulli i esse. ꝑticularē vo que alicui: aut nō alicui: aut nō oi ineē. Indefinitā aūt que significat siue uli aut ꝑticulari ut ꝗriorū eādem eē disciplinā aut uoluptatē nō eē bonū.

¶ Secūdo diuidit eam dicēs quedā est ulis ⁊ quedā particularis ⁊ quedam indefinita ⁊ diuidētiaz declarat ⁊ patet ⁊ h̄ est [hec autem vniuersalis.]

¶ Differt aūt demꝝatiua ꝓpositio a dialectica: qm̄ demōstratiua quidē sumptio alterius ꝑtis ꝗdictionis est. Nō enim iterrogat sed sumit qui demonstrat. Dialectica vo iterrogatio ꝗdictionis est. Nihil autē distabit ut fiat ex utriscz sill's. Nā ⁊ qui demōstrat ⁊ qui iterrogat sumit aliqd de aliq̄ eē uel non esse. Quare erit qdē sillistica ꝓpositio simplr qdē affirmatio uel negatio alicui⁹ de aliq̄ ꝑm dictū modū. Demōstratiua vo si uera sit ⁊ per ꝑmas ꝓpōes sumpta. Dialectica aūt ꝑcuntati qdē iterrogatio cōtradictionis. Sillogizanti autē sumptio apparentis ⁊ probabilis: sicut in thopicis dictum est.

¶ Tertio diffinitionē datā uerificat per talem rōnez. Ois propō dialectica uel demōstratiua sumit aliqd de aliquo esse uel nō esse: sed ois propositio sillata simplr est dialectica uel demōstratiua ergo ois ꝓpositio sillistica simpliciter sumit aliqd de aliquo eē uel nō esse ⁊ sic patet q̄ diffinitio bñ data est: quia intētio fuit ꝓpositionem sillogisticam diffinire. In hac ratione sic ꝓcedit. ꝑmo ponit quādam differētiā inter ꝓpōnem dialecticā ⁊ demōstratiuam. ex qua patet maior dicēs q̄ differūt ꝓpositio dialectica ⁊ demōstratiua. q: demōstratiua est sumptio partis determinate cōtradictionis. s. uere sine interrogatione. Dialectica aūt est interrogatio alterius partis cōtradictionis ⁊ h̄ indifferēter uere uel false ꝯ ūmodo probabilis. Ex quo patet q̄ ex quo utraq̄ sumit partē cōtradictiōis q̄ sit aliqd de aliquo eē uel nō eē ⁊ hec fuit maior rōnis ⁊ h̄ est [Differt aūt.] Secūdo ponit minorem dicēs q̄ nihil differt ut fiat sill's de utraq̄z. q. d. uel hec uel illa est ꝓpositio de qua fit sill's ⁊ h̄ est [nihil aūt distabit.] Tertio infert cōcl'onem ⁊ h̄ est [quare erit sillistica.] Quarto ꝓpter euidētiam ꝑdictoꝝ apit modos tam ꝓpositionis dialectice q̄z demōstratiue dicēs. q̄ ꝓpositio demōstratiua aut est uera ⁊ ꝑma: aut sumpta per ueras ⁊ ꝑmas ⁊ nota q̄ ꝑma est demōstratiua in esse potissimo. secūda in esse ꝗñti. Secūdo apit modos propōnis dialectice dicens q̄ ꝓpositio dialectica apud ꝑcunctātē est interrogatio: apud aūt sillogiçātem est sumptio alicuius appentis siue probabilis quēadmodum in thopicis dictū est: ⁊ accipiendū est in thopicis coiter ad helencos ⁊ per hec q̄ dicit ꝓbabilis sig̃t propōnem dialecticā simplr. ⁊ per h̄ q̄ dicit appentis sig̃t dialecticā praue se habētem: cuius est litigiosa uel tētatiua ⁊ huiusmodi. Uñ pz q̄ hic locut⁹ est de ꝓpōne ualde coiter ⁊ h̄ est [demonstratiua vo.]

¶ Quid ergo propositio ⁊ quid differt sillogistica ⁊ demōstratiua ⁊ dialectica subtiliter quidem in sequenti dicetur. ad presentem autem utilitatem sufficienter nobis determinata sunt que nunc.

¶ Cōsequēter epilogat dicēs q̄ quantum ad ꝑsens negocium satis determinata est diffinitio inter ꝓpositionem dialecticaz ⁊ demōstratiuam. sed inferius. s. in principio posterl. h̄ subtiliter declarabitur. Dictuz est etiā quid sit propositio ⁊ h̄ est [quid aūt propositio.] ¶ Dubitat forte hic ⁊ ꝑmo de diffinitione ꝓpositionis. ⁊ ꝑmo de genere eius cum enim oratio diuidat in ꝑfectam ⁊ imꝑfectam: videt q̄ oratio ꝑfecta debeat poni in diffinitione eius tanq̄z genus eius proximum. Et dicēdum q̄ apud logicum nō est alia oratio nisi ꝑfecta. supponit enim ꝑfectum ⁊ cōgruum ⁊ ideo per oronem intelligit perfecta oratio quo ad logicuz. ¶ Deinde dubitaret forte aliqs de differētijs eius. videt enīz q̄ male diffiniat per affirmatiuū ⁊ negatiuū: tum q: inferius non diffinit suum superius sed ecōuerso. tum q: sunt differētie diuidētes ipsum igit non diffiniūt sed magis ecōuerso. affirmatiuuz autem ⁊ negatiuū sunt differētie diuidentes propositionem ⁊ inferiores ipsa. ¶ Et dicēdum q̄ iste differentie ꝓpositionis cadūt in eius diffinitione sub disiunctione ad circūloquendum differētiam eēntialem propositiōis ⁊ cōpletiuam. Unde is est sensus oratio sig̃tiua uel prēdicatiua alicuius de aliquo: sic autem ponere inferiora in definitione supioris non est incōueniens. ponere tamen inferius in ratione qua inferius est: est icōueniēs. Uel dicēdum q̄ per has differētias per quas diffinit simul diffiniat ⁊ diuidat. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs quare magis ponunt hee differētie affirmatiuū ⁊ negatiuum ad circūloquendū differētiam talem q̄z alie differentie diuidētes propositionem que sub disiunctione accepte cum ꝓpositione conuertunt. Et dicendum q̄ hoc est q: hic diffinit propositionē ꝑm q̄ est sillistica sicut patet in textu. Sill's autem maxime diuersificat penes has differētias affirmatiuum negatiuum. ¶ Sed tunc dubitat q: maior diuersitas est sill'i penes has differentias propositionis vniuersale particulare. ꝑm ergo hāc rationem debuit per istas differētias cōpleuisse propositiōis diffinitionem. Et dicēdum q̄ lz sillus diuersificetur ꝑm modum per vniuersalem ⁊ particularē sicut per affirmatiuum ⁊ negatiuū tamen eēntialiores sunt propositioni affirmatio ⁊ negatio q̄z vniuersalitas ⁊ particularitas. ⁊ ideo sua diffinitio magis completur per istas differentias affirmatiuū ⁊ negatiuum q̄z per reliquas. ¶ Deinde querit quare aliter differt h̄ propositio q̄z in thopicis Boetij ⁊ q̄z enūciatio in li⁰ ꝑiar^as cum sint idē ꝑm rem. Et dicēdū q̄ differūt ꝓpositio ⁊ enūciatio ut dicit Boe⁰ enūciatio tñ ꝓpter se proferl. ⁊ ꝑmo enūciat quod est

in aia ⁊ ideo diffinit per uer ⁊ falsu que sunt in anima. sed propositio est alterius gra. s. conclusionis sed hc pōt esse dupliciter ꝑm duplex esse sillī cui rndet. aut enim est sillo in terminis significatiuis ⁊ eius propō est eadē sub tecto cum enūciatione sed differēs in modo ⁊ ideo sigt uerū uel falsum ⁊ sic diffinit per uerū ⁊ falsum in thop. Boecij. aut est sillo in terminis abstrahentibus a mā de quo h determinat Arx. ⁊ huic respōdet propositio in terminis abstrahētibus ⁊ h differt ab enūciatione sicut pz. ⁊ hāc diffinit Arx. hic. ¶ Lōiter forte dubitat de diuisione propositionis videt enim diminuta ꝓpter omissionem propōnis singularis. Et dicēdum q̄ singulare nihil aliud est q̄z particulare cōtractū. vnde per propositionem ꝑticularem dat intelligere illam que est cum signo particulari ⁊ ꝑticularē ꝓtractā que singularis est. ¶ Ad huc forte dubitabit aliqs cū multiformis sit diſio ꝓpōnis vbi gra. per uerū ⁊ falsū per vnā ⁊ plures per simplicē ⁊ cōpositā per modalē ⁊ de ineē q̄re solam diuisionez ponit per ulem ꝑticularem indefinitā. ¶ Et dicēdū q̄ intendit de propōne ꝑm q̄ sillistica iō solū ponit differentias ꝑm quas maxie cōsistit sillī diūsitas. penes aūt istas dias affirmatiuū ⁊ negatiuuz ⁊ penes istas ulē ꝑticulare ⁊ indefinitū maxime cōsistit diuersitas ꝑm modum: ⁊ ideo tm istas dias ponit: pores in diffinitiōe: posteriores dias in diuisione. Iste aūt die uerum ⁊ falsum vna plures simplex ⁊ cōpositū non faciūt diuersitatem in modis illoz nec iste modalis de ineē nisi ꝑm mā tm ⁊ ideo diuisionē propōnis per istas dias non tāgit. ¶ Adhuc dubitaret forte aliqs cum indefinita ⁊ ꝑticularis propositio cōuertant utraq; etiam sequat ad ulem qualiter diuidant per opposita. ¶ Et dicēdum q̄ aliud est cōsiderare ꝑticulare propōnem sub ista intētione ꝑticulare: ⁊ aliud id qd est ꝑticulare ꝑm rem: siliter est diuersimode cōsiderare indefinitā ⁊ ulem: ⁊ penes ꝑmam ꝓsiderationē ad inuicem diuidunt ⁊ inuicem sic opponunt. vle enim nō est ꝑticulare nec indefinitū nec ꝑticulare indefinitū. Scdm aūt scdam cōsiderationē non opponunt nec ad inuicem diuidunt: imo magis idem sunt ꝑm rē res ulis ⁊ ꝑticularis ⁊ infinite. ¶ Adhuc dubitat cum indefinita dicat per ꝑuationē tam ulis q̄z ꝑticularis ut dicit in littera q̄re magis cōuertit cum ꝑticulari q̄z cum ulī. Et dicēdum q̄ indefinita dicit per ꝑuationem utriusq; signi: ⁊ cōuertit cum ꝑticulari eo q̄ nō supponit multitudinez suppositoz sub ꝑdicato sicut nec ꝑticularis. ulis aūt supponit mltitudinem suppositoz sub ꝑdicato. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs cuz ars imitet nām ut dr 2° phicoz in natura aūt nihil est infinitū ut accipit in 3° phicorum quomō est in arte aliqd infinitū sicut propositio indefinita. ¶ Et dicēdum q̄ infinitū pōt dicere ꝑuationez finis ⁊ sic nihil est infinituz in arte sicut nec in natura. uel pōt dicere priuationē certitudinis ⁊ sic est aliqd infinituz in arte sicut propositio indefinita que sic noiat q: caret certitudine ulis determinationis ⁊ ꝑticularis. ¶ Cōsequēter dubitat de uerificatione diffinitiōis dicit enim q̄ de mōstratiua propositio sumit ⁊ nō interrogat. dia^ca autez ecōuerso: querit huius causa. Et dicēdū q̄ q: demōstrator pcedit ex ueris non curat de cōsensu rndentis. ⁊ propterea demōstrator nō interrogat ad hndum cōsensum rndentis sed sumit. dia^ca aūt prius interrogat ut fiat ei cōsensus quo habito postea in sillogiçando sumit. ¶ Adhuc dubitat de minore propōne argumenti que dicit q̄ ois propositio sillogistica simplr est dia^ca uel demōstratiua. h videt esse falsum cū sit ꝓpositio dia^ca litigiosa ⁊ tentatiua que ēt sūt sillistice. ¶ Et dicēdū q̄ sub dia^ca ꝓpositione cōprehēdit tam litigiosam q̄z tētatiuam ⁊ alias cōsimiles eo q̄ vnaquaq; illarū interrogatio est sicut propositio dia^ca ⁊ nulla illarum sumptio est ⁊ h sigt in fine huius partis ubi apit modos propōnis dia^cc. h enim facit propter minoris uerificationē ut patet q̄ ipse accipit ulr dia^cam ad dia^cam bene se habentem ⁊ praue. ¶ Adhuc posset dubitari de hoc q̄ dicit propositionem demōstratiuam esse que per primas ⁊ ueras sumitur ⁊ de hoc q̄ dicit propositionem dialecticam esse sumptionem alicuius apparentis: sed hoc solutum est in expōne littere.

t Erminū vo uoco in quē resolut ꝓpō ut ꝑdicatū ⁊ de quo predicat aut appoito aut sepato eē ul nō eē.

¶ Cōsequēter determinat de termino significās eius diffinitionem per hoc q̄ dicit ipm eē in quem resoluit propositio: ⁊ diuisionē per hoc q̄ dicit terminoz alterum eē qui ꝑdicat ⁊ alteruz qui subiicit: apposito esse. i. affirmatione facta per uerbū affirmatiuū uel diuiso. i. diuisione facta per uerbum negatiuū ⁊ h est terminū vo uoco. ¶ Hic posset queri de ordine ꝑtis huius ad precedentē: sed solutū est in dicēdo sentētiam littere precedētis: q̄z uis enim illud qd est terminus simplr prius sit q̄z propositio ⁊ ita naturaliter prius sit tm in rōne qua terminus est posterius. ¶ Sed querit quare magis dicit terminum uoco q̄z terminus est cuz h uerbum est sit propriū uerbum diffinitionibus. ¶ Et dicēdum q̄ h est q̄ terminus nō est in propositione nisi metha^cc. in ꝓtinuis autem ꝓpe est terminus vnde dicit tm uoco. q. d. cū in cōtinuis propie sit terminus ego uoco hic terminum in quem ⁊c. ¶ Adhuc dubitat cum siliter resoluat sillo in propositionem sicut propositio in terminū quare magis diffiniat terminus per hoc q̄ in ipsum resoluit propositio q̄z propositio per hoc q̄ in ipsam resoluat sillo. Et dicēdum q̄ h est q: completa est resolutio ad terminū ⁊ nō est completa resolutio ad propositionē stat enim resolutio ad terminum ⁊ nō ad propositionem. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs q̄re diffinit terminus per propositionē cuz propositio sit posterior termino. sed id qd prius est non debet diffiniri per posterius. Et dicēdum q̄ si taliter est de primis ꝑncipijs in aliquo genere: ⁊ de cōsequētibus ad ipsa cōsequētia enim ad ipsa hnt diffiniri per ꝑora. Prima autez per ꝑora simpliciter diffiniri non possunt: sed per posteriora. que quo ad nos priora sunt: uel possunt diffiniri per priuationem: sicut diffinit pūctus qui est ꝑncipium in magnitudine. diffinit enim pūctus cuius pars non est. Terminus igit cum sit primuz ꝑncipium in suo genere per prius simpliciter diffiniri nō pōt: ⁊ ideo per propositionē diffinit que posterior est simplr. ¶ Deinde dubitat de diuisione termini. s. quare potius diuidit ipsum per subiectū ⁊ predicatum q̄z per nomē ⁊ uerbuz. ⁊ dicēdum q̄ h est q: nomen ⁊ uerbum sunt propie partes enūciationis. subiectū vo ⁊ ꝑtuz propositionis ⁊ hoc patet ex predictis quomō fit. ¶ Adhuc dubitat de diuisione termini. si enim qdam terminoz est predicatū: quidam vo de quo predicat apposito esse uel nō eē sicut ipe dicit in littera igit h ipsum esse nō ꝑdicat sed est appo^m subiecto ⁊ predicato. ¶ Adhuc videt idem sic: in sillo ꝑme figure idem ꝑdicat in minori qd subijcit in maiori sed esse in maiori nec est subiectuz nec pars subiecti: ergo nec erit ꝑdicatū minoris nec pars predicati. ¶ Oppositum tamē videt sic: cum dicit hoc est aliqd subijcit ⁊ aliqd ꝑdicat sed non predicat aliqd nisi hoc uerbuz est. ¶ Item qd de altero affirmat uel negat est predicatū: h ipsuz esse est tale ergo ⁊c. ¶ Adhuc in libro periar^as dicit q̄ est predicat ꝑm adiacēs: idem etiam dicet infra in hoc li°. ergo hoc uerbum eē predicatū est: ⁊ nō solum ligamētum predicati ad subiectum. ¶ Adhuc sicut dicit Arx. in 8° ꝑme phie eē qd ꝑdicat forma est eius de quo predicat. sed inter materiā ⁊ formam non cadit medium sed seipsis iungunt ad inuicem: ergo inter subiectum ⁊ predicatū non cadit medium sed seipsis iungun tur ergo hoc vbū est nō erit medium iter ꝑdicatū ⁊ ꝑm sed erit ipm ꝑdicatum. Rōnes ultimas cōcedendū est.

¶ Ad obta dicendũ ad ꝑmũ sic. q: cuz dicit Arz. q terminoꝝ alius est ſbm appõite eẽ uel nõ eẽ nõ intẽdit niſi q affirmat predicatũ uł negat. ſicut patet in expõne lre.
¶ Ad secundũ dicendũ q ꝑdicatũ dupliciter põt dici ſ. totũ id q dicit de altero ⁊ ſic nunq̃z excludit eſſe a predicato: uel põt dici id q ipſuz eſſe ſpecificat tm̃: ⁊ ſic accipit cum dicit q in ſillogiſmis ꝑme figure idẽ ſubjcitur in prima q ꝑdicatur in ſecunda. ⁊ talis modus loquendi de predicato propter prauos primo proceſſit in uſum ſemper tamen ꝑm ueritatem predicatur uerbuz.

Illogiſmus eſt oꝛo in qua poſitis q̃buſdã aliud qdẽ ex neceſſitate cõtingit eo q hec ſunt. Dico autẽ eo q hec ſunt ꝓpter hoc ꝯtingẽ. ꝓpter hoc vo ꝯtingere nullius extrinſecus termini indigere: ut fiat neceſſarium.

¶ Hic determinat de ſill'o ꝑm ſe ſic ponit diffinitionẽ eiꝰ dicẽs q eſt oꝛo in qua q̃buſdã poſitis aliud qd ex neceſſitate accidit eo qõ h̃ ſint ⁊ h̃ eſt [Sillus eſt oꝛo.]: ꝰ exponit pticulã ultimã dicens q ꝯcl'onez accidẽ ꝓpter h̃ eſt ꝯcl'onem ꝯtingẽ pp ꝑmiſſas. h̃ aũt idem eſt q nulliꝰ termini extrinſeci indigere ad h̃ q ſit neceſſarius: ſed q ſit ſimpꝛ pp ipſas ꝑmiſſas. ⁊ nota q dicit ſill'm ſimplꝛ nõ idigẽ termini extriſeci. q: aliq̃ñ ad appenᵃᵐ neceſſitatis indiget aliq̃ ꝓpꝛietate extrinſeca terminoꝝ cuiꝰ eſt ꝯuerſio ſed nunq̃z indiget alio termino q̃z terminis ſumptis ⁊ h̃ eſt [dico aũt eo q h̃ ſũt.] Hic poſſet dubitari cũ ſill's ſit qdã motus. ſ. rõnis quare in diffinitiõe eiꝰ nõ ponit motus pro gñe. Sed hec ſolo patet q ſill's uere motꝰ nõ eſt ſed magis metaphorice loquẽdo. Sed dubitat quare in diffinitiõe eius ponit oꝛo que eſt genus nõ ꝓpꝛiũ ⁊ nõ rõcinatio ⁊ argumẽtatio que eſt genꝰ ꝓpꝛiũ. ¶ Ad h̃ aũt duplꝛ põt dici ꝑm duplicẽ expõnem diffinitionis ſilli: quare vna talis eſt per pticulas poſitas in diffinitione ſilli excludi debẽt oẽs ſpẽs rõcinationis oppoſite. ſ. inductio: exᵐ ⁊ entiᵐᵃ. inutiles etiã ꝯiugationes ⁊ peccata in ſcdo huiꝰ determinata cuiꝰ ſunt petitio eius q eſt in ꝑnꝰ ⁊ nõ cã ut cã: ſic per hãc pticulã [q̃buſdã] excludit entimema: per hãc pticulã [poſitis] intelligẽduz eſt diſpõnem in mõ ⁊ figura ⁊ per illaz excludunt inutiles cõiugationes ⁊ inductio. per h̃ q dicit ex neceſſitate excludit exẽplũ q ſolã habet ꝓbabilitatẽ cum ſit arguᵐ rethoricũ ut dicit Arz. in ꝑnꝰ poſteꝝ.] Per h̃ q dicit [aliõ accidit] excludit petitio eiꝰ q eſt in ꝑnꝰ nõ ꝑm q eſt locus ſophiſticꝰ ſed ꝑm q eſt pctũ circa ſill'm ſimplꝛ ⁊ determinat in ſcdo. ſic ergo itelligẽdo diffinitionez põt ad qõnem rñderi ſic. arguꝰ eſt explicatio arguᵗ per oꝛonẽ: qõ arᵐ eſt rõ faciẽs fidem de re dubia. arᵐ ergo cõparationẽ habet ad aiaz cui fidẽ facit: ⁊ ſill's ſilꝛ ꝑm q eſt arᵐ. rõcinatio vo eſt diſcurſus a ꝑmiſſis in ꝯcl'one. Sill's igitur ꝑm q eſt rõcinatio hẽt cõparationẽ ad ꝯcl'onẽ. Oꝛo aũt ꝑm Priſcianũ eſt ꝯgrua dictionũ ordinatio. ſill's ergo inquãtũ oꝛo cõparationẽ habet ad ſuas ꝑtes integrales h̃ aũt cõparatio eẽntialiꝰ eſt ei q̃z alia aliarũ ſicut patet per ſe. quare oꝛo potiꝰ ponit in diffinitione ſill'i q̃z rõcinatio uel argumẽtatio. ¶ Alia eſt expõ dicte diffinitionis. ſ. ut nõ excludant inductio ⁊ exᵐ ⁊ entimema cuz ſint reducibilia in ſill'm ſed ſolũ ꝯiugationes inutiles ⁊ pctã ꝯtigit ſill'm ſimplꝛ in ſcdo hꝰ determinata. ⁊ ꝑm iſtã intẽtionẽ dicẽdũ eſt ad ꝑdictã qõnem q ſi in diffinitiõe ſilli poneret arꝰ uel rõcinatio qui eſt ꝓpꝛiũ genus eius oporteret tali gñi addi oꝛtas eẽntiales cõpletiuas ſill'i: ꝑ quas excludent a ſill'o alie ſpẽs argumẽtatiõis. ¶ Ad huc ſolet aliter exponi dicta diffinitio. ſ. ut excludãt oẽs loci ſophiſtici ſimul cũ alijs ſpẽbus argumẽtationis ſed ei nõ eſt ꝯſentẽdum: ſill's enim formaliter de quo determinat i hoc libro. eniz mõ ſint due ꝓpõnes ⁊ tres termini. Forma aũt ⁊ figura ⁊ modus põt ſaluari in ſill'o ſophiſtico ſicut patet hic. Oꝰ canis currit omne latrabile eſt canis ergo ꝛc̃. ⁊ in multis alijs.] Põt autẽ melius ⁊ ſubtilius rñderi ad qõnem factã ſic. Argᵐ ꝑm Arz. in 8ꝰ topic. eſt ſill's dialecticus quare cuz argꝰ ſit expreſſio argumẽti per ꝑmonẽ neq̃z argᵐ neq̃z argumẽtatio eſt genus ſilli. ſed ecõuerſo ꝑm Arz. ¶ Adhuc rõcinatio dicitur anologice de ſill'o ⁊ alijs differentijs eius ⁊ primo de ſill'o: ⁊ preterea nihil eſt in ſe aũt ſillogiſmum ſed ipa primo includitur in ſillogiſmo talis enizz eſt natura anologi q̃ aũt uere dicit aliquid quod eſt ũ. principij in ſe q̃z in ſuis differentijs. ⁊ ideo neq̃z ſumit rõcinatio pro gñe ſillogiſmi neq̃z argumentum neq̃z argᵗᵒ: ſed in oꝛone vniuocant ſillogiſmus ⁊ alij modi rõcinationis q̃z uis enim eſſe ratiocinationis conueniat alius a ſillogiſmo per ſillogiſmum. non tamẽ ſic eſt de oratione ſed in oratione vniuocant. ⁊ ideo optime diffinit ſillogiſmus per oꝛonem quia propꝛijſſime genus eſt ei ⁊ alijs modis arguendi. ¶ Adhuc forte dubitatur quare nõ dicit q ſillogiſmus eſt orationes ſed dicit oratio cum tamen ſint ibi plures orationes. Et dicẽdum q id q aliuz cõtrahit non ponit in numerũ cum ipſo. maioꝛ aũt ꝓpoſitio in ſillogiſmo cõtrahit maiorẽ ad cõcluſionem ⁊ ideo non ponũt in nũz ⁊ ideo dicit ſillogiſmꝰ eſt oratio ⁊ non orationes adhuc ab vnitate finis. ſ. concluſionis dicit oratio vna. ¶ Adhuc dubitat quid itẽdat per hãc pticulã [poſitis] ⁊ c̃ põm. ⁊ dicẽdum q intendit diſpoſitionem in modo ⁊ figura ſicut patet per ꝑmam expoſitionem diffinitionis. Tel poteſt melius dici q diſpoſitio eſt partiũ materialium ꝓprie vnde intẽdit ibi diſpoſitionẽ terminoꝝ in ꝓpoſitionibus per quas dinoſcit figura ⁊ diſpõm ꝓpõm ad inuicem per quam dinoſcitur modus quia tam terminiq̃z ꝓpoſitiones ſunt partes materiales in ſillogiſmo. ¶ Queritur q̃re non ponit hãc differẽtiam conceſſis ſicut Boecius ponit. Et dicẽdum q Boecius diffinit ſillogiſmum prout cõpetit dialectico qui expoſtulat ſemp reſpõſionem ſocij. Arz. autem hic diffinit ſillogiſmũ ſimpliciter ut cõuenit tã dialectico q̃z demõſtratori. ¶ Ad huc dubitabit aliquis qualiter 2ꝰ eſt aliud a ꝑmiſſis cuz non videatur eſſe niſi pars premiſſarum cum etiam illõ non petentes ſit aliud quod ſcitur naturaliter ab alio. ⁊ dicendum q ꝑm materiam non eſt cõcluſio aliud a premiſſis ꝑm formam aũt eſt aliud. forma enim cõcluſionis compoſitio eſt. ſed alia eſt cõpoſitio in concluſione ⁊ alia in premiſſis. In concluſione enim componuntur extrema ad inuicem: in premiſſis autem medium cum extremis uel extrema cum medio uel vnum extremum medio ⁊ medium alteri.

¶ Perfectũ vo uoco ſill'm nullius alius indigẽtẽ ꝑter ea que aſſumpta ſunt ut appareat neceſſarius. Impfectũ vo qui idiget aut vno aut pluriũ que ſũt neceſſaria per ſumptos terminos: non autem ſumpta ſunt per propoſitiones.

¶ Cõſequẽter determinat de ſill'o quid ſit quãtum ad ſuas partes ſubiectiuas. Et ꝑmo determinat quid eſt ſillogiſmus ꝑfectus dicẽs q eſt illud q nullo indiget ꝑter ꝑmiſſas ad hec ut appareat eius neceſſitas ⁊ h̃ eſt [Perfectum vo uoco.] Secũdo determinat quid eſt ſillogiſmꝰ imperfectus dicens: q ille qui indiget ad euidentiam neceſſitatis vno uel pluribus qui ex neceſſitate hita ſunt per terminos manẽtes eoſdem ſed non per ꝓpoſitiões manẽtes eaſdem. Et nota q eſt indigẽtia vnius ſicut cõuerſionis plurimi ſicut cõuerſionis ⁊ tranſpoſitionis, ꝑpõm uel intentam vnius poteſt eſſe uel cõuerſionis uel reductiõis per ipoſſibile uł expõnis: hijs eni iſequẽtibꝰ mãe ꝑficiendo ſill'os impfectos ⁊ h̃ eſt: impfectũ vo ⁊c̃.

¶ Dubitat hic forte cũ sit fill's ulis ⁊ pticularis affirmatiu⁹ ⁊ negatiu⁹ sicut pfect⁹ ⁊ impfect⁹ q̃re tñ determinat qd est fill's pfect⁹ ⁊ impfect⁹. ¶ Et dicẽdũ q̃ hoc est q̃ i tẽdit de fill'o in statu cõpleto ⁊ min⁹ cõpleto ꝑm figurã diũsitatẽ ut stat⁹ min⁹ cõplet⁹ ꝑ cõpletũ pficiat. hãc aũt ĩ tẽtione pse respiciũt iste dĩte pfectũ ⁊ impfectũ alie autẽ ꝑ accñs ⁊ iõ determinat has dĩias filli ⁊ nõ alias. ¶ Ad huc dubitat cũ pfectũ ⁊ impfectũ sint passiones filli q̃re determinat qd sint cũ de passione opꝫ ꝓcognoscẽ tñ qd est qd dĩ per nomẽ ut pꝫ ĩ ꝑn⁹ posti. ¶ Et dicẽdũ q̃ de passione demõstrata de sbto nõ opꝫ scire qd fuit ante demõstrationẽ sed tñ qd dicat per nomẽ sicut dictuꝫ est: ſꝫ tales nõ sũt iste passiones pfectũ ⁊ impfectũ: imo opꝫ ipsas in se cognoscẽ quãtũ ad pñs negociũ ⁊ iõ diffinit eas. ¶ Adhuc dubitat si fill's impfect⁹ aliquo idiget ut dĩ in sua diffinitione. fill's aũt simplr nullo idiget extriseco. ſ. sicut dĩ in expõne diffinitõis: ergo fill's impfect⁹ fill's nõ est. ¶ Ad ꝫ cui deest rei pfectiõ non suscipit ꝑdicationẽ ei⁹: ſꝫ fill's impfect⁹ nõ hẽt pfectionẽ filli: q̃ de ipso nõ ꝑdicat fill's. ¶ Ad ꝑm dicẽdũ q̃ fill's simplr nullo indiget extrinseco ad hoc ut sit nẽcius. fill's aũt impfect⁹ idiget aliquo extrinseco nõ ut sit nẽcius ſꝫ ut appeat nẽcius ⁊ ita nõ reporat fill's impfect⁹ fill'o simplr. ¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ q̃ dupᵗ est pfectio. ſ. quo ad eẽ ⁊ quo ad bñ esse. qñ aũt dĩ fill's impfect⁹ hoc est q̃ caret pfectione scẽdã que pertinet ad bñ eẽ nihilomin⁹ de eo tñ predicat fill's quare habet perfectionem filli ꝑmam que ptinet ad esse filli.

¶ In toto aũt eẽ alterũ altero ⁊ de oi predicari alterũ de altero idẽ est. Dicim⁹ aũt de oi ꝑdicari qñ nihil est sumẽ subiecti de quo non dicat alterũ ⁊ de nullo similiter.

¶ Determinato qd est fill's in se ⁊ in suis partib⁹: hic determiat quedã ꝑn ª rectificãtia ⁊ pficiẽtia fill'm ⁊ diuidit in duas. In ꝑª determinat duo ꝑn ª rectificãtia ⁊ pficiẽtia fill'os pfectos. In 2ª cũ dicẽ [Qñ aũt ois ꝓpõ.] determinat vnũ ꝑn ᵐ pficiẽs fill'os impfectos. ſ. ꝓsionẽ ĩ modis ei⁹. In ꝑª pte sic pcedit. ꝑmo dicit q̃ idẽ est alterũ in toto eẽ ⁊ alterũ dici de altero ⁊ qd dĩ. ꝫ itelligẽdũ est ꝑm rẽ differũt tñ ꝑm rõnẽ: q̃ eẽ in toto altero dicit cõparationẽ sbti ad ꝑdicatũ. dĩ eni sbm totalr eẽ in ꝓto. dici autẽ de oi altero dicit cõparationẽ ꝑdicati ad sbꝫ. Eodẽ mõ ĩ telligẽdũ de hijs duob⁹ nõ eẽ in toto ⁊ dici de nullo ⁊ ꝫ est [In toto aũt.] 2⁰ diffinit dici de oi ⁊ de nullo. Et ꝑ⁰ dici de oi dicẽs q̃ illud est qñ nihil est sumẽ sbti de quo nõ dicat ꝑdicatũ ⁊ ꝫ est. [dicim⁹ ãt.] ¶ 2⁰ innuit diffinitionẽ ei⁹ qd est dici de nullo alterũ altero qñ nihil est sumere sbti a q̃ nõ remouet ꝓtuꝫ ⁊ hoc est [⁊ de nullo.] Sufficiẽtia ãt istoꝝ duoꝝ ꝑnci⁰ꝝ pficiẽtiũ fill'os pfectos. pꝫ q̃ ois fill's pfect⁹ aut est affirmatiu⁹ ⁊ sic pficit siue exᶜtificatur per ꝑn ᵐ: ꝑn ᵐ aũt negatiuũ ⁊ sic per 2ᵐ. ¶ Hic posset dubitari de dĩia iter dici de oi ⁊ eẽ in toto. ſꝫ pꝫ exponẽdo sniam lr̃e. ¶ Põt ergo queri cui⁹ ꝓditio sit dici de oi. ſ. utrũ sbti aut ꝓti. videt eni q̃ sbti. ei⁹ eni vi ꝓditio cui⁹ est dispõ ꝫ signũ ois ꝫ aũt est sbm. ¶ Cõtra dici de oi ipo:tat hitudinẽ ꝓti ad sbm q̃re ꝑ⁰ vi esse ꝓti. Et dicẽdũ q̃ est ꝓditio ꝑª ꝑdi[ti]. Dici eniꝫ de altero spectat ad ꝓtũ tñ q̃re est tñ ei⁹ in cõparatione ad sbm vñ dici de oi est dici de vnaquaqꝫ pte sbti ⁊ p ꝫ pꝫ rñsio ad obm nõ eniꝫ est dici de oi cõditio eius cui ꝑmo addit ꝫ sigᵐ ois ſꝫ est ꝑdi[ti] in cõparatione ad illud. ¶ Adhuc dubitat q̃re magis dĩ in ei⁹ diffinitiõe qñ nihil est sumẽ sbti: q̃ sub sbto ⁊ que est diũsitas iter hos ꝑmones. Et dicendũ q̃ dupᵗ est distributio, vna ptiũ sbiuaꝝ que distributio fit per ꝫ sigᵐ ois frequẽti⁹. Alia ptiũ itegraliũ que fit per hoc sigᵐ tot⁹: ut q̃ cõprehẽderet utrãqꝫ distributionẽ dicit qñ nihil est sumẽ sbti: ⁊ nõ dicit sub sbto qua tã partes itegrales q̃ sbiue facit aliqd sbti. sole aũt ptes sbiue ꝓpr. e sunt sub sbo. ¶ Adhuc dubitat. vi eni q̃ ista diffinitio queniat ꝓpõni idefinite cũ ꝓti iherẽtia est eẽntialis. si eni dicat hõ est aial nihil ẽ sumẽ sbti cui nõ queniat ꝓtũ ⁊ tñ ibi nõ est dicẽ de oi q̃re male dĩ diffinitio. Et dicẽdũ q̃ in diffinitiõe ei⁹ qd est dici de oi accipiẽdum est dici actualr ut is sit sensus qñ nihil est sumẽ sbi de q̃ actualr de oi pte sbi nõ dicat ꝓtũ ſꝫ nẽ dĩ ꝫtualr addito aũt signo ad sbꝫ dicet actualr de oi ⁊ tẽ erit ibi dici de oi.

q Uoniã aũt ois ꝓpositio aut est iesse aut necessariũ ineẽ aut ꝓtingẽter iesse significãs. Harũ aũt bequidẽ affirmatiue: ille vo negatiue: ꝑm vnãquãqꝫ allocutionẽ. Rursuꝫ ãt affirmatiuarũ ⁊ negatiuarũ alie sunt ulies alie pticulares: quedã idefinite. Uniũsalẽ aũt ꝓuatiuam de eo qd est iesse necesse est ꝓuerti in terminis: ut si nulla uoluptas bonũ: ⁊ bonũ nullũ erit uoluptas. Predicatiuã aũt ꝓuerti quidẽ necessariũ est: nõ tñ vniũsalr: ꝫ in pte. ut si ois uoluptas bonũ: ⁊ bonũ q̃ddã erit uoluptas. Particularẽ aũt affirmatiuã qdẽ cõuerti necesse est de eo qd est iesse pticulariter: nã si uoluptas q̃ddã bonũ: ⁊ bonũ q̃ddã uoluptas erit. Puuatiuam aũt nõ necessariũ est ꝓuerti: nõ eni si hõ nõ iest alicui aiali: ⁊ aial nõ inest alicui homini. Primũ ergo sit ꝓuatiulis. a. b. ꝓpõ. Si ergo nulli eoꝝ que sunt b. iest. a. nec econũso eoꝝ que sunt. a. ulli i erit. b. Nã si alicui ut. c. nõ uerũ erit nullũ b. esse. a. nã. c. eoꝝ que sunt. b. aliq̃d est. Si vo oi. b. iest. a. ⁊. b. alicui. a. iest. Si eni nulli: neqꝫ. a. ulli. b. ierit. Sed positũ erat iesse oi. Siliter aũt ⁊ si pticularis est ꝓpõ. Naꝫ si iest. a. alicui. b. ⁊. b. coꝝ alicui que sunt. a necesse est iesse. Si eniꝫ nulli: nec. a. ulli. b. Si aũt. a. alicui eoꝝ que sunt. b. nõ iest: nõ necesse est ⁊. b. alicui. a. nõ iesse. ut si. b. qui deꝫ sit animal. a. vo homo: homo vo nõ omni aiali: aial autẽ omni homini inest.

¶ Hic determinat qõdam ꝑn ᵐ pfectiuũ fill'oꝝ impfectorũ ⁊ illud est ꝓsio quãtũ ad modũ ei⁹ ⁊ pcedit sic. Prio dat tres diuisiones ꝓpõnis ut pateat que ꝓpõnes ꝓtẽde sũt dicẽs. Qꝫ ꝓpõnũ q̃dã est de ineẽ: q̃dã de nẽcioieẽ: quedã de ꝓtingẽti ineẽ. ⁊ harũ oium quedã sũt affirmatiue quedã negatiue. Et harũ adhuc oium quedã sũt ulies quedã pticulares ⁊ quedã idefinite ⁊ ꝫ est [qñ autẽ]. Scẽdo docet ꝓpõnes iã diũsas ꝓtẽ ⁊ diuidit in duas. In ꝑª docet ꝓtẽ ꝓpõnes de ineẽ. in scẽda cum dicit [Eodẽ aũt mõ ⁊c.] docet ꝓtẽ ꝓpõnes de m⁰. ꝑª in duas. In ꝑª narrat ꝓsiones ꝓpõm de ineẽ per q̃tuor regulas dicẽs q̃ ulis de ineẽ ꝓtit simplr in terminis: ⁊ ꝫ dicit ad dĩiam ꝓsionis per oppositas q̃litates de qua inferius determinabit ⁊ ponit exᵐ. 2ª regula est q̃ ulis affirmatiua ꝓtit in terminis sed nõ totalr sed ꝓ:o pte. ꝓtit eni in pticularẽ affirmatiuã ⁊ exẽplificat. 3ª regula est q̃ pticularis affirmatiua ꝓtit in pticularẽ. 4ª q̃ pticularis negatiua nõ ꝓtit. ⁊ ꝫ est qõ dicit [Ulies aũt ꝓuatiuaꝫ.] Et nota q̃ hec lr̃a ꝓtinuãda est cũ ꝓcedẽte sicut ꝓñs cuꝫ

ante per suspectionē hui⁹ diuisionis: qm̄ posite in p̄n⁹ il/li⁹ ptis. In scḋa ꝓ̄ſiones narratas ostēdet per o:dinē ⁊ p⁹ per ꝓ̄ſionē ulis negatiue. q: per suppōnē sue ꝓuer/sionis ꝓbabit ꝓ̄ſio aliarū. Dicit ḡ ꝙ sequit nullū. b. est a. ergo nullū. a. est. b. q: si ꝗ nō segtur oppo^{m} stare pōt cū p^{a}. s. aliqd. a. est. b. sed ipossibile est hāc stare cū p^{a}. s. ali/qd. a. est. b. q: si aliqd. a. est. b. sit illud. a. c. ergo. c. est sub b. falsum est ergo dicē ꝙ nullū. b. sit. a. exquo. c. est aliqd a. pz ḡ ꝙ oppositū ꝛcl'onis stare non pōt cū p̄ma ⁊ ꝗ est. ⌊ p̄muz ḡ sit. ⌋ Et nota ꝙ per istos duos terminos. a. b. figt suā ꝓpōnē que ꝓ̄ūti dz ⁊ q̄ncūq: in isto li⁹ ponit du/as lr̄as figt per illas ꝓpōnē vnā. ⁊ per lr̄am p̄oré itelligē dū est p̄tum: ⁊ per posteriorē ſbm. Cōſequēter ꝓbat ꝓ̄ſionē ulis affirmatiue dicēs ꝙ segtur. Si oē. b. est. a. ali/qd. a. est. b. q̄si oppositū nō pōt stare. s. nullū. a. est. b. q: si nullū. a. est. b. nullū. b. est. a. per p̄cedētē ꝓ̄ſionē ⁊ ꝗ est i cōpo^{lis} p^{c} cū sit ei⁹ ꝗ̄ria ⁊ ꝗ est ⌊ si nō oiuz. ⌋ Tertio ostē dit ꝓ̄ſionē pticularis affirmatiue dicēs ꝙ sequit. Aliqd b. est. a. ḡ aliqd. a. est. b. q: si non oppositū pōt stare. s. nul lū. a. est. b. que ꝓ̄ūtit in hāc nullū. b. est. a. ſz h^{c} est icōpos/sibilis p^{c} cū sit eius ꝗ̄dictoria. ⁊ ꝗ est. ⌊ Sil'r aūt ⁊ si. ⌋ 4° ostēdit ꝙ pticularis negatiua nō ꝓ̄ūtit ⁊ ꝗ per istātiaz in terminis. sit enim. b. aial. a. hō. ꝗ ergo est uera aliqd aial nō est hō sed nō ꝓuertit q: ois hō est aial. ⁊ si ꝗ est. ⌊ Si aūt alicui. ⌋ ¶ Dubitaret forte aliqs de h^{a} diuisione p/positionis quā ponit. videt enī insufficiēs q: omittit taz ꝓpōnē de possibili ineē ḡz de ipossibili iesse. Ad ꝗ dicē dū ꝙ ꝓpō de possibili satis itelligit per illā de ꝛtingenti q: possibile ⁊ ꝛtingēs ꝓuertunt in oib⁹. ⌋ Propō vo de i/possibili satis intelligit per illā de nēcio q: affirmatiua de ipossibili est negatiua de nēcio ⁊ negatiua de ipossi/bili affirmatiua de nēcio. ⁊ loquo: de affirmatiua ⁊ ne/gatiua ipsius eē siue sit affirmatiua modi siue negatiua. pz igit ꝙ sufficiēs est sua diſio q: ois ꝓpō de mō p̄m rez est de nēcio uel de ꝛtingēti. ¶ Adhuc dubitat illa enīz que ex necessitate insunt ⁊ tā illa que ex nēcitate isūt ḡz illa que simpl'r isunt ꝛtingit inesse: q̄re vī ꝙ non bñ diui dant per opposita ꝗ tria ineē: ex nēcitate ineē: ⁊ cōtingit ineē. Et dicēdū ꝙ est ꝓsiderare eaque ex nēcitate isunt dupl'r. s. aut sub hac itētione ineē ex nēcitate: aut sub hac itētione ineē que sunt. Sil'r dup^{r} est ꝓsideratio eorq̄ que simpl'r insunt ⁊ ēt que ꝛtingēter isunt. si aūt p̄mo mō ꝓsi derent sic opponunt ⁊ ediuso diuidunt q: ex nēcitate i esse nō est ineē simpl'r nec ꝛtingē ineē: sil'r inesse simpl'r nō est ꝛtingē ineē. Si aūt scḋo mō ꝓsiderent sic non op ponunt sed ad invicē ꝓ̄ūtunt sicut obiectuz est. ¶ Ad/huc dubitat q̄re tñ istas tres diuisiones ponit. s. de ineē de m⁹: affir^{m} ⁊ nega^{m}: ul'e pticulare idefinitā: cū tñ mul te sint alie ⁊ sil' cū ꝗ. qf q̄liter iste tres diuisiones accipi/ant. Et dicēdū ꝙ iste tres diuisiones maxime cānt diū/sitatē sil'oz p̄m moduz ita. s. ꝙ due ultime cānt diūsitatē formalē. p̄ma aūt diuersitatē mālē: ⁊ tō ꝓpōnes docet cō uertē sub dūjs istarū triū diuisionū ⁊ tō ponit istas tres diuisiones. alie aūt nō sic se hñt ad sil'm ppqd nō ponit eas. ¶ Ad quesitū iuxꝗ intelligendū ꝙ p̄ma dictarū di uisionū accipit aspiciēdo ad cōpōnē. 2ª respiciēdo p̄tuz. 3ª ad ſbm. ⁊ ita pz eaq̄ sufficiētia ⁊ o:do si placet. ¶ Ad huc dubitat cū doceat ꝓ̄ūtē ꝓpōnes iā diuisas q̄re omit tit idefinitā. dicēdū ꝙ ꝗ est ꝙ pticularis ⁊ idefinita ꝓuer tunt. vñ scita ꝓ̄ſione pticularis scit ⁊ ꝓ̄ſio indefinita. ¶ Sed tūc dubitat si eadē est ꝓ̄ſio pticularis ⁊ idefini ta q̄re magis docet illā in ꝓpōne pticulari ḡz ecōuerso. Et pōt dici ꝙ ꝗ est q: frequēt⁹ est in usu pticularis ḡz in definita ⁊ magis accipit in sil'lis. uel pōt dici ꝙ ꝗ est q: i definita posterior est pticulari tanḡz aliqd diminuēs ab ea: vñ idefinita per ꝓuationē ulis ⁊ pticularis pp ḡ ꝓori tatē quā hēt pticularis respectu idefinite decētius docet ꝓ̄ſio que p̄m rē utriqz cois est in pticulari ḡz indefinita. ¶ Adhuc dubitari pōt q̄re nō ponit nec ostēdit ꝓ̄ſio/nē ꝓpōnis singularis. ⁊ pōt dici ꝙ ꝗ est q: talis ꝓuersio nō hēt mediū quo ostēdat: sed est singl'aris ei⁹ manifesta tio. ⁊ tō inq̄ztū singl'aris est sua ꝓ̄ſio sub arte nō cadit ſz per ꝓ̄ſionē sui pticularis intelligit sicut supi⁹ itelligit ꝙ positio singularis per pticularē. ¶ Cōſequēter dubitat de ꝓ̄ſione ulis negatiue de ineē videt enī hēre instātiā in multis ꝓpōnib⁹: ut hijs nullus senex erit puer. sil'r nullus puer fuit senex. sil'r nullus ciuis est femina ⁊ ing sibilib⁹. oēs enī iste uere sunt. si aūt ꝓ̄tant videbim⁹ cō uersas eē fl'as. ¶ Et pōt dici ꝙ due ꝓores instātie multi plices sunt p̄m regulas appellationū. ꝗ enim nullus se/nex erit puer est multip^{r} ex ꝗ ꝙ ꝗ ſbm senex pōt stare ꝓ sene qui est uel pro sene qui erit. si pro sene qui est sic est sensus nullus senex qui est erit puer ⁊ sic est uera. ⁊ tūc ꝓuertit nullus puer erit senex qui est. s. pro sene qui erit tūc est sensus nullus senex qui erit erit puer ⁊ sic est fal/sa ⁊ pōt ꝓ̄ūti in falsaz. sil'r dicēdū de hac istātia nullus pu er fuit senex p̄m illā regulā appellationū terminus cois supponēs v̄bo de p̄terito pōt supponē pro hijs qui sunt uel pro his qui fuerūt. ¶ Al'r ēt pōt dici ꝙ ꝓpō ꝓposi/ta ad ꝓuertēdū si nō sit euidēs quō ꝓ̄ūti debet: dz resolut usqz ad v̄bū ſbstātiuū p̄ntis tpis in ipsa ⁊ ꝙ p̄cedit v̄buz mutādū est in p̄dicatū ⁊ qd subsequit in ſbm ⁊ non erit vnq̄z instātia sic facietib⁹ dūmō termini vniuoce accipi/ant ⁊ sub eisdē determinationib⁹. vbi gra cū sic di: Nul lus senex erit puer resoluēs usqz ad tp̄s p̄ns. sic nullus se nex est futurus puer ⁊ pōt tūc ꝓ̄ūti simpl'r sic. nullus fu/turus puer est senex. sil'r dico de ista. nullus puer fuit se/nex ⁊ de oib⁹ ꝓ̄ūtib⁹. gtialr ergo dicēdū ꝙ terminis ac/ceptis vniuoce ⁊ cū determinationib⁹ eisdē ⁊ facta reso/lutione ad v̄bū p̄ntis tpis nō erit istātia ꝓtra ꝓuersionez ul'is negatiue de ineē. ¶ Ad scḋam instātiā dicēduz ꝙ si penit⁹ vniuoce accipiat iste termin⁹ ciues in cōuertēte ⁊ ꝓuersa tūc bñ ꝓ̄ūtit sic. nullus ciues est femina nulla fe mina est ciues. s. mas. ¶ Ulteri⁹ forte dubitaret aliqs de m⁹ ꝓbādi ꝓuersionē ei⁹. videt enī ꝓbari per ꝓuersionē particularis affirmatiue. s. h⁹ aliqd. a. est. b. sic aliqd. a. est b. ergo aliqd. b. est. a. que nō pōt stare cū p̄ma. s. nullum b. est. a. ⁊ si ita sit cū ꝓuersio pticularis ostēdat per ꝓ̄ſio/nē ul'is negatiue erit ibi circularis ostēsio ⁊ idē per seip̄z ostēdet qd est icōueniēs. ¶ Et dicēdū ꝙ non supponit ꝓ̄ſionē pticularis affirmatiue ad ostēdēdū ꝓ̄ſionē ul'is negatiue imo sine illa pōt tripl'r explanari ei⁹ ꝓ̄ſio. vno mō p expositorū sill'z sic. si negat ista ꝓ̄ſio nullū. b. est a. ergo nullū. a. est. b. demr̄at oppo^{m}. s. aliqd. a. est. b. ex/ponat. a. per aliqd sil'e. a. cui ꝓueniat. b. ⁊ fit illud. c. possi bile ergo est dicē ꝗ sil'e. a. s. c. est. b. siue ꝗ est. b. demōstra to eodē. c. ⁊ ꝗ est. a. ergo. a. est. b. q̄re ꝛtra lr̄am est dicere ꝙ nullū. b. sit. a. ⁊ ita p̄ma non erit uera. ¶ Alio mō pōt ꝗ declarari per sill'm in q̄rto p̄me ⁊ per ꝗ p^{m} p̄n^{m} nō de eodē sil' uera est affirmatio ⁊ negatio sic. si nullū. b. est. a. ⁊ aliqd. a. est. b. ex ypote^{ti} ḡ aliqd. a. nō est. a. qd est circa p^{m} p̄n^{m} ypo^{ses} ḡ nō pōt sil' stare cū p̄ma que expōne ei⁹ sequit maximū icōueniens ut negatio eiusdē a se. ¶ 3° mō pōt declarari euidēter per hāc maximā supi⁹ nō pōt negari ab eo ꝙ ꝓuenit suo iferiori. q̄re cū. a. sit supi⁹ ad. c ⁊ de. c. p̄dicat. b. ex ypo^{ri} falsuz erit negare. a. d^{e}. b. ul'r. q̄ re cū. c. sit aliqd. a. ⁊. c. sit. b. fl'm erit p̄mū. s. nullū. b. est. a. ¶ Cōſter forte dubitat de ꝓuersiōe ul'is affirmatiue de ineē. ꝗ enim ois hō est alb⁹ ꝓuertit sic. ergo quoddā al/bū est hō que est uera ⁊ illa falsa ois hō est alb⁹ ⁊ ita non videt sic ꝓuerti. Et dicēdum ꝙ ul'is affirmatiua ꝓuertit in pticularē nō tñ ꝓuertit cū pticlari ⁊ tō oppositio uana ¶ Vñ nōndū ꝙ aliter est de ꝓuersione eius ⁊ de ꝓuersi one aliarū. alie enim cōuertunt cū suis ꝓuersis ⁊ ista nō ¶ Cōſter dubitat de ꝓuersione pticularis affirmatiue. videt enim eē istātia ut ꝗ. quidā ignis est extinctus talis enim sermo usualis est ⁊ sua ꝓuersa falsa est. s. quoddam extinctū est ignis. Et dicēdum ꝙ iste sermo ꝑse falsus est

quidã ignis est extinctꝰ. vñ nõ est mirũ si eius ꝓuersa est falsa usualis cũ ꝑmo est sed capit ipm sub hoc sensu. q ꝑ us fuit ignis ⁊ mõ extinctꝰ est. ¶ Cõsequẽter dubitabit aliqs de ꝓticulari negatiua. videt enim q ꝓuertit cuz iste due ulies ꝓuertunt. nullũ. b. est. a. ergo nullũ. a. est. b. sed ad ꝑmã segtur quoddã. b. nõ. a. ad scõm vo quoddaz. a. nõ est. b. ẋre iste due ꝓtunt quoddã. b. nõ est. a. qõdaz a. nõ est. b. Et dicendum q nõ ꝓtunt ⁊ ꝓbatio ꝑm ꝓns peccat. nõ enim qcqd sequit ad añs sequit ad ꝓns vnde q̃zuis sequat nullũ. b. est. a. ergo qõdã. b. nõ est. a. ⁊ ad ꝗ añs nullũ. b. est. a. sequat qõdã. a. nõ est. b. nõ tñ sequit idẽ ad hoc ꝓns qõdã. b. nõ est. a. ⁊ sil'r dicẽdũ est ecõuerso de hac ꝓticulari. qõdã. a. nõ est. b. ¶ Cõsequẽter dubitari põt de ꝓpõsione in cõi cũ eni in sequẽti utat alia triplici via ad ꝓficiẽdum sill'os impfectos. s. ꝓpõsione: expõne: ⁊ reductione ad ipossibile. queritꝑ pp qd docet ꝓtecognitionẽ soliꝰ ꝓuersiõis ⁊ nõ aliarũ duarũ. ¶ Et põt dici q huiꝰ rõ est. q: expõ est scibilis ꝓbatio per aliqd scibile subiacẽs sensui talis aũt ꝑse manifesta est ⁊ non opz de ea hẽre doctrinã de hijs eni que sensui nota sunt. s. q nõ nõ idigemꝰ doctrina: reductio aũt ad ipossibile spẽs siue modus est sill'i simpl'r ⁊ añ sill'm simpl'r determinari nõ hẽt ⁊ iõ nõ determiat eã ꝗ añ suã doctrinã sed in scõo determinabit ubi determinat diũsos modos sill'andi ⁊ hac rõne de sola ꝓpõsione ꝑmittit doctrinam. ¶ Adhuc dubitat ẋre nõ determinat ꝓpõsionẽ per ꝓpõnẽ sicut facit Boeꝰ. in hoc eni videt diminutꝰ Aꝗx. ¶ Et dicẽduz q ꝓpõsio per ꝓpõnẽ ꝓprie nõ est ꝓuersio pp ꝗ q nõ manet idẽ termini in ꝓtẽte ⁊ ꝓpõsa. Et Aꝗx. dicit in diffinitiõe sill'i impfecti q ꝓpõsio habet nẽcio per terminos manentes eosdẽ. ¶ Dicẽdũ ergo q Aꝗx. ꝑpe loquit de cõuersione ⁊ iõ nõ reputat talẽ modũ arguẽdi eẽ cõuersionez. Boeꝰ aũt more suo quãtũ põt nomẽ cõuersionis extendit uocãs modũ arꝰ cõuersionẽ in quo alia repit reflexio. Unde dicẽduz q cõuersio per ꝓpõnem est modus arguẽdi fundatꝰ sup quãdã considerationẽ ꝑm top. p quã docet in contradictorijs argũ per ꝓntiam ecõo. ¶ Ad huc forte dubitat de cõuersione que via artis est nõ eniz est diffinitio nec diuisio ẋre videt q erit arꝰ. sed non est exm: cũ nõ iferat sil'e ex sil'i nec ẋt in iudiꝰ ut pz: nec sill's: q: nõ hẽt duas ꝓpõnes ⁊ tres terminos ergo entimema ꝗ cõtra entimema hẽt tres terminos sicut sill's cõuersio aũt tñ duos. Sed dicẽduz q est entimema ⁊ habet tres terminos ꝑm rõm sicut ⁊ aliqs. vbi gra. Nulla disciplina est studiosa ois disciplina est studiosa g̃ nulla disciplina est disciplia dicet g̃ q sil'r est de ꝓuersione. ¶ Sz tũc queritꝑ cũ oẽ entimema ꝓficiat per sill'm q̃liter cõuersiones hic determinate reducunt in sill'm. Et dicit q cõuersio ulis negatiue est entimema exrũs in potẽtia respectu sill'i ꝑmi scõe figure per additionẽ minoris sic. Nullũ. b. est. a. oẽ. a. est. a. ergo nullũ. a. est. b. dicẽdũ ẋt q ꝓuersio ulis affirmatiue est entimema possibile respectu primi modi tertie figure per additionẽ maioris sic. oẽ. b. est. b. oẽ. b. est. a. g̃ aliqd. a. est. b. ꝓpõsio aũt ꝓticularis affirmatiue est entimema possibile respectu q̃rti tertie per additionẽ maioris sic. oẽ. b. est. b. aliqd. b. est. a. g̃ aliqd. a. est. b. sic igit sunt ꝓpõsiones entimemata ⁊ per dictos sill'os pficiunt. ¶ Sed ꝓtra. sill'i impfecti. s. sill'i scõe ⁊ tertie figure pficiunt per cõuersionẽ: ⁊ cõuersio si sit entimema pficit per sill'm impfectũ ut iã dictũ est. ergo si cõuersio sit entimema ⁊ pficit per sill'm impfectũ erit ibi circularis i perfectio ⁊ idẽ seipm pficiẽs sed ꝗ est icõueniẽs q̃re icõueniẽs est q: cõuersio sit entimema. ¶ Adhuc ꝓuersio ulis negatiue si sit entimema pficit sicut dictũ est per regulã. ꝑm sill'm scõe figure sed ille idẽ sill's est impfectus ⁊ pficit per cõuersionẽ ulis negatiue q̃re ꝓuersio ulis negatiue per seipsam pficiet sed ꝗ est icõueniẽs g̃ icõueniens est ponẽ q ꝓuersiones sint entimema. ¶ Si dicet q ꝓuersio sit entimema ⁊ illud pficit per sill'm secũde ⁊ tertie figure ⁊ eꝗ. sill's scõe ⁊ tertie figure pficit per conuersionẽ q: tñ diũsa est hec ⁊ illa pfectio iõ nõ segtur icõueniẽs: ꝓuersio eni cũ sit entimema pficit per sill'm quo ad necessitatẽ entimema eni de se nõ hẽt necessitatẽ sed a sill'o. sill's aũt pficit per ꝓuersionẽ nõ quo ad necessitatez sed quo ad euidẽtiã necessitatis ⁊ ideo diũsimode perficit cõuersio sill'm ⁊ pficit a sill'o ⁊ ita nõ est incõueniens. ¶ Sed cõtra si sill's det entimemati necessitatẽ non nisi necessitatẽ quã hẽt q̃re sill's hẽt necessitatẽ: ergo eadẽ rõne si entimema qõ est cõuersio det sill'o euidẽtiã necessitatis: hoc nõ põt eẽ nisi euidẽtiã quã hẽt q̃re cõuersio hẽt ꝑse euidẽtiã necessitatis. q̃re multo fortiꝰ necessitatez qua sicut sill's necessitatẽ sic ⁊ cõuersio ⁊ adhuc necessitatis euidẽtiã. cuius oppositũ dictũ est in rñdẽdo. ¶ Huic ꝓsueuerũt alig dicẽ q cõuersio nõ est entimema nec alia argumẽtatio nec ẋt ꝓbat aliqd. sed sumit tñ: nõ eniz diuersum simpl'r dicũt nullũ. b. est. a. ⁊ nullũ. a. est. b. sed idẽ in situ trãsmutat: ⁊ isti dicũt q cõuersio est ꝓprietas siue habilitas quedã terminoꝝ ꝓiũctoꝝ per eẽ ⁊ nõ esse ⁊ istud vz ꝗba Aꝗx. sape cũ dicit q ꝓpõ cõuertit in terminis. videt enim attribuẽ cõuersionẽ terminis ꝑmo. ꝗ ẋt videt per diffinitionẽ sill'i impfecti cũ dicit cõuersionez nẽcio hẽri per sumptos terminos nõ aũt per sũptas propositiones ꝗ ẋt videt Aꝗx. sumẽ vsus finẽ scõe figure in gñatione sill'oꝝ uniformiter de ineẽ sicut pz inspicienti. Et illud satis subtil'r dictũ est. ¶ Si tñ placet aliã viã sustinere dicẽdũ q cõuersio est entimema ⁊ põt rñderi ad rõnẽ in oppositũ sic cũ dicit si cõuersio facit euidẽtiaz necessitatis in sill'o ergo hẽt penes se euidẽtiaz necessitatis ita q in ipsa fit euidẽs necessitas. arm nõ ualet non enim opz q ois cã alicuiꝰ hẽat ꝑse formã cãti sicut formã sui sed opz q hẽat aliqd subẽ: mõ tñ excellẽtiori vbi gra. sol cã caloris est nõ tñ hẽt calorẽ sicut formã sui sed hẽt eũ sicut cã. s. effcẽ: sil'r suba cãt añs non tñ opz q hẽat in se accidẽs sicut sui formã sed hẽt in se aliqd accñti cõueniens mõ tñ excellẽtiori. Sic sil'r dico de cõuersione ⁊ sill'o. q̃uis eni cõuersio faciat euidẽtiã necessitatis in sill'o non tñ sequit q in se hẽt necessitatẽ euidẽtẽ sed q aliqd cõueniẽs mõ tñ excellẽtiori qcqd illud fit. ¶ Sed adhc ꝓtra istud est oppõ dissilis postq̃z eni entimema reducit in sillogismũ impfectũ ⁊ ꝗ per cõuersionẽ alicuiꝰ ꝓpositionis que per cõuersionẽ erit eadẽ cõcl'oni ⁊ sic in illo sill'o sic pfecto nõ erit cõcl'o aliud a ꝑmissis qõ est cõtra diffinitionẽ sill'i simpl'r istud aũt ꝑse pz in oi cõuersione si in sill'z reducat: ⁊ sic adhuc ultima pfectio cõuersionis erit ꝑ cõuersionẽ ⁊ erit idẽ ꝑse. Et ideo forte securius est dicẽ q cõuersio nõ sit arm. ⁊ tũc opz dicere sicut ꝑs dictũ est q cõuersio nihil ꝓbat sed sumit: qõ tñ videt difficile sustinere. uel opz dicẽ q in cõuersione est ꝓntia vniꝰ ad alterũ nõ tñ arm. ⁊ tũc distinguẽdũ est de ꝓntia q quedaz est in terminis qui sunt tres ꝑm rẽ ⁊ rõnẽ: ita q ꝓnt cõstituere duas ꝓpõnes ⁊ vnaz cõcl'onẽ diũsam a ꝑmissis ꝗ enim est de necessitate cuiuslibet argumẽti eo q oẽ arm impfectũ reducibile est. sed talis ꝓntia est que facit argumẽtũ. Alio mõ est ꝓntia que est cõuertẽtia vnius cũ altero uel potiꝰ eiusdẽ cũ seipso alterato: ⁊ ista aliqñ fit i duobus terminis qui nõ faciũt sill'm pfectũ. hñtẽ duas ꝓpõnes a ꝓcl'one ⁊ iõ talis ꝓntia nõ est ꝓntia ueri arꝰ ꝗ eius qõ se hẽt aliquo mõ ut arm talis aũt est ꝓntia ꝓuersiõis.

Odẽ aũt mõ se hẽbit ⁊ in necessarijs ꝓpõnibus. Nã ulis qdẽ ꝑuatiua uliter ꝓuertit: affirmatiuarum vo utraq̃z ꝓticulariter. Nam si necesse est a. nulli. b. ineẽ: necesse est ⁊. b. nulli. a. ineẽ. Si eniz alicui ꝓtingit ⁊. a. alicui. b. ꝓtinget. Si aũt ex necessitate. a. oi uel alicui. b. iest.

ꝛ.b.alicui.a.necesse est inesse. Nam si non necesse:nec.a.alicui.b.ex necessitate inerit Particularis aūt negatiua non cōuertit pp cādē cām:pp quā ꝛ supra diximus.

¶ Postq̃ determinauit cōuersionē ppōnū de ineē hic itēdit declarare ꝓsionē ppōnū de mō ꝛ diuidit in ptes duas. In p̄ª determinat ꝓsionē ppōnū de nēcio. In 2ª cū dicit [In ꝓtingētibꝰ vo.] ppōnē de ꝓtingēti. ordo pz per hec q̄ ꝓsio ppōnū de nēcio oīno silis est ꝓsiōi ppōnū de inesse:sic aūt nō est ꝓsio ppōnū de ꝓtingēti:ꝛ ideo primo post ꝓsionē ppōnū de inesse determinat ꝓsionē ppōnū de nēcio. in p̄ma pte sic pcedit. Primo narrat ꝓsionē ppōnū de nēcio dicēs q̄ oīno similr ꝓuertunt illis de ineē. ulis enim negatiua cōuertit simplr in terminis. ulis autē affirmatiua ꝛ pticularis affirmatiua ꝓtunt in pticularē affirmatiuā ꝛ h̄ est [Eo dē aūt mō.] Scdo qd narrauit ostēdit. ꝛ pꝰ ostēdit ꝓuersionē ulis negatiue dicēs q̄ segtur si de necessitate nullū b.est.a.q̄ de necessitate nullū.a.est.b.q: si nō tūc oppositū pōt stare. s. nō de necessitate nullū.a.est.b.sed h̄ ꝓuertit isti. ꝓtingit aliqd.a.eē.b.q̄ ꝓtigit aliqd.b.eē.a.h̄ aūt ꝗ dicit p̄me huic. s. de necessitate nullū.b.est.a.ꝛ h̄ est [nā si necesse est.a.] Et nota q̄ nō logtur hic Aꝝ. de ppōnibꝰ negatiuis de mō siue sint de nēcio siue de ꝓtingēti que sunt negatiue modi sed de illis que sunt negatiue ipsius eē. Et rō huius est q̄ ppō negatiua modi necessitatis est p̄m rē de ꝓtingēti:vñ nō debet ei ꝓuersio nisi ꝓsio ꝓtingētis. vbi gra. nō necesse est eē egpollet huic cōtingit nō eē. silr ppō negatiua modi ꝓtingētis est p̄m rez de nēcio. vbi gra. nō ꝓtigit eē egpollet isti necesse est nō eē ꝛ ideo in hoc libro negatiue de mō ꝓuti dicunt que sūt negatiue ipsiꝰ eē ꝛ nō ipsiꝰ modi. Scdo ostēdit ꝓsionez ulis affirmatiue ꝛ pticularis affirmatiue sil' dicēs q̄ segtur. si nēcio aliqd.b.est.a.q̄ nēcio aliqd.a.est.b.q: si non sit stabit oppositū. s. nō nēcio aliqd.a.est.b.sed h̄ ꝓuertit isti ꝓtingit nullū.a.eē.b.ꝛ si cōtingit nullū.a.eē.b.cōtingit nullū.b.eē.a.qd nō pōt stare cū p̄mis. s. de necessitate oē.b.est.a.uel de necessitate aliqd.b.est.a.ꝛ h̄ est [Si aūt ex necessitate.] Tertio dicit q̄ pticlaris negatiua de nēcio nō ꝓutit pp p̄dictam cām in illis de ineē ꝛ hec est [particularis vo.] ¶ Hic forte dubitat pꝰ de hoc q̄ dicit ppōnes de nēcio silr ꝓuti sicut ppōnes de ineē. q: cū ois ppō de nēcio sit de ꝓtingēti q: ꝛ nēciū dicit cōtingē ppōnes aūt de ꝓtingēti nō silr ꝓutunt sicut ppōnes de ineē. vt q̄ ppōnes de nēcio nō silr ꝓuertant sicut ppōnes de ineē. ¶ Et dicēdū q̄ ppōnes de ꝓtingēti prout nēciū dicit ꝓtingē silr ꝓutunt illis de ineē sed nō de ꝓtingēti nato ꝛ infinito ꝛ ita fit oppō. ¶ Adhuc dubitat de oñsione ꝓsiōis ulis negatiue de nēcio. supponit enī in sua ostēsione h̄ arᵐ ꝓtingit aliqd.a.eē.b.q̄ cōtingit aliqd.b.eē.a. sed h̄ ꝓsio cū sit ppōnis de cōtingēti nōdū ostensa est ꝛ ita videt petē q̄ est in pncipio. pbat enīz p ignotū. ¶ Ad hoc diceret aliqs q̄ ibi accipit ꝓtingēs p̄m q̄ necessariū dicit ꝓtingē ꝛ ita nō supponit ꝓsionē ppōnis de nēcio p̄m rē: sed istud nō vitat incōueniēs. si enī ita sit tūc supponit ꝓsionē pticularis affirmatiue de nēcio ul' ei egpollēs ꝛ talis ꝓsio nōdū ostēsa est q̄re adhuc pbat per ignotū ꝛ petit q̄ est in pncipio. ¶ Propterea pōt dici q̄ Aꝝ. sic arguēdo ꝓtigit aliqd.a.eē.b.ergo ꝓtigit aliqd.b.eē.a.nō itēdit argumētari per vtutē ꝓsionis ppōnis de ꝓtingēti. imo intēdit. s. q̄ suppleat: cū ꝓtingēs sit aliqd.a.eē.b.ponat ineē ꝛ nihil segtur icōueniēs. ꝛ si. ponat in eē sic aliqd.a.est.b.ꝓtet ergo aliqd.b.est.a.ꝛ hoc nō pōt stare cū p̄ma. s. nēcio nullū.b.est.a. sic itēdit Aꝝ. q̄ per pōnem ꝓtingētis ineē ostēdat ppō: ex quo ex tali pōne nullū sequit icōueniēs. ¶ Alr ēt pōt dici satis cōpetēter q̄ nō itēdit ibi Aꝝ. facē ꝓuersionē ppōnis de cōtingēti imo itēdit sic argumētari. si añs est ꝓtigēs ul' possibile q̄ ꝛ ꝓñs. iste aūt due ppōnes aliqd.a.est.b.ꝛ aliqd b.est.a. sunt ꝓutibiles ꝛ sibi iuicē ꝓñtes. qñ ergo sic argumētat aliqd.a.ꝓtingit eē.b.q̄ aliqd.b.ꝓtingit eē.a. itēdit cū h̄ añs aliqd.a.est.b. sit ꝓtingēs ꝛ possibile q̄ hoc ꝓñs aliqd.b.est.a. sit ꝓtingēs ꝛ possibile ꝛ ita patet q̄ nō pcedit ex ignotis. ¶ Adhuc dubitabit aliqs de oñsione ꝓsionis affirmatiuarū ppōnū. ibi enim supponit h̄ argᵐ ꝓtigit nullū.a.eē.b.q̄ ꝓtigit nulluz.b.eē.a.ꝛ ita supponit ꝓuersionē ppōnis de ꝓtingēti que adhuc ignota est ꝛ petit q̄ est in pncipio. ¶ Et dicēdū est ad istud sicut dictuz est ad prima oppōnē p̄cedētē. ¶ Ulteriꝰ forte dubitaret aliqs. videt enim eē istātia ꝓtra ꝓsionē ulis affirmatiue de nēcio in huiusmodi propōnibꝰ. Oē grāmaticuz de necessitate est hō. oē sanū uel vigilās de necessitate est aial. q: cū iste accepte sint tanq̃ uere earū ꝓse sūt false. ¶ Ad hoc pōt dici q̄ ipedit ꝓuersio per diūsam acceptionē ppōm ex pte ſbti ꝛ p̄dicati: cū enī dicit omne grammaticū de necessitate est hō. iste terminus grāmaticū stat pro supposito. si enim staret pro q̄litate sig̃ta per nomen eēt ppō falsa. cū aūt dicit eqꝰ aliqs hō de necessitate est grāmaticus accipit iste terminꝰ grāmaticus pro q̄litate sola. talis enim est nā abstractoꝝ q̄ cū subijciunt stāt pro suppositis cū aūt p̄dicant stāt pro q̄litate ꝛ forma ꝛ h̄ diūsa' acceptio huiꝰ termini grāmaticū ex pte ſbti ꝛ ex pte p̄dicati, phibet ꝓsionē. silr dicēdū est in alijs ppōnibꝰ q̄s assig̃nt ad istātiā. ¶ Alr ēt dici pōt satis ꝓbabilr. s. q̄ hꝰ ius ppōnes subijciētes nomē accñtis nō sunt perse de nēcio sed per accñs tm̄. ppō enim perse de nēcio exigit ſbm eē pse aliqd ipsiꝰ p̄dicati: cū aūt dicit oē grāmaticū de necessitate est hō ipm ſbm nō est aliqd pse ipsiꝰ p̄dicati: sed q: grāmaticū nō sepat ab eo qd est aliqd ipsiꝰ hoīs ideo ꝓcedit esse nēcia sed que sic est de nēcio per accñs est de nēcio qñ. ergo Aꝝ. docet ꝓuertē propōnes de necessario solum docet cōuertere propōnes de necessario perse. instātia autez facta est in propositionibus que sunt per accidēs de necessario ꝛ sic pereunt omnes instātie.

i N cōtingētibꝰ qñ multipliciter dr ꝓtingē. nam ꝛ necessariū ꝛ non necessariū ꝛ possibile ꝓtingē dicimus In affirmatiuis quidē silr se hēt p̄m ꝓuersionē in oibꝰ. Nā si. a. alicui. b. uel oi ꝓtingit ꝛ. b. alicui. a. cōtinget. Si enī nulli nec a. ulli. b. ostensum est autem hoc prius.

¶ In hac pte determinat ꝓuersionē propōnū de ꝓtingēti ꝛ diuidit in duas ptes. In p̄ª determinat hāc ꝓuersionē totā. In scda cū dicit [Nūc autem nobis tm̄.] remouet quādā dubitationē iuxta p̄dicta incidētē. in p̄ma sic. pro p̄mo distinguit modos ꝛ acceptiones ꝓtingētis dicēs q̄ nēciū dicit cōtingē ꝛ nō nēcium silr ꝛ possibile. per pᵐ itelligit ꝓtingēs qd est necessariū. per scdm cōtingēs natū ꝛ infinitū: quoꝝ utrūq̃z est nō nēcium. per tertiū ꝓtingēs p̄m genus qd est cōe ad necessariū ꝛ nō nēciū ꝛ hoc est [in cōtingētibus.] scdo determinat cōuersionē ppōnū de cōtingēti in hijs acceptionibꝰ ꝛ diuidit in duas. in p̄ª determinat cōuersionē affirmatiuarū de cōtingēti. in scda cū dicit [In negatiuis aūt.] determinat ꝓsionez negatiuarū ꝛ quia silis est ꝓuersio affirmatiuarū de ꝓtingēti ꝓuersioni propōnū de ineē ꝛ de nēcio: cū tū non sit ita de propōnibꝰ negatiuis de cōtingēti: ideo pz ordo. dicit igit q̄ propō affirmatiua de cōtingēti siue sit ulis siue pticularis silr cōuertit p̄dictis propōnibꝰ. s. de ineē ꝛ de nēcio in huiusmodi acceptione cōtingētis. ꝛ h̄ ostēdit dicēs q̄ si cōtingit oē.b.eē.a. cōtingit aliqd.a.eē.b.q: si nō oppositū stabit. s. nō cōtingit aliqd.a.eē.b. sed si nō ꝓtingit aliqd.a.eē.b. nō cōtingit aliqd.b.eē.a.ꝛ h̄ non pōt sta

re cũ port: ⁊ dicit hãc ꝓñtiã eẽ ꝑus ostẽsam ⁊ hoc est [in affirmatiuis.] ⁊ legẽda est lr̃a sic ꝓñs respectu ꝑcedẽtis sicut patet. ¶ Ad euidẽtiã aũt ultie cõuersiõis quã dicit eẽ ostẽsam nõndũ. q̃ si accipiat ꝓtingẽs pro nẽcio tẽ ista ꝓuersio ꝓtingẽtis oẽ. b. uel aliqd̃. b. ꝓtingit eẽ. a. q̃ aliqd̃ a. ꝓtingit eẽ. b. est idẽ cõuersioni ꝓpõnis affirmatiue de nẽcio. ⁊ cũ dic̃ dato opposito nõ cõtingit aliqd̃. a. eẽ. b. q̃ nõ ꝓtingit aliqd̃. b. eẽ. a. idẽ est ac si diceret: non ncẽe est aliqd̃. a. eẽ. b. ergo nõ ncẽe est aliqd̃. b. eẽ. a. ⁊ fit hec conuersio ⁊ ꝓñtia nõ rõne ꝓpõm de ꝓtingẽti sed ꝓpõm de ieẽ. iste eni est sensus cũ añs sit ꝓtigẽs ⁊ possibile: ⁊ ꝓñs erit ꝓtingẽs ⁊ possibile ⁊ istud dictũ est ꝑus in ostẽsione affirmatiui de nẽcio ⁊ iõ dic̃ istud ꝑus eẽ ostẽsuz. Si autẽ accipiat ꝓtingẽs pro possibili tũc plana est cõuersio. ⁊ cũ dic̃ nõ ꝓtingit aliqd̃. a. eẽ. b. ergo nõ cõtingit aliqd̃. b. eẽ. a. Idẽ est ac si diceret ncẽe est nullũ. a. eẽ. b. ergo ncẽe est nullũ. b. eẽ. a. ⁊ istud ostẽsum est ꝑus in ostẽsiõe ulis negatiue de nẽcio ⁊ iõ dic̃ illud ꝑus eẽ ostẽsum. Si aũt accipiat ꝓtigẽs pro nõ nẽcio ⁊ h. i. pro ꝓtigẽti qd̃ põt eẽ ⁊ nõ eẽ cui⁹ est ꝓtingẽs natũ ⁊ ifinitũ: tũc cũ tali cõtingẽti opponat tã necessariũ q̃z ipossibile. oppositũ ꝓclonis. nõ ꝓtingit aliqd̃. a. eẽ. b. põt eẽ uera duplici de cã. s. uel quia ncẽe est oẽ. a. eẽ. b. uel q: ncẽe est nullũ. a. eẽ. b. q̃rũ vna ẽ ulis affirmatiua de necessario. ⁊ alia ulis negatia de necessario ⁊ utriusq̃z ꝓuersio ꝑus oñsa est. vñ si accipiat nõ ꝓtingẽs pro necessario uel pro ipossibili: patet qd̃ sequit nõ ꝓtingit aliqd̃. b. eẽ. a. ⁊ hoc ẽt ꝑus ostẽsũ est. patet igit q̃ quocũq̃z mõ accipiat ꝓtingẽs oib⁹ modis est manifesta hoc ꝓñtia. nõ ꝓtingit aliqd̃. a. eẽ. b, ergo nõ ꝓtingit aliqd̃. b. eẽ. a. ⁊ sic patet qd̃ dicit.

¶ In negatiuis vo nõ siliter. Sz quecũq̃z qdẽ ꝓtingẽ in eo q̃ ex necessitate nõ isunt uel ex eo q̃ nõ ex necessitate isũt siliter. ut sigs dicat ꝓtingẽ hoiem nõ eẽ equm: aut albũ nulli tunice ieẽ: hoc qdẽ hoc ex necitate nõ iest: illud vo nõ ncẽe est ieẽ: ⁊ siliter ꝓuertit ꝓpõ. Nã si ꝓtingit nulli homi equm eẽ hoiem ꝓtingit nulli equo ieẽ. Et si albũ cõtingit nulli tunice ieẽ: ⁊ tunica cõtingit nulli albo. Si enim alicui necesse: ⁊ albũ tunice alicui ex necessitate ierit: ꝑ eni ostẽsuz est ꝑus. Sil'r ⁊ in ꝑticulari neg.

¶ Loñter determiat cõuersionẽ ꝓpõm de cõtingẽti negatiuarũ ⁊ ꝑcedit sic. p⁹ dic̃ q̃ nõ sil'r se hñt ꝑm cõuersionẽ ill'de ieẽ ⁊ de necessario. ⁊ hoc est [in negatiuis vo.] 2⁹ ostẽdit que sil'r se hñt ⁊ que dissil'r ⁊ diuidit in duas. In p⁹ oñdit q̃ negatiue de cõtingẽti sil'r se hñt negatiuis de ieẽ ⁊ de necessario. In 2⁹ cũ dic̃ [Quicũq̃z vo ut in pluribꝰ] Joñdit q̃ dissil'r se hñt ill'. ꝑma in duas. In p⁹ oñdit itẽtũ de ul'ibꝰ negatis. In p⁹ sic ꝑcedit. p⁹ dic̃ q̃ ul'es negatiue de cõtingẽti in gbꝰ accipit cõtingẽ nõ ineẽ in eo q̃ ex necessitate nõ isunt ꝑdicata: uel nõ ex necessitate isunt. sil'r cõuertunt sicut ul'es negatiue de ieẽ ⁊ de nẽcio ⁊ hoc est [Sed quecũq̃z qdẽ.] Sed nõ q̃ in p⁹ istoruz accipit cõtigẽs pro necessario. In 2⁹ aũt pro possibili. vñ in 2⁹ accipit cõtingẽs ꝑm genus qd̃ uocat cõtingẽs cõe siue alterũ uel ad utrũlibet. 2⁹ declarat istud per exẽpla ⁊ p. sic. p⁹ ponit exẽpla dicẽs q̃ hec ꝓpõ cõuertit. cõtigit nullũ hoiem eẽ equz ⁊ ꝑ cõtingit nullã tunicã eẽ albã. ⁊ ꝑma istarũ est de cõtingẽti q̃ dr̃ cõtingẽ ex eo q̃ de necessitate nõ iest. 2⁹ vo de cõtingẽti q̃ dr̃ cõtingere i eo q̃ nõ ex necessitate iest sicut per se patet. Necesse enim est nullũ hoiem eẽ equm ⁊ nõ necesse est oẽm tunicã eẽ albã ⁊ hoc est [Ut sigs.] 2⁹ hec exẽpla cõuertit ⁊ p⁹ ꝑmũ dicẽs q̃ segtur si cõtingit nullũ hoiem eẽ equm ergo cõtingit nullũ equm eẽ hoiem ⁊ nõ ꝓbat istã cõuersionez eo q̃ manifesta est per ꝓhita. idẽ enim est de hac cõuersione ⁊ de cõuersione ul'is negatiue de necessario. eo q̃ ponit ibi cõtingẽs pro necessario. ⁊ hoc est [Nã si cõtingit.] Secũdo cõuertit 2ᵐ exẽplũ dicẽs q̃ sequit. si cõtingit nullã tunicã eẽ albã ergo cõtingit nullũ albũ eẽ tunicã. q: si nõ: ergo necesse est aliqd̃ albũ eẽ tunicã que cõuertibilis est in hãc: aliquã tunicã eẽ albã est necesse ⁊ ꝑ nõ põt stare cũ ꝑma. s. cũ hac cõtingit nullã tunicã eẽ albã. ⁊ hoc est [Et si albũ cõtingit ⁊c.] ¶ Loñter dicũ q̃ ꝑticularis negatiua de cõtingẽti accepto sicut nũc acceptũ est in ul'ibꝰ negatiuis sil'r se hẽt sicut ꝑticularis negatiua de ineẽ ⁊ de necessario. s. q̃ ipa nõ cõuertit sicut patet in hijs terminis hõ est aial. ⁊ hoc est [Similiter autẽ ⁊ in negatiuis.]

¶ Quecũq̃z vo ut in pluribꝰ ⁊ in eo q̃ nata sunt dicunt ꝓtingẽ quẽadmodũ determinauimus ꝓtingẽs. nõ sil'r se hẽbit ⁊ ip̃ uatiuis ꝓuersiõibꝰ. Sed ul'is qdẽ ꝑuatiua ꝓpõ nõ ꝓũtit: ꝑticularis vo ꝓuertit. Hoc aũt erit manifestũ qñ de ꝓtingẽti dicet.

¶ Cõsequẽter ostẽdit q̃ negatiue de ꝓtingẽti dissil'r se habẽt illis de ineẽ ⁊ de nẽcio ꝑm cõuersionẽ dicẽs q̃ negatiue de cõtingẽti nato uel de cõtingẽti ifinito q̃ idifferẽter se hẽt ad plures ꝑtes nõ sil'r conuertunt alijs: q: ul'is negatiua de tali cõtingẽti nõ cõuertit in terminis. ꝑticularis aũt negatiua conuertit sicut ma'' erit per determinata in capꝰ de cõtingẽti. cũ tũ ecõtrario se hẽat cõuersio in alijs ꝓhitis ⁊ ꝑ est [q̃cũq̃z vo ut in pluribꝰ] . i. in pluribus ꝑtibꝰ ꝗ dictiõis idifferẽter ⁊ sic contingit illud qd̃ est uere ifinitũ uel uere ad utrũlibet. p ꝑ aũt q̃ dicit [quem admodũ determinauimꝰ cõtingẽs] sig̃t q̃ istud contingẽs cõtinebat in distinctione ꝓñtis supiꝰ facta ⁊ ꝑ uerus est. cõtinebat eni sub nõ nẽcio si aũt sic ibi quẽadmodũ determinabimꝰ tũc sig̃t distinctionẽ ꝓñtis nõ nẽcij quã faciet in capꝰ de cõtingẽti per ifinitũ ⁊ natũ. ¶ Nota ẽt q̃ ul'is negatiua de cõtingẽti nato uel ifinito nõ cõuertit simpl'r in terminis in eadẽ acceptione cõtingẽtis q: tũc cõuertet ul'is affirmatiua simpl'r ⁊ ul'r: qd̃ eẽt icõueniẽs. ⁊ ꝑbat q: si cõtingit oẽ. b. eẽ. a. cõtingit nullũ. b. eẽ. a. hoc ostẽdet iferius ⁊ ex ipotesi. si nullũ. b. contingit eẽ. a. nullũ. a. cõtingit eẽ. b. ⁊ si cõtingit nullũ. a. eẽ. b. cõtingit oẽ. a eẽ. b. sicut iferius ostẽdet ergo a ꝑmo ad ultimũ. si ꝓtigit oẽ. b. eẽ. a. cõtingit oẽ. a. eẽ. b. hoc aũt est icõueniẽs ideo nõ cõuertit ul'is negatiua de tali cõtingẽti: ꝑticularis autẽ negatiua de eodẽ cõtingẽti cõuertit in terminis q̃ ipsa est cõuertibilis per oppositas q̃litates cũ ꝑticulari affirmatiua que cõuertit simpl'r in terminis sic patẽ põt i spiciẽti ꝑm dictum modũ de vniuersali negatiua.

¶ Nũc aũt tñ sit nobis cũ his que dicta sũt manifestũ qñ cõtingẽ nulli aut alicui non ineẽ affirmatiuã hẽt figurã: nã cõtingit ⁊ est sil'r ordinant. Est aũt qbuscũq̃z adiacẽs ꝑdicat affirmationẽ semp facit ⁊ oino: ut est nõ bonũ: est nõ albũ: uel simpl'r est nõ hoc. Ostendet autem ⁊ hoc per sequentia. Secundum cõuersiones autem similiter se habebunt cum alijs.

¶ Cõsequẽter remouet quãdã dubitationẽ. q: eni in ꝑcedentibꝰ semp uocauit ꝓpõnes modales negatiuas que sunt tñ negatiue ipsiꝰ eẽ ⁊ nõ ipsius modi ne putet aliqs q̃ tales sint uere negatiue ostẽdit q̃ nõ per hãc rõnem. Sil'r se hẽt eẽ in ꝓpõnibꝰ de ineẽ ⁊ contingẽ in illis de cõtingẽti: sed eẽ affirmato apposito in ꝓpõnibꝰ de ineẽ

sit affirmatio ꝗ ꝓtigere affirmato in ꝓpōnib⁹ de ꝓtigēti erit in illis affirmatio ⁊ ita cū in ꝓpōnib⁹ de ꝓtingēti p̄us hitis affirmet ꝓtingē pz ꝙ ipse p̄m formā ⁊ ſpēz affirmatiue ſūt. Hui⁹ rōnis p⁹ ponit ꝓclōnē ⁊ h̄ eſt. [Nunc aūt nobis tñ.]ſcdo maiorē ⁊ h̄ eſt[Nā ꝓtingit.]3⁹ minorē ⁊ declarationem ponit ⁊ h̄ eſt [eſt aūt gbuſcūq;.] Declarat ꝗ minorē p exēpla dicēs ꝙ hec eſt affirmatiua eſt nō albū: eſt nō iuſtum: q̄uis apponat neg: eo ꝙ affirmat ibi eē ⁊ ulr addito quocūq; vo ifinito adhuc nihilo min⁹ erit affirmatio ⁊ h̄ oñdet i ulti⁹ ca⁹ p̄mi h⁹ lib: i. ubi oñdet ꝙ hec ē affirmatiua ē nō alb⁹ hō ⁊ nō eſt negatio h⁹ ē alb⁹ hō neq; idē iſti: nō eſt alb⁹ hō ⁊ h̄ eſt[ut eſt nō bonū.] que aūt tetigit de ꝓpōnib⁹ de p̄dic⁹ ifinito ⁊ nō exēplificauit ſupi⁹ de talib⁹ dicit ꝙ ſill's eſt ꝓſio i illis de p̄dic⁹ finito ⁊ de illis de p̄dic⁹ ifinito ⁊ h̄ ē[pz ꝓſiōes.]

¶ Dubitaret forte aliqs p⁹ circa diſtictionē ꝓtigētis. vt eni nulla eē per hāc rōnē neciū ⁊ nō neciū ſunt ōdictoria ſz iter ōdictoria nihil eſt mediū qd pz per diffinitōez eoꝝ datā ab Aſtꝛ. in poſteriorib⁹ q̄re iter neciū ⁊ nō neceſſariū nihil ē mediū. ſufficit ꝗ dicē ꝙ neciū ⁊ nō neciū dī ꝓtingē. ⁊ qd addit poſſibile in diuiſione ſupfluit.

¶ Adhuc idē nō diuidit ſeip̄m ſz poſſibile ⁊ cōtingens idē ſūt q̄re poſſibile nō cadit in diuiſiōe ꝓtigētis. ¶ Ad huc ulē nō diuidit ꝓtra ꝓticulare ſed poſſibile eſt ulē ad neciū ⁊ nō neciū ſequit eni utrūq;. ꝗ nō dz cadē in diuiſione circa neciū ⁊ nō neciū. ¶ Et dicendū ꝙ h̄ diuiſio eſt ꝓtigētis per modos ⁊ acceptiōes diūſas ⁊ itēdit p hāc diuiſionē dicē ꝙ vna ē acceptio ꝓtigētis in cōi pz genus quē ſigt per poſſibile. ⁊ ꝙ due ſunt ſpāles acceptiones eiuſdē ſub gñali acceptione ꝓtēte q̄s deſigt per neciū ⁊ nō neciū. ¶ Ad p̄m ꝗ dicēdū ꝙ lz iter neciū ⁊ nō neciū nō cadat mediū ꝓtingēs pz ſpālē acceptionē cadit tñ mediū p̄m acceptionē gñalē. id eni qd eſt ꝓtingēs aut eſt neciū aut nō neciū. modus tñ accipiēdi ꝓtingēs ē alius ab hijs. ſ. modus accipiēdi ꝓtingēs p̄m gen⁹. ¶ Ad 2m dicēdū ꝙ idē nō diuidit ſeip̄m: nec ponit in diuiſiōe ꝓtingētis poſſibile tanq; vnū mēbrū ſpāle ꝓtingētis ſed ad ſigndū vnū modū ꝓtingētis. ſ. modū accipiēdi ip̄z in cōi p̄m gen⁹. ¶ Ad 3mi dicendū ꝙ ulē ⁊ ꝓticulare id qd ſunt nō diuidunt cōtra ſe tñ ſub rōne ulis ⁊ ſub rōne ꝓticularis bñ p̄nt ad iuicē diuidi ⁊ debēt: ⁊ ſic cadit poſſibile h̄ in diuiſione ꝓtingētis cōtra neciū ⁊ nō neciū: p̄mo mō nō. ¶ Adhuc dubitat quō neciū dī cōtingē. Et dicēdū ꝙ ſegtur ſi neceſſe eſt eē cōtingit eē. q: ſi nō oppoſitū pōt ſtare. ſ. nō cōtingit eē que cōuertit iſti neceſſe eſt nō eē que nō pōt ſtare cū p̄ma. ¶ Adhuc ſi neče eſt nō eē cōtingit nō eē q: ſi nō ſtabit oppoſitū. ſ. nō ꝓtingit nō eē que cōuertit iſti neceſſe eſt eē ⁊ h̄ eſt icōpoſſibilis p⁹. ſic ꝗ dī neciū ꝓtingē q: ad neceſſe eē ſequ cōtingē eſſe ⁊ ad neceſſe nō eē cōtingē nō eē. ¶ Sz ſup h̄ dubitat ſic oſtēdet iferi⁹ ſequ: ſi ꝓtingit eē cōtingit nō eē: ⁊ ſi cōtingit nō eē nō neče eſt eē. q̄re ſi ſequ ſi neče eſt eē ꝗ cōtingit eē ſegtur ſi neče eſt eē nō neče eſt eē qd eſt inconueniens.

¶ Adhuc ſequ ſi cōtingit nō eē cōtingit eē: ⁊ ſi cōtingit eē nō neče eſt nō eē. q̄re ſi ſequit neče eſt nō eē ꝗ cōtingit nō eē. ſegtur ſi neceſſe eſt nō eē nō neče eſt nō eē qd eſt icōueniēs. Et dicēdū ꝙ Aſtꝛ. iferi⁹ oſtēdit iſtā ꝓnntiaz ſi cōtingit eē cōtingit nō eē nō de quocūq; cōtingēti ſed de cōtingēti nō neciō qd pōt eē ⁊ nō eē ⁊ dī ꝓtingēs natū uel ifinitū. qñ aūt ſic arguñtat neče eſt eē ꝗ cōtigit eē uel neče eſt nō eē ꝗ cōtingit nō eē nō accipiat cōtingens ꝓ tali cōtingēti ſed ꝓ cōtingēti cōi qd eſt poſſibile ul' ꝓ cōtingēti qd eſt neciū ⁊ ita pz pctñ in utroq; arguñto opposito. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs. nā cū nō neceſſariū dicat ꝓtingē ipoſſibile aūt eſt nō neciū ꝗ ipoſſibile dicit ꝓtingē. Et dicēdū ꝙ nō ualet argumētū ſi nō neciū dī ꝓtingē: ꝗ iſtud nō neciū qd eſt ipoſſibile. multa eni p̄nt ſtare cū ꝓnte que nō ſunt neče ſtare cū ante ⁊ eſt pctñ p̄m ꝓñs. ¶ Uel pōt dici ꝙ ipoſſibile dī ꝓtingē ita tñ ꝙ ipoſſibile eē dicat ꝓtingē nō eē: ⁊ ipoſſibile non eē dicat cōtingē eē: ⁊ ſic nō eſt icōueniēs qd cōcludit. pz igit ex p̄dictis ꝙ neciū ꝓtingē dī: ita ꝙ neče eē cōtingē eē: ⁊ neče nō eē ꝓtingē nō eē: ⁊ nō neciū et cōtingē dī q: ꝓtigēs natū ⁊ ifinitū dī cōtingē quoꝝ utrūq; eſt nō neciū. de poſſibili aūt pz ꝙ poſſibile eē dī cōtingē eē: ⁊ poſſibile nō eē cōtingē nō eē que poſſibile ⁊ cōtingēs coiter ꝓſequnt in oib⁹.

¶ Cōſequēter forte dubitaret aliqs de ꝓuerſiōe affirmatiuaꝝ de cōtingēti ⁊ manifeſta eſt ꝓbatio ꝓſionis in p̄a ⁊ in ultia acceptiōe cōtingētis p̄dicta in expōne lr̄e. ¶ Sz dubitari pōt q̄liter ꝓbet earū ꝓuerſio in ſcda acceptiōe cōtingētis. ſz adhuc manifeſta eſt ꝓbatio ꝓſionis ul'is affirmatiue in illa ſic ſi ꝓtingat oē. b eē. a. cōtingit aliqd. a. eē. b. q: ſi nō: ſtabit oppoſitū. ſ. non cōtingit aliqd. a. eē. b. h̄ aūt pōt eē uera dupl'r. ſ. ul' q: nullū. a. neceſſe eſt eē. b. uel q: neceſſe eſt oē. a. eē. b. ſi primo mō: arguat ſic. neceſſe eſt nullū. a. eē. b. ergo neceſſe ē nullū. b. eē. a. ſz h̄ nō pōt ſtare cū p̄mo. ſi ſcdo mō arguat ſic neceſſe eſt oē. a. eē. b. ergo neceſſe eſt aliqd. b. eſſe. a. ⁊ h̄ nō pōt ſtare cū p̄a. ſ. cū hac cōtingit oē. b. eē. a. ſic nec cuz hac cōtingit nullū. b. eē. a. que ei cōuertit ſicut iferi⁹ patebit. ſic ergo pz cōuerſio ul'is affirmatiue de cōtingēti ꝓ nō neciō. Sed dubitatio eſt de ꝓbatiōe cōuerſionis particularis affirmatiue de tali ꝓtingēti. cōuertit eni ſic. cōtingit aliqd. b. eē. a. ergo ꝓtingit aliqd. a. eē. b. dico ꝙ oppoſitū pōt ſtare. ſ. nō ꝓtingit aliqd. a. eē. b. ⁊ h̄ nō ꝓbat cā ꝙ neceſſe ſit. a. eē. b. ſz q: neceſſe eſt oē. a. eē. b. ergo neče eſt aliqd. b. eē. a. nō vt eē icōueniēs. h̄ eni nō vt repugnare p̄me cū utraq; ſit ꝓticularis affirmatiua. ¶ Ad h̄ vt eē iſtātia ꝓtra ꝓſionē tā ul'is affirmatiue q̄z ꝓticularis affirmatiue de eodē cōtingēti ſic. ꝓtingit oēm hoiez eē muſicū: q: cōtingit ⁊ nullū: ꝓtingit ēt aliquē hoiem eē muſicū q: alīq; nō: ſed iſte cōuerti nō p̄nt in eadez acceptiōe cōtingētis h̄ eni eſt cōuerſa earū: cōtingit aliqd muſicuz eē hoiem: ⁊ nō eſt de cōtingēti ꝓ nō neciō. q: neče eſt oē muſicū eē hoiez. ¶ Ad h̄ dicūt aliq ꝙ cōtingēs ꝓ nō neciō nō cōuertit in eadē acceptione cōtingētis: ſed cōuertit in cōtingēs cōe qd dī poſſibile: ſic pz in exēplis iā positis ad iſtātiā: ⁊ iſtud vt per modū quē ponit Aſtꝛ. ad ꝓbādū ꝓuerſionē affirmatiuarū. q: eni nō fit ꝓſio ſemper in eodē ſenſu cōtingētis: ſemp tñ ⁊ ul'r ſegtur cōtingēs ꝓ poſſibili: iō oſtēdit tale cōtingēs. ſ. ꝓ poſſibili ſeq in cōuertēdo: ſic pz exp̄ſſe ex lr̄a ſua: alr eni deſcēdiſet in ſua ꝓbatiōe ad cōtingēs in oi acceptione. ¶ Sed tūc dubitat cū negatiue ꝓpōnes de ꝓtingēti ꝓ nō neciō dico ulēs ⁊ ſi nō cōuertant in eadē acceptiōe cōtingētis cōuertunt tñ uſq; in cōtingēs cōe qd dī poſſibile: ⁊ dcm̄ eſt iā ꝙ penit⁹ ſilr ſe hñt affirmatiue de eodē cōtingenti. Querit igit q̄re Aſtꝛ. ſepat cōuerſionē negatiuarū de cōtingēti ꝓ nō neciō a cōuerſione aliarū negatiuaruz: dicēdo ꝙ negatiue de cōtingēti nō neciō nō cōuertunt cū tñ nihil tale dicat de affirmatiuis de eodē cōtingēti. eadē eni rōne debuit h̄ determinaſſe de affirmatiuis q̄z de negatiuis cū ſilr ſe hēant. ¶ Ad h̄ nos videm⁹ aliqs ꝓpōnes de cōtingēti ꝓ nō neciō affirmatiuas cōuerti i eadē acceptiōe cōtingētis. vbi gr̄a. cōtingit oēm hoiez eē albū uel aliquē hoiem eē albū ꝗ cōtingit aliqd albū eē hominē. h̄ eni eſt cōuerſa de cōtingēti ad utrūlibet ſic ⁊ ꝓpoſitio que ꝓuertit. ꝗ nō ul'r uerū eſt ꝙ ꝓpōnes affirmatiue ⁊ de cōtingēti nō neciō nō p̄nt ꝓuerti i eadē acceptione ꝓtingētis. ¶ Propterea puto ꝙ dicendū ſit ꝙ ꝓpōnes de cōtingēti nō neciō. abſolute loquēdo cōuertit i eadez acceptione cōtingētis. ſz cōtingēs nō neciū diuidit ꝓ natū ⁊ ifinitū lz Aſtꝛ. nō diuidat ea h̄: ſz loquat de eis in rōne cōi cōp: hēdēdo ea per nō neciū: cōtingēs aūt nō neceſſariū qd eſt ifinitū uere uel ad utrūlibet: uere cōuertit pōt ſemp in eadē acceptiōe cōtingētis ⁊ pz per exm̄ p̄rimo dictū. ⁊ dico cōtingēs infinitū uere qd eq̄liter penit⁹ ſe hēt ad eē ⁊ nō eē: cōtingēs aūt nō neciū qd eſt natum

nō ꝓuertit nisi in ꝓtingēs cōe qd̄ est possibile. ⁊ pz exemplū per instātiā supius posita in opponēdo. ⁊ rō hui⁹ est q ꝓtingēs natū hēt cām ad ipm ordinata que tñ ipediri pōt. vñ cū p̄dicat aliqd̄ accñs sic natū de sbto idifferēter se hēt ad eē ⁊ nō eē q: cā eius pōt ipediri: ut cū dr cōtigit hoiem musicū eē: hō enim hēt potētiā nālē ut musicus sit: vñ magis se hēt ad hoc ut music⁹ sit q̄z ad oppositum de sui nā: tale aūt cōtingēs qd̄ hēt cām ordinata determinat sibi sbm. vñ tale accñs. s. natū cuz subijcit suo sbto: tm̄ ad eē se hēt: ut cū dico cōtigit musicū eē hoiem. pz igit q cōtingēs natū nō cōuertit usq̄z in cōtingēs eiusdē acceptionis. signū et ad h̄ est q ꝓtingēs natū cū cōuertit per oppositas q̄litates nō ꝓuertit nisi in cōtingēs cōe. ꝓtingens aūt in, ifinitū cū ꝓuertit ponit in eadē acceptiōe sicut determinat iferi⁹ in cap⁹ de cōtingēti. pz igit q ꝓtingēs nō nēciū cōuertit in eadē acceptione ꝓtingētis absolute loquēdo. nō tñ in oi mō ei⁹ sed ipm p̄m q est ad utrūlibet uere ⁊ ifinitū sic cōuertit: cōtingēs vo natū nō. ⁊ ꝓpterea descēdebat Aꝗ. ad ,pbādū cōuersionē affirmatiuarum in spālib⁹ acceptionib⁹ ꝓtingētis sed in cōi tanq̄z ostēdēs ulr seq ꝓtingēs cōe pro possibili uerūtm̄ hic nō solū intēdit ostēdē sed ꝓuersionē in oi acceptiōe ⁊ adhuc satis sufficit sua ,pbatio: sicē pz in exponēdo lr̄am. ¶ Sed tūc forte dubitabit ulteri⁹ aliqs si ꝓtingēs natū in affirmatiuis nō ꝓuertit in ꝓtingēs natū sed in cōtingēs cōe cū silr sit in negatiuis de eodē ꝓtingēti: q̄re nō dicit in affirmatis ipm. dissiliter ꝓuerti alijs sicut dicit in negatiuis. Et puto q h̄ sit q: nō sepat h̄ cōtingēs natū a cōtingēti ifinito sed ꝓfuse loquit de eis cōprehēdēdo utrūq̄z per nō nēcium. si enim descēdisset in ꝓtingēti nō nēcio distiguēs modos ei⁹ per natū ⁊ ifinitū ⁊ determinasset sepatim ꝓuersiones nati ⁊ ifiniti tanq̄z diūsarū acceptionū ꝓtingentis sicut determinat ꝓuersiones ꝓtingētis nēcij ⁊ non nēcij tūc dixisset ꝓtingēs natū dissilr se hēre p̄m ꝓuersionē alis modis ꝓtingētiū. ¶ Et silr cū h̄ sciēdū q negatiua de ꝓtingēti nō nēcio neutro mō ei⁹ cōuertit in eodez sensu ꝓtingētis. q: utrūq̄z pro possibili ⁊ nō in se sicut dr inferius ⁊ ideo sepauit ipm ab alijs: sed affirmatiua de cōtingēti nō nēcio ptim ꝓuertit in eodē sensu ꝓtingētis ⁊ partim nō ⁊ tō nō sepauit ei⁹ ꝓuersionē ab alys affirmatiuis q: sufficit q silr ꝓuertat alijs affirmatiuis q̄ztuz ad aliqd̄ sine eo qd̄ absolute loquit hic de cōtingēti tali nō distinguēdo ipm per modos ei⁹. ¶ Sz tūc dubitat q̄re Aꝗ. nō distinguit h̄ natū ab ifinito sz cōfuse utit eis. ⁊ dico q est q: hic determinat ꝓuersionē in terminis ipse aūt nō idiget uti in sequētib⁹ ꝓuersione in terminis cōtingētis nati ⁊ ifiniti sepatim ad sillos ꝓfectionē sicut pz inferius ispiciēdo sillos de ꝓtingēti ⁊ tō hic nō distinguit ꝓtingēs natū ab ifinito ut sepatiz determinet de earū ꝓuersione. Ex hijs ergo pz q ꝓtingēs natū ⁊ ifinitū silr se hñt in negatiuis quātū ad cōuersionē in terminis. utrūq̄z enim cōuertit in ꝓtingēs cōe ⁊ non in seip̄m. ⁊ q in affirmatiuis dissilr se hñt q: ibi ꝓuertit ꝓtingēs infinitū in seip̄m sed ꝓtingēs natū in ꝓtingēs cōe semp tm̄ manet uerū q contingēs nō nēciū cōuertit in eadē acceptione cōtingentis absolute loquēdo. nec plus sigit text⁹ Aꝗ. ex hijs igit pz rūsio ad instātiā factā ꝓtra ꝓuersionē affirmatiuarum de nō nēcio. ¶ Ad hoc aūt q obm est de ,pbatione ꝓuersionis earū dicēdum q ultimo cōuersa. s. necesse est aliqd̄. b. eē. a. nō pōt stare cū p̄ma. s. ꝓtingit aliqd̄. b. eē. a. q̄z uis utraq̄z sit pticularis affirmatiua. in necessarijs enim idē est dicē pticularē eē uerā ⁊ ulem ⁊ econuerso pp necessariā hitudinē terminor⁹. ppōnes enim necessarie reducunt ad aliquē modū iherēdi per se p̄m q dixim⁹ ex itētione Aꝗ. in p⁹ poste⁷. sola per se iherētia sunt nēcia. vñ idē p̄m rē est dicē istā ,ppōnē pticularē necesse est aliqd̄. b. eē. a. stare cū p̄ma ⁊ dicere hāc ulem stare cum ea, s. necesse est oē. b. eē. a. sed h̄ ulis nō pōt stare cuz p̄ma. s. hac. ꝓtingit aliqd̄. b. eē. a. sicut nec cū ista ꝓtingit aliqd̄. b nō eē. a. que ei cōuertit ⁊ ita pz q ista ,pbatio sufficit ad ,pbādū tā ulem q̄z pticularē affirmatiuā de ꝓtingēti nō necessario cōuerti absolute loquēdo. pz et q pbō Aꝗ. q̄z uis breuis sit ostēdit cōuersionē eē in oi acceptione cōtingētis. ¶ Cōsequēter forte dubitat de cōuersione negatiuarū de cōtingēti. ⁊ p̄mo de hoc q dicit ꝓtingere nō eē eo q ex necessitate nō iest ⁊ eo q nō ex necessitate in est silr ꝓuerti negatiuis de ineē ⁊ de necessario. si enim ita sit cū cōtingēs natū ⁊ ifinitū dicant cōtingē eo q nō ex necessitate insunt utrūq̄z enim est nō necessariū sequit q tā cōtingēs natū q̄z ifinitū silr cōuertant illis de inesse ⁊ de necessario. Et dicendū q contingēs natū ⁊ ifinitum nō dicunt solū cōtingere nō eē sed et cōtingere eē. ꝓtingere aūt nō eē ex eo q nō ex necessitate ineſt dr h̄ solum ⁊ pcise cōtingere nō eē nullo supaddito: ⁊ tō nō cōprehēdit h̄ cōtingēs natū uel infinitū sub eo q dicit nō ex necessitate iesse. ¶ Ad cui⁹ itelligētiā notādū q aliter accipit hic nō nēciū ⁊ supi⁹ in distinctionē ꝓtingētis. supius enim accipiebat pro cōtingēti nato ⁊ ifinito tm̄. h̄ aūt accipit ,put est cōe cōtingēti nato ⁊ infinito ⁊ necessario et p̄m q cadit in scdo ordine modaliū. ibi enim cadit nō necessariū ⁊ cōuertit cū cōtingē nō eē ⁊ illud cōtingere nō eē cōtinet sub se necesse nō eē ⁊ ꝓtingere. qd̄ pōt esse ⁊ nō eē. Accipit ergo hic Aꝗ. cōtingere non eē pro ipso cōi ut cadit in scdo ordine modaliū ⁊ h̄ absolute ⁊ pcise ,put cadit sup nō eē. Accipit ergo hic Aꝗ. nō ex necessitate ineē ,put cōuertit ei qd̄ est cōtingere nō ineē in cōi p̄m tā dictū modū. attribuit igit h̄ cōuersio ei qd̄ est contingēs nō ineē pcise ut solū cadit cōtingēs sup nō esse ⁊ ita ab ista cōuersione excludit cōtingēs natū ⁊ ifinitum que nō tm̄ dicunt cōtingere nō eē sed et cōtingere esse. ¶ Sed tūc forte dubitat cū ꝓtingere nō eē sit cōe ad necesse p̄m nō eē ad possibile qd̄ pōt eē ⁊ nō eē: ⁊ ꝓtingere nō eē in cōi cōuertit in terminis sicut dictū est. ⁊ qcqd̄ inuenit in gñe opz iueniri in aliq̄ sui spē sed nō repit i cōtingēti q pōt eē ⁊ nō eē ut dictū est ergo repit tm̄ in contingēti p̄m q cōtingēs dr ex necessitate nō iesse. sufficeret ergo dicere q cōtingēs nō eē in eo q ex necessitate nō ineſt cōuertit: ⁊ pro nihilo addit, uel in eo q non ex necessitate ineſt q: in h̄ cōi nō ex necessitate ineē nōiuenit ista cōuersio nisi pro hoc suo cōtēto ex necessitate nō ineē. Et dicēdū q huius cōuersio per se ⁊ per ꝑus ineſt cōtingēti cōi. s. q est possibile per posteri⁹ aut cōtingētibus sub ipso in eo q cōtingētia sunt. ⁊ ideo ne putet q econuerso se hēat dicit q cōtingere nō ineē in eo q ex necessitate nō ineſt ⁊ in eo q nō ex necessitate ineſt cōuertit hoc mō: addēdo cōe ꝓpālib: lz nō inuenitat hec ꝓpetas nisi in illo spāli. ¶ Sed tūc dubitabit forte aliqs cuz superi⁹ iuenitat in quolibet iferiori ⁊ ubicūq̄z iuenit ipsuz supius et iuenit ,ppria passio ei⁹ tūc in quolibet pticulari cōtingēti oz iueniri hec ,pprietas cōuertēdi que sequit cōtingēs p̄m q est cōe. Et dicēdū q cū aliquod supius cōtinet sub se plura iferiora cōtingit illa inferiora duplr cōsiderari. s. aut quo ad nām sui supioris saluari in iferiorib⁹. aut quo ad nām quā addit iferi⁹ supra supi⁹ si p̄mo cōsiderek ipm inferi⁹ sic in ipso saluant ,pprie passiones supioris. si scdo mō nequaq̄z ⁊ istud pz iducēdo in oib⁹ silr ergo est de cōtingēti. cōtingēs possibile cōtinet sb se cōtingēs qd̄ est necessariū ⁊ qd̄ est nō necessariū. ꝓtingit igit cōsiderare utrūq̄z cōtingēs spāle duplr. s. aut quo ad nām cōtingētis simplr repiri ⁊ saluari i utroq̄z ⁊ sic utrūq̄z cōuertit vñ cōtingēs nō necessariū in quātū cōtingēs est cōuertit in nō cōtingēs pro possibili sicut patebit ꝓiter: aut quātū ad nām necessarij ⁊ nō necessarij quā sup addit cōtingēti simplr ⁊ sic cōtingēs qd̄ est necessarium cōuertit sicut ⁊ ppō de nēcio. sed cōtingēs qd̄ est nō necessarium nō cōuertit sicut dicit in lr̄a ⁊ sic manifesta est intētio Aꝗ. per nām enim cōtingētis simplr cōuertitur utrūq̄z spāle cōtingēs ⁊ tō nō solū attribuit hāc ꝓpōnes

cõtingẽti qd̃ est nẽcessariũ sed ẽt ꝓtingẽti ꝓ possibili. ⁊ dico ꝑm q̃ cadit sup nõ esse sed tñ per naturã ꝓpriã utriusq; ꝓtingẽtis est q̃ alterũ ꝓuertit in eodẽ sensu ⁊ reliquus nõ: ⁊ ideo ad h̃ ꝓsiderãdo dicit q̃ negatiua de ꝓtingẽti necessario ꝓuertit ⁊ negatiua de ꝓtigẽti necessario neq̃q̃. ¶ Si ad h̃ forte dubitaret aliqs. videt enim q̃ exemplũ qd̃ ponit de ꝓtingẽti q̃ dr̃ ꝓtingẽ eo q̃ nõ ex necessitate iest ꝑtẽdat q̃ ꝓtingẽs ad utrũlibet negatiuũ cõuertat. hec enim ꝓpositio est ad utrũlibet. ꝓtingit nullam tunicã eẽ albã: ꝓtingit enim ẽt oẽm tunicã eẽ albã. Et dicẽdũ q̃ nõ exẽplificat in his terminis q̃ intẽdat ꝓtingẽs ad utrũlibet ꝓuertit: sed q̃ intẽdit ꝓtingẽs cõe cadẽs sup nõ eẽ ꝓuertit per naturã sui. uerũtñ ponit exẽplũ de ꝓtingẽti ad utrũlibet q̃ ipossibile est exẽplificare de gñe nisi in aliqua sui specie. Cũ ergo in indicto exẽplo sit natura cõtingẽtis ad utrũlibet: ⁊ nã ꝓtingẽtis cois: nõ docet cõuertẽ illud ꝑm nãm ꝓtingẽtis ad utrũlibet: sed ꝑm nãm ꝓtingẽtis simpliciter. ⁊ hoc patet per ꝓbõem ꝓuersionis eius cũ dicit ꝓ opposito ꝓclusionis istã. necesse est aliqd̃ albũ eẽ tunicã. si enim accipit ꝓtingẽs in ista ꝓuersione ꝓtingit nullã tunicã eẽ albã ꝓ ꝓtingẽti ad utrũlibet cũ dicat oppositũ ꝓclusi. s. nõ ꝓtingit nullũ albũ eẽ tunicã: nõ deberet accipe istã ꝓuertit cũ hac. necesse est aliqd̃ albũ eẽ tunicã. sed cũ illa ⁊ cũ ista sub distinctione: necesse est nullũ albũ eẽ tunicã: cõtingẽti enim nato uel infinito opponit tã necessariũ q̃z ipossibile: ꝓtingẽti aũt cõi tñ impossibile. sic ergo patet solutio. patet ẽt solo dubõnis quesolet eẽ de ꝓbõne cõuersionis p̃dicte: bñ enim ꝓbat id q̃ intẽdit sicut patet: sed nõ bñ ꝓbaret si sua intẽtio esset cõtingẽtis ad utrũlibet posse cõuerti. ¶ Consequenter dubitat de eo q̃ dicit de ꝓtingẽti nato ⁊ ifinito. dicit enim q̃ negatiua ulis de tali ꝓtingẽti nõ ꝓuertit in terminis. sed videt q̃ sic per talẽ rõnem. Qꝰ inest ꝑse supiori inest ⁊ cuilibet inferiori ut sensibile q̃ iest animali iest cuilibet animali spãli. sed cõuerti simplr in termis iest ꝓtingẽti simpliciter qd̃ est cõe ⁊ cõtinet sb̃ se ꝓtingẽs natũ ⁊ ifinitũ: igitur idẽ ierit ꝓtingẽti nato ⁊ ifinito ⁊ loquor de ꝓpõnibus negatiuis. ¶ Adhuc si aliq̃ duo ꝓuertunt eodẽ addito eis adhuc ꝓuertent: sed iste due ꝓpõnes ꝓuertunt: nullũ. b est. a. ⁊ nullũ. a. est. b. quõcũq̃z accipiat ineẽ. s. siue ut nũc siue simplr ergo addito ꝓtingẽti eis adhuc cõuertent q̃ cũq̃z mõ accipiat ꝓtingẽs. ¶ Adh̃c qd̃ sequit ad ꝓñs sequit ad añs. sed ꝓtingẽ nõ eẽ simpliciter sequit ad cõtingẽs natũ ⁊ ifinitũ: ⁊ ad ꝓtingẽ nõ eẽ simplr sequit ꝓuersio in termis. ergo ꝓuersio in termis sequit ad ꝓtingẽs natũ ⁊ infinitũ. ¶ Adh̃c si cõtingit nullũ. b. eẽ. a. ꝓtingit nullũ. a. eẽ. b. ⁊ accipio cõtingẽs ꝓ nato uel ifinito. qa si nõ sequtur oppositũ stabit. s. nõ ꝓtingit nullũ. a. eẽ. b. ⁊ cuz hac ꝓuertit necesse est aliqd̃. a. eẽ. b. ⁊ si necesse est aliqd̃ a. eẽ. b. necesse est aliqd̃. b. eẽ. a. ⁊ hoc est incõpossibile p̃mo quare videt q̃ ꝓuersio sit bona. Et dicẽdũ q̃ ulis negatiua de ꝓtingẽti nato uel ifinito ꝑm q̃ tale est: nõ ꝓuertit in termis ⁊ cã eius dicta est in expõne lre. ¶ Ad p̃m ergo obiectũ dicẽdũ est q̃ per nãm ꝓtingẽtis simplr iuẽti in cõtingẽti nato ⁊ ifinito põt fieri cõuersio ꝑm q̃ obiicit respiciẽdo tñ ad ꝓbaz nãm ꝓtingẽtis nati ⁊ ifiniti ꝑm q̃ huiusmodi sic nõ ꝓuertit ⁊ hoc vult Aꝛ. hic. ⁊ per h̃ patet solo ad terminũ ⁊ illud satis patet per p̃us dicta de cõuersione cõtingẽtis negatiui. ¶ Ad 2m dicẽdũ q̃ eodẽ addito ꝓuertibilib̃: idẽ utrobiq̃z faciẽtis adhuc mãet ꝓuertibilia. sed cũ dr̃ nullũ. b. ꝓtingit eẽ. a. ⁊ ꝓtingit nullũ. a. eẽ. b. hoc ip̃m cõtingit nõ idẽ facit utrobiq̃z. si enim in ꝑma ꝓpõne denotet cõtingẽtiã natã uel infinitã. in se cũda denotat ꝓtingẽtiã in cõi ⁊ ꝑm q̃ patet manifeste in termis. si enim dicat ꝓtingit nullũ hoiem eẽ albũ hic dr̃ ꝓtingẽs ad utrũlibet. si aũt cõuertat sic cõtingit nullũ albũ eẽ hoiem dr̃ hic cõtingẽs ꝓ possibili qd̃ qdẽ ꝓtigẽs cõe est. Tñ is est sensus. nõ necesse est aliqd̃ albũ eẽ hominẽ. ⁊ ita patet rñsio ad obm q̃z cõtingẽs additũ utrobiq̃z nõ facit idẽ. ¶ Ad ultimũ dicẽdũ q̃ bñ ꝓbat ꝓpõem ulem negatiuã de cõtingẽti nato ulifinito cõuerti in cõtingẽs cõe ⁊ ꝑm genus ⁊ hoc uerũ est ⁊ cõcedendũ est si sua ꝓbatio nõ cogit q̃ cõuertat in eadẽ acceptione ꝓtingẽtis. hoc enim falsum est. ¶ Adhuc dubitat de hoc q̃ dicit ꝑticularẽ negatiuã de tali cõtingẽti ꝓuerti in terminis ⁊ h̃ fore manifestũ in sequẽtib̃ ubi logtur de cõtingẽti cũ tñ ibi nõ faciat mẽtionẽ de tali ꝓuersione ꝑticularis. Et dicẽdũ q̃ dicit hoc eẽ manifestũ per sequẽtia qa talis ꝓñtia patet manifeste per ea que dicta sunt h̃ ⁊ que dicent in capꝰ de cõtingẽti. h̃ enim dicit q̃ ꝑticularis affirmatiua de tali ꝓtingẽti cõuertit simpliciter in termis. in capꝰ de cõtingẽti dicit q̃ ꝑticularis affirmatiua de tali cõtingẽti ꝓuertit cũ ꝑticulari negatiua de eodẽ per oppositas q̃litates. ex hijs manifeste sequit q̃ ꝑticularis negatiua de tali cõtingẽti cõuertit simpliciter in terminis. ¶ Ad h̃c ergo q̃ sũmatim hẽat intẽtio ⁊ intelligẽtia huius cã de cõtingẽti nõndũ: q̃ necessariũ ⁊ cõtingẽs natũ ⁊ infinitũ dicũtur cõtingẽ eẽ. ipossibile aũt ⁊ cõtingens natũ ⁊ infinitũ dicũtur cõtingẽ nõ eẽ ⁊ hec duo sunt q̃ſi spẽs cõtingẽtis. dr̃ etiã possibile eẽ cõtingẽ eẽ ⁊ possibile nõ eẽ ꝓtingẽ nõ eẽ sumpto cõtingẽti ꝑm genus. ¶ Ad h̃c affirmatiue de cõtingẽti in oi acceptiõe eius tã determinata cõuertunt in eadẽ acceptione cõtingẽtis eo mõ quo affirmatiue de ineẽ ⁊ de necessario. ¶ Adh̃c negatiue de cõtingẽti sumpto ꝑm genus ⁊ ꝑm necessariũ non eẽ dr̃ cõtingẽ nõ eẽ silr ꝓuertunt negatiuis de ineẽ ⁊ de necessario. ¶ Adh̃c in negatiuis de cõtingẽti nato uel ifinito aliter est q̃z in alijs negatiuis. in istis enim nõ cõuertit in terminis ulis negatiua. ꝑticularis aũt negatiã cõuertit sed in alijs ecõuerso est. ¶ Adhuc nõndũ q̃ cõtingẽti nato uel infinito opponit tã ipossibile q̃z necessariũ. ꝓtingẽti vo sumpto ꝑm genus ⁊ ꝑm q̃ necessarium dicit contingere opponitur tñ impossibile.

¶ His vo determinatis dicẽdũ est per que ⁊ quãdo ⁊ quõ sit oi sillis. Postea vo dicemus de demõstratione. Prius enim dicẽdum est de sillo q̃z de demõstratione: eo q̃ ulior est sillis. Nã demonstratio qdem sillis est. Sillis vo nõ oi demonstratio.

¶ Postq̃z determinauit Aꝛ. de hijs quor cognitio añdit ꝓncipale negatiuũ. s. sillm ⁊ demõstrationẽ. hic intendit de negocio ꝓncipali. s. de sillo ⁊ demõstratione. ⁊ diuidit ĩ ꝓhemiũ ⁊ tractatũ. tractꝰ incipit ibi [Qñ ergo tres termini.] In ꝓhemio sic ꝓcedit. ꝓmo dat intẽtionẽ cũ cõtinuatione dictorũ ad dicẽda ⁊ cũ mõ ꝓcedẽdi dicens q̃ cũ hec determiata sunt dicẽdũ est per que fit sillis. s. q̃z tũ ad terminos ⁊ ꝓpõnes: ⁊ qñ q̃z tũ ad figuras: ⁊ quõ q̃z tũ ad modos. ⁊ postea dicẽdũ est de demõstratiõe ⁊ hec est [his vo ⁊c.] Secũdo assignat cãm cũ mõ ꝓcedẽdi dicẽs q̃ ꝑus dicẽdum est de sillo q̃z de demõstratione qm̃ sillis est ulior: ⁊ ita ꝓior ⁊ h̃ est [prius vo de sillogismo.]

¶ Quãdo igit̃ tres termini sic se hñt ad inuicẽ ut postremũ in toto sit medio ⁊ medium in toto p̃mo: uel sic uel nõ sic: necesse est extremitatũ eẽ sillm pfectũ. Voco aũt mediũ qd̃ ⁊ ip̃m in alio ⁊ aliud in ipso est: qd̃ ⁊ positiõe mediũ est. Extrema vo qd̃ ⁊ in alio ⁊ in quo aliud est. Si enim. a. de oi. b. ⁊. b. de oi. c. necesse est p̃dicari de oi. c. a ꝑus enim est dictũ quõ de oi dicemus. Similiter autẽ ⁊ si. a. ~~decomni~~ demnlo. b. b. autem de omni. c. quoniam. a. nulli. c. inerit.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

¶ Loñter icipit tractat⁹ qui p⁹ didik in ptes duas. In pria agit de sill'o. in 2ª de demstratione. ⁊ cõtinet ps p ª totũ li^m pox. 2ª vo totũ libz posterioz. pª in duas. in pª determinat de sill'o ostẽsiuo. in 2ª ut in 2° libro determiat de sill'o ex ipotesi. ⁊ dico sill'm ex ipotesi in quo supponit aliqd p ter pncipales pmissas siue illud sit ppõ siue pprietas termini uel ppõnis uel sic. in pª determiat de sill'o pm suũ fieri ⁊ eẽ. in 2ª pm suũ posse. pª didik in pncipale ⁊ icidimus in quo remouet dubõem circa determiata in p° li° ⁊ icipit ibi [Differt aũt in pstruẽdo ⁊c.] Prima adhuc didik i duas. In pª determiat de gñione sill'oz. i 2° cũ dicẽ [quõ aũt reducemus] de eorũdẽ reductiõe: ad gnãtionẽ aũt sill'm duo ptinẽt. s. ordiatio medij respectu extrẽorũ ⁊ eiusdẽ iuẽtio. tõ pª in duas. in pª determiat ordinationẽ medij respectu extremoz. in 2ª cũ dicit [quõ autez idonei erim⁹] determiat eiusdẽ inuẽtionẽ. pª adhuc in duas. in pª determiat de sill'o. in 2ª cũ dicit [qñ aũt quer tunt extremitates] de qbusdã sill'o ãnexis ⁊ i ipis reducẽdis. ¶ Sz hic posset forte aliqs dubitare de ordie. pus eni videt q sit mediũ iuenire q̃z inuẽtũ ordiare. Sed di cẽdũ q hoc uerũ eẽt si deberet iueniri id qd est medium nũc aũt docet iuenire mediũ in rõne medij: ad quã iuẽtionẽ via est ipsa ordiatio: ⁊ tõ posterio: est iuẽtio medij in rõne medij q̃z eius ordiatio ⁊ tõ patet ordo. aliter aũt ⁊ forte melius possent didi ille due ptes. ad sill'oz enim gñionem regrik ut cognoscat ex qb⁹ ⁊ ex q̃lib⁹ fiat sill's ⁊ ẽt ars ⁊ ptãs faciẽdi ipm. Diuidik ergo in duas. in pma docet ex qb⁹ ⁊ q̃lib⁹ fiat sill's simpliciter. In 2ª cum dicit [quõ aũt idonei] determiat artẽ ⁊ ptãtem faciẽdi sill'os. ⁊ patet ordo. pus eni est scire ex qb⁹ ⁊ q̃lib⁹ hẽat res fieri q̃z tradak ars faciẽdi ipam ⁊ h est disio sil's distinctiõi duorũ li^oz post^oz. ⁊ pm istũ modũ debet sic fieri diuisio. illa ps in qua determiat de sill'o simpliciter pm eẽ diuidik in duas. In pma determiat gñionem sill'oz ⁊ ptãtem faciẽdi eos. in 2ª eoz reductionẽ cũ dicit [quõ aũt reducemus.] Prima in duas. In pma determiat gñionez sillogismoz. in 2ª artẽ ⁊ ptãtem faciẽdi eos cuz dicit [quõ aũt idonei.] deinceps pseqẽdũ est sill'oz gnõnem pm ordinẽ ⁊ modũ scriptũ. cogñscẽ aũt ex qbus ⁊ q̃lib⁹ fit sill's hũ põt per cognitionẽ ordiationis medij respectu extremoz ⁊ diuidik in duas. In pma igik pte determiat istam ordinationẽ ⁊ quedã supposita uerificat. In 2ª cum dicit [qñ aũt habemus de qb⁹.] qõdã corrlariuz ex dictis manifestat. pma in duas. In pma determiat ordinatiõez medij respectu extremoz quedã pncipia supponendo. In secũda cũ dicit [qñ igik qui in hijs figuris sũt] ostẽdit que mediata sunt. pma in duas. in pma determiat ordinationẽ medij ad extrema in sill'o qui est sine mõ. In secũda cũ dicit [qñ aũt diũ sum est ineẽ] in sill'o qui est cũ mõ. pma in duas. in pma determiat istã ordinationẽ in triplici figura. in secũda cũ dicit [Palã aũt est qñ oibus] q̃si corrlarie manifestat quedã que sũt manifeste ex pte pcedẽti. pma in tres pm nũm triũ figurarũ in qb⁹ docet ordinationẽ medij ad extrema in sill'o qui est sine mõ. In pma itẽdit de ista ordiatione in pma figura ⁊ diuidik in duas. in pma determiat oẽs cõiugationes pme figure cõplete. in secũda cũ dicẽ [palã aũt ⁊ qñ] duo corrlaria ex pdictis manifeste cõcludit. pma in duas. in pma determiat ꝯiugationes ulẽs. in secũda ut ibi [Si aũt h qdẽ termioz] ꝯiugationes pticulares. pma in duas. i pma determiat ꝯiugationes ulẽs utiles. in secũda cũ dicẽ [Si vo pmũ] inutiles. In pma. p. sic pro p⁹ dat dispõnẽ terminoz in modis ulibus pme figure dicens q qñ tres termini sic se hñt ut medium de postremo affirmat ulr. pmũ aũt de medio affirmat uel negek ulr ⁊ hoc figt duos pmos modos pme figure: tũc necesse est esse sill'm pfectũ ꝯcludẽtẽ maiorẽ extremitatẽ de miore que qdez extremitates sunt in rõne extremitatum ⁊ h est [qñ igik tres termini.] Secũdo exponit qs terminus in hac fig^a fit medius ⁊ que sunt extrema dicẽs q mediũ uocat hic qõ sbicik maiori extremitati ⁊ pdicatur de miore: extremoz aũt postremũ est q tñ sbicik. pmũ aũt qõ tñ pdicatur ⁊ h est [voco aũt mediũ.] Tertio ponit ꝯiugationes utiles. ⁊ sunt due quarũ pma ꝯstat ex ulib⁹ affirmatiuis ⁊ ꝯcludit ulem affirmatiuã ⁊ pficik per dici de oi ⁊ h est. [Si eni. a. de oi.] Secũda vo ꝯstat ex maiori ulr negatiua ⁊ miore ulr affirmatiua ⁊ ꝯcludit ulem negatiuz ⁊ pficik per dici de nullo ⁊ h est [Silr aũt.]

¶ Si vo pmũ qdẽ oi medio iest. medium vo nulli postremo nõ erit sill's extremitatũ: nihil enim necessariũ accidit eo q hec sint. Nã ⁊ oi ⁊ nulli postremo ꝯtingit primũ ieẽ. q̃re neqz ulẽ neqz pticulare uerũ: cũ aũt nihil sit necessariũ per hoc: non erit sill's. Termini vo oi inesse aial hõ equs ut nulli aial hõ lapis. Silr nec qñ pmum medio nec mediuz postremo ulli iest: nec sic erit sill's. Termini vo ineẽ sciẽtia linea medicia: ut nõ ieẽ sciẽtia linea vnitas. In ulib⁹ ergo termis manifestũ in hac figura qñ erit ⁊ qñ nõ erit sill's ⁊ qm̃ cũ est sill'us: necessariũ est termios sic se hẽe ut dirim⁹ ⁊ si sic se habẽt quoniã erit sillogismus.

¶ Loñter ponit ꝯiugationes ulẽs iutiles ⁊ ponit duas q̃rũ pª ꝯstat ex maiore affirmatiua ⁊ miore negatiua ostẽdit eã eẽ iutilẽ per istãtiã in termis. ponit eni termios in qb⁹ cũ pmissis stat ulis affirmatia ⁊ alios in qb⁹ stat ulis negatiua ex quo ꝯcludit: q nihil segtur ex tali dispõne: ⁊ est vis rõnis fundata sup hãc maximã. Si vnũ oppositoz põt stare cũ pmissis reliquũ nõ sequit: ⁊ ita cũ utraqz stare possit cũ talib⁹ pmissis. s. ulis affirmatiua ⁊ ulis negatiua in tali dispositiõe neutra segtur ⁊ ita nihil sequit: ⁊ hec est. [Si aũt pmũ ⁊c.] Secũda ꝯstat ex duab⁹ negatis quã ostẽdit inutilẽ. silr per istãtiã in termis ponẽs tres terminos in qb⁹ cõtingit pmũ ineẽ postremo ulr ⁊ alios terminos in qbus remouek pmum a postremo ulr ⁊ h est [Silter vo nec.]

¶ Si aũt hic qdẽ termioz ulr ille vo pticulariter ad aliũ: qñ ulẽ qdẽ ponik ad maiorẽ extremitatẽ uel pdicatiuũ uel puatiuũ. pticulare vo ad miorẽ pdicatiuũ: necesse est sill'm eẽ pfectũ. Qñ aũt ad miorẽ ⁊ q̃libet mõ aliter se hẽant termini impossibile Dico aũt maiorẽ extremitatẽ in qua mediũ est: miorẽ que sub medio est. Insit. a. qdẽ oi. b. b. aũt alicui. c. ergo si est de oi pdicari qõ in pncipio dictũ est necesse est. a. alicui. c. ieẽ. Et si. a. qdẽ nulli. b. iest. b. autẽ alicui. c. necesse est. a. alicui. c. nõ ineẽ. Determiatũ est eni de nullo q̃modo dicim⁹: q̃re erit sill's pfect⁹. Silr aũt ⁊ si idefinituz sit. b. c. pdicatiuũ: nã idẽ erit idefinito ⁊ pticulari sumpto. Si aũt ad miorẽ extremitatẽ ulẽ ponat uel pdicatiuũ uel puatiuuz nõ erit sill's nec affirmatiu⁹ nec negatiuus idefinita sumpta uel pticulari. ut si. a. qdẽ

alicui.b.ieſt.b.aũt oi.c.ieſt.Termini ꝟo i
eē bonũ habit⁹ prudētia.ubi nõ ieē bonũ
habit⁹ idiſciplina.Rurſum ſi.b.qdē nulli
c.a.ꝟo alicui.b.ineſt uel nõ ieſt uel nõ oi i
eſt nec ſic erit ſill's.Termini ubi ieē albuz
equs cignus.ubi nõ ieē albũ equs coruus
Jdē aũt ⁊ ſi.a.b.idefinitũ ſit Nec qñ vn⁹
ad maiorē qdē extremitatē ul'e qdē fuerit
aut p̃dicatiuũ aut p̃uatiuũ.Ad minorem
ꝟo p̃uatiuũ pticulare nõ eſt ſillogiſmus:
uel idefinito uel pticulari ſumpto:ut ſi.a.
quidē oi.b.ineſt.b.aũt alicui.c.nõ:uel nõ
oi ineſt:cui enim alicui nõ ieſſe mediũ hoc
⁊ oē ⁊ nulli ſequtur p̃mũ.Ponant termi-
ni aial hõ albũ:deinde de quib⁹ albũ non
p̃dicat hõ ſumant cignus ⁊ nix:ergo aial
de vno quidē oi p̃dicat de altero ꝟo nul-
lo.quare nõ erit ſillogiſmus.Rurſuz ſi.a.
quidē nulli.b.iſit.b.aũt alicui.c.nõ inſit.⁊
ſint termini inaiatũ hõ ~~aial~~ albũ.deinde ſumã-
tur termini de quib⁹ nõ p̃dicat hõ cignus
⁊ nix:ergo inaiatũ de vno quidē oi p̃dica
tur:de altero ꝟo nullo.nã ⁊ inaiatum de
hoc quidē oi de illo ꝟo nullo p̃dicat.Am
plius qñ idefinitũ eſt alicui eoꝝ que ſunt
c.nõ ineē.b.uerũ eſt ⁊ ſi nulli ieſt ⁊ ſi nõ oi
qñ alicui nõ ieſt.Sumptis aũt huiuſmo-
di terminis uelut nulli ineē nõ fit ſillogiſ-
mus:hoc enim dictũ eſt p̃us.Manifeſtũ
eſt ergo qñ in eo qui ſic ſe hãt termini nõ
erit ſillogiſmus:eēt enim ⁊ in his.Siliter
aũt oſtēdet ⁊ ſi vniuſale ponat p̃uatiuuz.

¶ Cõſequēter determinat ꝯiugõnes pticulares ⁊ diuidit in duas.In p̃ᵃ determinat ꝯiugõnes pticulares ubi altera ꝓpõ eſt ul'is.In ſcda cũ dicit.| Nec ſi ambo iterualla.| ubi utrũqz eſt pticulare.In p̃ᵃ ſic pcedit.p̃⁰ dat regulã rectificãtē oēs ꝯiugõnes pticulares q̃rũ altera eſt pticularis dicēs ꝙ qñ altera ꝓpõ eſt ul'is ⁊ altera pticularis ſi maior ſit ul'is affirmatiua uel negatiua.minor aũt pticularis affirmatiua erit ſill's pfect⁹.quocũqz aũt alio mõ fiat nõ erit ⁊ h̄ eſt| Si aũt hic qdē.| Scdo determiat ipſas ꝯiugõnes ⁊ p̃⁰ utiles.2⁰ inutiles.utiles aũt due ſunt. q̃rũ p̃ᵃ ꝯſtat ex affirmatiuis ⁊ pficit per dici de oi ⁊ h̄ eſt. | Inſit enim.a.oi.b.| Scda aũt hēt maiorē negatiuã ⁊ pficit per dici de nullo.⁊ hec eſt.| ⁊ ſi.a.qdē.| Cõſequenter ponit ꝯiugõnes inutiles.⁊ p̃⁰ hñtes minorē ul'em.2⁰ cũ dicit.| Nec qñ ad maiorē.| hñtes maiorē ul'em.pcedit ergo ſic.p̃⁰ ponit duas ꝯiugõnes hñtes minorē ul'ez affirmatiuã ⁊ maiorē pticularē affirmatiuã uel negatiuã oſtēdēs eas iutiles per inſtãtiã in terminis ⁊ h̄ eſt| Si aũt ad minorē extremitatē.| Scdo ſil' ponit duas alias hñtes minorē ul'em negatiuã maiorē vo pticularē affirmatiuã uel negatiuã ⁊ oſtēdit eas eē inutiles per iſtãtiaz in terminis ⁊ h̄ eſt| Rurſus ſi.b.qdē.| ¶ Cõſequēter ponit duas iutiles ꝯiugõnes hñtes maiorē ul'em ⁊ minorē pticularē negatiuã ⁊ ſic pcedit.p̃⁰ ponit eas dicēs eas eē iutiles ⁊ h̄ eſt| Nec qñ quidē ad maiorē.| Scdo oſtēdit eas eē iutiles.p̃⁰ per iſtãtiã in terminis.2⁰ per rõnē.In p̃ᵃ ſic pcedit.p̃⁰ ponit inſtãtiã ꝓtra illã ꝯiugõnem cui⁹ maior eſt affirmatiua.eſt enim repire terminos ubi p̃mũ ierit oi poſtremo ⁊ nulli.ut ſi ſumant tres termini ⁊ ſub tertio duo ſpãles a quoꝝ altero remouet p̃m⁰ ⁊ alteri inſit p̃m⁰:ut iſti termini aial hõ albũ ⁊ ſub albo accipiant cignus ⁊ nix.erunt igit ſilli ad inſtãtiã talis oiſ hõ eſt aial aliqs cignus nõ eſt hõ ⁊ tñ cign⁰ eſt aial.⁊ tõ nõ ſequtur negatiua cũ ſtet opposita iſta.ſ.affirmatiua cign⁰ eſt aial.alia nix nõ eſt hõ ⁊ tñ nulla nix eſt aial.⁊ ideo nõ ſequtur affirmatiua cũ ſtet negatiua iſta.ſ.nll'a nix eſt aial ⁊ h̄ eſt.| ut ſi.a.qdē oi.b.| Scdo iſtet ꝓtra ꝯiugõnē hñtez utrãqz negatiuã ⁊ ſunt termini inaiatum:hõ albũ:deide ſub albo accipiat nix ⁊ cign⁰ ⁊ pz ꝙ itēdit ⁊ h̄ eſt.| Rurſum ſi.a.| Conſequēter oſtēdit illas ꝯiugõnes eē inutiles per rõnē talē.minor que eſt pticularis negatiua põt idefinite eē uera p̃o ſenſu ul'is negatiue uel p̃o ſenſu pticularis negatiue.Sz ſi accipiat in ſenſu ul'is negatiue nõ ſequit cõcl'o ut p̃us oſtēſuz eſt:q: ex duab⁹ ul'ib⁹ negatiuis nõ fit ſill's:ergo ſi accipiat in ſenſu pticularis negatiue nõ ſequit ꝯcl'o:⁊ pz neceſſitas hui⁹ argumẽti per hãc maximã qd nõ ſequit ad aliq nõ ſequit ad ꝯſiq.vñ cũ pticularis negatiua ſequat ad ul'em negatiuã ⁊ exñte minore ⁊ ul'i negatiua nihil ſequit.neqz ſequit aliquid minore exñte pticl'ari negatiua.Hui⁹ rõnis p̃⁰ ponit maiorē.| Amplius qñ idefinitũ.| 2⁰ minorē ⁊ h̄ eſt.| ſũptis aũt.| 3⁰ ꝯcl'onē ⁊ h̄ eſt| mediũ ḡ eſt.| ⁊ addit ꝙ ſil' oſtēdet iutilitas ꝯiungᵗᵃᵉ ſi maior fuerit ul'is negatiua ſiē ſi fuerit affirmatiua dũmõ minor ſit pticularis negatiua.⁊ h̄ eſt| Simiiter autem oſtendit.|

¶ Neqz ſi ambo iterualla pticularia p̃dicatiue aut p̃uatiue:aut hoc quidē p̃dicatiue illud ꝟo p̃uatiue dicit.Si ꝟo hoc qdē idefinitũ illud ꝟo definitũ uel ambo idefinite nullo modo erit ſillogiſm⁹.Termini ꝟo cões oium:aial albũ hõ:aial albuz lapis.Manifeſtũ igit ex his que dicta ſũt: qñ ſi ſit ſillogiſmus in hac figura pticularis neceſſe eſt terminos ſic ſe hēre ut diximus.Aliter enim ſe hñtib⁹ nullo mõ fit.

¶ Conter ponit ꝯiugõnes pticulares ubi utraqz eſt pticl'aris dicēs ꝙ quocũqz ſe hēant ꝓpõnes ſi ambe ſint pticulares ſemp iutilis erit ꝯiugõ.⁊ h̄ oſtēdit p iſtãtiã i terminis ⁊ itelligit ubiqz in h̄ cap⁰.qñ Aſt.ponit termin⁹ termios ꝙ p̃ᵐ in ordine ſit maior extremitas.2⁰ mediũ ⁊ 3⁰ minor extremitas ⁊ h̄ eſt| Neqz ſi ãbo iterualla.| Conter epilogat dicta de ꝯiugõnib⁹ pticularib⁹ ⁊ h̄ ē| mediũ igr.|

¶ Palã aũt qñ oēs qui in hac figura ſunt ſillogiſmi pfecti ſunt:oēs enim pficiuntur per ea que a p̃ncipio ſumũtur.Et qñ oia ꝓblemata oſtēdunt per hãc figurã.Naz oi ⁊ nulli ⁊ alicui ⁊ nõ alicui ieē.Voco autem huiuſmodi figuram p̃mam.

¶ Conter ex p̃hitis ꝯcludit duo corre⁹.q̃rũ p̃ᵐ eſt ſilli oēs h⁰ figᵉ pfecti ſũt que pficiunt per dici de oi uel de nullo qd ſumit ex p̃miſſis ipſi⁹ ⁊ in ipſis eſt.pfectũ enim eſt cui nihil eſt eē ⁊ hec eſt| palã aũt ⁊ qñ.| 2ᵐ corre^m eſt ꝙ in hac figura ꝯcludit oiſ ꝯcl'o.ſ.ul'is pticularis affirmatiua ⁊ negatiua.⁊ dicit ſe notare hãc figurã p̃mã ⁊ ſigñt p hec correlaria nobilitatē huius figure ⁊ h̄ eſt.| Et qñ oia.|

¶ Dubitaret forte aliqs p̃⁰ de figura in cõi cũ figura ꝓpie loquēdo ſit tñ in mathematicis terminis.⁊ oēs bñ trãſferētes ꝟz aliã ſilitudinē trãſferũt ut dicit Aſt.in p̃n⁰

sexti thop. qrik per quā silitudinē hic dicak figura. ⁊ ad si militudinē cuius figure. Et dicēdum q̃ hec dicik figura metha^ce ad similitudinē triāgularis in magnitudib^9. sic enī in magnitudib^9 due linee ꝓtingētes se in pūcto ⁊ faciētes angulū icipiebāt triāgulū: tertia aūt supueniēs extremitatib^9 sepatis faciēs angulū cū utraq; triāgulū pficit. Silr siue ꝓportionabiliter est in motu rōnis. fac enī rō duas pdicationes ꝓtinuatas in vno medio termino que sunt qsi due linee angulū faciētes supra pūctū cōez. deide addit tertiā pdicationē que est ꝓclo ꝓiūgētē extremitates pus sepatas ⁊ hec est quasi tertia disiūctio linearis faciēs angulū cum extremitatib^9 duarum disiunctionum pus sepatis ⁊ ita in sillo fit quasi triāgulus per disponem terminoꝝ ad inuicem ⁊ hec dispositio figura uocak dicta silitudinarie. Et notādum q̃ non solum figura sumik hic methaphorice sed etiam terminus ⁊ medium ⁊ extremum. oia enim hec ꝓprie sunt in ꝓtinuis hic aūt tm̄ ꝓportionabiliter ⁊ iō ubiq; dicit hic Arx. figurā uoco terminū uoco. silr mediū ⁊ extremum. non figura est uel terminus est ⁊c. ¶ Adhuc forte dubitabik de multitudine figurarū quō tres sint. videk enim q̃ due superflu ant exquo per pmam ꝓcludik ois ꝓclo. Adhuc videk q̃ quarta deberet eē ubi mediū pdicak de pmo ⁊ sbicitur postremo. Et dicēdum q̃ tm̄ tres sunt. hac rōne figura est dispositio triū termioꝝ tm̄ in duabus ꝓpōnibus. aut ergo idē pdicak in utraq; ⁊ sic est secūda figura. aut idez sbicik in utraq; ⁊ sic est tertia figura. aut sbicik ⁊ pdicatur de altero ⁊ h̄ non pōt eē nisi ita q̃ sbiciak pmo ⁊ pdicak de postremo ⁊ sic est pma figura. ¶ Ad pmuz obiectū dicēdum q̃ in genere sillogismoꝝ est perfectum simpliciter ⁊ minus q̃z pfectum ⁊ non est incōueniēs q̃zuis sillogismo perfecto ꝓcludi pōt ois ꝓclusio q̃ alia possit cōcludi sillogismo etiā imperfecto. alius enim est modus oīdēdi per sillogismū perfectū ⁊ imperfectum. ¶ Ad aliud dicēdum q̃ mediū sillogisticū aut habet ꝓditionē primi in ordine pdicabili ⁊ tūc est figura secūda. aut cōditiōez ultimi ⁊ tūc est figura tertia. aut ꝓditionem medij in ordine pdicabili ⁊ sic est pma ⁊ necesse est mediū sub tali cōditione subici pmo ⁊ pdicari de postremo. si enīz sbicerek ultimo ⁊ pdicarek de pmo aut oporteret accipere ꝓpositiones falsas. s. si acciperenk ulres aut accipe ꝓpositiones pticulares ⁊ ex talibus non est sillogismus. patet igik cum nō sint nisi tres dicte conditiones medij nō potest esse figura alia ubi pdicek medium de pmo ⁊ sbicitur ultio: ex his ergo manifestū est que sit figura ⁊ que sit eius diuisio ⁊ sufficiētia sue diuisionis. ¶ Lofter forte dubir de silo ex qbus cōponak. ⁊ cū manifestū sit de pncipijs materialibus q: pncipia materialia eius sūt termini ⁊ ꝓpōnes. querik de pncipijs formalibus ⁊ videk q̃ sint figura ⁊ modus q: illud est forma silli qd disponit eius materiā huiusmodi aūt sunt figura ⁊ modus apud sillm. quare figura ⁊ modus formaz silli pficiūt ⁊ hoc est uerū. ¶ Sed tunc dubir quō h̄ fit cū vnius rei vna sit forma ⁊ nō multe. Et dicēdū q̃ sicut ordo est in materijs quedā enim est remota ⁊ idisposita: quedā aūt ꝓpinqua ⁊ disposita: sic est in formis: quedā est forma mālis ⁊ i potētia ad formā ulteriorē: quedā aūt est ultima ⁊ cōpletia ⁊ sic inuenimus in sillo ordinē in mā ⁊ in formis in materijs q: termini est mā eius remota ⁊ indisposita. ppō vo est mā ꝓpinqua ⁊ disposita i formis ēt qua figura est forma icōpleta ⁊ in potētia ad ulteriorē formā. modus autē est forma ultia silli cōpletiua. ⁊ rndet icōpletū in formis i cōpleto in materijs. s. figura termino ⁊ cōpletuz i formis cōpleto in materijs ut modus ꝓpōni. ¶ Ulterius forte dubitabit aliqs de qbusdā dictis in lra. ⁊ pmo de hoc q̃ dicit in sillis ulibus pme figure mediū eē in toto pmo ⁊ ultimū in toto medio. per hoc enim videk q̃ nō sit sillus ulis pme figure nisi maior extremitas sit in plus q̃z mediū ⁊ mediū in plus q̃z minor extremitas: ⁊ iō nō fiere. talis sillis ex ꝓuertibilibus qd falsum est cū potissime demōstrationes ex ꝓuertibilib^9 fiāt. Et dicēdū q̃ pdicatū id qd est nō semp coius est sbo tm̄ in rōne qua pdicatur coius est. est enī rō pdicabilis de plurib^9 dici: est igik ꝓsiderare. pmū. mediū. postremū id qd sunt ⁊ sic sepe conuertunk. uel est ꝓsiderare pmum in rōne qua pdicak de postremo ⁊ sic est ut totū ad ipz ⁊ sic est itelligēdus pmo Arx. cū dicit mediū eē in toto pmo ⁊c. sic enim pōt vnū ꝓuertibiliū eē in toto altero. ¶ Adhuc forte dubir quare dicit sillm talē eē pfectū ex extremitatib^9. patet enīz q̃liter pfect^9 est cū hēat in se pncipiū sui pfecti^m. sed dubir q̃re dicit q̃ sit ex extremitatib^9 cū silr ꝓcludāt silli secūde figure ⁊ tertie maiorē extremitatē de miore sicut silli pime figure. Et dicēdū q̃ in secūda ⁊ tertia figura semp alterū extremū hēt rōnē medij ⁊ mediū rōnē vnius extremi sicut patebit itra. vñ ibi fit ꝓclo ex duob^9 que sunt extrema sed nō hñt rōnē extremi. In p^a aūt figura utrūq; extremū hēt rōnē extremi ⁊ mediū rōnez medij ⁊ ita fit ibi ꝓclo ex duob^9 que sunt extrema ⁊ hñt rōnē extremorū ⁊ ita dicit talē sillm eē ex extremitatib^9 ad ditaz sillorz secūde ⁊ tertie figure. ¶ Adhuc forte dubir de pmo mō videk enī q̃ sit iutilis ꝓiugatio q: est repire termios oi ⁊ nulli ieē. q̃ aūt sit repire termios oi ieē ꝗ pse patet. q̃ aūt nulli ieē hoc patet sic Oē es est nāle ois statua est es cū tm̄ sit ita q̃ nulla statua est nālis. Et dicēdū q̃ istātia nulla est. hic enī determiak forma sillogistica i coissima māque abstrahit a mā ꝓbabili necessaria ⁊ appenti: vñ forma hec determinata nō tm̄ iueniri pōt in dialeticis ⁊ demr̄atiuis sed ⁊ in sophisticis. vñ dicēdū q̃ sequtur ꝓclo. s. ois statua est nālis pm artificē huius libr: uel si nō: negāda est pma. forma enī bona est pm ipm ⁊ nō excludik a forma sillistica h̄ determiata. Ad hui^9 euidētiā sciēdū est q̃ duplex est sillis. s. ille cui^9 nečitas est localis ubi ex maiore ⁊ miore nečio sequtur ꝓclo ⁊ talis est sillis dialeticus uel demr̄atiu^9. Ali^9 est cui^9 nečitas est cōplexionalis tm̄ hoc est cāta ex debita cōplexione termioꝝ ad iuicē ⁊ propōm ⁊ talis cois est sillo dialetico demr̄atiuo ⁊ sophistico ⁊ talis silli nečitas ⁊ forma hic determiak artifex. ergo libri hoꝝ abstrahit sillm ⁊ silr eē pdicatū in ꝓpōnib^9 sillogisticis. vñ abstrahit illud eē ab eē pse ⁊ eē per accidēs ⁊ ita cōcedit pdicationes accidētales. vñ cū sic arguatur Omne es est nāle omis statua est es ergo ⁊c. diceret q̃ cōclusio nō est uera q̃zuis per accidēs nunq; aūt formā arguēdi negaret. ¶ Adhuc forte dubitaret ulterius aliquis de hoc q̃ dicit iutilē eē cōiugōnem si minor ul utraq; sit negatiua. videk enim instātia sic quodcūq; aial nō est rōnale est irrationale. asinus nō est rōnalis ergo est irrōnalis h̄ est minor negatiua: ⁊ tm̄ segtur conclusio per pmam figurā. Adhuc quicqd nō est coloratum nō est albū. intelligētia nō est colorata ergo ⁊c. hic est utraq; negatiua ⁊ tm̄ segtur cōclusio per pmā figurā. Et posset dici de ista q̃ q̃zuis aliquādo teneat hec dispositio in aliqbus terminis nō tamē tenet ulr in oibus ⁊ ideo reputak iutilis. Uel pōt dici q̃ dicti sillogismi sunt ex maiore ipothetica vñ totū añcedēs maioris est in rōne medij ⁊ ideo ipa negatio que est in añcedēte est ps ipius medij ⁊ nō negat ipm mediū. dicēdū q̃ duplex est negatio in minore ꝓpōne pme figure. aut enim negak ipm mediū ⁊ sic est inutilis dispositio. aut negak pdicatū quodcūq; ita q̃ ipm mediū nō cadit sb negatione ⁊ sic bn pōt eē utilis pme figure ⁊ sic est in dictis instantijs sicut patet intuenti. ¶ Cōsequenter forte dubir de sufficiētia ꝓiugationum utiliū pme figure. q: cum Arx. enumerat sexdecim contūgit dubium est quō tm̄ quatuor utiles sunt. Adqd dicēdum q̃ h̄ manifestum erit ex quatuor pncipijs quorū duo sunt cōmunia omni figure. s. q̃ altera propositionuz sit ulis: ⁊ q̃ ex duabus negatiuis nihil sequik. Duo ꝓpria pime figure. s. q̃ maior sit ulis ⁊ minor affirmatiua. quibus suppositis sit talis cōbinatio: cū sillis fiat ex

duab⁹ ꝓpõnib⁹. aut est utraq; ulis aut utraq; pticularis aut maior ulis ⁊ minor pticularis: aut ecõuerso: vnũqd̃q; aũt istor diuidit in q̃tuor cõbinationes per nãm affirmationis ⁊ negationis. si enim utraq; sit pticularis aut utraq; est affirmatiua: aut utraq; negatiua: aut ꝑma affirmatiua ⁊ sc̃da negatiua aut ecõuerso: ⁊ oẽs iste q̃tuor cõbinationes sunt inutiles qm̃ ex pticularib⁹ nõ sillank. si aũt maior sit pticularis ⁊ mior ulis ibi sũt eadẽ q̃tuor cõbinationes sed oẽs ĩutiles: q: maior in ꝑma figura dz eẽ ulis. si aũt utraq; sit ulis ⁊ affirmatiua nõ est peccatũ cõtra aliqd̃ ꝓncipiũ ⁊ ideo cõiugatio utilis. si aũt utraq; sit negatiua uel maior affirmatiua ⁊ minor negatiua sunt due ꝯiugõnes inutiles q: ex negatiuis nõ sillank in prima ẽt figura nõ sillak ex minori negatiua. si autẽ maior fuerit negatiua ⁊ minor affirmatiua dũmõ ambe fuerit ulẽs erit utilis ꝯiugatio que nõ peccat ꝯtra aliqd̃ ꝓncipiuz. si aũt ꝓpõ maior fuerit ulis ⁊ minor pticularis aut utraq; est affirmatiua ⁊ est utilis ꝯiugatio: aut maior negatiua aut minor affirmatiua ⁊ adhuc utilis aut utraq; ẽ negatiua aut tm̃ minor ⁊ sunt due ĩutiles. suppositis ergo dictis ꝓncipijs manifestũ est q̃ due ꝓpõnes sillistice q̃ a sexdecim modis se pnt hẽre tm̃ q̃tuor modis ꝯiugationes utiles facẽ pnt duodecim aut inutlẽs faciũt ⁊ ita patet sufficientia sillor ꝑme figure. ⁊ q̃re tm̃ quatuor sunt.

¶ Sz tũc ulterius forte dubitak de ꝓncipijs positis ad istã sufficiẽtiã faciẽdaz que sit cã duor ꝓncipior coium. Et dicẽdũ q̃ Aqr. reddit iferius cãm hui⁹ ꝓncipij semp altera ꝓpõm dz eẽ ulis. sed de reliquo ꝓncipio. s. q̃re ex negatiuis nõ sillak. dicẽdũ q̃ oẽs sillʿs intẽdit remouere aliqd̃ ab aliquo aut affirmare aliqd̃ de aliquo. vnuz aũt nõ põt ab alio remoueri nisi per aliã dĩam eor. ẽ autez di necessario est aliqd̃ vniue nõ ꝯueniẽs tm̃ alij: cũ ergo hec dĩa dz eẽ mediũ necessario de altero affirmabik: ul alterũ de ipso q̃zuis negek de reliquo uel reliquũ de ipso: ⁊ ita si intẽdak aliqd̃ remoueri ab aliquo necessarium est ad min⁹ alterã ꝓpõnẽ eẽ affirmatiuã. si aũt dz aliqd̃ de alio affirmari opz q̃ hoc fit per aliqd̃ ꝯueniẽs utriq; ⁊ ideo cũ illud debeat eẽ mediũ necesse est utrãq; esse affirmatiuã cũ mediũ sit utriq; extremo ꝯueniẽs. ⁊ ita patet quõ tã sillʿs affirmatiuus q̃z negatiuus necessario hẽt aliã ꝓpõnẽ affirmatiuaz ⁊ patet ei⁹ cã. ¶ Cõsequenter queret aliqs que sit cã ꝓprior ꝓncipior. s. q̃re maior in ꝑma figura sit ulis ⁊ minor affirmatiua. Et dici põt q̃ cã illor q̃ sillʿs prime figure pficik per dici de oi ⁊ de nullo. rõnib⁹ aũt illor repugnat maiorẽ eẽ pticularẽ uel minorẽ negatiuã ⁊ ideo necesse est maiorẽ eẽ ulem ⁊ minorez affirmatiuã. ẽ aũt patet manifeste ituẽti rõnes istor duorũ de oi ⁊ de nullo dici. Aliter ẽt dici põt q̃ si maior esset pticularis posset mediũ eẽ coius maiore extremitate. ꝑ dicak enim iferius de supiori pticulariter affirmatiue ⁊ negatiue ⁊ si ita eẽt posset sil ꝯtingẽ q̃ maior fuerit negatiua ⁊ extrema ꝯuertibilia excedẽtia ⁊ excessa ⁊ non posset seq ꝯclo negatiua nisi falsa: sicut patet in his termis hõ aial asin⁹. hac igit de cã necesse est maiorẽ ulem non enim posset eẽ sillʿs hui⁹ figure si eẽt pticularis. De reliq aũt ꝓncipio. s. q̃ minor sit affirmatiua dicẽdũ q̃ si minor eẽt negatiua aut maior eẽt negatiua ⁊ tũc nõ fieret sillʿs: cuius cã dicta est. aut maior eẽt affirmatiua ⁊ tunc fieret fallacia q̃ntis: q: ad negationẽ iferioris de aliquo nõ sequit negatio supioris de eodẽ. Tm̃ si in minore ꝓpõne negarek mediũ a postremo nõ sequerek negatio ꝑmi ab eodẽ q: ꝑmũ est in plus medio ⁊ frequẽti⁹: ⁊ ita patet cã ꝑmor ꝓncipior huius figure. ¶ Adhuc dubitabit forte aliqs q̃re ꝯclo in hac figura semp assimilak maiori in q̃litate ⁊ minori in quãtitate. Et dicẽdũ q̃ ẽ est q: concl̃o est pars maioris. hẽt enim idẽ pdicatũ cũ maiore: ⁊ eius sbm est ꝑs sbti maioris: vm̃ q: qd̃ remouek a toto ulʿ remouek ⁊ a pte ei⁹: ideo si maior sit negatiua ⁊ cõcl̃o ⁊ qd̃ toti ꝯuenit ⁊ pti ꝯuenit: ideo si maior est affirmatiua ⁊ ꝯclo ⁊ ita ꝯclo sp assimilak in q̃litate maiori miori aũt assimilak in quãtitate q: a sbto cognoscit quãtitas ⁊ idẽ est sbm minoris ⁊ cõcl̃onis. ¶ Adhuc solet queri q̃re Boeci⁹ ponit nouẽ modos cũ Aqr. tm̃ ponat q̃tuor. sed de hoc non est multũ curãdũ. Aqr. enim oẽs nouẽ determinat sed nõ sil nec debuit oẽs sil dare q̃z pfectos per se. ¶ Adhuc solet q̃ri ordo in modis hui⁹ figure sed ẽ nõ est multũ curãdum. uerũtm̃ si placet ordo per se patet. ga ulẽ aut particulare ⁊ affirmatiua aut negm̃ ⁊c.

Uãdo ꝟo idẽ alteri quidẽ oi alteri
q ꝟo nulli ieẽ uel utriq; oi uel nulli figurã qdẽ huiusmodi uoco secũdã. Mediũ aũt in hac qd̃ de utroq; ꝑdicatur. Extremitates ꝟo de qb⁹ dĩ hoc. Maiorẽ ꝟo extremitatẽ que iuxta mediũ posita est: minorẽ ꝟo que lõgius sita est. Ponik qdẽ mediũ foras extremitatũ: ꝑmum ꝟo positione. Perfect⁹ aũt sillogismus nullo modo est in hac figura. Possibilis ꝟo erit in vniuersalibus ⁊ nõ vniũsalib⁹ existentibus terminis.

¶ Hic itẽdit determinare ordinẽ medij respectu extremorũ in sc̃da figura ⁊ diuidik in duas. in ꝑma determinat eã in sc̃da cũ dicit [palã aũt ⁊ qm̃] duo correlaria inde manifesta ꝯcludit. ꝑma in duas. in ꝑma ponit ꝯiugationes utlẽs. in sc̃da cũ dicit [si aũt ad alterũ sit ulʿ] pticulares ꝑma in duas. in ꝑma dat dispõnem terminor in modis ulibus ⁊ dicit qui termin⁹ est hic medius ⁊ qui extremitates: ⁊ cõparat ad inuicẽ mediũ ad extrema. In sc̃da cuz dicit [ulẽs igit cũ.] ponit ipsas ꝯiugõnes. in ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo dat dispõnẽ terminor dicẽs q̃ qm̃ idẽ pdicak de duoo⁹ ulʿ ita q̃ de vno affirmatiue ⁊ de altero negatiue aut de utraq; affirmatiue uel negatiue talẽ dispõnez terminor uocat sc̃daz figurã ⁊ ẽ est [qm̃ vo idẽ.] Sc̃do determinat qs terminus est medius ⁊ qui extrema dicẽs q̃ ille est hic terminus medi⁹ qui pdicak de utroq; aliorũ ⁊ alij duo qui subiciunk sunt extrema ⁊ hec est [Mediũ aũt in hac.] Tertio cõparat extrema ad medium ut disiũgat iter extremitates: ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo dicit q̃ maior extremitas est que posita est iuxta mediũ. minor aũt que remotior est ab eo. sed mediũ est sup̃ extremitates ⁊ ꝑm põne ⁊ patebit iã itellect⁹ istor ꝟbor ⁊ ẽ est [Maiorẽ ꝟo extremitatẽ.] Sc̃do ex ẽ ꝯcludit q̃ cũ talis sit sit⁹ terminor in hac figura q̃ sillʿ ei⁹ imediate nõ pnt pfici p dici de oi ⁊ de nullo. ex ẽ relinqk q̃ nullus sillʿs huius figure est pfect⁹ oẽs tm̃ possibiles sunt pfici per reductionẽ in sillʿos ꝑme figure ⁊ hec est [pfect⁹ igit.] ¶ Cõsequẽter dat ꝯiugõnes utlẽs ⁊ ꝑ sic. ꝑ⁰ dat regulaz ꝑm q̃ oẽs ꝓcedũt dicẽs q̃ sillʿs ulis erit qm̃ mediũ ulʿ dicik de utroq; extremor. de altero aũt affirmatiue de altero negatiue ⁊ ẽ de quocũq; illor dicak affirmatiue uel negatiue. aliter aũt nõ ⁊ ẽ est [ulis igitur erit.]

¶ Vniũsales igit cũ sint erit sillogismus qm̃ mediũ qdẽ huic oi: illi ꝟo nulli medio. ẽt si utrũlibet sit ꝑuatiuũ: aliter ꝟo nullo mõ ꝑdicet. m. de. n. quidẽ nullo de. x. ꝟo omi Qm̃ igit ꝯuertik ꝑuatiua nulli. m. inerit. n. at. m. omni. x. posita erat: quare. n. nulli. x inerit: hoc enim ostensum est prius. Rursum si. m. n. quidem omni. x. ꝟo nulli: ⁊. x nulli. n. inerit. nã si. m. nulli. x. ⁊. x. nulli. m.

ierit. At vo.m.oi.n.posita erat: qre.x.nul li.n.merit.facta est.n.rursus pma figura. Quoniam igit cõuertit puatiuum: etenis nulli.x.inerit: qre idem erit sillogismus: est autem ostendẽ hoc ad impossibile ducen tes. Quoniam ergo fit sillus sic se haben tibus terminis: manifestum est: sed impfe ctus silis. Non enim solum ex his que a pncipio sumpta sunt: sed ex alys pficit ne cessarius. Si autem.m.de omni.n.z de.x. pdicet non erit sillogismus. Termini ines se substantia aial homo: non inesse: substã tia aial lapis: medium: substantia. Nec qñ de.n.nec de.x.ullo pdicat.m. Termini in esse linea animal homo.non inesse: linea aial lapis. Manifestus est ergo qñ si sit sil logismus ex vniũsalibus terminis: neces se est terminos sic se habere ut in pncipio diximus. aliter enim se habentibus nõ fit necessarium.

¶ Consequẽter ponit ipas cõiugationes.z pmo utiles. se cũdo inutiles. utiles aũt ponit duas quarũ pma hẽt ma iorẽ negatiuã z minorẽ affirmatiuã quã ostẽdit esse uti lẽ reducẽdo eã in secũdo pme per conuersionẽ maioris extremitatis. Et intelligẽdum per.m.mediũ. per.n.ma iorẽ extremitatẽ. per.x.minorẽ z h est [pdicet.m.] in se cũda aũt habet ecõuerso maiorẽ affirmatiuã z minorem negatiuã cuius utilitatẽ ostẽdit cõcludẽdo cõuersam cõ clusionis in secũda pme cõuersa minore z trãspositis p positionibus. z deinde ut habeat pma cõclusio cõuertit illã cõclusionẽ quã cõcludit in secundo pme z patet qõ dicit z addit etiã q̃ isti modi possent per ipossibile osten di z h est [rursum si.m.] ꝓnter epilogat z h est [qñ er go sit sillis.] ꝓnter ponit ꝓiugationes ulles inutiles. s. du as quarũ pma ꝓstat ex utraq affirmatiua alia ex utraq negatiua cuius inutilitatẽ ostẽdit per instãtiã in termis z h est [Si aũt.m.de oi.n.] Et nota q̃ semp in hac figu ra pmus triũ terminoꝝ est mediũ. secũdus maior extre mitas. tertius minor extremitas. ꝓnter epilogat de cõiu gationibus ulibus z h est [manifestũ est ergo.]

¶ Si aũt ad alterum vniũsaliter: si mediũ qñ ad maius ulr fuerit uel puatiue uel pre dicatiue ad minus aũt pticlariter z oppo site uli. Dico aũt opposite: si ule qdẽ puatiuũ pticulare pdicatiuũ. uel si ule qdẽ pdi catiuũ pticulare puatiuũ necesse est sillm fieri puatiuũ pticulariter. Nã si.m.n.qdẽ nulli.x.vo alicui iest: necesse est.n.alicui.x nõ ieẽ. Et qñ ꝓuertit puatiua nulli.m.in erit.n.m.vo positũ est alicui.x.ieẽ: qre.n. alicui eoꝝ que sunt.x.nõ ierit. fit enis sillis per pmã figurã. Rursus si.n.qdẽ oi.m.i est.m.vo alicui.x.nõ: necesse est.n.alicui x.nõ ineẽ. Nã si de oi.x.pdicat.n.z.m.de oi.n.necesse est.m.z oi.x.ieẽ: sed positum erat alicui nõ ineẽ. Et si.m.qdẽ oi.n.iest.x aũt nõ oi: erit sillis qñ nõ oi.x.inest.n.de monstrato autem eadem.

¶ Cõsequẽter determinat ꝓiugationes pticulares z diui dit in duas. In pa determiat pticlares hñtes aliã ulem. in 2a hñtes utrãq pticlarẽ cũ dicit [Sz nec si alicui.] pa in duas. i pma ponit ꝓiugatiões que sunt ex ppõnib9 dissi milis qualitatis. in secũda illas que sunt ex ppõnibus si milis qualitatis cũ dicit [qñ aũt similis figure.] pma in duas. In pma ponit utiles. in secũda ponit inutiles cuz dicit [Si aũt de.x.] In pma sic pcedit. pmo dat regulã pm quã pcedũt ꝓiugõnes. dicẽs q̃ si altera ppositio sit vniuersalis z altera pticularis. si maior sit ulis siue affir matiua siue negatiua z minor pticularis opposite quali tatis erit sillis cõcludẽs pticularẽ negatiuã z hec est [Si aũt ad alterũ.] Secũdo ponit duas ꝓiugationes quarũ por habet maiorẽ negatiuã vniuersalẽ z minorẽ pticula rẽ affirmatiuã quã ostẽdit esse utilẽ per reductionẽ eius in quartuz pme per ꝓũsionẽ maioris z hec est [Nez si m.] secũda vo cõstat ex maiore uli affirmatiua z mino re particulari negatiua cuius utilitatem ostendit per im possibile ex opposito cõclusionis z maiore cõcludendo oppositũ mioris in pmo pme per cõuersionẽ enis pficẽ nõ potuit eo q̃ nõ ibi ppositio cõuertibilis nisi vniuer salis affirmatiua que nõ cõuertit nisi in pticularẽ z ita si illa cõuertet eẽnt ambe ppõnes pticulares z ita nihil sil logiçaret ex eis z h est [rursum si.n.qdẽ.]

¶ Si aũt de.x.qdẽ oi de.n.nõ oi pdicat.m nõ erit sillis. Termini ieẽ aial substãtia co uus. nõ ieẽ: aial albũ coruus. Sed neqz qñ de.x.qdẽ nullo: de.n.vo aliq: termini ieẽ aial substãtia lapis. nõ ieẽ aial substantia sciẽtia. Qñ ergo oppositũ est ule pticula ri dictũ est qñ erit z qñ nõ erit sillogismus.

¶ Consequẽter ponit inutiles duas. quarũ por habet mio rem vniuersalẽ affirmatiuã z maiorẽ pticularem negati uam cuius inutilitatẽ ostẽdit per instantiã in terminis z h est [Si aũt de.x.qdẽ.] secũda habet minorẽ vniũsa lem negatiuã z maiorẽ pticularẽ affirmatiuam z ostẽdit eius inutilitatẽ per terminoꝝ instãtiam z h est [nec quã do de.x.] Cõsiter epilogat de ꝓiugationibus habẽtibus propositiones dissimilis qualitatis z hec est [quãdo igi tur oppositum est.]

¶ Qñ aũt sillis figure sunt ppõnes: ut am be puatiue uel pdicatiue: nullo modo erit sillis. Sicut autẽ pus puatiue z ule ponat ad maiorẽ extremitatẽ: ut.m.n.qdẽ nulli x.vo alicui nõ isit. ergo z oi z nulli.x.ineẽ ꝓtingit.n. Termini nulli ieẽ nigrũ nix aial oi vo ieẽ nõ est sumẽ. Si.m.alicui.x.inest alicui aũt nõ: si enim oi.x.iest.n.z.m.nul li.n.z.m.nulli.x.ierit: sed dicebat alicui in eẽ nõ igit ꝓtingit sic sumẽ termios. Ex in definito aũt sic ostẽdẽdũ est qz uerũ est.m nõ ieẽ alicui.x.z si nulli iest nulli vo cũ in sit nõ erit sillis. Manifestũ qñ nec nũc erit Rursus sint pdicatiue z ule ponat: ut.m. n.quidem omni.x.autem alicui insit. ꝓtin git ergo.n.z omni z nulli.x.inesse. Termi ni nulli inesse album cignus lapis. Omni

vo nõ erit sumere: pp cãdẽ causam quaꝫ ⁊ pus: sed ex idefinito mõstrandũ.

¶ Consequẽter determinat eas que hñt ꝓpositiones similes in qualitate, ⁊ pmo illas que hñt maiorem vniuersalem. secũdo illas que hñt minorem vniuersale. ⌋ Jn pma ponit duas cõiugationes quarum pma est ex negatiuis secũda ex affirmatiuis. Circa pmam sic ꝓcedit. pmo dicit ꝙ si maior sit vniuersalis ⁊ minor ꝑticularis ⁊ utraqꝫ negatiua non erit sillogismus ⁊ h̃ est ⌊ quando autem similis figure. ⌋ secundo hic ostẽdit ⁊ hoc dupliciter. pmo ostẽsione quadã diminuta. secũdo ostẽsione sufficiẽti. Circa pmam ostensionem sic ꝓcedit. pmo dicit ꝙ sic dispositis terminis est inuenire terminos omni ⁊ nulli postremo pmum inesse: ⁊ ponit terminos ubi cõtingit nulli ineẽ ⁊ h̃ est ⌊ cõtingit n. ⌋ secũdo dicit ꝙ terminos omni inesse non est inuenire si minor que est ꝑticularis negatiua sit talis ꝙ alicui insit ꝑdicatum ⁊ alicui non ⁊ hoc ostẽdit. sic hec est dispositio terminoꝝ. nullum. n. est. m. aliquod. x. non est. m. ⁊ dicit ꝙ non est inuenire terminos omni inesse si. m. alicui. x. insit ⁊ alicui non. hac ratione si demonstrat ꝙ omi insit pmum postremo accipiat cum pma ꝓpositione sic nullum. n. est. m. omne. x. est. n. per ipothesim: ergo nullum. x. est. m. quod est cõtra aliam ipothesim. patet igit ꝙ non est sic sumẽ terminos omni inesse ⁊ h̃ est ⌊ omni vo inesse. ⌋ ¶ Cõsequenter ponit cõpletam ostẽsionem inutilitatis dicte cõiugõnis dicẽs ꝙ eius inutilitas ostẽdi põt ex indefinita causa ueritatis ex particulari negatiua que uerificari põt pro sensu vniuersalis uel pro sensu ꝑticularis. ⁊ ponit rationem talem ad vniuersalẽ negatiuam sequit ꝑticularis negatiua: sed vniuersaliter negatiua posita pro minore in tali dispositione non est sillogismus sicut patet ex ꝑdictis. ergo nec erit ꝑticularis negatiua posita pro minore. huius rõnis pmo ponit maiorem ⁊ h̃ est ⌊ ex indefinito autem. ⌋ secũdo minorẽ ⁊ h̃ ẽ ⌊ Nulli vo. ⌋ tertio cõcl'onez ⁊ h̃ est ⌊ medium est qñ. ⌋

¶ Cõsequẽter ponit aliã ꝙiugõnem ex utrisqꝫ affirmatiuis cũ maior est uls ⁊ minor ꝑticularis sicut pus. ⁊ oñdit eius iutilitatẽ sicut pus dicẽs ꝙ cõtingit iuenire terminos oi ⁊ nulli ineẽ. uerũtñ si minor sit uera ꝙ aliquod x. sit. m. ⁊ aliquod nõ: nõ erit iuenire terminos oi ineẽ ⁊ iõ ostẽdenda est inutilitas huiusmodi per infinitã causã ueritatis in ꝑticulari ꝓpõne sicut pus ⁊ h̃ est ⌊ Rursum fuit predctñ. ⌋

¶ Si autem vniuersale ad minorem extremitatem est ⁊. m. x. quidem nulli. n. vo alicui non inest. cõtingit. n. ⁊ omni ⁊ nulli. x. inesse. Termini inesse album animal corvus non inesse album lapis corvus. Similiter autem si predicatiue fuerint propositiones. Termini non inesse albuz animal nix. inesse album animal cignus. Manifestum igitur quoniam si similis figure sint propositiones ⁊ hec quidem vniuersalis: illa vo particularis quoniaz nullo modo erit sillogismus.

¶ Loñter ponit duas ꝙiugõnes hñtes ꝓpõnes sikes in q̃litate ubi minor est uls. ⁊ pº illã que est ex negatiuis oñdẽs eius iutilitatẽ per instãtiã in termis ⁊ h̃ est ⌊ Si aũt uls. ⌋ 2º illã que est ex affirmatiuis ⁊ ponit termios ad istãtiã ⁊ h̃ ⌊ Siliter aũt. ⌋ Loñter epilogat de his que sũt similis qualitatis ⁊ h̃ est ⌊ mediũ est igit. ⌋

¶ Sed nec si alicui utriqꝫ inest uel non inest. uel huic quidem: illi nõ: uel neutro oi: uel indefinite. Termini autem cõmunes omnium: album animal homo: albũ animal inanimatum. Manifestũ ergo ex predictis quoniã si sic se habeant termini ad inuicem ut dictuz est: fit sillogismus ex necessitate: ⁊ si fit sillogismus necesse est terminos sic se habere.

¶ Loñter ponit ꝙiugões ꝑticulares ubi ambe sunt ꝑticulares dicẽs ꝙ oẽs iutiles sunt qd̃ ostẽdit per instãtiaz in termis ⁊ hec est ⌊ sed nec si alicui. ⌋ Consequẽter recapitulat totum ⁊ h̃ est ⌊ mediũ igit. ⌋

¶ Palam autem quoniam omnes imperfecti sunt qui in hac figura sunt sillogismi omnes enim perficiuntur assumptis quibusdam que uel insunt terminis ex necessitate. uel ponunt uelut ipotheses ut quãdo per impossibile ostendemus. Et quoniam nõ fit affirmatiuus sillogismus per hanc figurã. Sed omnes priuatiui ⁊ vniuersales ⁊ particulares.

¶ Loñter ꝙcludit duo correlaria ex ꝑdictis manifesta. q̃ꝫ pm̃ est. Et oẽs sillʼi huius figure sunt impfecti qꝫ oẽs ꝑficiunt uel per ꝙuersionẽ ⁊ trãspõnem ꝓpõnũ que ex necessitate eisdẽ termis insunt aut per aliã ipothesim ut qñ deducit ad ipossibile ⁊ istud q̃ztũ ad pfectionẽ q̃rti mõi: reliquũ vo q̃ztũ ad pfectionẽ alioꝝ ⁊ h̃ est ⌊ palã aũt ⁊ q̃ntã. ⌋ 2m est ꝙ nõ sit in hac figura sillʼs affirmatiuus sed tñ negatiuus ulis ⁊ ꝑticularis ⁊ h̃ est ⌊ ⁊ qm̃ nõ fit ⁊c. ⌋

¶ Hic forte dubitaret aliqs de hoc qd̃ dicit secũdã figurã eẽ qñ mediũ de utroqꝫ extremo dr oi uel nullo h̃ enim nõ videt cũ nunq̃z fit sillʼs ex negatiuis nec in ista figura ex affirmatiuis. Et dicẽdũ ꝙ Aꝫ. ibi figit figurã tñ: circũscribẽdo modũ ⁊ ubicũqꝫ est talis termioꝝ dispõ ⁊ 2a figura ⁊ si nõ modus. ¶ Loñter dubitʳ de his que ꝓñter dicit in lʼra. mediũ enim est id per qd̃ vnuz extremũ distat ab altero: sed per id qd̃ ꝑdicat de utroqꝫ nõ distat vnuz ab altero. ergo id qd̃ ꝑdicat de utroqꝫ nõ erit ipoꝝ mediũ cuius oppositũ dicit in lʼra. Adhuc mediũ est ꝙ eq̃liter distat ab utroqꝫ extremoruz ergo extrema a medio equaliter distãt. ergo vnũ extremũ nõ est ꝓpinquº medio eius oppositũ dicit. Adhuc mediũ cũ sit illud per qd̃ extremũ distat ab extremo est iter extrema ergo nõ est pmũ põe cuius oppositũ dicit. Hec oia soluta sunt per equocationẽ medij. obiecta enim ꝓcedũt accipiẽdo mediũ ꝓꝓie quod est medium in ꝙtingẽdis. tale enim est iter extrema ꝑm põem ⁊ equedistans ab eis. hic aũt accipit mediũ metha^cc pro eo ꝙ est mediũ vniẽdi itellʼs extrẽorũ. Et nõndũ ꝙ mediuz sillʼicum aliqñ est utroqꝫ modo mediuz. l. ꝙ est vnitiuũ extremoꝝ ⁊ ꝙ est inter extrema: ⁊ tunc est medium põe: ⁊ tale est medium in prima figura. aliqñ aũt sicut in alijs figuris dicit medium soluz qd̃ est vnitiuum extremoꝝ. vnde in scda figura dicit medium põe. pmum qꝫ obtinet in sillʼo ordinem eius qd̃ est pmum in ordine ꝑdicamẽtali. tñ enim ꝑdicat sicut illud qd̃ pmum est in ꝑdicamento maior vo extremitas dicit ꝓpinquius posita medio qꝫ magis habet cõditionẽ medij in ordine predicamentali subicit enim ⁊ predicatur. minor vo extremitas dicitur longius posita medio: quia priuatur conditione medij in ordine predicamentali subicitur enim tñ. patet igitur ꝙ in hac figura mediuz habet rationem primi. maior extremitas rationem medij.

minor rationē ultimi ⁊ ita patet expositio littere. solet tamē dicta littera intelligi de ordinatione terminorꝝ quos ponit Arr. in hoc capl'o ad instātiam inutiliū cōiugationum. ibi enim semper ordinatur p̄mo medius. scdo maior extremitas. tertio minor. sed de isto non est curādus talis enim positio ualde accētalis est secūde figure. Ex his etiā manifestū est q̄ in p̄ma figura primus habet rationem primi ⁊ mediū rōnem medij ultimū autez rationem ultimi: q̄zuis ita non fuerit in alijs figuris. ¶ Consequēter forte dubitabit de eo q̄ dicit sillogismus huius figure esse impfectum. si enim pfectum est qd̄ pōt generare sibi simile sicut dicit Arr. sillogismus autem huius figure similr ⁊ tertie generat ex se sibi simile. qr sillogismum p̄me figure per reductionem. videt q̄ sillogismus secūde ⁊ tertie figure sit pfectus. si autem dicatur sillogismus perfectus per necessariam illationem ꝓclonis cū illa repiat in omni figura erit in omni figura sill's pfectus. Et dicēdū q̄ pfectū est qd̄ attingit ꝓpriā virtutē. virt⁹ autem est qd̄ pficit hñs ⁊ opus eius bonū reddit. opus aūt sill'i est ostēdere ⁊ notificare. h aūt opus bñ fit per necessitatem ⁊ euidētiā necessitatis: q̄re virtus pficiēs sill'm est necessitas cum euidētia hec tm̄ inuenit in sill'is p̄me figure ⁊ ideo solus sill's p̄me figure dicit pfectus. ¶ Ad obiecta dicēdū ad p̄mū q̄ sill's secūde ⁊ tertie figure originaliter orit ex illo inquātū reducit ⁊ nō generat ipsum proprie sed generat ab ipso ⁊ in ipsum reducit sicut in suuz p̄ncipiuz adhuc. ⁊ si uere posset dici q̄ ex se gñaret sill'm aliū nō dicit h pfectio ꝓpter talē modum generādi ⁊ ita nō adhuc diceret sill's pfectus. ¶ Ad scdm dicēduz q̄ nō dicit hic sill's pfectus ꝓpter pfectionē p̄mam que est necessitas sed per pfectionē scdam que est necessitatis euidētia. ex his patet q̄re sill's huius figure ⁊ tertie dicit impfectus ⁊ sill's p̄me figure dicit pfectus. ¶ Cōsequēter forte dubitabit sup hoc q̄ pbat q̄rtū modū per ipossibile. hoc enim nō videt cōueniens cū nōdū sit manifestus modus sill'i per impossibile sed manifestabit in secūdo huius. sil'iter idē videt per h q̄ sill's ostensiuus est p̄or natura sill'o per impossibile vnde nō deberet per illum ostēdi. Et dicēdū q̄ hic accipit coiter ostēsio per impossibile pro sill'o qui ꝓprie dicit per impossibile ⁊ p sillogismo cōuersiuo. utit enim h ꝓprie sill'o cōuersiuo qui semp supponit añ se sill'm ostēsiuū. Et sciēdū q̄ talis sill's cōuersiuus etiā in se ostēsiuus est: p̄m q̄ ex opposito conclusionis ⁊ altera p̄missarū cōcludit impossibile alteri p̄missarū ⁊ h ostēsiue est ergo cōsiderare ipsum inquātuz ostēsiuū ⁊ sic utit ipso. hic aūt inquātū ꝓuersiuus est ⁊ sic ꝓsiderabit eius nām in secūdo ⁊ sic utit sill'o ꝓuersiuo h per impossibile ad pfectionē sill'oꝝ ostēsiuoꝝ nō est incōueniēs. accipit enim inquātū ostēsiuus est ⁊ manifestior illo ostēsiuo qui pficit qd̄ patet in ꝓpofito. fit enim sill's ostēsiuus ostēdēs quartū huius in p⁹ p̄me qui manifestior est quātū ad suā ostēsionē q̄rto scde figure. ¶ Sz tūc forte ulterius dubitabit q̄lis sit necessitas huius ostēsionis si vnū oppositoꝝ repugnat p̄missis ergo relique oppositoꝝ sequtur. Et dicēdū q̄ cū vnū oppositoꝝ repugnat p̄misse uel p̄missis h nō est nisi qr eius oppositū sequi ꝓtelligit. p̄mo enim repugnat oppositū suo opposito ⁊ per ipsum alijs. patet ergo q̄ si repugnet p̄missis in ipsis intelligit reliquū oppositoꝝ. sed qd̄ intelligit in aliquo ul' in aliqbus necessaria ꝓñtia ⁊ nāli sequtur ex ipso ul' ex ipsis ⁊ ita ex necessitate si vnū oppositoꝝ repugnat premissis reliquū ex eis sequet. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis q̄liter sit uerū qd̄ dicit p̄mū postremo oi ⁊ nulli ineē ⁊ tm̄ nō inuenire terminos oi ineē. h enim nō videtur nisi fuerit defectus terminoꝝ qd̄ nō est uerū. Et dicēdū q̄ nō dicit simplr nō posse inueniri terminos oi ineē sed sub hac ꝓditione si minor que est pticularis sic sit uera. q̄ p̄dicatū alicui insit ⁊ alicui nō absolute tm̄ loquēdo est inuenire terminos oi ineē. ¶ Sed tunc dubitabit. videt enim q̄ ꝓtingit sumere terminos oi ineē quōcūqz se habeat pticularis. ex quo enim negatiua nō segtur affirmatiua stare pōt per illā maximā si vnū oppositoꝝ non sequtur reliquū pōt stare. Et dicēdū q̄ hec maxima locuz habet in oppositis ꝓtradictorie in oppositis q̄ie necessitatem nō habet qd̄ perpēdi potest per hoc q̄ q̄ie pñt esse simul false maxima tm̄ cōuersa. s. si vnū oppositoꝝ sequitur alterū repugnat tenet in utroqz mō oppōnis. ¶ Ad huc q̄ñter dubitabit aliqs de sufficiētia modoꝝ huius figure q̄re cū sint. xvj. ꝓiugōnes tm̄ q̄tuor sunt utiles. Ad qd̄ soluēdū supponenda sunt coia p̄ncipia p̄us habita ⁊ duo ꝓpa huius figure. quoꝝ vnū est q̄ maior sit ulis. ⁊ m q̄ altera ꝓpōnū sit negatiua q̄bus suppositis si postea fiant cōbinationes duarū ꝓpōnū sill'oꝝ per ulē ⁊ pticulare ⁊ ulterius per affirmatiuū ⁊ negatiuū sicut factū est in capl'o p̄cedēti. patet q̄ tm̄ q̄tuor ꝓiugōnes ulēs sunt ⁊ nō peccātes ꝓtra aliqd̄ p̄ncipiū. alie aūt. xij. peccātes sūt cōtra aliqd̄ p̄ncipiū ⁊ ideo inutiles sunt reputāde. ¶ Sed tunc querit causa huius p̄ncipij q̄ maior est hic ulis. Et dici pōt q̄ sill'i huius figure descēdūt a modis negatiuis p̄me figure per cōuersionē maioris simplr q̄re cuz illic sit maior ulis ⁊ negatiua oportet in sill'is hui⁹ figure maiorē ulem negatiuā. Uel melius dici pōt q̄ si maior esset pticularis in hac figura posset maior extremitas esse in plus medio ⁊ minore exñte pōt enim inferi⁹ p̄dicari de suo superiori pticulariter affirmatiue ⁊ negatiue ⁊ si ita eēt nō posset cōcludi ꝓclo negatiua uera qr supius de inferiori nō pōt uere negari nec ēt cōcludet affirmatiua quia nō ꝓcludit in hac figura sicut iā patebit ⁊ ita nulla cōclo posset seq si maior eēt pticularis. Causa aūt q̄re negatiua nō sequit est qr nō segtur ad negationē inferioris de aliquo negatio superioris de eodē ⁊ hoc patet in his termis. hō aial asinus. q̄zuis enim aliqd̄ aial sit hō ⁊ nullus asinus est hō nō tm̄ segtur q̄ nullus asinus sit aial. ¶ Consequēter querit causa alterius p̄ncipij. s. q̄ altera dicit esse negatiua. Et dicit q̄ si utraqz eēt affirmatiua cū medium p̄dicet de extremis posset supius ad duo despata p̄dicari de illis quoꝝ neutruz de altero posset affirmari. posset ēt supius affirmari de duobus inferioribus quoꝝ alterū eēt sub altero ⁊ ita nō posset alterū de altero negari q̄re manifestū est q̄ nihil fuerit altera ꝓpōnū negatiua. neqz sequit affirmatio neqz negatiua in hac figura. ¶ Sed tūc forte querit si altera debet h semp eē negatiua q̄re differēter maior uel minor ⁊ nō altera determinate. Et dicēdū q̄ h est qr medium eq̄liter respicit extrema tam q̄z sub se posita ⁊ ideo quo ad sill'm nō est ius utrū negetur de vno uel de altero extremo. utroqz enim modo fit sill's: sed diuersus est modus. ¶ Solet ēt hic queri quare hic tm̄ sequit cōclusio negatiua. Et rō hec est qr necesse est alterā propōnum eē negatiuā sicut tam ostēsuz est. ⁊ qñ ita est necesse est cōclonē esse negatiuā. Et dicēduz q̄ hoc est qr altera exñte negatiua figtur dstia vnius extremitatis ad alterā per medium qd̄ vni illoꝝ ꝓtingit ⁊ alij nō quare cum cōclo fiat ex extremis necesse est ipsam remouere vnum extremū ab altero. ¶ Amplius aūt queret forte aliqs q̄re in hac figura conclusio semp assimilet minori propositioni in quātitate. In qualitate autez nec maiori nec minori. Et dicendū q̄ idez subicit in minore ⁊ cōclone ⁊ a subiecto distinguit quātitas ⁊ ideo assimilat cōclusio minori in quātitate. Adhuc ꝓclo h semp est negatiua ⁊ hoc qr altera p̄missarum semp est negatiua sicut p̄us ostēsum est. negatiua autem p̄missa pōt differenter esse maior uel minor sicut dictum est. ⁊ ideo cōclusio pōt indifferenter assimilari maiori uel minori in quātitate. semp enim assimilat ei que est negatiua. Adhuc multiplex solet esse oppositio de ordinatiōe modoꝝ huius figure sed non curo. ordinat enim p̄m q̄ descendunt a suo p̄ncipio. descēdūt aūt modi ulēs a scdo mō p̄me figure ita q̄ p̄m⁹ descēdit tm̄ per ꝓuersionē maioris.

secūdus aūt per cōuersionē minoris ⁊ trāspositionē pro positionū. vñ iste secūdus remotior est a suo principio q̄z primus ⁊ iō secūdus est ⁊ ita patet ordo modoꝝ ulium ordinant ⁊ ulles aū ptículares que ptículares ab ulib⁹ oriūt ita q̄ tertius a primo per positionē sbalterne minoris pro minori. quartus aūt a secūdo per similē disiūctionē minoris ⁊ ita patet ordo in particularibus.

J autē eidē hoc quidē oi illud vo nulli iest: uel ambo omni uel nulli: figurā qdē huiusmodi vo tertiā. Mediū aūt in hac dico de q̄ ābo pnt. Extremitates vo que pdicant. Maiores vo extremitatē que longius est a medio. Minorē vo que ppius. Ponit aūt mediū foras extremitatū. ultimū vo positione. Perfectus igit sill's non fit nec in hac fig⁹. Possibilis vo erit ⁊ ulr ⁊ nō vniuersaliter existentibus terminis ad medium.

¶ Hic determinat ordinē medij in sill'o siue mō in 3ª figura. ⁊ diuidit in duas. In pma determinat istā ordinationē. In scda cū dicit [manifestū aūt est qñ ois.] ꝛcludit duo correlaria ide manifesta. pma in duas. in pma determinat ꝛiugōnes ulles. in scda cū dicit. [Si aūt h gdem ulr.] ponit ptículares. pma in duas. in pma dat dispōnē terminoꝝ hui⁹ figure ⁊ dicit qs termin⁹ est medius ⁊ q extremitates ⁊ cōparat extremitates ad mediū. In secunda cū dicit [ulr qdē qñ.] ponit ipsas cōiugōnes. in pma sic. p. dat dispositionē terminoꝝ taciētē figurā in modis ulib⁹. dicēs q̄ si duo de eodē pdicent ulr affirmatiue ul negatiue. uel vnū affirmatiue ⁊ alterū negatiue talis dispositio terminoꝝ dicit figura tertia ⁊ non taciūt oēs iste dispōnes modū sed figurā tñ ⁊ h est. [Si aūt eidem.] Scdo dicit qs terminus est medius ⁊ que extremitates dicēs q̄ mediū est qui utriqz subicit. extrema vo que pdicant. ⁊ h est. [Medium aūt.] Tertio cōparat extremitates ad medium ut distinguat eas ad inuicē ⁊. p. sic. pmo dicit q̄ maior extremitas est que lōgi⁹ est a medio. minor que ppingus est ei. mediū aūt est extra extremitates ⁊ ultimū pōe ⁊ h est [maiorē aūt.] Scdo ex hoc cōcludit q̄ cū talis sit situs terminoꝝ in hac figura nō pñt sill'i huius figure imediate pfici per dici de oi ⁊ de nullo q̄ oēs sill'i hui⁹ figure impfecti sunt possibiles tñ perfici ⁊ h est. [pfectus ergo nō sit.] Et nō q̄ mediuz dicit hic ultimū pōe ⁊ extra extremitates que hēt ꝛditionem ultima in ordine pdicamētali tñ enim subicit. maior autem extremitas dicit remotior a medio que hēt ꝛditionē ei⁹ qd est pmū in pdicamēto tñ enim pdicat. minor autem extremitas dicit eē ppingor medio que hēt ꝛditionem medij pdicabilis subicit enim ⁊ pdicat. ¶ Aliter autē solet itelligi. s. de terminis inferius positis in hoc capl'o apud iutiles ꝛiugōnes. ibi enim semp pmo ordinat maior extremitas. scdo minor. tertio mediuz. sed talis dispō accidit huic figure ⁊ ideo pma expositio melior.

¶ Unū saliter qdē qñ ⁊ p. ⁊ r. ierint oi. s. q̄ nia alicui r. ierit. p. ex necessitate. Qñ igit ꝛuertit pdicatiua: inerit. s. alicui r. q̄re qñ p. iest oi. s. ⁊ s. alicui r. necesse est. p. alicui r. ieē. fit enim sill's per pmā figurā. est aut per ipossibile ⁊ per expōem facē demōstrationē. Si enim ambo. s. isunt. si sumat aliquod eoꝝ que sūt. s. ut. n. huic ⁊ p. ⁊ r. ex necessitate ierūt q̄re alicui r. ierit. p. Et si. r oi qdē. s. p. aūt nulli. s. iest erit sill's qñ. p. alicui. r. nō ierit ex necessitate: nā idē modus demōstrationis erit ꝛuersa. r. s. ppōne: ostēdet aūt ⁊ per ipossibile quēadmodum ⁊ in priori.

¶ Cōsequēter ponit ꝛiugōnes ulles ⁊ pmo utiles. scdo inutiles. utiles aūt ponit duas. q̄rū pma est ex affirmatiuis ulib⁹ cuius utilitatē ostēdit reducēdo eā in tertiū modū pme figure ꝛuersa maiore ⁊ dicit q̄ p ipossibile oñdi pōt sill'r ⁊ per pōm ⁊ est ostēdere per pōm ducēdo ad aliqd ī diuiduū sigt ⁊ ponere singulare extra suū ul'e. ⁊ sic ad sēsum manifestare suū ppositū. si ergo sub medio accipiat aliqd sigtū de quo dicit utrūqz extremoꝝ necessario necesse est extremū de extremo dici ptículariter ⁊ hoc patet plane in textu. Et nota q̄ per. p. itelligēda est hic maior extremitas. per. r. minor. per. s. mediuz ⁊ h est [ulr qdē qñ.] Scda ꝛiugō habet maiorē negatiuā ⁊ minorez affirmatiuā cuius utilitas ostēdit per ꝛuersionez minoris uel per impossibile ⁊ h est. [Et si. r. omni. s.]

¶ Si aūt isunt. r. s. qdē nulli. p. vo oi. s. nō erit sill's. Termini ieē aial equs hō: non in eē aial iaiatū hō. Nec qñ ambo de nullo s. dicunt erit sill's. Termini ieē aial iaiatū equs nō ieē hō equs iaiatū mediū iaiatū. Manifestū est igit ⁊ i hac figura qñ erit ⁊ qñ nō erit sill's ex ulib⁹ termis. Qñ enim ambo termini fuerint pdicatiui: erit sill'us qñ alicui iest extremitas extremitati. Qñ vo puatiui nō erit. Qñ vo hic puatiuus ille pdicatiuus: si maior qdē fuerit puatiu⁹: alter vo affirmatiuus erit sill'us qñ alicui nō iest extremitas extremitati. Si aūt ecōuerso non erit.

¶ Cōsequēter ponit ꝛiugōnes inutiles ulles. s. duas. q̄rū pma hēt tñ minorē negatiuā. cuius inutilitatē ostēdit p instātiā in terminis ⁊ h est. [Si aūt insit.] Scda habet utrāqz negatiuā ⁊ eius inutilitatē ostēdit per instātiaz in terminis ⁊ h est [nec qñ ambe.] cōsequēter epilogat ⁊ h est [manifestuz igit est in hac ⁊c.]

¶ Si aūt vnus ulr sit ad mediū: alter vo ptículariter: si uterqz sit pdicatiuus necesse est fieri sill'm: ⁊ si alteruter sit ulis terminorū. Nā si. r. oi. s. isit. p. vo alicui. s. necesse est ⁊. p. alicui. r. ieē. Nā qñ ꝛuertit affirmatiua ierit. s. alicui. p. Quare qñ. r. iest oi. s. s. aūt alicui. p. ⁊. r. alicui. p. ierit q̄re ⁊. p. alicui. r. Rursum si. r. alicui. s. p. oi. s. isit necesse est. p. alicui. r. iesse: nā idē modus demōstrationis ⁊ per ipossibile ⁊ ex positione quemadmodum ⁊ in prioribus.

¶ Cōsequēter determinat ꝛiugōnes ptículares ⁊ diuidit in duas. In pma determinat que hēt alterā ul'em. in secūda que hēt utrāqz ptículare cū dicit. [neqz si uterqz] pma in tres. in pma ponit ꝛiugōnes ꝛstātes ex affirmatiuis. in scda cū dicit. [Si aūt vnus qdē sit.] cōstātes ex affirmatiua ⁊ negatiua. in tertia cū dicit [nec qñ ambe puati ⁊c.] constantes ex negatiuis. pma pars habet duas coniugōnes utiles circa quas sic procedit. primo dat

BIBLIOTECA UNIVERSITAT DE GRANADA

regulā ꝑm quā,pcedit dicēs.q̃ si altera ꝓpō sit ulis ⁊ al/
tera ꝑticularis ⁊ utraq̃ affirmatiua exñte ul'i erit sill's ⁊ ꝶ
est.⌊ Si aūt vnus qdē.⌋ scdo ponit ꝙiugōem ⁊ p° illaꝫ
cui° minor est ulis ⁊ maior ꝑticularis quā ostēdit utilē eē
ꝙcludēdo ꝙūsam ꝙclonis in 3° p° ꝙuersa maiore ⁊ trans/
positis ꝓpōnib° ⁊ deide illā ꝙclonē ꝙuertit ut hēat ꝙclo
ꝑma ⁊ hec'ē.⌊ Nā si.r.oi.⌋ scdo ponit illā cui° maior est
ulis ⁊ minor ꝑticularis ꝑticēs ipsam per ꝙuersionē mi/
noris ⁊ hec est⌊ rursum si.r.⌋

¶ Si aūt vnus qdē sit ꝑdicatiuus:alter ꝟo
ꝑuatiuus:ul'i qdē ꝑdicatiuus:qñqdē mior
fuerit ꝑdicatiuus:erit sill's. Nā si.r.oi.s.p.
ꝟo alicui.s.nō inest:necesse est.p.alicui.r.
nō ieē. Si eniꝫ oi ⁊.r.oi.s.⁊.p.oi.s.ierit:ꝶ
nō ierat. Demr̄at aūt ⁊ sine deductione si
sumat aliqd eoꝝ que sunt.s.cui.p.nō iest.
Qñ ꝟo maior fuerit ꝑdicatiuus:mior ꝟo
ꝑuatiuus:nō erit sill's. Ut si.p.insit oi.s.r.
aūt alicui.s.nō isit. Termini ꝟo oi ieē aia
tū hō aial.nulli ꝟo nō est sumē terminos:
si.r.iest alicui qdē alicui aūt nō. Si eni nul
li.r.iest.p.r.aūt alicui.s.⁊.p.alicui.r.nō in
erit. Sed supponebat oi ieē. Si eni oi.s.i
est.p.r.aūt alicui.s.⁊.p.ierit alicui.r.ꝶ posi
tū erat nulli ieē. Sed quēadmodū in ꝓ/
rib°:dicēdū est. Nā cū indefinitū est alicui
nō ieē:⁊ qd̄ nulli iest uerū est alicui nō ieē:
nulli ꝟo cū eēt nō erat sill's:manifestū er/
go erit qñ nec erit sillogismus.

¶ Cōsequēter ponit ꝙiugōnes ꝙstantes ex affirmatiua ⁊
negatiua ⁊ diuidit in duas. In p^a ponit illas que habēt
ul'em affirmatiuā.2° illas que hñt ul'em negatiuā cū dicē
⌊ Si aūt ꝑuatiu°.⌋ Pars p^a hēt duas ꝙiugōnes q̃rū p
ma est utilis scda iutilis.dicit ergo q̃ si altera ꝓpōnū sit
ulis ⁊ altera ꝑticularis ⁊ vna affirmatiua ⁊ altera negati
ua.si minor sit ul'is affirmatiua erit sill's ⁊ hoc ostēdit p i/
possibile ex opposito ꝙclonis ⁊ minori ꝙcludēs opposi/
tū maioris in p° scde.scdo ostēdit ꝶ per expōnē accipiē
do aliqd sigtū sub medio a quo remouet minor extremi
tas.⁊ pz q̃ dicit⌊ Si aūt ꝶ vn° qdē sit.⌋ Et nō ponit eā p
ficē per ꝙūsionē q: nō est ꝙuertibilis nisi ul'is affirmati/
ua:q̃ si ꝙuertetur utraq̃ eēt ꝑticularis ⁊ ita ex illis nihil.

¶ Cōsequēter ponit iutilē ꝙiugōnē ⁊ ostēdit ei° inutili/
tatē.p° nō sufficiēti ostēsione.2° ostēsione sufficiēti.pce/
dit ergo sic.p° dicit q̃ si altera ꝓpōnū sit negatiua ꝑticu/
laris ⁊ reliq̃ ul'is affirmatiua.si ul'is fuerit maior: erit iuti
lis ꝙiug.sic oē.s.est.p.aliquod.s.nō est.r.⁊ ponit termi/
nos oi ineē ⁊ ꝶ est⌊ qñ ꝟo maior.⌋ 2° dicit q̃ terminos
nulli ineē nō est iuenire si minor que est ꝑticularis nega
tiua sit uera q̃.r.inest alicui.s.⁊ alicui nō:⁊ ꝶ ostendit sic
si oē.s.est.p.⁊ aliqd.r.est.s.qd̄ pz ex ꝙuersione vni° ꝑtis
ipotesis facte in minore tūc per tertiū p° aliqd.r.est.p.q̃
re sequēte vno oppositoꝝ nō pōt alterū stare.patet ex ꝶ
q̃ sic se hñtib° terminis ut dictū est nō erūt termini nul/
li ineē ⁊ hec est⌊ Nulli ꝟo nō est.⌋ Cōsequēter ostendit
ꝙiugōnē eē inutilē sufficiēte ostēsione.s.per infinitā cām
ueritatis ipsi° ꝑticularis negatiue que pōt ꝟificari.p sen
su ul'is uel ꝑticularis sic ad ul'em negatiuā segtur ꝑticu/
laris negatiua:sed ul'i negatiua exñte minore est inutilis
ꝙiugō ut ostēsum est ꝑus in cōiugōnib° ul'ib° ergo par/
ticulari exñte minore erit inutilis coniugō ⁊ est necessi/
tas argumēti penes hāc maximā qd̄ nō segt añs nō segt
ꝙñs.hāc rōnē ponit totā cōtinue ⁊ pz ⁊ ꝶ est⌊ ꝶ qñ in.⌋

¶ Si aūt ꝑuatiuus sit ul'is terminus qñqdē
maior fuerit:mior aūt ꝑdicatiuus:erit sill's
Si eni.p.nulli.s.r.aūt alicui.s.iest:⁊.p.ali
cui.r.nō ierit:rursuz eni erit p° figura.r.s.
ꝓpositione ꝙūsa. Qñ aūt mior fuerit ꝑua
tiuus nō erit sill's. Termini ieē aial hō fer
nō ieē aial scia ferū.mediū in utriscq̃ fer.

¶ Cōsequēter ponit duas ꝙiugōnes hñtes ul'em negati/
uā quarū ꝑma est utilis hñs maiorē ul'ez negatiuā ⁊ mi
norē affirmatiuā ꝑticularē cui° utilitatē ostēdit ꝙūsa mi/
nore ⁊ hec est.⌊ Si aūt ꝑuatiu°.⌋ scda est iutilis hñs ma
iorē ꝑticularē affirmatiuā ⁊ miorē ul'em negatiuā cui° i
utilitatē ostēdit ꝑ istātiā in termis ⁊ ꝶ est⌊ qñ aūt mior.⌋

¶ Nec qñ ambo ꝑuatiui ponunt:Est autē
vnus qdē ul'is alter ꝟo ꝑticularis. Termi
ni cū mior sit ul'is ad mediū:aial hō ferrū
aial scia ferrū. Qñ aūt maior nō ieē qdez:
coꝝuus nix albū.ieē ꝟo nō est sumē. Si.r
alicui qdē iest.s.alicui aūt nō iest. Si enim
p.oi.r.isit:r.aūt alicui.s.⁊.p.ierit alicui.s.
sed positū erat nulli ineē. Sed ex indefini
to mōstrandum est.

¶ Cōsequēter ponit ꝙiugōnes hñtes alterā ul'em ⁊ alterā
ꝑticularē ⁊ utrāq̃ negatiuā ⁊ sunt due.q̃rū ꝑma hēt mi/
norē ul'em quā ostēdit inutilē per istātiā in terminis ⁊
ꝶ est.⌊ Nec qñ ambo.⌋ scda hēt maiorē ul'em circa quaz
sic ꝓcedit.p° dicit eā eē inutilē ⁊ ponit ad hec ostēsionē
diminutā.scdo ponit ostēsionē sufficiētē.in p^a sic,pcedit.
Primo dicit q̃ si maior sit ul'is ⁊ minor ꝑticularis ⁊ utra
q̃ negatiua nō erit sill's: ut si dicat nulluz.s.est.p.aliqd
s.nō est.r.⁊ ponit terminos nulli ineē ⁊ ꝶ est⌊ qñ autez
maior.⌋ Scdo dicit q̃ terminos oi ineē nō est inuenire
si minor sit uera.q:.r.insit alicui.s.⁊ alicui nō.⁊ hoc ostē
dit sic.Si oē.r.est.p.ex ipothesi ⁊ aliqd.s.est.r.similr ex
ipothesi facta circa minorē.ergo aliqd.s.est.p.relinqur
igit q̃ sic se hñtibus terminis ut dictū est nō erūt termi/
ni oi ineē ⁊ hec est.⌊ Ineē ꝟo nō est sumē.⌋ ¶ Conse/
quēter ponit sufficiētē ostēsionē sue inutilitatis.s.per infi
nitā cām ꝟitatis ipsius ꝑticularis ⁊ patet per predicta.
⁊ hec est.⌊ Sed ex infinito.⌋

¶ Necq̃ si utriq̃ alicui medio isunt:uel nō
isunt. vel hic qdē alicui:ille ꝟo nō oi:uel i
definite:nullo mō erit sill's. Termini autē
cōes oiuz:aial hō albū. Manifestū igit in
tertia figura qñ erit ⁊ qñ nō erit sill's. Et q̃
niā hñtib° sic se termis ut dictū est:fit sill's
ex necessitate:⁊ si fit sillogismus necesse est
terminos sic se habere.

¶ Cōsequēter ponit ꝙiugōnes ꝑticulares hñtes utrāq̃ p
ticularē dicēs oēs inutiles sunt ⁊ ꝶ ostēdit per istātiā in
terminis ⁊ ꝶ est.⌊ Necq̃ si utercq̃ alicui.⌋ Cōsequenter
epilogat dicta ⁊ ꝶ est⌊ manifestū igit ⁊ in hac.⌋

¶ Manifestū est qñ oēs impfecti sunt sill'i
in hac figura:oēs enim ꝑficiunt q̃ ꝑbusdaz
assūptis. Et qñ sillogizare per hāc figurā
ul'e nō erit.necq̃ ꝑuatiuū nz affirmatiuū.

¶ Cōsequēter cōcludit duo corrolaria ex ꝑdictis manifes/
ta quoꝝ p^m est q̃ oēs sill'i hui° figure impfecti sunt ⁊ p/

ficiunt assumptis quibusdã cuiusmodi sunt cõuersio trãspõ terminorꝫ deductio ad impossibile expõ ⁊ hoc est ⌊manifestũ est qm̃ ois. ⌋ scdm est q̃ in hac figura nõ ꝯcludit nisi ꝯclo particularis affirmatiua ⁊ negatiua ⁊ h̃ est. ⌊ Et qm̃ sillare cẽ. ⌋ Ex p̃dictis circa scdam figurã ⁊ circa expõnẽdũ pz q̃liter mediũ est ultimũ põne ⁊ maior extremitas remotior a medio minor vo ꝓpingor ei ⁊ quõ sillꝰ huius figure impfecti sunt ⁊ de ostẽsione per deductionẽ ad impossibile ⁊ de eo q̃ aliqñ nõ est sumẽ terminos oi ⁊ nulli ineẽ ⁊ ideo de hijs trãseũdũ est. ¶ Sed hic forte dubitaret aliqs de põne per quã pficit quosdã sillos huius figure qua necessitate sequat ad ꝓpõnes ulles qõ segtur ad singulares qñ fit ꝯ̃ctio sbti in ꝓpõnib⁹ ulib⁹ ad h̃ aliqd ⁊ singulare. ⁊ dicẽdũ q̃ necessitas pz per hãc maximã qõ segtur ad ꝓñs segt añs. Cõsequẽter dubitaret de sufficiẽtia utiliũ ꝯiugõnũ hui⁹ figure. ſ. quõ de. xvj. ꝯiugõnibus tñ sex sunt utiles. ⁊ dicẽdũ q̃ supponẽda sunt duo ꝓncipia coia: ⁊ vnũ ꝓnciplũ ꝓpriũ hui⁹ figure. ſ. q̃ minor sit affirmatiua qb⁹ suppositis si fiãt cõbinationes ⁊ p ulles ⁊ pticulare per affirmationẽ ⁊ negationẽ sicut in alijs figuris dictũ est patebit q̃. x. ꝯiugõnes peccãt ꝓtra aliqd ꝓncipiũ. sex aũt nõ peccãt ⁊ iõ tñ sex sunt utiles. ¶ Sz tũc dubitabit ulterꝰ aliqs q̃re opz hic minorẽ eẽ affirmatiuã. ⁊ dicẽdũ q̃ rõ hui⁹ est q: mediũ est sub exñtib⁹. vñ si minor esset negatiua possent extrema aliqñ eẽ separata ⁊ tũc nõ sequeret affirmatio sicut in hijs terminis aial lapis hõ. possent ẽt extrema aliqñ eẽ subalterna ad inuicẽ minore tñ exñte sub maiore ⁊ tũc non sequeret negatio sicut in hijs terminis suba lapis hõ. lapis erit medium. ⁊ ita minore exñte negatiua neq̃ segtur affirmatio neq̃ negatio ⁊ ita opz q̃ sit affirmatiua. ¶ Adhuc alia ratio tertia figura descẽdit a ꝑma per ꝯuersionẽ minoris. minor aũt ꝑme figure est tñ affirmatiua ⁊ iõ manet minor affirmatiua in tertia figura. ¶ Sed tũc ulterꝰ dubitabit quõ in tertia figura minor fit ulles ex quo ꝯũsa minoris ꝑme figure semp est pticularis. Et dicẽdũ q̃ ꝯũsa accipi dz coiter ut ꝓpõ que ꝯũtiẽ possit dici ꝯũsa eiꝰ in quã conuertiẽ sicut econuerso. ⁊ ita ulles affirmatiua dici poterit ꝯũsa pticularis affirmatiua sicut ecõuerso. Dicẽduz igit q̃ sillꝰ tertie figure descẽdũt a modis pticularib⁹ ꝑme figure tñ: ⁊ ꝯũsa minoris in modis pticularib⁹ ꝑme figure ulles est. ⁊ ideo in modis ulib⁹ ꝓncipalib⁹ tertie manet minor ulles sicut neq̃ ꝑ⁰ mõ ⁊ scdo. ¶ Cõsequẽter quirit q̃re in hac figura ꝯcludit tñ pticularis. hoc eni videt icõueniẽs. nã plus pñt due ulles q̃z ulles ⁊ pticularis: sed ulles cũ pticulari põt in ꝯclonẽ pticularez ergo due ulles pñt in plus ⁊ ita videt q̃ pñt in ulem. Adhuc si ulles cuz pticulari põt in ꝯclonẽ pticularem si accipiant due ulles ad ꝯcludẽdũ pticularẽ aliqd supflueret in nã ulliũ respectu ꝯclonis ⁊ ita videt ineẽ nõ cã ut cã. Et dicẽduz q̃ cã q̃re in hac figura cõcludit tñ pticularis h̃ est mediũ sbtit extremitatib⁹ vñ est tanq̃z ꝑs extremitatũ ⁊ ideo per ipm nõ põt ꝯcludi vnũ extremũ de altero nec affirmatiue neq̃ negatiue nisi pticulariter q: nõ pñt ꝯcludi cõuenire per tale mediũ nec differre nisi ꝑm ptẽ: adhuc cum mediũ subiciat extremitatib⁹ poterit eẽ inferiꝰ ad illas ita q̃ extrema sint subalterna ⁊ tũc põt minor extremitas esse in plus maiore q̃re de minore nõ affirmabit ul' negabit maior nisi pticulariter q: nõ p̃dicat inferiꝰ de superiori nisi pticulariter ⁊ pz exẽplũ in hijs terminis aial corꝑ⁰ hõ ¶ Ad obiecta q̃ dicẽdũ ad ꝑmũ sic due ulles plus pñt q̃z ulles cũ pticulari. sed nõ q̃ztũ ad q̃ztitatẽ ꝯclonis nec quãtũ ad necessitatẽ nec quãtũ ad figurã: sed q̃ztũ ad moduz ⁊ ad euidẽtiã necessitatis. modus eni ulles hui⁹ figure est euidentior pticulari ꝑm necessitatẽ ⁊ pfectionẽ qõ pz per hoc q̃ imediate reducit in suũ ꝓncipiũ per impossibile. modus aũt pticularis nõ nisi p mediũ fiẽ dicet i sequẽti lectiõe ⁊ ita nõ segt lz possint plus due ulles q̃z ulles ⁊ pticularis q̃ ulles pñt i ꝯclonẽ ulez. ¶ Ad aliõ dõm q̃ q̃z ulles cũ pticlari possit i ꝯclonẽ pticlarẽ nõ tñ ẽ nõ cã ut cã cũ ponunt ulles ad eiꝰ illationẽ. q̃z nis eni illõ qõ supadit nihil faciat q̃ztũ ad maiorẽ q̃ztitatẽ ꝯclonis: fac tñ ad maiorẽ euidẽtia necessitatis faciẽdã ⁊ modũ pfectiorẽ sicut dictũ est. ¶ Cõter forte dubitabit de ista figura in cõparatiõe ad alias. ⁊ ꝑmo querit q̃re in hac figura maior possit eẽ ulles ⁊ pticularis cũ in alijs nõ possit esse nisi ulles. Et dicẽdũ q̃ hoc est q: cũ mediũ sit ꝑs uel tanq̃z ꝑs extremitatis in hac figura eo q̃ sbicit eis nõ põt ꝯcludẽ vnũ extremũ de altero nisi ꝑm ptẽ: sed h̃ eq̃liter põt facẽ siue sbiciat maiori extremitati pticulariter ⁊ miori ul'r siue ecõuerso: q: utroq̃z mõ est mediũ pars utriusq̃z extremi ⁊ iõ põt in ꝯclonem huius figure. ſ. pticularẽ siue maior: fit ulles ⁊ minor pticularis siue ecõuerso: in alijs aũt figuris nõ est ita ⁊ causa eius dicta est ꝑus. ¶ Adhuc forte aliqs dubitabit cũ habeamus vnã figurã que ꝯcludit tñ pticularẽ q̃re nõ habemus aliã figurã ꝯcludẽtem tñ ulem. Et dicẽdũ q̃ pticularis est in ulli sicut ꝯñs in añte ⁊ iõ necesse est figurã que ꝯcludit ulem cõcludẽ pticularẽ sed nõ ecõuerso: ⁊ iõ nulla figura tñ ulem cõcludit sicut tñ pticularẽ. Ex hoc aũt patet q̃ modi pticulares oktum figurarũ a modis ulib⁹ eiusdẽ figure oriunt: ⁊ nõ solũ hoc est uerũ in secũda ⁊ tertia figura sed ẽt in ꝑma. tertius enim modus ꝑme figure descẽdit a ꝑmo eiusdẽ posita sbalterna minoris pro minore ⁊ sillꝰ descẽdit q̃rtꝰ ꝑme a secũdo eiusdẽ. ¶ Adhuc dubitare posset aliqs iuxta p̃dicta cũ habeamꝰ figurã ꝯcludẽtẽ solã negatiuã q̃re nõ habemus aliã ꝯcludẽtẽ solã affirmatiuã: ⁊ dicẽdũ q̃ habitudo medij ad extrema cã est ꝯclonis. Sed habitudo medij ꝑme figure cũ sit iter extremitates fz põem põt p ꝯueniẽtiã ad utrãq̃z extremitatẽ cõcludẽ affirmatiuã sicẽ per dictam ab altera illarũ negatiuã. sillꝰ h̃itudo medij in tertia figura sb extremitatib⁹ põt per ꝯueniẽtiã ad utrũq̃z extremũ ꝯcludẽ pticularẽ affirmatiuã sicut per dictaz ad alterũ extremũ pticularẽ negatiuã. Cũ igitur nõ sint nisi tres habitudines sillogistice ꝑma ⁊ tertia ꝯcludũt affirmationẽ sicut negõm ⁊ sic patet q̃ nõ est aliqua figura cõcludẽs tñ affirmatiuã sicut est aliq̃ cõcludẽs tñ negatiuã. ¶ Adhuc dubitari solet de ordie modorꝫ huius figure. sed dicẽdũ q̃ sillꝰ ulles ordinant añ pticulares: quã pticulares ab eis nascunt. ulles aũt duo sunt. quorꝫ ꝑmꝰ descẽdit a tertio ꝑme cõuersa minore. secũdus vo a q̃rto eiusdẽ ꝯuersa minore. sillꝰ ⁊ inde patet eorꝫ ordo: pticulares q̃tuor: sunt ⁊ tertiꝰ ⁊ q̃rtꝰ nascunt a ꝑ⁰ mõ ulli. tertius per põem sbalterne maioris pro maiori. q̃rtꝰ per positionẽ sbalterne minoris pro minori. gnꝰ vo ⁊ sextus nascũtur per diminutionẽ factã in minore ⁊ ita patet ordo in oibꝰ sex. ¶ Sz tũc forte dubitabit quõ dicant h̃ eẽ modi ulles exquo nõ cõcludũt cõclonem ulem. ⁊ dicẽdũ q̃ nõ uere dicunt ulles sillꝰ: sed dicunt ulles respiciẽdo ad ꝑmissas nõ aũt ad ꝯclonem sicut in alijs figuris. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs q̃re in ista figura descẽdunt modi pticulares ab ulib⁹ ita q̃ tã a maiore q̃z a miore cum in alijs nõ descẽdũt nisi a miori tñ. ⁊ dicẽdum q̃ hoc est q: in ista sola figura põt maior eẽ pticularis ⁊ iõ in ista figura sola fit sillꝰ per diminutionez factã a maiore modi ulles sic aũt nõ est in alijs. ¶ Solet aũt adhuc multiplꝰ opponi de ordie triũ figurarũ de qua oppõne nõ est curãdũ: q: ꝑma figura eo q̃ potẽtissima est q: potẽs in oez ꝯclonez ⁊ q: pfectissima est iõ añ alias ordiat tanq̃z mr ⁊ pfectio aliarũ. Secũda vo añ tertiã tũ q: eius mediũ est ꝑmũ põne ⁊ mediũ tertie ultimũ põne: tũ q: põt in duꝑ pblema. ſ. ulle ⁊ pticulare cũ tertia nõ possit nisi in pticulare: tũ q: ipa descẽdit a ꝑma per ꝯuersionẽ maioris. tertia vo per cõuersionẽ minoris ꝓpositionis.

p Alã aũt ⁊ qm̃ in oibꝰ figuris qñ nõ fit sillꝰ: cũ ꝑuatiui uel p̃dicatiui sint utriq̃z termini: ⁊ pticulares: ẽt nihil

oino fit necessariū. Cū aūt ⁊ p̄dicatiuus ⁊ p̄uatiuꝰ ⁊ ulr sumptꝰ p̄uatiuus: semp sillis fit mioris extremitatis ad maiorē. ut si. a. qdē oi. b. uel alicui. b. aūt nulli. c. ꝯuersis, p̄ p̄onib⁹. necesse est. c. alicui. a. nō ineē. Similiter aūt ⁊ in alijs figuris: semp eni per cōuersionē fit sillis. Patet ēt qm̄ idefinitum pro p̄dicatiuo particulari positum eundē faciet sillogismum in oibus figuris.

¶ Postq̄ determiauit ordinationē medij respectu extremoꝝ circa ,ppōnes deieē in oi figura: hic determiat que ex p̄cedēti pte manifesta sunt ⁊ h̄ est ps correlaria siue incidētalis ⁊ diuidit in duas. In p̄mo determinat quedaz manifesta q̄ztū ad sillogꝝ gnōnez, in secūdo cū dicit]manifestū est aūt.] quedā manifesta q̄ztū ad eoꝝ reductionē. in pte p̄ma sic ,pce. p̄mo ostēdit ex p̄dictis manifestū eē qm̄ nō fit sillis ex affirmatiuis q: nō in secūda figura ⁊ qm̄ nō fit sillis ex negatiuis uel pticularib⁹ q: i nulla figura ⁊ h̄ est] palā aūt ⁊ qm̄.] 2° ponit duas ꝯiugationes indirecte ꝯcludētes iuxta p̄dicta dicēs. q qm̄ vna ,ppō est affirmatiua ulis uel pticularis; altera vō negatiā ulis erit sillis ꝯcludēs mioreē extremitatē de maiore in p̄ma figura: ut si oē uel aliquod. b. est. a. nullū aūt. c. est. b. sequtur ergo quoddā. a. nō est. c. ⁊ ostēdit harū utilitatē dicēs q pficiunt per ꝯuersionē ,ppōnū. s. ⁊ trāspōem earū. ⁊ addit q sillr est in alijs figuris a p̄ma ⁊ h̄ est] cū aūt p̄dicatiuus.] 3° dicit ex p̄dictis manifestū eē q idē fit sillis ubiq; acceptā idefinita qui fit per pticulares ⁊ h̄ est] patet etiā.]

¶ Manifestū est aūt ⁊ qm̄ sillī impfecti per p̄mā figurā pficiunt: aut eni ostensiue aut per ipossibile claudunt oēs. utrinq; aūt fit p̄ma figura. Ostēsiue qdē pfectis: qm̄ per ꝯuersionē pficiebant oēs. ꝯuersio aūt primā faciebat figurā. per impossibile vō demōstratis: qm̄ posito falso sillis fit per p̄mā figuram. ut in postrema figura. si. a. ⁊ b. oi. c. i sunt q: a. alicui. b. i est. Nā si nulli. b. aūt oi. c. nulli. c. inerit. a. sed positū erat oi. Similiter autem ⁊ in alijs.

¶ Cōiter determinat quedā manifesta ex p̄dictis quātuz ad sillogꝝ reductionē ⁊ diuidit in duas. In p̄ma ostendit q oēs sillī impfecti pficiunt per p̄mā figurā. In scda cuz dicit] est ēt reducere.] gra huius reducit oēs sillos alios ab ulib⁹ p̄me figure in ipsos ulēs. Primū ostēdit sic. oēs sillī impfecti pficiunt ostēsiue siue per impossibile sz siue sic siue sic pficiunt per p̄mā figurā ergo oēs impfecti pficiunt per p̄mā figurā huius rōnis: p̄mo ponit ꝯcl'onē ⁊ h̄ est] manifestū aūt.] scdo maiorē ⁊ h̄ est] ante enim ostēsiue.] tertio minorē ⁊ h̄ est] utrūq; aūt.] q̄rto minorem ostēdit ⁊ h̄ p° p̄mā pte scdo scdaz. p̄mā sic: pfecti ostēsiue pficiunt per ꝯuersionē ⁊ trāspōnem sed hoc fit per p̄mā figurā ergo pfecti ostēsiue pficiunt per p̄mā figurā huius rōnis. p̄mo ponit ꝯcl'onē ⁊ h̄ est] ostēsiue qdez.] scdo maiorē ⁊ h̄ est] qm̄ per ostēsionē ꝯc.] tertio minorē ⁊ h̄ est] cōuersio aūt.] q̄rto ostēdit scdam pte minoris sic pfecti per ipossibile pficiunt sūpto opposito ꝯcl'onis cū altera p̄missarū. sed h̄ facit p̄mā figurā ergo perfecti per ipossibile pficiunt per p̄mā figurā huius rōnis p̄mo ponit ꝯcl'onē ⁊ h̄ est] per ipossibile.] scdo minorē ⁊ h̄ est] qm̄ posito.] tertio ipsam ostēdit faciēdo sill'm in p̄mo tertie ⁊ deinde pficiendo ip̄m per ipossibile. ex opposito enim ꝯcl'onis minore ꝯcludit opposituz maioris in scdo p̄me ⁊ dicit similiter posse fieri de alijs modis ⁊ h̄ est] ut in postrema.]

¶ Est ēt reducē ad p̄me figure ulēs sillos, Nā qui sunt in secūda manifestū est qm̄ pficiunt per illos. verū nō sillr oēs: sed ulēs qdē p̄uatiua ꝯuersa. pticularū aūt utraq; per ad ipossibile ductionē. Qui vō in p̄ma sunt pticulares pficiunt qdē ⁊ per se. Est aūt ⁊ per secūdā ostēdē ad ipossibile ducētes. ut si. a. insit oi. b. ⁊ b. alicui. c. qm̄. a. alicui. c. i erit. Si eni nulli. b. aūt oi. a. nulli. c. i erit. b. hoc eni scimus per secūdā figuraz. Similr ⁊ in p̄uatiuo erit demōstratio. Si eni. a. nulli. b. ⁊ b. alicui. c. i est: ⁊ a. alicui. c. nō i erit. nā si oi. c. b. aūt nulli i est. a. nulli. c. i erit. b. hec aūt fuit media figura. Quare qm̄ qui in media figura sunt sillī oēs reducunt ad ulēs sillos p̄me figure. qui vō pticulares sunt in p̄ma: ad eos qui sunt i media. manifestū qm̄ ⁊ pticulares reducunt ad eos qui in p̄ma figura sunt ulēs sillos. Qui vō sunt in tertia: qui ulēs sunt qdem termini statim pficiunt per illos sillos. Si vō pticulares sumāt ad pticulares sillos p̄me figure. Sed hi reducti sunt ad illos. q̄re ⁊ tertie figure pticulares. Manifestū est ergo qm̄ oēs reducunt ad p̄me figure ulēs sillos. Igit sillī ostēdētes ineē ⁊ non ineē dictū est quō se hnt ⁊ p̄m se qui sūt ex eadē figura ⁊ ad inicē qui ex alijs figuris.

¶ Cōsequēter gra huius reducit in ulēs modos p̄me oēs alios: ⁊ hoc facit hac rōne. q: iā ostēderat q sillī scde ⁊ tertie figure reducunt in p̄mā figurā ne putet q non sit ad huc ulterior reductio ostendit q sic per h̄ uolēs significare q oēs sillī nascunt a sillis ulibus p̄me figure intendit ergo talē rōnē. sillī scde figure ⁊ pticulares sillī p̄me ⁊ oēs sillī tertie reducunt in ulēs p̄me: ergo oēs alij ab ulibus p̄me in ipsos reducunt. p̄mo ergo ,ponit ꝯcl'onē ⁊ h̄ est] est ēt reducere.] scdo ostēdit p̄missas h̄ mō p̄mo p̄mā pte: scdo scdam: tertio tertiā: p̄mā ostendit dicēs q sillī scde figure reducunt in ulēs p̄me: diuersimode. ulēs enim modi secūde figure reducunt in eos p cōuersionē ⁊ trāspōnē ,ppōnū quātū ad scdm modū. pticulares aūt per deductionē ad impossibile. ⁊ nota q ista deductio fit accepto opposito ꝯcl'onis cuz maiore statim enim ꝯcludit opposituz minoris per ulēm sill'm p̄me: ⁊ h̄ est] nō qui sunt.] scdam pte ꝯcludit sic. sillī ulēs scde figure reducunt in ulēs p̄me. sed pticulares sillī p̄me reducunt in ulēs scde: ergo pticulares p̄me reducunt in ulēs eiusdē: huius rōnis p̄mo uerificat minorē scdo ponit totam rōnem. p. ergo sic. p̄mo dicit q pticulares p̄me pficiunt per seipsos. s. per dici de oi ⁊ de nullo ⁊ etiā per ulēs p̄me ⁊ h̄ est] qui vō in p̄ma.] scdo minorez declarat reducēs pticulares p̄me in ulēs scde per ipossibile. tertiū enim p̄me reducit in scdm ex opposito ꝯcl'onis ⁊ maiore ꝯcludit oppositū minoris in scdo mō scde. q̄rtū vō p̄me reducit in p̄mū scde. sillr per oppositū ꝯcl'onis ⁊ maiorem ꝯcludēdo oppositū minoris ⁊ h̄ est] q̄re qm̄ q.] tertiā pte oēdit sic dicēs q ulēs tertie reducunt

eni imediate in illos per ipossibile sumpto opposito con
clonis cū minore. Ꝑ enim scīēdū ꝙ sicut in secūda figura
ex opposito ꝛclonis ⁊ maiore fit ꝑma figura: sic in tertia
ex opposito ꝛclonis ⁊ minore fit ꝑma figura. dicit etiā ꝙ
pticulares tertie reducunt in pticulares ꝑme: sed ptic-
lares ꝑme reducunt in ulēs ꝑme ut dictū est: ⁊ ita ptic-
lares tertie in ulēs ꝑme ⁊ ꝑ est ⌊ qui vo sunt in tertia. ⌋
deinde epilogat ꝛclonē nūc ostēsam ⁊ ꝑ est ⌊ manifestū
ergo. ⌋ Loñter recapitulat breuiter oia de gnōne sillo-
deineē ⁊ patet ⁊ ꝑ est ⌊ igr sillī ⁊c. ⌋ ¶ Dubitaret forte
aliqs cū det duas cōiugōnes idirectas qs ponit Boeo
ḡre nō ponit alias tres ut simul determiet quinque que
sunt in ꝑma figura sicut facit Boecius. Et dicēdū ꝙ dis-
positio diuersa ꝑmissarū facit diūsam ꝛiugōem. duo vo
modi qs hic dat aliter disponunt in ꝑmissis qz modi di
recti ⁊ iō sunt diūse ꝛiugōnes ab illis. sunt enim tales q
les ꝑus reputabant iutiles in modis directis. q: ergo in
pte ista dat diūsitatē ꝛiugōnū facientiū sillm hēt hic deter-
minare istas duas ꝛiugōnes idirectas: alie aūt tres non
diūsificant in ꝑmissis ⁊ trib⁹ modis directis ꝑmis. ⁊ iō
nō faciūt ꝛiugōnes diūsas ab illis: diūsificant aūt ab illis
in cōclonib⁹ ⁊ iō in secūdo determinat eas ubi ostendit
ptātem sillī sup cōclones. ¶ Adhuc forte dubitaret utr
isti duo modi idirecti indifferēter pñt eē in secūda ⁊ ter
tia figura sicut in ꝑma. ⁊ videt ꝙ nō. instātia enim est cō
tra secūdā figurā talis. nullus hō est asinus aliquod aial
est asinus ergo aliqs hō nō est aial. nō segtur silr est istā
tia cōtra tertiā figurā sic nullus hō est asin⁹ aliqs hō est
aial ergo aliqs asinus nō est aial nō segtur. Et dicēdū ꝙ
similiter sunt dicti modi in oi figura. sed Arr. intendit ꝙ
ulis negatiua sit minor i istātijs aūt sit maior. ¶ Sz tūc
quereē utrū eodē modo pficiant in oi figura uel diuersi
mode in diūsis. ⁊ dicēdū ꝙ diūsimode q: in ꝑma figura
fit pfectio per cōuersionē utriusqz ꝓpōnis: ⁊ trāspōnem in
secūda per cōuersionē ulis negatiue: ⁊ trāspōnem in ter
tia per cōuersionē affirmatiue ⁊ transpōm uerūtā ubiqz
fit reductio in quartuz ꝑme. ¶ Deinde forte dubitabit
utrū isti duo modi in oi figura maneāt idirecti illi duo. s.
quoz alter hēt maiorē ulem affirmatiuā ⁊ alter minorez
negatiuā. Et dicēdū ꝙ nō imo in ꝑma figura est uterqz
modus idirectus tm ⁊ in tertia silr. vterqz enī modus pec
cat ꝓtra sillos directos ꝑme ⁊ tertie figure: in secūda vo
figura ille modus est tm idirectus cuius maior est ptic-
laris: peccat enim ꝓtra sillos directos secūde figure qui
hēt semp maiorē ulem: ille vo qui hēt maiorē ulem non
peccat cōtra modos directos secūde figure ⁊ iō nō est tm
idirectus sed ꝑmo ⁊ perse directus est sed postea pōt fie
ri idirectus per ꝙuersionē cōclonis. ¶ Adhuc dubita-
bit ḡre isti duo modi indirecti tm pñt in cōclonē ptic-
larē exquo utraqz ꝑmissa pōt eē ulis. ⁊ dicēdū ꝙ in oi fi-
gura in his modis ꝓtingit minorē extremitatē eē qd ife
rius ad maiorē ḡre cū necesse sit ibi cōclonem eē negati
uā ⁊ supius nō pōt negari ab iferiori nisi pticulariter ne
cesse est cōclonem eē pticularē negatiuā. ꝙ aūt maior pos
sit in oi figura ꝓtineri ꝑ maiore in his modis patet i ter
minis in ꝑma figura sic. oīs uel aliqs hō est aial nullus
asinus est hō. in secūda sic. Aliqō aial est hō nullus asi-
nus est hō. in tertia sic. oīs uel aliqs hō est aial nullus hō
est asinus. ¶ Adhuc forte queret quare nō fit modus i-
directus qñ maior est negatiua ⁊ minor affirmatiua sicut
ecōuerso. Et dicēdū ꝙ si in ꝑma figura maior eēt ulis ne
gatiua minor affirmatiua siue ulis siue pticularis nō eēt
talis modus tm idirectus q: ibi eēt dispō modi directi oi
no: silr in secūda figura: silr ēt in tertia eēt talis dispō mōi
directi ⁊ ꝙcludereē necessario: sed in oibus his cū ꝙcludi
tur pticularis negatiua ⁊ ꝑ in ꝑma ⁊ secūda figura quan
do minor est pticularis: ⁊ in tertia silr pōt si minor extre-
mitas cōtineret maiorē: ⁊ iō cū supius nullo modo nege
tur de iferiori nō ꝙcludereē ibi idirecte. exēpla de his pa
tēt pse: ex his patet sufficiētia duoz modoz quos ponit
Arr. ¶ Loñter queret quare modi ulēs secūde figure
nō pñt reduci in ulēs ꝑme per ipossibile sicut pñt pticu-
lares secūde. ⁊ dicēdū ꝙ hoc est q: oppositū cōclonis in
ulibus sillis est pticularis: sed pticularis nō pōt eē ꝑmis-
sa in modis ulibus. ¶ Ulterꝯ forte dubitabit aliqs qua
liter pticulares ꝑme pficiunt per ulēs secūde. Silli enī
secūde figure sunt impfecti: ⁊ sillī ꝑme sunt pfecti. pfectū
aūt nō hēt reduci ad impfectū nec pfici per ipm. ⁊ dicen-
dū ꝙ nō reducunt in secūdā figurā ut ibi sit status sed ut
ulterior: fiat reductio in modos ulēs ꝑme ⁊ ita non pficit
pfectū per impfectū q: nō stat resolo ad secūdā figuram.
¶ Sed tūc ēt dubitabit aliqs quō pticulares ꝑme pfici
unt per ulēs eiusdē exquo oēs pfecti sunt. sicut enī ulēs
ꝑme pficiunt per dici de oi ⁊ de nullo silr pticulares eius
dē. Et dicēdū ꝙ modi ulēs etsi nō sint pfectiores quātū
ad necessitatē sunt tm pfectiores qztū ad modū ⁊ qztū ad
necessitatis euidētiā: utrobiqz enim est euidētia necessi-
tatis magis tm ⁊ pfectius in modis ulibus nascunt enīz
pticulares ab ulibus ⁊ ab illis trahūt originaliter neces-
sitatē. ¶ Loñter forte dubitabit de eo qd dicit pticlares
tertie reduci in ulēs ꝑme per hoc ꝙ ipl reducunt in pti-
culares ꝑme ⁊ pticulares ꝑme in ulēs eiusdē. gnr enim
tertie nō reducit in pticulares ꝑme q: nō pōt reduci per
ꝙuersionē imo reducit in ulem ꝑme imediate per ipos-
sibile accepto opposito ꝛclonis cū minore. Et dicendū
ꝙ hec uera sunt ⁊ ꝑ qd dicit Arr. dicit ꝓ illis modis q
per ꝙuersionē reduci pñt in pticulares ꝑme. quart⁹ autē
modus ⁊ sextus tm sic reducuntur tertius aūt ⁊ sic ⁊ per
ipossibile sicut dictū est. sed gntus reducit solū per ipossi
bile non per conuersionem.

q Uoniā aūt diūsum est ieē ⁊ ex ne-
cessitate ineē ⁊ ꝓtingē ineē. Nā qui
dē isunt multa nō tm ex necessitate
Alia vo neqz isunt ex necessitate: neqz in
sunt oīno: ꝓtingit tm inesse. Manifestū est
ꝙ sillis vniuscuiusqz horz alter erit ⁊ non
similiter se hñtib⁹ termis. Sed hic qdē ex
necessarijs: ille vo ex his que simpliciter i
sunt: ille aūt ex cōtingentibus.

¶ Postqz determiauit ordinationē medij cū extremis in
sillo qui est sine modo ꝑ itēdit de eodē in sillo qui est cū
mō ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo dat necessitatē huius ptis. secundo
cū dicit ⌊ ergo in necessarijs ⌋ ꝓsequit intētū in hac par-
te. in ꝑma ergo pte ostēdit ꝙ diuersus est sillis sup ꝓpō-
nes deineē ⁊ de necessario ineē ⁊ de ꝓtingēter ineē ⁊ sic
diūsum est ineē ⁊ ex necessitate ineē ⁊ cōtingēter inesse
ergo diuersus est sillis de ineē ⁊ de necessario inesse ⁊ de
cōtingēter ineē huius rōnis. ꝑmo ponit añs ⁊ ꝑ est ⌊ qm
aūt diuersum. ⌋ 2° declarat ipm dicēs ꝙ ineē coīus est qz
tū ex necessitate ineē ⁊ ita diuersa sunt sicut supius ⁊ inte
rius ⁊ ꝑ est ⌊ nā multa. ⌋ 3° infert ꝓns ⁊ ꝑ est ⌊ manifestū
qztū. ⌋ ⁊ ex hoc relinqtur necessitas huius ptis q: cū diū
sus sit sillis de ineē ⁊ de mō necesse est determinare gnō
nem sillī de mō sicut sillī de inesse.

¶ Ergo in necessarijs quidē ūe silr se hēt ⁊
in his qui de ineē. Silr enim positis termi
nis ⁊ in his que sunt ⁊ in his que ex neces
sitate insunt uel nō isunt ⁊ erit ⁊ nō erit sil
logismus. uerum distabit in eo qd adiacet
termis ex necessitate ineē uel nō ineē. naz
⁊ ꝑuatiuū similiter cōuertit. ⁊ de toto eē ⁊
de omni similiter assignabimus.

¶ Loñter ꝓsequitur ⁊ diuidit i duas. in ꝑma determiat generationē silli de necessario. in scda cū dicit [de ꝓtingēti aūt post ꝗ dicēdū.] gñationē silli de ꝓtingēti. ꝑma in duas. in ꝑma determinat vnifōrmē gñationē silli de necessario. in scda cū dicit [accidit aūt ⁊c.] gñationē mixtaz eiusdē. ꝑma in duas. in ꝑma determinat ꝗ qd ꝑtinet ad vnifōrmē gñationē silloꝝ de necessario. in scda cū dicit. [ergo in alijs.] ꝗ qd ꝑtinet ad eoꝝ reductionē. in ꝑma ꝑte ostēdit q terminis silr se hñtib⁹ silr sit ⁊ nō sit sillogismus in illis de ineē ⁊ de necessario sic terminis similr se hñtib⁹ silr accidit ergo ⁊ nō accidit illis de inesse ⁊ de necessario. sed ꝓcłone silr accēte uel nō accēte similiter fit ⁊ nō fit sillis ergo terminis silr se hñtibus silr fit ⁊ nō fit sillis in illis de ineē ⁊ de necessario hui⁹ rōnis primo ponit ꝓcłonē ⁊ ꝗ est [ergo in necessarijs.] scdo maiorē ⁊ ꝗ est [silr eni.] tertio exponit ꝗ qd dixit silr in cōclusione: est enim aliq̄ diuersitas in ꝗ qd in silloꝝ de necessario supaddit modus in silloꝝ de ineē nō supadditur sed ponit eē simplr ⁊ ꝗ est [uerū distabit.] 4° maiorem uerificat dicēs q ꝓpōnes de ineē ⁊ de necessario silr cōuertunt quātū ad ꝑfectionē silloꝝ impfectoꝝ ⁊ silr est in utrisqz dici de oi ⁊ de nullo quātū ad ꝑfectionē silloꝝ ꝑfectoꝝ ⁊ ita silr utrobiqz accidit ꝓcło uel nō accedit ⁊ ꝗ est [nam ⁊ priuatiuum.]

¶ Ergo ⁊ in alijs qdē per ꝓuersionē ostendet qm̄ ꝓclusio necessaria eodez mō quo in his qui de ieē. In media autē figura qm̄ fuerit utis affirmatiua: ꝑticularis ꝟo ꝑuatiua. Et rursum in tertia qm̄ utis qdē predicatiua: ꝑticularis ꝟo ꝑuatiua: non silr erit demōstratio. Necesse est autē exponētes cui alicui utrūqz nō iest de hoc facē sillm: erit eni necessarius in his. Si aūt de exposito erit necessarius: erit ⁊ de illo aliq̄. Nā hoc qd expositū est: ipm qdē illud aliqd est. fit aūt uterqz sillogismus in ꝓpria figura.

¶ Loñter determiat id qd ꝑtinet ad eoꝝ reductionē siue ꝑfectionē ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo dicit q oēs silli impfecti post q̄rtū scde ⁊ qntū tertie silr ꝑficiunt illis de ineē. s. per cōuersionē ⁊ ꝗ est [ergo in alijs.] scdo dicit q q̄rtus scde ⁊ qntus tertie nō sic ꝑficiunt sed per expōnē. oportet eni in utroqz accipe aliqd singulariter sub sbto ꝑticularis negatiue ⁊ per ꝗ ostēdere ꝓpositū: q: si sillis iā expositus. s. qui fit de ꝑte ex supposita sit necessarius erit ⁊ ille necessarius qui exponit ⁊ fiet sillis expositus in eadem figura cū sillo qui exponit. uer bi gra. q̄rtus scde talis est de necessitate oē. b. est. a. de necessitate aliqd. c. non est. a. ergo de necessitate aliqd. c. nō est. b. debet ergo sbm minoris exponi per aliqd ꝑticulare sic de necessitate ꝗ. c. nō est. a ⁊ sequit ergo de necessitate ꝗ. c. nō est. b. ⁊ ita patet intētū. Quintus aūt tertie talis est de necessitate aliqd. b. nō est. a. de necessitate oē. b. est. c. ergo de necessitate aliqd c. nō est. a. debet ergo sbm maioris sic exponi de necessitate ꝗ. b. nō est. a. ⁊ sequit de necessitate hoc. b. nō est. a. de necessitate ꝗ. b. est. c. ergo de necessitate aliqd. c. non est. a. ⁊ ꝗ est [i me^a aūt fig^a.] ⁊ nō q ꝗ qd dicit [cui alicui] sig̃t sbm ꝑticularis ꝓpōnis in utroqz sillo per ꝗ qd dicit [utrūqz] sig̃t ꝑdicatū utriusqz ꝑtis. ꝑ ꝗ qd dicit nō inest sig̃t utrāqz ꝑticulare negatiua eē. ¶ Hic forte dubitaret aliqs ꝑmo de ꝑtinētia huius ꝑtis. itēdit eni Aqz. in hoc li⁹ de sillo sbm fōrmā ⁊ put abstrahit a mā q̄re nō deberet ꝗ descēdere ad sillos de ineē ⁊ de necessario: qa iste descēsus est ad māles dīias. Ad ꝗ diuersitas ex parte māe ꝓcedit in infinitū sicut ⁊ diuisio eius q̄re diuersitas sbm mām sub arte nō cadit q̄re diuersitas silli ꝑ sillm de ineē ⁊ de mō sub arte non cadit ex quo sbm mām est. Et dicēdū q bñ lz ipm descēdere ꝗ ad dictas dīias silli. ⁊ dicēdum ad ꝑmū q ipse intēdit ꝗ de sillo abstrahēte a mā nō q̄cūqz sed a mā necessaria ꝓbabili ⁊ appenti. iste aūt differētie que sunt de ineē ⁊ de mō q̄zuis māles sint ⁊ spāles quodāmō respectu silli simplr ꝓsiderati sunt tñ formales ⁊ abstrahētes a mā necessaria ꝓbabili ⁊ apparētū: ⁊ ideo bñ lz ipm determinare ꝗ has dīias ⁊ debet facere q: iste differētie sunt ipsius silli simplr sbm se ⁊ non ꝓhūt ipm ad aliā spēm silli. Ad aliud dicēdū q est ꝓsiderare mām duplr. s. aut pp diuersitatē que cōtingit ex nā māe tñ: aut pp diuersitatē i fōrma ꝓnte ad diūsitatē materie. ꝑmo mō nō cadit sub arte cōsideratio de diuersitate māe. scdo aūt mō cadit. vñ cū ad diuersitatez māe silli per ꝓpōnes de ineē ⁊ de mō cōsequat diuersitas alia fōrmā que diuersus est modus silliandi in his ⁊ in illis patet q rōne huius diuersitatis hēt cōsiderare dictā māe dīiam. ¶ Cōsequēter cōtingit dubitare de sufficientia: qz cū nō solū diuidat ꝓpō de qua fit sillis per modales ⁊ illā de ineē sed ēt per uerā ⁊ falsam cathegoricam ⁊ ipothetica ꝓbabilē ⁊ necessariā videt q qua rōne determinat de sillo respiciēdo ad has dīias ꝓpōnis modalem ⁊ de ineē deberet ēt determinare de sillo respiciēdo ad alias dictas dīias ꝓpōnis. Et dicēdū q non determinat ꝗ de sillo ꝓstituto sup ꝓpōnes ꝓbabiles ⁊ necessarias. qz ꝗ intēdit de sillo put est sup huiusmodi ꝓpōnes abstrahētes ab utrisqz ⁊ in sequētibus libris put sup huiusmodi ꝓpōnes. s. necessarias ⁊ ꝓbabiles: adhuc ꝗ solū intendit gñationē silli simplicis ⁊ ꝓstātis ex ꝓpōnibus simplicibus: ⁊ ideo nō respicit has dīias ꝓpōnis cathegoricū ⁊ ipotheticum. sillis enim cōpositus aut non est simplex sillis vnus sed multi: aut nō hēt rōnē silli simplr nisi diminute ⁊ scdario cuz sit ex ipothesi ⁊ de tali sillo nō intēdit hic. adhuc ipse intēdit ꝗ de sillo penitus ostensiuo ⁊ optime ostēsiuo ⁊ talis semp fit ex ueris. sillis aūt ex falsis est quo ad quid ipotheticus est enim aliquo mō ex ipothesi sicut patebit in scdo ⁊ ideo nō respicit ꝗ ad has differētias uerū ⁊ falsum ad ꝓstitutionē silli: sed supponendo ꝗ sillm de quo determinat eē ex ueris. in scdo determinabit de sillo ex falsis in quo de modis silli ex ipothesi intēdit. iste aūt differentie diuersificāt ꝓpōnē quantū ad formā eius. s. quātū ad cōpōnē ⁊ cadūt a mā diuersificante in mō ⁊ fōrma silli ostēsiui simplr de quo hic determiat: ⁊ ideo determinādo ꝗ de tali sillo ꝓsiderat ad dictas differētias. s. de inesse ⁊ de mō. ¶ Adhuc dubitari pōt de sufficiētia. querit enim q̄re nō cōsiderat ꝓpōnē de ipossibili ineē ad silli ꝓstitutionē sicut de ineē ⁊ de necessario ineē ⁊ de ꝓtingēti ineē ⁊ ꝗ patet ex ꝑdictis. ꝓpōnes eni de ipossibili sunt sbm rē de necessario: affirmatiua eni de ipossibili est negatiua de necessario ⁊ negatiua de ipossibili affirmatiua de necessario: ⁊ ita oēs ꝓpōnes de mō aut sunt sbm rē de necessario aut de ꝓtingēti. ꝓtingēs enī ⁊ possibile ꝓuertunt in oīonibus. ¶ Cōsequēter forte dubitaret aliqs de dictis in lra ⁊ primo de eo qd primo ostēdit: diuersitas enim silli nō ꝓsistit nisi sbm figuram ⁊ modū. sed ꝓpō de ineē ⁊ de necessario nō diuersificāt figurā ⁊ modū ergo nō est diuersus sillis de ineē ⁊ de necessario cuius oppositū dicit. ⁊ dicendū q q̄zuis figura ⁊ modus nō diuersificent penes ꝓpōnes de ineē ⁊ de necessario in vnifōrme gñatiōe: diūsificant tñ figura ⁊ modus in illis in gñatione mixta alteri. silr diuersificat sillis sbm figurā ⁊ modū in illis de ineē ⁊ de cōtingēti sicut patebit infra ⁊ sic patet q diuersus est sillis de ineē ⁊ necessario ineē ⁊ ꝓtingēti inesse. adhuc in oibus his est repire diuersitatē sbm mām ⁊ cōclonē q̄zuis nō eēt repire diuersitatē in figura ⁊ mō. ⁊ ita patet q sermo Aqz. uerus est. ¶ Cōsequēter dubitabit de eo qd ꝓxio ostendit. videt enim repugnare ei qd ꝑmo ostēdit si silr fit ⁊ nō fit sillus in illis de ineē ⁊ de necessario ineē sicut ostēdit secundo

loco tūc nō est diuersus sillꝰ de ineē ⁊ de necessario cu/
ius oppositū ꝑus ostēsum est ⁊ dicēdū ꝙ sillr fit ⁊ non fit
sillꝰ de ineē ⁊ de necessario quo ad formam diuersus tñ
est quātū ad mām ⁊ ita nō repugnāt sermones. ¶ Cō/
sequēter queret q̄re dicit q̄rtū scde ⁊ qntū tertie non re/
duci sillr sicut in illis de ineē cum tñ pñt reduci per ipossi
bile ut videt in illis de necessario sicut in illis de ineē. ⁊
dicēdū ꝙ intēdit Aꝫ. dicere ꝙ q̄rtus ⁊ qntus nō redu/
cant sillr in illis de necessario sicut reducunt alij modi i
perfecti in illis de necessario. alij enim reducunt per cō
uersionē istī aūt nō sed per expōnē. Sed qdā dicūt istos
duos modos posse reduci per ipossibile: ⁊ qdā dicūt nō
posse: q̄re queritur utrū sic fit uel nō. ⁊ videt ꝙ possint. fiat
enim q̄rtus scde sic de necessitate oē. b. est. a. de necessita
te aliqd. c. nō est. a. ergo de necessitate aliqd. c. nō est. b. si
nō sequit det oppositū. s. nō de necessitate aliqd. c. nō est
b. qd egpollet isti ꝓtigit oē. c. eē. b. fiat ergo hoc argumē/
tum in ꝑmo ꝑme ex illa ⁊ maiore sic de necessitate oē. b.
est. a. ꝓtingit oē. c. eē. b. ergo ꝓtingit oē. c. eē. a. qd nō pōt
stare cū minore. Sillr aūt ꝑbet qntus tertie sic de neces
sitate aliqd. b. non est. a. de necessitate oē. b. est. c. ergo de
necessitate aliqd. c. nō est. a. det enim oppositū. s. non de
necessitate aliqd. c. nō est. a. que egpollet isti cōtingit oē
c. eē. a. ⁊ fiat sillꝰ in ꝑmo ꝑme ex ista ⁊ minore sic contin/
git oē. c. eē. a. necesse est oē. b. eē. c. ergo cōtingit oē. b. eē
a. qui nō stat cū ꝑma. Sed dicet aliqs ꝙ nō bñ fit ꝑbatio
isti enim ultimi sillꝰ nō tenēt nec sunt sillꝰ. Cōtra inferius
ubi docet mixtio necessarij ⁊ ꝓtingētis docet: q: si maior
sit de necessario ⁊ mior de ꝓtigēti uel ecōuerso dūmodo
minor de necessario sit affirmatiua fit sillꝰ in ꝑmo ꝑme
ꝑclonis de ꝓtingēti tales aūt fuerūt dicti sillꝰ. Adhuc cū
dicit de necessitate oē. b. est. a. ꝓtingit oē. c. eē. b. ergo ⁊ cē.
ponat minor ineē ex quo est cōtingēs ⁊ sequit sic de ne
cessitate oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo de necessitate omne
c. est. a. talis enim ꝓtingō ostēdet utilis in ꝓximo capꝰ
sequēti q: ex maiori de necessario ⁊ minori de ineē seq/
tur ꝑclo de necessario ⁊ si necesse est oē. c. eē. a. ergo con
tingit oē. c. eē. a. ⁊ ita patet ꝙ dictus sillꝰ est bonꝰ de mix
tione necessarij ⁊ ꝓtingētis ⁊ idē ēt pōt ostēdi de illo sil/
logismo mixto qui fit ad ꝑbādū qntū moduꝫ tertie per
pōm illiꝰ de cōtingēti ineē. ¶ Ad oppositū sic iferiꝰ ubi
docet mixtio necessarij ⁊ ꝓtingētis accipit ꝓtingēs in ꝑ
missis pro ꝓtingēti nō necessario. s. qd pōt eē ⁊ nō eē. illa
aūt de ꝓtingēti que egpollet negatiue de necessario est
de cōtingēti pro possibili ⁊ tale ꝓtingēs nō accipitur ad
mixtionē in dictis sillꝰ q̄re manifestum est ꝙ mixtio di
ctoꝝ sillꝰoꝝ nō ꝑcedit ꝑm ꝙ inferius docet de mixtione
necessarij ⁊ ꝓtingētis ⁊ ita nō tenet modus argumenti.
Adhuc illa de possibili uel cōtingēti que cōuertit cū ne
gatiua de necessario est de cōtingēti pro possibili. tale au
tem ꝓtingēs abstrahit a terminis simplr ineē sumptis ⁊
nō simplr ineē sumptis sic aūt accipiebat ꝓtingēs in di/
ctis sillꝰ q̄re ꝓtingēs in illis abstrahit ab utrilqꝫ termis
q̄re si talis de ꝓtingēti ponat ineē nō opꝫ ꝙ fit de inesse
simplr sed pōt eē de ineē ut nūc: sed ex vna de necessario
⁊ altera de ineē ut nūc non sequitur cōclo de necessario si
cut patebit in ꝓximo capꝰ. ergo q̄ꝫuis illa de cōtingēti
ponat ineē nō eēt utilis mixtio de necessario ⁊ ineē ⁊ ita
dictus modus arꝯ per pōm in eē illius de cōtingēti non
ostēdit ꝓpositū. Et dicēdū ꝙ q̄rtus scde ⁊ qntus pñt re/
duci per impossibile ⁊ eēt tūc mixtio ꝓtingētis ⁊ necessa
rij sicut supius factū est in reductione illoꝝ. sed sciēdum
ꝙ ꝑpō de cōtingēti accepta in tali mixtione pōt esse de
cōtingēti triplr. aut enim est de ꝓtingēti pro possibili ꝗz ꝙ
indifferēter se hēt ad necessariū ⁊ non necessariū aut de
ꝓtingēti pro nō necessario aut de cōtingenti pro necessa
rio. si fit de cōtingēti pro nō necessario. s. qd pōt eē ⁊ non
eē tūc in reductione q̄rti modi scde figure maiore exñte
de necessario ⁊ minore de dicto cōtingēti sequitur concl'o
de cōtingēti pro possibili ꝑm ꝙ infra docebit in mixtio/
ne necessarij ⁊ ꝓtingētis sed nō ꝑbat per h q̄rtus secūde
qꝫ illa de ꝓtingēti que ꝓuertit cū opposito concl'onis est
de ꝓtingēti pro possibili ⁊ eodē mō accipi dꝫ in sillꝰ pfi/
ciēte q̄rtū scde. si vō sit de cōtingēti cōi qd indifferēter se
habet ad necessariū ⁊ nō necessariū erit ꝑm ꝙ tale inuti
lis ꝓiugō maiore exñte necessaria ⁊ minore de ꝓtingen
ti. nō enim pōt in ꝑclonē de ꝓtingēti nō necessario sicut
patet: nec de ꝓtingēti pro possibili. nō enim opꝫ sequi ad
ꝑnis qd sequitur ad añs sed talis cōclo sequit minore exñ
te de cōtingēti pro nō necessario: ⁊ ad tale ꝓtingēs sequi
tur ꝓtingēs cōe: nec sequitur concl'o de necessario nisi illa
de ꝓtingēti eēt talis ꝙ ipsa posita ineē eēt de ineē simplr
sed ꝓtingēs cōe si ponat ineē nō opꝫ ꝙ sit de ineē simpli
citer sed pōt eē de ineē ut nūc. Si aūt accipiat illa de cō/
tingēti pro ꝓtingēti qd est necessariū ita ꝙ ipsa posita de
ineē sit de ineē simplr sequit cōclo de ꝓtingēti pro possi
bili ⁊ posita minore ineē sequit ꝑclo de necessario ⁊ taꝫ
ꝑclo de necessario q̄ꝫ illa de ꝓtingēti destruit minorē q̄r
ti modi ⁊ in hūc modū accipiēdo illā de ꝓtingēti pōt q̄r/
tus scde ostēdi per ipossibile ⁊ forte cū illa de ꝓtingēti qꝫ
ꝓuertit negatiue de necessario accipit de ꝓtingēti ꝑ pos/
sibili nō uerificat talis de ꝓtingeti in terminis de inesse
simplr in qbus cōtingēs accipit pro necessario. ex his pa
tet quō q̄rtus scde pficit per impossibile per mixtionem
cōtingētis ⁊ necessarij. ⁊ patet ēt quomō nō sillr dicēduꝫ
de sillꝰ pficiēte qntū tertie. fit enim mixtus de cōtingēti
⁊ necessario sed maior est de cōtingēti: ⁊ qꝫ illa de cōtin/
gēti accepta pro maiore ꝓuertit negatiue de necessario
⁊ ita est de cōtingēti pro possibili ꝑm qd ipm descēdit in
necessariū: ita ꝙ si ponat in eē ꝗz ꝙ negatiua de necessa/
rio ꝓuertit erit de ineē simplr. ex tali aūt ꝓuersione ⁊ mi
nore de necessario sequitur ex necessitate ꝓtingēs pro pos/
sibili que repugnat maiori in qnto mō ideo per contin/
gēs sic acceptū cū necessario mixtū pficit qntus tertie. ⁊
si poneret illa de cōtingēti ineē sequeret cōclo de necess
sario cū maior sit de ineē simplr. si aūt aliter accipiat con
tingēs in sillꝰ pficiēte hos duos modos nō pficient per
impossibile: ⁊ sic patet quomō isti duo modi pfici pñt ꝑ
impossibile. Si aūt querat aliqs q̄re sic nō perficiat eos
Aꝫ. in lra h pōt eē qꝫ de gnatione mixta sillꝰoꝝ nihil ad/
huc oīno manifestū est ⁊ h pfectio nō fit sine mixtione.
ex iam dictis patet manifeste rñsio ad obiecta in utraqꝫ
parte dubitationis ⁊ patet vitas questionis. ¶ Sed ul
terius forte dubitaret aliqs de expōne quā ponit. videt
enim esse fallacia ꝑnis in pfectione quarti modi secūde
per expōm cū infert necesse est h. c. non eē. b. ergo neces
se est aliqd. c. nō eē. b. ꝑcedit enim ab inferiori ad supꝰ
cū negatione. Et dicēdū ꝙ añs ⁊ ꝑnis siue inferius ⁊ su/
perius nō cadūt ibi sub negatione ⁊ ita nō distribuūtur
per negationē ⁊ ita argumētū necessariū est. ꝑcedit enim
ab inferiori affirmatiue ad supius affirmatiue. Adhuc
cū fiat expō subiecti ꝑticularis negatiue in dictis modis
queret quomō fieri hēat expō ad hoc ꝙ sit in eadē figu/
ra ⁊ quomō fiet sillꝰ expositus in eadē figura cuꝫ eo qui
exponit. Et dicēdū ut dicūt aliq ꝙ nō fit expō per singu
laria uere sed per minus ulꝰia ⁊ illa sumi debēt ulꝰ sic ne
cesse est oēm hoiem eē aial necesse est quoddā albuꝫ nō
eē aial ergo necesse est albū nō eē hoiem exponi debet
albū nō per aliqd signatū singulare sensibile sed per ali/
qd ꝑticulare albuꝫ cuiusmodi est nix ⁊ ideo debet sumi
ulꝰ ⁊ fiet sillꝰ in scdo scde sic necesse est oēm hoiem esse
aial necesse est nullā niuē eē aial ergo necesse est nullaꝫ
niuē eē hoiem: ⁊ ita cū nix sit aliqd albuꝫ necesse est ali/
qd albū nō eē hoiem. Cōsilr faciēda est expō in qnto ter
tie ⁊ fiet sillꝰ expositorius in scdo tertie ⁊ ita utrobiqꝫ fit
sillꝰ expositorius in eadē figura cū eo qui exponit lꝫ nō
in eodē mō: sic satis bñ dici pōt. pōt ēt dici ꝙ expō Aꝫ.
fieri pōt per sensibile singulare ita ꝙ. c. exponat per hoc

sensibile.c.ut p̃dictũ est ⁊ fiet sill's expositorius in quarto secũde p̃cise in eodẽ mõ:⁊ in gnto tertie sil'r fiet manẽte minore que est ul'is.si aũt fiat expositio in gnto tertie tã in maiori q̃z in minori tũc eẽt utraq; ꝓpositio singularis ⁊ sequtur ꝓnũtiam fore notã ⁊ fit sill's expositorius adhuc in tertia figura sicut ille qui exponit ly ibi nõ sit sufficiẽter aliqs modus tertie põt eni eẽ tertia figura ⁊ si nõ sit aliqs modus eius sicut patet ex p̃dictis:⁊ nõ q̃ ad sufficientiã modoꝝ in vnifo:mi gnõne sill'oꝝ de necessario supponẽda sunt p̃n^a eadẽ penitus in oi figura que p̃us supposita sunt in gnõne sill'oꝝ de ineẽ ⁊ tot erũt modi p̃ per oẽm figurã quot ⁊ ibi ⁊ nõ amplius.

a Accidit aũt q̃ñq; ⁊ altera ꝓpõne necessaria necessariũ fieri sill'm. Aeꝝ nõ utralibet. sed que ad maiorẽ extremitatẽ ut si.a.qdẽ.b.ex necessitate sumptũ est ieẽ uel nõ ineẽ.b.autẽ.c.inesse tñ. Sic enim sumptis ꝓpõnib^9 ex necessitate a.c.ierit uel nõ ierit. Nã qm̃ oi.b.ex necessitate iest ul' nõ iest.a.c.aũt aliqd̃ eoꝝ que sunt.b.manifestũ qm̃ ⁊.c.ierit alterũ hoꝝ ex necessitate. Si aũt.a.b.qdẽ nõ est necessaria ꝓpositio.b.c.autẽ necessariũ:nõ erit conclusio necessaria. Nam si esset accidit a.alicui.b.inesse ex necessitate per p̃mam ⁊ tertiam figuram.hoc autem falsuz:cõtingit enim tale esse.b.cui possibile est.a. nulli ieẽ.est ẽt ex terminis manifestuz qm̃ nõ erit ꝛcl'o necessaria ut si.a.qdẽ sit motus.b.aial in quo sit.c.hõ:nãq; hõ aial est ex necessitate:mouet aũt aial nõ ex necessitate:neq; hõ. Sil'r aũt ⁊ si p̃uatiua sit.a.b. Nam eadem demonstratio.

¶ Postq̃z determinauit vnifo:mẽ gnõnem sill'oꝝ de necessario hic intẽdit de gnõne eoꝝ mixta:que.s.est a mixtione necessarij ⁊ ineẽ ⁊ diuidit in ꝓtes tres ⁊ tres figuras in quaꝝ p̃ma docet istã mixtionẽ in p̃ma figura ⁊ diuidit hec ꝓ in duas.in p̃ma ponit ꝛiugõnes ul'es in se cũda ꝓticulares cũ dicit_in ꝓticularibus aũt.] In p̃ma sic ꝓcedit.p̃mo ponit quãdã regulã p̃m quã ꝓcedũt ꝛiugõnes dicẽs q̃ aliqñ accidit ꝛcl'o de necessario ex altera ꝓpõnũ exñte tali:⁊ ga dixit q̃ñq; exponit ꝑ dicẽs q̃ nõ sit hoc utralibet ꝓpõnũ exñte de necessario sed maiore exñte de necessario ⁊ minore de ineẽ tñ:in quo tñ intẽdit hãc regulã maiore exñte de necessario ⁊ minore deineẽ sequtur cõcl'o de necessario ⁊ ꝑ est_accidit aũt q̃ñq;.] secũdo ponit ꝛiugõnes ⁊ p̃mo utiles secũdo iutiles.ponit ergo duas utiles simul quorũ altera hẽt maiorẽ affirmatiuã altera vo negatiuã sic si necesse est oẽ.b.eẽ.a.ul' nullũ.b.⁊ oẽ.c.est.b.ergo oẽ.c.necesse est eẽ.a.ul' nullũ c.⁊ manifestat necessitatẽ istoꝝ modoꝝ per hoc qd̃.c.essentialiter est sub.b.sicut dicit.⁊ tõ q:.a.necessario d: de b.uel remouet ab ipo:necessario.a.d: de.c.uel remouetur ab ipo:⁊ patet hoc per dici de oi ⁊ de nullo ⁊ per hãc ꝓpõnem ante p̃dicamentoꝝ qñ alterũ de altero ⁊c.⁊ ꝑ est_ut si.a.⁊c.] Deinde ponit ꝛiugõnes iutiles ⁊ ponit tñ duas que peccãt tñ cõtra ꝓprũ ꝓncipiũ ꝑ obseruandũ hñtes maiorẽ de ineẽ ⁊ minorẽ de necessario.quarũ ꝓo: est ex affirmatiuis.secũda hẽt maiorẽ negatiuã ꝓcedit ergo sic.p̃mo dicit q̃ iste ꝛiugõnes inutiles sunt ⁊ ꝑ_Si aũt.a.b.] secũdo hic ostẽdit ⁊ p̃mo de illa que constat ex affirmatiuis.secũdo de illa que habet maiorẽ negatiuã:inutilitatẽ p̃me ꝛiugõnis ostẽdit dupliciter.s.per rõnem ⁊ per instãtiã in termis.per rõnẽ sic,in tali dispõne aliqd̃ sequtur ad ꝛclusionem sine quo p̃misse possunt esse uere ergo cõclusio ex premissis non sequitur.ueruz eni aẽs nõ põt esse sine uero cõsequente. Q̃z autẽ aliqd̃ sequit ex cõclusione sine quo premisse possunt esse uere ostendit sic sit talis ꝛiugõ oẽ.b.est.a.de necessitate oẽ.c.est.b.ergo de necessitate oẽ.c.est.a.deinde ex cõcl'one ⁊ minore uel ex cõcl'one ⁊ ꝓuersa minoris arguat vnifo:mi ter ex illis de necessario in p̃mo tertie figure ul' in tertio p̃me sic de necessitate oẽ.c.est.a.de necessitate omne c.est.b.uel aliqd̃.b.est.c.ergo de necessitate aliqd̃.b.est a.sed sine hac põt maio: esse uera.ꝑ enim oẽ.b.est.a.põt eẽ uera q̃ñuis possibile sit nullũ.b.eẽ.a.⁊ ꝑ est_nã si est_] deinde ostẽdit idẽ per instãtiã in terminis oẽ aial mouetur necesse est oẽm hoiem eẽ aial ⁊ tñ necesse est omnẽ hoiem moueri ⁊ sic cõcl'o non est de necessario cũ tñ minor sit de necessario ⁊ maio: de ineẽ ⁊ ꝑ est_est ⁊ terminis mediũ.] Cõsequẽter dicit q̃ illa ꝛiugõ que hẽt maiorẽ negatiuã ⁊ minorẽ de necessario oino sil'r ostẽdet iutilis.s.⁊ per expõnẽ eãdem ⁊ per eosdem terminos ⁊ ꝑ est_similiter autem ⁊ si priuatiuus.]

¶ In ꝓticularib^9 aũt sill'is si ul'is est necessaria:⁊ ꝛcl'o erit necessaria. Si aũt ꝓticularis:nõ necessaria siue p̃uatiua siue p̃dicatiua fuerit ul'is ꝓpositio. Sit aũt p̃mũ ul'is ꝓpositio necessaria ut.a.qdẽ oi.b.insit ex necessitate.b.aũt alicui.c.isit solũ. necesse est.a.alicui.c.ieẽ ex necessitate. Nã.c.sub b.est.b.aũt oi.a.ierat ex necessitate. Similiter aũt ⁊ si p̃uatiuus sit sill's. Nã eadem erit demõstratio. Si aũt ꝓticularis sit necessaria nõ erit ꝛcl'o necessaria. Nihil eniz ꝑossibile euenit q̃ẽadmodũ nec in ullib^9 sillogismis. Similiter ⁊ in priuatiuis. Termini motus animal album.

¶ Cõsequẽter determinat ꝛiugõnes ꝓticulares ⁊ primo dat regulã p̃m quã oẽs ꝓcedũt dicẽs q̃ si ul'is ꝓpõ fuerit de necessario ⁊ minor ꝓticularis de ineẽ sequit ꝛcl'o de necessario siue ul'is fuerit affirmatiua siue negatiua. si aũt ecõuerso nõ sequtur cõcl'o de necessario ⁊ ꝑ est_in ꝓticularib^9.] Scdo ponit ꝛiugõnes ⁊ p̃mo utiles scdo iutiles.utiles aũt ponit duas q̃rũ p̃ma est ex affirmatiuis scda hẽt maiorẽ negatiuã ⁊ ꝓbat necessitatẽ earũ per dici de oi ⁊ de nullo in necessariis dicẽs q̃ minor extremitas essentialiter est sub medio ⁊ ideo qcqd̃ necessario dicit de medio dicit ⁊ de minore extremitate per illã regulaz qñ alterũ de altero ⁊ ꝑ est_sit aũt p̃^m.] deinde ponit cõiugationes iutiles duas que peccãt ꝛtra ꝓprũ ꝓncipiũ huius mixtionis q̃rũ ꝓo: ex affirmatiuis est.scda vo hẽt maiorẽ negatiuã minorẽ ꝓo affirmatiuã ꝓticularem de necessario ⁊ dicit q̃ nullũ ꝑossibile euenit q̃ñuis dicatur q̃ iste ꝛiugõnes sint iutiles ⁊ hoc ostẽdit per instãtiã in terminis eisdẽ quos posuit in ul'ibus ꝛiugõnibus ⁊ ꝑ ẽ_Si aũt ꝓticularis.] Sz hic dubitat p^o de ipa mixtiõe in mixtione eni nãli sic est q̃ ex duobus ad iuicẽ mixtis nõ gnãtur alterũ mixtoꝝ sed aliqd̃ cõe his:ergo ut videtur sil'r debet eẽ in ista mixtione q̃ ex illa de necessario ⁊ illa deineẽ ad inuicẽ mixtis nõ ꝓcedit ꝛcl'o de necessario nec de ineẽ sed aliqd̃ mediũ. Adhuc cuz maio: sit de necessario ⁊ alia deineẽ qua rõne sequit cõcl'o de necessario ⁊ cõcl'o deineẽ ⁊ ita cũ utraq; sequat sequtur neuter sed aliquid cõe mediũ. Et dicẽdũ q̃ secus est de mixtiõe

nāli que est uere mixtio ⁊ de mixtiōe methaphorica. In mixtione eni nāli mixta nō manēt ꝓpe ſb actib⁹ ſuis: ⁊ iō ex eis nō ꝓducit aliqd mixtoꝝ. in mixtione aūt hic dicta que dr methaphorice ꝓpōnes que dicuntur miſceri manēt ſb actib⁹ ſuis ꝓprijs ⁊ cōpletis. adhuc altera ꝓpō ſicut maior totā potētiā ⁊ ꝓnntiā ſillr hēt: ⁊ ppea ex eis generat ꝯclo ſillr maiori ꝓpōni per hoc pz rnſio ad utrūq; obm. ¶ Adhuc dubitat qr videt hic ſupfluere mixtio. docuit eni ꝓxio ſufficiēter ſillogiçare ꝓpōm de nēcio ⁊ hoc ex utriſq; nūc aūt adhuc docet ſillogiçare ꝯclonem de nēcio ḡre videt q̄ altera iſtaꝝ ptiū ſupfluēt ad hīdā ꝯclonem de nēcio. Adhuc videt q̄ ſi ex vna de ineſſe ⁊ altera de nēcio ſequit ꝯclo de nēcio q̄ in gnōne vniſormi de nēcio aliqd ſit qd ſit nō cauſa ut cauſa ꝯclonis. ponit enim ad minorē modus ueritatis ſine quo adeo bñ ſequit ꝯclo de nēcio ſicut cū illo. ¶ Ad pmū dicēdū q̄ q̄tuis in gnōne vniſormi ⁊ mixta: ſillr doceat ſillogiçare ꝯclonem de nēcio: neutrū tñ ſupfluit: diuerſus eſt eni modus ſillogiçādi hinc ⁊ ide: ⁊ talē diuerſum modū hēt ipe determinare: ⁊ eſt ſile q̄ pma ⁊ ſecūda figura ſillr ſillogiçāt ulem negatiuā: neutra tñ quo ad illā ꝯclonez ſuperfluit qr diuerſus eſt modus. ¶ Ad 2m dicēdū q̄ in gnōne vniſormi ſillr de nēcio nō eſt nō cauſa ut cauſa gcgd eni pm rē eſt cauſa ibi ꝯclonis eſt etiā cauſa i mixtione de nēcio ⁊ ineē. In mixtione enim illa minor eſt de ineē ſimplr ſicut dicit Aſt. in textu. ⁊ ita ſbm eēntialiter eſt ſb pdicato ⁊ ita eſt ꝓpoſitio nēcia: quare idez eſt pm rē ei que eſt de nēcio. ⁊ ſi nō ſit idē pm modū: quare patet q̄ gcgd rei eſt cauſa ꝯclonis in gnōne vniſormi: eſt ēt cauſa cōclonis in mixtione: lz diuerſus ſit modus ⁊ ita nō eſt nō cauſa ut cauſa in vniſormi gnōne reſpectu gnōnis mixte. modus eni ſupaddit⁹ ad minorē non addit aliqd rei ſed modi ſup gnōnem mixtā. ¶ Cōſequēter dubitat. utrū maiore exñte de ineē ⁊ minore de neceſſario ſequat ꝯclo: ſaltē de ineē cū nō poſſit ſequi ꝯclo de nēcio: ⁊ videt q̄ nō cū nō determinet ꝯ Aſt. videt autē q̄ ſic qr qd ſegtur ad ꝯnſ ſegtur ad añs: ſed ꝓpō de neceſſario eſt añs ad ꝓpōnem de ineē ⁊ utraq; exñte de ieē ſegtur ꝯclo de ieē. ergo altera exñte de neceſſario ⁊ altera de ineē ſegtur eadē ⁊ hoc uerū eſt. Sed tunc querit quare Aſt. talē mixtionē nō determiauit. ⁊ dicēdum q̄ ex duab⁹ ꝓpōnibus quarū altera eſt de ineē ⁊ altera de neceſſario ſiue maior fuerit de neceſſario ſp ꝯclusio eſt de ineē vñ circa hoc nō ꝯſiſtit diuerſitas nec difficultas: ⁊ ꝓpterea talē mixtionē non determinat ſed nō ſegtur ex talib⁹ duabus ꝓpōnib⁹ quōcūq; ſe habeāt cōclo de neceſſario imo circa hoc eſt diuerſitas ⁊ iō mixtionē illā determinat que ꝯcludit ꝯclonez de neceſſario nō faciēs mētionē de illa que cōcludit ꝯclonem de ineē Sed tūc qr ex iā dictis patet q̄ maiore exñte de ineſſe ⁊ minore de nēcio ſegtur cōclo de ineē tñ. ecōuerſo autē ſe hñtibus ſegtur ꝯclo de nēcio ⁊ de ineē querit cā hui⁹ Et dicēdū q̄ ꝯclo eſt ꝑs maioris ⁊ maxime pm pdicatū in quo coicat cū ipa: eſt q̄tū ad ſbm ꝑs minoris: ⁊ iō ſegtur minorē in diſpōnib⁹ accñtibus ſbto eius que ſūt vniuerſalitas ⁊ pticularitas. maiorē aūt in diſpōnibus accñtibus pdicato eius que ſunt affirmatiuū ⁊ negatiuū de ineē ⁊ de mō: ⁊ iō cū maior eſt de ineē: pmo ſegtur ꝯclo de ineē: ſed ex illa de ineē nō ſegtur illa de nēcio: ⁊ ideo qñ maior eſt de ineē ſegtur tñ concl̄o de ineē. qñ autem maior eſt de neceſſario: pmo ſegtur cōcl̄o de neceſſario ⁊ ex illa cōcludi pōt ꝯclo de ineē ⁊ iō qñ maior eſt de neceſſario ſegtur cōcluſio de neceſſario ⁊ de ineē. pmo tñ ⁊ pſe illa de nēcio: reliqua vo ex ꝯnti. ¶ Cōſequenter forte dubitaret aliqs quot ſunt ꝯ cōiugōnes ⁊ quare tñ decē utiles ſunt ⁊ ſupponēda ſunt ꝯ ꝓncipia cōmunia oium figurarū etiā ꝓncipia cōmunia ꝓme figure que conſequent eā ubicūq; ſit ⁊ ꝑter oia hec eſt vnū ꝓncipiū ꝓprius huius mixtionis in hac figura. ſ. q̄ maior ſit de neceſſario quibus ſuppoſitis fiāt cōbinationes ſic cuz due ꝓpōnes ſint in ſillr: aut utraq; eſt ulis aut utraq; pticularis: aut maior ulis aut minor pticularis aut ecōuerſo. deide vnūquodq; iſtoꝝ q̄tuor diuidat in alia q̄tuor per cōbinationes ⁊ affirmationis ⁊ negōnis ſic ſi utraq; eſt ulis. aut utraq; eſt affirmatiua aut utraq; negatiua: aut maior eſt affirmatiua ⁊ minor negatiua aut ecōuerſo ⁊ ſimiliter de alijs mēbris ⁊ erūt tā. xvj. ꝯiugōnes quarum vnaquaq; adhuc diuidit per duo ſic ſi utraq; ſit ulis ⁊ affirmatiua: aut maior eſt de ineē ⁊ minor de nēcio aut econuerſo. ⁊ ſilr ſi utraq; ſit negatiua ⁊ ita de alijs ⁊ ita in vniūſo ꝯiugōnes ſunt. xxxij. tñ. q̄tuor utiles. xxvj. autē peccāt cōtra aliqd ꝓncipiū ſicut patet intuēti. ⁊ ſi querat q̄re nō ponit oēs ꝯiugōnes inutiles. dicēdū q̄ hoc eſt qr fere oēs hñtur per determinata tñ q̄tuor tāgit peccātes ꝯtra ꝓprium ꝓncipiū huius mixtionis. Sed tūc dubitaret cū oporteat ꝯ maiorē eē de nēcio. videt enim q̄ talis cōiugatio inutilis ſit per terminos ſic de neceſſitate omis hō ē aial oē albū eſt hō nō tñ de neceſſitate oē albū eſt aial. ⁊ dicet aliqs q̄ ſi minor ꝓpō ſit de ineē ut nūc ita q̄ accipiat ſb medio aliqd cui ineſt per accñs nō ſegtur ꝯclo. ſz ſi accipiat minor de ineē ſimplr: ſequit nūc inſtātia ſcta nulla eſt qr minor eſt de ineē ut nūc. Sz ꝯtra Aſt. iſtat in ꝯiugōnib⁹ iutilib⁹ accipiēdo illā de ineē ut nūc: ergo videt q̄ ſilr poſſit fieri recte iſtātia in ꝯiugōnib⁹ utilib⁹ per illā de ineē exñtē ut nūc. Adhuc ſi ꝯiugō illa cui⁹ maior eſt de nēcio reputet utilis eo q̄ minor cū ſit de ineſſe ſimpliciter ſegtur ꝯclo de nēcio eadē rōne ⁊ illa eſt utilis ubi minor eſt de nēcio: maiore eni exñte de ineē ſimpliciter ſequit cōcl̄o de nēcio ſic. oē aial eſt ſenſibile: de neceſſitate omis hō eſt aial ergo de neceſſitate omis hō eſt aial ſenſibilis. Et dicēdū q̄ maior ꝓpō in ꝑ figura ꝯtiet totū ſillm ⁊ ꝓnntiā ei⁹ qr tā ꝯclo q̄z minor ꝑs eius eſt: ⁊ iō maior cū ſit de nēcio appropat ſibi minorē ita q̄ oportet ipm eē de ineē ſimplr: ⁊ minorē extremitatē eēntialiter accipi ſb medio ita q̄ mior ſit pm rē nēcia: ꝑs eni neceſſarij in q̄tū hoꝝ nō eſt niſi nēcia: maior aūt cū ſit de ieē qr minor nō pōt ſibi appropare maiorē ſed ecōuerſo nō oz illā maiorē eē de ineē ſimplr: ſed bñ poterit eē de ineē ut nūc: patet igit q̄ per nām eius qd eſt dici de omi ⁊ de nullo: ⁊ per illā regulā qñ altera de altero. q̄ qñ maior eſt de nēcio appropriat minor ut ſit de ineē ſimpliciter: ⁊ iō cōtra talē ꝯiugōnem nō eſt inſtare per minorē de ineſſe ut nūc. qñ aūt minor eſt de nēcio qr minor nō appropat ſibi maiorē pōt maior eē de ineē ut nūc uel de ineē ſimplr ⁊ iō ꝯtra talē ꝯiugōnem bñ licet ſtare per maiorē de ieē ut nūc: ex his patet reſponſio ad oppoſita: patet etiam q̄ de neceſſitate in hac mixtione huius figure oportet maiorē eē de neceſſario. ſ. qr maior ꝑtinet totū ſillm ⁊ ad ei⁹ exigētiā opz minorē eē ſed nō ecōuerſo. ⁊ qr ꝯclo ꝑs eſt maioris que aſſimilat maiori in diſpōnib⁹ pdicati ut pdictū eſt: ⁊ ita ſi ꝯclo de nēcio ſit nō pdicat eē ut nūc ſed eē hītudis. ⁊ nō q̄ in ꝓpōne de nēcio nō ꝑtur eē ut nūc ſed eē. ⁊ nō q̄ in mior accipiēda eſt mior extremitas ſb medio nō q̄ ſit ſb eo accñtaliter nec q̄ ſit ſb eo ut nūc ſz q̄ ſit ſb eo idifferēs ei. vbi gra. neēe eſt oēm homiem eē al deinde nō accipiēdum eſt ſub homine aliquid quod eſt ut nūc cuiuſmodi eſt ſor. nec quod pm accidēs cuiuſmodi eſt album: ſed aliqd ei indifferēs cuiuſmodi eſt aliqs homo. aliter enim nō habet neceſſitatē ꝯ mixtio. ⁊ per hꝯ patet rñſio ad hoc argumētū. omis homo de neceſſitate eſt animal ſor. eſt homo ergo ⁊ c. qr cuz q̄tuor modis poſſit ſumi ſub. ſcilicet album uel ſor. uel iſte homo uel aliquis homo ſoluz pm ultimam acceptionem: ſequitur concluſio de neceſſario ⁊ ſolum ſic neceſſaria eſt ꝯ mixtio. ¶ Nota etiā q̄ nō eſt propoſitio vniuerſalis neceſſaria in qua ponit terminus denominatiue dictus: niſi termini ſint

cõuertibiles uel sicut supius ⁊ inferius ut oẽ albũ est coloratũ. dicũt ẽt aliq ꝙ hec ppõ nõ est necessaria nullum albũ est nigrũ nec alia ꝓsilis nec etiaꝫ uera si addat modus necessitatis sic necesse est nullũ album esse nigrum ⁊ ꝗ uerum est.

¶ Secũda aũt figura si p̃uatia qdẽ ulis ppõ sit ⁊ nẽcia ⁊ ꝓcl'o erit necessaria: si aũt p̃dicatiua: nõ nẽcia.

Sit aũt p̃mũ p̃uatia nẽcia ⁊ .a. .b. qdẽ nulli ex nẽcitate .c. aũt isit tm̃. Qm̃ ergo ꝓuertit p̃uatiua: ⁊ .b. nulli .a. ierit ex nẽcitate .a. aũt oi .c. iest. q̃re nulli .c. ierit .b. ex nẽcitate .c. sub .a. est. Silr aũt si ad .c. ponat p̃uatim̃ nã si .a. nulli .c. ꝓtingit: ⁊ .c. nulli .a. poterit ieẽ .a. aũt oi .b. iest. q̃re nulli eoꝝ que sũt .b. ꝓtingit .c. fit enim p̃ma figura. Rursuꝫ ergo neqꝫ .b. .c. ꝓuertit eni silr. Si aũt p̃dicatiua ꝓpositio est nẽcia nõ erit ꝓcl'o nẽcia. Insit eni .a. oi .b. ex nẽcitate .c. aũt nulli isit solũ ꝓuersa ergo p̃uatiua fit p̃ma figura. Ostẽsum est aũt in p̃ma qm̃ cũ nõ est necessaria que ad maiorẽ est p̃uatiua nec cõcl'o erit necessaria: q̃re nec in his erit ex necessitate. Amplius aũt si ꝓcl'o est nẽcia accidit .c. alicui .a. nõ ieẽ ex nẽcitate. Si eni .b nulli .c. iest ex necessitate neqꝫ .c. ulli .b. inerit ex nẽcitate .b. aũt alicui .a. nẽce est ieẽ. Siqdẽ ⁊ .a. oi .b. nẽce est ieẽ. q̃re nẽce est .c alicui .a. nõ ieẽ. Sed nihil ꝓhibet .a. huius modi accipi cui oi .c. ꝓtingit eẽ. Amplius autẽ ⁊ si utiqꝫ sit termios ponẽtẽ ostẽdẽ qm̃ ꝓcl'o nõ est nẽcia. ut si .a. aial .b. autẽ hõ .c. ꝗo albũ. ⁊ ꝓpõnes silr sumpte sint: ꝓtigit eni aial nulli albo ieẽ: nec hõ inerit ulli albo: sed nõ ex nẽcitate. ꝓtigit eni hoiez fieri albũ: nec tm̃ donec aial nulli albo isit: q̃re cũ hec sint: necessaria erit cõclusio. simpliciter autem non necessaria.

¶ Hic determinat mixtionẽ necessarij ⁊ ineẽ in secũda figura ⁊ diuidit in duas. in p̃ma dat ꝓiugõnes ulies. in secũda pticulares cũ dicit _silr aũt se hẽbit._ in p̃ma sic ꝓcedit. ꝓmo dat regulã p̃m quã fiũt ꝓiugõnes ulies dicẽs ꝙ si in scõa figura ulis negatiua sit de necessario ⁊ ꝓcl'o erit de necessario. si aũt ulis affirmatiua fuerit de necessario nõ ꝓpter ꝗ erit ꝓcl'o de necessario ⁊ ꝗ est. _ in scõa figura. _scõ ponit ꝓiugõnes ⁊ p̃mo utiles scõ iutiles. utiles aũt ponit duas q̃rũ p̃ma fit iuxta p̃mũ modum ex maiore negatiua de necessario ⁊ minore affirmatiua de ineẽ cuius utilitatẽ ostẽdit reducẽdo ipsam in scõm p̃me per ꝓuersionẽ maioris dicẽs ꝙ necesse est minorem extremitatẽ eẽ eẽntialr sub medio ⁊ ꝗ est _ sic eniꝫ p̃m. _secũda ꝓiugatio fit iuxta scõm modũ hñs ulem negatiuaꝫ de necessario ⁊ affirmatiuã de ineẽ cuius utilitatẽ ostendit ꝓcludẽdo ꝓuersam ꝓcl'onis in scõ p̃me cõuersa minore ⁊ trãspositis ꝓpõnibus: ⁊ deinde ꝓuertit illã ꝓcl'onem ut habeat ꝓcl'onẽ p̃maꝫ ⁊ ꝗ est. _silr aũt ⁊ si ad .c. _ Cõsequẽter ponit ꝓiugõnes inutiles ⁊ sunt due peccantes ꝓtra ꝓprũ p̃ncipiũ ꝗ. q̃rũ vna cadit iuxta p̃mum modũ ⁊ hãc omittit. alia aũt iuxta scõꝫ cuius iutilitatẽ triplr ostẽdit. ꝓmo per reductionẽ in p̃mã figuram dicẽs ꝙ si maior sit ulis affirmatiua de necessario ⁊ minor ulis negatiua de ineẽ inutilis est ꝓiugatio quãtũ ad cõcl'onem de necessario ꝓuersa enim minore ⁊ trãspositis ꝓpõnibus fit p̃ma figura minore existẽte de necessario sed talis ꝓiugatio inutilis est ⁊ ꝗ est. _ si aũt p̃dicatiua. _secundo ostẽdit idẽ per ꝗ ꝙ aliqd sequtur necessario ad cõcl'onem sine quo põt eẽ uera p̃missa de ineẽ ⁊ ita p̃missa põt esse uera sine cõcl'one q̃re talis cõcl'o non sequit ex ea ꝗ modo ꝓiugõ ut ꝗ de necessitate oẽ .b. est .a. nulluꝫ .c. est .a. ergo de necessitate nullũ .c. est .b. ex ꝓuersa ꝓcl'onis huius ⁊ ꝓuersa maioris arguit in quarto p̃me sic de necessitate nullũ .b. est .c. de necessitate aliqd̃ .a. est .b. ergo de necessitate aliqd̃ .a. nõ est .c. sed cõuersa minoris. s. nullũ .a. est .c. põt eẽ uera sine pticulari de necessario põt enim eẽ uera. ⁊ si ꝓtingat oẽ .a. eẽ .b. ⁊ si ꝗ tũc ipsa minor. s. nulluꝫ .c. est .a. põt esse uera sine dicta pticulari de necessario ⁊ ita patet ꝓpositũ ⁊ ꝗ est. _ amplius aũt si cõcl'o. _tertio ostẽdit idẽ per instantiã in terminis sic de necessitate ois hõ est aial nullũ albũ est aial sic ita ergo nullũ album est hõ nõ sequtur q̃ uis enim nullũ albũ sit hõ dũ nullũ albũ est aial nõ sequtur ꝗ cum mõ necessitatis sequtur ergo concl'o de inesse sed non de necessitate inesse ⁊ ꝗ est _ amplius ⁊ si terminos. _

¶ Silr aũt se hẽbit ⁊ in pticularibus sillis: qm̃ p̃uatiua qdẽ ꝓpõ ulis fuerit ⁊ nẽcia: ⁊ ꝓcl'o erit nẽcia. Qm̃ aũt p̃dicatiua ulis priuatiua ꝗo pticularis non erit ꝓcl'o nẽcia. Sit aũt p̃mũ p̃uatiuũ ⁊ ulis ⁊ .a. nulli .b. cõtingat ex nẽcitate ieẽ .c. aũt alicui isit. Qm̃ ergo ꝓuertit p̃uatiua ⁊ .b. nulli .a. cõtingit ex nẽcitate .a. aũt alicui .c. inest. q̃re ex nẽcitate alicui eoꝝ que sunt .c. nõ ierit .b. Rursum sit p̃dicatiua ulis ⁊ nẽcia ⁊ ponat ad .b. qdẽ p̃dicatiuũ. Si ergo .a. oi .b. ex nẽcitate iest .c. autẽ alicui nõ iest: qm̃ non ierit .b. alicui .c. manifestũ est. sed nõ ex nẽcitate iest. nã idẽ termini erunt ad demõstrationeꝫ qui in ulibus sillis. Sed nec si p̃uatiua necessaria est pticulariter sumpta erit cõcl'o nẽcia. Nã per eosdẽ termios demõstratio.

¶ Cõsequẽter ponit ꝓiugõnes pticulares ⁊ ꝓcedit sic. ꝓmo dat regulã iuxta quã ꝓcedũt dicẽs ꝙ qñ ulis negatiua ꝓpõ est de necessario sequit concl'o de necessario ⁊ aliter nõ ex quo sequtur ꝙ iuxta q̃rtũ modũ non fit utilis cõiugõ cũ ibi nõ fit ulis negatiua ⁊ ꝗ _silr aũt. _scõ ponit ꝓiugõnes ⁊ p̃mo vnã utilẽ iuxta tertiũ modum cuius utilitatẽ ostẽdit per ꝓuersionẽ maioris ⁊ ꝗ est _ sic auteꝫ p̃m. _scõ ponit inutiles ⁊ sunt tres. q̃rũ vna cadit iuxta tertiũ modũ hñs pticularẽ de necessario ⁊ hanc omittit. due alie sunt iuxta q̃rtũ modũ q̃rum vna hẽt ulem affirmatiuã de necessario quã ostẽdit tm̃ posse in ꝓcl'onem de ineẽ ⁊ nõ in ꝓcl'onẽ de necessario per termios eosdẽ qui ponebant in ꝓiugõnibus utilib' ⁊ ꝗ est _ rursum sit p̃dicatiua. _alia aũt hẽt pticularẽ negatiuã de necessario qd̃ ostẽdi põt per eosdẽ termios. uerũtã sciẽdũ ꝙ aliter ordinãdi sunt termini q̃ꝫ hus ad ostẽsionẽ iutilitatis huius modi: debet enim hõ eẽ mediũ ⁊ albũ maior extremitas ⁊ aial minor: sic oẽ albũ est hõ de necessitate quoddã animal nõ est hõ sed non sequit de necessitate quoddã aial nõ est albũ ⁊ ꝗ est _ Sed nõ si p̃uatiua. _ ¶ Dubitabit

dic forte aliqs q: videt eē istātia ꝗ ꝯiugōnes utiles ubi/
cūq; illa de ieē nō ē de ieē simplr ut ꝗ pᵐ modū sic de ne
cessitate nullus hō ē lapis oē albū ē lapis sit ita ex his nō
segt ꝯclo de nēcio. Et dicēdū q̄ silr hᵒ figure descēdūt
a 2ᵒ pᶜ ⁊ i illū reducunt vñ ulis negaᵃ i ista figura hēt eā
dē potētiā quā ⁊ i pma q: descēdit ab ea ⁊ eā reducit ſz
ulis negatiua i pma figura ē maior q̄ approbat sibi affir/
matiuā ut sit de ieē simplr ⁊ nō ut nūc ut pus dictū ē q̄re
⁊ ulis negaᵃ i hac 2ᵃ figura q̄ ē i potētia ut fiat maior i pᵃ
eādē hēt potētiā ut approbet sibi affirmatiuā ita ut opor/
teat illā sumi, de ieē simplr ⁊ nō ut nūc q̄re oīs istātia so/
phistica ē, q̄ fit ꝗ ꝯiugōnes utiles huiᵒ figure illa de iesse
exñte de ieē ut nūc: silr posset eē oppō ꝗ alias utiles cōiu
gatiōes ⁊ silis ē solo. ⁊ nō q̄ ex his manifesta ē cā hᵒ pn
cipij q̄ ulis negatiua sit de nēcio i ista figura. ¶ Conter
forte dubitabit de ꝯiugōnib⁹ iutilib⁹. vi: eni posse pbari
ꝯiugō q̄ reputat iutilis iuxꝗ pᵐ modū p ipossibile sic nul
lū. b. ē. a. de nēcitate oē. c. ē. a. ḡ de nēcitate nullū. c. ē. b. si
nō det oppoᵐ. s. nō de nēcitate nullū. c. est. b. q̄ egpollet
isti ꝯtigit aliqd. c. eē. b. fiat ḡ argᵐ ex hac ⁊ maiore sic nul
lū. b. ē. a. ꝯtigit aliqd. c. eē. b. ḡ ꝯtigit aliqd. c. nō eē. a. h se
quit p mixtionē ꝯtingētis ⁊ ieē ſz h nō pōt stare cū maiore
Adhuc ponat ieē illa de ꝯtingēti q̄ opponit ꝯclōni ⁊ fiat
argᵐ ex utraq; de ieē sic nullū. b. ē. a. aliqd. c. ē. b. ḡ aliqd
c. nō ē. a. qd nō stat cū minori. Et dicēdū q̄ ꝯiuḡ iutilis ē
rñdēdū aūt ad pᵐ q̄ mixtio de ꝯtingēti ⁊ ieē iutilis ē nisi
illa de ieē sit de ieē simpr sic patebit ifra. nihil aūt pbibet
i pdcō silo ppōnē illā de ieē/ieē/de ieē ut nūc. ꝯiuḡ enim
q̄ ulr pbat affirmatiua nō hēt ptātē sibi approbādi ne/
gatiuā ⁊ iō ppō de ieē accepta i ea potuit eē de ieē ut nē
cū iā accepta ē i mixtiōe de ꝯtingēti: ⁊ ita oppō illa nulla:
adhuc i mixtiōe ꝯtingētis ⁊ ieē accipit illa de ꝯtingēti ſz q̄
ꝯtingēs pōt eē ⁊ nō eē. ꝯtingēs aūt qd egpollet negatie de
nēcio ē ꝯtingēs cōe, p possibili ⁊ ita sua pbō nulla. ¶ Ad
2ᵐ dicēdū q̄ cū ponit oppositū ꝯclōnis ieē plus accipit
q̄ oppositū ꝯclōnis/oppoᵐ enim ꝯclōnis fuit tñ illa de
ꝯtingēti quā cū ponit ieē plus accipit q̄ oppoᵐ ꝯclōnis:
⁊ nō pbat ꝯclōnē de nēcio seq ſz ꝯclōnē de ieē cutᵒ oppo
sitū sumit. Silis pōt eē obiectio de ꝯiugōne iutili iuxꝗ 3ᵐ
modū ⁊ silis ē solo. ¶ Conter forte dubitabit 4ᵒ mō vi
eni eē utilē ꝯiuḡ i eo: maiore exñte de nēcio sic de nēcite
oē. b. ē. a. aliqd. c. nō ē. a. ḡ de nēcitate aliqd. c. nō est. b. si
nō segt stabit oppoᵐ. s. nō de nēcitate aliqd. c. nō ē. b. ex
q̄ posita ieē cū egpolleat isti de ꝯtingēti ꝯtigit oē. c. eē. b. ⁊
maiore segt oppoᵐ minoris sic de nēcitate oē. b. ē. a. oē
c. ē. b. ḡ de nēcitate oē. c. ē. a. p mixtionē nēcij ⁊ ieē in pᵃ
figura. ⁊ dicēdū q̄ cū ponit oppoᵐ ꝯclōnis ieē nō pbat
seq ꝯclōnē de nēcio q: plus sumit q̄ etᵒ oppoᵐ ſz oñdit
ꝯclōnē de ieē seq cutᵒ oppositū sumit: silis ē oppō ⁊ solo
iuxꝗ 2ᵐ modū. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs circa q̄rtū
modū qd vi eē ꝯiuḡ utilis cū ptiularis negatiua est de
nēcio/sic oē. b. ē. a. de nēcitate qddā. c. nō ē. a. ḡ de necesſ
sitate qddā. c. nō ē. b. si nō segt/oppositū stabit que ꝗtit
isti ꝯtigit oē. c. eē. b. ex q̄ ⁊ maiore ꝯcludi pōt oppoᵐ mi
noris p mixtionē ꝯtingētis ⁊ ieē sic oē. b. ē. a. ꝯtigit oē. c.
eē. b. ḡ ꝯtigit oē. c. eē. a. Adhuc p expōnē pōt idem ostēdi
sic sb. c. accipiat ptiulare. c. a q̄ ulr nēcio remoueat. a. ⁊
sit illd. n. silēt ḡ sic p expōnē oē. b. ē. a. de nēcitate nullū
n. ē. a. ḡ de nēcitate nullū. n. ē. b. q̄re cuz. n. sit aliqd. c. pz
q̄ de nēcitate aliqd. c. nō ē. b. ⁊ sic vi cū silis fiat i 2ᵒ 2ᶜ ulr
uacua exñte de nēcio q̄ oporteat illā de ieē eē de ieē sim
pliciter/⁊ si h/nēce ē ꝯiugōnē utilē eē. Adhuc pōt idem
oñdi illa de ꝯtigēti q̄ ꝗtit cū opposita ꝯclōnis/posita in
eē ex illa eni ⁊ maiore seqt ꝯclo de ieē repugnās miori
sic p se pz. Et dicēdū q̄ dicta ꝯiuḡ ē iutilis. ¶ Ad pᵐ obj
rñdet q̄ illa de ieē pōt eē de ieē ut nūc q: i hac figᵃ nō pt
ptiularis sibi approbare ulez nec affirmatiua negatiuaz
i mixtiōe aūt ꝯtingētis ⁊ ieē opz accipi ieē simplr: adhuc i
illa mixtiōe accipit ꝯtingēs qd se hēt ad eē ⁊ nō eē sed sic
nō accipit h i illa q̄ ꝗtit cū opposito ꝯclōnis. ¶ Ad 2ᵐ
dicēdū q̄ ꝗ silis expositoriᵒ fiat i 2ᵒ 2ᶜ ulr negatiua exñte
de nēcio: nihil tñ pbibet illā de ieē sumi ut nūc/vñ sicut
ibi nō potuit ptiularis approbare sibi ulem affirmati/
uā sic nec ulis accepta sub illo ptiulari pōt: ⁊ iō i utroq;
pōt illa de ieē eē ut nūc ⁊ pōt h patē p exᵐ sic oē albū est
hō de necessitate qddā aial nō est hō ḡ ⁊c. deide sb aiali
accipiat asinus a quo ulr ⁊ nēcio remouet hō ⁊ fiet tūc
silis in scdo scde sed manebit maior de ieē ut nūc ⁊ ideo
ꝯiugō iutilis sic oē albū est hō de nēcitate nullus asinᵒ ē
hō. ¶ Ad 3ᵐ pz rñsio p pus hita. ¶ Conter forte quere
nūs ⁊ sufficiētia utiliū ꝯiugōnū hᵒ figure. Et dicēduz q̄
supponēda sūt coia pnᵃ ⁊ duo ppa 2ᵃ figure ubicūq; ipa
sit. Adhuc supponēdū ē h q̄ ulis negatiua sit de nēcio cᵒ
rō pz ex supdcis qbᵒ suppositis fiāt cōbinatiōes ſz q̄ di/
ctū ē circa pmā figurā ⁊ nūenf. xxxj. ꝯiugōes ſz tñ tres
ulēs. alie aūt. s. 29. peccabūt ꝗ aliqd pnᵐ ⁊ iō iutiles sūt. ⁊
nō q̄ nō enūat hic oēs ꝯiugōnes ſz uñ q̄sdā peccātes ꝗ
ppriū pnᵐ hᵒ mixtiōis i hac figᵃ q: alie patēt ex pcedētib⁹

i A postrema aūt figura termis qdez
ulib⁹ ad mediū ⁊ ptiuis utriscq; ppōni
b⁹ si utralibet, ppō ē nēcia ⁊ ꝯclo erit
nēcia. Si āt hec qdē sit puatia illa vo ptia
qñ puatia qdez fuerit nēcia: ⁊ ꝯclo erit ne
cia. Qñ aūt pdicatiua: nō erit ꝯclo nēcia.
Sit eni pmū utreq; ptie, ppōnes: ⁊. a. ⁊. b
oi. c. isit. nēcia āt sit. a. c. Qñ ḡ. b. oi. c. iest
⁊. c. alicui. b. ierit eo q̄ ꝗtit ulis i ptiularē.
q̄re si. a. oi. c. iest ex nēcitate. ⁊. c. alicui. b. ⁊
a. alicui. b. nēce ē ieē. nā. b. sub. c. ē. fit ḡ pᵃ
figᵃ rursū. Silr aūt oñdet ⁊ si. b. c. ē nēcia.
Cōuertit eni ⁊. c. alicui. a. q̄re si. a. c. iest. b.
ex nēcitate ⁊. a. alicui. b. inē ex nēcite. Rur
sū sit. a. c. qdē puatia. b. c. āt pdicatia. nē/
cia aūt sit puatia. Qñ ḡ ꝗtit. c. alicui. b. a
āt nlli. c. ex nēcitate: neq; a. alicui. b. ex ne
citate ierit. Nā. b. sub. c. ē. Si aūt pdicatia
sit nēcia: nō erit ꝯclo nēcia. Sit eni. b. c. p
dicatia ⁊ nēcia. a. c. aūt puatia ⁊ nō nēcia.
Qñ ḡ ꝗuertit affirmatia ierit ⁊. c. alicui. b
ex nēcitate. Quare si. a. qdē nlli eoꝝ q̄ sūt
c. iest. c. aūt alicui eoꝝ q̄ sūt. b. a. alicui eoꝝ
q̄ sūt. b. ñ ierit. ß nō ex nēcitate: oñsū ē eni
i pᵃ figᵃ: qñ puatia, ppōe nō nēcia: nec cō
clo erit nēcia. Amplᵒ ⁊ si p termios sit ma
nifestū. sit. a. bonū. b. qdē alē. c. aūt equs. ḡ
bonū qdē ꝯtigit nulli eq̄ ieē: aial vo nēce
ē oi ieē. ß nō nēce ē aial nō eē bonū. sicqdē
ꝯtingit oi eē bonū. aut si nō ß possibile: ß
vigilare ulr dormire. termios ponēdū: oē
eni aial susceptibile ē hoꝝ si igit ulr termi
ad mediū sint dictū est qñ ꝯclo erit nēcia.

¶ Hic determinat hāc mixtionē in 3ᵃ figura ⁊ dividit i. d.
in pma determinat eā. in 2ᵃ cū dicit. [ma^m igit qñ ieē]
cōcludit corelaria ex p dictis. pᵃ in. d. in pᵃ determiat cō
tingōnes ulēs. in 2ᵃ ptiulares cū dic. [si aūt h qdē ulr.]
in pma sic pcedit. pmo dat regulā pm quā pcedūt ꝯiu-

gōnes dicēs q̃ si utraq; fuerit ulis i 3ª figª ⁊ affirª utrali/
bet nēcia ⁊ si altera fuerit negª ⁊ nēcia segt ꝓclo de necº
alr nō ⁊ h ē _ i postrema. _ 2º ponit ꝓiug. ⁊ pº utiles 2º in
utiles. utiles aūt sūt tres q̃rū due sūt iux pm modū. 3ª vo
iux 2m. duax aūt iux pm. pª hēt maiorē de nēcio ⁊ minorē
de ieē cº utilitatē oñdit p ꝓsionē minoris dicēs q̃ neēe ē
minorē extrēitatē eēntialr eē sb medio ⁊ h ē _ sint utreq;
eni _ 2ª vo hz minorē de nēcio ⁊ maiorē de ieē cº utilitatez
oñdit ꝓcludēdo ꝓsaz ꝓclonis i 3º pc maiore ꝓsa ⁊ trās
positis ꝓpōnibº ⁊ h ē _ silr aūt. _ ⁊ nō q̃ ulr i hac figª qñ
minor ē de nēcio ē ꝓiug utilis opz eni reductionē facē ꝓ
tēdo maiorē ⁊ trāsponēdo ꝓpōnes ⁊ ꝓcludet tūc ꝓsa cō
clonis pus hita i 3º pc. Conter ponit ꝓiugnē utilē iux 2m
modū hñtē ulez negam de nēcio cº utilitatē oñdit p ꝓsi
onē minoris dicēs q̃ opz minorē extremitatē eē eēntialr sb
medio ⁊ h ē _ rursuz sit. a. c. _ Conter ponit ꝓiug inutilez
iux 2m modū hñtē ulez affirm de nēcio ⁊ ulez negam de
ieē cº iutilitatē oñdit dupr. pº p reductionē i pmā figuraz
ꝓsa eni minor fit pª figª maiore exñte de ieē sz talr ꝓiug.
fuit ibi iutilr ⁊ h ē _ si aūt ptiua. _ sz hz nō possit i ꝓclonē de
nēcio pōt tñ i ꝓclonē de ieē. 2º oñdit idē p istātiā i termis
sic nlls equs ē bonº ois equs de nēcitate ē aial nō tñ ser
q̃ nēciū sit aliqd aial nō eē bonū qz ꝓtigit oē aial bom eē
⁊ qz ē equocatio de b noie bom pt eni pre bom nāle uel
bonū morale. ⁊ si nāle sic ꝓt oē aial bonū eē, si morale sic
nō ꝓtigit oē aial bonū eē, iō docet accipe p maiori termi
no vigilare uel dormire ⁊ nō erit tūc dubitatio i termis
⁊ h ē _ āpliº ⁊ si p termios _ deide epilogat ⁊ h ē _ si g̃ ti _

¶ Si aūt b qdē ulis: ille vo pticlaris ptiuº
āt utercz. Qñ ulis fuerit nēciº. ⁊ ꝓclo erit
nēcia. Demro aūt eadē q̃ ⁊ pus. ꝓūtit eni
pticularis affirmatia. Si g̃ neēe ē. b. oi. c. i
eē. a. aūt sub. c. ē: neēe ē. b. alicui. a. ineē. Si
aūt. b. alicui. a. ⁊ a. alicui. b. ieē nēciū ē. ꝓū/
tit eni. Silr aūt ⁊ si. a. c. sit nēcia ulis: nā. b
sub. c. ē. Si autē pticularis sit nēcia nō erit
ꝓclo nēcia. Sit eni. b. c. pticularis ⁊ nēcia
a. āt isit oi. c. nō tñ ex nēcitate. Cōuersa g̃
b. c. pª figª fit. ⁊ ulis, ppō nō nēcia: pticula
ris aūt nēcia. Qñ aūt sic se hñt, ppōes: nō
erit ꝓclo nēcia q̃re nec i bis. Amplº āt ex
termis his manifestū. Sit eni. a. vigilare.
b. āt bipes i q̃ aūt. c. aial. g̃. b. alicui. c. neēe
ē ieē. a. aūt ꝓtigit. c. oi: ⁊. a. nō nēcio. b. nō
enim neēe ē aliquē bipedē vigilare ul dor
mire. Silr aūt ⁊ p eosdē termios oñdet ⁊
si. a. c. sit particularis ⁊ necessaria.

¶ Conter determiat ꝓiug. ptircs. ⁊ pº affirmatias 2º nega
tias cū dic _ si aūt b gdē. _ i pª sic pcedit pº dat regl̃az hz
quā fiūt ꝓiug. dicēs q̃ si altera ppōm fuerit ulis ⁊ altera
pticularis ⁊ utraq; affirmatia qñ ulis ē de nēcio ⁊ cōclo
erit de nēcio ⁊ h demrat sic i mōis phitis ⁊ h ē _ si aūt b
gdē ulis _ 2º dat ꝓiug. ⁊ pº utiles 2º iutiles. utiles aūt sūt
due, vna iux 3m modū cuiº utilitatē oñdit ꝓcludēdo ꝓsā
ꝓclonis i 3º pc maiore ꝓsa ⁊ trāspositis ppōnibº ⁊ dic q̃
neēe ē minor extremitatē eē eēntialr sb medio: deide cō
uertit ꝓclonē ut hēat pª ꝓclo ⁊ h ē _ ꝓūtit eni. _ ⁊ nō q̃
nō disponit ꝓiug. sz q̃si foiata eēt docet eā reducē, alia āt
ꝓiug. fit iux 4m modū cuiº utilitas oñdi dz p ꝓsionē mi
noris ⁊ b figt ibi _ silr āt ⁊ si. _ Conter ponit iutiles ⁊ sūt
due. q̃rū vna fit iux 4m modū pticulari exñte de nēcio.
2ª vo fit iux 3m modū. pº q̃ ponit illā q̃ ē iux 4m mom di
cēs q̃ si maior sit ulis affirmatia de ieē ⁊ mior pticularis
affirmatia de nēcio nō segt ꝓclo pticlaris de nēcio: ut si
oē. c. ē. a. ⁊ aliqd. c. de nēcitate ē. b. nō segt q̃ aliqd. b. de
nēcitate sit. a. ⁊ h ē _ si aūt pticularis ē nēcia. _ 2º oñdit eiº
iutilitatē ⁊ h duplr. pº p ꝓsionē reducēdo i pmā figurā
ꝓuersa miore de nēcio fit tertiº modus pº figure miore p
ticulari exñte de nēcio ⁊ maiore de ieē sic aūt i pª figª nō
seqbat ꝓclo de nēcio q̃re silr ⁊ h nō segt ⁊ h ē _ ꝓsa g̃. b
c. _ 2º oñdit p istātiā i termis sic oē aial ē vigilās sit ita qd
dā aial de nēcitate ē bipes non tñ segt q̃ aliqd bipes de
nēcitate sit vigilās ⁊ h ē _ amplº aūt ex termis. _ Conter
ponit 2am ꝓiugōnē iutilē iux 3m modū pticulare exñte d
nēcio cº iutilitas oñdi pt sic ⁊ pcedētis ⁊ h ē _ silr āt ⁊ p _

¶ Si autē b qdē termioz sit pdicatiuº: ille
vo puatiuº: qñ ulis qdē fuerit puatia ⁊ ne
cia ꝓclo erit nēcia. Si eni. a. nulli. c. ꝓtigit:
b. aūt alicui. c. iest: neēe ē. a. alicui. b. nō ieē
Qñ aūt affirmatia qdē ponit nēcia ul ulis
ul pticularis uel puatia pticularis: nō erit
ꝓclo nēcia. Nā alia qdē eadē q̃ i poribº di
cemº. Termini vo cū ulis affirmatia ē ne
cia: vigilatio aial hō. mediū hō cū ptu. cū
pticularis aūt ptia nēcia: vigilatio aial hō
aial eni neēe ē alicui albo ieē. vigilatio aūt
ꝓtigit nulli: ⁊ nō neēe ē alicui aiali nō ineē
vigilationē. Qñ aūt pticularis fuerit pua
tiua nēcia. bipes moueri aial.

¶ Conter ponit ꝓiug. pticulares negatias. ⁊ pº vnā utilez
iux 6m modū q̃ hz ulem negatiuā de nēcio cº utilitas oñ
di pt p ꝓuersionē minoris ⁊ h ē _ si aūt b qdē termioz _ 2º
ponit iutiles ⁊ sūt tres. due iux 5m modū ⁊ 3ª iux 6m quō
cūq; eni fiat cū illa de nēcio nō fit ulis negatia ē iutil cō
iug. circa illas sic pcedit. pº dic q̃ oēs iste tres sūt iutiles
s. cū pticularis affirmatia ē de nēcio q̃tū ad sextū modū
⁊ cū ulis affirmatia ē de nēcio. ⁊ cū pticularis negatia ē
de nēcio q̃tū ad qntū modū ⁊ iutilitatē eax ꝓtigit oñdē
p termios alios a pdictis assūptos ad istātiā ⁊ h est _ qñ
aūt affirmatiua. _ 2º ponit terminos ad istātiā separatim p
oēs tres ꝓiugōnes ⁊ h ē _ termini aūt cū ulis. _

¶ Manifestū igit qñ ieē qdē nō est silis: si
utreq; ppōnes nō sūt i eo q̃ ē ieē. nēciuz
vo ē ⁊ altera sola nēcia. In utrisq; aūt af
firmatis ⁊ puatis exñtibº silis neēe ē alte
rā, ppōem eē silem ꝓclōni. Dico aūt silez
si ieē qdē q̃ ieē sigt: si aūt nēcia nēcij. Qua
re ⁊ b palā qñ nō erit ꝓclo neq; q̃ ieē: ne
q; nēcia: nō sūpta ul nēcia: ul q̃ ieē signa
ta, ppōne. Igit de nēcio quō sit: ⁊ quā dū
am hēt ad ieē sufficiēter pene dictū est.

¶ Conter ꝓcludit q̃dā correlaria ex phitis ⁊ pcedit sic. pº
ꝓcludit ex pdictis q̃ nō sequit cōclusio de inesse quādo
utraq; ppōnuz nō est de ieē segtur aūt cōclusio de nēcio
⁊ altera ⁊ utraq; exñte de nēcio ⁊ h est _ manifestū igit _ _
2º dat cām huiº dicēs q̃ h ē q: opz alterā pmissarū sp as/
similari ꝓclōni ita q̃ si cōclo fit de ieē ⁊ vna uel altera p/
missarū est talis si cōclo fit de nēcio: ⁊ alia pmissarū erit
talis si cōclo fit de nēcio ⁊ alia pmissarū erit talr ⁊ h est _ i
ut sqz aūt. _ 3º ex h ifert q̃ nō seqt cōclo de ieē ul de ne
cio nisi accipiat ppō de ieē ul de nēcio silis. s. ꝓclom ⁊ h
ē _ q̃re b palā. _ Conter epilogat dcā de silo de nēcio ⁊ di

cit ibi [fore] qz nõdũ hz plena cognitio sillꝯ de necio añ
q̃z cõpet necitũ ad cõtigẽs ⁊ h̃ est ḡ de necio. Sur h̃ pº de
mõis ulibº/qz ꝗ cõiugõnes utiles est h̃ istare sic supiº/si
illa de ieẽ accipiat ut nũc/vbi gra circa pm mõz sic de ne/
citate ois hõ est aial ois hõ sedet sit ita ⁊ non segt qd de
necitate aliqd sedẽs sit aial eodẽ mõ est istare ꝗ 2m mom
⁊ 3m utilẽ/sic de necitate nullus hõ est lapis ois hõ est al
bº ⁊ nõ segt q̃ de necitate aliqd albũ nõ sit lapis. Et dõz
q̃ mõi affirmatiui huiº figure descẽdũt a 3º pe ubi maior
est ulis affirmatia reducunt et in pmã figurã ita q̃ qcũ/
q̃z fuerit ulis affirmatia h̃ in mõis affirmatis possibil' est
ut fiat maior in 3º pe vñ sic ulis affirmatia q̃ est ibi maior
approbat sibi reliquã ꝓpõm ita q̃ opz eã sumi de ieẽ sim
plr cũ ipa ulis maior sit de necio sic in pcedẽtibº dictũ ẽ
sic ⁊ ulis affirmatia i mõis affirmatis huiº fige approbat
sibi reliquã ⁊ cõuersaz eiº ita q̃ neẽe est ipaz eẽ de inesse
simpr ⁊ h̃ dico ulis affirmatia ẽ de necio ⁊ h̃ sigt Aꝫ fre
q̃nter in lra dicẽs q̃ neẽe est miorẽ extremitatẽ eẽ ꝑ me
dio eẽntialr: in cõuersa ꝓpõnis de ieẽ: silr dico de mõis
negatiuis. l. q̃ descẽdunt a 4º pe ⁊ in ipm reducunt ubi
maior est ulis negatia que cuz sit de necio approbat sibi
miorẽ pm modũ supdictũ q̃re silr ulis negatia in modis
negatis huiº figure q̃ est possibilis ut fiat maior in pa figa
approbat sibi alterã ꝓpõm ⁊ cõuersã eiº ⁊ h̃ silr sigt Aꝫ
in textu sic i mõis affirmatis ⁊ põt sola ulis negatia hẽe
hãc ptãtẽ in mõis negatis huiº fige qz h̃ sola põt fieri ma
ior in pa figa ⁊ in 4º mõ. pz ḡ q̃ oẽs istãtie opposite sunt
q̃ ferunt ꝗ ulis ꝓiug. huiº figure illa de ieẽ exñte ut nũc
⁊ nõ simplr. ex his ḡ mam q̃ duo pna supponẽda i mix/
tiõe hº figure. vnũ q̃ztũ ad mõs affirmatios. l. q̃ ulis af/
figa sit de necio aliõ q̃ztũ ad negatios. l. q̃ ulis nega sit de
necio ⁊ pz necitas eoꝝ ex iã dictis. ¶ Coñter põt dubi
tari de ꝓiug. iutili iuꝛ 2m modũ. põt eni oñdi q̃ sit util' p
oppositũ ꝓclonis qd ẽ de ꝓtigẽti positũ ieẽ ⁊ p mioꝛẽ. p/
põm ex his eni segt repugnãs maiori p mixtionẽ necij
⁊ ieẽ ad minº eni segt ꝓclo de ieẽ repugnãs maiori de i
eẽ. Sz istõ solutũ ẽ i pcedẽtibº qz talis ꝓbõ nõ põt i plus
nisi q̃ sequat ꝓclo de ineẽ. ¶ Posset et h̃ dubitari de 5º
huiº easdẽ dubõnes ⁊ eodẽ mõ quo dubitatũ ẽ circa 4m
2e ⁊ silr solui hũt dubõnes ⁊ iõ ptermitto. ¶ Ulteriº fo/
te dubitaret aliqs de põne termioꝝ i fine capli ꝗ ꝓiug. i/
utilẽ iuꝛ 6m modũ. fac eni ibi talẽ istãtiã nullũ albũ vigi/
lat qdã albũ de necitate ẽ aial nõ tñ qdã aial de neci/
tate nõ vigilat h̃ igit reputat hãc bonã de necio qdã al
bũ ẽ aial cũ tñ i 2a figura dixerit q̃ ꝓtigit aial nulli albo i
eẽ. Adhuc illa ꝓpõ ẽ uera de necio qdã albũ de neci/
tate ẽ aial. Et dicẽdũ q̃ distiguit põt de hac dcõne album
qd põt stare pº ⁊ pnr ꝓ q̃litate sigmta ⁊ sic uerũ ẽ qd dic
i 2a figa. l. ꝓtigit aial nulli albo ieẽ ul' põt stare ꝓncipalr ꝓ
sba q̃ sbest tali q̃litati ⁊ sic uerũ ẽ qd h̃ dic. l. neẽe ẽ aliqd
albũ eẽ aial sic signũ ⁊ sic pz Aꝫ ad pm. ¶ Ad 2m dõz q̃
talis ꝓpõ nõ ẽ uere de necio sed magis p accñs sic pz ex
distõne dcã ⁊ potuit melius exẽplificauisse sic ꝑ nullus
aial ẽ albũ de necitate qdã aial ẽ h̃ nõ tñ segt q̃ de ne/
citate sit aliqs hõ albº. ¶ Coñter q̃ret aliqs de sufficiẽtia
utiliũ ꝓiug. i hac figa. ⁊ dõm q̃ supponẽda sũt pna coia ⁊
istõ ꝓbuz qd ꝓsegt tertiã figurã ubicũq; sit. l. q̃ minor sit
affirmatia. ꝑterea supponẽdũ ẽ q̃ ad affirmatios modos
q̃ ulis affirmatia sit de necio ⁊ q̃ ad negatios q̃ ulis ne
gatia sit de necio qbº suppositis pz p combiatiões q̃ sex
sũt utiles ꝓiug. ⁊ xxxvj. iutiles peccãtes ꝗ aliqd pnm. cã
aũt pnº manifesta ex dctis. ¶ Ultio vo dubitabit aliqs
de eo qd dic i corrlario q̃ nõ segt ꝓclo de ieẽ cũ utreq;
ꝓpõnes nõ sũt de ieẽ cũ tñ i pcedẽtibº dixerit pluries cõ
clone de ieẽ seq q̃ñ neutra pmissarũ ẽ de ieẽ. vtreq; enij
nõ idẽ ẽ qd neutra: sz ꝗ h̃ ex duabº de necio segt ꝓclo de
ieẽ sic pz ex pdictis. Adhuc oñdet i ferri i mixtiõe ꝓtigẽ
tis ⁊ necij q̃ aliqñ ex vna de necio ⁊ altera de ꝓtigẽti se/
quit ꝓclo de ieẽ ⁊ ita põt seq ꝓclo de ieẽ q̃z uis neutra p/
missarũ sit de ieẽ ⁊ ita nõ ẽ neẽe sp alterã pmissaꝝ assimi
lari ꝓclonicut oppom dic. ¶ Ad pm dõm q̃ ipe logt h̃
de ꝓclone q̃ pº segt aliqs pmissas. illa autẽ de ieẽ q̃ segt
ad duas de necio nõ segt ad eas pº sz ex ꝓnti ⁊ meditãte
ꝓclone de necio. ¶ Ad 2m dõm q̃ qñ vna pmissarũ est
de necio ⁊ altera de ꝓtigẽti ⁊ ꝓclo de ieẽ adhuc assimilat
altera pmissarũ ꝓclonicsic eni i ꝓclone sigtur actualis in
herẽtia pti ad sbm: ita i illa pmissa q̃ ẽ de necio ⁊ ita assi/
milat ad inicẽ i actuali iherẽtia pti ⁊ ita i eo qd ẽ ieẽ assi
milat. ul' põt dici q̃ h̃ qd dic h̃ sp vnã pmissarũ assimila
ri ꝓclonicnõ respicit nisi determinata in pcedẽtibus. op/
positio autẽ est de his que coñter determinant.

d Et ꝓtigẽte aũt pº h̃ dicemº. Qñ ⁊ q̃
mõ ⁊ p q̃ erit sillꝯ. Dico ãt ꝓtigẽ ⁊
ꝓtigẽs q̃ nõ exñte necio: posito aũt
eẽ ul' nõ eẽ: pp h̃ nihil erit ipossibile. nã ne
ciũ ꝓtigẽ equoce dicimº. Qñ aũt h̃ ẽ ꝓtin
gẽs manifestũ ẽ ex affirmatiõibº ⁊ negõ/
nibº oppositis. Nã nõ ꝓtigẽs eẽ ⁊ ipossibi
le eẽ. ⁊ necij nõ eẽ idẽ sũt: ul' sequũt se ad
inicẽ q̃re ⁊ oppoita his: ꝓtigit eẽ ⁊ nõ ipos/
sibile eẽ ⁊ nõ neẽe nõ eẽ ⁊ eadẽ erunt ⁊ se
q̃ntia se ad inicẽ. De oi eni affirmatio uel
negatio uera erit. Ergo ꝓtigẽs erit nõ ne
cessariũ: ⁊ nõ necessariũ cõtingens.

¶ Postq̃z determiauit gnõm sillꝯ de necio determiat hic
gnõm sillꝯ de ꝓtigẽti ⁊ pcedit sic. pº dat itẽtionẽ dicẽs q̃
dõz ẽ de ꝓtigẽti. si qñ de ꝓtigẽti fit sillꝯ ⁊ p q̃ ⁊ quõ ⁊ dic.
qñ qñ ad figurã p q̃ q̃ztũ ad termios ⁊ ꝓpões: quõ q̃ztũ
ad modũ ⁊ h̃ ẽ [De ꝓtigẽte aũt.] 2º ponit suã itẽtionẽ ⁊
didit i duas. i pa determiat q̃dã añtia ad gnõm sillꝯ de
ꝓtigẽti q̃rũ cognitio necia ẽ ad illã gnõz. i 2a cũ dic [qñ
ḡ. a. ꝓtigit oi. b.] determiat dictã gnõm. pa i duas. i pma
determiat q̃ddã pnm pfectñ sillꝯ ipfcõꝝ de ꝓtigẽti. i 2a
cũ dic [qñ ãt ꝓtigit.] determiat q̃ddã pnm pfectñ sillꝯ
rũ pfcõꝝ de ꝓtigẽti: ⁊ qz i illa pte i q̃ docet gñare sillꝯos de
ꝓtigẽti pº ponit sillꝯos pfctõs iõ bñ ptes sic ordinant. l. ut
istati pº pnm pfctñ sillꝯ pfctõꝝ sbiciant illi pfcti. pa i. d. i
pa dat diffõnẽ ꝓtigẽtis. i 2a cũ dic [accidit aũt oís.] do/
cet q̃nter quertẽ ꝓpõnes de ꝓtigẽti p qd pficiẽdi sũt sillꝯ
ipfcti: ⁊ qz oñdit quersio illaꝝ p diffõnẽ ꝓtigẽtis: iõ ꝑus
diffinit ꝓtigẽs. i pa sic. p. pº dat diffõnẽ dicẽs q̃ ꝓtigẽs ẽ
qd nõ ẽ necij ipo tñ posito ieẽ nihil accit ipole ⁊ qz ipole
nõ ser nisi ex ipoli pz qd itẽdit q̃ ꝓtigẽs nõ ẽ ipole ⁊ ita i/
tẽtio huiº diffõnis ẽ q̃ ꝓtigẽs nec necij nec ipole ⁊ h̃ est
[dico aũt.] 2º remouet q̃zdã dubõnẽ qz eni iã ẽ dcñ q̃
ꝓtigẽs ẽ nõ necij: i pcedẽtibº dcñ ẽ q̃ necij di ꝓtingẽ.
posset aliqs putare q̃ h̃ eẽt icõueniẽs: ⁊ h̃ remouet Aꝫ.
⁊ p. sic pº dic q̃ 2m termioꝝ diũsã rõm di necij ꝓtigẽs
⁊ nõ necij ⁊ h̃ ẽ [nã necij.] 3º ne p dictã diffõnẽ putet
aliqs necij nõ eẽ ꝓtigẽs oñdit q̃ sic p hãc rõm. pit eẽ nõ
ipole ẽ eẽ: ⁊ nõ neẽe ẽ nõ eẽ: ꝓtunt: sz ser si neẽe ẽ eẽ nõ
neẽe ẽ nõ eẽ. q̃re segt si neẽe ẽ eẽ ꝓtigit eẽ: ⁊ ita necij cõ
tigit ⁊ istõ ser: qz ad qõcũq; segt vnũ ꝓtibiliũ ser ⁊ aliõ
huiº rõnis pº oñdit maiorẽ 2º ꝓcludit ꝓclonem sbicien/
do minorẽ maiorẽ ostẽdit sic ista tria quertunt nõ ꝓtigit
eẽ ipossibile est eẽ ⁊ neẽe est nõ eẽ ergo ⁊ eorũ opposita
cõuertunt. l. ꝓtigit eẽ nõ ipossibile est eẽ nõ neẽe est non
eẽ. pº ponit hãc rõnẽ ⁊ est qñ aũt est ꝓtigẽs. 2º inuit oñ/
sionẽ ꝓtigẽtis eãdẽ quã ponit vsus finẽ huiº libri ⁊ h̃ est.
[de oi eni nẽ est ⁊c.] ꝓnter ifert ꝓclonẽ itẽtionis ⁊ h̃ est
[erit ḡ ꝓtigẽs] ⁊ qz dictũ est in diffõne ꝓtigẽtis q̃ ꝓtin/
gẽs est nõ necij. nũc aũt oñsuz q̃ necij est ꝓtigẽs iõ ad
dit q̃ nõ necij di ꝓtigẽs ⁊ h̃ est [⁊ nõ necessariũ.]

¶ Accidit aũt oẽs q̃ ꝑm ꝓtigẽs ꝓpõnes sũt ꝓũti ad iuicẽ. Dico aũt nõ negatiuas affirmatis: ꝑ q̃cũq̃ affirmatiuã hñt figurã ꝑz oppõnẽ. ut ea q̃ ẽ ꝓtigit eẽ: ei q̃ ẽ ꝓtigit nõ eẽ. ⁊ ea q̃ ẽ ꝓtigit oi: ei q̃ ẽ ꝓtigit nlli uł ñ oi ea q̃ alicui: ei q̃ ñ alicui: eod̃ ãt mõ ⁊ i alijs.

¶ Coñter docet ꝓuertẽ ꝓpõnes de ꝓtigẽti tã diffinito ⁊ didik i duas. i ꝑ^a docet ꝓuersionẽ eoꝝ i gnãli. i 2^a i ſpãli descẽdẽdo ad ſpãles modos ꝓtingẽtis cũ dicit [Determiatis aũt his.] ꝑma in ꝓncipale ⁊ icidẽs qd̃ icipit ibi [ſunt aũt tales.] ꝑ^a i. d. in ꝑ^a narrat ꝓuersionẽ earũ ⁊ narrat ꝑ ex^a manifestata. in 2ª oſtẽdit per rõnẽ ibi 2^a [qm̃ eni qd̃ eſt] dicẽ ergo q̃ oẽs ꝓpõnes de ꝓtingẽti ꝑdicto/affirmatiue ⁊ negatiue ipius eẽ/ad iuicẽ ꝓuertunt. ⁊ ꝑ itelligendũ est ita q̃ ulẽs ꝓuertunt ad iuicẽ/⁊ ꝓticulares ad iuicẽ ⁊ exponit eĩ^o itẽtionẽ dicẽs q̃ nõ itẽdit negatiuas ꝓuertit affirmatiuis/sed q: hñt affirmatiuã figurã ꝑm oppõentales aũt sũt ꝓpõnes i qb^o modis affirmat respectu oppositoꝝ ⁊ exẽplificat dicẽs q̃ ꝓtigit eẽ/ꝓuertit ei q̃ est cõtigẽ nõ eẽ/⁊ ꝓtigẽ nõ oi: ei que est ꝓtigẽ nulli uł oi/⁊ ꝓtigẽ alicui ei que est ꝓtigẽ nõ alicui/⁊ ꝑ siue accipiat ꝑ v̊bũ est siue aliud v̊bũ ⁊ ꝑ est [accidit aũt oĩs.]

¶ Qm̃ eni qd̃ ẽ ꝓtigẽs nõ ẽ neciũ. qd̃ ãt nõ ẽ neciũ possibile ẽ nõ eẽ. Manifestũ ẽ qm̃ si ꝓtigit. a. ieẽ. b. ꝓtigit ⁊ nõ ieẽ. ⁊ si oi ꝓtingit ieẽ: ⁊ oi ꝓtigit nõ ieẽ. Siłr aũt ⁊ i ꝓticłaribꝰ affirmatiõibꝰ nã eadẽ est demſratio.

¶ Coñter oſtẽdit iſtã ꝓuersionẽ ꝑ diffõnẽ ꝓtigẽtis si ꝓtingit eẽ cũ ꝓtigẽs sit nõ neciũ ſeqũt nõ neẽe est eẽ/⁊ si nõ neẽe est eẽ ꝓtigit nõ eẽ q̃re si ꝓtigit eẽ ꝓtigit nõ eẽ ⁊ ꝑ tenet siue fuerit ꝓpõnes ulẽs siue ꝓticulares ⁊ ꝑ est [qm̃ eni ꝓtigẽs.] ⁊ nõ q̃ q̃ꝗuis oñdat q̃ ꝓuertunt ꝓtigit eẽ ⁊ ꝓtigit nõ eẽ: nõ tñ oñdit hãc ꝓñtiã ꝓtigit nõ eẽ q̃ ꝓtigit eẽ fiẽ ꝓñtiã ꝓuersã/q: mediũ eĩ^o ꝓñtie est ad ꝓſtruẽdũ utrãq̃: q: cũ ꝓtigẽs sit nõ neciũ ſeqũt ꝓtigit nõ eẽ q̃ nõ neẽe ẽ nõ eẽ ⁊ si ꝑ q̃ ꝓtigit eẽ q̃re ſeqũt si ꝓtigit nõ eẽ ꝓtigit eẽ ꝑ idez mediũ ꝑ qd̃ ſeqũt ꝓcłoꝓz. ⁊ nõ q̃ nõ ſolũ ꝓuertunt ad iuicẽ ulẽs ⁊ ꝓticulares iõ ulẽs cũ ꝓticularibꝰ ſicẽ ꝑz ꝑ ꝓbõnẽ quã ponit si ꝓtingit inſpiciat.

¶ Sũt aũt tales ꝓpõnes ꝑdicatiue nã ꝓtigẽ ei qd̃ ẽ eẽ. ſiłr põit quẽadmõz dcm̃ ẽ pꝰ

¶ Segtur icidẽs q: tã oñderat affirmatias ⁊ negatias de ꝓtigẽti ad iuicẽ cõuertiri ne ex ꝑ putet aliqs ipm uelle q̃ opposita cõuertunt cũ affirmatiua ⁊ negatiua opponantur ꝓcludit q̃ dicte ꝓpõnes ꝓuertibiles non opponunt ſed affirmatiẽ sũt ambe ꝑm modũ ſic/ſicẽ ſe hẽt eẽ in ꝓpõnibus de ieẽ ita ꝓtigẽ i ꝓpõnibꝰ de ꝓtigẽti ꝑz i illis de ieẽ ſi affirmat eẽ ẽ ꝓpõ affir^a. q̃re in ꝓpõne de ꝓtigẽti affirmato ꝓtigẽ erit ꝓpõ affir^a ⁊ ꝑ est [ſunt aũt hi^o.]

¶ Determiatis aũt his rurſũ dicimꝰ ꝓtigẽ qm̃ duobꝰ mõis dĩ. vno qd̃ mõ qd̃ plerũq̃ fit ⁊ dcſicẽ ⁊ iõ nõ neciũ. ut caneſcẽ hominẽ: uł augeri: uł minui: uł oino qd̃ natũ ẽ eẽ. ꝑ eni nõ ꝓtinuũ hẽt neciũ: eo q̃ nõ ſp ẽ huiuſmõi hõ. ꝑ cũ hõ est aut ex necitate: aut ut i płribꝰ. Alio aũt ifinitũ. qd̃ ſic ⁊ nõ ſit poſſibile: ut aial ambulare. uł aiali ambulãte terre motũ fieri. uł oino qd̃ a fortuna fit: nihil eni magis ſic natũ ẽ uł eꝗuſo.

¶ Coñter determiat iſtã ꝓuſionẽ i ſpãli deſcẽdẽdo ad ſpãles mõs ꝓtigẽtis ⁊ didik i duas. i ꝑ^a dat dionẽ ꝓtigẽtis ꝑ ꝓtigẽs natũ ⁊ iſi^m. i 2° docet utrũq̃ ꝓũtẽ ibi. 2^a [ꝓũtik g̃ ⁊ ꝓpositas q̃litates.] dicẽ igĩ q̃ ꝓtigẽs diffinitũ qd̃dã est natũ. ſ. qd̃ hz cãz nãłẽ ordiatã ad ipm ſz q: illa cã ipediri põt iõ dĩt a necio ⁊ ẽ ꝓtigẽs/ſicẽ hoiez caneſcẽ illd̃ eni hz cãm nãłẽ ordiatã: ſz ꝑt ipediri q: nõ ſp ẽ hõ ⁊ iõ dĩt a necio/cũ tñ hõ ẽ aut de necitate aut frequẽter caneſcit. qd̃dã aũt ẽ ꝓtigẽs ifinitũ. ſ. qd̃ eq̃łr ſe hz ad eẽ ⁊ nõ eẽ uł hominẽ ãbulare ⁊ hoie ãbulãte fieri motũ terre ⁊ hi^o q̃ ſũt v̊e appropato uł a caſu ⁊ ꝑ ẽ [determiatis aũt his.]

¶ Cõuertik g̃ ⁊ ꝑz oppositas ꝓpõnes utrũq̃ ꝓtigẽs: nõ tñ eodẽ mõ. ꝑ qd̃ natũ qdẽ ẽ eẽ: ei qd̃ ẽ nõ ex necitate eẽ. Sic eni cõtigit nõ caneſcẽ hoiez. Infinitũ ãt ſigt nõ magis ſic uł illo mõ eo q̃ ſe hẽt uł ſe hẽbit.

¶ Coñter docet ꝓuertẽ utrũq̃ ꝓtigẽs: ⁊ hẽt ꝓncipale ⁊ icidẽs ibi [diſciplia aũt ⁊ ſillꝰ.] in ꝓncipali dicẽ q̃ utrunq̃ ꝓtigẽs ꝓũtik ꝑ oppositas q̃litates ſed differeẽt. ꝓpõ eni ꝓtigẽti nato nõ ꝓũtik i idẽ genꝰ ꝓtigẽtis ſi ꝓũtik i ꝓtigẽs ꝑ poſſibili/affirmatia eni ꝓũtik i ꝓtigẽs cũ cõuertik i nõ necẽtiũ ſic cõtigit hoiez caneſcẽ g̃ cõtigit hoiem nõ caneſcẽ. i. nõ neẽe ẽ hoiez caneſcẽ: ꝓpõ aũt de ꝓtigẽti ifinito cõuertik i idẽ genꝰ cõtigẽtis ⁊ ꝑ ẽ [cõuertik g̃.]

¶ Diſciplia aũt uł ſillꝰ demſratiũꝰ ex idefinitis qd̃ nõ ẽ. eo q̃ iordinatũ ẽ mediũ. ex his v̊o q̃ nata sũt ẽ: ⁊ orões pene oẽs ⁊ cõſideratiões sũt i his ꝓtigẽtibꝰ. Ex illis aũt euenit fieri ſillz: nõ tñ ſolet q̃ri. ꝑ tñ magis diffinieẽt i ſeqũtibꝰ. Nũc autẽ dicemꝰ qm̃ ⁊ quõ ⁊ qs erit ſillꝰ ex ꝓtigẽtibꝰ ꝓpõnibꝰ.

¶ Segt icidẽs q: eni tã docuit ꝓũtẽ ꝓpões de ꝓ^ti ifinito ſicẽ de cõtigẽti nato credẽt aliqs q̃ ſiłr de eodẽ ꝓ^ti poſſet eẽ ſcia ⁊ diſciplina necio dcã ꝑ remouet dicẽs q̃ de cõtigẽtibꝰ ifinitis nõ ẽ ſcia necio q: mediũ nõ ẽ ibi ordiatuz de natis aut fiũt pene ꝓſic^es demſratie ⁊ oẽs de necitate/⁊ dicẽ pene q: de talibꝰ adhuc inq̃ztũ pñt nõ eẽ nõ demſrat: ſz inq̃ztũ necẽtia sũt: de cõtigẽtibꝰ aũt ifinitis fieri põt ſillꝰ ſz nõ multũ ſolet fieri q: de talibꝰ cõtigẽtibꝰ nõ multũ q̃rit nihil eni ſillꝰ q̃at niſi q̃ q̃rit ⁊ ne putet aliqs ipm ꝑ hnꝰ itẽdẽ de qbꝰ fiat diſciplia demſratia dicẽ q̃ ꝑ nõ ẽ ꝑ itẽtũ ſz fieri^o. ſ. i poſteriorib^o ꝑ debebit: pñs aũt itẽtio tñ ẽ quõ: ⁊ ex qbꝰ fiat ſillꝰ de cõtigẽti ⁊ ꝑ ẽ [diſciplia aũt ⁊ ſillꝰ.]

q Aoniã ãt ꝓtigẽ ꝑ huic ieẽ duplr ẽ accipe: aut eni cui ieſt ꝑ: aut cui ꝓtigit ieẽ ipm. Nã de q̃. b. a. ꝓtigit horũ alterꝝ ſigt: aut de q̃ dĩ. b. aut de q̃ ꝓtigit dici de q̃ autẽ. b. a. ꝓtigẽ: aut oi. b. ꝓtigẽ. a. nihil dĩt. Manifestũ g̃ qm̃ duplr dĩ. a. ꝓtigẽ oi. b. ieẽ. Primũ g̃ dicamꝰ de q̃. c. ꝓtingit. b. ⁊ de q̃. b. a. qs erit: ⁊ q̃lis ſillꝰ. ſic eni utreqz ꝓpõnes ſumunt ꝑm ꝓtigẽ. Qm̃ ãt de q̃ ieſt. b. ꝓtigit. a. ꝑ qdẽ ẽ ieẽ: illa v̊o ꝓtigẽs. Quare a ſilibus figuris incipiẽdum quẽadmodum in alijs.

¶ Poſtq̃z determiauit ꝓuſionẽ, ꝓpõnũ de cõtigẽti ꝑ determiat quõ ſit dici de oi i cõtigẽtibꝰ ⁊ ꝑ reliquẽs quõ ſit ibi dici de nullo ꝑ qd̃ ꝓficiunt ſillꝰ ꝓfecti de cõtigẽti. ꝓ^r g̃ ſic ꝓ^o dicẽ q̃ dici de oi i cõtigẽtibꝰ duꝑ^x ẽ. ꝑ eni oẽ. b. cõtingit eẽ. a. duplicẽ hẽt itẽtionẽ. ſ. uł oẽ qd̃ ẽ. b. ꝓtigit eẽ. a. uł oẽ qd̃ ꝓ^r eẽ. b. ꝓ^r eẽ. a. ⁊ ꝑ firmat ꝑ ſilẽ ſic pol^c ⁊ cõtigẽs

ꝓtunt ſz ꝗ oē.b.po^le ē eē.a.itelligit dup^r.ſ.ul'q: oē qd ē b.ul'q: oē qd pōt eē.b.pōt eē.a.q̃re ⁊ ꝗ oē.b.ꝓ^t eē.a.ſil'r dup^r dicet ⁊ ꝗ ē|_qñ aūt ꝓtigē.]Sz ne putet ꝙ dici de oi oio eodē mō ubiq; accipiat i ſequētib^o dic ꝙ p^m dicēdus ē de ſillis de ꝓtigēti ubi accipit dici de oi ſz hāc itētionez oē qd ꝓ^t eē.b.ꝓ^t eē.a.q: ſz iſtā itētionē accipit i vniformi gnatiōe ſill'orū de ꝓ^ti.ꝑm aūt reliquā itētionē accipit in mixtiōe ꝓ^tis cū ieē ⁊c.nēcio ⁊ i ꝗ ēt pz modus ꝓcedēdi ⁊ q dixit tā de eo qd ē dici de oi ſil'r itelligēdū ē de eo qd ē dici de nullo ⁊ ꝗ ē|_p^m ꝗ dicem^o.]Hic ſolet du^ri de ordine ꝓtigēs eni coius ē q̃ nēciū ⁊ ī gnatio ſill'i de ꝓtingēti debuit ꝓcedē gnationē ſilli de nēcio. Adhuc gnatio vniformis ē añ mixtā ⁊ ī ꝑus debuit docuiſſe gnationē vniformē de ꝓ^ti q̃ mixtā de nēcio. Et dicēdū ꝙ diūſus ē modus gnandi ſill'os de ꝓtigēti tā vniformes q̃ mixtos a mō gnandi ſill'os de nēcio: ⁊ ideo ſill'os de nēcio ⁊ ſilli de ꝓ^ti i ꝑtib^o ſepati determiari hz. ꝑus ē ēt dāda gnōnilli de nēcio q̃ de ꝓ^ti: q: gnio vniformis penit^o ſil'is ē gnōni vniformi ſill'oꝝ de ieē: ⁊ illi^o gnio mixta adhuc tñ ꝓ^t cū ill'de ieē ꝙ ul'is pōt i ꝓcōné de ieē ⁊ ī ſtati poſt gnionē ſill'oꝝ de ieē determinari hēt ſil'is de nēcio tā vniformis q̃ mixta. ex his pz ordo capli ⁊ rñſio ad obta. ¶ Loñter dubitari ſolet circa diffinitionē ꝓtigētis q̃rit eni cū ꝑus nō diffinierit nec^m q̃ diuiſit gnionē ſilli de nēcio q̃re ꝗ diffiniat ꝓtigēs. Et dicēdū ꝙ nēciū nō accipit m'ltipl'r ſz vno mō ⁊ ī nō oportuit diffinire ipm ad manifeſtāduz quō accipiet i ꝓtingōnib^o de ei^o acceptiōe. ꝓtingēs aūt dī m'ltipl'r ⁊ nō accipit ꝗ ī q̃cūq; acceptiōe ſz ſolū ꝑm ꝙ nō nēciū dī ꝓtigē. ſ. qd ſe hēt ad eē ⁊ nō eē ⁊ ī oportuit diffinire ꝓtigēs i illo mō q̃ itēdit ne eēt ꝗ ambiguitas de acceptiōe ꝓtigētis q: nō itēdit de ꝓ^ti ꝓ po^li neq; ꝓ nēcio ſz de ꝓtigēti ꝓ nō nēcio qd pōt eē ⁊ nō eē p^o i diffinitione ꝓ^tis nō potuit ꝑbare ꝓuſionē quā ꝗ docet ⁊ ī posuit diffinitionē. ¶ Adhuc dubitaret forte aliqs cū ꝓtigēs/nēciuz/⁊ ipo^le/opponant ⁊ vnū oppositoꝝ nō diffinit ꝓ alterū niſi fuerit rel'm ul'q ſic ꝑuatio ꝓ hītū quō ꝓtigēs diffinit ꝓ nēciū ⁊ ipo^le. Adhuc q̃re magis i diffinitiōe ꝓ^tis cadit nēciū ⁊ ipo^le q̃ ꝓ^o. Adhuc cū debeat diffiniri ꝓ ꝑuationē nēciū ⁊ ipo^lis q̃re magis ſic dic ꝓtigēs ē q̃ nō exñte nēcio poſito tñ ieē n^l ſequit ipo^le q̃ ꝓ^o ſic ꝓtigēs ē q̃ nō exñte ipo^li poſito tñ ieē nihil ſequit nēciū. ¶ Ad p^m dicēdū ē ꝙ diffinitio data ꝓ gen^o ⁊ dīas q̃ idicāt eēntiā rei ñ admittit quācūq; oppōnē uerūtñ diffi^o q̃liſcūq; facta ꝓ rei coḡnē bñ pōt dari ꝓ ꝑuationē oppositoꝝ. illō eni qd me^m ē iter duo aliqñ ꝓ ꝑuationē illoꝝ coḡſcit ſic aūt ē cōtigēs iter nēciū ⁊ ipo^le. nēciū aūt ſoluz ſe hēt ad eē/ipo^le vo ad nō eē/ꝓtigēs aūt ꝗ determiatū mediū ē iter ꝗ/q: pt eē ⁊ ꝗ differt ab ipo^li. pōt ēt nō eē ⁊ ꝗ differt a nēcio/ſic ḡ cū ſit mediū ꝓ ꝑuationē dictū iter nēciū ⁊ ipo^le opz ipz diffiniri ꝓ ꝑuationē utriuſq; ⁊ ex ꝗ pz ꝗ^o ad 2^m. Ad vlti^m dicēdū ꝙ nēciū pōt ſeq ad nō nēciū ſic ad ꝓtingēs ſic uez ex nō ueris ⁊ ī nō potuit uere dicē ꝙ ꝓ^ti posito i eē nullū ſequit nēciū ſic potuit dicē ꝙ n^l ex eo ſequit ipo^le. i po^le eni ex ꝓtigēti nō ſequit ſz ex ſolo ipo^li. ¶ Loñter forte dubitaret aliqs utrū ꝓtigēs cōe equoce dicat de ꝓtigēti nēcio ⁊ nō nēcio ſic ipſe dic. vī eni ꝙ nō ſic c^o nomē ⁊ rō ꝗ nomē assignata ē cōe ipz ꝑdicat vniuoce ſz ꝓtigēs cōe ꝗ nomē ⁊ rōné eādē ꝑtur de nēcio ⁊ nō nēcio assignet eni rō nois ⁊ erit ul'ista ꝓtigēs ē qd nō ē ipo^le ul'ista ꝓtigēs ē qd ē potēs eē ⁊ utraq; iſtaꝝ rōnū dī de nēcio ⁊ nō nēcio. Adhuc qd ꝑdicat coiter de plrib^o ꝗ rē vnā cōiter reptā i ill'nō ē ꝑtū equocū ſz ſic ꝑtur ꝓtigēs de nēcio ⁊ nō nēcio ꝓtigēs eni dic potētiā quādā eēndi ⁊ ꝗ iuēit i ꝓtigēti qd ē nō nēciū ⁊ i ꝓtigēti qd ē nēciū. Ad oppo^m n^l ꝗ rē cōe ē ꝑdictorijs q̃re ſi aliqd ē eis cōe ſola uox ē ſz ꝓtigēs ē cōe nēcio ⁊ nō nēcio q̃ ſūt ꝑdictoria ḡ ſolū ꝑm uocē cōe ē ſed tal' coitas fac equocationē. Adhuc po^a ad actū ⁊ ipe act^o nō ſignt eodē noie niſi equoce: ſz ꝓtingēs nō nēciū dic quādā potētiā ad actū ꝓtigēs aūt nēciū dic ipz actū q̃re hec duo nō ſignificabunt ꝓ nomē ꝓtingētis niſi equoce. Et dicēdū ꝙ ꝓtigēs cōe dī de ꝓtigēti nēcio ⁊ nō nēcio nō pure equoce nec vniuoce ſz analogice: q: tū logic^o analogū dic equocū ī dic i lr'a ipz dici equoce ⁊ ſic ipz analogice dī, ſic ⁊ rō ei^o in cōi: ſigt ergo ꝓtingēs quādā potētiā ad eēndū q̃ qdē po^a inq̃tū posita ē idiffe rēter ſe hēt ad eē ⁊ nō eē/ipſa tñ, ꝑ actui ꝓtūcta ē/nō hz potētiā ntli ad eē. p^o mō iuenit ꝓtigēs i ꝓtigēti qd eſt nō nēciū. 2° mō i ꝓtigēti qd ē nēciū: ⁊ q: ma^m ē ꝙ po^a q̃ ꝓ nomē ꝓtigētis inq̃tū hī^o p^o ⁊ magis iuenit i ꝓtingēti nō nēcio. poſteri^o aūt i ꝓtigēti nēcio nēciū eni min^o hēt de rōe ꝓtigētis q̃ nō nēciū. ex his pz analogia h^o nois ꝓtingēs. pz ēt rñſio ad rōnes p^e ꝑtis q̃onis. ¶ Ad ꝑmā rōnē i oppo^m dicēdū ꝙ nēciū ⁊ nō nēciū ꝑ cadūt i diuiſione ꝓtigētis nō ſūt ꝑdictoria. uterq; eni ſupponit potētiā ad eē/nō nēciū aūt ꝗ ꝙ ꝑdic nēcio nihil penit^o pōit ſz ē idē qd ipo^le. nō nēciū aūt ꝗ ꝙ didit ꝓtigēs ponit potētiā ad eē ⁊ nō eē. ſi aūt uere ꝑdic^a accipiant i diſiōe ꝓtigētis tūc nō eēt niſi uocis coitas nūc āt nō ē ita ſic dcñ ē. ¶ Ad alt ud dicēdū ꝙ ꝓtigēs ſigt rē i mā. ſ. potētiā ad eēndū q̃ qdē ut ē i ꝓtigēti nō nēcio nō ē ſimpl'r cū actu ꝑ ꝑ ut aūt ē i ꝓtigēti nēcio ē ſimpl'r cū actu ⁊ ita pz ꝙ nō ē equocū pure ſz analogice. ¶ Loñter forte dubitabit de mō ꝑbādi ꝙ ne ceſſariū ſit ꝓtigēs vī eni petē qd ē i ꝑn^o cū ſupponit iſta tria ꝓūti nō ꝓtigit eē ipo^le ē eē nēce ē nō eē ⁊ ꝓcludit eoꝝ opposita ꝓūti q̃re eq̃ ignotū ē illa tria ꝓūti ſic iſta. Et dicēdū ꝙ nō ē eq̃ ignotū q: nō fuit dīta apd phos de ꝓūtibilitate ꝓpōnū tertij ordis modaliū ⁊ q̃rti ſz de ꝓūtibilitate ꝓpōnū ꝑmi ordis ⁊ tertij ⁊ ī bñ ſupponit ꝓpōnes tertij ordis ꝓūti ⁊ ꝓcludit idē de ꝓpōnib^o ꝑmi ⁊ nō petit qd ē i ꝑn^o ſz ſumit qd notū ē oib^o. ꝙ aūt nō fuerit diſcētio de ꝓpōnib^o tertij ordis ⁊ q̃rti ſic de ꝓpōnib^o ꝑmi ⁊ ſcdi pz ex li^o pier^a^is. ¶ Ulteri^o forte dubitabit aliqs de cōuerſiōe quā docet. vī eni ſupfluē cū ꝑus determiauit de ꝓūſione. Adhuc ꝙ negatiue de ꝓtigēti alr ꝓūtant q̃ ille de ieē ⁊ de nēcio. ꝑus dictū ē ⁊ ita fruſtra ꝗ docet eas ꝓūtere. Et dicēdū ꝙ ſupi^o determiauit ꝓūſionē q̃ ē i termis ſz nō ꝓ ꝗ ſupfluit ꝗ determiare ꝓūſionē ꝓ oppositas q̃litates q̃ nēcio exigit ad ꝑficiēdū ſill'os de ꝓtigēti impfectos. ſciēdū ēt ꝙ affirmatiue de ꝓtigēti ⁊ de ieē hñt ꝓūſionē vnā i termis de q̃ ſupi^o locut^o ē altā ꝑ oppositas q̃litates de q̃ ꝗ logt. negatiue vo ul'es hñt tñ illā q̃ ē ꝑ oppositas q̃litates ꝑticulares vo negatie hñt utrāq;. ex his patet q̃ſita. ¶ Loñter forte dubitabit de ꝗ qd dic hoiem cognescē nō hēre ꝓti^am nēcitatē eo ꝙ nō ſemp ē hō. ex ꝗ vī Aḡ. ſigre ꝙ ad nēcitatē ꝓpōnis exigit nēcio entitas rerū. ſ. ſbti ⁊ ꝑti ⁊ ita ad vītatē ꝓpōnis exigit uera entitas eaꝝ. Sup q̃ dubitat ⁊ vī ꝗ p^o eē uez: ſic uez ⁊ ens ꝓtūt ſz ens nō ē niſi hēat uerā entitatē apd nām ⁊ nō tñ apud aiaz ḡ ſil'r nec uez. Adhuc qd q: ē ſuppōit añ ſe qōnē ſi ē ut ꝗ qd an ꝗ ſit aial ſupponit añ ſe qōnē iſtā an hō ſit ḡ ꝓpō ab hac qōne accepta ſupponit añ ſe ꝓpōnē ab illa acceptā q̃re ⁊ vītas ei^o vītatē illi^o ⁊ ita ad vītatē hui^o hō ē aial exigit vītas h^o hō ē ⁊ ita vītas ꝓpōnis exigit actualē entitatē ſbti ⁊ ꝑdicati. Adhuc ſi hō ē aial hō eſt ſbm ⁊ ſi ꝗ tūc hō ē ens ⁊ ſi ē ens hō ē/q̃re ad vītatē h^o hō ē aial exigit vītas h^o hō ē ⁊ ſic idē qd ꝑus. Si dicet ꝙ ens dī equoce ꝗ ꝙ ē nomē ⁊ ꝗ ꝙ ē ꝑticipiū. qñ ḡ dī hō ē ſbm ḡ hō eſt ens ꝗ tenet ſolū de ente ꝑm ꝙ ē nom̃ ulteri^o aūt nō tenet niſi ꝗ ꝙ ē ꝑticipiū q: ens ꝑticipiū dic entitatē actualem ens aūt nom̃ dic entitatē hitudialē. Sz ꝑ ſic lucēs ē act^o lucē ⁊ de nēcitate ſequit ſi ē lux ḡ lucet. ſil'r act^o entis ē eē q̃re nēcio ſequit ſi ē ens ḡ ē. Sz dicet ꝙ eē ē act^o entis nō ꝗ ꝙ ē nomē ſz ꝑticipiū. Sz ꝑ ens qd ē ꝑticipiū de nēcitate egredit ab eē ſignato ꝗ ꝗ vbū ē ⁊ nō ē p^o. tal' eni ē rō ꝑticipij q̃re ſi eē egrediat ab ente ꝗ nō ē ab ente qd ē ꝑticip^m ſz qd ē nomē. Ad opposita ſic ſi ad vītatē ꝓpōnis exigit uera entitas rerū tūc talis ꝓpō nō eēt uera antichris erit hō ceſar fuit hō qd ē icōueniēs ſi dicet aliqs ꝙ illō eſt i

telligēdū nō de vitate ppōnis de pterito ul' de futuro: ſz
ppōnis de pūti. ꝓtra chimera eſt chimera h ē uera ut cō-
ſtat ⁊ tū nō ē uera entitas i reb⁹ ſigtis p termios: eadē aūt
rōe ⁊ h erit uera hō ē hō ⁊ ſi nō fuerit hō q̄re ⁊ h hō ē aial
⁊ ſic erit vitas i ppōne de pūti abſq; actuali entitate rerū
Adhuc vitas vniuoce dr i ppōne affir^a ⁊ neg^a: ſz ad vita
tē negatiue nō exigit uera entitas rex q̄re nec ad vitatez
affirmatie q̄uis eni nō eēt nec lignū nec capra nihilomi
n⁹ eēt h uera lignū nō ē capra. Adhuc ſi ad vitatē ppōnis
exigeret actualis entitas rex tūc vitas ⁊ falſitas eēnt i re
b⁹ ſic bonū ⁊ malū ⁊ nō i cogne tū cui⁹ oppo^m vult Aſt.
exp̄ſſe vſus fine ſexti p^c phie. ubi dic q uex ⁊ falſū nō ſūt
i reb⁹ ſic bonū ⁊ malū ſz in cognitōe tū. Adhuc vitas ⁊
falſitas ſolū ꝓſiſtit circa cōpōnē ⁊ diſionē: ſz oīs cōpō ⁊ di
uiſio apd aiaz ieſt q̄re vitas ⁊ falſitas apd aiam ē q̄re cū
poſſint ſpēs rex manē apud aiaz i q̄ pūt ad iuicē cōponi
ul' diuidi q̄uis ipſe res nō ſint pz q vitas ⁊ falſitas pt eē
ſine actuali entitate rex. q aūt cōpō ⁊ diſio ſint apd aiaz
pbo aial eni ſeipſo hoi ieſt ⁊ nō ē cōpō pz rē ⁊ nām q cō
ponit aial cū hoie. ſil'r aſin⁹ ſeipo ab hoie diuidit ⁊ nō eſt
pz rē diuidēs ipſos: q̄re mātfeſtū q cū nō ſit apd rē cōpō
⁊ diſio erit apd rōnē ſolū ⁊ res rōnis erūt ⁊ ſic vi q vitas
ppōnis ſine actuali entitate rerū: ex tā dictis pz quō ꝓce
dēde ſūt ppōnes ad utrāq; ptē ꝓclonis uerūtū q: prime
rōnes vident niti q vitas ſcdo mō dicta exigat actualez
entitatē rex. dicēdū ē ad p̄mā q h ppō ens ⁊ uerū ꝓnūtū
tur dr de vitate icōplexa p̄mo aūt pñs ē de vitate cōplexa
ul' dicēdū q vitas i ꝓr^a ꝓnūtit cū ente h eni exigit entitatē
rex ex aiaz ſz ite⁹ entitatē actu cōponentis aut diuidētis
cōponibiles aut diuiſibiles. ¶ Ad 2^m dōz q qōnes or-
dinam⁹ pz ordinē quē obp̄uam⁹ i dubitādo ⁊ addiſcēdo
ubi ordo ē q p̄us dubitam⁹ an ſit res. ſcdo an ſit h uel il-
lud: ſz q̄uis ordiate ſint ſic qōnes pp dictā cām nō tū opz
q ppō acceptā a qōne q: ē ſupponat aū ſe ppōnē acceptā
a qōne an ſit ut vitas h⁹ vitatē illi⁹. Alr poſſet dici ad idē
ſ. q hec ppō hō ē aial ſupponit aū ſe iſtā hō ē ⁊ vitas ei⁹
vitatē illi⁹ ſz ad vitatē hui⁹ hō ē pz q accipit qō an ſit i de
mōſtratis nō exigit actualis entitas hois ſz tū hitualis ſic
hēt demr̄ari i p̄n⁹ ſcdi poſterior. ¶ Ad 3^m dōz q ens p̄
mo ⁊ p̄ncipalr ſigt ens actuale ⁊ ſi ſic ſumat tūc nō tenet
ſi hō ē ſb m hō ē ens. ſi aūt coiter accipiat p ente actu uel
ente hitu ſic nō tenet ē ens q̄ ē q: ipz ē dic pñs actuale eē
¶ Coſiter dubitabit ulteri⁹ de h qd dic q cū hō eſt aut
de nēcitate aut frequēter caneſcit. dubi^m ē eni quō h ſit
uex cū hō nō caneſcat ut i plrib⁹ niſi i ſenectute. Et dicē-
dū q ille act⁹ caneſcē pōt dicē motū i canitiē ul' tū motū
cōpletū ſi dicat motū i canitiē ſic ſp ⁊ de nēcitate caneſcit
hō cū ſit. puenit eni canities ex ico: patiōe fleugmatis in
ſupiori pte capitis cui⁹ ico: patiōis cā ē diminutio caloris
nālis: ⁊ iſta ico: patio ⁊ caloris diminutio ſp fit ⁊ ꝓtinuo
ſi aūt dic tū motū cōpletū ſic ut frequēter caneſcit homo
i plurib⁹ enim ſi maneāt ad etatē puenit canities. ¶ Ul
teri⁹ forte dubitabit de eo qd dic ꝓtigēs natū nō ꝓnūti in
idē gen⁹ ꝓtigētis. vi eni q ſic: q: cū tā ꝓtigēs natū q̄z infi
nitū ſit nō nēcitū ⁊ poſſit eē ⁊ nō eē q̄ rōe vnū ꝓnūtit i idē
gen⁹ ꝓtigētis ⁊ reliquū. Ad idē qñ inatū ē vnū oppoſito
rū ieē ⁊ reliquū inatū ē ieē niſi vnū iſit determiate. cuz q̄
ꝓnūtio ꝓtigētis nati ſit iter oppo^a ſi vnū illo⁹ natū ē ieſſe
⁊ reliquū niſi alterū determiate iſit ⁊ ita vi q natū ꝓnūtat
inatū adhuc h eſt de ꝓtigēti nato ꝓtigit hoiez nō caneſcē
⁊ dic q ꝓtigēs natū ꝓnūtit uſq; i nō nēcitū q̄re iſta ꝓnūtet
i hāc nō nēce ē hoiez caneſcē ⁊ ſi h nō erit ꝓnūtio p oppo
ſitas q̄litates cū utraq; nēcia ſit nec erit ꝓnūtio a nō eē in
eē nec ex⁹ ſic p̄us docuit Aſt. ꝓnūtē ppōnes de ꝓtigēti.
Et dicēdū q ꝓtigēs natū nō ꝓnūtit i ꝓtigēs natū ſz i ꝓtin
gēs p possibili. ¶ Ad p^m dōz q i ſillando ar^m nō ualet
ꝓtigēs eni natū hēt cāz ordiatā magis ad vnā ptē pp qd
ei⁹ ne⁹ nō hēt cāz talē ⁊ iō nō ꝓnūtit i idē gen⁹ ꝓtigētis. ꝓti
gēs aūt iſinitū nō hēt cāz ordiatā ſz eq̄lr ſe hēt ad utrāq;
ptē pp qd ⁊ ſua ne⁹ ꝓſiſtis ē. ¶ Ad 2^m dicēdū q h ppō ſi
vnū oppoſitor ⁊c. ieſt reliquū natū ē ieē niſi alter deter
miate iſit nō ē uera neq; itelligēda niſi i ꝓrijs icōplexis
cui⁹ ſūt ſanū ⁊ egrū ⁊ h⁹. h aūt ſit p̄mo de oppoſitis com
plexis q ſi reducant ad icōplonē reducent ad ꝓdica^a h
nō caneſcē nō caneſcē. ¶ Ad ult^m dōz q h neg^a hoiez
nō caneſcē nō ē de ꝓtigēti nato. h eni ipz nō caneſcē in-
natū nō ē ſz ei⁹ oppo^m: nec iſinitū q: eq̄lr nō ſe hēt ad eē
⁊ nō eē: q̄re relingt q ſit cōe utriq;. ſ. poſſibile ul' de ꝓtin
gēti p poſſibili: vñ pz q ꝓtigēs natū i quātū h⁹ nō multū
ſumit ſb negōne: ſz ſumit poſitiue ut caneſcē i ſenectute
qd ē natū i plrib⁹ caneſcē i iuuētute qd ē natū i pauciori-
b⁹ ⁊ hui⁹ q̄rū negōnes magis nō inate ſūt vñ vult Aſt.
p ſuā lr̄az exp̄ſſe q affir^a de ꝓtigēti nato ꝓnūtit in ꝓtigēs
nō eē qd ē idē ei qd ē nō nēce q̄ſi uelit ſigre q tale ꝓtin-
gēs noiat per affirmatiuā ul'r. qñ q̄ dic ꝓtigēs natū ꝓnūti
uſq; i nō nēcitū h itelligēdū ē de ꝓtigēti nato ubi affirma
tur eē. Sz tūc du^r q̄re ſi tā i ꝓtigēti nato q̄z iſinito ſit ꝓnū-
ſio p oppoſitas q̄litates. ad h aūt q fit talis ꝓnūtio opz eē
ꝓnūti cū nō eē/du^rt pōt q̄lr h pōt eē i ꝓtigēti nato: q: ſi ꝓti
gēs natū pz q hui⁹ affirmatiuū ē ⁊ cadit ſup eē ⁊ ꝓnūtit in
nō eē ⁊ illd ꝓtigē nō eē ſit de ꝓtigēti cōi/a cōi ꝓ ad ſpā-
le nō tenet argu⁹ q̄ a ꝓtigē nō eē ad ꝓtigē eē nō erit ꝓnū-
ſio apd ꝓtigēs natū: ⁊ ſi h tūc nō ē ꝓnūtē a nō eē i eē ſb mō
ꝓtigētis ſz ſolū ex⁹ q̄re nō erit ibi ꝓnūtio nec ꝓnūtibilitas/
Oppo^m tū appet manifeſte i termis q: ſi ꝓtigit hoiez nō
caneſcē ꝓtigit ⁊ caneſcē ſic ex⁹ ⁊ ſi ꝓtigit eē muſicū ꝓtin-
git nō eē muſicū ſic ex⁹. Et pōt dici q ſi ꝓtigēs cōuertat
uſq; i ꝓtigē nō eē bñ tenet ut dictū ē ⁊ illud ꝓtigē nō eſſe
cū nō poſſit eē de ꝓtigēti nato nec iſinito ut oſtēſuz ē erit
de ꝓtigēti p poſſibili. ab illo aūt ꝓtigē nō eē uſq; i ꝓtigē
eē fieri pōt pceſſus gra māe q̄uis eni fōia argumētādi
nō ſit bona q̄re pcedit a ſupiori ad iferi⁹ nō ē tū iuenire
ꝓtigēs natū ꝓnūtū i ꝓtigē nō eē qn ex⁹ poſſit eē ꝓnūtio ⁊ h
ē ex hitudie termior qb⁹ ieſt ꝓtingētia nata magis q̄z ex
fōia argumētādi. ¶ Ulteri⁹ aūt dubitabit forte de eo qd
dic circa dici de oi i ꝓtigētib⁹. q: eni i pcedētib⁹ nō deter
miauit diūſuz modū accipiēdi de oi i nēcīs nō deberet
h dare diūſuz modū dici de oi i ꝓtigētib⁹. Sz dr q ppō-
nis de nēcio nō ē du^r itētio ſic ppōnis de ꝓtigēti. Sz q̄
ſic h ppō oē. b. ꝓtingit eē. a. duplicē hēt itētionē ul' q oē
qd ē. b. ꝓtigit eē. a. ul' q: oē qd ꝓtigit eē. b. ꝓtigit eē. a. ſeqt
oē. b. de nēcitate ē. a. ul' dr q oē qd ē. b. de nēcitate ē. a. ul'
oē qd nēce ē eē. b. nēce ē eē. a. Adhuc ſic ppō de ꝓtigēti
aliqñ accipit cū alia de ꝓtigēti aliqñ cū alia de ieē ad cō-
ſtituēdū ſill'm/ſic ⁊ ppō de nēcio aliqñ accipit cū alia de
nēcio aliqñ cū alia de ieē. q̄ ſi ppō d ꝓtigēti pp ſuā dupli
cē acceptionē duplicē hēt itētionē q: cū alia de ꝓtigēti ac
cipit ſb hac itētiōe oē qd ꝓtigit eē. b. ⁊ cū alia de ieē acci-
pit ſb iſta oē qd ē. b. ⁊c. vi ſil'r q du^r erit itētio i ppōe ul'
de nēcio pp duplicē ei⁹ acceptionē ita q ſb iſta itētōe oē
qd nēce ē eē. b. nēce ē ⁊c. accipit cū alia de nēcio ad oſti
tuēdū ſill'z vniformē. ſb iſta ꝓo oē qd ē. b. nēce ē ⁊c. i mix
tiōe nēcia ⁊ ieē: ubi minor ē de ieē. Et dicēdū q ul'is de
nēcio hēt illas duas itētiōes ſic opponit ſz iſepabiles ſūt
ab iuicē. q: ſi oē. b. ex nēcitate ē. a. tūc. a. ē iſepabile ab oi
b. ita q ab oi qd de nēcitate ē. b. ⁊ qd ē. b. ſimpl'r eo q in
eē ſimpl'r ex nēcitate ieē nō diūſificāt iherētiā niſi pz rō
nē tū: ſz utraq; dic actualē iherētiā ⁊ eēntialē ⁊ q: ita eſt
iō nō diſtinxit Aſt. i pcedētib⁹ dici de oi i nēcīs p dcās
ſuas itētiōes cū nō diūſificēt iherētiā ⁊ h liqt p h q i mix
tiōe nēcij ⁊ ieē nō accipit illa de ieē niſi de ieē ſimpl'r q̄
forte pz rem nō differt a ppōne nēcia q̄uis differāt p̄m
modū ineſſe aūt ⁊ ꝓtingēter ineē ſeparabilia ſunt ab in-
uicem ⁊ diuerſificāt inherētialem per actuale ⁊ potētiale
⁊ pp ē p̄m iſtā duplicē iherētiā diūſimode accipiat ppō
de ꝓtigēti oportuit h Aſt. has duas itētōes ei⁹ qd dici de
oi i ꝓtigētib⁹ determiare. ¶ Ulteri⁹ forte dubitabit quō
illa de ꝓtigēti dat itelligē illā de ieē nō eni ſeqt ſi ꝓtigit i

eē ḡ iest ⁊ ita nec itelligek illa de ieē i illa ȯ ꝓtigēti sic ꝓñs iañte. Adhuc cū tale ꝓtigēs idifferēter se hēat ad eē ⁊ nō eē q̄ rōe ibi itelligik affir^a de ieē ⁊ neg̃ q̄re sic bene expo nek oē qd nō ē.b.ꝓtigit eē.a.sic sic oē qd ē.b.ꝛc. Et dōz q; i ꝓpone de ꝓtigēti modus ꝓtingētie cadēs sup extrēa amplificat eoꝝ suppōnē. vñ si ꝓsidereē sbm ꝓpōnis talis ꝯz q; modus ꝓtigētie extēdit suā vtutē i ipz pōt accipi ꝑ oi eo qd ꝓtigit eē sb eo ⁊ ide hēt ꝓpō talis istā itētionē oē qd ꝓtigit eē.b.ꝛc. si aūt ꝓsidereē sbm in se fine mō ꝓtigē tie īquātū ē qdā ulē actu ꝓtinēs sb se iferiora sic hēt cō parationē ad ꝓtēta ꝑ actualē iherētiā ⁊ si ꝗ hēt ꝓpō talis istā itētionē oē qd ē.b.ꝛc. sic ḡ rōe ꝓtingētie ꝯz accipi sb sbto iplica^o de ꝓtigēti. rōe aūt ipsi^o sbti i se ⁊ cōpati ad ac tualr ꝓtēta sb eo dz accipi sb eo iplicatio de ineē ⁊ p hꝯz rñsio ad oppo^a. Nic nōn^m ē q; iplicatio circa sbz sumēs iherētiā ꝓtigētialē figit minorē ꝓpōnē de ꝓtigēti ⁊ iplica tio de ieē figit miorē de ieē ul de nēcio vñ sb tali sensu oē qd ꝓtigit eē.b.ꝓtigit eē.a.iplicat tot^o sill's vniformis de ꝓtigēti sb ꝗ sēsu aūt oē qd ē.b.ꝓtigit eē.a.iplicat tot^o sill's mixt^o de ꝓtigēti ⁊ ieē ul de ꝓtigēti ⁊ nēcio. Ultio fo rte dubitabit aliqs q̄re nō ponat tertiā itētionē ꝓpōnis de ꝓtigēti. s. hāc oē qd nēce ē eē.b.ꝓtingit eē.a. vī eni q; de beret eā ponē: q; qd ꝓtinet supi^o ꝓtinet iferi^o ꝯz ieē simp^r ē supi^o ad nēcio ieē q̄re cū ꝓpō de ꝓtigēti ꝓtigat ieē sim pliciter ꝓtinebit ⁊ ex nēcitate ieē ⁊ ita omittit Arꝝ. vnā i itētionē talis ꝓpōnis. Adhuc si ꝗ itētio oē qd ꝓtingit esse b.ꝛc. faciat ḡñationē vniformē sill'oꝝ de ꝓtigēti ⁊ ꝗ itētio oē qd ē.b.ꝛc. faciat ḡñationē mixtā ꝓtigētis cū ieē eadez rōne erit itētio tertia faciēs mixtionē cū nēcio ⁊ ꝗ nō est nisi ista ut vī oē qd necesse ē eē.b.ꝓtigit eē.a.q̄re ut vī in sufficiēter dat itētiōes ulis de ꝓtigēti. Et dicēdū q; ibi ē illa tertia itētio sic oppo^m ē ex cōpatiōe sbti ad ea qb^o ne cessario iest ꝯz omittit eā q; nō sepak a scda itētiōe imo ꝑ eā itelligik q; ibi ieē simplr ⁊ ex nēcitate ieē nō diūsificat iherētiā ut pdcm ē iō ꝑ hāc itētionē oē qd ē.b.ꝛc. itelligi tur sufficiēter reliq ⁊ ꝑ hāc itētionē oē qd ē.b.ꝓtigit eē.a. hēm^o sufficiētez itētionē sill' de ꝓtigēti mixto cū ieē ⁊ de eodē mixto cū nēcio sic pz ituēti q; illa de ieē q̄ accipik cū mixtiōe cū ꝓtigēti dz eē de ieē simplr ⁊ nō ut nūc sic pa tebit in sequētibus. patet igit ex his rñsio ad opposita.

Uādo igr ꝓtigit.a.oi.b.ꝛ.b.oi.c.erit
q sill's pfect^o qm̄.a.ꝓtigit oi.c.ieē. ꝗ āt manifestū ē ex diffōne. Nā ꝓtigē oi ieē sic dicebam^o. sil'r āt ⁊ si.a.ꝓtigit nlli.b. b.āt oi.c.qm̄ ꝓtigit.a.nulli.c. Nā de q̄.b.ꝓ tigit.a.nō ꝓtigē ꝗ erit nullū dimittē de his q̄ sub.b.ꝓtigūt. Qñ āt.a.ꝓtigit oi.b:b.aūt nulli.c.ꝓtigit ꝑ assūptas qdē ꝓpōes nll'us fit sill's. ꝓūsa aūt.b.c.ꝯz ꝓtigēs fit idē q ⁊ p̄ us. Qm̄ eni ꝓtigit.b.nulli.c.ieē ꝓtigit ⁊ oi ieē: ꝗ āt dictū ē p̄us. Quare si.b.qdē oi.c. a.eni oi.b.rursus idē fit sill's. Sil'r āt ⁊ si ad utrasq̄ ꝓpōes negō ponat ꝓtigē. dico āt ut si.a.ꝓtigat nulli.b.ꝛ.b.nlli.c. Nā ꝑ ꝑ as sūptas ꝓpōes nullus fit sill's ꝓūsis āt rur sus idē fit q ⁊ p̄us. Manifestū qm̄ negōne poita ad miorē extremitatē ul ad utrasq̄ ꝓpōes aut nō fit sill's: aut fit qdē: ꝗ nō pfe ct^o ex ꝓuersione enim fit necessarium.

¶ Post q̄z determiauit p̄n^a añtia ḡñionē sillī de ꝓtigēti ꝗ ꝑ segk ipaz ḡñationē ⁊ diuidik i tres. q; p^o determinat hāc ḡñationē i p^a figura 2° i 2^a 3° i 3^a. p^a i duas. i p^a determiat ḡñationē vniformē sill'oꝝ de ꝓtigēti i p^a figura. i 2ª ḡñati onē mixtā eorūdē i eadē figura cū dic̄ ⌊ si āt ꝗ qdē ieē. ⌋ p^a i duas. i p^a dat ꝓiugōnes utiles i 2ª iutiles cū dicit ⌊ si aūt q̄ ad maiorē. ⌋ p^a i duas. i p^a dat utiles ul'es i 2ª ꝓticu lares cū dic̄ ⌊ si aūt altera ꝓpōnū. ⌋ p^a i duas. i p^a dat cō iugōnes ul'es utiles ⁊ pfectas ⁊ sūt due q̄rū p^a cōstat ex utraq̄z affirmatiua ⁊ pficik per dici de oi i ꝓtingētibus. 2ª hēt maiorē negatiuā ⁊ minorē affirmatiuā ⁊ pficik ꝑ di ci de nullo i ꝓtigētib^o ⁊ ꝗ ē ⌊ qñ igik ꝓtigit. ⌋ i 2ª dat cōiu gatiōes ul'es utiles ⁊ impfectas ⁊ sūt due q̄rū vna ꝯz mi norē negatiuā tm̄ ⁊ pficik ꝑ ꝓūsionē illi^o mioris ꝑ oppo sitas q̄litates. alia vo hēt utraq̄z negatiuā ⁊ pficik ꝑ ꝓūsio nē utriusq̄z ul minoris tm̄ ⁊ ꝗ ē ⌊ qñ aūt.a.ꝓtigit eē.b. ⌋ ꝓnter eplogat ⁊ ꝗ est. ⌊ manifestū est igit. ⌋

¶ Si āt altera qdē ꝓpōm ulis: altera āt p ticularis sumat: ad maiorē extrēitatē posi ta uli sill's erit pfect^o. Nā si.a.oi.b.ꝓtigit.b āt alicui.c.ꝓtiget.a.alicui.c.ieē. ꝗ āt mani festū ē ex diffōne de oi ꝓtigētis. Rursū si.a ꝓtigit nulli.b:b.āt ꝓtigit alicui.c.ieē nēce ē a.ꝓtigē alicui.c.nō ieē. Demfatio āt eadē Si āt p̄uatiua sumat ꝓpō pticularis: ulis āt affirmatiua pōne āt silr se hēant: ut si.a oi.b.ꝓtigit.b.āt alicui.c.nō ieē ꝑ sūptas q dē ꝓpōes nō fit sill's: ꝓūsa āt pticlari ⁊ po sita.b.alicui.c.ꝓtingē ineē eadē erit ꝓclo q̄ ⁊ p̄us: quēadmodū in his que a p̄ncipio.

¶ Loñter dat ꝓiugōnes utiles pticulares ⁊ pcedit sic. p^o dat pfectas q̄ sūt due q̄rū vna ꝯstat ex affirmatis ⁊ pficik ꝑ dici de oi i ꝓtigētib^o. alia aūt hēt maiorē negatiuā ⁊ pfi cik ꝑ dici de nullo ⁊ utrobiq̄z ē minor pticularis affirma tiua ⁊ ꝗ ē ⌊ si aūt altera qdē. ⌋ 2° ponit vnā impfectā hñ tē minorē pticularē negatiuā ⁊ maiorē ul'ez affirmatiuā q̄ pficik ꝑ ꝓūsionē minoris. Aliā aūt. s. ꝯstātē ex negatis omittit q; ex pcedētib^o sufficiēter itelligik ⁊ ꝗ ē ⌊ si aūt p uatitiua sumat.

¶ Si āt q̄ ad maiorē extremitatē ē pticula ris: q̄ ad miorē ulis. siue utreq̄z affirmatie ponāt: siue p̄uatie: siue nōsilis figure: siue utreq̄z idefinite: siue pticulares nullo mō erit sill's. Nihil eniz ꝓhibet.b.tñscēdē.a.ꝓ nō p̄dicare de eqs i q̄ āt.b.tñscēdit.a.sūat c.huic eniz neq̄z oi: neq̄z nulli neq̄z alicui: neq̄z nō alicui ꝓtigit.a.ieē. sīqdē ꝓūtāt ꝯz ꝓtigē ꝓpōes.ꝛ.b.plurib^o ꝓtigit q̄z.a.ieē. Ampli^o āt ⁊ ex termis manifestū: nā sic se hñtib^o ꝓpōnib^o ꝓtingit ⁊ p̄mū postremo nulli ⁊ oi ex nēcitate ieē. Termi cōes oiuz ineē qdē ex nēcitate: aial albū hō: nō ꝓtin gere vo animal album uestis.

¶ Loñter determiat ꝓiugōnes iutiles ⁊ pcedit sic. p^o dicē q; oēs ꝓiugōnes iutiles sūt i qb^o maior ul utraq̄z ē pticu laris ⁊ ꝗ ē ⌊ si aūt q̄ ad maiorē. ⌋ 2° ꝗ ostēdit ⁊ diuidik in duas. q; p^o ostēdit eas eē iutiles q̄z tū ad ꝓclōnē de ꝓtin gēti. 2° ul'r q̄z tū ad oēz ꝓclōnē ibi 2^a. manifestū ē ḡ q̄z tuz ad cōclōnē de ꝓtigēti ostēdit duplr iutilitatē. p^o ꝑ rōnem sic si maior uel utraq̄z fuerit particularis potest medium esse in plus maiore extremitate. sed cum medium est in plus ea potest illud accipi ꝑ minore extremitate in quo

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

medīū excedit maiorē extremitatē ⁊ tūc nec maiorē contingit ineē omni minori extremitati neqz alteri neqz alicui necnō oi ⁊ ita nō segtur ꝛcl'o de ꝛtingēti si maior uel utraqz fuerit ptiularis ꝫ rō patet si sumat medius aliqs terminus accītalis/extremitates v̄o due sub eo contēte dispata ut aial/albū/tunica ⁊ ꝫ est. [nihil enim phibet] scdo ostēdit idē per ꝓnitiā in terminis ponēdo terminos ubi cū pmissis stat ulis affirmatiua de necessario ⁊ ita pz q̄ nulla negatiua de ꝛtingēti segtur nec ēt negatiua de ī esse aut de necessario: alios aūt ponit ubi stat ulis negatiua de necessario ex quo patet q̄ nulla affirmatiua de cōtingēti sequit nec ēt affirmatiua de ieē aut de necessario ⁊ ꝫ est. [amplius autem ⁊ ex ⁊c.]

¶ Manifestū est igit qm̄ hoc mō se hnt̄ib⁹ termis nullo mō fit sill's. Nā ois sill's uel ei⁹ qd est ieē uel ex nēcitate uel ꝛtingē. hic aūt neqz ieē: neqz nēcius manifestū ē qm̄ est. Nam affirmatiuus pmit p̄uatiuuz: ⁊ p̄uatiuus affirmatiuū. relinquit ergo ꝛtingē: hoc aūt ipossibile. ostēsum est eniz qm̄ sic se hnt̄ib⁹ termis ⁊ oi postremo pmū ī eē ⁊ nulli ꝛtigit ex nēcitate: q̄re nō erit cōtigēs sill's: nā nēciū nō erit ꝛtigēs. Manifestū aūt qm̄ cū ulēs sint termini in ꝛtigētibus ꝓpōnib⁹ semp fit sill's in pma figura siue sint p̄dicatiui siue p̄uatiui: uerū ex p̄dicatiuis qdē pfect⁹: ex p̄uatiuis aūt iperfectus. Q̄ oportet aūt ꝛtingē sumē nō in necessariis: sed ꝫm dictā diffinitionē aliqtiēs autem latet huiusmodi.

¶ Cōsequēter ostēdit q̄ dicte ꝛiugōnes iutiles sunt quo ad oēm ꝛcl'onē: sic ois sill's aut ꝛcludit ꝛcl'onē de ieē aut de necessario aut de ꝛtingēti: sed ex dicta dispōne nulla istarū segtur: ergo dispō inutilis est respectu ois ꝛcl'onis pmoponit ꝛcl'onē ⁊ ꝫ est. [manifestū.] scdo maiores ⁊ ꝫ est. [nā ois sill's.] tertio ostēdit minorē ⁊ pcedit sic. pmo manifestat q̄ nō segtur ꝛcl'o de ineē nec de necessario sic affirmatiua de ineē ⁊ de necessario iterimunt seq per ꝫ q̄ negatiua stare pōt ⁊ ecōuerso negatiua de ineē ⁊ de necessario iterimunt seq per ꝫ q̄ affirmatiua stare pōt sicut patet ex phitis terminis ⁊ ita neqz segtur affirmatiua nec negatiua de inesse aut de nēcio ⁊ ꝫ est. [hic aūt ineē.] scdo ostēdit q̄ nō sequit ꝛcl'o de ꝛtingēti sic ex quo nō segtur ꝛcl'o de ineē aut de necessario cōstat q̄ si alia segtur illa erit de ꝛtingēti: sed ꝫ nō segtur, qz enim stare pōt affirmatiua de necessario nō pōt seq alia negatiua de ꝛtingēti: ⁊ qz pōt stare negatiua de necessario nō pōt seq alia affirmatiua de ꝛtingēti ⁊ ꝫ est. [relinqtur ergo.] ꝓnter epilogat addēs q̄ nō accipit ꝫ ꝛtingens pro necessario sed ꝫm diffinitionē p̄us datā. s. q̄ neqz est necessariū neqz ipossibile ⁊ in ꝫ est multotiēs difficultas ad determinādū. s. inter modos ꝛtingētis ⁊ ꝫ est [manifestū aūt ⁊ qm̄.] Hic posset aliqs dubitare q̄dā de sufficiētia in pcessu Aq̄. dī enim ꝛtingēs tripl'r. s. necessarium nō necessariū ⁊ possibile. sed sup̄ determinatū est de cōtingēti qd est necessariū hic aūt determinat gnationem sill's de ꝛtingēti qd est nō necessariuz. querit ergo quare nusqz determinat gnationē sill's de ꝛtingēti pro possibili videnk enim deeē. xij. capl'a tria de gnatione uniformi p tres figuras/tria ēt de mixtione eius cū ineē tria de mixtione eius cū ꝛtingēti necessario ⁊ tria ēt de mixtiōe ei⁹ cū ꝛtingēti pro nō necessario. Et dicēdū q̄ ꝛtingens pro possibili est cōe ⁊ dictū ꝫm genus ⁊ non est aliqd actuali ter nisi in suis spēbus que sunt ꝛtingēs necessariū ⁊ non necessariū q̄re nec potuit nec debuit aliter determinare gnationē sill's de cōtingēti nisi ꝫm istas spēs q̄re cuz hoc faciat sufficiēter patet sufficiētia in pcessu eius ⁊ ita nihil omittit de agēdis. ¶ Cōsequenter forte dubitaret aliqs de utilib⁹ ꝛiugōnib⁹. pōt enim fieri instātia ꝛtra eas ubi cūqz accipit medius termin⁹ accītalis ⁊ extrema duo sb se ꝛtēta in eodē genē uel duo dispata/sicut aial albuz hō uel aial albū lapis. si enim fiat sill's sic cōtingit oē album eē aial ꝛtingit oēm hoiem eē albū uel oēz lapidē/nō erit ꝛcl'o de ꝛtingēti sed de necessario uel ipossibili. ¶ Adhuc querit quō accipiēdi sunt termini maioris ꝓpōnis hui⁹ gnationis ꝫ est pro quo. b. supp^at ⁊ pro quo. a. ois enim terminus aut est subalis aut accītalis: aut ergo habet maior ꝓpō accipi in duob⁹ terminis accītalibus aut in duob⁹ subalib⁹; aut in vno subali ⁊ altero accidētali: ⁊ uoco terminū subalē qui per modū substātis sigt: accītalē qui per modū accītis ad alterū: si debeat sumi maior ꝓpō in duob⁹ terminis accītalib⁹: ꝛtra oē grāmaticū cōtingit eē albū oē nigrū ꝛtigit eē grāma^m nō tm̄ ꝛtingit oē nigrū eē albū: si ex duob⁹ subalib⁹ cōtra talis non est de ꝛtingēti determinato ꝫ: sed uel de necessario ut oēm hominē eē aial: uel de ipossibili ut oēm hoiem eē asinum. si ex altero subali ⁊ altero accītali: aut ergo sbm terminus est subalis/⁊ ptū termin⁹ accītalis/aut ecōuerso/si pmo mō q̄ ꝛtingit oēm hoiem eē albū ꝛtingit oēm nigruz eē hoiem nō tm̄ ꝛtingit oē nigrū eē albū. si scdo mō tūc reddit oppō pma qz ꝛtingit oē albū eē aial ⁊ oēm hoiem eē albū nō tm̄ ꝛtingit oēm hoiem eē aial imo necesse est: ergo difficultas est in qōne quō accipiēdi sunt termini in hac gnatione. ¶ Ad p^m dm̄ est q̄ ulr qñcūqz in uniformi gnātione de ꝛtingēti sbm maioris est terminus accidētalis ⁊ p̄dicatū eiusdē terminus subalis est maior falsa qz ꝛis est sensus. oē qd ꝛtingit eē. b. ꝛtingit eē ⁊c. vnde cū accipit pro maiori talis ꝓpō oē albū ꝛtingit eē aial ꝫ est falsa qz accipit sub hac intētione oē qd ꝛtingit esse albū ꝛtingit eē aial qd falsum est q̄ꝛuis nihil fuerit albū nisi aial ꝛtingit tm̄ multa fieri alba que ipossibile est eē aialia sicut ligna lapis ⁊ huiusmodi q̄re medīū in ista generatione nō dz eē terminus accītalis cū maior terminus uel maior extremitas sit eēntialis. ¶ Ad scdz dicēdū q̄ maior ꝓpō in hac gnātione duplr̄ potest accipi. s. aut ex utroqz termino accītali aut ex sbto subali ⁊ pto accītali ad obm ꝛtra pmū istoz/dicēdum q̄ maior est uera. s. oē grāma^m ꝛtingit eē albū qz oē qd ꝛtigit eē grāma^m cōtingit ⁊c, minor aūt distinguēda est qz cū dicit ꝛtingit oē nigrz eē grāma^m. aut accipit iste termin⁹ niger p q̄litate p⁹ ⁊ pro sbto scdario/⁊ tūc falsa est: aut ecōuerso ⁊ tūc uera ē qz subē que iā nigra est ꝛtingit ineē grāmaticū aūt ꝛcludit q̄ ꝛtingit oē nigrū eē albū hic icidit eadem dist⁹ ⁊ eo mō quo minor est uera seqtur 2⁹ uera. eo mō quo maior falsa ⁊ ꝛcl'o falsa. ¶ Ad obz q̄ 2^m iā pz ꝫ⁹ qz cū dic ꝛtigit oēm hoiem eē albū ꝛtingit oē nigrū eē hoiem q̄ ⁊c. distinguēda est minor ⁊ 2⁹ ⁊ dicak idē qd p̄us: iā q̄ pz rñsio ad scdm. Sciēdū aūt q̄ adhuc tertio mō pōt accipi ꝓpō uera de ꝛtingēti sed nō maior in ista gnātiōe. s. q̄ sbz ē termin⁹ accītalis ⁊ ptū subalis sic oē albū ꝛtingit eē aial ꝫ eni pōt eē uera sub hac itētione oē qd est albū ꝛtingit eē aial ut si nihil fuerit albū nisi aial: sed non pōt eē uera sb hac itētione oē qd ꝛtingit eē albū ꝛtingit eē aial rōne p̄us dicta: ⁊ iō talis ꝓpō nō pōt eē maior in ista gnātione uniformi. 4⁹ aūt mō qñ utergz termin⁹ subalis est nō fit ꝓpō de ꝛtingēti ꝫm pñtē intētionē. ¶ Ulteri⁹ autē q̄rit aliqs sub qua itētione ulis de cōtingēti accipi dz minor ulis in ista gnātione qz iā dictū est q̄ maior semp ꝫ accipit sub hac itētione oē qd ꝛtingit eē. b. ⁊c. vi eni q̄ oportet minorez accipi sub eadem acceptione uel equiuoce dicet cōtingēs in pmissis ⁊ differēter accipiet. Oppō aūt vi p ꝫ q̄ minor nō respicit maiorē ꝓpōnē sb se sumēdā

ficut maior/ vñ ſz maior cũ reſpiciat minorẽ de ꝓtingẽti ne
ceſſario hẽat iſtã itẽtionẽ oẽ qd ꝓtigit ꝛc. nõ tñ opz mio
rẽ hẽe eãdẽ acceptionẽ cũ nullã ꝓpõm reſpiciat tanq̃ ſb
ſe ſumẽdã q̃re cũ mior de ꝓtingẽti ulis duplicẽ hẽat itẽti
onẽ q̃cũq; illarũ exñte uera poterit mior eẽ uera. Et hoc
ꝓcedẽdũ eſt vñ ꝓpõ mior eſt uera in iſta gnõne ꝑ q̃cũq;
intẽtiõe iueniat uera maior. ¶ Ad oppõm dd. q ꝓp ꝑ
nõ diuiſificabit ꝓtigẽs nec equocabit q̃uis mior vitatez
hẽat pro vna itẽtiõe iã dicta ꝛ maior ꝑ alia. ¶ Conter for
te dubitabit de eo qd dic ꝑ eẽ fill'm impfectũ cũ mior uel
utraq; negatiua eſt. ꝑma eni figura cũ ſit per ꝓuerſam ſa
ctã nõ videt hẽe modos impfectos. Adhuc modi ꝑme
figure regulãt per dici de oi ꝛ de nullo: adhuc tales mo
di nõ ſũt impfecti ꝑm figurã cũ fiãt ꝑz ꝑmã figurã: nec ꝑz
modũ ut videt eadẽ rõne: nec ꝑm necitatẽ illatiõis ut cõ
ſtat cũ ſint ꝓiugõnes utiles: nec ꝑm euidẽtiã necitatis cũ
ꝑ^a figura q̃ztũ ad illã pfectã ſit. Et dicẽdũ q tales mõi im
pfecti ſũt q̃ztũ ad modũ/ qz nõ eſt modi pfectio in ꝑ^a figu
ra niſi minor ſit affirmatiua ſiẽ ꝑz ꝑ dici de oi ꝛ de nullo:
ſũt ẽt impfecti quãtũ ad euidẽtiã neceſſitatis eadẽ rõne ꝛ
nõ regulãtur ꝑ dici de oi ꝛ de nullo: qz rõ tã ei^o qd eſt di
ci de oi q̃ ei^o qd eſt dici de nullo vult minorẽ accipi affir
matiuã. ꝑz igit q nõ opz ꝑmã figurã ubiq; pfectam eſſe
q̃ztũ ad oẽs modos niſi ſolũ ubi oẽs modi ei^o regulant
ꝑ dici de oi ꝛ de nllo. ex his ꝑz rñſio ad opposita. ¶ Ad
huc forte dubitabit aliq̃s de terminis positis ad ꝓiũctio
nẽ iutilẽ accipit eni ibi talẽ ꝓpõnẽ ꝓtingit aliqd albũ eẽ
aial que ponit albũ pro medio. q̃rit ꝑ aut albũ ſupponit
pro ſba que eſt aial ul' que nõ eſt aial. Si ꝑ^oo erit de ne
cio. ſi 2^oo de ipoſſibili ꝛ ita nll'o de ꝓtigẽti. Et ddz q ac
cipit albũ pro ſba alba q̃ eſt aial nõ tñ eſt ꝓpõ de necio.
q̃uis eni oẽs hõ ſit aial de necitate tñ ꝓtigit oẽz hoiez al
bũ eẽ aial ꝛ nõ eſt hoc necitũ/ ꝛ q ſic ſit pticlaris ut ꝓtigit
aliqd albũ eẽ aial de ꝓtingẽti/ ꝑz ꝑ ꝓuerſionẽ ulis de ꝓtin
gẽti que ꝓuertit in pticularẽ de ꝓtigẽti. Sz tũc du' vi eni
q male accipiat termios/ qz ſic dictũ eſt in hac gnõne nõ
accipit ꝓpõ de ꝓtigẽti ita q ſbm ſit termin^o accũtal' ꝛ ꝑ
dicatũ ſbal'. Et ddm q ulis uera nõ põt accipi ſic ſz pticu
laris põt. ¶ Ultio forte queret ſufficiẽtia modoꝝ hui^o
gnõnis. ꝛ dd. q tñ ſupponẽdũ eſt maiorẽ eẽ ul'em ꝛ pa
tebit. xvj. eẽ ꝓiugõnes ſed octo eẽ utiles ꝛ octo iutiles.
Sz tũc querit q̃re nõ opz minorẽ ſupponẽ eẽ affirmati
uã hic ſic ꝑus ꝛ q nõ ſill'o te' ex negatiuis ꝛ dicẽdũ q ꝑ
eſt qz negatiua de ꝓtingẽti' cũ affirmatia ꝓuertit ꝛ iõ nõ
põt mior in ꝑ^a figura eẽ negatiua nec ex utraq; negatiua
fieri ſill'r q̃re neg de qua affirmatiua eſt ꝑm rem.

J aũt ꝑ qdẽ ieẽ illa ꝟo, ꝓpõnũ cõ
tigẽ ſumat. Q̃ñq; ad maiorẽ qdẽ
extremitatẽ ꝓtigẽ ſignificaũit. pfci
erũt oẽs ſilli. ꝛ ꝓtigẽtes ꝑm dictã determi
nationẽ. Q̃ñ ꝟo que ad minorẽ ꝛ impfecti
oẽs ꝛ ꝑuatiui ſilli nõ ꝓtigẽtis ꝑm dictã de
termiationẽ. Sed ei^o qd eſt nulli aut nõ oi
ex necitate; ſi eni nulli aut nõ oi ex necita
te: ꝓtigẽ dicim^o ꝛ nulli ꝛ nõ oi ineẽ.

¶ Hic itẽdit de mixta gnõne ſill'oꝝ de ꝓtingẽti in ꝑ^a fig^a
ꝛ didit in duas. in ꝑ^a determiat mixtionẽ ꝓtigẽtis ꝛ de
ieẽ. in 2ª mixtionẽ ꝓtigẽtis ꝛ necij ibi ⌊ qñ aũt ꝑ qdẽ ꝑ
põm. ⌋ ꝑ^a in duas. in ꝑ^a dat regulã ꝑm quã ꝓcedũt oẽs
ꝓiugõnes hui^o mixtiõis. in 2^a cũ dic ⌊ ꝓtigit eni. a. ⌋ ꝓſe
quit ipas ꝓiugõnes. ꝑ^a cõtiet duas regulas q̃rũ ꝑ^a ꝟiſi
cat cõiugõnes pfectas 2ª impfectas. ꝑ^a talis ſi altera pro
põnũ fuerit de ineẽ ꝛ altera de cõtingẽti maior aũt fuerit
de cõtingẽti ꝛ mior affirmatiua de ieẽ erit ſill's pfect^o cõ
cludẽs cõcl'onẽ de cõtingẽti ad utrũlibet ꝛ ꝑ eſt ⌊ ſi autẽ
hoc: ⌋ 2ª talis ſi maior fuerit de ieẽ ꝛ mior de cõtigẽti erit
ſill's impfect^o. mior ꝟo talis diſpõnis nõ cõcludet cõtin
gẽs ad utralibet ſz cõtingẽs pro poſſibili cõcluderet. cõ
cluderet eni cõtigẽ nõ eẽ qd cõuertit ei qd eſt neẽe ꝑ au
tẽ eſt cõtingẽs cõe ꝛ cadẽs ſp nõ eẽ tñ put ſumit in 2° or
die modaliũ ꝛ ꝑz illud dicat de modis necijs ſciẽdum tñ
q ſequt eſt de affirmatiuis ubi mior eſt de cõtingẽti ſicut
patebit per ſequẽtia ꝛ ꝑ eſt ⌊ qñ aũt que. ⌋

¶ Cõtigit ergo. a. oi. b. b. aũt oi. c. ponat in
eẽ. Q̃ñ igit ſub. b. eſt. c. a. aũt ꝓtigit omi. b.
Manifeſtũ eſt qñ ꝛ. c. oi ꝓtiget fit aũt pfe
ct^o ſill's. Sil'r aũt ꝛ cũ ꝑuatia ſit. a. b. ꝓpõ.
b. c. aũt affirmatiua ꝛ hec qdẽ ꝓtingẽ: illa
ꝟo ineẽ ſumat: pfect^o erit ſill's qñ. a. ꝓtin
git nulli. c. ieẽ. qñ ergo ieẽ poſito ad mio
rẽ extremitatẽ: pfci ſũt ſilli manifeſtũ eſt.

¶ Conter determiat ꝓiugõnes ꝛ ꝑ^o ulies 2° pticulares cũ
dic ⌊ ſi aũt ꝑ qdẽ ꝓpõm. ⌋ adh^c ulius. ꝑ^o ponit utiles 2° ꝑ
utiles cũ dic ⌊ ſi aũt nõ ieẽ ponat ⌋ adhuc utiliũ ꝑ^o ponit
pfectas 2° determiat impfectas ibi 2ª cõtingit ergo: pfe
ctas aũt ponit duas q̃rũ vna cõſtat ex affirmatis maiore
de cõtingẽti: ꝛ pficẽ ꝑ dici de oi in cõcl'onib^o ꝑm iſtã ac
ceptionẽ oẽ qd eſt. b. cõtingit eẽ. a. 2ª hẽt maiorẽ negati
uã de cõtingẽti ꝛ minorẽ affirmatiuã de ieẽ ꝛ pficit ꝑ dici
de nullo ꝑm iſtã acceptionẽ ꝛ ꝑ eſt ⌊ cõtingit ergo. ⌋

¶ Qd aũt Ꝓrio ſe hñtes erũt ſilli per ipoſſi
bile mõſtrãdũ. Sil'r aũt erit mãifeſtũ qñ
impfecti. Nã oſtẽſio nõ erit ex ſumptis, ꝑ
põnib^o. Primũ aũt oſtẽdẽdũ: ſi cũ eſt. a.
neẽe eſt eẽ. b. ꝛ cũ ſit poſſibile eẽ. a. poſſibi
le erit eẽ. b. ex necitate. Si eni ex ſic ſe hñti
bus terminis in quo qdẽ. a. poſſibile: in quo
qdẽ. b. ipoſſibile. Si ergo vnũ eſt poſſibile
qñ eſt poſſibile fiet. Si aũt alterũ ipoſſibi-
le qñ ipoſſibile nõ fiet. Simul aũt ſi. a. poſ
ſibile: ꝛ. b. ipoſſibile ꝓtiget. a. fieri ꝑter. b. ſi
aũt fieri: ꝛ eẽ: nã qd fit qñ factuz fuerit eſt.
Optet aũt nõ ſolũ ſumẽ in gñiatione poſ
ſibile ꝛ ipoſſibile: ſed in hoc qd uerũ eſt eẽ
ꝛ in hoc qd actu eſt: ꝛ q̃cũq; mõ aliter di-
cat poſſibile: in oib^o eni ſil'r ſe hẽbit. Am-
plius aũt cũ eſt. a. b. eẽ. Non qñ vno aliq̃
exñte. a. erit. b. oportet opiari. Nihil enim
eſt ex necitate vno aliq̃ exñte: ſed duobus
ad minus: ut qñ ꝓpõnes ſic ſe hñt ut dcñ
eſt ad ſillm. Nã ſi. c. de. d. d. autẽ de. f. ꝛ. c
de. f. ex necitate. ꝛ ſi poſſibile utrũq; ꝛ cõ-
cluſio erit poſſibilis. Quẽadmodũ igit ſi-
qs ponat. a. qdẽ ꝓpõnes. b. aũt ꝛcl'onem
accidet nõ ſolũ ſi. a. ſit necitũ ꝛ. b. necium.
ſed ex poſſibili poſſibile. Hoc aũt oſtenſo
manifeſtũ eſt qñ falſo poſito ꝛ nõ ipoſſi-
bili ꝛ qd accedit ꝓp poſitiões falſum erit:
ꝛ nõ ipoſſibile: ut ſi. a. qdẽ falſum ſit nõ tñ
ipoſſibile. cũ aũt ſit. a. eſt. b. ꝛ. b. erit falſuz

nõ tñ ipossibile. Qm̃ eni ostẽsum est si cuz est.a.est.b.z cũ sit possibile esse.a.possibile erit eẽ.b.positũ est aũt.a.possibile eẽ z.b. erit possibile. Si enim ipossibile.simul idẽ erit possibile z ipossibile.

¶ Cõsequẽter determinat cõiugõnes utiles sed imperfectas z diuiditur in duas.in ꝑma ꝑmittit quedã necessaria ad eoz ꝓfectionẽ.in ꝓcda cũ dicit_ determinatis autem his _ipsas ponit z ꝓficit.in ꝑma sic ꝓcedit.ꝑ° dicit ꝙ maiore exñte de ineẽ z minore de cõtingẽti erũt ꝓfecte cõiugõnes per reductionẽ ad ipossibile:ex quo cõtingit tales cõiugõnes imꝓfectas eẽ: q: nõ ꝓficiunt ex suis ꝑncipijs sed ex ꝙbusdã assumptis z ꝶ est_ qũ aũt ꝗrie._ _secũdo determinat quoddã ꝑn^m quo uteẽ ad ꝓfectionem sequẽtiũ cõiugõnũ.ſ.illud posito possibili qõ accidit ꝑꝑ ꝶ nõ est impossibile z ꝶ ostẽdit demõstrãdo ꝙ si añs est possibile z ꝙñs est possibile z ꝶ est idẽ cũ ꝓposito:habet aũt ꝶ ꝑs tres.ꝑ° eni ostẽdit intẽtũ.2° inꝶ ꝶ remouet dubitationẽ.3° cõcludit correlariũ.ostẽdit ꝙ ꝓpositũ sic sit.a añs.b.ꝙñs sequit.ꝙ si est.a.b.est z cuz est.a.possibile.b. est possibile.qz si nõ stabit oppositũ z erit tũc sic.a.possibile z.b.ipossibile.sed si.a.est possibile fiet si.b.ipossibile nõ fiet.ꝗre.a.aliqñ fiet ꝑter.b.z.a.aliqñ est ꝑter.b.cuius oppositũ sumptũ est ꝑ° ꝙ ponit hãc ostẽsionẽ z ꝶ est_ ꝑ° ꝙ ostẽdẽdũ._ _scdo mutat eĩ° potẽtiã dicẽs ꝙ extẽdit se tã ad possibile añ actũ q̃z ad illud qõ est cũ actu ostẽdendo uĩ de oi possibili ꝙ si añs est possibile z ꝙñs z ꝶ est_ opz aũt accipi zc̃._ _ꝙñter remouet dubitationẽ qz enim iã accepit ꝓo añte ꝙ qdẽ.a.ẽ vnũ posset aliqs credẽ ꝙ per.a nõ intẽdat nisi aliqd sicut vnũ tñ uel vnam ꝓpõm ꝶ remouet dicẽs ꝙ ex vno nihil sequitur ex necessitate vñ per a.itelligit duas ꝓpõnes dispositas ꝑm modũ z figuram que sunt añs respectu vnĩ° cõcl'onis z ita cum utraqz sit possibilis z cõcl'o est possibilis sicut cũ utraqz est necessaria z ꝙcl'o erit necessaria z ꝶ est_ amplĩ° cũ est.a._ _ꝙñter ꝙcludit cor^m ex dictis.ſ.ꝙ posito falso possibili nihil sequitur ex hoc impossibilis z ꝶ declarat ꝙ si.a.sit falsum z possibile si ponat ineẽ sequitur ꝙ.b.sic qdẽ poterit esse falsum sed nõ ipossibile:qz cũ.a.sit possibile z.b.erit possibile ut dictũ est idem si nõ accidit idem esse possibile z impossibile z ꝶ est._ _ꝶ autem ostensio._

¶ Determinatis aũt his sit.a.oi.b:b.aũt cõtigit oi.c. Neẽe est ergo.a.ꝗtigẽ oi.c.ineẽ nõ eni ꝗtigat.b.aũt oi.c.ponat ineẽ:ꝶ aũt ꝑm qdẽ nõ tñ ipossibile. Si ergo.a.qdem nõ ꝗtigit oi.c:b.aũt iest oi.c:a.nõ oi.b.ꝗtigit.fit eni ꝑ tertiã figurã sillĩs.ꝶ positũ erat oi ieẽ. Neẽe est ergo.a.oi.c.ꝗtigẽ ineẽ.falso eniz posito z nõ ipossibili:qõ accidit nõ est ipossibile. Est aũt per ꝑmã figurã facẽ sillĩm ponẽtes.b.ineẽ. Nã si.b.oi.c.iest.a. aũt oi.b.z oi.c.ꝗtingit.a. Sed positũ erat non omni inesse.

¶ Cõsequẽter determinat ꝗiugõnes imꝓfectas z ꝓficit:z diuiditur in duas.in ꝑma determinat illas que hũt minorẽ affirmatiuam.in 2° illas que habent minorem negatiuam cum dicit_ si aũt ꝑticulariũ._ _z est in oib° minor de cõtingẽti z maior de ineẽ.ꝑ^a in duas.in ꝑ^a determiat ꝗiugõnes que sũt ex affirmatiuis.in 2^a cũ dicit_ rursum sit ꝑticulariũ._ _illã que hẽt maiorẽ negatiuã.ꝑ^a in duas.in ꝑ^a determinat ꝗiugõnes z ꝓficit.in 2^a cũ dicit_ opz aũt accipe_ _docet quõ accipiẽda est maior de ineẽ.ꝓcedit ꝙ sic.ꝑ° ponit ꝗiugõnes ex utrisqz affirmatiuis maiore de ineẽ z minore de ꝗtingẽti cuĩ° utilitatẽ ostẽdit ꝑ deductionẽ ad ipossibile ex opposito eni ꝙcl'onis z minore posita in eẽ ꝙcludet oppo^m maioris ꝑ mixtionẽ necessarij z ineẽ in ꝙnto tertie maiore exñte ꝑticulari de nẽcio z minore uĩ de ineẽ z ꝶ est_ determinatis aũt._ _2° ꝓficit ad h^c eãdẽ ꝗiugõnẽ ꝑ põnẽ minoris ineẽ ex utrisqz eni de ineẽ ꝙcludit ꝑ ꝑmã figurã z modũ ꝙcl'o de ineẽ ex quo ulterĩ° sequit ꝙcl'o de ꝗtingẽti q̃ itẽdit z ꝶ est._ _est aũt z ꝑ ꝑ^am

¶ Oportet aũt accipe oi ieẽ nõ ꝑm tꝑs determinãtes ut nũc:aut in hoc tꝑe:ꝶ simplĩr per huiusmodi eni ꝓpõnes z sillĩos facimus.qm̃ ꝑm nũc sũptã ꝓpõnẽ nõ erit sillĩs Nihil eni fortasse qñqz ꝓhibet z oi moto hoiem ieẽ:z si nihil aliud mouea. Motĩ° aũt ꝗtigit oi eq̃.ꝶ hõ nulli eq̃ ꝗtigit. Amplius sit ꝑmũ qdẽ aial.mediũ aũt moueri postremũ ꝗo hõ.ergo ꝓpõnes qdez sillĩ se hẽbũt.ꝙcl'o aũt erit nẽcia nõ ꝗtigẽs.ex nẽcitate eniz hõ aial. Manifestũ ẽ igit qm̃ ulĩe sumẽdũ simplĩr:z nõ tꝑe determiato.

¶ Cõsequẽter docet quõ accipiẽda est maior de ieẽ dicẽs ꝙ nõ oz eẽ de ieẽ ut nũc z ꝑm tꝑs determiatũ ſ de ineẽ simplĩr qõ ostẽdit manifestãs ꝙ maiore exñte de ineẽ ut nũc poterit stare ꝙcl'o affirmatiua de nẽcio q̃re nõ sequit alia negatiua poterit ẽt stare negatiua de nẽcio q̃re non sequit alia affirmatiua z ita maiore exñte de ieẽ ut nũc nulla negatiua sequit ꝙcl'o termini quos ponit patent in lra z ꝶ est._ _opz autem accipere._

¶ Rursus sit ꝑticulariua ꝓpõ ulĩs.a.b.z sumat.a.qdẽ nulli.b.ineẽ.b.aũt ꝗtigat oi.c. ieẽ.his igit positis neẽe est.a.nulli.c.ꝗtigẽ ineẽ. Nõ eni ꝗtigat.b.aũt ponat ineẽ.c.sic ꝑus neẽe igit est.a.alicui.b.ieẽ.fit eni sillĩs per tertiã figurã.hoc aũt ipossibile. Quare.a.ꝗtinget nulli.c.posito eni falso ipossibile est qõ accidit.

¶ Cõsequẽter determiat ꝗiugõnes ubi maior est negatia z diuiditur i duas.in ꝑ^a ꝓficit eã.i 2ª determiat cuiusmodi ꝗtingẽs cõcludat ibi.2ª hic igit sillĩs:ꝓficit ꝙ ꝗiugõnem istã per reductionẽ ad ipossibile.ex opposito eni ꝙcl'onis z maiore posita ieẽ cõcludit oppositũ maioris in tertio 3^e ubi maior est ꝑticularis de nẽcio z minor ulĩs de ineẽ z ꝶ est._ _rursum sit ꝑticulariua._

¶ Hic igit sillĩs nõ est eĩ° qõ determiatũ est eẽ ꝗtigẽs:ꝶ nulli ieẽ ex nẽcitate:hec eni est ꝗdictio facte ipothesis. Positũ eni est ex nẽcitate.a.alicui.c.ieẽ. Sillĩs aũt per ipossibile est opposite ꝗdictiõis. Amplĩ° autẽ z ex termis manifestũ:qm̃ nõ erit ꝙcl'o ꝗtingẽs. Sit eni coꝛuus in quo.a:b.itelligẽs i quo.c.hõ: Nulli ergo.b.iest.a.nã nullũ intelligẽs coꝛuus.b.aũt ꝗtigit oi.c.oi eni hoi iest itelligẽ.ꝶ.a.ex nẽcitate nulli.c.nõ ergo ꝙclusio ꝗtingens:sed neqz nẽcia semp.sit enim.a.quidẽ motuz.b.aũt sciẽtia.in quo aũt.c.hõ.ergo.a.quidẽ nulli.b.inerit.b.ãt oi.c.ꝗtingit:z nõ erit ꝙclusio nẽcia.nõ eni

neče est nullū hoiem moueri: ꝗ nō neče ē aliquē. manifestū igīt qm̄ ꝛcl̄o ē ei⁹ qd ē nō ex nečitate ieē. sumēdū est aūt meli⁹ ťios.

¶ Scdo determiat cuiusmodi ꝓtingēs cōcludit ꝗ ꝓiugōné oñdēs qd ꝛcludit ꝓtingēs pro possibili qd est cōe ad necessariū ⁊ nō necessariū ⁊ cui opponit solū ipossibile: ⁊ hoc ostēdit per duas rōnes quarū ꝑma est talis. cōtingēs in ista ꝓiugōne cōclusum est ꝑm q̄ accipit eius oppositū in sillo ad ipossibile sed ibi accipit oppositū ꝓtingētis pro possibili ⁊ nō ꝓtingētis ad utralibet ergo dicta ꝓiugō cōcludit cōtingēs pro possibili ⁊ nō ad utrūlibet. huius rōnis ꝑmo ponit ꝛcl̄onem ⁊ ꝗ est [hic ergo sill's] 2° ponit minorē ⁊ declarat: ponit ⁊ ꝗ est [ꝗ eni est ꝗdcā] declarat ⁊ ꝗ est [positū est enim.] 3° ponit maiorē ⁊ ꝗ ē. [sill's aūt per ipossibile.] 2ª rō talis manēte ista ꝓiugōe aliqñ ꝑmū ex necessitate iest postremo/aliqñ aūt ꝓtigit i eē dico ad utralibet: quare semp sequat in ea ꝛcl̄o de cōtingēti cōi ad nečium ⁊ ad utrūlibet semp ꝛcludet ꝓtingēs cōe ⁊ ꝗ est ꝓtingēs pro possibili. hui⁹ rōnis ꝑ° determiat añs 2° iſert ꝓñs. circa añs sic ꝓcedit. ꝑ° manifestat i termis q̄ aliqñ ꝑmū in est postremo ex necessitate ut ꝗ nullus itelligēs est cozuus ꝓtingit oēm hoiem itelligere dico in actu ⁊ nō ꝗtudialiter ergo ꝓtingit nullū hoiem eē cozuū q: ꝗ nečium est ⁊ ꝗ est [amplius ex terminis] 2° manifestat q̄ aliqñ ꝑmū cōtingit postremo ieē ⁊ nō i eē ⁊ ꝗ in termis sic nullū sciēs est mouēs cōtingit omnē hoiem eē sciētē ergo cōtingit nullū hoiem eē mouētē ⁊ ꝗ est de cōtingēti ad utrūlibet q: cōtingit oēm hoiem eē mouētē ⁊ ꝗ est [sed nō nečium] [ostēso añte ꝓñter cōcludit ꝓñs. s. q̄ in tali ꝓiugōne cōcludit ꝓñs pro possibili ⁊ ꝗ est [manifestū igīt] ⁊ patet ꝓñtia cū eniz supius in pfectione ꝓiugōnis ostēdat in ea seq ꝛcl̄o de cōtingēti: nūc aūt ostēsum est q̄ cōcl̄o aliqñ est de ꝓtingēti pro necessario aliqñ pro nō nečio patet q̄ cōcl̄o de cōtingēti que sequit cois est ad nečium ⁊ nō nečiuz ꝗ aūt nō est nisi cōtingēs pro possibili ⁊ ita sequit cōcl̄o de cōtingēti ꝑ possibili: ꝓñter q: in ultimis terminis fuit maior sumpta de ineē ut nūc: uel opz mediū diūsificari per ꝓcretū ⁊ abstractū dicit q̄ sumēdus est melius terminus ita. s. q̄ maior fit de ineē simpl'r sine terminoꝝ diūsificatiōe ⁊ ꝗ est [sumēduz aūt medius.] Sil'r aūt cōpetēter sic nullū sedēs est ambulās ꝓtingit oēm hoiem sedē. ergo ꝓtigit nullū hoiem ambulare.

¶ Si aūt ꝑuatiuū qdē ponat ad maiorē extremitatē ꝓtingē significās: ex huiusmodi sumptis ꝓpōnibus nullus erit sill's ꝓuersa aūt ꝑm ꝓtingēs ꝓpōne erit: quēadmodū in ꝑoribus. Sit enim. a. oi. b. b. aūt ꝓtigit nulli. c. sic ergo se hñtibus terminis nō erit nečium. Si ergo ꝓuertat. b. c. ⁊ sumat b. ꝓtingere oi. c. fiet sill's quēadmodū ⁊ ꝑ ius. Sil'r enim se habebūt termini positione. eodē aūt modo cū ꝑuatiue sint utreqz ꝓpōnes. Si. a. b. qdē nō ineē. b. c. aūt non ꝓtingē significet: ꝓp huiusmodi qdē assūptiones nō fit nečium. Cōuersa aūt ꝗz cōtingēs ꝓpōne erit sill's. Sumat enim. a. q dē nulli. b. ieē. b. aūt ꝓtigit nulli. c. ꝓp hoc enim nihil nečium. Si autē sumat. b. oi. c. ꝓtingere: qd enim est. a. b. autē ꝓpō sil'r se habeat: rursum idē erit sillogismus.

¶ Conter determiat ꝓiugōnes utiles impfectas ubi mior est negatiua de ꝓtingēti ⁊ ꝓcedit sic. ꝑ° dat regulā ꝗz quā ꝓcedūt dicēs q̄ si mior sit negatiua de ꝓtingēti maior autē affirmatiua de ieē uel negatiua de ieē nō est sillus eut dēs sed pfici dz per ꝓuersionē mioris per oppositas q̄litates ⁊ deinde per reductionē ad ipossibile ut per pōem mioris ineē tm̄ sic dictū est in ꝓiugōnib⁹ ꝓcedētib⁹ ⁊ ꝗ ē [Si aūt ꝑuatiuū.] 2° dat ꝓiugōnes ⁊ sunt due q̄ruz ꝑor hēt maiorē affirmatiuā de ineē. 2ª vo utrāqz negatiuaz ⁊ pficit utraqz eodē mō sic tā dixim⁹ ⁊ ꝗ est [isit eni. a. ⁊ē.]

¶ Si aūt nō ineē ponat. b. oi. c. ⁊ nō ꝓtigē nō ineē. nō erit sill's siue sit ꝑuatiua: siue sit affirmatiua. a. b. ꝓpō. Termini autē cōes ex nečitate qdē ineē albū aial nix. Nō cōtingē albū aial pix. Manifestū est igīt qm̄ cū ul'es sint termini: ⁊ hec qdē ꝓpōnū ieē illa vo ꝓtingēs sumat. Qñ que ad minorē qdē extremitatē ꝓtingēs sumat ꝓpositio semp fit sill's. uerū alius qdē ex eisdez. ali⁹ vo ꝓuersa ꝓpōne. Qñqz aūt utrūqz ⁊ ꝓpter quam causam diximus.

¶ Conter determiat ꝓiugōnes ul'es iutiles ⁊ sūt due que hñt minorē negatiuā de ineē: maiorē vo affirmatiuā uel negatiuā de ꝓtingēti q̄rū iutilitatē ostēdit per istātiā i termis ⁊ ꝗ est [si aūt nō ieē.] Conter epilogat de ꝓiugōnibus ul'ib⁹ dicēs manifestū eē ꝓiugōnem eē utilē ubi minor est de ꝓtingēti sed impfectū ⁊ aliqñ pficit ex ipis. q̄ necessariū uel quodā modo sicut per reductionē ad impossibile in eisdē termis uel per pōem mioris ieē termini ⁊ ꝗ est qñ mior est affirmatiua: aliqñ aūt pficit per cōuersionē. s. qñ mior est negatia sed hec pfectio dimi⁹ᵃ est aliqñ aūt pficit per utrūlibet ⁊ ꝗ est cōpleta pfectio earū que hñt minorē negatiuā ⁊ ꝗ est [manifestū ergo.]

¶ Si aūt hic qdē ꝓpōnum ul'is sumat: illa vo ꝑticularis. Quando ad maiorem qui dē extremitatē ul'is ponit ꝓtingēs: siue affirmatiue: siue negatiue: ꝑticularis aūt affirmatiue ⁊ ineē erit sill's pfectus. uelut ⁊ cū ul'es sint termini. demōstratio aūt eadē que ⁊ ꝑus. Qñ aūt ul'is qdē fuerit ꝓpō ad maiorē extremitatē: ineē ⁊ nō ꝓtingēs: altera vo ꝑticularis ⁊ ꝓtingēs. siue affirmatiue siue negatiue ponant utreqz: siue hec qdē affirmatiua: illa vo negatiua: oio erit sill's impfectus. verū hi per ipossibile ostēdent. alij vo per ꝓuersionē. Erit aūt sill's per ꝓuersionē ꝓtingētis. quēadmoduz in ꝑoribus: qñ ul'is qdē ad maiorē extremitatē significauerit ineē: uel nō ineē: ꝑticularis aūt fit ꝑuatiua ꝓtingens. ut si. a. qdē oi b. inest: uel nō inest: b. aūt alicui. c. cōtingit nō ineē. ꝓuersa eniz. b. c. ꝑm ꝓtigē fit sill's.

¶ Hic determinat ꝓiugōnes ꝑticulares ⁊ diuidit in duas q: ꝑmo determiat que hñt alterā, ꝓpōm ul'ez. 2° illas que hñt utrāqz ꝑticularē cū dicit [nec cū ꝑticulares.] [adhuc hñtiū alterā ul'em ꝑmo determinat eas que hñt maiorē ul'em. 2° eas que hñt minorē ul'em ibi si aūt ul'e. Adhuc hñtiū maiorē ul'em. ꝑmo determinat utiles 2° iutiles cū

dicit [qñ aūt nō ineē] ad hc utiliū ꝑmo determinat pfectas ⁊ sunt due hñtes maiorē de ꝓtingēti affirmatiuā ul negatiuam minorem aūt de ineē affirmatiuā que perficiunt per dici de oi ⁊ de nullo uel ꝓtingē ⁊ h̄ est [si aūt quidē.] 2° impfectas circa quas sic ꝓcedit. p° ponit eas ⁊ sunt 4or hñtes maiorē de ieē affirmatiuā uel negatiaz minorē aūt de ꝓtingēti affirmatiuā uel negatiuā ⁊ h̄ est. [qñ aūt ule.] 2° determinat diūsum modū pficiēdi eas dicens q̄ ille ꝓiugōnes que hñt minorē affirmatiuā de cōtingēti pficiunt per reductionē ad impossibile. ille vo que hñt minorē negatiuā de ꝓtingēti pficiunt per ꝓuersionē minoris ⁊ per reductionē ulteriorē per impossibile ⁊ q̄liter fiat ibi cōuersio docet ex ꝑsse. s. per oppositas q̄litates in pticulari que est minor ⁊ h̄ est [verū hi qdē.]

¶ Qñ aūt nō ieē sumpserit pticlari posita nō est sillis. Termini ieē qdē albū aial nix nō ieē aūt albū aial pix. per idefinita autē sumēda est demonstratio.

¶ Loñter ponit cōiugōnes inutiles hñtes maiorē ulez ⁊ sunt due que hñt minorē negatiuā de ineē maiorē, autē affirmatiuā uel negatiuā de cōtingēti: quarū inutilitatē p° ostēdit per instātiā in termis ⁊ h̄ est [qñ aūt nō ieē] 2° inuit aliū modū. s. per indefinitā cām ueritatis minoris que est pticularis: pticularis enim pōt eē uera ul pro intellectu ulis uel pro intellectu pticularis. sed ul negatiua posita minore nō sequebat ꝓclo sicut ostensuz est in ulibus cōiugōnibus quare nec sequit pticularis negatiua posita minore q: qd nō sequitur ad aīs nō sequitur ad ꝓñs ⁊ loquor de negatiua de ineē ⁊ h̄ est [p ifinitū eni]

¶ Si aūt ule quidē ponat ad minorem extremitatē pticulare aūt ad maiorē: siue affirmatiue siue negatiue: siue ꝓtingēs siue ieē nullo modo est sillogismus.

¶ Loñter determiat ꝓiugōes pticlares hñtes minorē ulez ⁊ sunt octo. sed oēs inutiles ⁊ h̄ est [Si aūt ule qdē.]

¶ Nec cū pticulares uel idefinite sunt, ppōnes. siue ꝓtingere sumpte: siue ineē: siue p mutatim: nec sic erit sillis. Demonstratio aūt eadē que ⁊ in poribus. Termini autē oēs ineē quidē ex necessitate aial albū hō Nō ꝓtingē aial albū tunica. Manifestuz ergo qm̄ ulī posito ad maiorē extremitatē semp fit sillis: ad minorē aūt nunq̄z.

¶ Loñter determinat cōiugōnes pticulares hñtes utrāqz pticularē ⁊ sunt octo ⁊ oēs inutiles quarū inutilitatē ostēdit per ostēsionē in terminis ⁊ idē termini sufficiunt ad ostēsionē inutilitatis octo cōiugōnū, primo ꝓcedētiū ⁊ h̄ ē [nec cū pticlares.] Loñter epilogat de pticlarib° cōiugōnib° dicēs manifestū eē q̄ si in pticlarib° ꝓiugōnibus maior fuerit ulis semp erit sillis simplr ubi minor fuerit negatiua de ineē. si aūt minor fuerit ulis nullo modo erit sillis in cōiugōnib° pticularib° ⁊ h̄ est [manifestū igit.] ¶ Sed hic forte dubitaret aliqs. ꝑmo q: cum in mixtione neēij ⁊ ineē nō est utilis cōiugō nisi maior existēte de neēio quō ⁊ q̄re sit hic utilis cōiugō maiore exñte de ineē ⁊ nō de cōtingēti. ⁊ dicēdū q̄ neēium non dr multiplr: ⁊ iō eodē mō semp accipit in cōclone ⁊ ꝑmissa q̄re cū in mixtione neēij ⁊ ineē nō determinet utilitatez ꝓiugōnū nisi respectu ꝓclonū de neēio ⁊ nō sequit ꝓclo de neēio nisi maiore exñte de neēio sicut ibidē ostēsum est. patet q̄ nō est utilis ꝓiugō in illa mixtione nisi maiore exñte de neēio: cōtingēs aūt multiplr dr: sed si accipiat cōtingēs ad utrūlibet semp apud cōclonem ⁊ apud ꝑmissam ita q̄ nō diūsificet sicut ex alia pte nō diūsificetur neēium/nō sequtur cōclo de cōtingēti hoc nisi maior fuerit de cōtingēti. Si ergo uniformiter diceret contingēs sicut dr neēium eēt in hac mixtione sicut in mixtiōe neēij ⁊ ineē nūc aūt dr multiplr ⁊ sequit aliqñ cōclo de cōtingēti minore exñte de cōtingēti sed nō accipit eodē mō cōtingēs in ꝑmissis ⁊ in cōclone: in ꝑmissis enim accipit cōtingēs ad utrūlibet in cōclone aūt cōtingēs pro possibili. Sed nūc dubitat quare maiore exñte h̄ de contingēti sequtur cōtingēs ad utrūlibet, minore aūt existēte de cōtingēti nō sed cōtingēs pro possibili. Et dicēduz q̄ qñ maior est de cōtingēti ⁊ minor de ineē sic dispō ꝑz dici de oi in cōtingētib° ⁊ h̄ penes hāc acceptionē. oē qd ē b. cōtingit eē. a. ⁊ iō se hēt cōclo ad maiorē ut ps ei° ⁊ fit cōclo penes vtutē maioris oīno: q̄re cū maior sit cōtingēs ad utrūlibet ⁊ talis erit cōclo: qñ aūt maior est de ineē ⁊ minor de cōtingēti/nō fit dispō ꝑm dici de oi uel de nullo nec ꝑz vtutē maioris penit° istituit ꝓclo q: nō appropatur minor maiori ꝑm exigētiā eius qd est dici de oi ⁊ de nullo ⁊ iō nō sequtur cōclo de ineē: ad hc minor in ꝑma figura non est causa ꝓñe nec facit cōclonem tanq̄z pte sui: ⁊ iō qñ minor est de cōtingēti ad utrūlibet nō sequit cōclo de tali cōtingēti neēio ⁊ iō in tali dispōne nō pōt cōclo penit° assimilari maiori nec penitus minori sed hēt modū cōe istis. s. cōtingētis pro possibili. ¶ Loñter dubitabit aliqs de cōiugōnib° pfectis hñt enim sic cōtingit oēm hoiem eē albū oē nigrū est hō sit ita ergo oē nigruz cōtingit eē albū nō sequit: adhuc cōtingit oē mouēs esse aial ois hō est mouēs sit ita ergo cōtingit oēm hoiem eē aial nō sequit q: h̄ neēium est: ⁊ ita in modis pfectis nō semp est cōclo de cōtingēti ad utrūlibet. Adhuc pōt dici satis bñ q̄ minor extremitas in ista mixtione dz eē aliquid sb medio qd est sb ipo ita q̄ minor sit de ineē simpliciter qd patet per dici de oi h̄ acceptū. s. omē qd est. b. cōtingit ⁊ c. ⁊ h̄ sigt Aqz. in textu dicēs [qñ ergo sb. b. est. c.] in dictis aūt instātijs nō sic accipit mior. Uel pōt dici ad ꝑmū q̄ minor est distinguēda sicr ⁊ ꝓclo ⁊ eo mō quo minor est uera ⁊ ꝓclo sequtur uera eodē modo quo ē falsa sequit ꝓclo falsa ⁊ patet distinctio per ꝑdicta in ca° dicto. ¶ Ad 2m dicēdū q̄ maior nō pōt eē uera si mior fit uera uel ecōuerso q: is est sensus maioris oē qd ē mouēs ꝓtingit eē aial qd nō stat cū minori uera. s. omis hō mouet ⁊ ppea incōpossibiles sunt ꝑmisse q̄re deficit cōiugō pp terminoz hitudinē. ¶ Ulterius ꝓñter dubitabit de eo qd dicit Aqz, nihil ex neēitate seq ex vno, h̄ eni videt falsum ꝑ° pp enthimemata que ex vno ꝓcludunt adhuc per locū a diffinitiōe ad diffinibile ⁊ ulr per locū a pte sbiectiua ⁊ ex vno sequtur aliqd adhuc hec est bona ꝓñtia si vnū oppositoz nō inest reliquū inest q̄re sequtur ex neēitate si est albū nō est nigrū ⁊ tū fit ex vno solo. adhuc idē pōt ostēdi per maximā de ꝓdictorijs ⁊ per multos locos dialeticos ubi videt aliqd ex vno ꝓcludi ex necessitate. adhuc Aqz. in 8° ipe dicit q̄ oro est palā ꝓclusa tripliciter ⁊ tertio mō est qñ deest aliqd ualde probabile ad ꝓclonem q̄re videt q̄ ex vno tm̄ possit ꝓclo palaz ex neēitate ꝓcludi. ¶ Ad oppositū sic ois ꝓclo inferk p aliquod mediū: sed mediū nō est nisi per relationē ad duo extrema q̄re neēe est ꝓclonem inferri per mediū relatū ad duo extrema ꝓclonis: sed si mediū fit relatū ad duo extrema ꝓclonis facit duas dimēsiones ⁊ duas ꝓpōnes q̄re ois ꝓclo per duas ꝓpōnes inferk ex necessitate. Adhuc sicr est in motu uero ⁊ motu rōnis: sed motus uerus nō fit nisi ab extremo alio in extremū ⁊ per mediū quia nō mouet simplr idiuisibile: q̄re motus rōnis erit ab extremo in extremū per mediū q̄re cū fiat cōclo ex extrēis neēe est ꝑz rōnē ꝑmo cōparare mediū ad duo extrema ⁊ postea ꝓcludē vnū extremū de extremo ⁊ sic ꝑus erūt neēio que ꝓpōnes. Adhuc cōclo aut est affirmatiua aut negatiua. si affirmatiua ꝓcludit vnū extremuz de altero

per aliqd ꝓueniẽs utriqꝫ ⁊ illud tũc necessario cõparabi
tur ad utrũqꝫ sicut patet per se ⁊ erũt tũc due ꝓpõnes ex
ista cõparatione: si sit negatiua remouebit vnũ extremũ
ab altero ⁊ h ꝑ aliqd vni ꝓueniẽs ⁊ nõ alteri. ad hoc ergo
q̃ extremũ de extremo remoueat necesse est aliquid ad
utrũqꝫ cõparare ita q̃ ad vnũ per ꝓueniẽtiã ad alterum
per diam ⁊ erũt tũc necessario due ꝓpõnes q̃re pz q̃ si
ue debuit ꝓcludi cõcl'o affirmatiua siue negatiua neces
se est apud rõnẽ duas fieri p̃missas ꝓcl'onem inferẽtes.
Ad hoc dicẽdũ q̃ aliud est log de p̃missis ꝓut sunt apd
rõnẽ uel ꝓut sunt apud sermonẽ. p̃mo mõ necesse est eẽ
duas p̃missas sicut ostẽsum est. scdo mõ nõ: q: q̃uis rõ
nõ ueniat in ꝓcl'onẽ nisi per duas dimẽsiones bñ tñ ꝓtin
git alterã tñ ex p̃mere per uocẽ sed ad necessariã cum ne
cessariã necessario subintelligit alia / neqꝫ enĩ itellect⁹ p
ferẽtis neqꝫ audiẽtis ꝓcl'onẽ accipit nisi per duas p̃emis
sas q̃ruz utraqꝫ per uocẽ / uel altera ex p̃ssa est tñ: ⁊ reliq̃
manifeste subintelligit / ex his patet rñsio ad rõnes idu
ctas ad p̃mã ptẽ cõcl'onis q: non cogũt q̃n tñ ex vno ali
quid inferat / ex necessitate alterũ subintelligat ⁊ sic est
in modis oibus arg⁰ ubi affirmat vna. ¶ Hic forte du
bitabit de ꝓiugõnibus impfectis ⁊ videt q̃ oẽs iutiles
sint / q: cũ maior ꝓpõ de ineẽ sit affirmatiua ul' negatiua
p̃dicat de hijs que actu sunt sub sbto. in minori autẽ ille
idẽ terminus p̃dicat ⁊ ampliat eius suppõ per virtutem
modi cõe q̃re mediũ pro plurib⁹ stat in minori q̃z in ma
iori. Adhuc dixit Aꝫ. supius q̃ necesse est ꝓcl'onẽ assi
milari alteri p̃missarũ / sed sic nõ est h: ꝓcl'o enĩz non est
de ꝓtingẽti pro possibili. minor aut de ꝓtingẽti ad utrũli
bet ⁊ ideo nõ assimilat minori: nec ẽt maior cũ sit de in
eẽ q̃re cũ ꝓcl'o neutri p̃missarũ assimilet erit ꝓcl'o iutilis.
¶ Ad p̃mũ dicẽdũ q̃ maior ꝓpõ est de ineẽ simplr q̃re
sbm stat pro oibus que sub eo pñt eẽ. p̃dicatũ enim oib⁹
illis possibiliter inest / qcqd enim põt eẽ hõ possibilr est
aial in tali ꝓpõne nõ p̃dicat eẽ ut nũc sed eẽ habitudis
⁊ ita mediũ est q̃ eq̃lis est ampliatio medij in maiori de
ineẽ ⁊ in minori de cõtingẽti. ¶ Ad scdm dicẽdũ q̃ cõ
clusio assimilat minori cũ utrũqꝫ sit de ꝓtingẽti nec opz
eas spãlius sibi inuicẽ assimilari ad hoc q̃ sequat cõcl'o
cũ ex vna de ꝓtingẽti ⁊ alia de necessario possit seq ꝓcl'o
de ineẽ ut patebit in sequẽti capl'o. ¶ Cõsequẽter ulteri
us dubitabit de mõ pficiẽdi istas ꝓiugõnes ꝓbat enim
utilitatẽ cõiugationis affirmatiue per deductionẽ ad im
possibile faciẽdo sill'm mixtũ de necessario ⁊ ineẽ in qn
ta tertie / sed supius ubi determinauit de tali mixtiõe nõ
reputauit aliã utilẽ ꝓiugõnẽ iuxta 4ᵐ scdẽ uel iuxta qn
tũ tertie. q̃re sequit q̃ sua ꝓbatio nulla: sil'r ꝓbat utilitatẽ
ꝓiugationis negatiue per impossibile faciẽdo sill'm mix
tũ ex necessario ⁊ ieẽ in tertio tertie maiore ꝑticulari exi
stẽti de necessario ⁊ minore ul'i exñte de ineẽ sz talis ꝓiu
gatio supius reputabat inutilis. Ad hoc dicet aliquis q̃
tales ꝓiugõnes supius reputabant inutiles simpliciter /
⁊ simplr loquẽdo inutiles sunt. si enĩz illa de ineẽ fuerit
ut nũc inutiles sunt / hic aũt reputant inutiles q̃ñ illa de
ineẽ est de ineẽ simplr / ⁊ q̃ñcunqꝫ sic est utiles sunt hi⁰
ꝓiugõnes ⁊ ita reputant utiles solũ pp terminoꝝ electi
onẽ. Sed ꝓtra minor ꝓpõ in his ꝓiugõnib⁹ est de cõtin
gẽti ad utrũlibet sed ꝓpõ de ꝓtingẽti tali si ponerek in eẽ
erit de ineẽ ut nũc sed minor accipiẽda de inesse in sill'o
mixto ducẽte ad ipossibile trãslata est a maiori q̃re ꝓpõ
accipiẽda in tali mixtione de ineẽ necessario est de ineẽ
ut nũc: ⁊ ita q̃uis talis ꝓiugõ mixta teneat ubi illa de in
eẽ fuerit de ineẽ simplr nõ tñ tenet in ꝓposito. Sz dicet
q̃ ꝓtingẽs ad utrũlibet duplex est. s. natũ ⁊ infinitũ. con
tingẽs aũt infinitũ si ponat ineẽ erit de ineẽ ut nũc. ꝓtin
gẽs aũt natũ erit ꝓtingẽs de ineẽ seqt sed in ꝓpositis cõ
iugationib⁹ impfectis mixtis de ineẽ ⁊ de ꝓtingẽti debet
minor eẽ de ꝓtingẽti nato qd si ponat eẽ est de ineẽ sim
pliciter ⁊ ita sill's mixtus de necessario ⁊ inesse ducũt ad
oppoᵐ maioris ex opposito ꝓcl'onis ⁊ minori posita in
eẽ hẽbit aliã de ineẽ simplr. q̃ aũt oporteat minorem eẽ
de ꝓtingẽti nato videt per hoc q̃ maior est de ineẽ sim
pliciter ⁊ nõ accipit minor de ꝓtingenti sub maiori que
est de ineẽ simplr nisi fuerit de cõtingẽti nato. q: ergo ma
ior appropat sibi minorez ut accipiat seipsa ideo oportet
q̃ minor sit de ꝓtingẽti nato. Sed contra solũ illa ꝓposi
tio põt sibi aliã appropare ut accipiat p̃m exigẽtiam eius
que est maior in mõ p̃me figure pfecto p̃m dici de oi uel
de nullo uel que possibilis est ne per reductionẽ fiat ma
ior in mõ pfecto p̃me figure sicut patet ex p̃tactis in gña
tione mixtionis necessarij ⁊ ineẽ: sed maior de ineẽ in di
ctis cõiugõnibus impfectis neqꝫ est maior in sill'o perfe
cto p̃m dici de oi uel de nullo: neqꝫ per reductionez põt
fieri maior in tali mõ sicut patet de se q̃re maior de ineẽ
in dictis ꝓiugõnibus nõ appropat minorẽ de ꝓtingenti
ut sit de ꝓtingẽti nato q̃re poterit sumi adeo bñ de cõtin
gẽti infinito sicut de ꝓtingẽti nato: q̃re minor posita ines
se poterit eẽ indifferẽter de ineẽ ut nũc uel de inesse sim
pliciter ⁊ ita nõ est necesse sill'm mixtũ quẽ facit ducẽdo
ad ipossibile. Adhuc in terminis manifestũ est q̃ mino
re exñte de ꝓtingẽti infinito sequit cõcl'o de cõtingẽti ꝑ
possibili. aliqñ enim est ꝓcl'o de cõtingẽti pro necessario
ut in his terminis coloratũ albũ. aliqñ aũt de ꝓtingenti
ad utrũlibet ut h̃ mouẽs ambulãs hõ. in his enim termi
nis fit ꝓiugatio ex affirmatiuis minore exñte de contin
gẽti infinito ⁊ semp sequit cõcl'o de cõtingẽti. fig⁷ est er
go q̃ maior de ineẽ nõ appropat minorẽ de cõtingẽti ut
sit de cõtingẽti nato ideo bñ poterit eẽ de ꝓtingẽti infini
to ⁊ ex h̃ patet idẽ qd ꝓpus. ¶ Põt ergo dici q̃ hoc uerũ est
⁊ tñ ostẽsio Aꝫ. sufficit. q̃uis enim dicta mixtio necessa
rij ⁊ ineẽ inutilis sit respectu cõcl'onis de necessario uti
lis tñ est respectu cõcl'onis de ineẽ sicut per se patet ⁊ ꝑ
ꝓhabita. qñ igit pficit h̃ cõiug. hñtes minorẽ de ꝓtingẽti
per deductionẽ ad impossibile nõ intẽdit p̃mixtionẽ ne
cessarij ⁊ ineẽ cõcludere ꝓcl'onẽ de necessario sed de ieẽ
que directe ꝗdicit maiori de ineẽ ⁊ ita sufficiẽter ostẽdit
illas cõiugõnes. ⁊ sciendũ q̃ h̃ qd ponit in lr'a. s. necesse
cõcl'one sill'i ad impossibile nõ est modificatio ꝓñtis sed
ꝓñtie. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de reliquo mõ ꝑ
ficiẽdi istas cõiugõnes. s. per p̃mã figurã. dicũt enim ali
qui q̃ maior que est de ineẽ ponẽda est de ꝓtingenti. mi
nor aũt que est de cõtingẽti ponẽda est de ineẽ ⁊ erit tũc
modus pfectus istius mixtionis. Sed cõtra cũ maior sit
de ineẽ simplr si ponat de ꝓtingẽti nõ est de ꝓtingẽti ad
utrũlibet nisi forte fuerit de cõtingẽti nato. sed talis pote
rit eẽ illa de ineẽ qd cũ fuerit de cõtingẽti nullo mõ erit
ad utrũlibet sed in mõ pfecto illius mixtionis maior sill'i
est de cõtingẽti ad utrũlibet: q̃re si maior mutet in cõtin
gẽtẽ nõ est necesse fieri modũ pfectũ ⁊ ita deficit talis re
ductio coniug. Adhuc in sill'o perfecto illius mixtionis
cõcludit ꝓtingẽs ad utrũlibet ut dixit Aꝫ. in p̃n⁰ huius
capl'i. sed qui vult pficere dictas coniugõnes impfectas
debet ostẽdere seq ꝓtingẽs pro possibili sicut iaz patebit
q̃re manifestũ est q̃ nõ ꝓtingit hoc mõ dictas ꝓiugõnes
pfectas facere qd ꝓcedẽdũ est. Et dicẽduz q̃ pfici debet
per solã põm minoris ineẽ ita q̃ ex duab⁹ de ineẽ ꝓclu
dat cõcl'o de ineẽ ⁊ ex illa ulterius cõcl'o de ꝓtingenti si
cut dictũ est in expõne lr'e. ¶ Cõsequẽter dubitabit de
his ꝓiugõnibus utrũ possint in cõcl'onẽ de ineẽ. ⁊ videt
q̃ sic eadẽ rõne per quã Aꝫ. ostẽdit seq ꝓcl'onẽ de ꝓtin
gẽti fiat enim sill's sic. oẽ. b. est. a. oẽ. c. cõtingit eẽ. b. ergo
oẽ. c. est. a. si nõ det oppoᵐ aliqd. c. non est. a. ⁊ ponat mi
nor ineẽ sic oẽ. c. est. b. ⁊ sic in q̃rto tertie aliqd. b. nõ est. a
que est ꝗdictoria maioris. sil'r ostẽdi põt de mõ necessa
rio sic nullũ. b. est. a. ꝓtingit oẽ. c. esse. b. ergo nullũ. c. est
a. si non seqtur stabit oppoᵐ. s. aliqd. c. est. a. ponat ergo
minor inesse sic. oẽ. c. est. b. ⁊ sequit ex eis in tertio tertie
aliqd. b. est. a. que ꝗdicit maiori. Sz q̃ nõ sequat oñdit

per instãtiã in terminis sic oẽ ambulãs est mouẽs cõtin
git oẽm hoiem ambulare nec tñ ois hõ mouet sit ita q̃
nullus hõ moueat ⁊ patet q̃ p̃misse sunt uere ⁊ cõclusio
falsa. sil'r de mõ negatiuo sit ois hõ niger ⁊ dicat sic nul/
lũ albũ est nigrũ ꝓtingit oẽm hoiem eẽ albũ nisi tñ segt
q̃ nullus hõ sit niger q̃ꝫ uis p̃misse sint uere. Et dicẽdũ
q̃ illa de ineẽ nõ sequit. dãdũ enim est oppositũ illi⁹ de
ineẽ ⁊ illud põt stare cũ utraq; p̃missarũ. ⁊ cũ dicit pona
tur mino: ineẽ: dicẽdũ q̃ mino: nõ põt poni q̃re si pona
tur ineẽ ipsa erit ipossibilis opposito concl'onis qõ patet
sic. b. ꝓtinet sub. a. per p̃mã ꝓpõnẽ ⁊ bñ possibile est q̃
b. cõtingẽti insit oi. c. ⁊ tñ q̃. a. remoueat ab aliq̃. c. q̃ꝫ cũ
oẽ. b. sit. a. si oẽ. c. sit. b. necesse est oẽ. c. eẽ. a. q̃re cũ mino/
re posita ieẽ nõ stabit oppositũ ꝓcl'onis stat tñ bñ cũ ipsa
minore ⁊ ideo nõ est admittẽda positio minoris ieẽ cũ
opposita cõcl'onis ex ipsa põne cũ cõpõne ad oppositũ
cõcl'onis cũ est impossibilis causat incõueniẽs. qõ autẽ
dictũ est de mõ affirmatiuo sil'r se habet in mõ negatiuo
dãdũ est oppo^m cõcl'onis ⁊ nõ põt poni mino: de ineẽ.
oppositũ enim ꝓcl'onis est cõpossibile minori sed nõ est
cõpossibile illi de ineẽ qua trãsferet ab ea q̃re cuz in illis
sic sit. b. a. p̃m maiorẽ ipossibile est q̃ aliq̃. c. sit. a. cuz oẽ
c. sit. b. sequit enim si nullũ. b. est. a. ⁊ oẽ. c. est. b. q̃ nulluz
c. sit. a. uerũtñ simul stãt q̃ oẽ. c. cõtingat eẽ. b. ⁊ q̃ aliq̃
c. sit. a. ⁊ ita patet q̃ in utroq; mõ stat oppo^m cõcl'onis cũ
minore ꝫ nõ cũ illa de ineẽ que a minore sumit ⁊ ideo
cũ opposito cõcl'onis nõ est admittẽda põ minoris ineẽ
sic enim acciplenk incõpossibilia ex q̃rũ incõpossibilita/
te sequtur incõueniẽs. Sed ꝓta posito possibili nõ acci/
det ex eo impossibile q̃re cũ mino: sit possibilis ex põne
illius ineẽ nõ accidet impossibile. Si dicta rõ uera esset
ad soluendũ nõ ualeret ꝓbatio Aꝫ. qua ꝓbat q̃ in his
modis sequit ꝓtingẽs pro possibili oppositũ eni concl'o
nis est incõpossibile minori posite ineẽ. vbi gra si in mõ
affirmatiuo oẽ. b. sit. a. incõpossibilia sunt hec duo aliq̃
c. de necessitate nõ est. a. ⁊ oẽ. c. est. b. quorũ p̃mũ est op/
positũ cõcl'onis de ꝓtingẽti ⁊ mino: posita ineẽ ⁊ ita si p̃
dicta solo eẽt uera nõ videt bona eẽ ꝓbatio Aꝫ. respe/
ctu ꝓcl'onis de ꝓtingẽti qõ est icõueniẽs. Et dicẽdũ q̃ oñ
sio Aꝫ. bona est. ¶ Et dicẽdũ ad p̃^m q̃ si cõsideret ali/
qd possibile in se ⁊ absolute nunq̃ꝫ ex põne illius inesse
si sic ꝓsideret accidet ipossibile. uerũtñ ex relatione eius
ad sibi icõpossibile accidet ipossibile ⁊ sic est in p̃opposi
tis ut dictũ est. ¶ Ad scõm dicẽdũ q̃ al'r est de opposi/
to cõcl'onis de cõtingẽti q̃ꝫ de opposito cõcl'onis de ieẽ
ostẽsum enim est p̃us qñ oppositũ cõcl'onis de inesse cõ
possibile est minori: sed incõpossibile cũ minori posita i
eẽ. oppositũ aũt cõcl'onis de ꝓtingẽti est icõpossibile utri
q̃. si enim oẽ. b. sic est. a. tũc est. b. sub. a. ⁊ ita h incõpossi
bilia. s. de necessitate aliq̃. c. nõ est. a. ⁊ oẽ. c. cõtingit esse
b. q; si aliq̃. c. nõ de necessitate est. a. tũc aliq̃ est. c. qõ
impossibile est eẽ. a. ⁊ si h tũc aliq̃ est. c. qõ ipossibile est
eẽ. b. ⁊ ita nõ ꝓtingit oẽ. c. eẽ. b. si necesse est aliq̃. c. non
eẽ. a. Sil'r est de mõ negatiuo q̃ si nullũ. b. est. a. incõpos/
sibilia sunt de necessitate aliq̃. c. est. a. ⁊ ꝓtingit oẽ. c. eẽ
b. q; si necesse est aliq̃. c. eẽ. a. cũ nullũ. a. sit. b. aliq̃. c. ẽ
b. qõ nõ poterit eẽ. b. h patet q; maio: negatiua est de in
eẽ simpl'r in qua termini ad inuicẽ opponunk ⁊ ita stãt si
mul. s. q̃ oẽ. c. ꝓtingat eẽ. b. ⁊ q̃ necesse sit aliq̃. c. esse. a.
q̃re patet q̃ oppositũ cõcl'onis de cõtingẽti est incõpossi
bile minori ⁊ ita q̃ꝫ uis mino: ponat ineẽ ⁊ adhuc sũt in/
cõpossibilia non tñ fit ipossibile uel incõpossibilitas per
põm minoris ineẽ nec est post illã põm incõpossibilitas
nisi que p̃us fuit. oppositũ aũt cõcl'onis de ineẽ nõ est in
cõpossibile minori añ põm ei⁹ ineẽ ideo bñ potuit Aꝫ.
accepto opposito cõcl'onis de cõtingẽti ponẽ minorẽ in
eẽ q; nõ causat ibi aliq̃ incõueniẽs qõ p̃us non fuit. ac
cepto aũt opposito cõcl'onis de ineẽ non debet poni mi
no: ineẽ q; per põm illã causat incõueniẽs qõ non erat
p̃us nec tñ sequtur ipossibile ex minore posita ieẽ simpl'r
⁊ absolute sed ex relatiõe ei⁹ ad oppositũ ꝓcl'onis qõ est
ei incõpossibile. ex his patet q̃ in dictis ꝓiugõnib⁹ sequ
tur cõcl'o de ꝓtingẽti. ⁊ bñ ꝓbat Aꝫ. h ⁊ q̃ nõ sequtur cõ
clusio de ieẽ nec põt h ꝓbari per ꝓbationẽ Aꝫ. ¶ Ad
huc forte dubitaret aliq̃s que dicank ineẽ simpl'r cum di
cat q̃ maio: debet eẽ de ineẽ simpl'r ⁊ nõ ut nũc: quedaz
enim sunt perse quedã per accñs ⁊ que per accñs dicũ
tur ineẽ ut nũc. si ergo perse inherẽtia dicank ieẽ simpl'r.
querit aut solũ uel perse inherẽtia. p̃mo mõ ⁊ si h tũc h
nõ est de ineẽ hõ est grãmaticus q; p̃dicatuz nõ cadit in
diffinitione sbti sed hoc falsum est. si solũ inherẽtiã scdo
mõ tũc talis ꝓpõ nõ eẽt de inesse simpl'r hõ est aial sbm
enim nõ cadit in diffinitione p̃dicati sed hoc est falsum.
si utroq; mõ perse inherẽtia dicank ineẽ simpl'r ⁊ solum
cõtingit tũc eni h enim eẽt de ineẽ simpl'r grãmaticũ est
aial/cũ nec p̃dicatũ cadat in diffinitione sbti neq; econ/
uerso: sed manifestũ est q̃ talis ꝓpõ est de ineẽ simpl'r.
Et dicẽdũ q̃ illa dicunk ineẽ simpl'r que isunt p̃mo mõ
⁊ scdo mõ perse ⁊ que adhuc reducunk ꝓximo ita q̃ il/
la que semp insunt/uel frequẽter insunt/hñtia tñ cãm in
herẽtie in sbto ul' p̃dicati in sbto dicunk ineẽ simpl'r. vñ
ꝓtingẽtia nata simpl'r ineẽ dicunk/⁊ ꝓpõnes de tali con
tingẽti si ponank ineẽ sunt de ineẽ simpl'r ⁊ reducuntur
ad pse p̃mi modi uel ad que hẽt cãm p̃dicati in sbto uel
eõuerso. Hoc aũt qõ opponit hãc ꝓpõnẽ grãmaticum
est aial nõ est pse p̃mo mõ uel scdo dicẽdũ q̃ reducit ad
p̃mũ modũ uel ad ꝓuersam scdi modi pse. cadit eni aial
in diffinitione grãmatici nõ in se sed in suo inferiori in
quo accñtal'r est. diffinit aũt grãmaticũ per hoiem i quo
actual'r intelligit aial q̃re p̃dicatũ dicte ꝓpõnis cadit in
diffinitione sbti. Cũ etiã sciẽdũ q̃ aliter accipiẽda est p/
positio de ineẽ simpl'r respectu cõcl'onis de necessario ⁊
aliter respectu cõcl'onis de ꝓtingẽti cõi. illa enim de ieẽ
simpl'r que cũ alia de necessario cõcludit ꝓcl'onẽ de ne/
cessario debet eẽ necessaria p̃m rẽ ⁊ nõ sufficit q̃ sit con/
tingẽs natũ positũ ineẽ. vbi gra oẽ grãmaticũ de necess
tate est sciẽs ois hõ est grãmaticus sit ita sed nõ de neces
sitate ois hõ sciẽs. respectu aũt ꝓcl'onis de ꝓtingẽti põt il
la de ineẽ manifestari a ꝓtingẽti nato ⁊ sic patet q̃ al'r su/
mit ꝓpõ de ineẽ simpl'r in mixtione necessarij ⁊ ineẽ ⁊
aliter in mixtione ꝓtingẽtis ⁊ ineẽ uel ꝓtingẽtis ⁊ neces
sarij. ¶ Cõsequẽter forte queret utrũ maio: de ineẽ mo
di necessarij impfecti debeat eẽ de ineẽ simpl'r sicut ma/
io: de ineẽ modi affirmatiui. ⁊ videt q̃ nõ cũ hoc nõ p
bet Aꝫ. de mõ negatiuo sicut affirmatiuo. Oppositum
aũt videt per h qõ dicit Aꝫ. in pte illa in qua ponit cõ/
iugationẽ negatiuã. q; enim posuerat quosdã terminos
ubi maio: est de ineẽ ut nũc dicit melius eẽ sumẽduz ter
minos q̃ꝫ si uelit q̃ oporteat maiorẽ de ineẽ esse de inesse
simpl'r. Adhuc eadẽ ꝓbatio qua ꝓbat Aꝫ. ad ostẽden
dũ maiorẽ de ineẽ eẽ de ineẽ simpl'r in ꝓiugõne affirma
tiua sufficit ad idẽ ꝓbãdũ in ꝓiugõne negatiua ⁊ p eos/
dẽ terminos sicut patet intuẽti q̃re videt q̃ maio: in mõ
negatiuo erit de ieẽ simpl'r sicut in mõ affirmatiuo q; sa/
tis patet p ea que dicit circa modũ negatiuũ ⁊ circa mo/
dũ affirmatiuũ sicut iã dictũ est. ¶ Sed tũc ulteri⁹ que
ret utrũ ꝓcl'o ꝓiugõnis affirmatiue ꝛtelligẽda sit de ꝓtin
gẽti pro possibili sicut ꝓcl'o cõiugõnis negatiue uel nõ ⁊
videt q̃ nõ: q; Aꝫ. ostẽdit de mõ negatiuo ꝓcl'onẽ esse
de ꝓtingẽti pro possibili ⁊ nõ de affirmatiuo: q; in princi
pio huius capl'i dicit ꝓcl'onẽ modoꝫ negatiuoꝫ imperfe
ctoꝫ eẽ de ꝓtingẽti pro possibili nihil tãgendo de modis
affirmatiuis. Oppositũ aũt videt per easdẽ rõnes quas
Aꝫ. ponit ad h ostẽdẽdũ de mõ negatiuo. qñ aũt pficit
modũ affirmatiuũ accipit oppo^m ꝓcl'onis que est nega/
tiua de ꝓtingẽti ⁊ dicit eã ꝓuertĩ cũ ꝓpõne de necessario
sed illa de necessario nõ cõuertit negatiue de contingẽti
nisi accipiẽdo ꝓtingẽs pro possibili. q̃re p̃m Aꝫ. ꝓcludit

cõtingẽs pro possibili. Adhuc Aꝟ. pbat q̃ sufficienter
segtur cõcl'o de ꝓtingẽti sed aliqñ p̃m ex necessitate inest
postremo in ista diffinitione ⁊ aliqñ ei ꝓtingẽter ei iest
dico ad utrũlibet q̃re cũ semp sequat ꝓtingẽs h̃ est cõtin
gẽs cõe necessario ⁊ ei qd̃ est ad utrũlibet hi⁹ aũt est con
tingẽs pro possibili q̃re sequit cõtingẽs pro possibili qd̃
aũt in hac dispõne ifit p̃m cũ postremo ex necessitate pa
tet sic oẽ albũ est coloratũ cõtingit oẽm hoiem eẽ albũ ⁊
necesse est oẽm hoiem eẽ coloratũ. q̃ aũt aliqñ cõtingit
p̃m postremo ad utrũlibet patet sic oẽ ambulãs est mo
uẽs ꝓtingit oẽm hoiem ambulare ergo ꝓtingit oẽm ho
minẽ moueri h̃ aũt ꝓcl'o est de ꝓtingẽti ad utrũlibet hoc
aũt est cõcedẽdũ. ¶ Sed tũc querit q̃re Aꝟ. mẽtionez
facit de modis negatiuis ꝓtingẽtis dicẽs q̃ ꝓcludũt con
tingẽs pro possibili ⁊ nõ dicit de modis affirmatiuis q̃s
ostẽdit per negatiuos. dicẽdũ q̃ qñ maior est affirmati
ua mediũ ⁊ maior extremitas se h̃ñt sicut supi⁹ ⁊ iferius
⁊ patet oibus q̃ iferius põt ꝓtingere alicui cui ex neces
sitate ꝓtingit suũ supius ut albũ ꝓtingit hoi coloratuz tñ
ei ex necessitate inest. patet ẽt q̃ aliqñ supius ⁊ inferius
eidẽ pñt ꝓtingere ut hoi ꝓtingit tã ambulare q̃z mouere
⁊ ita pse planũ est in mõ affirmatiuo seq ꝓcl'onẽ de ꝓtin
gẽti pro possibili nõ aũt ita de modis negatiuis. quãdo
enim maior est negatiua de ineẽ mediũ ⁊ maior extremi
tas se h̃ñt per dispõnẽ sicut opposita ⁊ appet tanq̃z regu
la q̃ si vnũ oppositoꝝ ꝓtingẽter inest ⁊ reliquũ cõtingẽ
ter remouet ⁊ ita appet q̃ debeat seq ergo ꝓtingens ad
utrũlibet sicut minor est de tali cõtingenti ⁊ ideo ostẽdit
Aꝟ. cõcl'onẽ de ꝓtingẽti pro possibili seq in modis ne
gatiuis ⁊ nõ ostedit h̃ de affirmatiuis sed supponit h̃ tã
q̃z manifestũ. ¶ Cõsequẽter dubitabit ulteri⁹ de h̃ qd̃
dictũ est istos modos posse in ꝓcl'onẽ de cõtingenti pro
possibili vident enim eẽ inutiles cõiug. sic ois cõiug so
lũ inferẽs cõcl'onẽ necessariã gr̃a terminoꝝ ⁊ gr̃a forme
ar⁹ est inutilis sed talis est ꝓiug̃ que dicit tã posse in cõ
tingẽs pro possibili. pbatio forma manet eadẽ ⁊ dispoſi
tio. ꝓcl'o aũt est nũc de ꝓtingẽti ad utrũlibet nũc de cõtin
gẽti pro necessario sicut p̃us ostẽsum est q̃re q̃ sequat h̃
uel illa cõcl'o nõ cãbit dispõ uel forma ar⁹ sed tales ter
mini. Adh̃c Aꝟ. reputat cõiugõnẽ inutilẽ ubi põt inue
niri instãtia in terminis sed in dictis ꝓiugõnib⁹ est repi
re instãtiã in terminis. nõ enim sequit cõcl'o de necessa
rio ex quo inuenit stare cõcl'o de cõtingẽti ad utrũlibet. si
milr uel ecõuerso nõ segtur ꝓtingẽs ad utrũlibet cũ stet
ꝓcl'o de necessario. solu⁹ aũt ad instãtiã patet p p̃hita ex⁸
Adhuc nihil est in gẽe qd̃ nõ est i nã siue specie ergo ni
hil est in ꝓtingẽti cõi qd̃ est possibile qd̃ nõ sit cõtingens
pro necessario ul' ꝓtingẽs pro nõ necessario siue ad utrũ
libet. si ergo dicat seq ꝓtingẽs pro possibili aut h̃ est q̃ se
quit tñ ꝓtingẽs qd̃ est necessariũ uel cõtingẽs quod est
nõ necessariũ uel utrũq̃z. si cõtingẽs pro necessario ꝓtin
git in his terminis mouẽs ambulãs h̃c est ꝓcl'o ad utrũ
libet. si tñ cõtingẽs qd̃ est nõ necessariũ cõtingit in his
terminis color albũ hõ est cõcl'o de ꝓtingẽti pro necessa
rio. si segtur utrũq̃z tũc redibũt p̃me obones. Ad oppoſi
tũ sic ubi inueniunt oẽs spẽs ipsius gẽis inuenit ipsum
genus simplr sed spẽs cõtingẽtis pro possibili sũt neceſ
sariũ ⁊ nõ necessariũ quoꝝ utrũq̃z inuenit sufficiẽter seq
in dicta dispõne sicut patet in dictis terminis q̃re bñ di
cit ꝓtingẽs cõe qd̃ accipit pro possibili seq in dictis con
iugõnib⁹. Adh̃c sicut ꝓtingere ineẽ cõe est ad necesse in
eẽ ⁊ ad possibile ineẽ ⁊ ad nõ eẽ ita necesse cõe est ad in
eẽ simplr ⁊ ineẽ ut nũc sed duab⁹ ꝓpõnib⁹ sumptis de i
eẽ dicimus utilẽ cõiugõnẽ eẽ ad cõcludẽdũ ꝓcl'onẽ de i
eẽ q̃z in aliqbus terminis cõcl'o illa fit de ineẽ simplr
in aliqb⁹ aũt de ineẽ ut nũc ergo silr dicet dispõ dictarũ
ꝓiugõnũ posse in cõcl'onẽ de cõtingẽti simplr q̃z illa
cõcl'o de ꝓtingẽti in aliqb⁹ terminis sit de cõtingẽti pro
necessario in aliqbus aũt de cõtingẽti pro nõ necessario
qd̃ cõcedẽdũ est q̃z enim dicte cõiugõnes inutiles sint
quãtũ ad cõtingẽs pro necessario tñ uel quãtũ ad ꝓtin
gẽs ad utrũlibet tñ sunt tñ utiles respectu conclonis de
ꝓtingẽti simplr sicut inutilis est cõiugõ de duab⁹ ꝓpõni
bus de necessario respectu ꝓcl'onis de ineẽ simplr ⁊ re
spectu cõcl'onis de ineẽ ut nũc. utilis tñ est respectu con
clusionis de ineẽ absolute ⁊ simplr. ¶ Ad obiecta dõm
ad p̃mũ sic q̃ ꝓcl'o de ꝓtingẽti pro necessario sequit gr̃a
terminoꝝ sub forma cõi ⁊ silr ꝓcl'o de cõtingẽti pro non
necessario sed respectu neutrius istoꝝ ponit cõiugõ uti
lis. ꝓcl'o aũt de cõtingẽti pro possibili segtur gr̃a forme ⁊
nõ gr̃a mãe ⁊ respectu huius ponit ꝓiugõ utilis ⁊ ita cõ
iugõnẽ quã reputat utilẽ nõ solũ tenet gr̃a terminoꝝ sed
gr̃a diffinitionis ⁊ forme talis. ¶ Ad 2m dicẽdũ q̃ ꝓcl'o
de cõtingẽti pro necessario que stare põt in tali dispoſitio
ne satis pbat q̃ cõiugõ est iutilis ⁊ cõtingẽs pro nõ ne
cessario uel ecõuerso sed h̃ q̃ utrũq̃z cõtingẽs segtur p
bat cõtingẽs simplr qd̃ est cõe seq ⁊ nõ respectu spãliuz.
dico gr̃a forme ⁊ diffinitionis sed solũ gr̃a terminoꝝ sb
forma cõi. ¶ Ad ultimũ ex iã dictis patet rũsio dicit eni
cõtingẽs pro possibili seq nõ solũ pro altero cõtẽtoꝝ sed
pro utroq̃z ita q̃ gr̃a diuersoꝝ terminoꝝ sequent diuer
sa cõtinuata ⁊ q̃ nõ est iuenire terminos ubi nõ sequat
h̃ uel illud ideo modus silr⁹ attribuit ipsi cõi. s. cõtingẽ
ti pro possibili ⁊ pmpte h̃eat silẽ dictũ de ineẽ. Si autem
aliqs sic opponat in dictis cõiugõnib⁹ nõ segtur contin
gẽs qd̃ est necessariũ sicut dictũ est nec cõtingẽs qd̃ est
nõ necessariũ ergo neq̃z segtur simplr cõtingẽs. dicẽdũ
q̃ aliqd põt seq gr̃a mãe ⁊ sic segtur utrũq̃z dictoruz uel
gr̃a forme ⁊ sic sequit neutꝝ illoꝝ. sed pp h̃ nõ segtur q̃
nõ sequit cõtingẽs cõe. gr̃a enim forme sequit ꝓtingẽs
qd̃ est cõe qd̃ nihil est nisi in suis cõtẽtis semp erit cõcl'o
in terminis de cõtingẽti qd̃ necessariũ de contingẽti ul'
qd̃ est nõ necessariũ. ¶ Vltimo forte querek sufficiẽtia
sillogismoꝝ huius mixtionis ⁊ supponẽdũ est q̃ maior
sit ulis ⁊ q̃ minor nõ sit negatiua de ineẽ gbus suppoſi
tis patet q̃. xxxij. cõiugõnes q̃rũ octo sunt inutiles sunt
ubi maior est particularis ⁊ minor ulis. silr alie octo ubi
utraq̃z pticularis. de octo vo h̃ñtib⁹ utrãq̃z ul'em sunt sex
utiles ⁊ due inutiles. silr ẽt dico de illis octo que habent
maiorẽ ul'em ⁊ minorẽ pticularem q̃rũ coniug. sex sunt
inutiles due aũt utiles. si aũt aliqs querat rõnem suppo
sitionum patet per p̃habita.

q Vãdo aũt h̃ qdẽ ppõm ex necessi
tate ineẽ uel nõ ineẽ: illa vo ꝓtinge
re sigt: silr⁹ quidẽ erit hoc mõ se
h̃ñtibus termis: ⁊ pfectus. Qñ ad minorẽ extremitatẽ ponet necessariũ: ꝓcl'o aũt
si p̃dicatiui fuerint utriq̃z termini ꝓtingẽtis ⁊ nõ ineẽ erit: siue ul'r siue nõ ul'r ponã
tur termini. Si aũt sint: hic quidẽ affirma
tiuus: ille vo p̃uatiuus. Qñ quidem affir
matiuus fuerit necessarius: cõtingentis ⁊
nõ eius qd̃ est nõ ineẽ. Qñ aũt p̃uatiuus ⁊
ꝓtingẽtis nõ ineẽ ⁊ nõ ineẽ: siue ul'es siue
nõ ul'es fuerit termini. Cõtigẽ aũt i ꝓcl'o
ne eodẽ mõ accipiẽdũ quo ⁊ in p̃ori: eius
aũt qd̃ est ex necitate nõ ieẽ nõ erit silr. ali
ud enim est non ex necessitate inesse: ⁊ ex
necessitate non inesse.

¶ Hic determinat mixtionẽ cõtingẽtis ⁊ necia in p̃ma fi
gura ⁊ diuidit in duas. in p̃ma determinat ipsam totam
in se. in scda cõparat eã ad p̃cedẽtẽ mixtionez cum dicit.

⌊manifestũ est ergo ex his.⌋ p^a in.d.in p^a dat regulas
ꝑm q̃s ꝓcedunt oēs ꝓiugōnes.in 2ª cuz dicit⌊qm igit
ulib^9 affirmatiuis⌋determinat ipsas ꝓiugōnes.ꝑma ps
hēt gnque regulas.p^a est coīs si aliq̃ ꝓpōnū fuerit de ne
cessario ⁊ altera de ꝓtingēti poterit esse sillis ⁊ h est⌊qm
aūt.⌋2ª idicat modos ꝓfectos ⁊ est q̃ minore exñte de
necessario ⁊ maiore de ꝓtingēti fiēt illi ꝓfecti ⁊ h itelligē
do si minor fuerit affirmatiua ⁊ maior ulis ⁊ h est⌊⁊ pfe
ctas⌋3^a r^a deseruit modis affirmatiuis ⁊ est si utraq̃ ꝓ
positio sit affirmatiua ꝓclo erit de ꝓtingēti nō de ieē ⁊ h
est.⌊ꝓclo aūt.⌋4^a deseruit modis negatiuis ⁊ est si alte
ra ꝓpōnū fuerit affirmatiua ⁊ altera negatiua.si affirma
tiua fuerit de necessario ꝓclo erit de ꝓtingēti ⁊ nō de ieē
si aūt negatiua fuerit de nečio dūmō ulis sequit duplex
ꝓclo.s.negatiua de ꝓtingēti ⁊ negatiua de ieē ⁊ h est⌊si
aūt fint.⌋5^a r^a deseruit ꝓclonib^9 hui^9 mixtiōis ⁊ ē q̃ cō
tingēs in ista mixtione est sill^r accipiēda apud ꝓclonē fiē
in mixtione ꝓcedēti.s.q̃ in modis ꝓfectis segt ꝓtingens
ꝑm dictā determinationē.in impfectis aūt ꝓtingēs ꝓ pos
sibili ⁊ nō segtur h ꝓtingēs pro nečio modi eni impfecti
nečiū nō ꝓcludūt ꝓtingē ꝓ eē q: idē est id cum necesse
nō ineē sed qd est id cū nō necesse eē ⁊ tale est ꝓtingens
pro possibili ⁊ h est⌊contingere autem⌋.

¶ Qm igit ulibus affirmatis exñtibus ter-
minis nō sit ꝓclo necessaria manifestū isit
eni.a.oi.b.ex nečitate.b.aūt ꝓtinget oi.c.
Erit igit sill^s impfect^9 qm.a.ꝓtingit oi.c.i
eē.Qm aūt impfectus ex demfatione pa
lā.Eodē eni mō demfat quo ⁊ in ꝑorib^9
Rursum.a.quidē ꝓtingat oi.b.ieē.b.autē
oi.c.isit ex nečitate erit itraq̃ sillis qm.a.cō
tingit oi.c.ineē:sed nō qm iest.⁊ est pfect^9
sed non impfectus.statim enim ꝓficit per
ex ꝑncipio ꝓpositiones.

¶ Loñter determinat ꝓiugōnes ⁊ p^o ulies ⁊ 2° ꝓticulares
cū dicit⌊eodē aūt mō.⌋ulius aūt p^o ponit ꝓiugōnes du
as ꝓstantes ex affirmatiuis.2° ponit modos negatiuos
cū dicit.⌊si aūt nō sillis.⌋in p^a pte sic ꝓcedit.p^o dicit q̃
in modis affirmatiuis nō segt ꝓclo de nečio ⁊ h ē⌊qm
igit affirmatiuis.⌋2° ponit ꝓiugōnes h manifestantes.
ponit aūt duas q̃rū p^a est impfecta hñs maiorē de nečio
⁊ minorē de ꝓtingēti q: per deductionē ad ipossibile ex
opposito ꝓclonis ⁊ minore posita ieē uel per solā pōm
minoris ineē sicut ꝑdictū est in modis impfectis ꝓcedē
tis mixtionis ⁊ h est⌊insit eni.a.⌋2^a est pfecta hñs ma
iorē de ꝓtingēti ⁊ minorē de nečio ⁊ ꝓficit per dici de oi
ꝑm istā acceptionē qd est.b.⁊.c.⁊ h ē⌊rursum.a.qdē.⌋

¶ Si aūt nō sillis figure sint ꝓpōnes sit pri
mū ꝑuatiua nečia ⁊.a.qdē ꝓtigat nulli.b.
ex nečitate.b.aūt ꝓtingat oi.c.neče igit.a.
nlli.c.ieē.ponat aūt aut oi aut alicui.Po
sitū est aūt.a.ꝓtingē nulli.b.qm ergo con
uertit ꝑuatiua ⁊.b.nulli.a.ꝓtinget.a.autez
positū est ieē.c.aūt oi aut alicui.Quare nl
li aut nō oi.c.ꝓtinget.b.ineē.sed suppone
bat oi ex ꝑncipio.Manifestū est aūt qm ⁊
eius qd est ꝓtingere nō ineē fit sill^s sigdez
⁊ nō ieē.Rursum sit affirmatiua ꝓpositio
necessaria:⁊.a.quidē ꝓtingat nulli.b.ineē.
b.aūt insit oi.c.ex nečitate.Ergo sill^s qdē
erit perfectus sed nō eius qd est nō inesse.
sed eius quod est cōtingere nō ineē.Naz
⁊ ꝓpō sic sumpta est que ad maiorē extre
mitatē est ⁊ ad ipossibile nō est ducē.Naz
si ponat.a.ieē nulli.c.positū aūt est ⁊.a.nl
li.b.ꝓtingē ieē:nihil accidit ꝓ h ipossibile.

¶ Loñter ponit ꝓiugōnes negatiuas ⁊ p^o duas hñtes ma
iorē negatiuā.2° hñtes minorē negatiuā cū dicit⌊si autē
ad minorē.⌋in p^a pte ponit.2.cōiugōnes q̃rū ꝑma hēt
maiorē negatiuā de nečio ⁊ minorē affirmatiuā de ꝓtin
gēti ⁊ est impfecta quā ostēdit posse in duplicē ꝓclonem
p^o in ꝓclonē de ineē sic de necessitate nullū.b.est.a.cō
tingit oē.c.eē.b.ergo nullū.c.est.a.si enim deꝑ ꝑdictoria
ꝓclonis ex illa ⁊ ꝓuersa maioris cōcludit minor ꝑ sillm
mixtū de nečio ⁊ ineē in q̃rto p^e sic de necessitate nullus
a.est.b.aliqd.c.est.a.ergo de necessitate aliqd.c.non est
b.Si aūt deꝑ ꝑdictoria ꝓcludit minor per sillm factuz in
2° 2^e sicut patet ꝑ se.ma^m igit est q̃ segtur ꝓclo de ineē ⁊
h est⌊si aūt nō sillis.⌋2° ostēdit ipsam posse in ꝓclonem
de ꝓtingēti sic ex quo pōt in ꝓclonē de ineē ma^m est ipsa
posse in ꝓclonē de ꝓtingēti q: ꝓtingēs segtur ad ieē sic si
nullū.c.est.a.ꝓtigit nullū.c.eē.a.⁊ h est⌊ma^m aūt.⌋Cō
sequēter ponit aliā ꝓiugōnē ꝓfectā hñtē maiorē negati
uā de ꝓtingēti ⁊ minorē affirmatiuā de nečio ⁊ ꝓcludit
ꝓtingēs ꝑm dictā determinationē ⁊ ꝓficit per dici de nl
lo.ꝓnter addidit ēt q̃ talis ꝓiugō nō pōt in ꝓclonē de in
eē q̃uis tñ aliqs dixit q̃ in ea segtur ꝓclo de ineē nō est
ducē ipm ad ipossibile ⁊ q̃liter h sit manifesta videbitur
dubitādo ⁊ h est⌊rursum sit affirmatiua.⌋

¶ Si aūt ad minorē extremitatē ponat ꝑ
natiuū.qm ꝓtingē qdē significauerit.sillis
erit per ꝓuersionē ꝓtingētis:quēadmodū
in ꝑoribus.Qm aūt nō ꝓtingē:nō erit sill^s
Nec qm utraq̃ ponit ꝑuatiua si nō est cō
tingēs ad minorē.Termini aūt ineē albū
aial nix.nō ineē albū aial pix.

¶ Loñter ponit ꝓiugōnes hñtes minorē negatiuā ⁊ ꝑmo
illas que hñt maiorē affirmatiuā ⁊ sunt due q: maior est
de nečio ⁊ minor de ꝓtingēti ⁊ est utilis ⁊ ꝓficit per ꝓ
sionē minoris in oppositas q̃litates ⁊ per ulteriorez de
ductionē ad ipossibile aut ecōuerso ⁊ est iutilis q: minor
est uere negatiua ⁊ h est⌊si aūt ad minorē.⌋2° ponit il
las que hñt utrāq̃ negatiuā ⁊ sunt due aut eni maior est
nečio ⁊ minor de ꝓtingēti ⁊ est utilis poñs in duplicem
ꝓclonē ⁊ ꝓficit per ꝓsionē minoris ⁊ deductionē ad im
possibile.aut erit ecōuerso ⁊ erit iutilis q: minor est uere
negatiua ⁊ iutilitatē hui^9 ꝓiugōnis iutilis ꝓcedētis aut
per ꝓtingentiā in terminis ⁊ h est⌊neq̃ qm utrūq̃.Eo
dem autem modo.⌋

¶ Se hēbit in ꝓticularib^9 sillis.Qm eni fu
erit ꝑuatiua necessaria:⁊ ꝓclo erit nō ineē
ut si.a.quidē ex nečitate ꝓtingit nulli.b.in-
eē.b.aūt alicui.c.ꝓtigat ineē.neče est.a.ali
cui eoz que sunt.c.nō ineē.Si enim oi in
est ꝓtingit aūt.a.nulli.b.⁊.b.nulli.a.ꝓtiget
ineē.Quare si oi.c.iest.a.nulli.c.ꝓtiget.b.
sed positū erat alicui cōtingere.

¶ Hic ponit ꝓiugōnes ꝓticulares ⁊ ꝑmo illas que hñt al
terā ulez.scdo illas que hñt utrāq̃ ꝓticularē cū dic⌊nec
qm idefinite.⌋hñtiū aūt alterā ulem p^o ponit hñtes ma
iorē ulem.2° hñtes minorē ulem cū dicit⌊si autē ule.⌋

hñtiū aūt maiorē ulem pᵒ itēdit de eis que hñt ꝓpōnes de nēcio negᵃᵐ. 2ᵒ de his que hñt ꝓpōnē de nēcio affirmatiuā: ibi qñ aūt ꝑticularis. hñtes aūt ꝓpōnē de nēcio negᵃᵐ due sūt: aut eni est minor ꝑticularis de nēcio: aut maior. si minor sic sūt due ꝑm q̃ maior pōt eē affirᵃ ul ne gᵃ de cōtingēti ꝗ ambe iutiles q̃s omittit. si maior sic sūt due q: minor aut est affirᵃ de cōtingēti aut negᵃ ⁊ ambe sūt utiles potētes in duplicē ꝯm: illā aūt que hēt maiorē ulem negᵃᵐ de necessario ⁊ minorē ꝑticularē affirᵃᵐ de cōtingēti oñdit posse in ꝯm de ieē ex opposito ꝯnis ⁊ ouersa minoris destituēdo minorē p sillm mixtū de necessario ⁊ ieē in 2ᵒ pᶜ ⁊ ꝑz p ꝑdicta circa cōiug. ulēs reliquā aūt que hēt minorē negᵃᵐ de cōtingēti dat per istā itelligē. sil'em eni hēt ꝑtātē isti ⁊ sil'r ꝑficit ꝗ opz minorez cōuerti per oppositas q̃litates ⁊ h̄ est. [eodē aūt mō.]

¶ Qñ aūt ꝑticularis affirᵃ necia fuerit: q̃ in ꝑuatio ē sil'o. ut. b. c. aut ulis i affirmatio. ut. a. b. ieē nō erit sil's. Demō ãt eadē q̃ ꝑus

¶ Loñter determinat illas que hñt ꝓpōnē affirmatiuā ꝺ necessario ⁊ sūt due. aut eni est minor ꝑtᵗᵉ affirᵃ de necessario/aut maior ulis. Si minor ꝑtᵗᵉ de necessario/ sūt due: si maior ulis/sic alie due/⁊ oēs utiles respectu ꝯnis de cōtingēti ⁊ nō respectu ꝯnis de ieē: ⁊ due illarū ꝑfecte sūt. s. que hñt maiorē ulem de cōtingēti affirᵃᵐ ul negᵃᵐ ⁊ cōcludūt cōtingēs ꝑm dictā determinationez. alie aūt due imꝑfecte. s. ubi minor est de cōtingēti affirᵃ uel negᵃ ⁊ cōcludūt cōtingēs ꝓ poⁿ. q̃ aūt oēs iste coniug. utiles sint respectu ꝯnis de cōtingenti est oñdē sic ꝓ ꝯus oñsuz est in ulibᵒ cōiug. ⁊ h̄ est. [qñ aūt pᵗᵉ affirᵃ.]

¶ Si aūt ulē ponat ad minorē extremitatē ul affirmatiuū ul ꝑuatm ꝯtigēs. Particulare aūt nēcū nō erit sil's. Termini aūt ieē qdē ex nēcitate aial albū hō. nō ꝯtigē aūt aial albū tunica. Qñ aūt ulē qdē est nēcū ꝑticulare aūt ꝯtigēs: cū ꝑuatm qdē est ulē ieē qdē termini aial albū coꝛuᵒ. nō ieē aūt aial albū pix. Cū aūt affirmatm ieē qdē al albū signᵒ. nō ꝯtigē ãt al albū al albū pix

¶ Loñter determiat cōiug. hñtes minorē ulem ⁊ sūt. viij. q̃rū 4ᵒʳ hñt minorē ulem de cōtigenti sic ꝑse ꝑz q̃s oñdit eē iutiles per istãtiã in termis ⁊ h̄ est. [Si aūt ulē.] alie aūt minorez ulem de necessario ita q̃ due illaꝝ hñt minorez negᵃᵐ de necessario q̃s oñdit esse iutiles p instãtiã in termis ⁊ h̄ est. [qñ aūt ulē.] alie aūt due hñt minorez affirᵃᵐ de necessario q̃s oñdit eē iutiles p istãtiã i terminis ⁊ h̄ est. [cū aūt affirmatiuam.]

¶ Nec qñ idefinite sumūtur ꝓpōnes: aut utreq̃ ꝑticlares: nec sic erit sil's. Termini aūt cōes ieē: aial albū hō: nō ieē aūt aial albū iaiatū. Nã ⁊ aial alicui albo: ⁊ albū alicui iaiato neē ē ieē: ⁊ nō ꝯtigit ieē ⁊ i ꝯtingēti sil'r q̃re ad oia utiles sunt termini.

¶ Loñter determinat cōiug. ꝑtᵗᵉ hñtes utrãq̃ ꝑticularē q̃s oēs oñdit iutiles eē per istãtiã in terminis. Notãdū q̃ termini q̃s ponit ex nēcitate ieesse nō sufficiūt ad illas cōiug. que hñt minorē ꝑticularē de necessario ꝗ solū ad illas que hñt minorē de cōtingēti. si aūt p: o minore exñte in lr'a accipiat hō ponat sensitiuū put cōuertit cū aiali erūt termini sufficiētes ad oēs cōiug. ut ꝑz ituēti. termini ꝺ de nēcitate nulli ineē quos ponit sufficiētes sūt sicut manifestat in lr'a ⁊ h̄ est. [neq̃ qñ idefinite.]

¶ Manifestū ē q̃ ex his q̃ dcã sūt: qñ sil'r se hñtibᵒ termis: ⁊ i eo qd ē ieē: ⁊ i nēcijs: ⁊ fit ⁊ nō fit sil's. uerū ꝑm nō ieē qdē posita ꝑuatia ꝓpōne eiᵒ qd ē ꝯtigē erit sil's. ꝑm aūt nēcū ꝑuatia: ⁊ ꝯtigē nō ieē ⁊ nō iesse. Palã aūt qñ oēs imꝑfecti sillr: ⁊ qñ ꝑfici unt per ꝑdictas figuras.

¶ Loñter cōparat mixtione iã determinata ꝑcedēti mixtioni de cōtingēti ⁊ ineē ⁊ est cōueniētia earū q̃ tot ⁊ sil'es sūt cōiug. utiles ⁊ iutiles h̄ ⁊ in illa. dita aūt est q̃ maiore exñte negᵃ de ieē seq̃bat uñ 2ᵒ de cōtingēti. minore aūt exñte negᵃ de necessario segt 2ᵒ dupᵗ. vna negᵃ de iesse. alia negᵃ de cōtingēti ⁊ sūt oēs iste cōiug. imꝑfecte s. ubi maior est de necessario uel de ineē ⁊ ꝑficiunt ꝑ predictas figuras ita q̃ hñtes minorē affirᵃᵐ de cōtingēti q̃dã ꝑficiunt per tertiã figurã. q̃dã per ꝑmã sic ꝑz ex ꝑdictis. hñtes aūt minorē negᵃᵐ de cōtingēti ꝑficiunt per cōuersionē illiᵒ minoris ⁊ ulteriorē deductionē ad ipossibile ⁊ h̄ est. [manifestū q̃ ex dis.] ¶ Sz forte dubitabit hic pᵒ circa ꝑdictas cōiug. vi eni q̃ nō sit ꝑfecta coniug ex maiore de cōtingēti ⁊ minore de necessario hac rōne: dici de oi in cōtingētibᵒ duas hēt itētiones. s. oē qd cōtigit eē. b. ⁊c̄. ⁊ oē qd est. b. ⁊c̄. ⁊ ꝑm ꝑmã itētionē accidit in gñione vniformi/ꝑm scdam in mixtiōe cōtingētis ⁊ ineē q̃re vi q̃ mixtio cōtingētis ⁊ iesse nō regulet ꝑ oici de oi ⁊ ita nō erit ibi ꝑfecta cōiug. Adhuc necessariuz ⁊ cōtingēs opponunt q: vnū destruit reliquū ⁊ 2ᵒ. loquor eni de tali cōtingēti/q̃re vnū ꝗ altero nō sumet ad modū ꝑfectū facīēdū/cū vnū oppositoꝝ nō sumat sub altero. ¶ Ad pᵐ dicēdū q̃ mixtio ex necessario si minor fit de necessario regulat ꝑ dici de oi ꝑm istã itētionez oē qd est. b. ⁊c̄. fiē ⁊ mixtio cōtingentis ⁊ iesse q: ꝑ h̄ qd dico qd est. b. sumabit minor accepta ꝗz actualez ihēntiã ⁊ tã illa de iesse q̃z de necessario sumit ꝗ actuali ihēntia ꝑti ad ꝗm. ¶ Ad 2ᵐ dōm q̃ si cōsiderent cōtingens ⁊ necessariū in eisdez termis sic opponunt ⁊ vnū nō patit alterū. q: si neē est hoiem esse aial tūc nō cōtingit. ⁊ si cōtingit hoiez esse albū nō est h̄ necesse ⁊ sic nō sumit vnū ꝗ altero sicut opponit. si aūt cōsiderent simplr aut ergo ꝑm moduz enuᵈᵗ circa compōm ⁊ sic adhuc diuidunt. 2ᵒ aūt penes terminos in qbᵒ est modus ille ⁊ hoc mō cōtingit nēcū accipi ꝗ cōtingēti q: termini in ꝓpōne de nēcio se hie ꝑnt ad termios ꝓpōnis de cōtigēti sic ꝑs se hēt ad totū. vbi gra cōtigit oē aial albū eē ⁊ nēcū est oēz hoiem eē aial ⁊ sic fit cōiug. ꝑfecta ex suppōne nēcij sub cōtingēti. Loñs est qd q̃re magis ꝑfecta est cōiug. ex suppōne nēcij sub cōtingēti q̃z 2ᵒ. si entz eq̃liter se hñt ad sillr cōstitutionē qua rōne erit ꝑfecta cōiug. ex suppōne nēcij ꝗ cōtingēti ⁊ 2ᵒ. Et dicēdum q̃ rō eiᵒ qd est dici de oi in illis de ineē ⁊ de nēcio vult minorē accipi affirmatiuā ꝑm iherētiã actualē ⁊ nō ꝑm potētialē. ꝗz qñ accipit cōtigēter ꝗ necessario accipit minor ꝑm iherētiã aptitudinalē. maᵐ est igit q̃ nō poterit sil's regulari ꝑ dici de oi in necessarijs: q̃re cōstat q̃ nō erit cōiug. ꝑfecta. q: a. dici de oi in maiori ꝓpōne est ꝑfectio modi ꝑfecti: dici vo de oi in cōtingētibᵒ vult minorē accipi affirᵃᵐ ꝗz actualē inherētiam sicut patet per vnaz eius intētionem quare cum maior est de cōtingenti ⁊ minor de necessario accipitur minor ꝑm regulam que est dici de omni. ⁊ ita patet q̃ maiore existente de cōtingēti ⁊ minore de necessario perfecta est coniug. econuerso autem est imꝑfecta. Consequens est dubitatio quare modus perfectus concludit contingens ꝑm dictam demōstrationem aliquãdo autem modus imꝑfectus cōtingens p: o possibili ⁊ non cōcludit idem contigēs in omnibus. Et dicēdum q̃ in modo ꝑfecto minor est dispō maioris contrahens ipsam ꝑm regulam que est dici de omni ⁊ ideo fit ꝓctio maioris de ꝯtingēti ad id quod est uere pars eius

q̃re maior cũ sit de ꝓtingẽti ꝑm dcãm determiationẽ ne
cesse est ꝓm siliter eẽ. qñ aũt maior est de nẽcio ⁊ mior
de ꝓtingẽti nõ fit dispõ ꝑm dici de oi ⁊ iõ maior nõ fac si
bi nẽcio sil'ez ꝓm mior ẽt nõ hẽt potentiã ihẽntie ꝑn': ⁊
iõ nõ põt facẽ ꝓm nẽcio sibi sil'ez. vñ oz q̃ sequat ad
me^m cõe utriq; sic ꝓtingẽs ꝑ possibili qd i aliqb^o termis
ẽ de nẽcio i aliqb^o ãt de nõ nẽcio ⁊ ita pz rõ q̃sti. ¶ Sz
adhuc du^r q̃re. s. modi pfecti solũ pñt in ꝓtingẽs ꝗz dcãz
determiatiõez ⁊ nõ pñt i ꝓm de nẽcio ul' de ieẽ. Et dõz
in ꝓpõne de ꝓtingẽti que est maior in ꝓtug. perfecta sig^t
maiorẽ extremitatẽ ꝓtingẽter dici ⁊ nõ actual'r de oibus
ꝓtẽtis ꝑ sbo q̃re nõ segt ex ꝗ ꝓ^o de ieẽ uel de nẽcio nisi
maior extremitas actual'r dr de cõtẽtis ꝑ medio qd fuit
ꝑm maioris. ⁊ itelligẽdũ q̃ ea q̃ dcã sũt de mõ pfecto ꝑ
dici de oi sil'r itelligẽda sũt de mõ pfecto ꝑ dici de nullo.
ex his satis pz nã modoꝝ pfectoꝝ hui^o mixtiõis. ¶ Loñ
ter forte dubitabit de modis impfectis ⁊ p^o de illis qui
hñt maiorẽ ne^a^m de nẽcio de qb^o dic q̃ pñt in ꝓm de i
eẽ cũ tñ mixtio ꝓtingẽtis ⁊ ieẽ maiore exñte neg^a de ieẽ
nõ possit in ꝓm de ieẽ de quo du^r fic. p^o eni vr q̃ mix/
tio ꝓtingẽtis ⁊ ieẽ maiore exñte neg^a de ieẽ possit i ꝓm
de ieẽ hac rõne maior ẽ ꝓuentẽtia illi^o de ieẽ ad illã de in
eẽ q̃z illi^o de nẽcio ad illã de ieẽ. si q̃ illa de nẽcio possit i
ꝓm de ineẽ mixto forti^o illa de ineẽ poterit in eãdẽ. Ad/
huc maior de ineẽ in mixtiõe ꝓtingẽtis ⁊ ieẽ ẽ de ineẽ sim
plr q̃re ꝗz rẽ vtutẽ ꝓpõnis neẽe hẽt siue ꝓpõnis de nẽcio
q̃re si neg^a de nẽcio poterit in ꝓm de ineẽ ⁊ neg^a de in
eẽ in mixtione ꝓtingẽtis ⁊ ineẽ poterit in eãdẽ. Ad ꝗ fiat
sill's sic nullũ. b. ẽ. a. ꝓtingit oẽ. c. eẽ. b. q̃ nullũ. c. ẽ. a. si nõ
segt stabit oppo^m. s. aliqd. c. ẽ. a. ex q̃ ⁊ minore posita ieẽ
segt oppo^m maioris sic aliqd. c. ẽ. a. oẽ. c. ẽ. b. q̃ aliqd. b.
ẽ. a. p 3^m 3^c. ¶ Loñter ulteri^o dubitabit. vr eni q̃ maiore
exñte neg^a de nẽcio nõ segt ꝓ^o de ieẽ sic de nẽcitate nul
lũ albũ ẽ nigrũ. ꝓtigit oẽm hoiez eẽ albũ nõ tñ ẽ nllus hõ
niger. reb^o q̃ se hñtib^o ut nẽ sũt ꝑmisse uere ⁊ ꝓ^o falsa sil'r
ẽ ꝗ de nẽcitate nullus lapis ẽ hõ ꝓtigit oẽ mouẽs eẽ lapi
dẽ nõ tñ nullus mouẽs est hõ reb^o se hñtib^o ut nũc. Adh^c
si sequat ꝓ^o de ieẽ aut q̃ de ieẽ simplr aut de ieẽ ut nũc. si
tñ de ieẽ. sil'r ꝓtigit in pdcis termis est ꝓ^o de ieẽ ut nũc ⁊
in mlis alijs. si termini de ieẽ ut nũc ꝓtigit de nẽcitate nl'
lũ albũ ẽ itelligẽtia. ꝗz ꝓ^o ẽ de ieẽ simplr q̃re cũ neqz seq̃t
ꝓ^o de ieẽ sil'r neqz de ieẽ ut nũc neqz segt ꝓ^o de ieẽ. Adh^c
sic ꝑhitũ est ozꝗ semp vnã ꝑmissaz sil'em eẽ ꝓni q̃re cũ
vna ꝑmissarũ sit de nẽcio ⁊ altera de cõtigẽti nõ erit ꝓ^o
de ieẽ. Et dicẽdũ q̃ maiore exñte neg^a de ieẽ nõ segt ꝓ^o
de ieẽ vtute ꝑmissarũ segt tñ maiore exñte neg^a de nec^o
⁊ cã h^o est hñ, ꝓpõne neg^a de ieẽ actual'r remouet ꝑtũ ab
his q̃ actu sũt ꝑ sbo ⁊ nõ ab his q̃ ꝓtigit eẽ ꝑ eo q: cũ di
co nullũ albũ ẽ nigrũ itellect^o h^o ꝑmonis ẽ iste nihil qd ẽ
albũ est nigrũ ⁊ nõ iste nihil qd cõtigit eẽ albũ est nigrũ
⁊ pp ꝗ cũ maior est neg^a de ieẽ ⁊ minor de cõtigẽti nõ se
quit actualis remotio maioris exñtis ab his q̃ cõtigẽter
sumunt ꝑ me^o ꝑ minorẽ ꝓpõnẽ ꝗz segt remotio potẽtia
lis ⁊ iõ nõ segt ꝓ^o de ieẽ q̃ actu remouet maiorẽ extremi
tatẽ a minori. ꝗz ꝓ^o de cõtigẽti dico vtute ꝑmissaz: al'r aũt
est in ꝓpõne neg^a de nẽcio. pp eni nẽciã remotionẽ ꝑti
a sbto ⁊ iõ m^a ne^tie in ipsa remouet ꝑtũ actual'r ab oib^o
q̃ sũt ⁊ q̃ ꝓtingit eẽ ꝑ sbto ⁊ iõ tali posita ꝑ maiorẽ ⁊ mi
nore accepta de cõtingẽti segt actual'r remotio maioris
extremitatis ab his q̃ cõtingẽter sumunt ꝑ me^o ꝑ miorẽ
ꝓpõnẽ ⁊ iõ segt neg^a de ieẽ/ꝗz q̃ q̃ ex maiore neg^a de i/
eẽ nõ segt ꝓ^o de ieẽ/⁊ q̃re segt cũ maior ẽ neg^a de nẽcio.
¶ Ad opposita rñdẽdũ ad p^m iductũ ad ꝑmã ꝑtẽ dubi/
tatiõis dicẽdũ est q̃ ꝓpõ de ieẽ inq̃ztũ hi^o sil'ior erit ꝓpõ
ni de ieẽ q̃z sit ꝓpõ de nẽcio nõ tñ segt q̃ possit in ꝓm
de ieẽ sic ꝓpõ de nẽcio ⁊ cã pz ex pdcis ⁊ maxie nõ segt
ꝗ in ꝓtug. impfectis ubi maior est de ieẽ ul' de nẽcio ali
quẽ tñ locũ hẽt h^c rõ i ꝓtug. pfectis ubi maior est cã toti^o
ꝓñe. ¶ Ad 2^m dõz q̃ ꝓpõ de ieẽ simplr ut ꝗ accipit nõ
semp est nẽcia/neqz vtutẽ ꝓpõis de nẽcio hñs/ꝓpõ eni
de ieẽ simp^r nõ plus exigit nisi q̃ rões termioꝝ cohẽant
ul' discohẽant. ꝓpõ aũt nẽcia exigit nec^m ⁊ talẽ termioꝝ
cohẽntiã ul' discohẽntiã ⁊ ꝗ pz cũ cõtigẽs natũ positũ ieẽ
nõ sit nẽciũ cũ tñ est de ieẽ simplr: ⁊ iõ nõ segt q̃ si ꝓpõ
de nẽcio possit in ꝓm de ieẽ q̃ ꝓpõ de ieẽ simplr/qz nõ
hẽt vtutẽ ꝓpõnis de nẽcio. ¶ Ad 3^m patebit rñsio ꝑ pri
ter dicẽda in hac lectiõe. Loñter rñdẽdũ est ad rões posi
tas ad scdaz ꝑtẽ dubitatiõis. ad p^m sic q̃ ꝗ ꝓpõ ẽ falsa de
nẽcitate nullũ albũ est nigrũ. ad ꝗ eni q̃ uera eẽt oporte
ret ꝑtũ remouĩ ab his q̃ actu ⁊ potẽtia sũt ꝑ sbo sic nihil
qd põt eẽ albũ de nẽcitate est nigrũ ul' eẽ põt. ꝗz ꝗ ẽ falsũ
⁊ sil'r ꝗ nullũ albũ ẽ nigrũ q̃zuis uera sit simplr nõ tñ ne
cessaria. Ad aliã istãtiã dico q̃ minor distiguẽda ẽ. s. ꝓti
git oẽ mouẽs eẽ lap. aut eni dr: q̃ oẽ qd ꝓtigit eẽ mouẽs
ꝓtigit eẽ rẽ. ⁊ sic est falsa ⁊ ꝓ^o falsa. aut qr oẽ qd ẽ mouẽs
cõtigit eẽ lapidẽ ⁊ sic est uera si nihil moueat nisi lapis q̃
extremitate uera opz ꝓm eẽ uerã. s. q̃ nulluz mouẽs sit
hõ ⁊ ita ꝑt minor accipit uera ⁊ ipsa ꝓ^o uera est. ul' me/
li^o põt dici q̃ utraq; instãtia vnica est qr tñ utraq; accipit
cõtigẽs minor de cõtingẽti ifinito cũ tñ deberet accipi de
cõtingẽti nato ꝑ exigẽtiã maioris de nẽcio sic patebit in
fra. ¶ Ad 3^m dr q̃ segt ꝓ^o de ieẽ ⁊ ꝗ est de ieẽ simplr ⁊ i
stãtiã quã ponit soluta est qr accipit mior de ꝓtigẽti infini
to nec sic sumi deberet ꝗz de cõtigẽti nato ad quã pz ꝗ^o ꝑ
ꝑhita in ꝑcedẽtib^o. ꝓpõ eni de nẽcio ⁊ ꝓ^o de ieẽ sil'es sũt
ꝑm ieẽ actuale. Loñs forte est qõ cũ talis cõiug. possit in
ꝓnẽ de ieẽ ⁊ in ꝓnẽ de cõtingẽti in quã p^o põt. ⁊ dicen
dũ q̃ ex nã maioris ꝓpõnis que actual'r remouet p^m a
medio segt p^o ꝓ^o de ieẽ qr actu remouet p^m ab his q̃ sũt
ꝑ me^o ul' pñt eẽ. Adhuc nã ipsarũ ꝓnũ est q̃ illa de ieẽ
ꝑcedat illã de cõtingẽti sic aĩs suũ ꝓnũ sic sigt Aꝗ. i fra
ꝑbãs ꝓm de cõtingẽti seq ꝑ ꝗ q̃ segt ꝓ^o de ieẽ ⁊ sic pz
ordo ꝓnũ. ¶ Sz tũc dubitabit cũ talis cõiug. possit in
ꝓm de ieẽ ⁊ in ꝓm de cõtingẽti. utrũ possit in ꝓm de
nẽcio. ⁊ vr q̃ sic cũ maior sit de nẽcio ⁊ maior ꝓuentẽtia
neẽe ad nẽciã q̃z nẽcij ad ieẽ. Adhuc ꝗ ꝓ^o nullũ. c. est. a.
aut est uera qr neẽe est nullũ. c. eẽ. a. ⁊ tũc hẽo ꝓpo^m. aut
qr cõtigit aliqd. c. eẽ. a. ⁊ si ꝗ ex hac ⁊ miore destruat ma
ior in 3^a fi^a sic. cõtigit aliqd. c. eẽ. a. cõtigit oẽ. c. eẽ. b. q̃ cõ/
tingit aliqd. b. eẽ. a. illud seq̃t p q̃uationẽ vniformem de
cõtingẽti in 3^a fi^a. Et dicẽdũ q̃ nõ segt ꝓ^o de nẽcio ita q̃
respectu illi^o dicat utilitas cõtiugnis in aliqb^o tñ terminis
poterit ꝓ^o eẽ nẽcia. ⁊ rõ hui^o est qr maior remouet ꝑtũ ac
tuale ab his q̃ sũt ꝑ me^o ⁊ pñt eẽ ⁊ iõ segt remotio actua
lis tñ ipsi^o ꝑti a cõtẽtis ꝑ me^o ⁊ ita ꝓ^o de ieẽ tñ mõ ꝑ^o se/
quit. ꝗ tñ ꝓ^o de ieẽ in aliqb^o termis est uera simplr ⁊ ne/
cessaria. in aliqb^o aũt termis est uera simplr ⁊ nõ nẽcia. ⁊
ita pz ad p^m. ¶ Ad 2^m dõz est q̃rit utr ꝗ ꝓ^o nullũ. c. ẽ
a. sit vã. qr nullũ. c. nẽcẽ sit eẽ. a. ul' qr ꝓtigit aliqd qd ẽ nõ
ut sic est ut nũc in qbusdã termis est sic in qbusdã sic. vñ
neutrũ istoꝝ simplr segt ꝗz cõe his. s. nõ eẽ. ¶ Sz hic ul
teri^o forte dubitaret aliqs de cõiug. impfectis ubi maior
est affir^a de nẽcio. ibi eni dicẽ ꝓm seq de cõũgẽti solũ ⁊
vr q̃ ꝓ^o sequat de nẽcio ⁊ de ieẽ. ⁊ p^o vr ꝗ de nẽcia eo q̃
posita miore ieẽ segt ꝓ^o de nẽcio ⁊ ꝑ eãdẽ rõnẽ oñdi ꝑt
in modis pfectis seq ꝓ^o de ieẽ maiore posita de iesse. Et
dicẽdũ q̃ illa de cõtingẽti posita ineẽ segt ꝓ^o de nẽcio ul'
de ineẽ sit maiori ꝗz ipsa nõ segt cũ ꝓpõ manet de cõtin/
gẽti. vñ cũ ꝓpõ est de cõtingẽti ponit ineẽ fit qdã noua
cõiug. cã aũt q̃re nõ segt illa de nẽcio siue de ineẽ ꝗ est.
ul' is affir^a de nẽcio affirmat ꝑtũ de his q̃ actu sũt ꝑ sbo
tñ ⁊ nõ ꝑ his q̃ ꝓ^it eẽ ꝑ sbo. ꝗ eni ꝓpõ ois hõ de nẽcitate
est aial nõ dicit q̃ qcqd põt eẽ hõ est aial sed qcqd est hõ
est aial: ⁊ iõ cũ talis ꝓpõ posita est pro maiori ⁊ minor de
ꝓtingẽti nõ segt actualis affi^o de his que ꝓtigẽter sumũ
tur ꝑ me^o ⁊ iõ nec segt affir^a de nẽcio nec de ineẽ q: in
utraq; actual'r affir^a ꝑtur de sbo. Notãdũ tñ q̃ affir^a de
nẽcio in sensu cõpõnis sũpta al'r se hẽt: termini enim in

ipa ad hūc sensuꝫ supponūt simplr ſz ꝑm hūc sensum nō sumunt ,ppōnes de necio ꝑm q ex eis fit sillis. Et nō q ex his pz q̃re maiore exite de necio affir^a nō sequit 2° de ieē sic segt ipsa exite de necio neg^a. in negatiua enim de necio remouet actualr ptū ab his que sūt sub ſbo in actu ⁊ in potētia ⁊ h facit ne° que plus tollit q̃z facit affir° ¶ Du^r tū utrū in tali cōiug. sequat 2° de ieē. vi enim q sic. sicut eni se hēt negatiuū de necio ad negatiuū de ieē sic affir^a de necio ad affir^am de ieē. q̃re cuꝫ negatia ,ppō de necio possit in neg^am de ieē ⁊ affir^a ,ppō de nec° poterit in affir^am de ieē. Adhuc fiat sillis sic de necitate oē b. est. a. ꝓtingit oē. c. eē. b. igit oē. c. est. a. si nō segt stabit oppo^m. s. aliqd. c. nō est. a. ex hac ergo ⁊ in iori posita in eē destruet maior: per 5^m 3^l sic aliqd. c. nō est. a. omne. c. est. b. q̃ aliqd. b. nō est. a. oppo^m pz per istātia in ſ sic de necitate oē grāmaticū est sciēs ꝓtingit oēm homīem eē grāmaticū nō tū segt q oīs hō sit sciēs. sit eni oīs hō ignorās. ¶ Et dicēdū ad p^m q diūsa est vt° negatio de necio ⁊ affir^e de necio ⁊ iō ex neg^a pōt seq illa de ieē ſz nō ex affirma^a ⁊ h pz ex pdictis. ¶ Ad 2^m dicēdū q dūplex est oppo^m ,ppōnis de ieē ſz nō ponēda est minor: de ieē q: oppo^m ,ppōnis nō est icōpossibile minori de ꝓtigēti. ſz est icōpossibile eidē posite ieē. ⁊ ita si ponat minor i eē iā fiunt repugntia que ꝑus nō erat ⁊ iō segt ipossibile. Si aūt obicit q tūc nō ,pbat Aſt. illā de ꝓtigēti seq q: ipse ponit minorē ieē. dicēdū q illud nō segt oppo^m eni ,ppōnis de ꝓtigēti ,p po^ll nō solū est icōpo^lc minori posite ieē ſz ipsi minori dū est de ꝓtigēti. q: cū oē. b. de necitate sit. a. icōpossibilia sūt aliqd. c. de necitate nō est. a. ⁊ ꝓtingit oē. c. eē. b. sic pz ex pdictis in pcedēti mixtione ⁊ ita pz q Aſt. affir^o ei ꝓpūtā ,ppōnis de cōtingēti bn pōt ponē minorē ieē. eadē eni est ipossibilitas oppositi ,ppōnis ⁊ minoris aū pōm et° ieē que est post. Si aūt obicit q posito possibili nō accidit ipossibile. dicēdū q uer est absolute ꝓnūtēdo ipz ipossibile ſz q tale ptū ex pōne possibilis ieē cū cōpōne ad aliqd sibi icōpossibile bn pōt accidē ipossibile si sil assumant. ¶ Conter forte adhuc dubitabit de ,pbōne quā ponit Aſt. ad oūdēdū ,pōnē de ieē seq. vi eni nulla. facit eni mixtionē ex nega^a nec̄ij ⁊ i eē cū illa de ieē possit eē de ineē ut nūc: ,pbat. si maior sit neg^a de necio ⁊ minor affir^a uel neg^a de cōtingēti sequit 2° duplex. s. vna de ieē ⁊ alia de cōtingēti ,p possibili. ſz si 2° de ꝓtigēti ,p possibili ponat ieē aliqn erit de ieē ut nē aliqn de ieē simplr. cū q̃ accipiat oppo^m talis ,ppōnis cuꝫ ꝓūsa minore accipit ,ppō de ieē que bn pōt eē de ieē ut nūc ⁊ ita sillis mixt° de necio ⁊ ieē quā fac nullus eni est. ⁊ dicēdū q Aſt. satis bn ,pbat ⁊ accipit illa de ieē simp^r ⁊ nunq̃z ut nūc. sic eni ieē cōtinet ſb se ieē simplr ⁊ ineē ut nūc. sil cōtigēs ꝑus determiatū cōtinet ſb se natū ⁊ infinitū. vn sic in mixtiōe necia ⁊ ieē maior que ē de nec° approbat sibi minorē ut sit de ieē simplr. sic in mixtione cōtingētis ⁊ necij maior que est de necio approbat minorē ut sit de cōtigēti nato: qua sic exite neē est ,pōm modi negatiui cōtigētis ex maiore de necio eē de ieē simp^r vn si assumat opp^m talis ,ppōnis cū ꝓūsa maioris fiet bōa mixtio ex maiore de necio ⁊ altera de ieē simp^r. ⁊ h pōt patē in ex° sic de necitate nullū musicū est lignū cōtigit oēꝫ hoiem eē musicū q̃ nullus hō est lignū. ex quo pz q in modis impfectis h° mixtiōis minor de cōtigēti tūn dz sumi de cōtigēti nato. Sz sup his forte dubitabit. ex his eni vi q maior de ieē in mixtiōe cōtingētis ⁊ ieē cū sit de ieē simplr exigat minorē eē de cōtingēti nato cuꝫ maior de necio in mixtiōe cōtingētis ⁊ necij h exigat. Et dicēdū q nō opz nunq̃z eni vult Aſt. q maior de ieē approbiat sibi aliquā. s. minorē nisi sit assūptū ſb ipsa ſz nō q sic uel sic sumēdū. ſz expsse vult q maior de necio approbiat sibi minorē de ineē ut sit de ineē simplr ⁊ ita minor de cōtingēti ut sic de contingēti nato q: illo posito ineē erit de ieē simplr. ¶ Adhuc aūt forte dubitaret aliqs si tā i modis affir^ie q̃z nega^ie impfectis maior de necio approbat minorē ut sit de cōtigēti nato ⁊ pp h i modis ne^ie segt 2° de ieē simplr. eadē rōe i modis affir^ie segt 2° de ieē simplr ⁊ ita tā i modis affirmatis q̃z negatis segt 2° de ieē. Et dicēdū q ar^m nō ualet q: accipe minorē de cōtingēti nato nō ē cā q̃re segt 2° de ieē ſz accipe ne^am ꝺ nec° sic ꝑus dcm ē. q aūt illa de ieē sit de ieē simplr fac minorē de cōtigēti nato: cā g̃ ,ppōnis de ieē deficit apd modos affir^o^s ⁊ iō nō ualet ar^m cū ēt pz sic. s. ipo^lc ē aliqd. b. eē. d. qd. b. isit. c. ꝓtigēter ꝑm dictaꝫ cām ei innatā ita q maior sit de cōtigēti nato pz q nō poterit. c. eē. a. ⁊ iō erat 2° de ieē simplr ex necitate sic pz i termis pdictis. s. nig^m mu^m hō. si aūt oē. b. ex necitate sit. a. q̃uis cōtigit. b. ieē oi. c. ſz cām ei innatā ita q mino: sit de cōtigēti nato nō opz q sit sup. b. ieē. c. actualr sic pz i his termis musicū sciēs hō. h ꝑ plam° patēt p i[illegible] ⁊ ne^s diūsaꝫ que ꝑus dcā ē. [illegible] de eo qd dcm ē h i mixtiōe ꝓtigentis ⁊ ieē [illegible] de ieē ul neg^a ptū tūn dici de his q [illegible] cū nū dcm ē sup q ſbz i maiori d ieē [illegible] ampliatū sic i minori q: ē ſbm ,ppōnis de ieē simplr sic i [illegible] ⁊ ul ē ptū ,ppōnis de ꝓtigēti alr ut bat si. figur. d. Et dicēdū q termini ,ppōnis de ieē simpliciter pnt ꝓsiderari ſz hitudinē nālē de ieē circūscripto de ieē actuali ⁊ sic in ipsis ē ampliatio. q cū d eni eē pōt ſb altero illoꝝ pōi eē reliquū ul remouerī a reliq. ⁊ sic ꝑus dcm ē q ſbm in illa de ieē ampliat si ꝑm ei° nām ⁊ hitudinē cōparatā ad ptū ꝓsiderek circūscripto esse actuali ⁊ accitali: pnt ēt termini ineē ,ppōnis de ieē simplr ꝓsiderari ut ſb eē accitali ⁊ ut cōponunt ⁊ diuidunt p eē actuale ⁊ ſb ista ꝓsideratiōe nō eadē ampliatio ⁊ sic dcm ē h ptū actualr affirmari ul negari de his q ꝓtinent actualr ſb ſbo. ¶ Conter ēt forte dubitabit de eo qd dic q i mō impfecto hūte maiorē de cōtingēti ne^am nō segt 2° de ieē dicētē tū q sequat nō erit ducē ad ipo^lc. q̃rit eni q̃re nō cōtingit ducē ad ipo^lc cū tū dicat falsuꝫ. Et rndēdū ē q bn cōtingit pp^rc falsuꝫ qd dic q cōcesso tū nō est ducē ad ipossibile. si eni accipiat 2° de ieē quā dic seq a maiore ,ppōne ad destruend minorē sic nullū. c. ē. a. cōtigit n^l lū. b. eē. a. sit iutilis ꝓiug. i mixtiōe cōtingētis ⁊ esse i fa^a 2^a ubi nō fit sillis nisi ulis neg^a sit de ieē simplr ſz sic nō ē h q̃d pz ex q ꝓtingēs qd segt in mō pfecto alic° mixtiōis ē cōtingēs ꝑus determiatū qd aliqn poterit eē cōtingēs ifinitū ⁊ iō pz ēt q talis 2° posita ineē pōt eē ut nūc ⁊ nō opz q sit de ieē simplr ⁊ iō fit iutilis cū negō a mixtione necij ⁊ in eadē acceptiōe cui° cū illa de cōtigēti. si autē accipiat illa 2° q ē de ieē cū minore ad destruēdū maiorē sic nullū. c. ē. a. necē ē oē. c. eē. b. fit iutilis cōiug. i mixtione necessarij ⁊ ieē in 2° f. r^l. eni non fit sillis nisi ulis negatiua exite de necio ⁊ ita pz q q̃uis dicat 2° seq de ieē in dcā cōiug. nō erit sic dicētē ducē ad ipossibile ex cōcessis. ¶ Ulti° forte q̃rek de sufficiētia mōrū h° mixtiōis ⁊ supponēdū ē h sic in pcedēti mixtione. s. q vna sit ulis affir^a ⁊ mi. nō sit neg^a acuē. ⁊ pal. q. xij. erunt coniug. utiles ⁊. xx. inutiles sicut patet in pcedēti mixtiōe. rō aūt suppōnum patet ex predictis.

A media aūt figura qñ ꝓtigētes q dē sumunt ,ppōnes nlis erit sillis siue sint affirmatiue: siue ꝑuatiue. si ue ulis: siue priculares. Cū aūt hec qdē ieē: illa ꝗo ꝓtingē significat: affirmatiua q dē ieē significāte nunq̃z erit. ꝑuatiua autē uli semp. eodē aūt mō qñ hec ,ppōnuꝫ ex necitate: illa ꝗo ꝓtingē assumit. opz aūt ⁊ in his accipe qdē in ꝓcionib° ꝓtingēs. quē admodum ⁊ in prioribus.

¶ Hic itēdit Aſt. dare gñationē ſillo⁹ de ꝓtingēti in 2ª figura ⁊ diuidit in duas. in p̄ª ponit regulas p̄m q̄s ꝓcedit hec tota gñatio. in 2ª ipsas regulas v̄ificat cum dicit ⌊ p̄ᵐ igit oſtēdēdū. ⌋ in pte p̄ª ponit tres regulas q̄rū p̄ma debuit vniformi gñationi ⁊ est q̄ duabᵒ de ꝓtingēti q̄ñq; ꝓbinet nō erit ſillo⁹ ⁊ h̄ est. ⌊ in 2ª figura. ⌋ 2ª vo de ſeruit mixtioni de ꝓtigēti ⁊ ieē. ⁊ est q̄ affirmatiua ꝓpōnū de ieē exñte ⁊ altera de ꝓtingēti ſi illa de ieē fuerit affirmatiua nō erit ſillo⁹. ſi aūt fuerit v̄lis negª ſemp erit ⁊ h̄ est. ⌊ q̄ñ aūt h̄ q̄dē. ⌋ 3ª aūt debuit mixtioni nec̄ij ⁊ cōtingētis ⁊ est q̄ vna exñte de nec̄io ⁊ altera de ꝓtigēti ſi illa de nec̄io fuerit v̄lis negatiua erit ſillo⁹ ⁊ alr nō ⁊ h̄ ē. ⌊ eodē aūt mō. ⌋ ⁊ addit q̄dā ptinēs ad ꝓnes dicēs q̄ opz h̄ accipe ꝓtigēs in ꝓne ſic in p̄cedētibᵒ. ex q̄ pz q̄ i tota iſta gñatiōe nō ꝓcludit cōtigēs niſi p̄ possibili. ſiue eni fiat cōtingētis mixtio cū ieē ſiue cū nec̄io ſi reducat ſillo⁹ in p̄mā figurā erit vna v̄lis negatiua de ieē vl de necessario q̄re ſic talis ꝓiug. in p̄ma figura nō cōcludit ꝓtigēs niſi p̄ poⁿ ſic nec ꝓiug. v̄tilis in iſta gñatione possit in aliud contingēs ⁊ h̄ est. ⌊ opz aūt ⁊ in hijs. ⌋

¶ Primū igit oſtēdēdū q̄ñ nō ꝓūtit in ꝓtigēti p̄uatiua ut ſi. a. ꝓtigit nulli. b. nō nece est ⁊. b. ꝓtingē nulli. a. ponat eni hec ⁊ ꝓtigat. b. nulli. a. ieē. Q̄ñ ḡ ꝓūtunt que ſūt in eo q̄ ꝓtingē affirmatiōes negationibᵒ ⁊ ꝑrie ⁊ ꝓiacētes. b. aūt ꝓtigit nulli. a. ieē. manifestū est q̄ñ. b. ⁊ oi. a. ꝓtigit ieē: hoc autē falsum. Nō eni ſi huic hoc oi ꝓtiget: ⁊ huic hoc nec̄io. q̄re nō ꝓūtit p̄uatiua. Amplius aūt nihil ꝓhibet. a. q̄dē ꝓtingē nulli. b. b. aūt alicui. a. ex nec̄itate nō ieē: ut albū q̄dē ꝓtigit oi hoi nō ieē. Nā ⁊ ieē: hoiez aūt nō uerū est dicē q̄ñ ꝓtingit nulli albo: pluribᵒ eni ex nec̄itate nō iest. Nec̄iū aūt non erat ꝓtingēs. ß nec ex ipossibili oſtēdet ꝓūti: ut ſigs putet q̄ñ falsuz est. b. ꝓtingē nulli. a. ieē: uerū nō ꝓtigē nulli. affirmatio eni ⁊ negatio. Si aūt hoc uerū ex nec̄itate alicui. a. ieē. b. q̄re ⁊. a. alicui. b. hoc aūt ipossibile. Nō eni ſi. b. nō ꝓtingit nulli. a. necesse est alicui ieē: nā nō ꝓtigē nulli dupl'r dī. Hoc q̄dē ſi alicui ex nec̄itate iest. Illud vo ſi ex necessitate nō iest alicui. Nā q̄d ex necessitate alicui eoꝝ que ſūt. a. nō iest: nō uerū dicē q̄ñ ꝓtingit oi nō ineē. Q̄ēadmodū nec q̄d ex nec̄itate alicui iest q̄ñ oi ꝓtingit ieē. Si ḡ aliqs putet q̄ñ ſi nō ꝓtingit. b. oi. a. ieē: ex nec̄itate alicui nō iest falsuz sumet. oi eni iest. Sz q̄ñ q̄busdā ex nec̄itate iest. pp hoc dicimᵒ nō oi ꝓtigē. q̄re ei que est ꝓtigē oi ieē: ex nec̄itate alicui ieē opponit: ⁊ ex necessitate alicui nō ieē. Sil'r autē ⁊ ei que est ꝓtigē nulli ieē. Palā est ergo q̄ñ ad ſic ꝓtingēs ⁊ nō ꝓtingēs ut in p̄ncipio diffiniuimᵒ: nō ſolū ex necessitate alicui ieē: ß ex nec̄itate nō ieē ſumēdū. Hoc aūt ſūpto nihil accidit ipossibile. q̄re nō fit ſillo⁹. Manifestū ergo ex his que dicta ſūt quoniam non cōuertit p̄uatiua.

¶ Conter v̄ificat regulas datas ⁊ h̄ v̄ificare nihil aliō est q̄z dare gñonē ſillo⁹ de ꝓtigēti in 2ª figura. pᵒ ḡ v̄ificat p̄ mā 2ᵒ ſcdaz cū dic̄ ⌊ ſi aut altera q̄dē ieē. ⌋ 3ᵒ tertiā cū dic̄ ⌊ ſi aūt h̄ q̄dē, ppōnū. ⌋ in pte p̄ma oſtēdit q̄ duabᵒ de cōtingēti nō fit ſillo⁹ in ſcda figura p duas rōes. q̄rū p̄ma talis est utilitas cuiuslibet ſilli 2ᵒ figᵉ oſtēdi pōt p ꝓūſionez uel p ipossibile. ſz utraq; exñte de cōtigēti nō pōt oſtēdi utilitas p ꝓuersionē uel p ipossibile. ḡ utraq; exñte de cōtingēti nō erit ſillo⁹ in ſcda figura. ma. hᵒ. r. pſe pz ⁊ lō tñ oñdit minorē ⁊ diuidit in. d. in p̄ma oñdit p̄mā ptē minoris. in ſcda cū dic̄. ⌊ ſz nec p ipossibile. ⌋ oſtēdit 2ªᵐ ptē. p̄mā oñdit ſic cuiuſlz ſilli 2ᵉ fiᵉ cᵒ utilitas oñdit p ꝓūſionē oñdit utilitas p ꝓūſionē v̄lis negᵉ ſz v̄lis negatiua de cōtigēti nō ꝓūtit ḡ utraq; exñte de cōtigēti nō pōt oñdi utilitas p ꝓūſionē ma. hᵒ rōnis pᵉ pz ⁊ lō pᵒ oñdit minorez. 2ᵒ cōcludit ꝓnē cū dic̄. ⌊ hoc aūt oñſo. ⌋ minorē aūt oñdit tripᵗ. p̄ᵒ deducēdo ad ipossibile. 2ᵒ p̄ iſtātiā in termis 3ᵒ p ſignū. ⁊ nō q̄ nō itēdit Aſt. v̄l'em negatiuā de cōtigēti p̄us determiata nullo mō ꝓūti in termis imo bñ pt ꝓūti in cōtingēs cōe p̄ possibili ſic hītū est ſupi⁹. ſz itēdit q̄ nō ꝓūtat in eodē gñe ꝓtigētis. pᵒ ḡ h̄ oñdit duᵒᵒ ad ipossibile ſic. ſupponit pᵒ iſtā ꝓūtiā ex p̄determiatis cōtigit oē. b. eē. a. ḡ ꝓtigit nllz. b. eē. a. deide ex ypothesi argᵗ ſi ꝓtigit nullū. b. eē. a. ꝓtigit nullū. a. eē. b. deide ſi cōtigit nullū. a. eē. b. ꝓtigit oē. a. eē. b. q̄re a pᵒ ad ultimū ſi ꝓtingit oē. b. eē. a. ꝓtigit oē. a. eē. b. ſz falſuz ē v̄l'ez affirmatiuā ſic ꝓūti. q̄re cū h̄ ſequat ex ypothesi ypothesis ē ipossibil' ſ. q̄ ꝓūtat v̄lis negatiua de ꝓtigēti tali ⁊ h̄ ē. ⌊ pᵐ igit oñdēdū. ⌋ Conter oñdit idē p̄ instātiā in termis ſic ſit. b. hō a. albū. ꝓtigit aūt nullū hoiez eē albū q: ꝓtigit oēz hoiem eē albū nō tñ ꝓtigit nullū albū eē hoiez. ſic eni ꝓtiget oē albū eē hoiez q̄d est ipossibile. aliq̄d eni albū ſic cignum aut niuē ipossibile est eē hoiez ⁊ h̄ ē. ⌊ amplᵒ aūt nihil. ⌋ ꝓnter oñdit idē p ſigᵐ ſic ſi v̄lis negatiua de tali cōtigēti ꝓūtat possibile eēt etᵒ ꝓūſionē oñdi posse p ipossibile ſicut oſtēdunt alie ꝓūſiōes. ſz ſic oñdi nō pōt ſigᵐ ḡ est q̄ nō ꝓūtat. declarat aūt Aſt. q̄ nō oñdat p ipossibile ⁊ p̄cedit ſic. cōtigit nullū. b. eē. a. ḡ cōtigit nullū. a. eē. b. q: ſi nō ḡ nō cōtigit nullū. a. eē. b. ⁊ ſi ſic ḡ nec̄io aliq̄d. a. ē. b. ſz ſi nece est aliq̄d. a. eē. b. nece est aliq̄d. b. eē q̄d nō pōt ſtare cū p̄ma. ſ. cōtigit nullū. b. eē. a. ſic ḡ v̄ oñdi ꝓūtio p ipossibile ⁊ h̄ est. ⌊ ſz nec ex ipoⁿ. ⌋ 2ᵒ hāc rōnē ſoluit manifestās q̄ñ peccat ⁊ nō ꝓbat ꝓūſionē ⁊ p. ſic. pᵒ dat ſbaz ſolonis. 2ᵒ determiationē etᵒ. 3ᵒ adaptat ad ꝓpoᵐ. ſoluit ḡ dicēs q̄ nō ſeqūt ſi nō cōtigit nullū. a. eē. b. ḡ nece ē aliq̄d. a. eē. b. pōt eni negatiua de cōtigēti eē uera dupᶜ de cā. ſ. ul' q: nece ſit aliq̄d. a. eē. b. ul' q: nece ſit aliq̄d. a. nō eē. b. q̄ñ cū p̄cedit a ꝓpōne hñte duas cās ad vnā illarū peccat p̄m ꝓñs: ⁊ h̄ est. ⌊ nō eni ſi. a. nō pōt. ⌋ ꝓnter illud determinat q: manifestū est iſtā ꝓpōnē nō ꝓtingit nullum. a. eē. b. uerificari per h̄ſᵗ necesse est aliquod. a. nō eē. b. ⁊ h̄ manifestat per ſiſe in negōne v̄lis affirmatiue de contingēti ⁊ p. ſic. p̄mo dicit q̄ ſicut h̄ negatiua non ꝓtingit oē. a. eē. b. uerificat per iſtā necesse est aliq̄d. a. esse. b. ſeqūt eni ſi necesse est aliq̄d. a. eē. b. nō ꝓtigit oē. a. eē b. ſic hec negatiua non ꝓtigit nullū. a. eē. b. v̄ificat p iſtā nece est aliq̄d. a. nō eē. b. ⁊ ita ſeqūt ſi nece est aliq̄d. a. nō eē. b. non ꝓtigit nullū. a. eē. b. ⁊ h̄ est. ⌊ Nā q̄ ex nec̄itate alicui. ⌋ 2ᵒ manifestat q̄ negᵗ v̄lis affirᵉ. ſ. nō ꝓtigit oē ſequit ad ptic̄larē affirmatiuā de nec̄io ⁊ v̄ificat p ea ⁊ nō ꝓūtit ſic. ſi q̄ᵗ non ꝓtingit oē. d. esse. c. ḡ nece est aliq̄d. d. non eē. c. illud non ſequit q: poterit esse uera ſi necesse est aliq̄d. d. eē. c. exq̄ iſūt cū iſta negª de cōtigēti nō cōtigit oē. d. eē. c. duas hēt cās v̄itatis. ſ. uel q: nece est aliq̄d. d. nō eē. c. q̄d huic affirᵉ cōtigit oē. d. eē. c. opponet utra-

qz dictarũ.ſ.neče eſt aliq̃d.d.eē.c.ꝛ neče eſt aliq̃d.d.nõ
eē.c.ꝛ ſi iſta affir^a hēat duas cās ſibi oppoſitas ꝛ hec ne/
gatiua ſic cõuertat cõtingit nullũ.d.eē.c.hēt eaſdem ſibi
oppoſitas q̃re ſua ne^o.ſ.nõ cõtigit nullũ vtificari pōt pro
utralibet earũ ꝛ ſic pz ſolo argumenti ꝛ B eſt.⌊ ſi g̃ aliqs
pbet.⌋ ꝓnter adaptat ſolonē ad ꝓpoſitũ dicēs.cũ hec ꝓ
pō nõ cõtingit nullũ.a.eē.b.poſſet vtificari qz neče ſit ali
q̃d.a.eē.b.uel q̃ neče ſit aliq̃d.a.nõ eē.b.nõ eſt dādũ p̄/
mũ ſz 2^m quo dato nihil ſeqūt ipoſſibile ꝛ nõ ꝓbabit cõ/
uerſio.ꝛ B eſt.⌊ palã g̃ qm̃.⌋ ita oñſum eſt q̃ ul'is negati
ua de cõtingēti ꝑus diffinito nõ cõuertit in eodē g̃ne cõ
tingētis ꝓnter B cõcludit ꝛ B eſt.⌊ me^m ergo.⌋

¶ Hoc aūt oſtēſo ponat.a.b.qdē ꝓtingere
nulli.c.vo oi:per ꝓſionē g̃ nõ erit ſill's di
ctũ eſt eni qm̃ nõ ꝓtit huiuſmodi ꝓpo.

¶ Iã oſtēſa eſt minor ꝓſilli ꝓnr cõcludit ꝓm̃ dicēs q̃ ſi
diſponat ſill's in hac figura ex utraq̃ de cõtigēti nõ erit
oſtēdē utilitatē et^o per cõuerſionē ꝛ addit me^m.ſ.q̃ ul'is
neg^a nõ ꝓuertit de cõtigēti ꝛ B eſt.⌊ B aūt oñſo.⌋

¶ Sz nec per ipoſſibile. Nã poſito.b.oi.c.
ꝓtingē ineē nihil accidit falſum. Cõtingit
eni.a.oi ꝛ nulli.c.ieē. Ono aūt ſi eſt ſill's
palã qm̃ ꝓtingēs erit:eo q̃ neutra ꝓpõnũ
ſũpta eſt in eo qd̄ eſt ieē.ꝛ hic affirmatiu^o
uel p̄uatiu^o:neutro aūt mõ poſſibile eſt.af
firmatiuo eni poſito oſtēdit per terminos
qm̃ nõ ꝓtigit ieē. Priuatiuo aūt qm̃ ꝓcl'o
nõ ꝓtingēs B neēia eſt. Sit eni.a.qdē albũ
b.aūt hõ.in quo aūt.c.equ^o.ergo.a.albuz
ꝓtinget huic qdē oi.illi vo nulli ieē.ſed.b.
nõ ꝓtingit ieē.c.nec nõ ieē. Qm̃ igit ieē nõ
poſſibile eſt:manifeſtũ.nullus eni equ^o hõ
B nec ꝓtingē nõ ieē.neceſſe eni eſt nullum
equũ hoiem eē.neēiũ eni nõ erit ꝓtingēs.
Nõ igit fit ſill's. Sit'r aūt oñdit ꝛ ſi econũ/
ſo ponat p̄uatiua. ꝛ ſi utreq̃ affirmatiue
ponant uel p̄uatiue ꝑ eoſdē terminos erit
demſtatio. Et qm̃ hec qdē ul'is illa vo pti
cularis:uel utreq̃ pticulares uel idefinite
aut q̃libet mõ al'r ꝓtigit pmutare ꝓpõnes
Semp eni erit per eoſdē termios demſta
tio. Manifeſtũ ergo qm̃ utriſq̃ ꝓpõnib^o
cõtingere poſitis nullus erit ſillogiſmus.

¶ Loñter oſtēdit ſcdam ptē minoris p̄ncipalis ſill'i.ſ.q̃ ta
lis ſill's nõ pficit per ipoſſibile ſic ſi fiat diſpõ i p̄^o mõ ſic
cõtingit nullũ.b.eē.a.cõtigit oē.c.eē.a.g̃ cõtigit nullũ.c.
eē.b.nõ oſtēdet B ſeq per ipoſſibile.accepta eni q̃tia ꝓ^o
nis.ſ.cõtingit oē.c.eē.b.cũ maiori ſill'abit per p̄mã figu
rã vniformiter qz cõtigit nullũ.c.eē.a.que nõ repugnat
minori ꝛ B eſt.⌊ ſed nec ꝑ ipoſſibile.⌋ ꝛ ſi'r ſi accipiat q̃/
tia ꝓnis cũ minore nõ deſtruet maior ſiē pz.ſic ergo pz
tota minor p̄ncipalis rõnis.oſtēſo q̃ nõ fiat ſill's in 2^a fi^a
ex utraq̃ de cõtingēti per vnã rõnē B oſtēdit idē per aliã
talē ſi utraq̃ de cõtigēti exñte fiēt B ſill's ſeqūt ꝓ^o de pti
gēti affir^a uel neg^a.nūc aūt neutrũ ſeq pōt q̃re non fit ſic
ſill's.hui^o rõnis p̄^o ponit maiorē cũ ſua rõne ꝛ B eſt.⌊ oio
aūt.⌋ 2° minorē ꝛ declarat.p̄^o ponit eã ꝛ B ē.⌊ neutro aūt
mõ.⌋ ꝓclarat ponēdo termios ubi ꝓſtat ꝓcl'o ul'is neg^a
de neēio ex q̃ pz q̃ nulla ꝓ^o ſeqūt ꝛ logtur de cõtingēti p̄/
us determinato.neēiũ eni repugnat tali cõtigēti q̃re cuz
neg^a de neēio ſtare poſſit neq̃ affir^a de cõtigēti ſeqūt
nec neg^a de cõtigēti ꝛ B eſt.⌊ affirmatio eni poſito.⌋ ter
tio cõcludit ꝓnem dicēs.nõ igit fit ſill's.4° qz diſpõ ter
minoꝝ ad iſtãtiã facta fuit p̄m p̄mũ modũ hui^o fig^e dīē q̃
per eoſdē termios manifeſtari pōt nõ fieri ſill'm ſit diſpõ
n.modi per eoſdē etiã terminos pōt B oſtēdi qñ altera p
pōnũ ſit ul'is ꝛ altera pticularis ꝛ B eſt.⌊ hec aūt oñdet.⌋
in fine aūt cõcludit ꝓnē oſtēſam in B cap^o ꝛ B eſt.⌊ vi/
det g̃.⌋ utrũ aūt cõuertat ul'is neg^a uel nõ ſiē hic oſtēdit
ſatis dictũ eſt in cap'o de cõuerſione. ¶ Dubitaret fo/
te aliqs q̃re ex utraq̃ de cõtigēti nõ fiat ſill's in hac fi^a qd̄
cũ fiat ſill's ex utraq̃ de cõtingēti in p̄^a fig^a ꝛ B fig^a deſcē
dit a p̄ma vi q̃ B poſſit eē.ꝛ dicēdũ q̃ neg^a de cõtingēti
cõuertit cũ affirmatiua ſz ex affirmatiuis nõ fit ſill's in 2^a
fig^a ꝛ iõ nec ex utraq̃ de cõtingēti. Et dicēdũ ad oppo^m
q̃ iſta figura deſcēdit a p̄ma per cõuerſionē maioris q̃re
cũ maior neg^a in p̄^a figura nõ cõuertat nõ poterit ſillus
vniformis de cõtingēti deſcēdē a p̄^a figura i 2^am. ¶ Ul
teri^o forte dubitaret qz cũ affir^a ꝛ neg^a de cõtigēti cõuer/
tant du^r q̃re magis oſtēdit nõ fieri ſill'm ex ꝓtigētib^o eo
q̃ nega^e cõuertunt affirmatiuis q̃z oſtēdat ex eis nõ fie/
ri ſill'm per B q̃ affirmatie cõuertunt negatis ex quo ex
negatis nõ fit ſill's in 2ª fig^a. Dicēdũ q̃ B qz 2^a fi^a ſill'o^rc
nõ pōt niſi aliã ſimpl'r neg^am ꝛ per aliã p̄miſſam ſimpl'r
neg^am negatiue aūt de cõtigēti qz cõuertunt affirmatis
ſi ſūt ſimpl'r negatiue ꝛ iõ oſtēdit nõ fieri ſill'm in 2ª figu/
ra ex talib^o ꝛ puto q̃ ſi aliq̃ eēt fig^a que ſolũ poſſet ſill'o^rc
ex uere affirmatis qñ affirmatiue de ꝓt^l nõ ſunt uere af/
firmatiue eo q̃ cõuertunt cũ negatiuis nõ fiet ſill's in 3^a
figura ex affirmatiuis de ꝓtingēti. ¶ Sz tũc ultra dubi/
taret.ſi eni nõ fiat ſill's 2^e figure niſi per aliã uere neg^am
cũ negatiua de neēio ꝛ neg^a de cõtingēti ꝓ po^ll nõ ſint
uere negatiue nõ poterit fieri ſill's i 2ª figura aliq̃ tali ne
gatiua accepta qd̄ eni falſuz eſt. Et dicēdũ eſt q̃ negatia
de neēio ꝛ negatiua de ꝓt^l pro po^ll ut logt B Ax.de eis
negatiue ſunt oīdã cõpõnis ꝛ B ſimpl'r q̃zuis nõ negant
p̄ncipal'r cõpõm ꝛ ita q̃ eadē uere negatiue ſūt vir^tc etiã
negatiue uere ſūt ſimpl'r qz negatiua de neēio cõuertit
cũ uere neg^a de ꝓt^l ut ſi neče eſt nõ eē nõ cõtigit eē.ꝛ ep^o
ꝛ negatiua de cõtigēti ꝑ po^ll ꝓtit cũ uere neg^a de nec^o
ut ſi ꝓtigit nõ eē nõ neče eſt eē ꝛ ep^o ꝛ pp B qz talib^o ne/
gatiuis pōt fieri in 2^a figura altera tñ ſũpta affir^a.ſic autē
nõ eſt de neg^a de ꝓtigēti ad utrũlibet ſemp eni mixta eſt
affirmatiua ꝛ iõ nõ fit de talib^o ſill's in 2^a figura. ¶ Loñ
ter forte q̃ret aliqs cũ ul'is affir^a ꝛ neg^a de ꝓtigēti cõuertũ
tur ad iuicē ꝛ ars nõ admittit ꝓſionē neg^e in termis eo
q̃ ipſa ꝓtit cũ affirmatiua q̃re admittit ars cõuerſionē
affirmatiue cũ tñ cõuertat cũ negatiua. Et dicēdũ q̃ cũ
nega^a cõuertat affir^e ſi poneret negatiua cõuerti i termi
nis ſeqūret icõuentēs.ſ.affir^am ul'em ſimpl'r cõuerti i ter
minis ꝛ iõ ꝓſionē ul'is negatiue in termis nõ cõtingit
admitti apud artē.ul'is aūt affir^a cõuertit pticulariter in
termis ꝛ q̃zuis ul'cũ B cõuertat cũ neg^a ſz ꝓtigē nõ ſeqūt
aliq̃d icõuentēs ꝛ iõ ars admittit utrãq̃ ꝓuerſionē i ul'i
affirmatiua.vñ ſi utraq̃ deberet ꝓuerti ꝓpe i pticularez
puto q̃ cõuerſio i termis ſb.cũ icõuentēte accideret i ul'i
negatiua ſic cõtigit nullũ hoiez eē albũ g̃ cõtigit aliq̃d al
bũ nõ eē hoiem. ¶ Loñter forte q̃ret quõ ſe hēat B ꝓ/
tia quã fac Ax.neče eſt aliq̃d.a.eē.b.g̃ nõ cõtigit oē.ſil'r
nõ cõtigit aliq̃d.a.nõ eē.b.g̃ nõ cõtigit nullũ.aut eni eſt
imediata aut mediata. Et dicēdũ q̃ mediata eſt qz cũ cõ
tigēs ꝛ neēiũ opponant ſeqūt imediate ſi neče eſt aliq̃d
a.eē.b.nõ cõtigit aliq̃d.a.eē.b.ꝛ ſi nõ cõtigit aliq̃d.a.eē
b.nõ cõtigit oē.a.eſſe.b.d^t ē ex pte ul'is negatiue quia ſi
neceſſe eſt aliq̃d.a.non eſſe.b.non contingit aliquod.a.
nõ eē.b.ꝛ ſi B tũc nõ cõtingit nullũ.a.eē.b.a deſtructiõe
coñtis.q̃re a p̄mo ſi neceſſe eſt aliq̃d.a.nõ eē.b.nõ cõtin
git nullũ.a.eē.b. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs de eo

qd̄ ꝓbat sill'm vnifoꝛmē ꝗ nō posse ostēdi per ipossibile. sumit enim ꝗriā ꝯonis huiꝰ cōtingit nullū.c.eē.b.sic cōtingit oē.c.eē.b.videt aūt male sumē cū ille due cōuertant.adhuc querit q̄re nō sumit ꝯdictoriā ꝯonis sic̄ alias facit.Et dicēdū ad ꝑmū q̄ sumēdo hāc cōtingit oē.c.eē b.per ꝗria ꝯonis supposita ꝯone de cōtingēti pro possibili q: tale cōtingēs tm̄ in hac figura cōcludit ⁊ non supponit q̄ sit de cōtingēti ad utrūlibet ⁊ ita ma^m est q̄ bn̄ sumit ꝗriā q: nō cōuertunt affirmatiua ⁊ negatiua de cōtingēti pro possibili sed opponunt ad ꝗ que sint aliquid q̄ si accipet ꝯdictoria.s.cōtigat aliqd̄.c.eē.b.cū maiore uel minore nō destrueret aliq̄ ꝑmissarū sicut ꝑz conside rāti.⁊ q: ꝗ satis patet per acceptionē ꝗrie que simil'r nō destruit alteruz ꝑuus sat q: ꝯdictoria est ꝯns ad ꝗriā.⁊ qd̄ nō sequit ad aīs nō sequit ad ꝯns ideo nō sumit ꝯdictoriā sed dat intelligē per suppōnē ꝗrie.adhuc videt q̄ rñsio ꝑmi nō sufficit.supponit enim illa rñsio q̄ ꝯ° talis cōiug.dz eē de cōtingēti pro possibili ⁊ ideo bn̄ accipit ꝗriā.videt aūt per Aꝯ.in 2° argō q̄ ꝯ° dz eē de contingēti ꝑus determinato.dicit enim q̄ si due de cōtingēti poterūt in aliā ꝯm possent in ꝯm de cōtingēti ꝑius determinato ⁊ ꝗ manifestat ⁊ ꝑbat q̄ in tale cōtingens nō ꝑt q̄re videt adhuc ꝑm Aꝯ.q̄ nō bn̄ sumat ꝗriam ꝯonis sed magis ꝑpōnē sibi cōuertibilē.Et aliqd̄ qd̄ ꝑz ꝑpetatē ꝗiationis sill'oꝝ de cōtingēti in scḋa figura non ꝑt cōcludi ꝯ° nisi negatiua de cōtingēti pro possibili sic̄ ꝑtū est in ꝑn° huius capl'i ⁊ sicut patebit in sequētibus. ⁊ ꝗ respicit Aꝯ.sumēdo ꝗriam ꝯonis.ꝑm aūt ꝑitatē duarum ꝑpōnuz de cōtingēti ꝑus determinato nō ꝑt fieri ꝯ° de cōtingēti nisi de cōtingēti eodē ⁊ ꝗ respicit Aꝯ.in 2° argumento cū dicit q̄ si alia sequerek ꝯ° sequerek ꝯ° de tali cōtingēti.Nom aūt q̄ q̄zuis acc^t cōtingēs ꝯonis de cōtingēti ꝑus determinato nō est ex ꝗ ducē ad incōueniēs.ꝗ enim negatiua nō cōtingit nullū.c.eē.b.duplici de cā uera est.s.uel q: necesse est aliqd̄.c.eē.b.uel ga necesse est aliqd̄.c.nō eē.b.⁊ si accipiat altera illarū cum maiori fiet mixtio cōtingētis ⁊ nec̄ij in ꝑma figura que nō interimit minorē.Si aūt altera accipit cuz minori fiet mixtio cōtingētis ⁊ nec̄ij in scḋa figura que nō interimit maiorē.ꝗ plana sunt cōsideráti adhuc q̄zuis ex altera illarū ⁊ altera ꝑmissarū cōcludi posset oppo^m alterius ꝑmisse nō tm̄ ostēderek cōiug.utilis eē.oppositū enim ꝯonis sequit ad utrālibet dictarū ⁊ nō eꝯ°.vz q̄ si aliquid sequit ad aīs q̄ ipm sequat ad ꝯns ⁊ ideo ex opposito ꝯonis nōdū ꝑoarek utilitas cōiug.⁊ sic ꝑz q̄ ex duabus de cōtingēti remanet iutilis cōiug.semp in hac figura.

8 Si aūt altera ineē qdē altera aūt cōtingere significat.ꝑdicatiua qdē in eē posita ꝑuatiua ꝗ cōtingē nunq̄z erit sill's.siue ul'r siue particulariter sumāt termini.Demōstratio aūt eadē ⁊ ꝑ eos dē terminos.Qm̄ aūt affirmatiua cōtingē qdē:ꝑuatiua aūt ineē:erit sill's.Sumatur eni.a.b.nulli ineē.c.ꝗ oi cōtingē.Cōuersa ergo ꝑuatiua.b.ierit nulli.a.a.aūt oi.c. cōtingebat.fit ergo sill's qm̄.b.cōtingit nulli.c.per ꝑmā figurā.Sil'r aūt ⁊ si ad.c.ponat ꝑuatiua.si aūt utreq̄z sint ꝑuatiue.Significet aūt hec qdē ineē:illa ꝗ cōtingē: per ea qdē que sūpta sunt nihil accidit necessariū.Cōuersa aūt ꝑm cōtingēs ꝑpōne fit sill's qm̄.b.cōtingit nulli.c.ineē:quemadmodū in ꝑoribus.erit enim ꝑma figura.

¶ Hic uerificat Aꝯ.2^am regulā positā in ꝑn° totiꝰ capl'i ⁊ ꝗ est idē qd̄ determinare mixtionē cōtingētis ⁊ ineē in scḋa figura.p^t aūt ꝑ° resumēdo illam regulā dicēs q̄ si vna ꝑpōnū fuerit de ineē ⁊ altera de cōtingēti si illa de ineē fuerit affirmatiua nunq̄z erit sill's neq̄z ul'is neq̄z particularis.si aūt fuerit negatiua poterit eē sill's.sic enim fit sill's cū ul'is negatiua est de ineē dico si maiꝝ fuerit ul'is ⁊ ꝗ est qd̄ dicit.⌊ Si aūt ꝗ qdē.⌋ 2° regulā ipsam uerificat declarādo cōiug.huiꝰ mixtionis.⁊ ꝑmo declarat cōiug.ul'es.2° ꝑticulares cū dicit.⌊ eodē aūt mō.⌋ ul'iuz autē ꝑmo determinat utiles scḋo iutiles cū dicit.⌊ si autez utreq̄z ponank.⌋ in ꝑ° sic ꝑ.ꝑ° determinat utiles ꝗtes alterā affirmatiuā ⁊ sunt due q̄rū ꝑ^a fit iuꝝ ꝑmū moduz ꝗs maiorē negatiuā de ineē ⁊ minorez affirmatiuā de cōtingēti ⁊ ꝑficit per cōuersionē maioris.2^a aūt fit iuxta 2^m modū ꝗs maiorē affirmatiuā de cōtingēti ⁊ minorē negatiuā de ineē ⁊ ꝗ ꝑficit per cōuersionē minoris ⁊ trāspōm ꝑpōnū opz aūt ꝯm cōuertē in terminis q: est de cōtingēti pro po^ll ⁊ ꝗ est.⌊ sumak enim.a.b.⌋ 2° determinat utiles ꝗtes utrāq̄z negatiuā ⁊ sunt due que se habēt sicut ꝑores nisi q̄ ꝑpō de cōtingēti est negatiua ⁊ ꝑficiunt per cōuersionē illius de cōtingēti ꝑm cōtingere: ⁊ per cōuersionē illius de ineē in terminis:sicut ꝑus ⁊ ꝗ est.⌊ Si autem utreq̄z sunt priuatiue.⌋

¶ Si autē utreq̄z ponant ꝑdicatiue nō erit sillogismus.Termini ineē qdem sanitas aial hō.nō ineē ꝗo sanitas equus hō.

¶ Cōster ponit cōiug.ul'es iutiles ⁊ sunt due ꝗtes utrāq̄z affirmatiuā ⁊ has tāgit in lr̄a:⁊ alie due ꝗtes illā de cōtingēti negatiuā ⁊ illā de ineē affirmatiuā ⁊ istas dat'i telligē per alias duas q: ꝑm rē affirmatiue sunt sicut alie due ⁊ ponit terminos ad istātiā cōes oibus istis ⁊ ꝗ est. ⌊ Si autem utreq̄z ponank.⌋

¶ Eodē aūt mō se hēbit ⁊ in ꝑticularib^ꝰ sillogismis.cū eni affirmatiua erit ineē siue ul'r siue ꝑticulariter sūpta nullus erit sill's. Hoc aūt sil'r ⁊ per eosdē terminos demōstrat qb^ꝰ ⁊ ꝑus.Qm̄ aūt ꝑuatiua erit: per ꝯūsionē quēadmodū in ꝑoribꝰ.Rursum si ambe qdē dimēsiones ꝑuatiue sumant ul'r aūt qd̄ nō ineē est:ex ipsis qdē ꝑpōnibus nō erit nec̄iū.ꝯuersa aūt ꝯtingēti erit sicut in ꝑoribꝰ sill's.Si aūt nō ieē qdē sit ꝑuatiua:ꝑticulari aūt sūpta nō erit sill's:neq̄z ꝑdicatiua exñte altera ꝑpōne.Neq̄z qm̄ utreq̄z ponunt ifinite:uel affirmatiue: uel negatiue:uel ꝑticulares:demōstratio aūt eadē ⁊ per eosdem terminos.

¶ Cōster determinat cōiug.ꝑticulares ponēs regulas ⁊ ꝑpōnes per q̄s manifestū est que cōiug.ꝑticulares utiles sunt ⁊ que nō.ꝑ^a talis in ꝑticularib^ꝰ sillis si illa de ineē sit affirmatiua siue ul'is siue ꝑticularis non erit sill's.si aūt fuerit negatiua poterit eē.⁊ ꝗ est.⌊ eodē aūt mō.⌋ 2^a talis si ambe ꝑpōnes fuerint negatiue ⁊ illa de ineē fuerit ul'is ⁊ maiꝝ erit sill's:sed opz ꝑfici ⁊ ꝗ per cōuersionē illiꝰ de cōtingēti ꝑm cōtingē:⁊ per cōuersionē illius de ineē in terminis.si aūt fuerit ꝑticularis negatiua de inesse nō erit sill's quōcūq̄z reliq̄ ꝑpō se hēat:⁊ ꝗ est.⌊ rursum sicuti.⌋ 3^a est si ambe ꝑpōnes fuerint ꝑticulares nō erit sill's ⁊ ꝗ est.⌊ nec qm̄ utreq̄z.⌋ ꝑmo de regula hic obseruāda.querit enim q̄re opz hic illā de inesse esse ul'ez negatiuam cum ista mixtio descēdat ab eadem mixtione

in p̄ᵃ figura ubi nō est necesse illā de ieē negatiuā ulez. Et dicēdū q̄ oēs sillī huiᵒ mixtionis descēdūt a p̄ᵃ fiᵃ. s. ab illa que habet maiorē de ineē negatiuā ⁊ iō opz cum oēs in illā cōiugōnē reducibiles sint/ut hēant ,ppōnem poᵗᶜᵐ ut fiat maiōr negatia i ulez/talis aūt nō est nisi ulis negᵃ de ieē q̄re opz q̄ oēs cōiugōnes utiles h̄ hēant illā de ieē ulem negᵃᵐ. si q̄rit q̄re nō descēdit h̄ aliqs sillis a mō impfecto h̄nte maiorē affirᵃᵐ de ieē q̄re ēt a modis pfectis illiᵒ mixtiōis nō descēdat h̄ aliqs sillis. ¶ Et dō ad p̄ᵐ q̄ oēs sillī huiᵒ fiᵉ negatiui sūt. illa autē cōiug̃ que hēt illā de ieē affirᵃᵐ nō ē negᵃ ⁊ iō ab illa nō p̄t descēdē aliqs sillis huiᵒ fiᵉ. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū q̄ moᵒ pfectᵒ in ista mixtione hēt maiorē de cōtingēti. descēdūt aūt sillī huiᵒ figᵉ a sillis p̄me per ꝓuersionē maioris q̄re cū ulis negᵃ de ieē solū cōuertat pz q̄ oēs sillī huiᵒ figure in hac mixtione descēdūt a sillo impfecto p̄me fiᵉ eiusdē mixtionis h̄nte maiorē negᵃᵐ de ieē. ¶ Loñter forte dubitabit de ꝓiug. ⁊ p̄ᵒ de utilibᵒ h̄nt eni istātiā sic. nullū aīal est albū sit ita ꝓtingit oez equū eē albū nō tñ cōtingit nullū equū eē aīal. Et dicēdū q̄ oīs istātia h̄ focᵃ est ubi ,ppō de ieē accipit de ineē ut nūc opz eni ulem negᵃᵐ de ieē eē de ieē simplr sic ⁊ h̄. adhuc h̄ opponi posset sic in p̄cedētibus. s. q̄ sequatur 2ᵒ de ineē ponēdo minorē ineē cū opposito ꝓnis. Et rndēdum est sicut in p̄cedētibᵒ q̄ non est admittēda pō minoris ieē cū maiōr sit de ieē simplr. oppositum enim ꝓnis cōpoᵗᶜ est minori ēt pōem ieē sed nō post. ¶ Ulteriᵒ forte dubitabit aliqs de cōiugōnibᵒ iutilibᵒ. ⁊ p̄ᵒ de iutilibᵒ ubi illa de ieē est affirᵃ vi q̄ talis cōiugō utilis. cōtingit nullū. b. eē. a. oē. c. est. a. ergo cōtigit nullū. c. eē. a. ⁊ accipit in ꝓne contingens pro possibili. accipiat eni oppositum ꝓnis cū maiore posita ieē ⁊ sequit oppositū mioris sic nullū. b. est. a. aliq̄d. c. de necessitate est. b. q̄ aliq̄d. c. nō est. a. sequit enim ad minus 2ᵒ de ieē sz h̄ 2ᵒ est ꝓdictoria minoris. adhuc pōt ostēdi tales ꝓnes utiles esse respectu ꝓnis de inesse. sic contingit nullū. b. eē. a. oē. c. est. a. q̄ nullū. c. est. b. si nō segt su/mat oppositū ⁊ ponat maiōr ieē sic nulluz. b. est. a. aliq̄d c. est. b. q̄ aliq̄d. c. nō est. a. que est ꝓdictoria mioris. sillis est oppō de oīb̄ iutilibᵒ cōiugōnibᵒ ulibᵒ ⁊ pticularibus h̄ntibᵒ ulez negatiuā de cōtigēti ⁊ illā de ieē affirᵃᵐ. Et dicēdū q̄ iste cōiugōnes iutiles sunt idē utriusq̄ ꝓnis dādū est oppositū utriusq̄ sz nō est admittēda pō maioris ieē hac rōne minoz cū sit uera de ieē ⁊ nō est poᵗᶜ ut fiat maiōr in p̄ᵃ fiᵃ per reductionē pōt eē ut nūc quo exñte oppositū utriusq̄ ꝓnis compoᵗᶜ est maiori aut pōez eiᵒ ieē sed nō post ⁊ cū opposito ꝓnis nō dz admitti pō maioris ieē. vbi gra cōtingit nullū hoiem esse albū ⁊ oē aīal est albū sit ita neq̄ sequitur 2ᵒ de cōtingēti neq̄ de ieē minore exñte uera cōpossibiles sūt maiōr ⁊ oppositū ꝓnis de ieē. s. aliquod aīal est hō cōtingit nullū hoiem eē albū sz miore exñte uera nō pōt oppositū alteriᵒ stare cū maiore posita ieē sicut pz ituēti. sic ergo pz q̄ nō est admittēda pō maioris ieē ⁊ h̄ plana sūt per hīta in p̄cedētibus. ¶ Adhuc forte aliqs dubitabit de 4ᵒ scde ubi non vult fieri utilē cōiugōnē. vi eni q̄ maiore exñte affirᵃ de cōtingēti ⁊ minore negᵃ de ieē fit utilis cōiug̃ sic. cōtigit oē. b. eē. a. q̄dā. c. nō est. a. ergo q̄dā. c. nō cōtingit esse b. ⁊ pōt ostēdi per expōnē sic si q̄dā. c. nō est. a. accipit illud ⁊ sit. n. a quo vult remouē. a. fiat ergo sic sillis cōtingit oē. b. eē. a. nullū. n. est. a. ergo cōtingit nulluz. n. eē. b. iste sillis bonᵒ est ut vi in 2ᵒ huiᵒ fiᵉ ⁊ huiᵒ mixtiōis fit eniz iū p̄nᵃ huiᵒ mixtionis in hac fiᵃ cum maiōr sit ulis ⁊ illa de ieē negᵃ ulis. Et dicēdū q̄ in ista mixtione opz illam de ieē eē ulez negᵃᵐ de ieē simpliciter si ulis negᵃ de ineē accepta in sillo expositorio pōt eē de ieē ut nūc ⁊ ideo nō tenet sillis expositoriᵒ nec fit p̄m p̄nᵃ huiᵒ mixtiōis. q̄d aūt nō opz ulem negᵃᵐ in sillo expositorio eē de ieē simpliciter. pz per h̄ q̄ ipsa accipit sub pticulari negᵃ que q̄dē in sillo p̄ncipali potuit eē de ieē ut nunc q̄ nō potuit approbari ut eēt de ineē simplr. ¶ Loñter forte q̄rek q̄t sunt h̄ sillī ⁊ que sit eoz sufficiētia. Et dicēdū q̄ opz hic minorē eē ulem sic ubiq̄ in 2ᵃ fiᵃ cuiᵒ cā p̄us hīta ē opz ēt illā de ineē eē ulem ⁊ negᵃᵐ sic pz ex p̄dictis ⁊ ex his manifestū est q̄ ille octo cōiugōnes inutiles maiorē pticularē ⁊ minorē ulem. de illis aūt octo que h̄nt maiorez ulem ⁊ minorē ulem. de illis aūt octo que h̄nt maiorez ulem ⁊ minorē pticularē due utiles sūt ⁊ sex iutiles. vñ pz q̄ tñ sex sūt h̄ cōiug. utiles. s. minoz ulez ⁊ due ptᵗᶜᵉ.

J aūt hic qdē ,ppōnū ex necessitate illa ꝟo cōtingē significat. p̄uatia qdē nēcia: erit sillis nō solū qñ ꝓtingit nō ineē: h̄ qñ nō iest. affirmatiua autez nō erit. ¶ Ponat eni. a. nulli qdē. b. ineē ex necessitate. c. aūt oi ꝓtingē. Cōuersa ergo p̄uatiua: ⁊ b. nulli. a. ierit. a. aūt oi. c. ꝓtigebat. fit igit rursus per p̄mā figurā sillis qñ b. ꝓtingit nulli. c. ieē. Sil'r aūt manifestum qñ nō iest. b. nulli. c. ponat eniz ieē ergo si a. ꝓtingit nulli. b. b. aūt iest alicui. c. a. alicui c. nō ꝓtinget. h̄ oi ponebat ꝓtingē. Eodez aūt mō ostēdit ⁊ si ad. c. ponat p̄uatiuū.

¶ Hic uerificat altā tertiā regulā in p̄nᵒ totiᵒ cap' positā ⁊ h̄ est idē qd dicē totā mixtionē cōtigētis ⁊ necessarij in 2ᵃ fiᵃ ⁊ diuidit in. d. in p̄ᵃ determinat hāc mixtionē. i 2ᵃ cōparat eā ad p̄cedētē cū dicit. ⌊ Et qñ eodē mō. ⌋ in p̄ma sic ,pcedit. pᵒ resumit oium regulā p̄m quā ,pcedit h̄ tota mixtio dicēs si altera ,ppōnū fuerit de nēcio ⁊ altera de cōtingēti si illa de nēcio fuerit ulis negᵃ erit sillis concludēs duplicē ꝓnem. s. ꝓnem negatiuā de cōtingēti ⁊ ꝓnē negatiuā de iesse. si aūt fuerit affirᵃ nō erit sillis ⁊ h̄ est. ⌊ Si aūt h̄ qdē. ⌋ 2ᵒ determinat istā mixtionem ad uerificādū dictā regulā ⁊ p̄ᵒ determinat cōiug. ulez. 2ᵒ pticulares cū dicit. ⌊ sil'r aūt se hēbit ⁊c. ⌋ p̄ᵃ in duas. in p̄ma dat cōiug. ulez h̄ntes ,ppōnes dissilis figure. 2ᵒ sillis figure ibi 2ᵃ. ⌊ si aūt sillis figure. ⌋ ⁊ qz iste sūt minus pfecte aliis/posteriᵒ determinant. p̄ᵃ in duas. in p̄ma dat utiles. s. que h̄nt illā de nēcio negatiuā. in scda cū dicē. ⌊ rursuz sit p̄dicatia. ⌋ ponit iutiles. s. illas que h̄nt illā de necessario affirmatiuā. in p̄ᵃ ponit duas cōiug. q̄ruz prima fit iuxta p̄mū modū sz quā p̄ma cōstat ex maiore ulī negatiua de nēcio ⁊ minore ulī affirmatiua de cōtingēti. ⁊ p̄mo ostēdit utilitatē eiᵒ respectu ꝓnis de cōtingēti reducēdo in p̄mā figurā per cōuersionē maioris ⁊ pz ⁊ h̄ est. ⌊ pponat. n. a. b. ⌋ 2ᵒ respectu ꝓnis de ineē per deductionē ad impossibile. ex maiore enim ⁊ opposito 2ᵒ nis cōcludit oppositū minoris in 4ᵒ p̄me per sill'm mixtū de nēcio ⁊ ieē ⁊ h̄ est. ⌊ sil'r aūt manifestū. ⌋ alia ꝓiug. fit iuxta 2ᵐ modū h̄ns maiorē affirmatiuā de cōtingenti ⁊ minorem de nēcio negatiuā cuius utilitas respectu ꝓnis de cōtingēti ostēdit per cōuersionem minoris ⁊ trāspōm ,ppōnū: sed opz ēt conuertē ꝓnem que est de cōtingēti pro possibili: respectu aūt ꝓnis de ineē ostendit utilitas eiᵒ per ipossibile. si enim accipiat oppositum ꝓnis cum minore destruet maiōr per sextū modū tertie in mixtione necessarij ⁊ ineē ⁊ h̄ est ⌊ eodē aūt mō. ⌋

¶ Rursum sit p̄dicatiua qdez nēcia. altera aūt ꝓtingēs. ⁊ a. b. qdē ꝓtingat nulli. c. aūt omni insit. ex necessitate sic se habētibus terminis nullus erit sillogismus. accidit enim. b. nō inesse. c. ex necessitate. Sit eniz a. qdē albū. in quo aūt. b. hō: in q̄ aūt. c. cignᵒ. Ergo albū qdē cigno ex nēcitate iest

hoi aūt cōtingit nulli: ⁊ hō nulli cigno ex necessitate. Qm igit ei⁹ qd est ꝓtingere nō est syllogisin⁹ mānifestū est. nā qd ex necessitate nō erit ꝓtingēs: sed neqz necessariū. nā nec̄iū aut ex utriscqz necessariis: aut ex ꝑuatiua cōtingebat. Amplius aūt ⁊ possibile est his positis. b. ieē. c. nihil eni ꝓhibet c. sub. b. eē. a. aūt oi. b. qdē nō ꝓtigē. c. aūt ex necessitate ineē: ut si. c. qdē sit vigilās. b. aūt aial: in quo aūt. a. mot⁹. nā vigilāti qdē ex nec̄itate iest mot⁹. aiali aūt oi nō cōtingit: ⁊ oē vigilās aial. Manifestuz ergo qm nec eius qd est nō ieē: sigdē sic se hntibus terminis necesse est ineē. Neqz ēt oppositarū ꝓpōnuz. q̄re nullus erit sill's. silr aūt ⁊ ecōuerso oñdet posita affirmatiua.

¶ Loñter ponit ꝓiugōnes iutiles dissilis q̄litatis hntes illā de necessario affirmatiuā ⁊ sūt due. vna iux p^m mo^m alia iux scōm. Circa pmā sic ꝓ. p⁰ dicit ꝙ si maior est negatiua de ꝓtingēti ⁊ minor affirmatiua de nec̄io non fit sill's ⁊ h ostēdit ponēdo terminos ubi stat 2⁰ ulis negatiua de necessario sic ꝓtingit nullū hoiem eē albū de necessitate ois cignus est alb⁹ ⁊ de necessitate nullus cign⁹ est hō. ⁊ ex hoc cōclude cū necessariū repugnet ꝓtingēti neqz segtur affirmatiua neqz negatiua de cōtingēti ꝓ possibili ⁊ ita nulla affirmatiua ⁊ h est. ⌊ rursuz fit p̄dicatiua ⌋ 2⁰ ostendit ꝙ q̄zuis negatiua de nec̄io stare possit nō tn sequit ⁊ hoc ostēdit duplr. p⁰ per h ꝙ ulis negatiua de necessario nunq̄z segtur nisi ex duab⁹ de necessario uel ad min⁹ ex negatiua de necessario sed neutro mō est in dicta dispōne ⁊ h est. ⌊ sed neqz semp. ⌋ scdo ostēdit idē per istātiā in terminis ponēdo termios ubi stat affirmatiua de ineē dicēs ꝙ nihil ꝓhibet. c. eē idē. b. i. minorem exntē eē sub maiori ⁊ mediuz cōtin^r remoueri a maiori extremitate ⁊ ineē minori exntī. vbi gra ꝓtingit nullum aial moueri q: ꝓtingit ⁊ oē de necessitate oē vigilans est mouēs ⁊ oē vigilās est aial cuz ergo sequat affirmatiua de ineē patet ꝙ non segtur negatiua de necessario neqz de ineē ⁊ pz ꝙ cōstet aliqn negatiua de necessario aliqn aūt affirmatiua de ineē nō poterit seq aliq̄ ꝓpō alicui earū opposita ⁊ ita nō fit sill's ⁊ h est. ⌊ amplius aūt ⁊ compossibile. ⌋ alia aūt est hi⁹ cōiug. iux secūduz modū hns maiorē affirmatiuā de nec̄io ⁊ minorē negatiuā de ꝓtingēti cui⁹ iutilitas silr ostēdi pōt sic ⁊ p̄cedētis ⁊ h est ⌊ silr aūt oñdet. ⌋ attēdē est aūt ꝙ p termios Arz. positos ad istātiā ocōz mōz nō vi excludi qn sequat neg^a de ꝓtin^r ꝓ pos^ll nō eni repugt ei neg^a de nec̄io nec affir^a d nec̄io.

¶ Si aūt sil'is figure sint ꝓpōnes: cū sint ꝑuatiue semp erit syll's: ꝓuersa ꝑz ꝓtingē. ꝓpōne: quēadmodū ⁊ in ꝑoribus. Sumat eni. a. b. qdē ex necessitate nō ieē. c. aūt cōtingē nō ieē: ꝓūsis ergo ꝓpōnib⁹. b. qdez nulli. a. ieſt. a. aūt oi. c. ꝓtingit. fit igit ꝑma fig^a. Et si ad. c. ponat ꝑuatiuū silr. Si aūt p̄dicatiue ponunt nō erit sill's. nā ei⁹ qd est nō ieē: aut ei⁹ qd est ex nec̄itate nō ieē: manifestū qm nō erit eo ꝙ nlla sūpta sit ꝑuatiua ꝓpō: neqz in eo qd est ineē neqz in eo qd est ex necessitate ineē: sed neqz ei⁹ qd ē cōtingere non inesse: ex necessitate enim sic se habentib⁹ terminis. b. nō inerit. c. ut si. a. quidem ponat albū: in quo autē. b. cignus: in quo aūt. c. hō: neqz oppositarū affirmationū: qm ostēsum est. b. ex necessitate nō ineē. c. nō ergo fit sill's omnino.

¶ Loñter ponit cōiug. ul'es hntes ꝓpōnes sil'is fi^e ⁊ p⁰ utiles. s. que hnt utrāqz ne^am. 2⁰ iutiles. s. que hnt utrāqz affir^am. utiles aūt due sūt q̄rū p^a fit iux p^m modū hns maiorē ne^am de nec̄io ⁊ minorē ne^am de 2^tl que pfici dz oino silr fiē post modos hi⁹ mixtiōis respectu utriusqz ꝓiugōnis nisi ꝙ ꝑter h opz minorē ꝓūti p oppositas q̄litates ⁊ h est. ⌊ si aūt sil'is. ⌋ 2^a vo fit iux 2^m modū hns maiorē negatiuā de 2^tl ⁊ minorē ne^am de nec̄io ⁊ h opz pficē fiē in 2⁰ mō hui⁹ mixtiōis sil'cū h ꝓūsa maiore ⁊ oppositas q̄litates ⁊ h est. ⌊ ⁊ sigdē. c. ⌋ ꝓnter ponit iutiles sil'is fi^e ⁊ sūt due hntes utrāqz affir^am q̄s ostēdit iutiles ꝑ hāc rōnē si fieret sill's utraqz exnte affir^a aut sequet neg^a de ieē uel de nec̄io aut affir^a de ieē uel de nec̄io aut affir^a de ieē sil de nec̄io ul'aliq̄ de 2^tl. s. ad utrūlibet ꝑz nulla istarū segt q̄ nō fit sill's h ex utraqz affir^a hui⁹ ri^es. ꝑmo ponit ꝓōm ⁊ h est. ⌊ Si aūt p̄dicatū. ⌋ 2⁰ ostēdit minorē ⁊ ꝓ. sic. p⁰ oñdit ꝙ nō segt neg^a de ieē ul'de nec̄io ꝑ h ꝙ neg^a nō segt nisi ex aliq̄ neg^a ⁊ h est. ⌊ nā ei⁹ qd est nō ieē. ⌋ 2⁰ oñdit ꝙ nō segt affir^a de ieē uel de nec̄io nec aliq̄ de cōtigēti ad utrūlibet ponēs terminos ubi 2⁰ stat ul'is neg^a de nec̄io que repugnat tā affir^e q̄z neg^e de cōtigēti repugnat ēt affir^e de ieē ⁊ de nec̄io ⁊ sūt termini albū cign⁹ hō. pz igit ꝙ cū stet dicta neg^a de nec̄io nō segt aliqua ei repugns ⁊ ita nō erit oino sill's ⁊ h est. ⌊ neqz in eo qd est ieē. ⌋ attēdēdū est h aūt adhuc ꝙ ꝑ termios positos nō excludit seq neg^am de cōtigēti pro possibili. ut^m tn h appet excludi per ꝑ qd dicit neg^am nō seq: q: nulla ꝑmissarū ne^ē.

¶ Silr aūt ⁊ in particularib⁹ se hēbit sill's. Qn eni fuerit ꝑuatiua ul'is ⁊ nec̄ia semp erit sill's: ⁊ ei⁹ qd est ꝓtingē: ⁊ ei⁹ qd nō est ieē: demrātio aūt ꝑ ꝓūsionē. qn scda ꝓpō aūt affirmatiua nunq̄z. Eodē aūt mō oñdit quo in ul'ib⁹: ⁊ per eosdē termios: nec qn utreqz sumunt affirmatiue. nā ⁊ huius eadē demrātio que ⁊ ꝑus. Qn aūt utreqz qdē ꝑuatiue: ul'is aūt necessaria que nō in eē significat: per ea qdē que sūpta sunt nō erit nec̄ia: cōuersa aūt ꝑm ꝓtingē ꝓpōne erit sill's. quēadmodū in ꝑoribus. Si autez utreqz ifinite uel ꝑticlares sumant nō erit sill's demrātio aūt eadē: ⁊ per eosdē terminos. Manifestū igit ex p̄dictis qm ꝑuatiua ul'i posita necessaria: semp fit sill's: nō solū eius qd est ꝓtingere nō inesse: sed nō inesse: affirmatiua autem nunq̄z.

¶ Hic determiat cōiug. ꝑticulares hui⁹ mixtiōis ⁊ h facit ponēdo ꝓpōnes ex qb⁹ pz que cōiug. sūt utiles ⁊ que inutiles. p^a talis in sil'is ꝑticularib⁹ si illa de nec̄io sit ul'is ⁊ neg^a semp fit sill's. si aūt fuerit affir^a nō fit sill's ⁊ pōt adhuc h cōiug utilis in. d. ꝓiugōnes sic ꝓiug ul'is utilis ⁊ h est. ⌊ silr aūt. ⌋ 2ª suppō est ꝙ si utraqz ꝓpō fuerit affir^a nō erit sill's ⁊ h est. ⌊ nec qn utreqz. ⌋ 3ª est ꝙ si utraqz fuerit neg^a erit sill's si illa de nec̄io ul'is fuerit ⁊ tūc opz cōuertē illā de cōtigēti ꝑ oppositas q̄litates ⁊ faciēda est re

liq̃ pfectio sic in fillis ulib⁹ ⁊ h est. qñ aũt utreq̃. 4ª est q ex duab⁹ pticlarib⁹ ul'iñfinitis nõ fit fill's ⁊ h est si aũt utreq̃. attẽdẽdũ est aũt h q nõ excludit in hijs p positionib⁹ qn iuꝝ q̃rtũ modũ fieri possit utilis cõiug. ex maiore de cõtingẽti ⁊ minore de nẽcio negª particulari cõsequẽter epilogat ⁊ patet ⁊ h est. manifestũ igit.

¶ Et qm̃ eodẽ mõ se hñtib⁹ tinis nẽcijs ⁊ i his q̃ ilsũt: fit ⁊ nõ fit fill's. Dalã ãt qm̃ oẽs ipfecti st fill'i ⁊ qm̃ pficiũt p ꝑdcãs figuras.

¶ Modo cõparat hãc mixtionẽ ad ꝑcedentẽ dicẽs q fill'i ter se hñtibus terminis h ⁊ ibi simil'r fit ⁊ nõ fit fill's ⁊ ita tot sunt ꝓiug. utiles in mixtione ꝓtingentis ⁊ necessarij quot sunt in mixtione ꝓtingẽtis ⁊ ineẽ ⁊ h vi tã cõcludẽ quartũ modũ in hac mixtione ꝓtingẽtis ⁊ inẽsse positus inutilis fuit q̃rtus modus ⁊ vult q fil'r fit h: est autẽ ꝑtia hi⁹ mixtionis ad ꝑcedentẽ q: oẽs ꝓiug. utiles h concludunt duas ꝓiugões. ibi vo tñ vnaz ⁊ patet q ex prehabitis q oẽs sunt impfecte ⁊ pficiunt, per ꝑmã uel tertiaz figurã ⁊ h est ⁊ qm̃ eodẽ mõ. ¶ Sz h forte dubitaret aliquis ꝑmo de ꝑncipio h obꝑuãdo. s. q ꝓpõ de necessario fit ulis negatiua h eni nõ videt necesse q: ista mixtio in secũda figura descẽdit ab eadẽ in pª figura ⁊ remoueri nõ est necesse, ꝓpõm de necessario eẽ ulem negatiuã. Et dicẽdũ q oẽs fill'i hui⁹ mixtionis in hac figura descẽdũt ab illo mõ impfecto eiusdẽ mixtionis in ꝑma figura ubi vna est ulis negatiua de necessario quare cũ oẽs isti fill'i in illũ modũ reduci hẽant sicut ab eo descẽdunt necesse est omnes hi⁹ fill'os in hac figura ꝑuare, ꝓpõm que possit ibi fieri maior in tali mõ ꝑme figure sed talis non est nisi ulis negatiua de nẽcio ⁊ iõ opz oẽs fill'os hui⁹ mixtionis in hac figura hẽre, ꝓpõnem de nẽcio ulem negatiuã. ¶ Sed tunc queritur quare a modis pfectis huius mixtionis in ꝑma figura nõ descẽdat aliqs fill's scẽ. adhuc querit quare nõ a modis imperfectis hñtib⁹ maiorẽ de nẽcio affirmatiuã. ¶ Et dicẽdũ ad ꝑmũ q fill'i huius figure descẽdũt a fill'is ꝑme figure per ꝓuersionẽ maioris simpl'r. Sed in modis imperfectis hui⁹ mixtionis s. necessarij ⁊ ꝓtingẽtis nõ est maior ita cõuertibilis cum sit de ꝓtingenti. ¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ q oẽs fill'i hui⁹ figure negatiui sunt ⁊ per ꝓuersionẽ maioris simpl'r a fill'is prime descẽdũt. Sed in modis imperfectis hui⁹ mixtionis in ꝑma figura maiore exñte de nẽcio neq̃ cõuertit maior simpl'r neq̃ fit fill's negatiuus. ¶ Consequẽter dubitat de mõ ꝑbãdi ꝓñtiam ꝓiugõnis de iesse in modis utilib⁹ hui⁹ mixtiõis. ꝑbat eniz ꝓiugõm de iesse sequi per mixtionez necessarij ⁊ inesse ⁊ illa de inesse possit esse ut nunc, ꝑbatio in modis huius mixtionis sequit ꝓñs pro possibili qõ si ponatur inesse aliq̃ erit simpl'r ⁊ aliq̃ ut nũc. q̃re cũ in sua ꝑbatiõe accipiat oppositũ ꝓiugõnis de inesse accipit illã que põt eẽ de inesse ut inuit. Et dicendum q sicut in hac mixtione in ꝑma figura maior de necessario appropriat sibi minorẽ ut fit de ꝓtigẽti nato ⁊ iõ opz ibi eẽ ꝓiugõnez de inesse simpl'r eodẽ mõ in modis huius mixtionis in hac figura ulis negatiua que est de necessario que est i potẽtia ut fiat maior in hª figura sicut ꝑus erat descẽdũz a ꝑma hẽt ptãtem approꝑandi illã de cõtingẽti ut fit de cõtingẽti nato quare 2º de iesse est de inesse simpl'r sicut in ꝑma figura ⁊ iõ accepto eiº opposito cũ illa de necessario fit bona mixtio necessarij ⁊ iesse. vbi gra. necesse est nullũ lig^m esse musicũ. cõtingit oẽm hoiem esse musicũ. ergo nullus hõ est lignũ. sic igitur q sua probatio est bona de ꝓñtia ꝓñis de inesse. Sciendum aũt q qñ affirmatiua est h de nẽcio q: ipa non fuit maior in ꝑma figura fieri põt per reductionẽ nec exigit illã de cõtingẽti esse de cõtingẽti nato ⁊ ideo 2º non fuit de inesse nõ utilis põt oñdi seq per dictã mixtionẽ q: cũ ipa q̃z oppositũ põt esse de inesse sicut patebit causa ifra.

¶ Ulteriº forte dubitabit aliqs de qbusdã dictis i lra circa termios q̃sdã positos ad istãtiã. dicit eniz q nihil phibet. c. esse idẽ. b. ⁊ a. cõtingẽter inesse oi. b. ex necessitate aũt oi. c. si cõtingit q ꝓtingẽter vult d: de causa. b. quare cũ. c. fit sb. b. sicut dicit de. c. dicek. a. ꝓtigẽter ⁊ ita nõ ex necessitate. h etiã patet in exẽplis q: si albũ ꝓtingẽter insit aiali ⁊ nõ vult tũc nõ poterit nẽcio iesse hoi sed oz q ꝓtingẽter. Et dicẽdũ q aliqd cõtinere sumi sub alio dicitur duplr sic ꝑs eẽntialis aut sicut ꝑs accñtalis. ⁊ dico ptẽ eẽntialẽ que addit suꝑ totuz d:tiam eẽntialẽ: accñtalẽ aũt que addit accñtalẽ. Si g. c. cõtinek sb. b. sicut ꝑs eius essentialis ut hõ sb aiali falsum esset qõ diceret Aꝝ. sicut oppositũ est. si aũt q: ꝓtinek sub eo sicut ꝑs accñtalis non est h falsuz ⁊ incõueniẽs sicut patet in terminis quos ponit Aꝝ. vigilãs enim sb aiali est ꝗ accñtalr ⁊ iõ nihil ꝓhibet motũ cõtigẽ oi aiali ⁊ nulli ⁊ tñ ex necessitate iesse oi vigilãti. ¶ Sed ulteriº forte dubitabit de ueritate huius ꝓpõnis necesse est oẽ vigilãs eẽ mouẽs quam assumit. eadẽ rõne videt esse uera de necessitate oẽ aial mouet ⁊ ita maior falsa que fuit adhuc sua ꝓuersa vi falsa. s. aliqõ mouẽs de necessitate est vigilãs q̃ruz ipsa falsa adhuc si de necessitate oẽ vigilãs mouet aut g̃ motu locali aut motu coiter dicto. si locali h vi falsuz. põt eni vigilãs quiescẽ ꝑm locũ. si coiter dicto: eadẽ rõne ⁊ aial ex necessitate est mouẽs cũ semp sit in aliquõ motu ⁊ aliquo mõtũ simutek. Et dicẽdũ q vigilare est qõdã sentire/sentire aũt est qdã motº ⁊ ita vigilãs est qõdã mouẽs: ⁊ ita manifestuz est q ꝓpõ est uera ꝓtinek eni sbm sb ꝑto eẽntialiter sed sic nõ cõtinek sb eo aial ⁊ sic patet rñsio ad ꝑmuz.

¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ q ꝓuersa est uera. s. qõdã mouens de necessitate est vigilãs. ⁊ si querak q dandũ est illud mouens qõ mouet motu qui est vigilia. ¶ Ad 3ᵐ dici põt q cũ d: vigilãs de necessitate mouek accipit motº 2ᵒ nõ m̃ h est uera de necessitate oẽ aial mouek eo q aial non cõtinek eẽntialr sb ꝑto sicut cõtinek vigilãs. uel põt dici q accipit pro motu locali vigilãs enim aliq mõ est mouens localr ex necessitate q: in sentiẽdo aliqd ex̃ mittit uel intus suscipit in quo fit motº localr sicut patet de visu ubi aliqd extra mittit quicqd fit illud sicut patet de basilisco qui interficit solo visu ⁊ de lupo qui reddit hoiez raucũ visu. ⁊ de muliere que tpe mẽstrui speculuz nube sanguiea solo visu ificit. ¶ Conter forte dubitabit utruz in terminis ꝑhabitis intẽdat Aꝝ. q stet affirª de nẽcio uel affirª de inesse. s. utrũ intẽdat q cũ hijs ꝑmissis cõtingit nullũ aial moueri de necessitate oẽ vigilãs mouetur stet illa affirª de nẽcio necesse est oẽ vigilans eẽ aial uel illud de inesse oẽ vigilãs est aial: ⁊ vi q intẽdat affirmatiuã de nẽcio hac rõne. ipe sbũgit q oino nõ fit sic fill's cum g̃ cõponat terminos ad instantiã termini eiº debẽt excludere ꝓñtiam ꝓñis quare debet excludi ꝓñtia 2º ñis negatiue de contingẽti pro possibili: sed nõ q ubi dicta 2º sic affirmatia de nẽcio sicut patet. negatiua eni de cõtingẽti pro possibili non repugnat negatiue de nẽcio neq̃ affirmatiue de iesse sed solũ affirmatiue de nẽcio. quare vi q itẽtio Aꝝ. debeat eẽ q ulis affirª de nẽcio. Sed ꝗ lra sua tñ ptẽdit eam accipi de inesse nõ addendo modũ necessitatis sicut patet intuẽti. Adhuc vi q ipsa non possit accipi de nẽcio uera q: sua cõuersa falsa videt. s. qõdã aial de necessitate vigilat q̃re h oẽ vigilãs est aial nõ est accipiẽda de nẽcio sed de iesse sic eniz põt accipi uera adhuc si oẽ vigilãs de necessitate mouek ⁊ oẽ vigilãs de necessitate est aial g̃ aliqõ aial de nẽcitate mouek sed h nõ põt stare cũ maiori g̃ si Aꝝ. intẽdat ꝓiugõnẽ posse stare cũ ꝑmissis ⁊ nõ possit stare si fuerit de necessario manifestũ est q opz eã accipi de iesse. adhuc. a. ꝑbo q ad talẽ ꝓiug. sequetur 2º negatiua de contingẽti pro possibili. si eni ꝓtingit nullũ. b. eẽ. a. ⁊ oẽ. c. de necessitate est. a. sequit q oẽ. c. ꝓtigit nõ eẽ. b. q: si nõ: stabit oppositũ qõ egpollet ei qõ est aliqõ. c. eẽ. b. ex qua ⁊ maior sequit opposituz maioris sic de necessitate oẽ. c. est. a. de

necessitate aliqd.c.est.b. g de necessitate aliqd.b.est.a. patet igit q sequit negatiua de cōtingēti pro possibili.g nō debēt termini Arr.excludē ulem negatiuā sequi ſ in termis dictis intelligēs quo de nēcio excluderet seq neg^a de ptigēti pro possibili qre 2° illa dz itēdi eē de ieē z nō de nēcio qd pre est z sic patet resolo ad oppositum z pulchrā rōnem h positaz. ¶ Sed tūc ulteri^o dubitabit utrū cū talib^o pmissis possit stare affir^a de inesse.vi eniz q nō ex illa enim z minore sequit oppositū maioris sic de necessitate oē.c.est.a.oē.c.ē.b.g de necessitate aliqd b.est.a.illud sequit per mixtionē nēcij z inesse in pmo tertie. Et dicēdū q illa de ineē que assumit tē poterit eē ut nūc.sed sic non accipit apud dictā mixtionē si debeat fill'ari 2° de nēcio sicut patet ex pcedētib^o. ¶ Sz adhuc restat eadē dubitatio de terminis quos ponit Arr.quia hec 2° omē vigilās est aial est de inesse simpl'r qre si ipsa accipiat cū minore sequit oppositū maioris sic de necessitate oē vigilās est mouēs oē vigilās est aial g de necessitate aliqd aial est mouēs:z ita male ponit terminos quia nō pōt 2° quā dicit posse stare cū pmissis. Ad hoc posset dici q ſ in dictis terminis non possit stare illa de inesse q: illa est de inesse simpl'r in terminis tū ubi esset ut nūc stare posset et ad h tū signdū ponit Arr.termios nō faciēs mētionē de terminis psentib^o h intēdēs q ali qua de inesse stare possit cū pmissis.uel meli^o pōt dici q in mixtiōe nēcij z iesse in 3^a figura illa de nēcio appropriat sibi illā de inesse ut accipiat ptum eēntial'r sub sbto sicut sigt sat Arr.ubi determinat illaz mixtionē debet g in tali mixtiōe accipe illā de inesse ita q sit de inesse simpl'r nō qual'rcūqz sed q termini eēntial'r se hēant ad inuicē z vnus sb altero sit eēntial'r.sed hec ppō oē vigilās est aial nō sic se hēt nec sua ꝓuersa qre z ipa z sua cōuersa inutilis est ad dictā mixtionē z ita deficit fill's mixtus qd facit ad destruēdū maorē ex pte illius de ieē.q si cōuertat nō erit in pma figura minor extremitas eēntial'r sb medio.nō eniz est aial eēntial'r sb vigilāte nec ēt ecō uerso. ¶ Ulteri^o forte dubitabit aliqs de cōiug.z pmo de utilib^o q: videnf hīe instātiā sic ptingit oē aial gescē: de necessitate oē vigilās gescit nō tū ptingit nulluz vigilans eē aial qd est ipossibile. Et dicēdum q minor ppō est falsa q: ulis negatiua de nēcio remouet pdicatuz ab his que sunt z que pñt eē sb sbto sicut patet ex dictis.vñ sensus minoris est de necessitate nihil qd est uel qd pōt eē vigilās gescit qd falsuz est. ¶ Loñter forte dubitabit de ꝓiugōnib^o inutilibus.vi enim q maiore exñte affirmatiua sit utilis cōiugō respectu pōnis negatiue de cōtingēti pro possibili z respectu negatiue de inesse respectu ꝓtingētis sic.de necessitate oē.b.est.a.cōtingit nullū c.eē.a.g cōtingit nullū.c.esse.b.si nō sequit dek opposituz.ſ.nō cōtingit nullū.c.esse.b.qd egpollet isti necesse est aliqd.c.eē.b.cū sit de ꝓtingēti pro possibili.ex hac aūt z maiore sequit opposituz minoris ex utraqz de nēcio in pma figura.sic de necessitate oē.b.est.a.necesse est aliqd.c.esse.b.g necesse est aliqd.c.esse.a.qd nō stat cū minori.adh^c vi sequi negatiua de ineē.ſ.nullū.c.est.b.de^r enim opposita ex ista z minore sequitur oppositum minoris per mixtionē nēcij z inesse in p^a fig^a sic de necessitate aliqd.c.est.b.g de necessitate aliqd.c.est.a.similis aūt est oppō de oib^o illis que hñt maorē affirmatiuam de nēcio. ¶ Loñter opponit sic si mior sit affirmatia de nēcio sic cōtingit nullū.b.esse.a.necesse est oē.c.eē.a.ergo ꝓtingit nullū.c.eē.b.dico de cōtigēti pro possibili.ex opposito enim pōnis z minore sequit opposituz maioris per utrāqz de nēcio in 3ª fig^a.sic de necessitate omne c.est.a.de nēctate.c.est.b.g de necessitate aliqd.b.est.a. fil'r oñdi pōt negatiua de inesse sequi per mixtionez necessarij z inesse in 3^a fi^a.sic de necessitate oē.c.est.a.aliqd c.est.b.g de necessitate aliqd.b.est.a.fil'r aūt est oppō de oibus hñtib^o minorē affirmatiuā de nēcio. Ad oia hec dici pōt q negatiua de ꝓtingēti pro possibili sequit pm hitudinē z pñtiā terminoz sicut iā oñsuz est z sicut dicitur in 2ub^o sequi pōnem ulem in 3ª figura z affirmatiuā in 1^a.h enim non est nisi gra terminoz z nō gra forme nō tū sequit talis 2° vtute pmissarum sic dispositaz in dictis ꝓiug.z sub tali figura ex quo utraqz pm rem affirmatiua est qd repugnat ꝓprietati scde figure.Arr.igr respiciēs dispōnem pmissarū z formā cū ꝓprietate figure ponit tales ꝓiug.inutiles esse nunqz enim gra forme ex affirmatiuis imediate sequit negatiua.vñ attēdēduz est q per terminos quos ponit Arr.ad instātiā non excludit qn sequat negatiua de contingēti pro possibili qr respiciēdo ad pñtiam terminoz sequit.ponit tū cōiug. inutiles eē q: ex forma sillogiçādi z ꝓprietate figure nō pñt in talē pōnē z sic cōsiderat Arr.ubiqz in his mixtionibus.ad h aūt qd oppositū est pōm de inesse sequi dato q illa de inesse quā sumit poterit eē de inesse ut nūc aliqñ de inesse simpl'r z iō opposituz illius que assumit in fill'o mixto poterit eē de inesse in terminis.cōtingēs tū qd cuz sequit in modis hñtib^o ulem negatiuā de necessario si ponat inesse de inesse semp simpl'r z iō bona est hec mixtio apud illas z cā hui^o patet ex pdictis. Ad huc restat difficilis dubitatio de 4° scde. vi enim utilis esse ꝓiug.si maior fuerit de ꝓtingenti z minor de nēcio. sic ꝓtigit oē.b.esse.a.necesse est qddā.c.nō eē.a.g qddā c.non est.b.ex opposito enim pōnis z maiore sequitur oppositū minoris in pma figura per mixtionē cōtingētis z inesse sic cōtingit oē.b.eē.a.oē.b.est.c.ergo contingit oē.c.eē.a.Dicēdū ad difficultatē q fill's mixt^o nullus est q: opposita pōnis de inesse qd assumit potest esse de iesse ut nūc:sed in mixtione ꝓtingētis z inesse debet accipi de inesse simpl'r.sicut pus hitū est z ita nō oñdet seq 2° de inesse.Sed difficilior est dubitatio de contingenti pro possibili qd vi seq ex necessitate qr ex opposito pōnis z maiore sequitur opposituz minoris in prima figura per mixtionē cōtingētis necessarij.sic cōtigit oē.b.eē a.necesse est omne.c.eē.b.h equipollet opposito pōnis ergo cōtingit oē.c.esse.a.de cōtigēti ad utrūlibet qd est modus pfectus z maior de tali contingēti ad h per expositionē pōt oñdi q si qddā.c.de necessitate non est.a.sit illud.c.ſ.z erit uerū dicē de necessitate nullū.ſ.esse.a.fil'logiçet g sic contingit oē.b.eē.a.de necessitate nulluz.ſ. est.a.g contingit nulluz.ſ.esse.b.illud sequit per utilem ꝓiug.hui^o mixtionis in scdo scde.Sed si contingit nulluz.ſ.esse.b.z.ſ.est aliqd.c.g contingit aliqd.c.non esse b.z ita sequit 2° negatiua de contingēti pro possibili.ex h aūt sequit regulā falsam eē quā dicit in pn^o eē obſuādā q: non est h ulis negatiua de nēcio. Et dicēdū est q dicta ꝓclo sequit sicut oñsum est ſ ipe non reputat h utiles nisi que hñt ulem negatiuā de nēcio.sicut patet ex illa quā ponit obſuādā z in ueritate in agēdo de coniug. pticularib^o non excludit qrtū modū. Et tunc querit cuz ꝓiug.utiles ules fiāt iuxta pmū modū scde figure. quedam aūt iuxta scdm z Arr.enumerat illas pticulares eē utiles que descēdūt a ꝓiug.ulibus pmi modi sicut illas in gb^o est ulis negatiua de nēcio qre nō enumerat illas inter utiles que descēdūt ab ulibus scdi modi.ſ.ubi est pticularis negatiua de nēcio. Et pōt dici q Arr.nō fuit locut^o nisi pm ꝓsiderationē ad ꝓiug.que per ꝓuersionez descēdūt a pma figura z eadē via in ipam reducunt.oēs aūt ille que hñt ulem negatiuā de nēcio pñt in pmaz figurā reduci.ſ.per ꝓuersionē sicut z ab ea descēdunt per cōuersionē z iō illas ponit utiles z illas enūerat.ille aūt que hñt pticularē negatiuā de nēcio qꝫuis utiles sint cū maior sit ulis nō tū pñt reduci per ꝓsionē z iō illas nō enumerat inter utiles nec ēt expsse ōdicit qn utiles sint. ¶ Loñter forte querit sufficiētia fill'oz hui^o mixtiōis z dicēdū q maior debet esse ulis ex illa de nēcio z illa de nēcio ulis negatiua quoz ratio hus hita est.z ex his pz

q̃ nũ sunt ꝗ sex utiles ꝗiugõnes. due quidez uſes ⁊ due particulares ⁊ inutiles ſicut fuit in mixtione precedenti de contingenti ⁊ ineſſe.

¶ Postrema aũt figura ⁊ utriſq; cõtigẽtib⁹ ⁊ altera ſemp erit ſillogiſm⁹

Qũ ergo ꝗtigere ſignificãt, ꝓpõnes ⁊ ꝗcluſio erit ꝗtingẽs: ⁊ qũ hec qdẽ ꝗtigere: illa ꝟo ineſſe. Qũ ꝟo altera ponit neceſſaria: ſi affirmatiua qdẽ nõ erit ꝗcluſio neq; neceſſaria neq; ineſſe. Si aũt priuatiua ei⁹ qd̃ eſt nõ ieſſe erit ſillogiſmus quẽ admodũ in ꝓrib⁹. Sumendũ aũt in his ſilr qd̃ eſt in cõcluſionibus ꝗtingẽs.

¶ Hic intendit dicere de generatione ſillogiſmorum de contingẽti in 3ª figura. ⁊ diuidit in duas. in ꝑma dat regulas ꝑm quas ꝓcedit iſta gñatio. in ſcda cũ dicit. ⌊ ſint ergo ꝑmũ. ⌋ gñationẽ in ꝑn⁹ exe⁷. In pte prima dat tres regulas / quarũ ꝑma deſeruit vniformi gñationi ⁊ eſt q̃ utraq; exñte de cõtingẽti fiet ſill's in 3ª concludens 2⁰, nẽ de cõtingẽti ⁊ h̃ eſt. ⌊ in postrema. ⌋ ſcda deſuit mixtioni ꝗtingẽtis ⁊ ineſſe ⁊ eſt q̃ vna exñte de ineſſe ⁊ alia de cõtingẽti erit ſill's in 3ª figura concludẽs ꝗõnem de cõtingẽti ⁊ h̃ eſt. ⌊ ⁊ qũ hec qdẽ. ⌋ 3ª deſuit mixtioni cõtingẽtis ⁊ neceſſarij ⁊ eſt ſi vna ꝓpõ ſit de cõtigẽti ⁊ alia de nẽcio ſi illa de nẽcio ſit affirmatiua non ſequit 2⁰ de ieſſe neq; de nẽcio ſed ſolũ de cõtingẽti. ſi aũt illa de ineſſe fuerit ulis negatiua ſequit duplex 2⁰. ſ. de ineſſe ⁊ de cõtigẽti pro poſſibili ⁊ h̃ eſt ⌊ qũ aũt altera. ⌋ addit ãt q̃ cõtigẽs in ꝗõnib⁹ accipiend̃ eſt ſicut in ꝓcedẽtib⁹ qd̃ ſic intelligend̃. ſill's huius gñatiõis qui poſt ſuã reducti onẽ fuerit, modi ꝑfecti ꝑme figure cõcludit ꝗñs ꝑus de terminatũ in illis aũt qui reducunt in modis impfectis ꝗñs pro po⁷ ſic enĩ fuit in ꝓcedẽtib⁹ ⁊ h̃ ẽ ⌊ ſumẽdũ ãt. ⌋

¶ Sint ergo ꝑmũ ꝗtingẽtes: eẽ. a. ⁊. b. cõtingat oĩ. c. ineſſe. Qũ ergo ꝗuertit ꝑticulariter affirmatiua. b. aũt oĩ. c. ꝗtingit ⁊. c. alicui. b. ꝗtinget quare ſi. a. qdẽ oĩ. c. c. aũt alicui. b. ⁊. a. alicui. b. ꝗtinget fit enĩz ꝑma figura. Et ſi. a. qdẽ ꝗtinget nulli. c. ineẽ. b. aũt oĩ. c. neceſſe eſt. a. alicui. b. ꝗtigere nõ ineſſe erit ergo rurſuz ꝑma figura per cõuerſionẽ. Si aũt utreq; ꝑuatiue ponãtur ex his qdẽ que ſumpta ſunt nõ erit neceſſariũ: ꝗuerſis aũt ꝓpõnib⁹ erit ſill's: quẽ admodũ in ꝓrib⁹. Si enĩz. a. ⁊. b. ꝗtigat nulli. c. ineſſe: ſi trãſmutet aũt. b. oĩ. c. neceſſe eſt. a. alicui. b. ꝗtingere nõ ineſſe erit enim rurſus ꝑma figura per ꝗuerſionez.

¶ Cõſequẽter ꝓſequit gñationẽ vniformẽ ſill'oꝝ de ꝗtingẽti in tertia figura uerificãdo regulas totas. ⁊ ꝑmo ueri ficat ꝑmã. ſcdo ſcdam. tertio tertiã. ꝑtes ꝑſe patẽt. in ꝑma pte determinat gñationẽ vniformẽ ſill'oꝝ in 3ª figura de cõtingẽti. Et didit q: ꝑ⁰ determinat ꝗiug. utiles ſcdo inutiles cũ dicit. ⌊ qũ aũt utreq;. ⌋ ⁊ utiliũ ꝑmo determiat uſes ſcdo ꝑticulares cuz dicit ⌊ ſi aũt h̃ qdẽ termioꝝ. ⌋ in parte ꝑma ſic ꝓ. ꝑmo ponit coniug. h̃ſitem utrãq; affirmatiuã que per ꝗuerſionẽ minoris ꝑficit ⁊ h̃ eſt ⌊ ſint q̃ ꝑmũ. ⌋ ſcdo ponit ꝗiug. h̃ntez maiorẽ negatiuã ⁊ minorem affirmatiuã que ſilr ꝑficit per ꝗuerſionez minoris in terminis ⁊ h̃ eſt ⌊ ⁊ ſi. a. qdẽ. ⌋ 3⁰ ponit illã que eſt ex negatiuis que ꝑficit per duplicẽ cõuerſionẽ. ꝑmo enim debet ꝗuerti in q̃libet ſcdo in terminis ⁊ h̃ eſt ⌊ ſi autem utreq;. ⌋ quartã aũt ꝗiug. omittit que h̃z maiorẽ affirmatiuã ⁊ minorẽ negatiuã de qua ſolet eẽ qõ Utrũ ſit utilis uel nõ. ſed patet q̃ ſic ex duplici ꝗuerſione minoris. vñ omittit tanq̃ ſufficiẽter intellectã ꝑ ꝗiug. ꝓcedentem.

¶ Si aũt hic qdẽ terminoꝝ ulis illeꝟo ꝑticularis eodẽ mõ ſe h̃ntibus terminis quo ineſſe ⁊ erit ⁊ nõ erit ſill's. ꝗtingat enĩz. a. oĩ qdẽ. c. b. aũt alicui. c. ieſſe. erit ergo rurſum ꝑma figura ꝑticulari, ꝓpõne ꝗuerſa. Nã ſi. a. oĩ. c. c. ãt alicui. b. ⁊. a. alicui. b. cõtiget. Et ſi ad. b. c. ponat ulis ſilr. Silr aũt ⁊ ſi. a. c. qdẽ ꝑuatiua ſit. b. c. aũt affirmatiua erit enim rurſum ꝑma figura per conuerſionẽ. Si aũt utreq; ꝑuatiue ponant: hec qdem ulr: illa ꝟo ꝑticulariter per ea quidẽ que ſumpta ſunt nõ erit ſill's: ꝗuerſis aũt, ꝓpõnib⁹ erit quẽ admodũ i ꝓrib⁹

¶ Cõſequẽter ponit ꝗiug. ꝑticulares utiles ⁊ ꝓ. ſic. ꝑmo dat cõiug. affirmatiuas ⁊ ſunt due vna maiore exñte ulr ⁊ minori ꝑticulari que ꝑficit per cõuerſionẽ minoris in terminis alia maiore exñte ꝑticulari ⁊ miore ulr que ꝑficit per ꝗuerſionem maioris ⁊ trãſpõnem ꝓpõm ⁊ h̃ eſt ⌊ ſi aũt h̃ qdẽ. ⌋ qd̃ aũt dicit h̃ ſilr fieri ſill'm ſiẽ in illis de ineſſe intelligit q̃ztũ ad q̃ztitatẽ ꝓpõnum q: fit ſill's maiore uel minore exñte particulari uel ulr ſicut in illis de ineſſe. ſcdo dat cõiug. utiles negatiuas. ⁊ ꝑmo illas que h̃nt alterã affirmatiuã. 2⁰ illas que h̃nt utrãq; negatiuã. que autẽ h̃nt alterã affirmatiuã ⁊ alterã negatiuam ſunt quatuor. q: due h̃nt maiorẽ negatiuã ⁊ minorẽ affirmatiuã quas tãgit in littera. ⌊ ſimiliter aũt ⁊ ſi ad. c. a. ⌋ due autem habẽt econuerſo. ſ. minorẽ negatiuã ⁊ maiorem affirmatiuã. ⁊ has dat itelligere per reliquas ⁊ omniuz iſtarũ patet ꝑfectio. quando enim maior eſt vniuerſalis cõuertẽda eſt minor: ita q̃ ſi fuerit affirmatiua cõuertenda eſt in terminis tñ: ſi negatiua ꝑmo per oppoſitas q̃litates / in terminis ſcdo: ſi aũt maior fuerit ꝑticularis qñ enim negatiua ꝗuertẽda eſt ꝑm ꝗtingẽs. deide in terminis: qñ ꝟo affirmatiua ꝗuertẽda eſt ꝑdicto mõ ⁊ trãſpõnẽde ſũt ꝓpõnes ⁊ h̃ eſt. ⌊ ſilr aũt ⁊ ſi. a. c. ⌋ Cõſequẽter ponit cõiug. ꝑticulares negatiuas ⁊ ſunt due in quaruz altera maior eſt ulis ⁊ ꝑficit per duplicẽ ꝗuerſionẽ minoris. in reliqua aũt minor eſt ulis ⁊ ꝑficit per duplicez cõuerſionẽ maioris ⁊ tranſpõm ⁊ h̃ eſt. ⌊ ſi aũt utreq;. ⌋

¶ Qũ aũt utreq; indefinite uel ꝑticulares ſumunt nõ erit ſill's etenim neceſſe eſt. a. oĩ ⁊ nulli. b. ieſſe: termini ieſſe aĩal homo albũ: nõ ieſſe equus hõ albũ mediũ albũ.

¶ Conſequẽter ponit ꝗiug. inutiles ⁊ ſunt minor habentes utrãq; ꝑticularẽ quarũ inutilitatẽ oñdit per inſtãtiaz in terminis ⁊ h̃ eſt. ⌊ qũ aũt utreq;. ⌋ Dubitat h̃ q: videtur cõiug. utiles hic inſtãtiã. ſ. tã uſes q̃z ꝑticulares. uſes ſic cõtingit oẽ mouẽs eẽ hoiez. cõtigit oẽ mouẽs eẽ equũ nec tñ cõtingit aliquẽ equũ eſſe hominẽ. ſilr ẽt ꝗ ꝑticulares ſic aliqd̃ mouẽs cõtingit eẽ hoiem contingit oẽ mouẽs eẽ equũ. Et dicẽdũ q̃ qñ maior eſt ulis in iſta gñatione ⁊ in hac figura illa poſt reductionẽ fit maior in prima figura. q̃re ſicut maior in tali dico gñatiõe accipitur ꝑm iſtã acceptionẽ oẽ qd̃ cõtingit eſſe. b. cõtingit eſſe. a. ſic ⁊ maior de cõtingẽti h̃ accepta opz accipi eodẽ mõ ⁊ tõ ſi uera debeat eẽ ꝓpõ nõ põt ſubijci terminis accñtal' ⁊ ꝑti ſbalr. ſic enim erit ꝓpõ falſa ſicut in precedentibus

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

determinatū est.vñ ꝗ maior est falsa.oē mouēs cōtingit esse hoiez q: intellect⁹ est oē qd cōtingit esse mouēs ⁊ē. si aūt ⁊ maior est ꝑticularis:que nūc est minor fit maior in ꝑma post reductionē ⁊ tō idē obꝓuādū est de minore uli cū maior fuerit ꝑticularis qd obꝓuādū est de maiore uli ⁊ ita pz q in dictis instantijs sillo^cc accipit terminus. Conter queritur sufficiētia sill'oꝝ in ista ḡnatione qd tm̄ sup.est alterā ꝓpōnuz eē uli'em q: ex negatiuis ⁊ minore negatiua fit ꝗ sill's eo q omnes negatiue ꝗ equipollēt affirmatis supposito ḡ q altera sit ulis . patet q.xvij.sūt utiles ꝓiug.s.minor ulis ⁊ maior: ubi maior est ulis ⁊ minor ꝑticularis ⁊ minor ubi ecōuerso minor aūt residue que ꝗt utrāq; ꝑticlarē manēt iutiles iter oēs.xvj.ꝓiug.

J autē hec quidē ineē illa ꝗ ꝓti
s gē sigt ꝓcto qdē erit qm̄ cōtingit
⁊ nō qm̄ iest. sill's aūt erit eodem modo se hntibus terminis ut in ꝓoribus. Sint enim ꝑmū quidē ꝑdicatiue ⁊.a.quidem oi.c.insit.b.aūt ꝓtingat oi inesse:conuersa ergo.b.c.erit ꝑma figura ⁊ ꝓclusio qm̄ ꝓtingit.a.alicui.b.inesse cū eniz altera ꝓpōnum significauerit ꝓtingēs in ꝑma ⁊ ꝓclusio erit ꝓtingens . Silr aūt ⁊ si.b.c. quidē inesse.a.c.aūt ꝓtingere ⁊ si.a.c.qdē ꝑuatiua.b.c.aūt ꝑdicatiua qdcūq; de iesse fuerit utroq; mō cōtingēs erit ꝓclusio.fit enim rursum ꝑma figura:oñsum est autē qm̄ si altera ꝓpō significet ꝓtingere in ipa ⁊ ꝓclusio erit ꝓtingēs. Si aūt ꝓtingēs priuatiua ponat ad minorē extremitatē.etiā si utraq; sumat priuatiua per ea qdē que posita sunt nō erit sill's.conuersis aūt erit quemadmodum ⁊ in ꝓrioribus.

¶ Hic ꝓuificat scdaz regulā in ꝑn⁰ positā ⁊ p.sic resumit eā dicēs q cū affirmatiua ꝓpō sit de ieē ⁊ altera de ꝓtingēti erit 2⁰ de ꝓtigēti ⁊ nō de ieē ⁊ fit sill's ꝗ sic in ꝓorib⁰. qd sic itelligēdū est.q sicut in ꝓcedēti ḡnatiōe vnifo:mi fit aliqñ ex utraq; affirmatia ⁊ aliqñ ex utraq; negatiua aliqñ ex altera negatiua ⁊ altera affirmatia sic ⁊ in ista mixtione ⁊ ꝗ est. ⌊ si aūt ꝗ qdē. ⌋ scdo eam uerificat docēdo mixtionē ꝓtingētis ⁊ inesse in 3ª figura.⁊ diuidit in.d.ꝑmo determinat ꝓiug.ulēs.in scdo ꝑticulares cum dicit. ⌊ si aūt ꝗ qdē ꝓpōnū. ⌋ in ꝑma sic ꝓcedit.ꝑmo dat coniug.ulēs affirmatiuas ⁊ sunt due quarū ꝓo: hēt maiorē de iesse ⁊ minorē de cōtingēti.scdo aūt ecōuerso ⁊ ꝓficitur utraq; per ꝓuersionem minoris in terminis ⁊ ꝗ est. ⌊ sint eni ꝑm. ⌋ scdo dat ꝓiug.negatias ⁊ ꝑ⁰ illas que habent minorē affirmatiuā sed maiorē negatiuā ⁊ sūt due aut enim est maior de inesse ⁊ minor de ꝓtingēti aut ecōuerso ⁊ oñdit utilitas utriusq; per ꝓuersionē minoris ⁊ ꝗ est. ⌊ ⁊ si.a.c.qdē. ⌋ scdo ponit illas que hnt minorem negatiuā ⁊ sunt ḡtuor: q: due hnt maiorē de inesse affirmatiuā uel negatiuā ⁊ minorē de ꝓtingēti ⁊ istas ponit in lra ⁊ oñdunt utiles per duplicē ꝓuersionez minoris. alie ꝗo due hnt maiorē de cōtingēti affirmatiuā uel negatiuā ⁊ minorē de inesse negatiuā quas omittit tanq; i utiles manifeste.q: minor est uere negatiua q: non debet in tertia figura ⁊ ꝗ est. ⌊ si aūt ꝓtingens ꝑuatiua. ⌋

¶ Si aūt hec quidē ꝓpōnum fuerit ulis illa ꝗ ꝓo ꝑticularis:utriscq; quidē ꝑdicatiuis aut uli quidē ꝑuatiua ꝑticulari aūt affirmatiua:idem erit modus sill'oꝝ oēs eniz claudunt per primā figurā. Quare manifestum q eius qd est ꝓtingere: ⁊ nō inesse erit sill's. Si aūt affirmatiua quidē ulis priuatiua aūt ꝑticularis per impossibile erit demōstratio . Insit eniz.b.qdē oi.c.a.aūt ꝓtingat alicui.c.nō inesse necesse ergo.a. alicui.b.ꝓtingere nō inesse. Nā si oi.b.inest.a.ex necessitate.b.aūt oi.c.positū est inesse.a.oi.c.ex necessitate ierit:hoc aūt oñsuz est ꝑus ꝗ positū est alicui ꝓtigē nō ieē.

¶ Cōsequēter determinat ꝓiug.ꝑticulares ⁊ primo illas que hnt alterā uli'em.scdo illas que hnt utrāq; ꝑticularē cū dicit. ⌊ qñ aūt indefinite. ⌋ in ꝑte ꝑma sic ꝓ.ꝑmo dicit q si vna ꝓpō fuerit ulis ⁊ altera ꝑticularis in hac mixtione ⁊ utraq; fuerit affirmatiua ul' ulis fuerit negatiua ⁊ ꝑticularis affirmatiua eodē aūt mō ꝑficiunt sillī sicut ꝑus.s.reducēdo in ꝑmā figurā ubi nō cōcludit 2⁰ de inesse sed de cōtingēti ⁊ ꝗ est. ⌊ si aūt hec qdē. ⌋ ⁊ sigt i hac lra.viij.ꝓiug.per ꝗ enim qd dicit si utraq; erit affirmatiua sigt ḡtuor. q: si maior est ulis ⁊ minor ꝑticularis aut maior est de inesse ⁊ minor de ꝓtingēti aut econuerso ⁊ utraq; ꝓficit per cōuersionē minoris.si aūt maior fuerit ꝑticularis ⁊ minor ulis aut maior est de iesse ⁊ minor de cōtingēti aut ecōuerso ⁊ utraq; ꝓficit per ꝓuersionē maioris ⁊ transpōm.per ꝗ aūt qd dicit si ulis sit ꝑuatia ⁊ ꝑticularis affirmatiua sigt alias ḡtuor.aut enim ulis negatiua est maior ⁊ ꝑticularis affirmatiua minor ⁊ sic sunt due que ꝓficiunt per ꝓuersionē minoris aut ecōuerso.s. maior ꝑticularis affirmatiua ⁊ minor ulis negatiua ⁊ sūt due quarū vna utilis est que hēt minorē de cōtingenti ⁊ ꝓficit per ꝓuersionē maioris ⁊ transpōm.alia ꝗo est inutilis que hēt minorē de inesse q: ibi est minor uere negatiua.sic ergo sunt.viij.ꝓiug.de qb⁰ tm̄ vna iutilis est. 2⁰ sigt ḡtuor coniug.hntes ulem affirmatiuā ⁊ ꝑticularē negatiuā.aut enim maior est ulis ⁊ minor ꝑticularis aut ecōuerso.si maior ulis aut ergo est maior de inesse ⁊ minor de cōtingēti ⁊ est utilis aut ecōuerso ⁊ est inutilis.si aūt maior sit ꝑticularis ⁊ minor ulis aut maior est de inesse ⁊ minor de contingēti ⁊ est inutilis aut maior est de ꝓtingēti ⁊ minor de inesse ⁊ est utilis ⁊ hāc solā ponit in lra oñdēs eī⁰ utilitatē per deductionē ad impossibile sic cōtingit aliquod.c.nō eē.a.⁊ oē.c.est.b.ergo cōtingit aliqd.b.nō esse.a.si nō sequit stabit oppositū non cōtingit aliqd.b.nō eē.a.que equipollet isti necesse est oē.b.esse a.fiat ergo mixtio necessarij ⁊ inesse ex hac ⁊ minore destruēdā maiorē sic necesse est oē.b.esse.a.oē.c.est.b.ergo necesse est oē.c.esse.a.⁊ sequit q: minor est de inesse simplr ⁊ ꝗ est. ⌊ si aūt affirmatiua qdē. ⌋ ⁊ intellige q ꝗ omittit Aꝗ.ꝓiug.hntes utrāq; negatiuā q: oēs inutiles sunt ꝑter vnā q: cū utraq; negatiua aut maior est ulis ⁊ minor ꝑticularis aut ecōuerso.si maior sit ulis aut ergo maior est de inesse ⁊ minor de contingēti ⁊ est utilis aut ecōuerso ⁊ est inutilis.si autem maior est ꝑticularis ⁊ minor ulis aut ergo est maior de inesse ⁊ minor de ꝓtingēti ⁊ est inutilis aut ecōuerso ⁊ est utilis.nunq; eniz est hic utilis ꝓiug.illa de ineē exīte ꝑticulari negatiua.

¶ Qñ aūt utreq; indefinite uel ꝑticulares sumunt utreq; nō erit sill's . demōstratio aūt eadē ⁊ per eosdē termios que ⁊ i alijs

¶ Cōsequēter determinat ꝓiug.hntes utrāq; ꝑticularē ⁊ sunt octo iutiles ⁊ ꝗ est. ⌊ qñ aūt. ⌋ Hic dubitat ꝑ⁰ de cōiug.vident enim hic instātiā sic nullū mouēs est hō sit ita:cōtingit oē mouēs esse equū nō tm̄ ꝓtingit oēz equū

esse hoiem. ita ēt pōt instari ad modos negatiuos. Sed dicēdū ꝙ opz illā de inesse esse de inesse simplr. ⁊ rō huius est ꝙ sic est in eadē mixtione in ꝑma figura a qua fit descēsus in tertiā figurā ⁊ inq̄tū sic fit tertie figure reductio. ¶ Adhc dubitat utrū ꝓiug. utiles ꝶ possint in ꝓōm de inesse. videt enim ꝙ sic ⁊ si ꝑdicat Aꝶ. fiat enīz sillis sic oē. c. est. a. cōtingit oē. c. esse. b. ergo aliqd. b. est. a. det oppositū ⁊ ponat mino: inesse. sic nullū. b. est. a. oē. c. est b. ⁊ sequit ꝙ nullū. c. sit. a. que est ꝓria maioris. Et dicēdum est ꝙ nō sequit si dandū est oppositū ⁊ nō ponēda est mino: inesse maiore enim exñte uera cōposita sūt oppositū ꝓōnis de inesse ⁊ mino: si cōponit inesse nō compo^lia ⁊ iō per pōm minoris inesse causat inconueniens qd ꝑus nō fuit. ¶ Notandū tñ ꝙ ista oñio sufficit ad ostēdendū ꝓōm de cōtingēti sequi. oppositū enim ꝓōnis de cōtingēti statim repugnat minori de mō. maio: sit uera de inesse simplr q̄tuis enim mino: ponat inesse nō causat incōpossibilitas ex ꝶ ꝑus enim ⁊ aut incōpossibiles de isto autē modo res^pl sepe supius dictū est ⁊ ideo satis patet intuēti. Sillis aūt est oppō circa modos negatiuos ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de illis ꝓiug. que habēt maiorē pticularē negatiuā de inesse ⁊ minorē ulem de cōtingēti vident enim utiles respectu ꝓōnis de ꝓtingēti sic aliqd. c. nō est. a. ꝓtingit omne. c. esse. b. ergo cōtingit aliqd. b. nō esse. a. exponat. c. per aliqd sub ipo a quo vult remouetur. a. ⁊ fit illud. n. fiat ergo sillis sic. nullum n. est. a. ꝓtingit oē. n. esse. b. ergo cōtingit aliqd. b. nō eē a. illud sequit q: est utilis mixtio hᵒ ꝓiug. in scdo tertie. adhuc oñdi pōt per ipossibile ex opposito enim ꝓōnis ⁊ minore posita inesse sequet opposita maioris sic necesse est oē. b. esse. a. oē. c. est. b. ergo necesse est. c. esse. a. per ꝶ etiā argm pōt oñdi sequi 2° de inesse accepta enīz opposita ꝓōnis de inesse cum minore posita inesse sequet oppositū maioris in ꝑmo ꝑme ex oibus de inesse. Et dicendū ꝙ ad neutrū sequit 2°. ad rōm expositoriā dicēdum ꝙ inutilis est eo ꝙ ulis negatiua accepta ꝑticulari pōt esse de inesse ut nūc sicut ⁊ ipa ꝑticularis ⁊ ideo facit inutilē ꝓiug. ꝑticularis enim negatiua cū post reductionē neq̄z possit fieri maio: neq̄z mino: in ꝑma figura nō hēt vñ exigat ꝙ fit de inesse simplr sed est de ineē ut nunc. ¶ Ad aliud dicēdū sicut in ꝑcedētibᵒ ꝙ oppositum ꝓōnis tam de inesse q̄ de cōtingēti stare pōt cū minori ex quo maio: est de inesse ut nunc. sed cū mino: ponat in esse ipsa est incōpossibilis utriq̄z ⁊ iō nō est admittenda pō minoris inesse cū aliqs cōcessis. ¶ Cōsequenter forte querit sufficiētia sillo^r ⁊ dicenduz ꝙ supponēdum est gñalr ꝶ q̄tū ad oēs ꝓiug. utiles ꝙ aliqñ fit ulis alr aūt q̄tū ad modos negatiuos supponēdū est ꝙ illa de inesse fit ulis negatiua ⁊ maio: ⁊ uoco modos negatiuos sinr illos ubi illa de inesse est negatiua ꝶus suppositis patet ꝙ utraq̄z exñte uli sex sunt utiles ⁊ due inutiles. adhc maiore exñte uli ⁊ minore ꝑticulari sex sūt utiles due inutiles. adhc maiore exñte ꝑticulari ⁊ minore uli 4^or utiles ⁊ totidē inutiles. si aūt utraq̄z ꝑticularis oēs inutiles ex qbᵒ patet ꝙ. xvj. sunt utiles ⁊ totidez inutiles. Sz querit causa scde suppōnis. l. ꝙ in mōis negatiuis ubi illa de iesse negatiua est opz ꝙ fit ulis ⁊ maio:. ⁊ dicenduz ꝙ oēs ꝓiugōnes hᵒ mixtionis in hac figura descēdūt a ꝑticularibus modis eiusdē mixtionis in prima figura minore cōuersa sicut in ꝑcedētibᵒ ꝶtū est ita ꝙ ille que hñt illā de inesse negatiuam descēdūt ab his que hñt eandē negatiuā. ⁊ ille que hñt illā de iesse affirmatiuā descēdūt ab his que hñt ipam affirmatiuaz. sed modi hᵒ mixtionis in ꝑma figura hñtes illā de inesse negatiuā hñt eam ulem q̄re ⁊ sic erit ꝶ adhuc modi negatiuī ꝶ reducunt in illos qui hñt maiorē negatiuā de ineē ⁊ ulem sicut iam dictū est q̄re opz ꝙ obꝶuent eā ꝓpōm que possit fieri maio:. talis aūt nō est nisi ulis negatiua de inesse q̄re opz ꝙ obꝶuēt illā de inesse ulem negatiuā sed nō ꝑñt hēre eam minorē q̄re mino: in 3ª figura non pōt esse simplr negatiua sic nec ipa. q̄re opz ut hēant eaz maiorē ⁊ ita patet ꝙ in modis negatiuis ubi. l. illa de inesse negatiua est opz ꝙ ipa sit ulis ⁊ maio: ⁊ patet ita ꝑnciptū ꝶus suppositū ⁊ sufficiētia hᵒ mixtionis in 3ª figª. ¶ Si aūt hec quidez ꝓpōn necessaria: illa vo ꝓtingēs: si ꝑdicatiui sint termini semp eius qd est ꝓtingēs erit sillis. cuz vo fuerit hoc quidē ꝑdicatiuū: illud vo ꝑuatiuū. si sit affirmatiuū quidē necessarium eius qd est ꝓtingē nō inesse. Si aūt ꝑuatiuū ⁊ eius qd est ꝓtingere nō inesse: ⁊ nō inesse: eius erit qd est ex necessitate nō inesse non erit sillis sicut nec in aliis figuris. Sint ergo ꝑdicatiui termini ꝑmū: ⁊. a. c. oi insit ex necessitate. b. aūt oi. c. ꝓtingat inesse. Qm̄ ergo. a. oi. c. necessario inest. c. autē alicui. b. ꝓtingit ⁊. a. alicui. b. ꝓtingēs erit ⁊ nō ierit sic enim accidit in ꝑma figura. Sillr aūt oñdet ⁊ si. b. c. qdez ponat necessaria. a. c. aūt ꝓtingēs rursum sic hec qdē ꝑuatiuuz necessariū aūt ꝑdicatiuū ⁊. a. qdē ꝓtingat nulli. c. inesse. b. aūt oi. c. insit ex necessitate erit ergo rursum ꝑma figura. Nā ꝑuatiua ꝓpō ꝓtingere significat. Manifestuz igit qm̄ ꝓcto erit ꝓtingēs. cum enim sic se hēbāt ꝓpōnes in ꝑma figura ⁊ ꝓcto erat ꝓtingens. Si aūt ꝑuatiua ꝓpō sit necessaria ⁊ ꝓcto erit qm̄ alicui cōtingit nō iesse ⁊ qm̄ nō inest. ponat enim. a. nō inesse. c. ex necessitate. b. aūt oi. c. ꝓtingere. conuersa ergo. b. c. affirmatiua ꝑma erit figura ⁊ necessarie ꝑuatiua ꝓpō. cum aūt sic se habebāt ꝓpōnes ꝑuatiue accidebat. a. ꝓtingere nō inesse alicui. b. ⁊ nō inesse quare ⁊ a. necesse est alicui. b. non inesse.

¶ Hic uerificat tertiaz regulā positā in ꝑn° totius capli ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo resumit eaz dicēs si vna ꝓpōnum est de necessario ⁊ alia de cōtingēti si utraq̄z fit affirmatiua sequtur 2° de contingēti tñ. si aūt altera fit affirmatiua ⁊ altera negatiua si illa de nēcio fit affirmatia sequit 2° de cōtingenti tñ. si aūt illa de nēcio fit negatiua ⁊ ulis sequit 2° duplex. l. de ꝓtingēti ⁊ inesse sed nunq̄z sequit 2° de nēcio ⁊ ꝶ est. ⌊ si aūt hec qdē. ⌋ ꝓnter hanc regulā uerificat dando mixtionē necessariū ⁊ ꝓtingētis i 3ª figura ⁊ diuidit in. d. in ꝑma determinat ꝓiug. ulēs in scda ꝑticulares cū dicit. ⌊ sillr aūt se hēbit. ⌋ in ꝑma sic ꝑ. ꝑmo ponit ꝓiug. affirmatiuas ⁊ sunt due quarū ꝑma habet maiorē de nēcio ⁊ minorē de ꝓtingenti. scda eq° q: erūt utiles respectu ꝓōnis de ꝓtingenti reᵇᵒ eas in ꝑmā figuram ꝑ ꝓuersionē minoris ⁊ ꝶ est. ⌊ sint ergo ꝑtiui. ⌋ scdo ponit ꝓiug. negatiuas ⁊ diuidit in. d. ꝑmo ponit hñtes minorem affirmatiuā scdo hñtes minorē negatiuā cuz dicit. ⌊ qm̄ aūt ꝑuatia. ⌋ in ꝑte ꝑma determiat duas ꝓiug. q̄rū ꝑma habet maiorē negatiuā ⁊ minorē de nēcio affirmatiuā ⁊ patet sequi ꝓōm de cōtingēti per reductionē eius in ꝑmā figurā ꝓuersa miore. ⁊ ꝶ est. ⌊ rursuz sit ꝶ qdē. ⌋ scda vo habet maiorē negatiuā de nēcio ⁊ minorē affir

matiuã de ꝓtingẽti quã oñdit utilez esse respectu ꝓnis de inesse ⁊ ꝓtingẽtis reducẽdo eam in ꝑmã figurã p ꝓ sionẽ mioris ubi sequit utq; 2° ⁊ h est. ⌊ si aũt ꝑuatia. ⌋

¶ Qñ aũt ꝑuatiua ponit ad minorẽ extremitatẽ si ꝓtingẽs quidẽ erit, ꝑpõ transumpta, ꝑpõne quẽ ad modũ ⁊ in ꝑoribus. Si aũt necessariũ nõ erit eteniz necesse est oi ⁊ nulli ꝓtingere inesse. termini aũt oi inesse somnus equus dormiens homo. nulli inesse somnus equus vigilans homo.

¶ Conter ponit ꝓiug. hñtes minorẽ negatiuã ⁊ sunt q̃tuor. q. due hñt minorẽ negatiuã de cõtingẽti ⁊ sunt utiles ⁊ pficiunt per ꝓuersionẽ minoris. due aũt hñt minorem negatiuã de necessario quas oñdit esse inutiles per istã tiã in terminis patet ⁊ est in terminis minor extremitas terminus cõpositus. sed in terminis inesse minor extremitas est equus dormiẽs. in terminis nulli inesse minor extremitas equus vigilãs ⁊ h est. ⌊ qñ aũt ꝑtũ. ⌋

¶ Silr aũt se hẽbit: ⁊ si hic quidẽ terminorum sit ulis ille ꝟo ꝑticularis: ad mediuz. nã si utriq; sint ꝑdicatiui eius qõ est ꝓtigere: ⁊ non eius qõ est inesse erit sillis. ⁊ qñ h quidẽ ꝑuatiuũ sumit illud ꝟo affirmatiuũ necessariũ aũt affirmatiuũ. Qñ aũt ꝑuatiuum necessariũ ⁊ ꝓclusio erit eius qõ est nõ inesse. nã idez erit modus demõstratiõis: ⁊ cũ ulres sint termini: ⁊ cũ non ulres: neẽe est per ꝑmaz figurã pfici sillogismos. q̃re ut illis ⁊ in his necessariũ accidere. qñ aũt ꝑuatiuũ fuerit ulr sumptũ ad minorẽ extremitatẽ. si ꝓtingẽs quidẽ erit sillis per cõuersionẽ. Si aũt neẽiuz nõ erit oñdet aũt eodẽ mõ quo ⁊ in ulibus ⁊ per eosdẽ terminos. Manifestũ ergo in hac figura qñ ⁊ quõ erit sillis: ⁊ qñ eius qõ est ꝓtingere: ⁊ qñ eius qõ est iesse. palã aũt ⁊ qñ oẽs impfecti. ⁊ qñ oẽs pficiunt per ꝑmã figurã.

¶ Conter determinat ꝓiug. ꝑticulares ⁊ p' sic. p° determinat ꝓiug. affirmatiuas dicẽs q̃ si vna, ꝑpõ sit ulis ⁊ alia ꝑticularis ⁊ utraq; affirmatiua: sequit 2° de ꝓtingenti ⁊ nõ de inesse ⁊ h est. ⌊ silr aũt ⁊c. ⌋ scdo ꝓiug. ulres ⁊ ꝑmo illas que hñt minorẽ affirmatiuã dicens q̃ si vna fuerit ulis ⁊ altera ꝑticularis ⁊ altera sit affirmatiua ⁊ altera negatiua. si illa de neẽio sit affirmatiua sequit 2° de ꝓtigẽti tñ. si aũt illa de neẽio sit negatiua ⁊ maior ulis sequit 2°. s. de cõtingẽti ⁊ de inesse ⁊ oñdit sicut ꝑus in ulibus ꝓiug. ⁊ h est. ⌊ ⁊ qñ h gdẽ. ⌋ scdo determiat illas que habẽt minorẽ negatiuã dicẽs q̃ si minor sit negatiua ulis ⁊ de cõtingẽti semp erit sillis de neẽio. nõ ẽt dicit ⌊ si minor sit ulis. ⌋ ad diam eoz que hñt utrãq; ꝑticularẽ ⁊ dicit. si minor sit negatiua ad diam eoz que hñt minorez affirmatiuã. ⁊ dicit de ꝓtingẽti ad diam ꝓiug. ulius ubi est minor negatiua de neẽio. Et sciẽduz q̃ qñ minor est negatiua ulis ⁊ de cõtingẽti oꝑ maiorẽ cõuertẽ ⁊ transponere, ꝑpõnes ⁊ h est ⌊ qñ aut ꝑuatia. ⌋ Et nõ q̃ in tribus ꝑpõnib° ꝑcedẽtib° implicat. xvj. ꝓiug. particulares quarũ. xij. sunt utiles. ⁊ tñ quatuo: inutiles. s. que habẽt minorẽ negatiuã de neẽio. ⁊ patet explicatio eoz per se pe, bita. ꝓnter epilogat respectu istius ultimi capli ⁊ concludit oẽs sillos exñtes impfectos ⁊ h est. ⌊ mediuz aũt in hac figura. ⌋ Dubitat h ⁊ p° de ꝑmo mõ ubi vi seq tam 2° de inesse q̃z de neẽio. quoz utrũq; est ? Arg. q̃ sequat 2° de inesse: pbo. de necessitate oẽ. c. est. a. contingit oẽ. c. eẽ. b. ergo aliqd. b. est. a. si nõ sequit stabit oppositũ. s. nullũ. b. est. a. ex qua ⁊ minore sequit opposita maioris per mixtionẽ ꝓtingẽtis ⁊ inesse in ꝑma figura sic nullũ. b. est. a. cõtingit oẽ. c. esse. b. ergo cõtingit nullum c. esse. a. q̃ aũt 2° de neẽio sequat ꝑbo oẽ. c. de necessitate est. a. cõtingit oẽ. c. esse. b. ergo aliqd. b. de necessitate est. a. qui egpollet isti cõtingit nulluz. b. esse. a. ex qua ⁊ minore sequit oppositũ maioris per mixtionẽ ꝓtingẽtis ⁊ inesse in ꝑma figura ex utraq; de ꝓtingẽti sic cõtingit nullũ. b. esse. a. cõtingit oẽ. c. esse. b. ergo cõtingit nullum. c. esse. a. Et dicẽdũ q̃ negatiua 2° sequit. ⁊ ad ꝑmũ obm dicẽdũ q̃ oppositũ ꝓnis põt esse de inesse ut nũc quare cũ accipit cũ miore de cõtingẽti nõ sic bona mixtio. oꝑz enim in mixtione cõtingẽtis ⁊ inesse, ꝑpõm de iesse sumi simplr. q̃ aũt oppositũ ꝓnis possit esse de eẽ ut nũc patet per h q̃ in tali ꝓiug. sequit 2° de cõtingenti pro possibili quã positã inesse patet nõ eẽ de ineẽ ut nũc ⁊ nõ eẽ de inesse simplr. ¶ Ad 2m dicẽduz q̃ in vniformi gñatione de cõtingenti oꝑz in utraq; accipe ꝓtingẽs ꝑius determinatũ. maior aũt in sillo facto ad impossibile. s. que fuit oppositũ ꝓnis est de cõtingẽti pro possibili ⁊ nõ valet q̃ si aliqd sequat ad añs q̃ sequat ad ꝓne. vñ q̃ꝫ sequat 2° illa de ꝓtingẽti ꝑius determiato nõ ñ sequit ex illa de ꝓtingẽti pro possibili. silr põt opponi quãtũ ad ꝓm de inesse si minor fuerit de neẽio sic contingit oẽ. c. esse. a. necesse est oẽ. c. eẽ. b. ergo aliqd. b. est a. det enim oppositũ cum maiore ⁊ sequet oppositũ minoris in scda figura per mixtionẽ contingẽtis ⁊ inesse. Et patet rñsio per ꝑdicta. illa enim de inesse que opponitur ꝓni bñ põt eẽ ut nũc ideo istãtia nulla. Et nõ q̃ cõtingit fere contra oẽs coniug. h posset opponi mõ predicto q̃ sequit 2° de inesse uel de neẽio ⁊ patet 2° per ꝑdicta. ¶ Conter forte q̃rek sufficiẽtia ꝓiug. h hitarũ ⁊ dicendũ q̃ oꝑz duo supponere. vnum est q̃ altera ꝑpõ sit ulis aliud q̃ minor nõ sit negatiua de neẽio gb° suppositis patet q̃ utrũq; exñte ulli due erũt coniug. inutiles ⁊ sex utiles. silr maiore exñte ulli ⁊ minore ꝑticulari sex erunt utiles ⁊ due inutiles. utraq; ꝟo exñte ꝑticulari oẽs inutiles ex quo manifestũ est. xij. coniug. inutiles. xij. aũt utiles. rõ aũt suppõnũ patet per ꝑdicta. ¶ Sed dubitabit tunc quõ in hac mixtione in 3ª figura mixta sunt modi inutilis ꝓiug. illa de neẽio exñte ꝑticulari negatiua. eẽles enim sunt ꝓiug. in mixtione cõtingẽtis ⁊ inesse ⁊ in mixtione contingẽtis ⁊ necessariꝫ in p ª figura. ⁊ silr ẽt in scda sicut ꝑhabitũ est. quare cũ 3ª figura descẽdat a ꝑma sicut scda adhuc equabunt iste mixtiones in 3ª figura sz in mixtione contingẽtis ⁊ inesse in ꝑma figura non fuit utilis ꝓiug. in qnto mõ illa de inesse exñte ꝑticulari negatiua. ergo nec in mixtione contingẽtis ⁊ necessariꝫ in eodẽ modo tertie figure poterit eẽ utilis ꝓiug. de neẽio exñte ꝑticulari negatiua. Et rñdendũ est q̃ iste due mixtiões in ꝑma figura sunt eẽles quo ad ꝓiug. in scda aũt ⁊ 3ª non in scda enim figura fit utilis ꝓiug. iuxta quartũ modũ in mixtione contingẽtis ⁊ inesse qñ illa de inesse est ꝑticularis negatiua. fit tñ ibidem sillis in mixtione cõtingẽtis ⁊ necessariꝫ illa de neẽio exñte ꝑticulari negatiua ⁊ h utrãq; in ꝑcedẽtibus ostẽsa. q̃ aũt Arg. dixit in 2ª figura tot esse sillos in vna mixtione contingẽtis quot in alia h fuit intelligẽdũ quãtũ ad illos qui per cõuersionẽ reducunt in ꝑmã figurã. silr dico q̃ in 3ª figura contingẽtis ⁊ inesse in mixtione non est utilis cõiug. in qnto mõ illa de inesse exñte ꝑticulari negatiua sicut ꝑus ostẽsum est fit tñ ibidẽ utilis coniug. in mixtione cõtingẽtis ⁊ necessariꝫ illa de neẽio exñte ꝑticulari negatiua. ¶ Sz tũc forte dubitabit q̃re magis in his mixtionib° fit utilis cõiug. in q̃rto scde ⁊ qnto tertie ꝑticlari negatiua exñte de

necio q̃z ipa exñte de inesse ⁊ h̃ est querẽ qr̃ magis ꝓtin
gẽtis mixtio ⁊ necessarij utilis est in his duob⁹ modis il
la de necio exñte negatiua quã mixtio contingẽtis ⁊ in
esse illa exñte negatiua. Et dicendũ q̃ h̃ est eo q̃ mixtio
contingẽtis ⁊ inesse nunq̃z tenet nisi illa de iesse sit de in
esse simplr̃.pticularis aũt negatiꝰ de inesse eo q̃ nec p̃ot
fieri maior nec minor in p̃ma figura per reductionez in
p̃ma figura nõ approbat ut sit de inesse simplr̃ sed bene
p̃ot eẽ ut nũc ⁊ ideo in mixtione contingẽtis ⁊ inesse nõ
fit utilis ꝓtuꝫ in dictis modis.aliter aũt est de ꝓpõne de
necio.ꝓpositio enim ex necio ex natura sua hẽt inherẽ
tiã simplr̃ ⁊ intellectũ ꝓpõnis de inesse simplr̃ ⁊ ideo in
mixtione contingẽtis ⁊ necessarij in dictis modis fit uti
lis ꝓtuꝫ.sicut fieret in mixtione cõtingẽtis ⁊ inesse si illa
de inesse esset de inesse simplr̃ ut breuiter in sũma colli
gat utilitas mixtionũ. Notãdũ q̃ triplex est mixtio.s.ne
cessarij ⁊ inesse contingẽtis ⁊ inesse contingẽtis ⁊ necij.
p̃ma mixtio.s.necessarij ⁊ inesse nõ cõcludit ꝓõm de ne
cessario in p̃ma figura nisi maiore exñte de necio.nec i
scda nisi ulr̃ negatiua exñte de necio.nec i affirmatiuis
modis tertie figure nisi exñte ulr̃ de necio.nec in negati
uis eiusdẽ nisi ulr negatiua exñte de necio.⁊ in his oib⁹
obꝑuãdũ est q̃ illa de inesse sit de inesse simplr̃. 2ª mix
tio que est contingẽtis ⁊ inesse inutilis est in p̃ma figura
nisi maior sit ulis ⁊ minor nõ sit negatiua de inesse.in 2ª
etiam inutilis est nisi ulis negatiua sit de inesse ⁊ maior
ulis. In 3ª ꝯo nisi affirmatiua sit ulis in modis negati
uis sit negatiua de iesse ⁊ maior ulis.alia aũt mixtio in oi
figura nõ cõcludit nisi cõtingẽs.in p̃ma tñ figura maio
re exñte de contingẽti cõcludit cõtingẽs p̃us determia
tum.maiore aũt exñte de inesse cõcludit cõtingens pro
possibili.in scda aũt cõcludit ꝓtigẽs pro possibili.in 3ª vo
cõcludit cõtingẽs p̃us determinatuꝫ in modis illis qui
post reductionẽ hñt maiorẽ de contingẽti.in alijs autem
cõcludit cõtigẽs pro possibili.s.ubi post reductionẽ ma
ior est de inesse. Et nota q̃ ex p̃dictis patet q̃ in neutra
mixtione dicta fit utilis ꝓtuꝫ.iuxta quartũ scde uel quin
tum tertie. Tertia aũt mixtio que est cõtingẽtis ⁊ neces
sarij inutilis est in p̃ma figura nisi maior sit ulis ⁊ minor
nõ sit negatiua de necio.in scda ẽt iutilis est nisi ulis ne
gatiua sit de necio ⁊ maior ulis: ⁊ dico h̃ de modis qui
p̃m cõuersionẽ pficiunt.in 3ª inutilis est nisi affirmatiua
fit ulis ⁊ minor nõ sit negatiua de necio. Ista aũt mixtio
in p̃ma figura ubi maior est de cõtigẽti cõcludit ꝓtingẽs
p̃ius determinatũ.ubi vo maior est de necio cõcludit cõ
tingẽs pro possibili ⁊ ꝓõm de inesse in scda figura p oẽs
modos quos nũat Aꝫ.cõcludit cõtigẽs pro possibili ⁊
ꝓõm de inesse.sunt tñ ibi modi utiles iuxta quartũ mo
dum quos omittit Aꝫ.qui pñt in ꝓõm de cõtingẽti pro
possibili sicut idẽ oñsum est.in 3ª vo figura ubi modi q̃
sunt post reductionẽ hñt maiorẽ de cõtigẽti cõcludit cõ
tingẽs p̃us determinatũ.in illis aũt qui post reductionẽ
hñt maiorẽ affirmatiuã de necio ꝓcludit contingẽs pro
possibili.in illis aũt qui post reductionẽ hñt maiorez af
firmatiuã nisi uera cõtingit 2º pro possibili ⁊ inesse.pre
ter terminos ẽt sunt modi utiles iuxta gntuꝫ moduꝫ qui
nõ reducit per ꝓuersionẽ qui concludit contingens pro
possibili.s.illi qui hñt pticularẽ negatiuã de necessario.
Ex his patet q̃ mixtio ꝓtingẽtis ⁊ necessarij ⁊ ẽt mixtio
cõtingẽtis ⁊ inesse in p̃ma figura differunt in hoc tñ q̃
maiore exñte negatiua de inesse solũ sequit 2º de ꝓtin
gẽti.maiore autem existente negatiua de necessario du
plex sequitur 2º.scilꝫ de contingenti ⁊ de inesse.in secũ
da autem ⁊ tertia figura habent eandem differentiam ⁊
adhuc aliam scilicet q̃ in mixtione cõtingentis ⁊ inesse
non est utilis cõiuꝫ.in quarto scde ⁊ qnto tertie pticula
ri negatiua exñte de inesse in mixtione contingẽtis ⁊ ne
cessarij utrobiq̃z est utilis cõiug.particulari negatiua de
necessario existente.

q Uoniã ergo qui in his figuris sunt
sillr̃i perficiunt̃ per eos qui in p̃ma
sũt figura ulr̃es sillr̃os ⁊ in hos redu
cũtur palã ex p̃dictis est. Qñ aũt simplr̃
ois sillogismus sic se hẽbit: nũc erit mani
festũ cum oñsum fuerit q̃ ois qdẽ fit per
aliquam istarum figurarum.

¶ Post q̃z determinauit gñationẽ sillr̃oꝝ supponẽdo gñã
lia p̃ncipia sillo^cᵃ in hoc capl̃o qd̃ qd̃ãmodo icidẽter in
ducit intẽdit illa p̃nᵃ oñdere.suppositũ enim est in p̃ce
dẽtib⁹ tñ tres esse figuras ⁊ in oi sillr̃o aliam eẽ affirma
tiuã ⁊ aliã ulr̃em:sillr̃m ẽt fieri ex duab⁹ ꝓpõnib⁹ ⁊ tribus
terminis.que q̃ nõ i mediata sunt intẽdit oñdere. diui
dit aũt in.d.in p̃ma oñdit ea que supposita sunt quãtum
ad p̃ncipia formalia sillr̃i. in scda cum dicit[palã autẽ ⁊
qm̃ ois dem⁹.] ea que supposita sunt q̃ztũ ad p̃nᵃ mãlia
eiusdẽ.p̃ma in duas.in p̃ma oñdit q̃ suppositũ est q̃ztũ
ad figurã/in scda cũ dicit.[amplr̃ aũt in oi.] q̃ suppo
situm est q̃ztũ ad modũ:q̃ztũ ad figurã aũt suppositũ est
q̃ figure sunt tres eo q̃ tñ docuit in p̃cedẽtibus gñom
sillr̃oꝝ per tres figuras ⁊ h̃ intẽdit h̃ oñdere ꝓbãs q̃ ois
sillr̃s fit per aliã trium figurarũ ⁊ h̃ p̃ncipalr̃ intẽdit in p̃ᵃ
pte. Ex hoc ẽt ulterr̃ cõcludit corre^c q̃ oẽs sillr̃i pficiunt
per ulr̃es sillr̃os p̃me figure ficoẽs sillr̃i facti per tres figu
ras p̃hitas/pficiunt per ulr̃es sillr̃os p̃me figure:sꝫ oẽs sil
logismi pficiunt per tres p̃hitas. ergo oẽs pficiunt sillr̃i
per ulr̃es p̃me. pbat ergo Aꝫ.sic.p̃mo suppo^oo p̃n' intẽ
tum cõcludit istud corre^m dicẽs q̃ ipm manifestum est
si minor ꝓpositio fuerit oñsa.maior in p̃cedẽtibus osten
sa est.⁊ h̃ est.[qm̃ ergo qui in his.]

¶ Necesse est enim oẽm demõstrationẽ ⁊
oẽm sillr̃m aut inesse qdẽ aut nõ inesse mõ
strare:⁊ hoc aut ulr̃ aut pticulariter. Am
plius aut oñsiue aut ex ypothesi eiꝰ aut q̃
est ex ypothesi ꝑs est qui impossibile. Pri
mũ ergo dicemus de oñsiuis: his enim oñ
sis manifestũ erit hijs qui sunt ad impossi
bile ⁊ oio de hijs qui ex ypothesi. Si ergo
oporteat.a.de.b.sillogizare uel inesse uel
nõ inesse necesse est sumere aliqd de aliq̃.
Si ergo.a.sumat̃ de.b.qd̃ ex principio est
erit.a.sũptũ. Si aũt.a.de.c.c.aũt de nullo
nec aliud de illo neqz de.a.alteruꝫ.nec.a.
de altero nullus erit sillr̃us.nã i eo qd̃ vnũ
de vno sumit̃ nihil accidit ex necessitate.
Quare assumenda est altera ꝓpõ. Si igit̃
sumat̃.a.de alio aut aliud de.a.aut de.c.
alterũ sillr̃m qdẽ eẽ nihil ꝓhibet.ad.b.aũt
non erit per ea que sumpta sunt nec qm̃.c.
iest alteri ⁊ illd̃ alij ⁊ hoc alteri nõ copule
tur aũt ad.b.nec sic erit ad.b.sillr̃s. Qno
enim dicimus qm̃ nullus vnq̃z erit sillo
gismus aliꝰ de alio nõ sumpto aliquo me
dio qd̃ ad utrũq̃z se habeat q̃q̃m̃ p̃dica
tionib⁹.nã sillogismus qdẽ simplr̃ ex pro
põnib⁹ est ad hoc aũt sillr̃s ex ꝓpõnib⁹ que
ad h̃.qui aũt huiusmodi est ad hoc per ꝓ

pōnes huiusmodi ad hoc: impossibile aūt ad.b. sumere ppōnem nihil pdicantes de eo neqz negātes. aut rursus eius qd est. a. ad.b. nihil cōe sumētes sed utriusqz ppa quedā pdicātes aut negātes. Quare sumēdū aliqd mediū utrisqz qd copulet pre dicationez si erit huiusmodi ad hoc sillis.

¶ Loūter oūdit minorē que est pncipalr intētū per hanc rōnez ois sillis ostēsiuus ⁊ ois sillis ex ypothesi fit per aliquā triū figurarū sed ois sillis est oūsiuus uel ex ypothesi ḡ ois sillis oūdit p aliquā triū figurarū hui⁰ rōnis. pmo ponit minorē. scdo oūdit maiorē. 3⁰ ꝓcludit ꝓm. ponit ergo minorē ⁊ h̄ est. ⌊ necesse est ergo. ⌋ ¶ Loūter ostēdit maiorē ⁊ p. sic. pmo dat modū pcedēdi circa ipsam cū sua causa dicēs q̄ pus dicēdū est oūsiuos sillos fieri per dictas figuras q̄z sillos ex ypothesi. qz hoc oūso de sillogismis oūsiuis ex coūti idē oūsum est de illis qui sunt ex ypothesi ⁊ h̄ est ⌊ pmo ergo dicemus. ⌋ scdo psequit oūsionē maioris ⁊ diuidit in. d. in pma oūdit q̄ ois sillis oūsiuus fit per tres figuras. in secūda credit. ⌊ Qm̄ autē ⁊ qui ad ipossibile. ⌋ oūdit idē de sillis ex ypothesis. pm oūdit per talē rōnē ois sillis oūsiuus ꝓcludens aliqd de aliquo per mediū copulatū ad utrāqz extremitatez fit in aliqua triū figurarū. sed ois sillis oūsiuus oūdit aliqd de aliquo per mediū copulatū ad utrāqz extremitatē. ergo ois oūsiuus fit per aliquā triū figurarū. hⁿ rōnis pmo ponit minorē. scdo ponit totā rōm cū dicit. ⌊ ergo si necesse est aliqd. ⌋ pars in qua oūdit minorē diuidit in. d. qz pⁿ oūdit eam in terminis. scdo per rōnē ibi ⌊ Oino enī dicimus. ⌋ in pma pte pmo oūdit q̄ ad oūdēdū aliqd de aliquo necesse est sumē duas ppōnes. 2⁰ oūdit q̄ opz in illis copulare mediū vnū ad duas extremitates. in pma sic. p. pⁿ manifestat q̄ ad oūdēdū aliqd de aliquo opz sumere ppōnē coicantē alterā extremitatē ꝓnis dicēs q̄ si. a. debeat sillo^r de. b. affirmative uel negative necesse est sumē aliquā ppōm ad h̄: sed nō penit⁰ diūsaz h̄ supponit: qz manifestū est pse. neqz penit⁰ eandē. qz tunc peteret qd est in prin⁰: relinquit ḡ q̄ opz sumē ppōm ptiz eandē ptim diūsaz ⁊ h̄ est accipe ppōm que coicat alterā extremitatē ꝓnis ⁊ h̄ est. ⌊ si ḡ oporteat. ⌋ 2⁰ manifestat q̄ opz aliā ppōm coassumē sic si assumat. a. de. c. ita q̄ p positio assumpta coicet in pdicato cuz ꝓne si ulis accipiat iterū sb. a. ul sup^r. a. nec sb. c. aut sup̄. c. nō erit sillis qz ex vno tm̄ nihil sequit. opz igit accipe duas ppōnes ad oūdendum aliqd de aliquo ⁊ h̄ est. ⌊ si aūt. a. de. c. ⌋ ¶ Loūter oūdit q̄ opz illas ppōnes copulari ad utrāqz extremitatē ꝓnis si assumat. a. de. c. sicut dictū est ita q̄ ppō assumpta coicet pdicatū ꝓnis. ⁊ in alia ppōne assumat. c. uel. a. de alio. q̄z de. b. uel aliud q̄z. b. de altero illoz nihil phibet sillm fieri sed nō fiet ad ꝓm. a. b. simplr ut si sb. c. accipiat aliud q̄z. b. ut. d. ⁊ sb illo aliud ut. f. ⁊ sic deinceps: si nō accipiat. b. sb illoz aliquo non erit sillis ad ꝓm. a. b. q̄zuis possit eē sillis ad vnā ꝓm ⁊ h̄ est ⌊ si ḡ sumat oio aūt. ⌋ iaz oūsa est minor in termis ꝓnter oūdit eā per rōnem ⁊ p. sic. pmo ponit eā ⁊ h̄ est. ⌊ oino enim. ⌋ 2⁰ oūdit eā sic sillis simplr est ex ppōnib⁰ simplr ⁊ sillis ad h̄ ptum ex ppōnib⁰ coicantib⁰ h̄ ptuz. sillis etiā hⁿ sbi ad h̄ ptum ex ppōnib⁰ coicantib⁰ h̄ ptuz ⁊ h̄ sbm. Sed nō sumit ppō ad. b. sbm coicans ipz nisi aliqd de ipo affirmet uel neget uel de aliquo nec fiet sillis huius ꝓnis. a. b. si nihil sumat utriqz cōe hz pdicationē. Sz p pria utriusqz q̄re necesse est si debeat oūdi. a. de. b. ut accipiat mediū cōe copulatū ad utrūqz. hāc rōnē ponit cōtinue totā ⁊ h̄ est. ⌊ Nam sillogismus quidem. ⌋

¶ Ergo si necesse est aliqd sumere ad utrāqz cōe: hoc aūt ꝓtingit triplr: aut enī. a. de c. ⁊ c. de. b. pdicantes aut. c. de utrisqz aut utraqz de. c. he aūt sunt tres dicte figure. Manifestū qm̄ omnē sillm necesse est fieri per aliquā harū figurarū. nā eadem rō est ⁊ si per plura copulet ad. b. eadē enim erit figura ⁊ in pluribus.

¶ Sed cū oūsa est minor. ꝓnter ponit totā rōnē ⁊ pmo resumit minorē oūsam ⁊ h̄ est. ⌊ ḡ si necesse est. ⌋ 2⁰ addit maiorē quare in quadā declaratione eⁿ dicēs q̄ accipe mediū cōe ad utrāqz extremitatē non ꝓtingit nisi 3^r. aut enīz pdicabit. a. de. c. ⁊ c. de. b. ⁊ sic est pma figura. aut. c. de utrisqz ⁊ sic fit scda figura. aut utrūqz de. c. ⁊ sic tertia ⁊ h̄ est ⌊ h̄ aūt ꝓtingit. ⌋ 3⁰ infert ꝓm ⁊ h̄ est. ⌊ ma^m qm̄. ⌋ q̄rto ptractat ulteri⁰ dicēs q̄ sic fit ois sillis oūsiu⁰ qz eadem est ratio cū vnū est mediū inter. a. ⁊. b. ⁊ cū plura qz cū plura sint quocūqz illoz accepto idē fiet qd pus ⁊ idē iterū ꝓcludit ꝓm ⁊ h̄ est. ⌊ nā eadem est ratio. ⌋

¶ Qm̄ igr oūsiui termiant p pdcās ſiguras manifestū est. Qm̄ aūt ⁊ hi q̄ ad ipossibile palā erit p hec oēs enī qui p ipossibile probant falsum qdē sillogizant: qd aūt ex pncipio erat ex ypothesi mōstrāt qm̄ accidit aliqd impossibile posita ꝓdictione ut quoniā diameter est incōmēsurabilis coste eo q̄ fiunt abūdātia equalia paribⁿ posito cōmēsurabili ergo equalia qdē fieri abūdantia pfectis sillogizant. assumetrū aūt eē diametrū ex ypothesi mōstrāt: qm̄ accidit falsum ppter ꝓdictionē hoc enim fuit p impossibile sillogizare oūdere aliqd impossibile ppter porē ypothesim. Quare quoniā falsis fit sillogismus ostēsiuus in hijs que ad impossibile deducunt qd aūt est ex pncipio ex ypothesi mōstrat. oūsiuos aūt prius dixim̄us qm̄ per has terminā figuras manifestū qm̄ ⁊ per impossibile sillogismi per has erūt figuras.

¶ Iā oūsa est hⁿ ps maioris pncipalis rōnis. ꝓnter oūdit scdaz ptē etusdē p iductionē sic sillis ad ipossibile q̄ztū ad ꝓm quā sillogizat fit paliquā triū figurarū ⁊ sillr se hnt oēs sillri ex ypothesi. q̄re oēs sillri ex ypothesi fiūt p aliquā triū figurarū. hⁿ iductionis pⁿ oūdit vnā singularē: deinde addit alias cum dicit. ⌊ sillr aūt. ⌋ in pte pma oūdit q̄ ois sillis ad impossibile q̄ztū ad ꝓm falsam quā sillogizat fit per aliquā triū figurarū. sic ois ostēsiuus sillis fit p aliquā triū figurarū qd oūsum est. sed sillis ois ad impossibile quātū ad ꝓm falsam est oūsiuus ergo ois sillis ad impossibile fit per aliquā triuz figurarū. p. sic. pmo ḡ ponit ꝓm itētā ⁊ h̄ est. ⌊ qm̄ aūt ⁊ qui ad impossibile. ⌋ 2⁰ psequit rōm ⁊ pmo declarat minorē. 2⁰ ponit totā rōm cū dicit. ⌊ Quare qm̄ falsi fit sillis. ⌋ Circa minorez sic p. pmo dicit q̄ sillis ad impossibile ꝓm falsam sillogizat. sed id qd intēdit pncipalr ex ypothesi ma^tt. ꝓcluso enī ipossibili ex ypothesi ꝓstat ypothesim falsam esse ⁊ ex h̄ ꝓcludit ppositū eē uerū qd ꝓdicit ypothesi ⁊ h̄ est. ⌊ oēs enim qui per ⁊c. ⌋ 2⁰ istud declarat per exēplū si enī debeat demōstrari q̄ diameter sit incōmēsurabilis coste: dato opposito ex h̄ cōcludet h̄ impossibile q̄ nisi ipar sit equalis nūo pari ⁊ ex h̄ patet ypothesim esse falsam ⁊ ex eius falsitate cōcludit ppositū esse uerū. s. q̄ dyame-

ter fit incōmēsurabilis coste ⁊ sic pz q̄ in sill'o ad ipossibile 2° falsa sillat. sed ppositū pncipale ex ypothesi accipit e h̄ est. ⌊ ut qm̄ diameter. ⌋ Quare qm̄ falsi tā vificata est mino: 2nter ponit totā rōm ⁊ p° resumit minorē ⁊ h̄ est. ⌊ q̄re qm̄. ⌋ 2° addit maiorem ⁊ h̄ est. ⌊ ostēsiuos autē. ⌋ 3° infert 2ōm ⁊ h̄ est. ⌊ manifestum quoniam. ⌋

¶ Sil'r autē ⁊ alij oēs qui sunt ex ypothesi in oibus enim sill's fit ad trāsumptum: qd aūt erit ex pncipio per cōcessionē terminatur aut aliquā aliā ypothesim. Si aūt hoc nerū necesse est opz demōstrationē ⁊ oēz sill'm fieri per tres figuras pdictas.

¶ Jam vificatū est vnum singulare. 2nter addit alia ⁊ cōplet iductionē dicēs q̄ sil'r se hnt oēs alij sillī ex ypothesi in oib° enim sillat trāsuptū: pncipale aūt ppo^m accipit per 2uersionē uel per aliquā aliā ypothesim. ⁊ nō q̄ trāsumptū uocat illā 2ōm a qua trāslatio fit ad pncipale ppositū. Nota ēt q̄ cōfessio est qñ sil'r cōfitet esse in vno ⁊ multis ⁊ ita vno sillato accipit per 2fessionē. sil'r eē in mltis ut si 2cedat sil'r eē de aia vni° ⁊ cuiuslibet: tunc sillato q̄ aia vni° sit imortalis accipit ex 2cessione q̄ aia cuiuslibet sit imortalis. alia aūt ypothesis quā tāgit pōt eē oppō uel sillitudo uel aliqd tale ut sillare q̄ san° supponit pbari q̄ sit eger pp ōrietatē. sil'r sillo^ca q̄ idē sit sensus ōrio: supponit pbari q̄ eadē sit disciplina illo: pp sillitudinez h̄ est. ⌊ Sil'r ⁊ alij. ⌋ Jā vificata est tota maio: pncipalis rōnis. 2nter 2tingit 2ōm ⁊ h̄ est. ⌊ Si aūt h̄ uerum. ⌋

¶ Hoc aūt ostēso palā qm̄ oīs sill's pficit p pmā figuram ⁊ reducit in huiusmodi vniuersales sillogismos.

¶ In fine aūt 2^it cōre^m h̄ intentū qd in pn° capl'i posuit ⁊ h̄ est. ⌊ h̄ aūt ostēso. ⌋ Ad euidētiā exēplī qd posuit Aſt. de diametro ⁊ costa intelligēdū est q̄ nō intēdit nisi de diametro ⁊ costa q̄drati ⁊ nō de q̄dranguli. Est enim q̄dratuz figura eqlatera hñs oia latera eq̄lia ⁊ angulos rectos ⁊ est angulus rect° quē 2stituit linea recta ppēdiculariter cadēs sup̄ aliā rectā: q̄drāgulus vo est oīs figura q̄tuo: laterū ⁊ q̄tuo: angulo: in quo bñ 2^t diametrū coste eē cōmēsurabilē. diameter aūt est linea ducta ab vno angulo q̄drati ad angulū oppo^m diuidēs ip̄m in. d. triāgulos eq̄les. Nō^m q̄ diametrū eē cōmēsurabilem coste nō est diametrū ⁊ costā eē eq̄les sed q̄ possit inueniri 3ª linea mēsurās utrāq̄z p̄cise sicut est nūs. ulr enim ille due quātitates cōmēsurabiles dicunt que per aliā tertiā p̄cise mēsurant ut. 12. ⁊. 6. que mēsurant per. 3. sic aūt nō est diameter q̄drati cōmēsurabilis coste. q: siq̄ linea bis sūpta pficiat diametrū: ipsa bis sūpta plus pficiet q̄z costa. Si ergo dek q̄ diameter sit cōmēsurabilis coste sequet sillice q̄ nūs par ⁊ impar sunt eq̄les ⁊ pōt eē sill's talis. Quecūq̄z hñt eādē ppōtionē ad aliqd tertiū sunt eq̄lia. sed si diameter est cōmēsurabilis coste nūs par ⁊ nūs ipar hābūt eādē ppōtionē ad aliqd tertiū: ergo si diameter est cōmēsurabilis coste nūs par ⁊ nūs ipar erūt equales: maio: pz per nonā 5^i Euclidis: mino: sic pbat. si fuerint due linee cōmēsurabiles: q̄dratū vnius ad q̄dratuz alterius hābit ppōtionē quā habet qcūq̄z nūs q̄dratus ad aliū nūm q̄dratū. illud pz per septimā decimi. Sz ex ypothesi diameter est cōmēsurabilis coste ergo quadratum diametri ad q̄dratū coste hēt ppōtionē quā habet qcūq̄z nūs quadrat° ad aliū nūm q̄dratū: sed quadratuz diametri ad q̄dratū coste hēt ppōtionē duplā per penltimā pmi. ergo qcūq̄z nūs quadrat° ad aliquē aliū q̄dratuz se hābit in ppōtione dupla. erit igit ex'. g. q̄ternarij ad aliquē nūm q̄dratū ista ppōtio. Sed si fit dupla proportio alterius q̄drati ad q̄ternariū magis erit hoc uerū de primo q̄drato sicut de nouenario q̄z de remotiori ul de. xvj. uel aliquo tali. ergo erit nouenarij ad q̄ternariū ppōtio dupla. sed per arithmeticā scimus q̄ octonarij ad q̄ternariū est ppōtio dupla ergo nouenarius ⁊ octonarius eādē hñt ppōtionē ad q̄ternariū q̄re nouenarius ⁊ octonarius eq̄les sunt: ⁊ ita pz q̄ si diameter sit cōmēsurabilis coste erit nūs impar eq̄lis nūo pari. Et nota q̄ nūs quadrat° est qui puenit ex ductu cuiusq̄z nūi in seip̄m. ¶ Dubitat hic qualis sit demōstratio p quam ostēdit q̄ tres sunt figure. cū enim figura sit p̄ma dispositio formalis in sill'o nō poterit sufficiētia eius per causaz formalē ostēdi nec ēt per mālē: q: ex necessitate ipsi° foie opz mālē eē talē ⁊ nō e2° ⁊ ita nō demōstrabit dispō formalis per mām sed e2°. Adhuc videt petere in sua pbatione qd est in pncipio. figura enim est triplex nihil aliū ut videt nisi triplex situs medij. Sed per h̄ q̄ est triplex situs medij opz tres eē figuras q̄re pbat idē per seipsum. Et dicēdū q̄ demōstratio Aſt. pcedit p̄m finalē cām sill'i: ⁊ cām efficiētē figure. cā enim finalis sill'i est ostēdē aliquid de aliquo. Aſt. aūt manifestat h̄ q̄ q: sill's ostendit aliqd de aliquo necesse est ut hēat duas ppōnes copulātes vnū mediū ad duas extremitates ⁊ ita pbat a causa finali sill'i. Adhuc figura nō est situs medij in vītate sed dispō quedā ad situū vñ ipe situs efficit figurā. q̄re cū ostēdit nūm figurarū per diuersum situū medij. pcedit p cāz efficiētem figure ⁊ ex h̄ pz q̄lis sit demōstratio Aſt. ⁊ p q̄s cās pz ēt rūsio ad opposita. ¶ Conter forte querek que sit dīa sill'i ostēsiui ad illū qui est ex ypothesi. aut eni differūt p̄m mām aut p̄m formā. nō p̄m mām: q: dicet inferius in cap'o de inuētione medij q̄ qcqd sill'at ostensiue sill'at per impossibile ⁊ in eisdē terminis ⁊ e2°. sil'r nec p̄z formā q: dicit in ista lectione q̄ sill's ex ypothesi fit p aliquā triū figurarū eo q̄ ostēsiuus est. Et dicēdū q̄ est differētia p̄m mām nō dico quātū ad terminos sed quātuz ad ppōnes q: cū ostēderek aliq̄ 2° sill's ad ipossibile arguit ex opposito illius 2ōnis ⁊ vna p̄missarū ⁊ ita nō ex eisdē ppōnibus pcedit ex qbus pcedit sill's ostensiuus. Est ēt dīa p̄m formā nō dico quātū ad primā 2ōm que sill'ata est sed quātū ad scōam que ex ypothesi sumit. vñ sciēdū q̄ in sill'o ostēsiuo idē ostēdit ⁊ pbat ⁊ ideo non est nisi vnica 2°. In sill'o autē ad ipossibile ⁊ in quolibet alio sill'o ex ypothesi aliqd ostēdit ⁊ pbat. p̄ma enim 2° ostēdit alia vo ex ypothesi sūpta p^t pncipal'r. ¶ Consequenter forte dubitabit aliqs cū multiplex sit diuisio sill'i q: aut est affirmatiu° aut negatiuus aut ulis aut pticularis aut dialeticus aut demōstratiu° ⁊ sic de alijs q̄re magis ad ostēdēdū nūm figurarū assumit has dīas sill'i ostensiui ex ypothesi q̄z aliq̄s alias. Et dicendū q̄ alie dīe sill'i nō hñt 2ditionē aliquā repugnantē nec sill'i simpl'r: ⁊ iō de illis nō est pncipal'r dubitatio utrū fiāt per pdictas figuras. sill's aūt ex ypothesi hēt aliquā 2ditionē pncipal'r repugnātē que qdē est acceptio 2ōnis ex ypothesi ⁊ ideo de ipso est pncipal'r dubitatio: utrū fiat per eos. ⁊ iō assumit magis has dīas ostēsiuū per ipossibile ad ostēdēdū oēm sill'm fieri p tres figuras q̄z aliq̄s alias. Hic dubitari posset de eo qd dicit ex vno nihil seq. sed de h̄ pus dictū est. Dubitat aūt de eo qd dicit q̄ nō sill'at. a. de. b. si accipiant utriusq̄z pha. h̄ enim videt eē falsum eo q̄ oīs 2° negatiua dz sillari per aliqd ppriuz alteri extremitati qd sit extrinsecū relique. Et pōt dici q̄ loqtur de 2ōne affirmatiua quā nō 2tingit cōcludē per ppriū alteri° extremi sed per aliqd coicatuz ab utroq̄z. Uel pōt dici q̄ vna extremitas de altera nunq̄z sill'at affirmatiue aut negatiue per pha utriusq̄z. ex duob° enim ppriis utriusq̄z non fit ad cōe vnū qd copulari possit per pdicationē ad utrāq̄z extremitatē ⁊ h̄ solū intēdit Aſt. ⁊ nō vult q̄ per ppriuz alterius extremitatis possit vna extremitas de alio sill'ari ¶ Ampli° aūt dubitabit forte aliqs de eo qd dicit sill'm ad ipossibile sill'are 2ōm falsam. iferius enim in cap° de reductione videt dicere oppositū. ibi eniz dicit q̄ sillī ex

ypothesi nō pñt in silm reducī: sumūt enīz ⁊ nō ostēdūt. Et dicēdū q̄ in sill'o ex ypothesi duplex est 2°. ⁊ p̄ sillica est ⁊ in respectu ad illā 2ōm dicit ħ eē ostēsiuū. 2ª vo nō sillat ſz ex ypothesi sumit ⁊ respectu illi° logtur de ipso inferi° in reductione sill'oꝝ. ¶ Adhuc dubitabit q̄re ostēdit de sill'o ad ipossibile ipm esse ostēsiuū ⁊ fieri per pdictas figuras magis q̄z de aliis sillis ex ypothesi cuiusmodi sunt circularis sill's ⁊ pūsiu° ⁊ hi°. Et dicēdū q̄ per ħ qd dicit siue ostēdit de sill'o ad ipossibile dicit silr esse de oib° sillis ex ypothesi sicut pz ppositū de oib°. ¶ Adhuc solet queri q̄re nō cōtingit per pōm 2ōnis arguere pōm alicuius pmisse ⁊ per vitatē 2ōnis vitatē alicui° pmisse: sicut pempta 2ōne pimit aliq̄ pmissarū: ⁊ ex falsitate 2ōnis cōcludē falsitatē alicui° pmissarū. Et dicēdū q̄ ħ est q̄ pō cōntis nō ponit aīs sicut e 2°. ⁊ q̄ falsuz nō sequit nisi ex falso uerū aūt pōt seq ex falso: tō si 2° est falsa aliq̄ pmissarū falsa erit. si uera nō opz aliquā eē uerā. ¶ Ultimo dubitabit ad qd ħ ostendit ħ corre^m. s. q̄ oēs sill'i pficiunt per ul'es p^e. videt enim supfluere cū iferi° fit idez oñsum ⁊ 2clusum. Et dicēdū q̄ supius nō est ostēsuz nisi q̄ oēs sill'i pfecti per tres figuras pficiunt per ul'es pme ⁊ ex hoc nō est manifestū oēs sill'os pfici per ul'es pme: nisi hoc supposito q̄ oēs sill'i fiant per tres figuras ħ aūt ostēsum est sicut pz ⁊ tō pma ostēsio nō est sufficiēs ostēsio hui° correlarij q̄ oēs sill'i perficiunt per ul'es pme ⁊ tō illud corre^m ħ cōcludit ⁊ nō est supfluū ut patet.

Amplius aūt in oib° oportet aliquē
a terminoꝝ pdicatiuū eē ⁊ ul'em. Si
ne enim ul'i aut nō fit sill's aut non
ex hoc q̄ positū est. aut qd ex pncipio erat
petet. ponat enim musicā uoluptatem eē
studiosam. Si ergo posuerit uoluptatē eē
studiosam nō addēs oēm nō erit sill's. Si
aūt aliquā uoluptatē. si aliā qdez: nihil ad
hoc qd positū est. Si aūt eādē qd ex princi
pio erat sumet. Amagis aūt fit manifestuz
in figuris ut qm̄ eqcruris eq̄les sunt angu
li qui sunt ad basim. sint in cētrū ducte. a. ⁊
b. ⁊ e. f. 2iūgens. Si ergo sumpserit eq̄lez
a. c. angulū ei qd est. b. d. nō oino ponens
eq̄les eos qui sunt semicirculoꝝ. ⁊ rursuz
c. ei qd est. d. non oē assumēs eū qui est in
cisionis. Amplius ab equalibus existētib°
angulis eq̄libus dēptis eq̄les eē reliquos.
s. e. ⁊ f. qd ex pncipio erat patet nisi sumat
ab eq̄libus oibus demptis eq̄les relinq:
manifestū ꝗ qm̄ i oi oportet ul'em eē.

¶ Postq̄z vificauit q̄ suppositū est quātū ad figurā ħ intēdit vificare qd suppositū est quātū ad modū ⁊ pcedit sic. pmo dicit q̄ opz in oi sill'o aliquā eē affirmatiuā aliquā ēt eē ul'em ⁊ ħ est. ⌊ ampli° aūt ⁊c. ⌋ 2° alterū istoꝝ uerificat. i. in oi sill'o opz aliquā eē ul'em. ⁊ diuidit istoꝝ uerificat. i. in oi sill'o opz aliquā eē ul'em. ⁊ diuidit in duas. in pma ostēdit intētū. in 2ª qdā corre^a cōcludit cuz dicit ⌊ ⁊ qm̄ ul'e. ⌋ oñdit aūt intētū sic sine ul'i aut oino nō est sill's aut si sic nō erit ad ppositū aut petet qd est in pn°: ſz sill's opposito mō se hēt his que dicta sunt nūc: ergo sill's sine ul'i nō est. hui° rōnis pmo ponit maiorē ⁊ ostendit. 2° 2^t 2ōm ponit aūt maiorē ⁊ ħ est ⌊ sine ul'i enim. ⌋ ostendit aūt dupl'r. p° in terminis coibus. 2° in ma^cis. ex^m in terminis coib° est ħ. sit ppo^m ostēdere q̄ musica uoluptas sit studiosa. ad ħ ergo ostēdēdū aut accipit cōe ei qd debet ostēdi uel aliqd pticulare illi° 2ōnis. si accipiat cōe ⁊ sine signo ul'i sic uoluptas est studiosa: penit° nō erit sill's qz nō sequit si uoluptas erit studiosa q̄ musica uoluptas sit studiosa. Si aūt accipiat pticularis uoluptas: aut accipiet uoluptas alia a musica uoluptate ⁊ poterit tūc eē sillogism° sicut in 3ª figura dicit sill's fieri ex singularib° ſz nō erit ad ppositū. aut accipiet cadē uoluptas que intēdit. s. musica ⁊ tūc peteret qd est i pn°. pz igit q̄ si oñdat aliqd sine ul'i nō erit sill's. aut si sic nō erit ad ppositū. aut peteret qd est in pn° ⁊ ħ est. ⌊ ponat enim musicā. ⌋ Cōsequēter ostēdit in terminis mathematicis ⁊ pcedit sic. p° dicit q̄ erit magis manifestū in figuris q̄z in terminis coib° ⁊ ħ dicit qz figta terminoꝝ mathematicoꝝ magis nota sunt sensui q̄z figta terminoꝝ coium. vbi gra. angulus semicirculi ⁊ angulus icisionis ⁊ hi° ⁊ sub his coib° manifesta sunt singularia sensui. ad que rñdēdo pz q̄ sine ul'i nō erit sill's ⁊ ħ est. ⌊ magis aūt fit. ⌋ 2° ostēdit intētū. Ad cui° euidētiā describat circulus deide denk due linee a cētro ad circūferētiā q̄si due diametri. deide iter illarū extremitates ducat tertia que faciat angulū cū utra qz ⁊ faciat ēt angulos cū portione circūferēte ⁊ ħ linea est icisio siue thonica eo q̄ diuidit circulū p̄m portiōes ⁊ nō per semicirculos. ⁊ anguli quos cōstituit cū circūferētia dicunt anguli icisionis. ħ ergo tertia linea cū duab° portibus facit triāgulū eglaterū. ⁊ dico eglaterū qz oēs linee exeūtes a centro ad circūferentiam sunt equales.

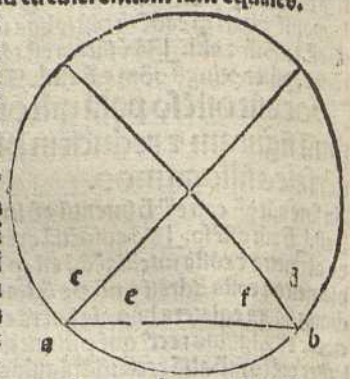

¶ Cōsiderādum igit q̄ due linee ducte a centro ad circūferētiā uocētur. a. b. ⁊ ponat a. in extremitate vni°. b. aūt in extremitate alterius. Deinde cōsiderādum q̄ iste due linee cū circūferentia faciāt angulos semicirculi quoꝝ ille qui est ex pte a. uocet. a. c. ille vo qui est ex pte. b. uocet. b. d. Deinde cōsiderādū q̄ basis pdicti triāguli ducta inter extremitates. a. b. facit duos angulos cū circūferētia qui dicūtur anguli icisionis cā pdicta ⁊ illi uocant. c. d. ita q̄ ille qui est ex pte. a. uocet. a. c. b. qui āt est ex pte. b. uocet. b. d. a. Deinde cōsiderādū q̄ pdicta basis facit duos angulos cū. a. b. qui sunt anguli triāguli eglateri sic q̄ basis ⁊ isti uocant. e. f. ppositū igit sic ostēdet q̄. e. f. qui sunt anguli eqcruris ad basim sunt eq̄les ħ mō. Oēs anguli semicirculoꝝ sunt eq̄les anguli. a. c. ⁊. b. d. sūt anguli semicirculoꝝ ergo anguli. a. c. ⁊. b. d. sūt eq̄les. deide fiat alī° sill's sic oēs anguli icisionū sūt eq̄les. sed anguli. c. ⁊. d. sūt anguli incisionis ergo sūt eq̄les. Deinde fiat 3ª sill's sic ab oib° eq̄lib° si demant eq̄lia relicta erūt eq̄lia. ſz anguli. a. c. ⁊. b. d. sūt eq̄les silr anguli. c. ⁊. d. sicut ostēsum est. ergo angulis. c. ⁊. d. dēptis ab angulis. a. c. ⁊. b. d. reliq̄ erūt eq̄lia. sed reliqua sunt anguli supra basim eq̄les: pz ergo q̄ ad ostēdēdū angulos sup̄ basim eē eq̄les. s. f. ⁊. e. opz sumere istas tres ppōnes anguli semicirculi. s. a. c. ⁊. b. d. sūt eq̄les adhuc anguli icisionis. s. c. ⁊. d. sūt eq̄les adhuc ab oib° eq̄lib° si demant eq̄lia residua erūt eq̄lia. Si ergo ad pbationē pme ppōnis accipiat cōe sine signo ul'i nō fiet sill's qz nō sequit anguli semicirculorum sunt eq̄les ergo isti anguli. s. a. c. b. d. Si autē accipiat aliqd pticulare illi° 2ōnis aut ergo accipiant ibi alij anguli semicirculares ab. a. c. b. d. ⁊ tūc nihil ad ppositū. aut idē ⁊ tūc peteret qd est in pn° sic anguli. a. c. b. d. sunt eq̄les. ergo anguli. a. c. b. d. sunt eq̄les. istud aut tertium mēbrum tāgit uñ in littera cum dicit. ⌊ Si ergo eq̄lē sumpserint. ⌋

Si autē ad ꝓbonem secūde ꝓpōnis assumēde accipiet coiter angulū iscisionis sine signo uli nō erit sillo qz nō sequit anguli iscisionis sunt eqles. q̄ isti anguli. c. d. sunt equales. Si aūt accipiat pticlare ipsi^o ꝓōnis aut accipiet alios angulos iscisionis. a. c. d. ⁊ tunc nihil ad ꝓpositum aut eosdē ⁊ tūc peteret qd est in ꝑncipio sic patet ⁊ istud tertiū mēbrū tm̄ tāgit in lra cū dic. ⌊ ⁊ rursuz. c. ei qd est d. ⌋ si aūt tertiā ꝓpōnem sine signo uli accipiat non erit sillo qz non sequit ab eqlibus demptis eqlibus residua erūt eqlia ergo ab istis equalib^o. s. a. c. b. d. demptis his eqlibus. c. ⁊. d. ⁊c. Si aūt accipiant pticulares anguli eqles aut ergo alijs appositis ⁊ tūc nō erit sillo ad ꝓpositū aut anguli ꝓpositi. s. a. c. d. b. ⁊ tūc petet qd est in ꝑncipio sicut patet. ⁊ idem 3^m mēbruz tāgit Aꝗ. in lra cum dicit. ⌊ ampli^o ab equalib^o. ⌋ patet ergo q̄ ad oñendū. e. ⁊. f. esse equales opz sumē ulēs ꝓpōnes tam in sillis q̄z in ꝓ sillo sicut ꝑus dictū est in oñsione eius: qz nisi sic fiat aut nō erit sillo aut nō erit ad minus ad ꝓpositū aut erit petitio eius qd est in ꝑn^o ⁊ h̄ est. ⌊ ut qm̄ anguli egeruris. ⌋ iam ostēsa est mato: sue rationis cōsequenter contingit ꝗōm ⁊ h̄ est. ⌊ manifestum aūt ⁊c. ⌋

¶ Et qm̄ ulē quidez ex oibus terminis ulibus monstrat: pticulare aūt ⁊ sic ⁊ illo modo. Quare si ꝗcl^o sit ulis ⁊ termios necesse est ulēs eē. Si aūt ulēs sint termini contingit ⁊ ꝗcl^onez nō eē ulem. palā etiā qm̄ in omni sillo aut utrāq̄z aut alterā ꝓpōnē similē necesse ē fieri ꝗcl^oni. dico aūt nō solum in eo q̄ affirmatiua sit uel negatiua. Sed in eo q̄ necessaria aut ꝗtingēs aut in esse. Cōsiderare aūt oportet ⁊ alia ꝑdicta. Manifestū aūt simpl^r qm̄ erit ⁊ qm̄ nō erit sillo ⁊ qm̄ possibilis ⁊ qm̄ ꝑfectus ⁊ qm̄ si est sillogismus necesse est terminos se hēre ꝑm aliquem dictoꝝ modoꝝ.

¶ Coñter ex ꝑhabitis ꝗcludit corre^a ⁊ sunt tria quoꝝ ꝑmū est q̄ ulis ꝗ^o nō ꝗcludit nisi ex ꝓpōnib^o ulibus utrisq̄z. pticularis autē ꝗcludi pōt ex uli ⁊ altera pticulari. Ex q̄ma^m est q̄ sequit si ꝗ^o est ulis ambe ꝑmisse ulēs sunt. ſz nō cōuertit ⁊ h̄ est. ⌊ ⁊ ulē qdē. ⌋ ſcdm corre^m q̄ in oi sillogismo opz alterā ꝑmissarū uel utrāq̄z esse similē ꝗōni nō solū in q̄litate sed in eo q̄ sit de inesse uel de mō uel in eo q̄ accipiat utraq̄z ꝑm qdcūq̄z aliud genus ꝑdicandi ⁊ h̄ est. ⌊ palā ēt qm̄. ⌋ tertiū qd ꝗcludit ē q̄si recapitulatio breuis ad oia que dicta sūt ⁊ patet ⁊ h̄ est. ⌊ mediuz aūt. ⌋ ¶ Dubitabit hic forte aliqs q̄re Aꝗ. nō ꝓbat q̄ in oi sillo opz eē aliquā affirmatiuā sic aliquā eē ulez cū utrūq̄z istoꝝ admodū ptēat. ⁊ pōt dici q̄ h̄ mānifestū ē ex vna pticula diffinitiōis sillī. ⁊ iō nō oñdit hoc. Quia cū dī in diffinitiōe sillī q̄ aliqd sequit eo q̄ h̄ sunt sigtur q̄ ꝑmisse sint causa ꝗōnis. sed negatio nullius est causa q̄re opz aliquā esse affirmatiuā. uel dici pōt q̄ per h̄ qd Aꝗ. h̄ ostēdit aliquā eē ulem in sillo affirmatiuo est q̄ aliqd in sillo se hēt ad aliud cū ipo sicut totū se hēt ad partem. Sed acceptio ptis sub suo toto nō pōt esse cū negatiōe: sed cum affirmatione q̄re per h̄ qd h̄ ostendit aliquā eē ulem in sillo relinquit oñsum eē aliquā eē affirmatiuaz ⁊ loquor de sillo ꝑfecto. s. ꝑme figure a quo oēs alij extrahunt ⁊ in quez oēs reducunt. ¶ Coñter forte dubitabit de sua ꝓbone videt enim opposita dicē. intēdit enim ꝓbare q̄ sine uli nō sit sillus. in sua aūt ꝓbone supponit q̄ sine uli possit eē sillus sed nō ad ꝓpositū ⁊ ita supponit opposita ꝓbāda. Et dicēdū q̄ nō est intētio Aꝗ. q̄ sine uli nullo mō fit sillus qz ex singularib^o in 3ª figura ꝗcluditur nēcio: sed q̄ sillus cōpetenter se h̄ns ⁊ ꝑm modū dispositus non fiat sine ulibus. in ꝓbone enim sua supponit q̄ quicūq̄z sillus poterit eē sine uli sicut ex singularib^o in tertia figura ⁊ h̄ nō sunt opposita. Adhuc videt nulla eē diſio sua cū dicit. sine uli aut nō erit sillus aut petit qd est in ꝑn^o. vnū enim istoꝝ in altero itelligit. Et dicēdū q̄ sillī duplex est ꝗditio. s. inferre ex necessitate: ⁊ notificare. sillogismus aūt simpl^r sine ꝑma ꝗditione eē nō pōt: pōt eē tm̄ sine ſcda sicut patet si dicat. Omne. b. est. a. oē. c. est. b. ergo oē. c. est. a. h̄ ꝗcludit ex necessitate ſz nihil notificat petitio aūt ꝑncipij tm̄ ꝑncipal^r peccat in hoc q̄ nō notificat cū tm̄ nēcio ſferat: sic ergo patet q̄ pōt eē petitio ⁊ tm̄ erit sillus ꝑm ꝑmā ꝗditionē ⁊ ita nō habet si sit petitio ergo nō est sillus. Quare manifestuz est q̄ cōpetens est sua diuisio. ¶ Adhuc forte dubitabit sup h̄ q̄ dicit q̄ si idē ad sui ꝓbonē accipiat erit petitio. Sed ꝗra diffinitio est idem cū diffinito quare cū in demōstrationib^o accipiat medium qd est diffinitio erit ibi petitio qd falsuz est. Et dicēdū q̄ idem ad sui ꝓbonē acceptū nō sub mō euitari facit petitionē eius qd est in ꝑn^o. idem aūt sub mō notiori acceptū nō facit. ⁊ ita acceptio diffinitiōis ad ꝗcludēduz diffinitū nō facit petitionē. ¶ Adhuc dubitabit aliquis de intētiōe sua q̄ ad sillogiçādū pticulare opz sumē ulē. Sed cōtra si accipiat ad sillogiçādū pticulare aliud pticulare sui gēris uel illud qd oñdi debet utroq̄z mō peccatuz est: sed si accipiat ulē accipit ibidē pticulare ⁊ qd oñdi debet ⁊ aliud quare ibi est duplex peccatū. Et dicēdū q̄ si accipet idem pticulare uel aliud diuersuz a suo uli peccatū eēt. Sed oia pticularia cōiunctim in uli accepta sumi nō est incōueniēs qz bñ notificāt pticulare ⁊ hoc est ꝓpter ꝗunctiōez oium sikiū in suo uli. quare cum aliqd oibus inest que sikia sunt patet vnicuiq̄z illorum inesse. ¶ Coñter querit quare ulis ꝗ^o exigat utrāq̄z ꝑmissam ulem magis q̄z eꝗ^o. s. ambe ulēs exigāt ulem ꝗōm. Et dicēdū q̄ h̄ est qz nō pōt extremū de extremo dici uliter nisi fiat cōnexio medij ad utrūq̄z extremū ulr. si enim cōplet medīū ad vnū extremoꝝ pticularitēr vtute talis medij nō ꝗcludit extremuz de extremo ulr. ⁊ ita patet q̄ ꝗ^o ulis exigit ambas ꝑmissas ulēs: eꝗ^o aūt non opz. qz oue ulēs ꝑsit accipi sub dispōne talis figure q̄ nō signt extremoꝝ ꝗueniētiā aut dīiam nisi in ꝑte sicut patet in 3^a figura in qua medīū est tanq̄z pars extremoꝝ ⁊ iō per ipsuz nō est ꝗcludē extremū de extremo nisi pticularitēr. ⁊ sic patet quare ꝑmisse ulēs nō exigunt nēcio ꝗōnem ulem ex his patet causa ei^o qd solet dici ꝗōm semp assimilari viliori ꝓpōni. s. ꝓpōni pticulari ⁊ ꝓpōni negatiue. si enim ꝗungat medīū ad alterū extremum pticularitēr nō pōt virtute eius extremū extremo ꝗungi ulr. Sil^r si ꝗūgatur alteri negatiue tūc ipm̄ est exneuz alteri extremoꝝ ⁊ reliquo ꝗueniēs q̄re ipossibile est per ipm̄ ꝗcludē vnū extremū eē alterū sed nō esse alteruz. De ſcdo aūt corre^o in quo dicit q̄ ꝗ^o semp assimilat vni ꝑmissarum pōt dubitari sed dictū est sup̄ cum sua sol^one.

Alam aūt ⁊ qm̄ oīs sillus ⁊ oīs demōstratio erit per tres terminos ⁊ nō plures nisi per alia ⁊ alia eadē concl^o fiat: ut. e. ⁊ per. a. b. c. d. aut per. a. b. ⁊. a c. ⁊. b. c. plura enim media eorūdem eē nihil ꝓhibet. hec aūt cum sunt nō vnus sed plures sunt sillī: aut qm̄ utrūq̄z. a. b. sumit per sillm̄ ut. a. per. c. d. ⁊ rursuz. b. per. f. g. aut hoc quidē inductione illud autē sillo. Sed sic ēt plures sunt sillī: plures enim cōclusiones sint ut. a. b. ⁊. e. Si aūt nō plures sed vnus sic quidē ꝗtingit per plura eādē

fieri ꝛcl'onē ut autē.c.p.a.b.ipossibile. Sit
eni.e.ꝛclusuz ex.a.b.c.d.g̃ necesse ē aliqd̄
eoꝝ aliud ad aliud sūptū eē b̄ qdē ut totū
illud ꝓ ut ps:b̄ eni oñsuz est pus qm̄ si est
sill's neēe est sic aliq̄s hīe termioꝝ. hēat g̃
a.se sic ad.b.est igit aliqd ex eis ꝛcl'o g̃ aut
e.d.aut eoꝝ que sunt.c.d.alterū aut aliud
qd̄ p̄ter hec ⁊ si.e.qdē ex.a.b.tm̄ erit sill's.c
d.aūt qdē se hēant sic ut sit b̄ qdē ut totuz
illud ꝓ ut ps erit aliqd ex illis aut.e.aut eo
rū q̄ sūt.a.b.alteꝝ aliō qd ē p̄ter hec.⁊ si.e
qdē aut eoꝝ q̄ sūt.a.b.alteꝝ aut plēs erūt
sill'i.aut ut ꝛtigebat idē p plēs termios cō
cludi accit. Si aūt aliud qdē p̄ter hec plu
res erūt ⁊ incōiūcti sill'i ad inicē. Si aūt nō
sic se hēat.c.ad.d.ut faciat sillz uana erūt
sūpta nisi iductiōis aut explanationis aut
alic⁹ ali⁹ taliū gr̄a. Si aūt ex.a.b.nō.e.sed
aliō qdē fiat ꝛcl'o aut.e.ul'.d.ex.c.d.ātē aut
hoꝝ alteꝝ aut aliō p̄ter hec ⁊ plēs fiūt sill'i
⁊ nō ei⁹ qd̄ positū ē ponebat eni ei⁹ qd̄ est
e.eē sillz.si āt nō fiat ex.c.d.nl'ka ꝛcl'o ⁊ ua
ne sūpta eē ea accidit ⁊ nō ad id qd̄ est ex
p̄ncipio eē sill'm.q̄re manifestū q̄ ois de-
mr̄atio ⁊ ois sill's erit p tres terminos tm̄.

¶ Post q̄z uerificauit ea que supposita fuer quantū ad p̄n
cipia formalia b̄ uerificat ea que supposita fuer quātum
ad p̄n[a] mālia ⁊ diuidit in.d.in p̄ma uerificat q̄ suppoſi-
tuz est de nūo terminoꝝ.in scda cū dicit.⌊ b̄ aūt manifeſ-
ste.⌋ q̄ suppositū est de nūo ꝓpōnum.in p̄ma sic p[t].p⁰
dat ꝛōm intētā q̄ ois sill's ⁊ demr̄o fit per tres terminos
tm̄ ⁊ b̄ est.⌊ palā aūt ⁊c̄.⌋ 2⁰ pōnē positā ꝓbat sic nulla rō
cinatio hīs plura media ad eandē pōnem ul' plures pō-
nes est sill's vnus. Sed ois rōcinatio hīs plures termi-
nos q̄z tres hēt plura media ad eandez ꝛōm uel plures
pōnes ergo nulla rōcinatio hīs plures termios q̄z tres
est sill's vnus.⁊ ita patet q̄ sill's vnus tm̄ hēt tres termi-
nos.hui⁰ rōnis p⁰ manifestat maiorē scdo oñdit minorē
tertio 2[t] pōnem. ¶ Circa maiorē sic p[t].p̄mo ponit pri-
mā ptē eius in terminis manifestās dicēs q̄ si eadez 2⁰
cōcludat per plura media nō erit ibi vnus sill's sed plu-
res ⁊ itelligo per ista media.a.b.c.d.ubi non coicat aliq̄
l'ra media nō ꝛtinua ad eandē ꝛōm.per ista ꝓ.a.b.⁊.a.
c.ubi coicat eadē l'ra media ꝛtinua ad eandē pōnez ⁊ b̄
est⌊ nisi per alia ⁊c̄.⌋ scdo ponit scdam ptē ei⁹ in termis
manifestās dicēs. Q̄ si.e.p̄ncipalis 2⁰ oñdat per.a.⁊.b
p̄missas p̄ncipales ⁊ utraq̄s p̄missarū oñdat per sill'm ul'
altera per sill'm ⁊ altera per inductionē tā fuerint ibi mi
xte pōnes nō erit sill's vnus sed plures ⁊ b̄ est.⌊ aut rur
suz.⌋ Ex hīs igit colligit maior.s.q̄ nulla rōcinatio ha-
bēs plura media ad eandē pōnem uel plures pōnes est
vnus sill's.3⁰ addit incidētaliter pp dubitationem remo
uendā. Q̄ si dicat sill's vnus ab aliquo pp vnitatē illius
pōnis ultime b̄ mō pōt eē sill'us vnus ex sill'o p̄ncipali ⁊
pro sill'is.uerūtā nō est sic vnus sicut p̄ncipalis sill's con
stans ex duab⁹ p̄ncipalib⁹ p̄missis ⁊ b̄ est.⌊ si aūt nō plu
res.⌋ ⁊ intelligo per.e.pōnem.per.a.⁊.b.p̄ncipales pre
missas. ¶ Conter oñdit minorē ⁊ p[t] sic.p̄mo dicit. q̄ si
sill's hēat plures terminos trib⁹ sit.e.2⁰ hīta per hos qua
tuor terminos.a.b.c.d. Si ergo ex hīs aliqua fiat 2⁰ sil

logistice oportet aliqd̄ illoꝝ ad alterā se hēre sicut totum
ad partē. Ostēsum est enim in p̄cedēti q̄ opz aliquaz eē
ul'em que se hēt ut totū respectu alterius. Si igit.a.sic se
hīs ad.b.s.q̄ vnū sit ut totū ⁊ alterū ut ps. Ex hīs duo
bus igit.s.a.b.copulās ad aliqd̄ medīū nēcio sequitur
aliq̄ 2⁰ sicut patet ex p̄cedētib⁹ ⁊ b̄ est.⌊ sit enim.e.⌋ hīto
igit q̄ aliqd sequit ex.a.b. ¶ Conter dicit ⁊ ꝓbat sic.p⁰
dat talē diuisionē.si ex.a.b.aliqd sequit.aut igit.e.aut al
terū istoꝝ duoꝝ.c.d.aut aliqd aliud ab hīs ⁊ b̄ est.⌊ er-
go aut.e.⌋ scdo.p̄sequit diuidētia ⁊ diuidit in.d.q̄r p̄mo
p̄sequit p̄mū mēbrū:scdo secūdū ⁊ tertiū:simul: cū dic.
⌊ si aūt ex.a.b.⌋ p̄sequit ergo p̄mū sic.si ex.a.b.sequit.e
tunc.e.p̄ncipalis 2⁰ sequit tm̄ ex hīs simul.a.b.aut igit
ex.c.d.aliqd sequit:aut nihil.si aūt.c.d.se hēant sicut to-
tum ⁊ pars ⁊ fiat ex hīs sill'us.aut ex eis sequit.e.⁊ tunc
erūt plura media ad eandē pōnem:q̄.e.sill'at per.a.b.⁊
per.c.d.aut ex eis sequit.a.uel.b.⁊ tūc erūt plures pōnes
q̄r ex.a.b.sill'at.e.⁊ ex.c.d.sill'atur.a.uel.b.aut ex.c.d.se-
quat aliqd̄ aliud ab hīs trib⁹.s.e.a.b.⁊ tunc erūt plures
sill'i oīno incōiūcti ⁊ nō erūt.c.d.ad ꝓpositū.s.ad.e.si aūt
ex.c.d.nil sequit uane sumpta sūt nisi sumant per expla
nationē uel inductionē uel relationē uel iplicationē ita
q̄ fuit p̄ter nēcia b̄ est p̄secutio p̄mi mēbri p̄me diuisio-
nis ⁊ plane dat in l'ra ⁊ hoc est.⌊ ⁊ si.e.qdem ex.a.b.⌋
¶ Conter simul p̄sequit alia duo mēbra p̄me diuisionis
breuiter expediēs se.quia sil'is est p̄secutio oium mem-
broꝝ. Si enīz ex.a.b.sequit.c.uel.d.qd̄ fuit scdm mem-
brū tūc ex.c.d.aut sequit aliqd aut nihil.si nihil uane sū-
pta sunt ⁊ nihil ad ꝓpositū.si aliqd aut ergo.e.⁊ tūc sunt
multe pōnes.aut alterū istoꝝ duoꝝ.a.b.⁊ sunt multe pō
nes.aut aliqd aliud ab hīs ⁊ erūt adhuc multe ꝛcl'ones.
Oino sil'r p̄sequēdū est tertiū mēbrū.s.si dek q̄ ex.a.b.
sequat aliqd aliud ab hīs trib⁹.e.c.d.p̄secutionez ergo
amboꝝ mēbroꝝ breuiter inuit ⁊ b̄ est⌊ si aūt.a.b.⌋ ex p̄
dictis patet q̄ ois rōcinatio hīs plures terminos q̄z tres
aut hēt plura media ad eandē pōnem uel plures pōnes
⁊ b̄ est minor ꝛōter infert ꝛōm ⁊ b̄ est.⌊ q̄re medium.⌋
¶ Dubitabit forte b̄ de eo qd̄ dicit oēm sill'm hēre tres
terminos ⁊ tm̄ tres. videk enim q̄ aliqs qdē sill's habeat
pauciores.s.ex oppositis qui non hēt nisi duos.sic nulla
disciplina est studiosa ergo ⁊c̄. Ad b̄ tot hēt termios en-
timema quot sill's ſz aliqd̄ entimema sicut ꝓuersio tm̄ hz
duos terminos ergo sill'us in quē reducit tm̄ hēt duos.
Ad b̄ cum exigat tres termios aut p̄m ſbam aut p̄m rō-
nē.si p̄m ſbam patet istātia in p̄dictis.si p̄m rōnez sic vi
q̄ ois sill's exigat 4[or].q̄r due p̄pōnes non fiūt nisi q̄tuor
terminis niūando eos p̄m rōnem. Ad oppo[m].s.q̄ hēat
plures trib⁹ p̄nt iduci tales rōnes.iductio in sill'm reduc-
it:nullū tm̄ singulare auferēdo ſz iductio hēt plures
termios tribus q̄re ⁊ sill's in q̄z reducit. Ad b̄ ex[m] hēt q̄tuor
termios sicut patet in fine hui⁰ libri ⁊ reducit in sill'm ni
hil auferēdo. Et dicēdū q̄ sill's vnus tm̄ hēt tres termios
⁊ ad p[a] opposita dicēdū q̄ sill's exigit tres termios non
p̄m ſbam semp ſz p̄m rōnem ⁊ nō hēt:sic ois sill's quatuor
termios.terminus eni p̄m quē est maior extremitas po-
nit in nūm cū seipo p̄m q̄ est mior extremitas q̄ztuz est
de rōne figure sillogistice.alia eni est rō ei⁹ hic ⁊ ibi p̄m
näz figure.medi⁹ aūt termin⁹ nō ponit in nūm cū seipso
ſz iterek q̄ztū est de rōne figure:⁊ nec fortit rōnes diūsas
dico q̄ztū ad näz figure.sic pūct ꝛtinuās duas lineas ma
net idē ⁊ nō nūak in illis ⁊ sic pz rnsio ad tria p⁰ opposita
Ad 2[a] opposita dicēdū q̄ iductio reducit in sill'm nullū
tm̄ auferēdo ſz mltos termios i vnū reducēdo oia singu
laria in vnū reducit in sill'z.sil'r ex[m] cū sit ex q̄tuor termi
nis reducit in sill'm vnicū ſz in duos ut pz in cap⁰ de exē
plo. ¶ Conter forte dubitat de eo qd̄ ponit duos termi-
nos ad sig̃ndū medīū vnū cū dicit q̄ eadē 2⁰ ꝛcludit per
plura media ut p.a.b.c.d.me[m] eni est termin⁹ vnus ⁊ nō
plures. Et dicēdū q̄ nō loquit de medio ꝛsiderando id

qd̄ est ſz ꝓſiderādo ſpm in rōne medij: mediū aūt i rōne medij relōnē hēt ad duo extrema que qdē relōnes facit/ unt ſbaz duaꝝ ꝓpōnū. q̄re cū ponit duas lras p medio vno ſigt duas relōnes medij ad duas extremitates q̄ fa ciūt duas ꝓpōnes. ¶ Adhuc forte dubitaret aliqs de eo qd̄ dicit ibi oñdēdo minorē ſue rōnis. ſupponit eni p̄ius a.b.c.d. eē qd̄ termios ⁊ ꝓñter dicit q ex. a.b. aliqd ſequt ſi. a. ⁊. b. ſe hēant ſic totū ⁊ ꝑs. B eni vi nihil eē/cū ex duo b° termis nihil ſequt. ſilr dicit q ſi ex. a.b. aliqd ſequt aut q̄ b. aut. c. ul. d. Q d̄ vi nihil eē/cū. c. ⁊. d. ſint termini ⁊ termin° vn° ex nullo ſequat. Et dicēdū q nō logt B de terminis abſolute: ꝓſiderādo tm̄ id qd̄ est: ſz ut est in ordinatiōe ꝓpōnis. ſ. ſbm aut ptū. vñ p oēm terminū intelligit terminū relatū ad aliū cū quo facit ꝓpōnē: ⁊ ita oīs terminus dat itelligē ſbaz ꝓpōnis. vñ cū dicit q ex. a.b. aliqd ſequat. B est p̄m q. a. ⁊. b. ſūt due extremitates copulate ad medium vnum: ⁊ ſic patet utrūq; queſitum.

Ec aūt manifeſtatio palam qm̄ ex
B duab° ꝓpōnib° ⁊ nō plurib°. naz tres termini due ſunt ꝓpōnes: niſi aſſumant quēadmodū in p̄orib° dictū est ad pfectionē ſilr̄oꝝ. Manifeſtū igit qm̄ in qua oīone ſillica nō pares ſunt ꝓpōnes p̄ter quas fit ꝓcl̄o p̄ncipalis: q̄ſdā eni ꝓcl̄o nū ſupioꝝ necium eſſe p ꝓpōnes: hec oīo nō ſillogizauit aut plura neceſſarijs interrogauit ad ꝓcl̄onem.

¶ Hic uerificat Arr. qd̄ ſuppoſitū est de nūo ꝓpōnū ⁊ diuidit in duas. in p̄ma manifeſtat nūm ꝓpōnū in ſe. in 2ª cū dicit. ⌊ p̄m q̄ p̄ncipales. ⌋ manifeſtat idē in cōpatione ad termios ⁊ ad ꝓnes. In p̄ª pte p° oñdit qd̄ itēdit. 2° ex B oñdit correlariū. oñdit aūt intētū ſic. Oīs ſills fit ex trib° terminis. ſed tres termini nō faciūt niſi duas ꝓpōnes q̄ oīs ſills vnus hēt duas ꝓpōnes. maior hut° rōnis primo aū oñſa est. ꝓnē ponit in p̄n° cū dicit B aūt. ſcdo ponit minorē. ⁊ B est. ⌊ nā tres termini. ⌋ ⁊ itelligo q tres termini ſūt ꝓpōnes due mālr q: ſūt tm̄ mā. ⁊ addit q nō etiam plures q̄z due ꝓpōnes niſi aſſumat aliquid cum p̄ncipali ſillo. ſic ſi fiat ꝓſillus. ⁊ B est. ⌊ niſi aſſumant. ⌋ ¶ Cōter ꝓcludit correlariuz ⁊ est q ſi plures ꝓpōnes duab° accepte ſint ad ſillandū. B eni bñ ꝓuigit ſi aſſumat aliq̄ ꝓpō alicui° ꝓſilli: ſi ita fit aut nō erit talis rōcinatio ſills aut plura interrogant ꝓpōnib° p̄ncipalib°/ ⁊ uocat ꝓpōnes p̄ncipales ⁊ nēcias ſic in 8° thopicoꝝ maiorē ⁊ minorē p̄ncipalis ſilli ⁊ hec est. ⌊ manifeſtū igit. ⌋

¶ Scōm ergo principales ꝓpōnes ſūptis ſillis erit oīs ſills. ex ꝓpōnib° qdē parib°: ex terminis ꝟo imparib°. vno eni plures ſunt termini ꝓpoſitionibus: erunt aūt cōcluſiones dimidietas ꝓpoſitionum.

¶ Cōter dat nūm ꝓpōnū in cōpatiōe ad termios ⁊ ꝓnes ⁊ B p̄mo in ſillo vno p̄n'' ⁊ ſimplr. 2° in ſillo nō vno ſimplr cū dicit. ⌊ qñ aūt p añſillos. ⌋ in p̄ª ſic ꝓcedit. p° cōpat nūm ꝓpōnū ad termios dicēs q in ſillo p̄ncipali ſemp termini excedūt ꝓpōnes. ſūt eni ꝓpōnes due. termini vo tres ⁊ B est. ⌊ p̄m q̄. ⌋ 2° cōpat eas ad ꝓnes dicēs q in ſillo p̄ncipali 2° est medietas ꝓpōnū ⁊ B est itelligēduz q: ſe hēt in ſbdupla ꝓportione ad ꝓpōnes. ſunt enim ꝓpōnes due ⁊ 2° vna. ⁊ B est. ⌊ erunt aūt. ⌋

¶ Qñ aūt p añſillos ꝓcludit aut per plura media nō ꝓtinua ut. a.b.p.d. ⁊ multitudo qdez terminoꝝ vno ſilr ſupabit ꝓpōnes aut eni extriſec° aut ad mediū ponet iter cidēs termin°. utroq; aūt mō accidit vno min° eē iteualla q̄z termios: ꝓpōnes aūt eq̄les ſunt iteruallis: nō tm̄ hee ſemp qdez pfecte erūt illi ꝟo abūdātes ſz pmutatim cū ꝓpōnes qdē ſunt pfecte abūdātes termini cū ꝟo termni pfecti abūdātes ꝓpōnes ſilr eni cuz vno termio vna addit ꝓpō vndecūq; addat termin°. Quare qm̄ he qdem pfecte ille ꝟo abūdātes erāt neče est transmutare eadē additione perfecta.

¶ Cōter cōpat ꝓpōnes ad termios ⁊ ꝓnes in ſillo non ſimplr vno ⁊ diuidit in duo. in p̄ª cōpat ad termios. in 2ª ad ꝓnes cū dicit. ⌊ ꝓnes aūt. ⌋ in pte p̄ª oñdit ſiue oñdere itēdit q eodē mō ſe hēt nūs termioꝝ ad nūz ꝓpōnū. ſ. excedēdo p̄m vnū in ſillo nō ſimplr vno ſic in ſillo vno ⁊ ꝓbat ſic. p° ponit ꝓnē dicēs q ſiue ſillatur aliqd coaſſumēdo ꝓſillos ſiue ſillet p multa media nō ꝓtinua i. nō ad eādē ꝓnē ordiata. ſilr ſe hēbit nūs terminoꝝ ad nūz ꝓpōnū. ſicut in ſillo ſimplr vno. ſ. excedēdo in vno ⁊ B est. ⌊ qñ aūt p añſillos. ⌋ 2° B oñdit p hāc rōnē i ſillo nō ſimplr vno. aut accipit terminus extriſecus reſpectu termioꝝ p̄ncipalis ſilli. ſ. ſup̄ maiorē ul' ſb miore. aut accipit termin° itriſecus iter mediū ⁊ alterā extremitatē ſz ſiue ſic ſiue ſic ſemp erūt ꝓpōnes vno pauciores termis. 2° h° poſita ē. p° q̄ ponit maiorē ⁊ B est. ⌊ aut eni extriſecus. ⌋ 2° minorē ⁊ B est. ⌊ utrūq; eni. ⌋ 3° remouet quandā dubitationē iuꝝ p̄dicta. Quia enim dixit q ſilr ſe hēt nūs terminoꝝ ⁊ ꝓpōnū in ſillo nō ſimplr vno poſſet aliqs putare q ſic in ſillo vno ⁊ ꝓpōnes ſemp pares ſunt termini aūt ipares ſic eēt in ſillo ſemp nō ſimplr vno. ⁊ B remouet dicēs. q in B ſilr ſe hūt p̄m paritatē ⁊ iparitatē q: additio vni° termini vnā addit ꝓpōnē. vñ cū termini ſint pares ꝓpōnes ſunt impares ⁊ econuerſo. ⁊ B est. ⌊ non tamen ſemper. ⌋

¶ Cōcl̄ones aūt nō ampli° hēbūt eūdē ordinē neq; ad terminos neq; ad ꝓpōnes: vno eni termio addito ꝓcl̄ones adiūgentur vno pauciores p̄exiſtētib° terminis: ad ſolū eni ultimū nō facit cōcl̄onē: ad alios aūt oēs ut eis que ſunt. a.b.c. adiaceat. d. ſtatim: ⁊ ꝓcl̄ones due adiacēt que ad. a. ⁊ que ad. b. ſilr aūt ⁊ in alijs. Si aūt ad mediū itercidat eodē mō: ad vnū eni ſolū nō facit ſillm: q̄re mlto plures ꝓcl̄ones ⁊ terminis erunt ⁊ propoſitionibus.

¶ Cōter cōpat ꝓpōnes ad ꝓnes in ſillo nō ſimplr vno ⁊ B facit in cōparādo e2° ꝓnes ad ꝓpōnes ⁊ ꝓcedit ſic p° dicit q nō ſilr ſe hēt nūs ꝓnū ad termios ⁊ ꝓpōnes in ſillo nō vno ſic in ſillo vno q: addito vno termio terminis p̄ncipalr ſilli addunt none ꝓnes vno pauciores p̄exiſtētib° terminis ⁊ B est. ⌊ ꝓnes aūt. ⌋ 2° B declarat ⁊ ꝓcedit ſic. p° manifeſtat B accipiēdo terminum nouū extriſecus. 2° accipiēdo ſpm itriſecus. extriſecus aūt pōt accipi duplr. ſ. aut ſb miore: aut ſup̄ maiorē. ſic q̄ p̄ncipalis ſills. Oē. b. est. a. oē. c. est. b. q̄ oē. c. est. a. ⁊ accipiat. d. ſb. c. ⁊ pz q addunt due noue ꝓnes. vna ad. b. alia ad a. Ad. b. c. ſic oē. c. ē. b. oē. d. ē. c. q̄ oē. d. est. b. Ad. a. ſic oē c. ē. a. oē. d. est. c. q̄ oē. d. ē. a. ⁊ B ē. ⌊ ad ſolū aūt ultimū. ⌋ Ad hec accipiat nouus termin° ſup̄ maiorē ut. d. fuit. a. ⁊ addit vna noua 2° ad. b. ſic oē. a. est. d. oē. b. est. a. q̄ oē

b.est.d. Alia aũt ad.c.sic oẽ.a.est.d.oẽ.c.est.a.q̃ oẽ.c.ẽ.d. ⁊ illud sig̃t ut ibi. ⌊ sil'r aũt in alijs. ⌋ est eni sic itelligẽdũ a.in alijs acceptionib⁹ extrisecis sup̃ maiorẽ ul' sub medio. Coñter manifestat idẽ accipiẽdo itrisec⁹. si enij iter a.⁊.b.accipiatur.d.addentur due noue ꝓnes.vna que concludit.a.de.b.per.d.mediũ sic.omne.b.est.d.omne d.est.a.q̃ omne.b.est.a.alia que cõcludit.d.de.c.per.b. mediũ sic oẽ.b.est.d.oẽ.c.est.b.q̃ oẽ.c.est.d.sil'r aũt si ponat terminus iter mediũ ⁊ minorẽ extremitatẽ.si eni accipiat.d.iter.b.⁊.c.erit vna ꝯ⁹ noua ꝓcludẽs.b.de.c.per d.mediũ ⁊ alia ꝓcludẽs.a.de.d.per.b.mediũ.⁊ hoc est. ⌊ si aũt ad mediũ. ⌋ ꝑz igit q̃ addito vno termino p̃ncipalis terminis sillĩ siue itrisecus siue extrisecus addẽtur ꝓnes noue vno pauciores terminis p̃exñtib⁹ q: eadez rõ est in additiõe multoꝝ terminoꝝ successiue ⁊ in additiõe vnius ⁊ ꝑ̃ satis facile est ma^rc in terminis resoluẽdo ordinẽ terminoꝝ in ꝑba. Ex hijs aũt ꝓcludit q̃ in sill'o nõ vno simpl'r multo plures ꝓtingit eẽ ꝓnes terminis ⁊ p̃ponib⁹ ⁊ ꝑ̃ ⌊ mlio plures. ⌋ ¶ Dubitat ꝑ̃ de ꝑ̃ qd dicẽ tres termios facẽ duas ꝓpõnes tot enij sunt termini in enit^c quot in sill'o ⁊ ita tres ⁊ tm̃ vnica ꝓpõ. Et dicẽdũ q̃ ꝯz vnica sit exp̃ssa p̃m p̃monẽ:tm̃ intellect⁹ nõ admittit ꝓnẽ nisi coaccipiat aliã ꝓpõm ad minus itellectã: vñ ꝯz nõ sint ibi due ꝓpõnes exp̃sse tm̃ ibi est mã duaꝝ ꝓpõnum. ¶ Coñter forte dubitat de eo qd dixit in sill'o vno ꝓnẽ eẽ medietatẽ ꝓpõnũ.est eni aliqñ sill's vnus q̃ põt in.d.ꝓnes sic̃ pz ex p̃dictis. ⁊ ita aliqñ sunt tot ꝓnes quot ⁊ ꝓpõnes in vno sill'o. Et dicẽdũ q̃ in oi sill'o vno vna ꝯ⁹ segt p̃⁹ ⁊ per illã alia.si alia segt ⁊ de illa ꝓnẽ loquit Aꝝ.que p̃⁹ segt ⁊ illa tm̃ vnica est.vñ ꝯz in mixtiõe nẽcij ⁊ ꝓtingẽtis sequat duplex ꝯ⁹ aliqñ illa de esse vna tm̃ p̃⁹ segt sic̃ pz ex p̃hitis ubi due sequũtur. ¶ Coñter dubitat de eo qd dicit q̃ semp nũs ꝓpõnum minor est nũo termioꝝ. In vno vi q̃ nõ sit p̃ncipalis termini.a.b c.⁊ iter.b.⁊.a.accipit.d.iã q̃ addite sunt due noue ꝓpõnes.s.oẽ.b.est.d.⁊ oẽ.d.est.a.⁊ p̃us fuerunt due q̃re manẽt q̃tuor ⁊ termini adhuc nõ sunt nisi q̃tuor. Adhuc oñdit.a.c.ꝯ⁹ per.b.mediũ ⁊ deide eadẽ oñdat per.d.medium ⁊ erũt tm̃ adhuc q̃tuor termini ⁊ q̃tuor ꝓpõnes. Sz dicet q̃ sic accipiunt plura media ꝓtinua q: ad eãdẽ ꝓnẽ:⁊ nõ accipiunt per plura media nõ ꝓtinua diũse ꝓnes.⁊ ꝑ̃ nõ est ꝗ Aꝝ.logt eni ubi fuerũt ꝑsilli ul' plura media nõ ꝓtinua.i.nõ ad eãdẽ ꝓnẽ sic̃ pz i textu. ¶ Sz tũc opponat accipiant eni tres termini diũsi a ꝓtib⁹ ut e.f.g.⁊ sill'et.e.de.g.per.f.mediuz ⁊ pz q̃ iã in vniuerso q̃tuor sunt ꝓpõnes ⁊ termini:q̃re nũs terminoꝝ plusq̃z per vnũ excedit nũm ꝓpõnũ ⁊ pz q̃ dicta media sũt nõ ꝓtinua. ¶ Et dicẽdũ ad p̃^m q̃ nõ uocat hic Aꝝ.ꝓpõnẽ nisi imediatã distãtiã duoꝝ terminoꝝ.vñ cũ iter.a.⁊.b. accipiat.d.mediũ iã corũpit vna p̃exñtiũ ꝓpõnuz ⁊ fit ꝯ⁹ ⁊ manet tm̃ vna illaꝝ giiant eni due p̃misse noue ad huc erat vna ⁊ ita non sunt nisi tres ꝓpõnes:sz q̃tuor termini. Ad ultimũ dicẽdũ q̃ Aꝝ.nõ logt de tali acceptione terminoꝝ ubi accipiunt sill'i diũsi penit⁹ nõ coicãtes sz loquit de medijs platis ad diũsas ꝓnes per additionẽ vni⁹ termini ad terminos p̃existẽtes alicui⁹ p̃ncipalis sill'i:ut si ꝑ̃.c.accipiat.d.iã enij est sill'are.b.ul'.a.de.d.p c.mediũ ⁊ p̃us sill'atũ est.a.de.c.p.b.⁊ sic sunt plura media nõ ꝓtinua de qb⁹ logt Aꝝ. Notãdũ ãt q̃ p̃ añsill'os sig̃t Aꝝ.acceptionẽ terminoꝝ itrisecus iter mediũ ⁊ alterã extremitatẽ:sic eni accipiunt termini ad ꝑsill'os factẽdos p media nõ ꝓtinua sig̃t acceptionẽ terminoꝝ extrinsecus ꝑ̃ minore ul' sup̃ maiorẽ enim accipiunt termini ad diũsas ꝓnes faciendas. ¶ Adhuc solet queri quõ vno termino addito addat tm̃ vna ꝓpõ.q:si accipiatur terminus itrisecus giiant due noue ꝓpõnes sic̃ pz ex p̃cedẽtib⁹. Et dicendũ q̃ itell's est q̃ nũs ꝓpõnũ augẽt in vno:addito termino nouo. ¶ Adhuc forte dubitat de eo qd dicit q̃ addito termino extrinsecus ad solum ultimũ nõ fit ꝯ⁹. aut enij supponit ibi ultimũ pro maiore extremitate aut pro minori aut pro utraq̃. Et dicenduz q̃ ultimũ supponit ibi pro altera extremitate ideterminate q: cũ addit termin⁹ extrinsecus sup̃ maiorẽ tũc ad ip̃sam nõ fit ꝯ⁹. Quãdo autem addit ꝑ̃ minore est tunc ad ip̃sam nõ fit ꝯ⁹. semp enij ad illã extremitatẽ que proxima est termino itrinsecus assumpto nõ fit noua ꝯ⁹:sz ad reliquã ⁊ ad medium. ¶ Ultimo dubitat de eo qd dicit q̃ cũ sumit terminus itrinsecus ad vnũ soluz tm̃ nõ fit ꝯ⁹. Si eni accipiat.d.iter.b.⁊.c.erit vna ꝯ⁹ addita ꝓcludẽs a.de.d.per.b.q̃re ad.a. addita est ꝯ⁹ alia aut ꝯ⁹ additur ꝓcludẽs.b.de.c.per.d.⁊ ita addita est noua ꝯ⁹ ad.b.⁊ ad c.⁊ ita nullus est terminus ad quẽ:nõ addit ꝯ⁹. Et dicẽdũ q̃ itell's p̃monis est q̃ tot addunt noue ꝓnes quot fuerũt p̃existentes termini excepto vno:⁊ ita vult q̃ p̃mnũm cuilibet termino respondeat noua ꝯ⁹ ꝑter vnum.

q Uoniam autem habemus de quib⁹ fiunt sillogisini ⁊ quales in vna quaq̃z figura ⁊ quot modis monstrat:manifestuz est ⁊ que ꝓpositio facile ⁊ que difficile argumẽtabilis est:nã que in plurib⁹ figuris ⁊ per plures casus ꝓcludit facilis:que aũt in paucis ⁊ per pauciores difficilius argumentabilis.ergo affirmatiua quidem vniuersalis per primã figuram tm̃ monstratur ⁊ per hanc vno modo:priuatiua ꝯo ⁊ per primam ⁊ per mediam:per p̃mã quidem vno mõ: per mediam aũt dupliciter. Particularis autem affirmatiua per primã ⁊ per postremam. vno mõ qdẽ per primã.tripliciter ꝯo per postremã:priuatiua ꝯo particularis in oibus figuris monstratur:uerum in p̃ma qdem semel:in media autem ⁊ postrema. in hac quidez dupliciter: in illa aũt tripliciter. Manifestum est igitur qm̃ vniuersalẽ affirmatiuam ꝓstituere quidem difficillimũ:destruere aũt facillimuz.

¶ Postq̃z determinauit giiationẽ sill'oꝝ ⁊ p̃ncipia ibidez supposita.uerificauit in hac pte qdã corre^m ex p̃cedẽtib⁹ manifestũ oñdit ⁊ pcedit sic.p̃⁹ ꝓcludit illud dicens q̃ ex p̃cedẽtibus manifestuz esse pp que ꝓpõ est facile terminabilis per sillogisimũ ⁊ que difficile ⁊ ꝑ̃ est. ⌊ qm̃ autem. ⌋ secũdo illud pertractat ⁊ uerificat.⁊ diuidit in duas.in prima cõparat ꝓnem vniuersalẽ affirmatiuam ad omnes alias penes facile in terminãdo.in secũda cum dicit. ⌊ omnino aũt. ⌋ cõparat ꝓnes vniuersales ad particulares. In p̃ma oñdit q̃ vniuersalis affirmatiua difficillima est omniũ ad ꝓstruẽdum ⁊ per ꝓsequens facillima ad destruendum per hanc rõnem:ꝓclu⁹ que in figuris pluribus ⁊ pluribus modis sillogiçatur facilius cõstruitur ⁊ que pauctoribus difficilius sed vniuersalis affirmatiua tm̃ in vnica figura ⁊ vno eius modo sillogiçatur omnes autez alie in pluribus figuris ⁊ modis.ergo ulis affirmatiua difficilius cõstruet oibus alijs.⁊ per cõsequens facilius destruit.huius rationis p̃⁹ ponit maiorẽ ⁊ hec est. ⌊ nã qui in plurib⁹. ⌋ ꝯ⁹ minorẽ ⁊ hec est. ⌊ q̃ affirmatia. ⌋ ꝯ⁹ ꝓcludit ꝓnẽ ⁊ hec est ⌊ manifestũ igit. ⌋

¶ Omino aũt est interimere ulia q̃z particularia facilius.etenim si nulli ⁊ si alicui non

insit iterẽptũ est: hoꝛ aũt alicui quidẽ nõ in oĩbus figuris monstraſ: nulli aũt in duabus. Eodẽ aũt mõ ⁊ in ꝑuatiuis: etenim ⁊ si oĩ ⁊ si alicui interẽptũ est: qõ est ex principio: hoc autẽ fit in duabꝰ figuris: in ꝓticularibꝰ aũt simplr: aut omni: aut nulli oſtẽdendum ineſſe.

¶ Loñter cõparat ulĩes ꝯones ad ꝓticulares. ⁊ diuidit in duo. qꝛ ꝑmo cõparat ea quo ad facile ⁊ difficile in terminãdo. ſcdo penes ipam terminationẽ cũ dicit. ⌊ oino autem opꝛ nõ. ⌋ ꝑma in. d. qꝛ ꝑmo cõparat ea penes facile ⁊ difficile in deſtruẽdo. ſcdo penes facile ⁊ difficile in cõſtruẽdo cum dicit. ⌊ ꝯſtruẽti aũt. ⌋ In ꝑma pte oſtẽdit q̃ uſes ꝯones facilius eſt deſtruẽ q̃ ꝓticulares: ſic que pluribꝰ modis deſtruit põt facilꝰ deſtrui q̃ que vnico mõ: ſed ulĩs deſtrui põt pluribꝰ modis qꝛ tam per ꝯtrarium q̃ per ꝯdictionẽ ꝓticularis aũt vno mõ. ſ. per contradictoriã. ulĩs g̃ facilꝰ deſtruit q̃ ꝓticularis. ¶ Huius rõnis primo ponit ꝯonem ⁊ ꝶ eſt. ⌊ oino aũt. ⌋ ſcdo minorem ita q̃ ponit ꝑmo ꝑmã partẽ minoris ⁊ declarat ⁊ ꝶ eſt. ⌊ etenim ſi nulli. ⌋ ſcdo ſcdam ⁊ ꝶ eſt. ⌊ in ꝓticularibꝰ ãt. ⌋

¶ Conſtruẽti aũt facilius eſt ꝓticularia: nã ⁊ in pluribus figuris ⁊ per plures caſus.

¶ Loñter cõparat ulĩes ⁊ ꝓticulares ꝯones ⁊ penes facile ⁊ difficile in ꝯſtruendo/ ⁊ dicit q̃ ꝓticularis facilius conſtruit q̃ ulĩs. ſic illa facilius cõſtruit que plurib⁹ figuris ⁊ plurib⁹ modis fillatur. ſed ꝓticularis plurib⁹ modis ⁊ plurib⁹ figuris fillatur q̃ ulĩs ergo ꝓticularis facilꝰ conſtruit ulĩs. hꝰ rõnis ꝑmo ponit ꝯonem ⁊ ꝶ eſt. ⌊ cõſtruẽti aũt. ⌋ ſcdo minorẽ ⁊ ꝶ eſt. ⌊ nã ⁊ in pluribus. ⌋

¶ Oino aũt oportet nõ latere qm̃ deſtruere quidẽ ꝑſe inicẽ eſt ulĩa per ꝓticularia: ⁊ hoc per ulĩa: ꝯſtruere aũt nõ eſt per ꝓticularia ulĩa: per illa ꝟo hec eſt: nã ſi omni ⁊ alicui ſimul: aũt manifeſtuꝛ qm̃ deſtruere q̃ cõſtruere facilius. Quomõ ergo ſit oĩs fillus ⁊ per quot terminos ⁊ ꝑpõnes: ⁊ q̃ mõ ſe hñtes ad inuicẽ. Amplius autẽ que ꝑpõ in vnaquaq̃ figura: ⁊ que i plurib⁹ ⁊ que in pauciorib⁹ monſtraſ: palaꝛ eſt ex hĩs que dicta ſunt.

¶ Loñter cõparat ꝯones ulĩes ⁊ ꝓticulares penes ſuã terminationẽ. ſ. penes ꝯſtructionẽ ⁊ deſtructionẽ dicẽs q̃ ulĩe ⁊ ꝓticulare mutuo ſeſe interimũt ſed nõ mutuo ſeſe ꝯſtruũt. ulĩe enim ꝯſtruit ꝓticulare ⁊ nõ eꝯ⁹. ⁊ ex hoc patet q̃ oino facilius in hĩs deſtruẽ q̃ ꝯſtruẽ ⁊ ꝶ eſt. ⌊ oino aũt nõ opꝛ. ⌋ ꝯñter breuiter epilogat oĩa a principio hĩta ⁊ ꝶ eſt. ⌊ quomõ ergo ſit oĩs fillus. ⌋ ¶ Dubitaret hic forte aliqs de eo qõ vult ulĩem affirmatiuã eẽ difficiliorẽ alĩs ad ꝯſtruẽdũ. videt enim q̃ equalis ſit difficultas ad cõſtruendũ ulĩem negatiuam. qꝛ equalitas eſt ꝓticularitũ utrobiq̃ quare equalis difficultas ad cõſtruẽdũ in eoꝛ acceptione: ſed acceptio oĩum ꝓticularitũ eſt cõſtructio ulĩs quare equalis eſt difficultas in ꝯſtructõe ulĩs affirmatiue ⁊ negatiue. Et dicẽdũ q̃ ꝯ⁹ ulĩs põt cõſtrui per inductionẽ in ꝓticularib⁹ ⁊ ſic eſt uerũ q̃ opponit uel per fillm ⁊ ſic intẽdit hic Aſt. ⁊ ſic facilius eſt cõſtruẽ ulĩem negatiuã q̃ ulĩem affirmatiuã. ¶ Sed tũc ulterꝰ forte dubitaret q̃re vniuerſalis affirmatiua tñ in vna figura fillẽtur cũ ulĩs negatiua fillẽtur in pluribus. Et dicẽdũ q̃ mediũ in ꝑma figura eſt ſub maiore ⁊ ſequitur ſi inferius ineſt alicui ulr ſumpto qõ ſupius iſit eidẽ quare ſi mediuꝛ de minori affirmek ſequit affirmatiua maioris de eodẽ ulr dico cum maio: fuerit affirmatiua. ⁊ ideo in ꝑma figura ſequi põt ulĩs affirmatiua: ulĩs aũt negatiua ſequi põt in utraq̃ eo q̃ qñ mediũ ⁊ maio: extremitas ſunt deſpata cuicũq̃ vnũ ineſt ulr eidẽꝛ ulr nõ ineſt reliquũ. ⁊ ideo ſiue ſbm ſiue ꝑdicatũ maioris ꝑpositionis ulĩs negatiue inſit minori extremitati ulr ſequitur remotio reliqui ab eodẽ ulr ⁊ ita ꝯcludek ulĩs negatiua tam per ꝑmã q̃ per ſecũdã. ſi enĩ affirmek ſbm maioris ꝑpõnis de minore extremitate fiet fillꝰ in ꝑma figura. ſi aũt ꝑdicatuꝛ fiet in ſcda. ¶ Adhuc forte querek quare pluribus modis ⁊ figuris fillatur ꝓticularis ꝯ⁹ q̃ ulĩs. Et dicẽdũ q̃ rõ huiꝰ pꝛ reſpiciendo diſpõm ꝑmiſſarũ in omni figura. In ꝑma enim ⁊ ſcda figura altera ꝑpositione exñte ꝓticulari neceſſe eſt concluſionẽ eſſe ꝓticularem. In tertia autem neceſſe eſt oẽm ꝯonem ꝓticularẽ. ⁊ cauſa iſtoꝛ eſt ꝑus dicenda ⁊ ex hoc ſatis patet q̃ ꝓticularis per plures figuras ⁊ modos ꝯcludit q̃ ulĩs. ¶ Adhuc ſi querak quare negatiua ꝓticularis in pluribus fillẽtur q̃ affirmatiua ꝓticularis per ſupius habita patet rñſio ꝶ eſt qꝛ ſcda figura nõ põt ꝯonem affirmatiuã cuius cauſa dicta eſt ꝓtius.

q Uomõ autẽ idonei erimus ſemp ſillogizare ad ꝑpoſitũ ⁊ per quam viã ſumemus: que circa vnũqõq̃ ſunt ꝑncipia dicẽdũ eſt nũc: nõ enim ſolũ oportet fortaſſe gñationẽ ꝯſiderare fillꝰoruꝛ. ſed ⁊ potentiã hẽre faciẽdi oĩum: igit que ſunt hec ſunt talia: ut de nullo alio ꝑdicenk uere ulr: ut cleon ⁊ callias ⁊ qõ ſingulare ⁊ ſenſibile eſt: de hĩs aũt alia: nam homo eſt aial ⁊ uterq̃ eoꝛ eſt: alia ꝟo ipſa qdẽ de alĩs ꝑdicank: de hĩs aũt alia nõ ꝑdicank: alia aũt ⁊ ipa de alĩs ⁊ alia de ipſis: ut hõ de ballia ⁊ de hoie aial. Qm̃ ergo quedã eoꝛ que ſunt de nullo nata ſũt dici palã: nã ſenſibiliuꝛ pene vnũqõq̃ eſt huiuſmodi ut de nullo ꝑdicek: niſi ut ſm añs: dicimus enĩꝛ albũ illud ſocratẽ eſſe ⁊ ueniẽs callias. qm̃ aũt in ſurſuꝛ pgẽtibꝰ ſtatur qñq̃: rurſum dicemꝰ nũc aũt ſit hoc poſitũ de hĩs: g̃ nõ ẽ demõſtrare ꝑdicatũ aliqõ niſi ſm opinionẽ. Sed hec de alĩs: neq̃ ſingularia de alĩs: ſed alia de ipſis: que aũt in medio ſũt manifeſtũ: qm̃ utroq̃ mõ ꝯtigit: nam ⁊ hec de alĩs ⁊ alia de hĩs dicenk: ⁊ pene rationes ⁊ ꝯſiderationes ſunt maxime de hĩs.

¶ Poſt q̃ determinauit Aſt. ordinationẽ mediĩ reſpectu extremoꝛ: hic intẽdit de eius inuẽtione: ⁊ qꝛ intẽdit inuẽtionẽ mediĩ inquãtũ mediũ eſt ⁊ eius ordinatio reſpectu extremoꝛ eſt via in iſtã inuẽtionẽ. Ideo ꝑus de ordinatione determinauit q̃ de inuẽtione ⁊ fuit illa ꝑma pe ante hanc ſcdam. aliter autẽ põt dici ⁊ forte melius. ſ. q̃ hucuſq̃ determinauit ex quibus ⁊ q̃libus ſic. Oĩs fillꝰ qõ ꝓtinet ad fillꝰoꝛ gñationẽ in hac pte determiat artẽ ⁊ poteſtatem faciendi fillꝰos: ⁊ patet ordo qꝛ ꝑus eſt cognoſcere ex quibus ⁊ qualibus fiat res q̃ habere artem faciendi. fruſtra enim darek ars faciendi eam: niſi ſcirez ex gbꝰ ⁊ ex q̃libꝰ fieri deberet. hanc aũt diuiſionẽ ſignificat

tam epilogus p̃cedentiũ q̃ p̃ohemiũ subsequentiũ.ars autez ⁊ potestas faciendi sill'm consistit in medij sillogistici inuetione:⁊ ideo determinat ħ inuentiõem medij sillogistici. Diuidit aũt hec ꝑs in ꝓhem ⁊ tractatũ.in ꝓ hemio dat inuẽtionẽ dicẽs q̃ nũc dicẽdũ per quã viam accipi possit mediũ ad esse ꝓblema terminãdum.⁊ dico mediũ sillogisticũ:⁊ ẽt quõ se hẽant p̃ncipia ꝓpria circa vnũqq̃ genus ⁊ addit rõnem hꝰ.⁊ est q: nõ soluz opz ḡnationẽ sill'oꝝ cognoscẽ sed opz hẽre ptãtem faciendi eos ⁊ in hoc ꝯo exp̃sse sig̃t p̃dictã rõnez ⁊ hec est.⌊ quõ aũt idonei.⌋ Tractatꝰ diuidit in.d.in ꝓma determinat p̃nª terminãdi oẽ ꝓpositũ p̃m opinionẽ ꝓpriã.in 2ª cuz dicit.⌊ qm̃ diuisio per ḡna.⌋ remouet quãdã viam non necessariã positã m̃ ab alijs. Adhuc p̃ma in.d.in p̃ma determinat viã inueniẽdi coia p̃nª.in scõa cum dicit.⌋ p̃m singulũ aũt eoꝝ.⌋ viã sumẽdi ꝓpria.p̃nª p̃ma in.d.in p̃ ma determinat que ⁊ qualia sunt eligẽda siue ispiciẽda ad omne ꝓpositũ terminãdũ.in scõa cum dicit.⌊ palam aũt qm̃ tres terminos.⌋ oñdit sufficiẽtiã artis sue manifestãs q̃ ad hoc ispiciẽdo ⁊ nõ ad aliã fit ois sill's.pª eni in.d.in p̃ma determinat ad que ispiciẽdũ est in scõa cuz dicit.⌊ opz ergo ꝓpositiones.⌋ ad qualia ⁊ quõ se h̃ntia ordo patet in oibus.intẽdit igit p̃mo q̃ inspiciẽdũ fit ad mediũ ⁊ ponit sic.pº diuidit ea que sunt per ea que subiciunt tantũmõ sicut sunt singularia ⁊ per ea que p̃dicãtur tm̃ ut ḡnalissima:⁊ per ea que subiciunt p̃ntur cuiusmodi sunt media ⁊ ħ est.⌊ oiuz igit que sunt.⌊ scõo ista mẽbra magis ꝑtractat ⁊ declarat dicẽs q̃ indiuiduuz nõ p̃dicat nisi p̃m accñs nec de aliquo sillatur sed alia de eo: ḡnalissimũ aũt est in quo est status in sursuz:⁊ ħ supponẽdum est.in posteriorib̃ aũt oñdet ⁊ illud de alijs sillogiçat sed nihil de ipo nisi fuerit p̃dicatuz trãscẽdens. Que aũt in medio sunt ⁊ subiciunt ⁊ p̃dicant ⁊ ad ħ inspiciẽdo sic sequit omnis sillogistica cõsideratio ⁊ dicit pene quia aliqñ fiunt extrema media in sillogismo: sed raro ⁊ ħ est.⌊ qm̃ ergo quedam.⌋

¶ Oportet ergo ꝓpõnes circa vnũquodq̃ sic sumere supponentẽ ipm̃ primum ⁊ diffinitiones ⁊ quecũq̃ sunt ꝓpria rei: deinde ponit hec quecũq̃ sequuntur rem ⁊ rursum que res sequit ⁊ quecũq̃ non cõtingunt eidem inesse: quibus autẽ ipsa nõ contingunt non sumendũ eo q̃ conuertitur priuatiua: diuidenda autẽ sunt ⁊ eorũ que sequũtur quecũq̃ in eo qd̃ quidest ⁊ que ꝓpria ⁊ quecũq̃ ut accñtia p̃dicantur ⁊ hoꝝ que p̃m opinionẽ ⁊ que p̃m ueritatem: quãto enim pluriuz taliuz abundauerit quis citius inueniet cõclusiones: quando aũt uerorꝝ magis monstrabit.

¶ Habito ad que ispiciẽdũ est q: ad media.ꝓnter q̃lia ⁊ q̃mõ se h̃ntia inspiciẽda sunt ⁊ eligẽda ⁊ ħ pº in ulr: nõ amplꝰ ad diũsa ꝓposita cum dicit.⌊ ꝓstruẽ aũt uolẽtibꝰ.⌋ p̃ma in.d.in p̃ma determinat qualia ⁊ q̃mõ se h̃ntia eligenda sunt ḡnalr. 1º spãlr cuz dicit⌊ opz aũt eligẽ.⌋ In parte p̃ma sic ꝓcedit.p̃mo dicit q̃ proposita qõne que dz terminari ispiciẽdũ est que sunt ꝓuertibilia sbo ⁊ p̃to cuiusmodi sunt diffinitiones ⁊ descriptiones:⁊ adhuc ꝓsiderãdum aũt ⁊ ꝓnitia ⁊ añtia ⁊ exnea siue repugnãtia ⁊ sig̃t modũ accipiẽdi repugnãtia dicẽs q̃ accepto illo qd̃ rei nõ iest nõ opz q̃rẽ illud cui res nõ inest qꝛ illd̃ est ẽt rei nõ inest: ut patet ex ꝓuersione ulis negatiue ⁊ ħ est.⌊ opz ergo ꝓpõnes.⌋ scõo addit de ꝓsequẽtibꝰ dicens: q̃ quedã sunt eẽntialia quedã accñtalia.⁊ accñtaliũ que dam sunt ꝓpria ⁊ quedã sunt coia.⁊ coium quedaz sunt p̃m opinionẽ coia ⁊ quedã p̃m ueritatẽ:⁊ ħ est intelligẽdum q̃ quedã sequũtur frequẽter ⁊ quedã semp.ul' p̃ꝰ sic itelligi.quedã p̃dictoꝝ accñtaliũ quedã sequũtur p̃m opinionẽ quãtũ ad ꝓstitutionẽ ꝓpõnis ꝓbabilis.quedã p̃m ueritatẽ:⁊ quãtũ ad ꝓpõnem demꝛatiuã faciẽdaz ⁊ ħ est.⌊ dicẽdũ aũt.⌋ tertio ponit rõnem de p̃dictis dicẽs q̃ oia ħ sumẽda sunt ⁊ ꝓsideranda qꝛ quãto plura talium hũerit quis tãto citꝰ in ꝓnẽ uenietꝛ ⁊ q̃to uertora hũerit hꝰ tãto efficaciꝰ ꝓcludet ⁊ ħ est.⌊ quãto eni plurũ.⌋

¶ Oportet autez eligere nõ que sequũtur p̃m quid: sed quecũq̃ totã rem sequũtur ut non q̃ aliquez hoiem: sed qd̃ oẽm hominẽ sequit: per ulꝛes enim ꝓpõnes sill'us fit: qm̃ ergo est indefinitũ incertũ: si ulꝛis est ꝓpositio: cuz ꝯo definituz manifestũ. Similiter autẽ eligendũ ⁊ que ipsuz sequunt tota ꝓp eandẽ cãm. ipsuz autem quod sequit nõ est sumendũ totuz sequi. dico autẽ hoiem esse omne animal. aut musicã omnem disciplinam. sed tm̃ simpliciter sequi quẽadmoduz ⁊ ꝓposuimus etenim inutile alterũ ⁊ impossibile: ut oẽm hoiem esse omne animal: uel omnẽ iustitiã omne bonuz. Sed cui ꝓñs est in illo omne dicit: qm̃ autẽ ab aliquo ꝓtinet: subiectuz cui ꝓñtia oportet sumere: que ulꝛe quidẽ sequuntur uel nõ sequũtur nõ eligendũ in hijs. sumpta enim sunt in illis. Quecũq̃ enim aial ⁊ hoiem sequunt ⁊ quecũq̃ nõ insunt: similiter: que aũt in vnoq̃q̃ sũt ꝓpe sumẽda non extraneã. Sunt enim quedã speciei ꝓpria p̃ter genus: necesse enim est diuersis spẽbus: quedam ꝓpria inesse: neq̃ autẽ ulꝛe eligenduz quidẽ quod sequit qd̃ cõtinetur: ut aial qd̃ sequit homo: necesse enim si hoiem sequit animal ⁊ hec oia sequi. ꝓueniẽtiora aũt hec sunt hois electioni: sumẽda aũt sunt ⁊ que plerũq̃ sequuntur ⁊ ad que ꝓsequũtur: nã ꝓblemata ad que est plerũq̃ sill's ex ꝓpositionibus que plerũq̃ aut oibus aut aliqbus. Silis eniz est vnaquecq̃ ꝓclusio principijs.

¶ Conter determinat qualia ⁊ q̃mõ se h̃ntia magis sunt eligẽda ⁊ diuidit in.d.in p̃ma dat ispectiones utiles ad inueniẽduz mediuz.in scõa cum dicit.⌊ amplꝰ que omnium.⌋ remouet quãdã inspectionẽ.p̃ma in tres p̃m q̃ documẽta tria siue tres inspectiões.in p̃ma pte docet.p̃ma in specie est q̃ magis sunt eligẽda añtia ꝓñtia ⁊ exnea ulꝛ q̃q̃ pticulariter: ⁊ pcedit sic.p̃mo dicit ħ de ꝓñtibus ⁊ dat cãm q̃ sill's fit semp ex vna uel utraq̃ ulꝛ: ⁊ si accipiat ꝓñs idefinite uel pticularitꝛ dubo est an alia ꝓpositio fit ulꝛ uera:⁊ iõ si ꝓtigat accipiẽda est ꝓñtia ulꝛ ⁊ ħ est.⌊ opz aũt eligere.⌋ scõo dicit idem de añtibus ⁊ ꝓpter eandẽ cãm ⁊ similꝛ intelligẽdum est de exneis ⁊ ħ est.⌊ sillꝛ eligẽdũ.⌋ 3º incidenter adiungit q̃ signuz ulꝛe ad ꝓsequẽs nõ est addẽdũ: sed ad añs.qꝛ si addat ad ꝓñs

erit ſupfluuz ⁊ ſermo ipoſſibilis:ut hic hō eſt oē aīal ⁊ h̄ eſt.⌊ ipm aūt qd ſequit.⌋ Conter dat aliā iſpectionez.ſ. q añtia ꝓñtia ⁊ repugnātia ꝓpria ⁊ ꝓpinq̄ magis ſunt eligēda q̄z coia ⁊ remota circa quā ſic ꝓcedit.p° docet h̄ penes ꝓñia ⁊ repugnātia dicēs q ſi ꝓñs ſiue repugnans ſbi dz accipi nō accipiēdū eſt ꝓñs uel repugnās ꝑdicati: q: utrūq; acceptū eſt in accipiendo ꝑdicatū de ſbo eo q gegd ſequit uel repugnat ꝑdicato ⁊ ſbo ⁊ ideo eligēduz eſt ꝓñs uel repugnās ꝓpriū ipſi ſbo qd ſegtur uel repugnat ita ſbo q nō ꝑto ⁊ hoc bñ ꝓtingit:multa eni ſunt ꝓpria ſpēi ꝑter gen° ⁊ h̄ eſt.⌊ Qñ aūt ab aliquo.⌋ 2° docet hic de añcedētib° dicēs q ſi debeat eligi añs ꝑdicati nō eſt ſumēdū añs ſbi ſed aligd ꝓpriū añs ad ꝑdicatū ita q nō ad ſbm.in h̄ eſt q accipit ꝑdicatū de ſbo ſufficiēter acceptū eſt de oi añte ad ſbz ⁊ h̄ eſt.⌊ neq; aūt ule.⌋ añter dat tertiā iſpectionē ⁊ ē q aliqñ opz eligē añtia ꝓñtia ⁊ repugnātia ut frequēter fuit nūc q: ꝓcło que eſt ut frequēter per ꝓpōnes que ſunt ut frequēter hñt terminari q: opz alterā uel utrāq; ꝑm pōnē ſilem eē ꝓñi ⁊ hec eſt ⌊ ſumenda autem ſunt.⌋

¶ Amplius que oium ꝓſequētia ſunt non eligēdū.nō enim erit ſill's ex iſtis ob quam cām in ſequētibus erit manifeſtum.

¶ Conter remouet quādā iſpectionē inutilē dicēs q non eligēdū pro medio aligd tale qd ad oia ſequit q: tali ſūpto nō erūt ſill's ſicut infra dicet.q: nō poſſet ibi eſſe diſpoſitio niſi ex affirmatiua in ſcda figura ⁊ h̄ eſt.⌊ Amplius que oib° ⁊c.⌋ ¶ Sed hic forte dubitaret aliquis q̄liter Aꝛ.determinet de iuētione cū iſte liber dicat de iudicio ſiue reſolutorius.ſed dicēdū q nō eſt ita de iudicio gn ſit pro pte de iuētione nec ēt liber poſterioꝛ:q: tū plus eſt de iudicio circa ſill'm ⁊ demōſtrationē q̄z de iuētione:tō liber iſte ⁊ liber poſterioꝛ dicunt eē de iudicio circa ſillin ⁊ demōſtrationē ſicut pz circa ꝓncipiū huius libri. ¶ Adhuc forte dubitabit q̄re dat artē iueniēdi mediuz ⁊ nō dat artē iueniēdi extrema cū oia hec ſint ad ſill̄z neceſſaria.Et dicēdū q qd ꝓcedit ingſitionē ⁊ certificationē cui° extrema ſunt extrema ꝓnis terminānde.In prima ergo qōne habent extrema ſed mediū opz iueſtigare ad certificādū vnū extremū de alio. ¶ Adhuc dubitabit quō poſſit eē ars iuētiua medioꝛ.ſi eni ars h̄ tradita doceat iuenire media.aut hec ars inata eſt qd eſt contra Aꝛ.aut acqſita ⁊ tūc per ꝓn^a artis ꝓcedētia ⁊ tūc ars ꝓceſſit de qua ſill's qō eſt.⁊ ita erit ut videt iſinitas ſi ars ſit medioꝛ iuētiua.dicēdū q ars iuētiua medij eſt acqſita nec tū per artē ꝓcedētē ſed per viā ſenſus ⁊ expimēti. ex h̄ enim q ſenſus ꝓcepit uel itellect° mediāte ſenſu ⁊ expimēto qd aīal ꝓz oia ſingularia ꝓtinet a ſenſibili ⁊ ſēſibile ꝑm oia ſingularia a corpe ſtatim cognouit corp°in eē aīali ꝑm oia ſingularia per ſenſibile mediū ⁊ ſic iuēta eſt regula que docet ꝓſtruē ulem affirmatiuā.eodē mō eſt de alijs.ſic ergo acqſita eſt ars iſta ⁊ nō per artē ꝓcedētē ſed per viā ſenſus ⁊ expimēti ⁊ ſic ſupple ſūt in vnū ꝓncipia oium ſciarū. ¶ Conter forte queret de dictis infra ⁊ ꝑmo de hoc qd dicit q idiuiduū nō ꝑdicat niſi ꝑm accñs.querit enim vñ eſt hoc qd ꝑm accñs dicit ꝑdicari.Et dicēdū q oē qd ꝑdicat forma eſt ei° de quo predicat ſicut vult Aꝛ.in 8° h° ſue phie.Indiuiduū aūt ulius eſt forma.vñ ſiue ꝑdicet de ſupiori ꝓticularitet ſic aliqs hō ē ſor.ſiue de ſuo accñte ſic albū ē ſor.ſiue quōcūq; aliter nunq̄z eſt recta ꝑdicatio neq; ꝓpa:q̄re ꝑdicatū non eſt forma ſbi ſed magis ecōuerſo ⁊ iō per accñs dicit predicatū ⁊ nō pſe.ul' pōt dici q idiuiduū pōt ꝓſiderari mā liter uel formal'r.mālitter aūt ꝓſideratū eſt q̄ddā cōpoſitū ex mā ⁊ forma ſbali circūſcriptis accñtib° in ipſo ⁊ ſic dicit q nō itelligit ꝑm q hi° ſiue hoc ſit uerum ſiue nō nec aliter forma eſt nec de aliquo ꝑdicat formal'r aut cōſideratū eſt idē cōpoſitū ſub accñtalib° diſpōnib° mediātibus qbus in cognitionē cadit ⁊ ſic aliquo mō forma eſt ſ.q̄ztū ad diffinitionē dīarū accñtaliū. ¶ Deinde forte queret de hoc qd dicit aliq̄ ꝓña eē ut frequēter ul' ut nūc cū tū regula ſit q oē ſel' ſequēs ⁊ ſemp ſequit.Dicit etiā aligd eē ꝓñs ꝑm ptē cū tū gegd ſequit ad.a.ſequit ad oē ꝓtētū ſub.a.q: qd ſequit ad ꝓñs ſegtur ad añs/⁊ ita omne ꝓñs ſequit totū añs.Sil'r dicit q eſt ꝓñs ꝑm opionez ⁊ ꝑm vītatē cū tū oē ꝓñs uere itelligat in añte.⁊ ita ſequitur ꝑm vītatē.Oē enim itellectū in aliquo uere ſegt ex eo.Et dicēdū ad hoc q in tota iſta arte accipit Aꝛ.ꝓñs pro ꝑdicato ⁊ añs pro ſubiecto.⁊ q: aliqñ ad ſill'andū ſumēde ſūt ꝓpōnes ut nūc ⁊ aliqñ ſimpl'r ideo dicit aliqd ꝓñs eē ꝓñs ſimpl'r ⁊ aliqd ut nūc.⁊ q: aliqñ ſumit ꝓpōticularis ⁊ qñq; ul's iō dicit aliqd ꝓñs eē ut ptē ⁊ aliqd ꝓñs eē ꝑm totū.⁊ q: aliqñ ſumēda eſt ꝓpō,ꝓbabilis ⁊ aliqñ demōſtratiua dicit q aligd ſequit ꝑm opinionē/⁊ aligd ꝑm vītatē. ¶ Sed tūc querit q̄re magis noiat ea añs ⁊ ꝓñs q̄z ſbm ⁊ ꝑdicatū.Et dicēdū eſt q hoc eſt q: p artez iſtaz docet accipe ꝓpōnes affirmatiuas ⁊ negatiuas ad q̄dcūq; ꝓpoſitū.Iſte aūt itētiones ſbm ⁊ ꝑdicatū nō determinat affirmationē ⁊ negationē nō ꝓfundūt utrāq;: iſte aūt intētiones añs ⁊ ꝓñs determinat hītudinē vni° ad alterū ſub affirmatione ſicut iſte itētiones extraneū ⁊ repugnās denotāt hītudinē vni° ad alterū ſub negōne: ⁊ ita iſte intētiones ſunt ꝓuenientiores huic arti q̄z alie. ¶ Adhuc forte queret de eo qd dicit ad ꝓñs non eſt ad dēdū oē.videt enim q ſic:cū oē ul'r ſit diſpō ul'is ⁊ ule ꝓprie ꝑdicat ⁊ ēt in ul'i negatiua pōt addi ad ꝑdicatuz:eadē videt rōne q ſil'r in ul'i affirmatiua addi poſſit ad predicatū. ¶ Adhuc querit q̄liter ſit uerū qd dicit in li° p yer^ae.q nulla eſt affirmatio in q̄ ule ul'r ꝑdicat:aut eni dicit nulla:⁊ ſic nec videt in uera nec in falſa:aut qñ in falſa tū.Et pōt ad hoc qd dicit ibi nulla eſt ⁊c.q: nō eſt aliq̄ uera.⁊ hoc videt Aꝛ.hic ſatis exponē dicens q talis additio facit ſupfluū ſermonē ⁊ impoſſibilē.pōt ergo ꝓcedi q oē pōt addi ad ꝑdicatū/ſed ſi affirmatiua eſt propoſitio ſemp falſa ē ꝓpō.hāc aūt falſitatē ſi ſupueniat negatio deſtruit:⁊ iō manet uera negatiua ꝓpō:⁊ ꝓpterea dicit q ipm oē bñ pōt addi ꝑdicato negatiue ꝓpōnis ſz nō ꝑdicato affirmatiue q: in affirmatiua facit talis additio falſitatē:in negatiua remouet falſitas illa per negōnē pōt utraq; addi.al'r aūt dici poſſet ſed diligēti° in li° p yer^ae.¶ Adhuc forte dubitabit aliqs q̄re dicit ipm oē additū ad ꝓñs ſupfluē cū tū faciat intellectū diūſum ab eo qui ꝓceſſit ad h̄ intuēti ſermones diuerſi ut diuerſos repñtēt intellect°.Adhuc q̄re dicit ſermonē ipoſſibilem Et dicēdū q lz additio eius ad ꝑdicatū nō ſupfluat quātū ad aliquē intellectū falſum repñtādū ſupfluit quātuz ad ſillogiſticā ꝓpoſitionē que nō accipit omne niſi ꝓpter dici de omni qd non pōt per omne additum ꝑdicato ⁊ ideo oportet ſupfluere.facit etiam ſermonē impoſſibilē: q: ſignificat ſupius pro oibus cōnotatis ineſſe inferiori: ⁊ ita vnum diſpatoꝛ ineſſe alteri ſicut patet cum dicitur non eſſe omne aīal.

c Onſtruere autez uolētibus de aliquo toto eius quidē qd ꝓſtruit inſpiciēdum ad ſubiecta de qbus ipſum dicit:de quo autem oportet predicari quecūq; hoc ſequunt.Si enim aliqd horū ſit idem neceſſe eſt alteruz alteri ineſſe. Si autem nō quoniā omni:ſed quoniam alicui que ſequit utrūq;. Si eni aliqd horuz idem neceſſe eſt alicui ineē:quādo autem nulli oportet ineſſe cui qdem oportet non ineē ad ſequētia:quod autez oportet

non ineē:ad ea que non cōtigūt ineē eidē. aut cōuersim cui qdem oportet non ineē ad ea que non cōtigūt ineē:qd ꝟo non inesse ad cōsequētia nam sunt eadem alter utrum nulli cōtingit alterum alteri ineē fit enim quādoqz qdem in ꝑma figura sillogismus quādoqz autem in media. Si aūt alicui non ineē cui qdem oportet non inesse qbus ꝓñs est. Qd ꝟo nō ineē que nō possibile est eidem ineē. Si enim aliquod horum sit idem necesse est alicui nō ineē.

¶ In hac pte determinat q̄lia ⁊ quō sunt inspiciēda in spēciali applicādo suā artē ad vnūquodqz ꝓpositū ⁊ diuidit ur q: ꝑmo determinat h.2° quandā idoneitatē assignat circa mediū ulis affirmatiue cū dicit.⌊ Oꝓz aūt ⁊ sequētiū.⌋ ꝑma in duas.in ꝑma pte ꝓcedit narrādo.in 2ª exēplificādo cū dicit.⌊ magis aūt fortasse.⌋ In ꝑma dat qnque regulas ad inuentēdū mediū ad oē ꝓpositū siue sit ulē siue sit ꝑticulare siue affirmatiuū siue negatiuū.ꝑma deseruit ulī ꝓñi affirmatiue ⁊c.si idē sit añcedēs ꝑdicati ⁊ ꝓñs sbi illud erit mediū ad ꝓstruēdū ꝑdicatū de sbo ulē ⁊ h̄ est.⌊ Cōstruere aūt uolētibus.⌋ 2ª regula deseruit ꝑticulari ꝓñi affirmatiue ⁊c.si idē añs ꝑdicati ⁊ sbi illud erit mediū ad ꝓcludēdū de sbo ꝑticulariter ⁊ h̄ est.⌊ ꝑm aūt ⁊c.⌋ tertia ⁊ q̄rta docēt sillogiçare ulem negatiuā q̄rū ꝓrē q: si idē sit extraneū ꝑdicato ⁊ ꝓñs sbo illō erit mediū ꝓcludēdi ulez negatiuā ⁊ h̄ per ꝑmā figuraz ⁊ per ꝑmū scēde.alia est q: si idem sit ꝓñs ꝑdicato ⁊ repugnās sbo illud erit mediū sillogiçādi ulez negatiuā per secūdum secūde ⁊ h̄ est.⌊ Quādo aūt nulli oportet.⌋ ⁊ ī telligo hic de mō loquēdi qd uocat ipse sbm negatiue,ꝓpositionis cui oportet non inesse ꝑdicatum autem eiusdem qd oportet non inesse. Quinta regula est q: ad sillogiçandum particularem negatiuam ⁊c.si idem sit antecedens sbi ⁊ repugnans predicato sillogiçabiē per illud particularis negatiua ⁊ h̄ est.⌊ si aūt alicui.⌋

¶ Magis autem fortasse erit sic vnūquodqz eorū que dicta sunt:manifestū sint enīz sequētia.a.qdem in qbus.b.qbus autem ipsum:seqtur in qbus.c.que aūt non contingit ei iesse in qbus.d. Rursum autē ipsi.e.que quidē insunt in qbus.f.qbus autē ipsum seqtur in qbus.g.que autem nō cōtigit ei ineē:in qbus.h. Si ergo idē erit aliquod eorū que sunt.f.necesse est.a. omni e.inesse.nam.f.quidē omni.e.c.autez omni.a.quare omni.e.inest.a. Si autē.c.⁊.g. idem:necesse est alicui.e.ineē.a.naz id qd est.c.a.idꝟo qd est.g.e.omne sequitur. Si autem.f.⁊.d.sint idem:nulli.d.inerit.a.ex prosillo.quoniā enim cōuertit ꝑuatiua ⁊ f.ei qd est.d.idem nulli.f.inerit.a.f.autem omni.e. Rursus si.b.⁊.h.idem nulli.e.inerit.a.nam.b.a.qdez omni ei aūt qd est.e. nulli inerit.idez enim erat ei qd est.h.b.h. autem nulli.e.inerit. Si aūt.d.⁊.g.idez.a. alicui.c.non inerit nam ei qd est.g.non inerit quoniā neqz.d.g.aūt sub.e.est q̄re alicui.e.non inerit.a. Si autē ei qd est.g.sit.b. idem cōuerso modo erit sill's.nam.g.inerit.a.omni nam.b.ei qd est.a.e.autem ei qd est.b.idē enim erat.g.a.aūt ei qd est.e. omni quidē non necessariū ei inesse alicui autem necessariū eo q: cōuertat vniuersale ꝑdicatiuū in particulare.manifestuz ergo quoniā ad ꝑdicta perspiciendū in vna quaqz questione per hec enim oīs sill's.

¶ Consequēter has regulas explanat in terminis ⁊ procedit sic.ꝑmo instituēs terminos ponēs.a.ꝑdicatuz ⁊ eius ꝓña.b.eius antecedētia.c.repugnātia siue extranea.d.e. autez ponit sbm ꝓñtia ipsum.f.antecedētia.g.extranea h.⁊ h̄ est.⌊ magis autez fortasse.⌋ secūdo regulas in hūs terminis explanat ⁊ ꝑmo primam dicens q: si idez fuerit.c.⁊.f.i.antecedēs predicati ⁊ cōsequens sbi per illud sillogiçari potest.a.de.e.vniuersaliter qd patet per se qa omne.c.f.est.a.omne.e.est.c.f.ergo omne.c.ē.a.⁊ h̄ est.⌊ si ergo idem erit.⌋ secūdo explanat secūdam regulam dicens q: si.c.⁊.g.sint idem que sunt añcedentia sbi ⁊ ꝑdicati per illud cōcludit aliquod.e.esse.a.qd patet q: oē c.g.est.a.omne.c.g.est.e.ergo aliqd.e.est.a.⁊ h̄ est.⌊ nā c.⁊.g.⌋ tertio explanat tertiam dicēs q: si.f.sit idem.f.extraneum predicati ⁊ ꝓñs sbi sillogiçabiē per illud nullus e.esse.a.per ꝑmum secūde sic nullus.a.est.d.omne.f.est d.ergo nullum.f.est.a.sed si nullus.f.est.a.⁊ omne.e.est f.nullum.e.est.a.h̄ fit prosillogismus in secūda.si autem conuertat maior sic nullum.d.est.a.⁊ h̄ fiat maior prosillogismi fit tunc sillogismus in prima figura.eodem modo sillogiçari potest idem per vnum sillogismū in secundo ꝑme uel in ꝑmo secūde.si.d.f.ponat terminus vnº. Et dicēdum q: per hoc qd dicit nullum.e.esse.a.sillogiçari ex prosill'o non intendit q: in ostēsionibus aliarum regularum ⁊ cōclusionum non fiat prosillogismus q: h̄ falsum.sed intendit per h̄ q: non sill'atur in prima figura per hāc regulam immediate sed per cōuersionez huius. nullum.a.est.d.⁊ h̄ significās qd prius dici habet nullus a.est.d.⁊ nō ita ꝓprie ⁊ ecōuerso.d.enim cum sit tanq̄z ꝓprietas ipsius.a.magis debet remoueri ab.a.q̄z ecōuerso.potest tamē ecōuerso dici per conuersionem ut dicat nullum.d.est.a.⁊ ita non fit talis sillogismus in prima figura immediate sed mediāte dicta cōuersione ⁊ ideo dicit nullum.e.est.a.ex prosillogismo ⁊ h̄ est.⌊ si autem.f. ⁊.d.⌋ Quarto declarat quartam regulā per quam concludit in secūdo secūde ꝑncipaliter ⁊ patet per predicta. ⁊ h̄ est.⌊ rursum si.b.⁊.h.⌋ Quinto declarat ultimam ⁊ patet ⁊ h̄ est.⌊ si autem.d.⁊.g.⌋ In fine autem ponit nouam regulam ad sillogiçandum particularem affirmatiuam indirecte in prima figura ⁊ est si fuerit idem antecedens sbi ⁊ ꝓñs predicati sillogiçabiē per h̄ aliqd.e.eē a.indirecte per conuersionem ꝓñum vniuersalis affirmatiue que directe sequit sic omne.b.g.est.e.omne.a. est.b.g.ergo aliquod .e.est.a. directe enim sequitur q: omne.a.sit.e.sed conuertit cōclusio ⁊ h̄ est.⌊ si autem ei quod est.g.⌋ Consequenter concludit ex hūs correlariū quod cum inspiciendum sit ad ea per que fit omnis sillogismus huiusmodi autez sint antecedentia ꝓñtia extranea sbi ⁊ predicati quod adhᶜ inspiciendū est ad omne propositum terminandum ⁊ hoc est.⌊ manifestum autem quoniam.⌋ Describit autez Alg. figuram faciēs nouem combinationes antecedentium ⁊ cōsequentiuz extraneoruz quare tres inutiles sunt sicut infra patebit.sex autem utiles de quibus patet in predictis ⁊ plana est sua descriptio per prehabita.

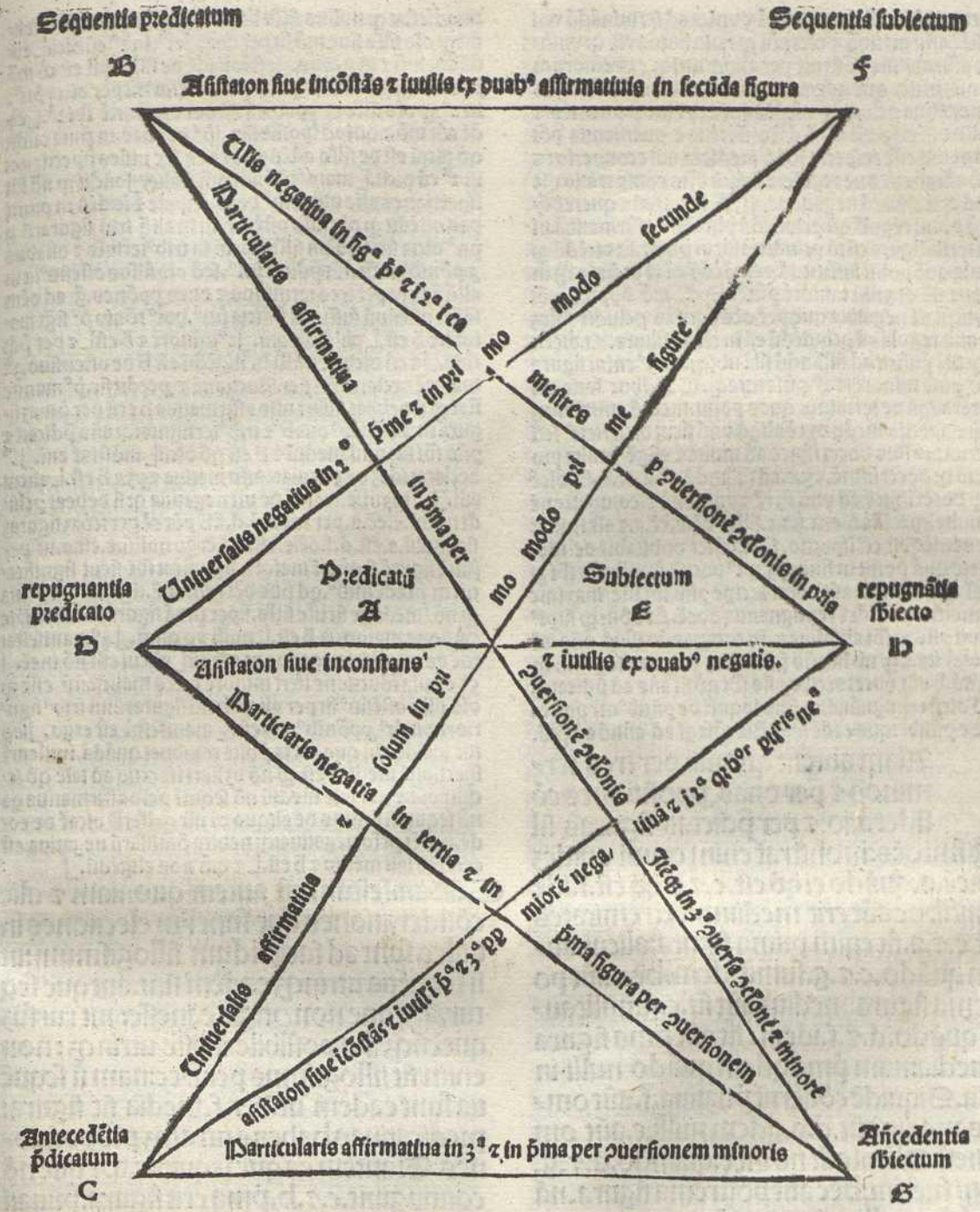

¶ Opz aūt ⁊ ꝓnūtiū ⁊ qb⁹ ꝓns est ad pma ⁊ ulia maxime ispicē ut q.e.qdez magis ad k.f.q̄z ad.f.solū.a.aūt magis ad.k.c.q̄z ad c.soluz. Si enim ei qd est.f.k.iest.a.⁊ ei qd est.f.⁊.e.inest. Si aūt huic nō ꝓns est possibile est.a.seq ei qd est.f. Sil'r aūt ⁊ in qbus idem seqtur cōsiderādum. nam si primis ⁊ eis que sub ipsis sunt sequit. Si aūt non his: his que sub ipsis sunt contingit.

¶ Cōsequēter assignat quādam idoneitatē circa medium ulis affirmatiue dicēs q̄ si debeat accipi ꝓns ad sbm dū ñ sit aīs ad pdicatū. eligēdū est maxime ulē oium aūtium q̄z qd qdē ppinguo est ipso pto eadē causa qua pus intelligo aūt q.r.f. sit ꝓns ipsius.e.ꝓns per.f.ꝓns vnius cōe per.r.c. autez aīs ad.a.cois per.c.aīs vnius cōe ⁊ h est. ¶ Opz aūt ⁊ sequētiū. ¶ Hic forte dubitabit cū in gnatione sillor diuersam dederit artē circa illas de ineē ⁊ illas de mō. q̄re nō sim' facit hic in medior inuētione. Et dicendū q̄ h est q̄ oēs sill'i originalr gnant ab eo qd est dici de oi ⁊ de nullo que diuersificant in illis de inesse ⁊ de mō. quersio aūt que pficit sill'os impfectos alia ⁊ alia est in illis de ineē ⁊ de mō ꝓ⁹. ⁊ ideo necesse fuit ibi diuersam artē dare pro pte circa sill'os de inesse ⁊ sill'os de mō. ars aūt inueniēdi media nullā mām respicit nec respicit diuersitatē per mām diuersam. Quia in omni materia est inuenire antecedētia cōsequētia ⁊ repugnantia siue extranea ad terminādū ppositū semp eodez modo se habētia ⁊ ita h ars cois est tam illis de ineē q̄z illis de modo. ¶ Adhuc forte querek q̄re plures sunt regule

ad terminādū ulem negatiuā ⁊ vnica ad terminādū vni uersalē affirmatiuā. ⁊ dici pōt q̄ ratio huius est q: vniū/ salis affirmatiua cōstruit per aliqd utriqz extremorum ꝓueniēs uliter que qdem necesse est eē mediū pōne. ulis aūt negatiua ꝓcludit p mediū vni extremoꝝ ꝓueniēs/ ⁊ ab alio differēs ⁊ h̄ ulr sed h̄ differētia ⁊ ꝓuenientia pōt alternatim esse respectu ſbi ⁊ predicati aut econuerso: ⁊ ꝑm h̄ assignant due regule/ ⁊ h̄ facit ulis comparatio me dij ad extrema cū negatione. ¶ Adhuc forte quere ḡ/ re nō ponit regulā ad ꝓcludēdū pticularē affirmatiuā ni si in tertia figura cū tñ ꝓcludi possit in p̄ma. Et dicēdū q̄ regula quā ponit sufficit ad ꝓcludēdū eā tā in p̄ma q̄z in tertia/ ⁊ nō opz nisi minorē ꝓūtē. Eodē mō opponi pōt de pticulari negatiua que per oēs figuras ꝓcludit soluz tñ ponit regulā ad ꝓcludēdū eā in tertia figura. Et dicen dū q̄ illa sufficit ad sillandū illā ubiqz. de 3ª enim figura fit p̄ª ꝓūsa minore/ ⁊ 2ª ꝓūsa utraqz. ¶ Adhuc forte du bitaret aliqs de terminis quos ponit. mediū enim vnuz est q̄re ispectio medij dz eē aliqd vnū sicut dicit iferi⁹ sed in terminis suis docet ispicē ad multa ⁊ eligē multa pro medio q: docet sumē. f.g.c. ad sillandū oē. e.eē.a. Et dicē dū q̄ docet ispicē ad vnū ꝑz rē ⁊ ꝑm rōnē ⁊ compationē ad multa. q: si idē fuerit. f.⁊.c. sillak oē. e.eē.a.⁊ alr non. ⁊ ita ꝓueniēs est ei⁹ ispectio. ¶ Conter dubitabit de ido/ neitate quā ponit in fine q: supi⁹ docuit sumē ꝓñs ſbi p ximū ⁊ ppriū. nūc aūt docet accipe ꝓñs ſbi ulē maxime ⁊ remotū ⁊ ita videt repugnantia docē. Et dōm q̄ supi⁹ docuit ꝓñs a ſbi absolute ⁊ in compando illud ꝓñs ad p̄dicatū. ita. f. q̄ nō sit ꝓñs p̄dicati dz eniz ita ꝓseq ſbm q̄ nō ptū. h̄ aūt docet accipe ꝓñs ſbi qd̄ sit añs ad p̄dicatuz ⁊ nō dicit repugnātia: q: ꝑus loquit de ꝓñtib⁹ ulr postea vo de ꝓñtib⁹: que eadē manētia cōsequit ad añtiū ad ptū.

P Alam autem quoniā per tres terminos ⁊ per duas ꝓpositiones cōsideratio: ⁊ per p̄dictas figuras sillogismi oēs: monstrat enim omni quidez e. ineē. a. quādo ei qd̄ est. c. ⁊ ei qd̄ est. f. idē sumit: hoc aūt erit medium: extremitates aūt. e. ⁊. a. fit enim prima figura: alicui autem quādo. c. ⁊. g. sumit idem. hec aūt postrema figura: mediuz aūt fit. c. g. nulli autez quādo. d. ⁊. f. idem: fit aūt p̄ma figura ⁊ media: nam p̄ma qdem quādo nulli inest. a. Siquidē cōuertit p̄uatiua. f. aūt omni. e. media aūt. d. a. qdem nulli. e. aūt omni inest. Alicui aūt nō ineē: quando. d. ⁊. g. idem fuerint: hec aūt postrema figura. nā a. qdem nulli. g. inerit. e. vo omni. g. manifestū est ergo: quoniā per p̄dictas figuras oēs sillī: ⁊ quoniā non eligēdum: que sunt oibus cōsequētia: eo q̄ nullus fiat sillogismus exipsis. Nam cōstruere quidez oino: nō erat ex sequētibus: p̄uare aūt nō cōtingit per ea que oibus cōsequētia sunt oportet enim huic qdem inesse huic qdez non inesse.

¶ Data arte iueniēdi mediū ad vnūqd̄qz ꝓpositū in hac pte ostēdit ei⁹ sufficiētiā. ⁊ ostēdit q̄ oīs sillⁿ fit ad dicta p̄nª ispiciēdo: ⁊ nō ad alia. ⁊ diuidit in. d. in p̄ª ostēdit q̄ oīs sillⁿ fit per dicta p̄nª. In 2ª cū dicit [manifestū ergo] manifestat q̄ nullus sillⁿ fit per alia. p̄ª in. d. in p̄ª ostendit q̄ oīs sillⁿ siue mō fit per dicta p̄nª. in 2ª cū dicit [eo dē aūt mō ⁊ in necēs.] ostēdit idē de sillⁿ qui est cū mō p̄ª in. d. in p̄ª ostēdit q̄ oīs sillⁿ ostēsiu⁹ fit per dicta p̄nª. in 2ª q̄ oīs sillⁿ ex ypothesi est per dictā artē ibi 2ª. [eo dē aūt mō ⁊ qui ad ipossibile.] p̄ª in duas. in p̄ma oñdit qd̄ dictū est de sillⁿ ostēsiuo penes sex utiles ispectiones in 2ª cū dicit. [manifestū aūt qm̄ ⁊ alie.] oñdit q̄ nō sūt ispectiones alie utiles. p̄ª hēt p̄ncipale ⁊ icidēs in princi pali ostēdit q̄ oīs sillⁿ ostēsiu⁹ fit in aliq̄ triū figurarū p p̄nª dicta sic: ad oēm sillm factū in trib⁹ termis ⁊ duabus ꝓpōnib⁹ sufficūt p̄dicta p̄nª. sed oīs sillus ostēsiu⁹ fit in aliq̄ figura per tres terminos ⁊ duas ꝓpōnes. q̄ ad oēm sillm ostēsiuū sufficūt p̄dicta p̄nª. hui⁹ rōnis p̄⁹ sigt ma/ ⁊ h̄ est. [palā aūt qm̄.] 2⁹ minorē ⁊ h̄ est [⁊ per p̄dictas.] ⁊ cū dicit oēs sillⁿ itelligēdū est h̄ de ostensiuo. 3⁹ maiorē declarat q̄si per iductionē ⁊ pcedit sic. p̄⁹ manifestat q̄ si debeat sillari ulis affirmatiua h̄ erit per p̄maz figurā in ꝓpōnib⁹ duab⁹ ⁊ trib⁹ terminis: q: añs p̄dicati ⁊ ꝓñs ſbi sūt vnū mediū ⁊ p̄z ⁊ h̄ est. [alicui aūt.] 3⁹ manifestat idē de ulī negatiua q: si debeat ꝓcludi nullū. e. eē. a. per mediū. d. f. h̄ pōt eē per scdaz figuraz sic nullū. a. est. d. f. oē. e. est. d. f. ergo nullū. e. est. a. ulr per p̄mā figurā si ꝓūtak maior ⁊ significat ibi sicut significa/ uit in pcedentib⁹. qd̄ ꝑus hēt remouē. d. ab. a. q̄ e⁹. ita q̄ nō imediate sit iste sillⁿ. f. per p̄mā figurā sed mediāte ꝓūsione maioris/ ⁊ h̄ est. [nulli vo qñ. d.] 4⁹ manifestat idē de pticulari negatiua. p̄z ⁊ h̄ est [alicui aūt nō ineē.] 5⁹ ex ista iductione ifert minorē dicēs manifestū esse q̄ oīs sillⁿ ostēsiu⁹ fit per aliquā triū figurarū: in trib⁹ figu/ ris/ ⁊ duab⁹ ꝓpōnib⁹/ ⁊ h̄ est. [manifestū est ergo.] seq tur incidēs in quo iuxta p̄hita remouet quādā iutilem i spectionē medij ⁊ est. q̄ nō dz fieri ispectio ad tale qd̄ se/ quit oia/ ⁊ per tale mediū nō sequit ꝓcl⁹ affirmatiua ga nō sequit si supius de aliquo dz ulr q̄ iferi⁹ dicat de eo dē. nec ēt ꝓcl⁹ negatiua: q: neutra p̄missarū negatiua est accepto tali medio ⁊ h̄ est. [⁊ qm̄ non eligēdū.]

¶ Manifestum est autem quoniam ⁊ alie cōsiderationes que sunt ꝑm electiones inutiles sunt ad faciendum sillogismum: ut si sequētia utrinqz eadem sint: aut que seq tur. a. ⁊ que non ꝓtigit. e. inesse: aut rursuz quecūqz vo possibile inesse utrinqz: non enim fit sillogismus per hec: nam si sequē tia sunt eadem ut. b. ⁊. f. media fit figura: predicatiuas habens utrasqz propositiones. Si autem ea que sequitur. a. ⁊ que nō contingunt. c. ⁊. h. p̄ma erit figura: priuati uam habens eam que est ad minorem extremitatem propositionem. Si autez que cūqz non contingit utrinqz ut. d. ⁊. h. p̄uatiue utreqz propositiones: uel in prima ul in media figura: sic autem nullo modo fit sillogismus.

¶ Postqz ostēderat q̄ oēs sillⁿ ostēsiui fiūt per p̄ncipia dicta ꝑm ispectiones utiles. h̄ ostēdit q̄ nō sunt alie inspectiones utiles/ ⁊ diuidit in. d. in p̄ª remouet tres ispectiones penit⁹ iutiles. in 2ª cū dicit [palā aūt ⁊ que eadez.] remouet duas ispectiones que quodāmō utiles sunt sed nō ꝓueniētes. In p̄ma pcedit sic. p̄mo nūat tres ispectiones oino inutiles/ ⁊ est p̄ma. Si ꝓñs ſbi ⁊ predicati fuerit idem, secūda si antecedens predicati ⁊ extraneum ſbi

sint idē.tertia si extraneū utriusq; fuerit idē ⁊ h̄ est.⌊ manifestū aūt.⌋ scdo dat cās inutilitatis eoꝝ dicēs q; p̄ma inutilis q: p̄m eā accipiunt ambe p̄misse affirmatiue.in 2ª figura 2ª est iutilis q: p̄m eā accipit minor negatiua i p̄ª figura.3ª ēt q: p̄m eā accipiunt ambe ꝓpōnes negatiue siue i 2ª figura siue in p̄ª ⁊ h̄ est.⌊ nō eni fit sill's.⌋

¶ Palam autē q; ⁊ que eadē sumēdū p̄m ꝓsiderationē ⁊ nō que diuersa ꝓtraria:primū qdē:qm̄ medij grā inspectio:medium aūt nō diuersum:sed oportet idē sumere. Deinde ⁊ in qbus accidit fieri sill'm eo q; sumant ꝓtraria:aut nō cōtigētia eidē ineē in p̄dictos omnes reducent modos:ut si b.⁊.f.sint ꝓtraria:aut nō cōtingētia eidez ineē:erit enim his sumptis sill's:quoniam nulli.c.inerit.a.sed nō ex ipsis ß ex predicto modo.nam.b.a.qdē omni.e.ⁿo nulli ierit:quare necesse est idē esse.b.alicui.h. Rursum si.b.⁊.g.nō cōtingat eidē inesse: quoniā alicui.e.nō inerit.a.nam sic media erit figura:nam.b.a.qdē omni.g.ⁿo nulli inerit:quare necesse est.b.idē eē alicui eorum que sunt.h.nā non cōtigere.b.⁊.g.eidem ineē nihil differt: aut.b.alicui.h.idez esse:oia enim sumpta que nō cōtigit.e.inesse. Manifestū ergo quoniā ex istis qdez inspectionibus nullus fit sill'us:necesse est aūt si.b.⁊.f.sint cōtraria:idē eē.b.alicui.h. ⁊ per hec fieri sill'm. Accidit ergo sic inspiciētibus cōsiderare aliā viam necessariaz: eo q; quandoq; latet idētitas eorum que sunt.b.⁊.h.

¶ Loñter remouet duas inspectiones quodāmō utiles ſz nō ꝓueniētes.⁊ est p̄ª si ꝓñs p̄dicati ⁊ ꝓñs sbi ōria fuerit siue exnea pōt sill'ari ul'is negatiua.2ª est si ꝓñs p̄dicati ⁊ añs sbi fuerint ōria pōt sill'ari pticularis negatiua.has ḡ ispectiones remouet per duas rōnes q̄rū p̄ma talis est. Omis ispectio ꝓueniēs est ad aliqd vnū.ſz dicte ispectiōes nō sūt ad aliqd vnū ergo nō sunt ꝓueniētes.huiº rōnis pº ponit medīū ⁊ h̄ est.⌊ palā aūt.⌋ 2º ostēdit illud sic inspectio in ista arte est ad medīū:sed medīū est vnū ⁊ nō plura:q̄re ispectio ꝓueniēs est ad vnū.huiº rōnis ponit maiorē ⁊ minorē ⁊ h̄ est.⌊ pm qdē.⌋ 2ª rō est talis acceptis ōrijs p̄dicto mō nō fit sill's nisi alterū ōrioꝝ fit ꝓñs p̄dicati ⁊ exneū sbi.ſz acceptione ōria p̄dicto mō ꝓtigit latē utrū alterū ōriū sit ꝓñs p̄dicati ⁊ exneū sbi ḡ accipiente ōria p̄dicto mō ꝓtingit latē utrū fiat sill's uel nō.q̄re talis ispectio ōrioꝝ nō fit ꝓueniēs.huius rōnis pº signat maiorē cū sua ostēsione.2º infert ꝓclōnē cōsignādo, minorē cū dicit medīū ergo.sigt aūt maiorē cū dicit.⌊ Dei de ⁊ qbus.⌋ deinde ostēdit eā pº quātū ad p̄mā duarū inspectionū.2º quātū ad scdam.quātū ad p̄mā sic si.b.⁊ f.que sunt ꝓñtia sbi ⁊ p̄dicati fuerint ōria siue exnea cōtingit sill'are.nullū.e.eē.a.sed nō ex ipsis ōrijs inquātuz huiº.sed ex vno ōrioꝝ dicēdū q; est ꝓñs p̄dicati ⁊ exneū sbi.b.enim qd̄ est ꝓñs pti cū repugnet ei qd̄ est.f.repugnat ei qd̄ est.e.q: qcqd repugnat ꝓñti repugnat añti ⁊ cū.b.repugnet ei qd̄ est.e.cōstat q; est aliqd̄.h.⁊ ita pz q; fit sill's per.b.qd̄ est ꝓñs p̄dicati ⁊ exneū sbi ⁊ nō p duo ōria.q̄liter aūt fiat sill's per se pz.⁊ sic pz quo ad p̄mā inspectionē qd̄ ad ōria nō fit sill's nisi p̄m q; vnū ōrioꝝ est ꝓñs p̄dicati ⁊ exneū sbi ⁊ h̄ est.⌊ ut si.b.⁊.f.⌋ Loñter vificat maiorē quātū ad scdam inspectionē dicēs q; si.b.⁊ g.ōria sint cū.b.sit repugnās ei qd̄ est.g.erit in pte repugnās ei qd̄ est.e.q:.g.est aliqd̄.e.⁊ qd̄ repugnat añti pro pte repugnat ꝓñti q̄re.b.est aliqd̄ eoꝝ que sūt.h.⁊ pp h̄ sill'ari pōt aliqd̄.e.nō eē.a.⁊ fiet ꝓsill's in scda figura sic. oē.a.est.b.nullū.g.est.b.ergo nullū.g.est.a. Deinde p̄ncipalis sill's in tertia figura sic nullū.g.est.a.oē.g.est.e.q̄ aliqd̄.e.non est.a.⁊ sic pz q; sill'at per ōria p̄m q; hiº sed per vnū illoꝝ exñs ꝓñs p̄dicati ⁊ exneū sbi.dico pro pte ⁊ h̄ est idē ei qd̄ est vnū ōrioꝝ eē añs sbi ⁊ exneū p̄dicati sicut pz intuēti.sed sic nō exp̄mit in lra sed mō porri ⁊ h̄ est⌊ rursuz si.b.⌋ Loñter iſert ꝓnē ⁊ h̄ ē ⌊ mam g.⌋ ⁊ addit intētionē minoris cū dicit.⌊ accidit g.¶ Dubitatur forte de hoc qd̄ dictū est ip̄m ostēdere sufficiētiam sue artis seorsum in illis de mō ab illis qui sunt ostēsiui ⁊ ex ypothesi:ex hoc enim videt q; iste dīte ostensiuum ⁊ per ipossibile nō sint imediate dīte sill'i.⁊ si h̄ tē demōstratio quā fecit Aꝝ.in p̄cedētib° ad sufficiētiā figurarū ostēdēdā diminuta. Adhuc ex hoc videt q; sill's de mō neq; ꝓtinebit sub ostensiuo neq; sub illo qui est ex ypothesi qd̄ est icōueniēs. Et dicēdū q; tā sill's ostēsiuus q̄z sill's ex ypothesi pōt fieri sup ꝓpōnes de ineē ⁊ ꝓpōnes de mō.⁊ si cōsiderent p̄m q; fuerūt in utrisq; sunt imediate dīte sill'i ⁊ sic accipiunt supius in sufficiētia figurarū ostēsa.pōt ēt uterq; ꝓsiderari ut m̄ factº in ꝓpōnibº de ineē ⁊ sic cōsiderat hic cū ostēdit pº sufficiētiā sue artis in sill'o ostēsiuo ⁊ sill'o ex ypothesi sup ꝓpōnes de inesse.2º sup ꝓpōnes de mō. ¶ Loñter querit cū duplex sit dispō formalis in sill'o.s.modus ⁊ figura ⁊ sunt iutiles ispectiones ꝓtra modū q̄re nō sūt alie iutiles peccātes ꝓtra figurā. Et dicēdū q; h̄ est q: due ꝓpōnes facte in tribº termīnis per sitū terminoꝝ ex necessitate determinat figuraz: sed nō.sed de necessitate determināt modū.⁊ si abeēt figura nulla eēt dispō ad sill'm ⁊ ideo quātū ad figurā nulla inspectio. ¶ Ulterius forte querek cū ad moduz exigant duo.s.q̄litas ⁊ quātitas ⁊ sunt quedā inspectiones iutiles peccātes cōtra q̄litatē q̄re nō sunt sill'r aliqe peccātes ꝓtra quātitatē. Et dicēdū q; h̄ est q: collo ꝓñtis ad añs ⁊ eꝝ ⁊ extremoꝝ ad iuicē facit semp ul'em ꝓpōnez: vñ per inspectionē ad illa de necīo sumunt ul'es ꝓpositiones nisi cōuertant.sed dū pōt accipi ꝓpō ul'is non fit peccatū circa modū penes quātitatē ⁊ tō nulla inspectio ad añtia ⁊ ꝓñtia exnea quo ad quātitatē ꝓpōnū nisi conuertant ꝓpōnes:quo ad q̄litatē aūt peccāt alie sicut pz. ¶ Loñter dubitabit de vna iutiliū ispectionū.illa enim que sumit añs p̄dicati ⁊ extrāeū sbi videt eē utilis sic nullū.c.h.est.e.oē.c.h.est.a.ergo aliqd̄.a.nō est.e. Et dicendū q; hoc mō utilis est.s.ad sill'andū sbm de p̄dicato:sed nō est utilis ad sill'andū p̄dicatū de sbo.s.a.de.e.q: 2º cōuerti nō pōt cū sit pticularis negatiua ⁊ tō reputat Aꝝ. talē ispectiōes iutilē. ¶ Adhuc queri pōt q̄re Aꝝ.remouet duas inspectiones que sunt ad ōria cū in lra cōcedat ipsas utiles eē. Et dicēdū q; nō remouet ipsas eē utiles sed eē cōueniētes nō sunt enim ꝓueniēter assignate cuz possit latere an per illas fiat sill's sicut ostēdit. ¶ Sed cōtra videt q; cōueniētes sint sic si oppositū de opposito ⁊ ꝓpositū de ꝓposito:sed ispicē ad medīū vnuz ⁊ ad ōria. media opponunt.s.ir sill'are ꝓnē negatiuā ⁊ ꝓnē affirmatiuā.cū ergo affirmatiua 2º sill'et per ispectionem ad vnū.negatiua sill'abit per inspectionē ad plura alia ōria Adhuc affirmatiua 2º sill'at per aliqd ꝓueniēs utriq; extremoꝝ ergo per oppositū ut videt negatiua sill'ari dz p illud qd̄ differt ab utroq;:q̄re ul'accipiet id qd̄ est extraneū utriq; ad sill'andū negatiuā.uel accipiet aliqd conueniens minori ⁊ differēs a maiore.uel aliqd cōueniēs maiori ⁊ differēs a minore.sic enim accipiet differētia

utriusq; extremitatis ad alterã: ⁊ ita fillat negatiua 2° in
spiciẽdo ad multa que sunt ꝓtraria. Et dicẽdũ q̃ ois 2°
fillat per ispectionẽ ad vnũ sicut vult Aꝗ. ¶ Ad ꝑmus
oõm dicẽdũ q̃ illa ꝓsideratio iutilis est cũ sub vno oppo
sitoꝝ ex pte vna ꝓtinet utrũq; oppositoꝝ ex pte affirma
tiua. vbi gra. mortale ꝓtinet sub se rõnale ⁊ irrõnale ⁊ iõ
nõ ualet. si rõnale ⁊ irrõnale sunt opposita mortale ⁊ im
mortale ⁊ oẽ irrõnale est mortale ergo oẽ rõnale est im
mortale. Sil'r aũt est in opposito q: taz 2° affirmatiua q̃z
negatiua ꝓcludit per ispectionẽ ad mediũ ⁊ ita sub vno
oppositoꝝ ex pte vna ꝓtinet utrũq; oppositoꝝ ex pte al
tera. ¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ q̃ nõ ualet si affirmatiua fillet p
aliqd ꝓuenies utriq; extremoꝝ q̃ negatiua fillat per ali
qd differẽs ab utroq; neẽe est eni si dz ꝓcludi extremuz
de extremo per mediũ q̃ ipsum vni ꝓuenit ad minus si
cut prius habitum est.

Q dẽ aũt mõ se hãt ⁊ qui ad ipossi
e bile deducũt fillʼi ostẽsiui: nã ⁊ ipsi
fiunt per sequẽtia: ex q̃bus ꝓñs est
utrũq; ⁊ eadẽ ꝓsideratio in utrisq;: nã qd
mõstrat ostẽsiue ⁊ per ipossibile est fillare
⁊ per eosdẽ terminos: ⁊ qd per ipossibile ⁊
ostẽsiue: ut qñ. a. nulli. e. inest: ponat enim
alicui ineẽ ergo qñ. b. oi. a. a. aũt alicui. e. ⁊
b. alicui. e. inerit: sed nulli inerat. Rursum
qñ alicui inest. Si nulli. e. inest. a. e. aũt oi
g. nulli. g. inerit. a. sed oi inerat. Sil'r autez
⁊ in alijs ꝓpositis: semp enim erit in oib⁹
per impossibile ostẽsio ex sequẽtibus: ⁊ q̃
bus est ꝓñs utrũq; ⁊ in vnaquaq; ꝓpõne
eadẽ cõsideratio: ⁊ ostẽsiue uolẽtis fillare
⁊ ad impossibile deducere: nã ex eisdẽ ter
mis utreq; demõstratiões: ut si oñdit nulli
e. ineẽ. a. qñ accidit ⁊. b. alicui. e. ieẽ qd est
ipossibile. Si sumptũ sit. e. qdẽ nulli. a. aũt
oi ineẽ. b. manifestum qñ nulli. e. inerit. a.
Rursuz si ostẽsiue sillogizatũ fuerit. a. ineẽ
nulli. e. ponẽtib⁹ ieẽ per impossibile mon
strabit nulli ineẽ. Sil'r aũt ⁊ in alijs. In oi
bus enim necesse est ijs qui per impossibi
le cõem aliquẽ sumere terminũ: aliũ a po
sitis ad quẽ erit fill's mẽdacij: q̃re cõuersa
ea ꝓpõne altera aũt sil'r se hãte ostẽsiuus
erit fill's per eosdẽ terminos.

¶ In pte ista ostẽdit Aꝗ. oẽm fillm ex ypothesi fieri ispi
ciẽdo ad dicta ꝑncipia. s. añtia ⁊ ꝓñtia exnea. ⁊ diuidit in
duas. in ꝑ ostẽdit ꝑ de fillo ex ypothesi qui est ad ipossi
bile. in 2ª cũ dicit. ⌊ In alijs aũt fillis. ⌋ ostẽdit idẽ de ali
is fillis ex ypothesi. ꝑ hẽt ꝑncipale ⁊ ĩcidẽs ibi. ⌊ differt
aũt ostẽsiuus. ⌋ in ꝑ ostẽdit oẽm fillm ducẽtẽ ad ipossi
bile fieri tuꝝ dicta ꝑn. sic oẽ qd demrat oñsiue demrat
per ipossibile ⁊ in eisdẽ termis ⁊ e2°. sed ois fill's oñsiu⁹
fit per dicta ꝑn ut ꝑus ostẽsuz est. ergo ois fill's qui est p
ipossibile fit per dicta ꝑn. hui⁹ rõnis ꝑ⁹ ponit ꝓnẽ ⁊ ꝑ ẽ
⌊ Eodẽ aũt mõ. ⌋ ⁊ assignat minorẽ cũ dicit ostẽsiuus. 2°
ponit maiorẽ ⁊ ꝑ⁹ ponit ⁊ ꝑ est. ⌊ nã qd demrat. ⌋ oñdit
aũt maiorẽ ꝑ⁹ declarãdo quõ aliqd fillat per ipossibile.
2° quõ idẽ demrat ostẽsiue ⁊ in eisdẽ terminis cuz dicit.
⌊ ut si. a. ostẽsum est. ⌋ in ꝑ pcedit sic. ꝑ⁹ docet quõ ulis
negatiua demrat per ipossibile sic si debeat denoiari. nl
lũ. e. eẽ. a. accipiat oppositũ cũ aliquo noto ⁊ cõcludit ex
eis manifeste falsum sic. oẽ. a. est. b. illud est manifeste ue
rũ aliqd. e. est. a. ꝑ est ypothesis ergo aliqd. e. est. b. sed ꝑ
est manifeste falsum. sit ita q̃re ypothesis est falsa. ⁊ ita et⁹
oppositũ est ueruz. s. nullũ. e. est. a. ⁊ ꝑ est. ⌊ ut qñ. a. ⌋ 2°
idẽ docet de ꝑticulari affirmatiua. si enim ostẽdi debeat
aliqd. e. eẽ. a. accipiat oppositũ cũ aliquo noto sic. nulluz
e. est. a. oẽ. g. est. e. ergo nullũ. g. est. a. sit hoc falsum q̃re
ypothesis falsa ⁊ oppositũ uerũ. s. aliqd. e. est. a. ⁊ hoc est.
⌊ rursum qñ. ⌋ 3° cõcludit ul'r sic eẽ in oi ꝑpõne demõ
strãda. ubiq; enim idẽ modus est ⁊ in oib⁹ inspiciat ad
añtia ⁊ ꝓñtia ⁊ exnea siue demrek oñsiue siue ducat ad i
possibile ⁊ ꝑ est. ⌊ sil'r aũt ⁊ in alijs. ⌋ Conter docet q̃liter
eadẽ 2° fillat oñsiue i eisdẽ termis ꝑcedit sic. ꝑ⁹ dicẽ q̃ cũ
ostẽsa fuerit ꝑ 2° nullũ. e. est. a. per ipossibile ducẽdo ad
ꝑ incõueniẽs q̃ aliqd. e. sit. b. põt eadẽ fillari ostẽsiue si
accipiat oppo^m false ꝓnis p:o minore sic. oẽ. a. est. b. nl
lũ. e. est. b. ergo nullũ. e. est. a. ⁊ e2° si accipiat oppositu
huius uere ꝓnis p:o ypothesi cũ maiori ꝓpõne poterit
idẽ fillari per ipossibile sicut dictũ est ⁊ ꝑ est. ⌊ ut si osten
sum est. ⌋ 2° docet simil'r eẽ in alijs. est enim ulis regula
q̃ accepto opposito ꝑncipalis ꝓnis cũ aliquo uero ad i
possibile ducet. ⁊ ita ostẽdit ꝓpositũ per ipossibile. acce
pto aũt opposito ꝓnis fillʼi ad ipossibile que ẽ manifeste
falsa cũ eodẽ ꝓo fillat ꝓpositũ ostensiue. vñ fill's ostẽsiu⁹
⁊ fill's ad ipossibile coicãt vnã ꝑmissarũ ⁊ uterq; accipit
oppo^m ꝓnis alterius ⁊ ꝑ est. ⌊ sil'r aũt ⁊ in alijs. ⌋

¶ Differt aũt ostẽsiuus ab eo q̃ ad impos
sibile: quoniã in ostẽsiuo qdẽ ꝑm ueritatẽ
ambe ponunt ꝓpositiones: in eo autẽ qd
ad ipossibile: falsa vna: hec ergo erũt ma
gis manifesta per sequẽtia quãdo de im
possibili dicemus: nũc autẽ intãtum nobis
sit manifestũ qñ ad hoc ꝑspiciẽdũ: ⁊ ostẽ
siue uolẽtib⁹ fillare ⁊ ad ipossibile deducẽ

¶ Sequit incidẽs q: enim iã sigũt ꝓuenientiã fillʼi ostensi
ui ad fillm ad ipossibile ne putes q̃ penit⁹ idẽ sint ꝑ re
mouet dicẽs q̃ differũt in hoc q̃ ostẽsiuus accipit utrãq;
ꝓpõnẽ uerã. fill's aũt ad ipossibile accipit alterã fallam ⁊
erũt manifestiora que nũc dicunt per ea que dicent in
2° huj⁹. nũc aũt tñ intẽtio est q̃ ois fill's fit per inspectio
nẽ ad añtia ⁊ ꝓñtia ⁊ exnea: ⁊ attẽdẽdũ est ꝑ q̃ Aꝗ. vult
fillm oñsiuũ uere hẽre utrãq; ꝑmissã uerã. in ꝑ eni exclu
dit fillz ex falsis a fillo ostẽsiuo ⁊ ꝑ ẽ. ⌊ differt aũt oñsiu⁹. ⌋

¶ In alijs aũt fillis qui sunt ex ypothesi ut
quicũq; ꝑm trãsumptionẽ aut ꝑm qualita
tem in subiectis nõ in ꝑoribus sed in tran
sumptis erit cõsideratio. modus aũt ispe
ctionis idẽ. Cõsiderare aũt opz ⁊ diuidere
quot modis sunt qui ex ypothesi: mõstrat
ergo vnaquaq; ꝓpõnũ sic. Est autez alio
mõ fillare horũ ut ulia per ꝑticularia ispe
ctione ex ypothesi. Si enim. e. ⁊. g. eadem
sunt: solũ aũt. g. sumat. e. si ineẽ omni. e. in
erit. a. ⁊ rursum si. e. ⁊. d. eadẽ: de solo au
tem. g. prediceẽ. e. quoniã nulli. e. inerit. a.
ut manifestum est.

¶ Conter ostẽdit q̃ alij fillʼi ex ypothesi ab eo qui est per i
possibile fiũt ispiciẽdo ad dicta ꝑncipia. s. añtia ⁊ ꝓñtia ⁊
exnea ⁊ ꝑcedit sic. ꝑ⁹ dicit q̃ oẽs fillʼi alij ex ypothesi sic

sunt ut silli ex ypothesi qui sunt ꝑm transumptionem ⁊ qui sunt ꝑm qualitatez in substãtijs ⁊ fit in hijs inspectio ꝑm artem predictam non quãtum ad principales ꝓnes qꝫ ipse ex ypothesi accepte sunt. si quãtum ad ꝓnes a q bus redimus super principales ꝓnes tales enim sillo/ giçate sunt/ ⁊ h̃ est. ⌊ In alijs autem sillogismis. ⌋ secũdo dicit q̃ ad hoc aliter sillogiçat aliqd ex ypothesi ut quã/ do sillogiçat per regulam que docet sillogiçare particu larem cum hac ypothesi q̃ accipiat antecedẽs ꝑbi cõuer tibile ei ut si debeat sillogiçari omne. e. esse. a. ⁊ accipiat antecedẽs utriusq̃ idem scilicet. c. g. si h̃ antecedẽs. g. cõ uertat ei qd̃ est. e. non solum particularis sed etiam uls ꝓ sillari põt sic omne. c. g. est. a. omne. e. est. c. ergo om/ ne. e. est. a. similr sillogiçat vniuersalis negatiua si idem sit antecedẽs ꝑbiecti extraneum predicati h̃ supposito q̃ antecedens ꝑbiecti sit cõuertibile ꝑbiecto ⁊ h̃ est. ⌊ est au tem alio modo. ⌋

¶ Eodem autem modo ⁊ in necessarijs: ⁊ in contingentibus: nam eadem conside ratio ⁊ per eosdem terminos ordine con tingentium inesse sillogismum. Sumen/ dum aũt ⁊ in contingentibus: ⁊ que non sunt: possibilia aut inesse: est enim: quo/ niam ⁊ per hoc fit contingentis sillogis/ mus. Similiter autem se habebit ꝓ ma da/ lena/ ⁊ in alijs predicamentis. sal. te. bon.

¶ Postq̃ ostẽsum est sillogismum sine modo fieri inspici endo ad ꝑdicta ꝑncipia idez manifestat h̃ de sillogismo qui est cum modo dicẽs q̃ in sillogismo de necessario ⁊ contingẽti eodem modo inspiciẽdum est ad antecedẽ tia ꝓnꝫtia ⁊ extranea sicut in sillogismo de ineẽ. ex eisdez enim terminis ⁊ eodem modo ordinatis nisi q̃ supad/ dit modus fit sillogismus de ineẽ/ ⁊ sillogismus de mo/ do/ ⁊ dicit q̃ oportet adhuc accipe cõtingens sicut acce/ ptum est in generatione sillogismoꝝ de ꝓtingenti. s. pro eo qd̃ est non necessariuz. ⁊ addit q̃ eodẽ mõ est de om/ ni sillogismo in quolibet modo predicãdi. omnis enim fit inspiciendo ad añtia ⁊ ꝓnꝫtia ⁊ extranea ⁊ h̃ est ⌊ eodẽ autem modo. ⌋

m Manifestum ergo quoniam non so lum possibile est per hanc viam fie ri omnes sillogismos. sed ⁊ per ali am: impossibile omnis enim sillogismus ostensum est: quoniam per aliquam pre/ dictarum figurarum fit: has autem non contigit per aliam constitui: q̃ per conse/ quentia: ⁊ quibus consequens est vnum/ quodq̃: ex hijs enim propositiones ⁊ me dij assumptio: quare nec sillogismum pos sibile fieri per alia.

¶ Postq̃ ostẽsum est q̃ oꝫ sillogismus fit per dicta prin/ cipia ⁊ per dictam artem. hic ostẽdit q̃ nullus fit per artẽ aliam. ⁊ diuidit in duas. in ꝑma ostendit ꝓpositu. in se cunda concludit corem ibi. ⌊ ergo methodus. ⌋ In pri/ ma sic procedit. primo proponit ꝓnem ⁊ h̃ est. ⌊ mani/ festum ergo. ⌋ secundo ostendit eam sic. omnis sillogis/ mus est per aliquam trium figurarum ut ostẽsum est. sed nullus sillogismus alicuius trium figurarum fit nisi per artem predictam: ergo huius rõnis primo ponit maiorẽ ⁊ h̃ est. ⌊ omnis enim sillogismus. ⌋ secũdo minorem/ ⁊ h̃ est. ⌊ has autem cõtingit. ⌋ tertio infert ꝓnem ⁊ h̃ est. ⌊ quare nec sillogismum. ⌋

¶ Ergo methodus quidem eadem est ⁊ circa philosophiam ⁊ circa artem quam/ libet ⁊ disciplinam: oportet enim que in/ sunt circa vnumquodq̃ colligere: ⁊ hijs q̃ plurimum abundare: ⁊ hoc per tres ter minos: considerare destruentem quidem sic: construentem ꝯo sic: ⁊ ꝑm ueritatem: ex his que ꝑm ueritatem descripta sunt in esse: ad dialeticos autem sillogismos: que sunt ꝑm opinionem. Principia autem sil logismorũ vniuersaliter dicta sunt: ⁊ quo modo se habeant: ⁊ quomodo oportet in quirere ea quatenus non inspiciamus ad omnia ea que dicta sunt: neq̃ ad eadem construentes ⁊ destruentes ab omnibus aut aliquibus sed ad pauciora: aut ad de/ terminata.

¶ Consequẽter cõcludit corelarium inde manifestum ex quo enim per artem ꝑdictam fit omnis sillogismus. sil/ logismus autem est instrumẽtuz ad usum omnis doctri ne ⁊ omnis discipline cõcludit q̃ eadem est cõsideratio generalis ad sillogiçãdum in omni scientia ⁊ doctrina. semp enim cõsiderãdum est ad antecedẽtia ⁊ cõsequen tia ⁊ extranea. in diuersis tamen sciẽtijs diuersus est mo dus specialis huius cõsiderationis: ⁊ oportet aliter consi derare uolenti ꝓstruere/ ⁊ aliter uolenti destruere. ⁊ per hanc cõsiderationem accipiende sunt propositiones ne/ cessarie in demõstratiuis ⁊ ꝑbabiles in dialeticis ⁊ h̃ est ⌊ ergo methodus. ⌋ ⁊ intelligo ibi per ꝑbiam metaphisi cam/ per artem sciẽtias rationales/ ⁊ per disciplinas qua driuiales scientias ⁊ naturales. Consequẽter epilogat di cens q̃ iam dicta sunt ꝑncipia vniuersalia sillogismoruz ⁊ quomodo se habeãt ⁊ quomodo oportet ea accipere. ⁊ addit huius causam dicens. q̃ h̃ determinata sunt ut nõ fiat inspectio ad omnia indifferẽter. quando sillogiçatur aliqua ꝓ. sed ad quedam pauca ⁊ determinata ut etiam non fiat inspectio ad eandem construẽdo ⁊ destruendo uel sillogiçãdo vniuersale uel particulare. sed ut patet ad que inspiciẽdum indeterminate in omni ꝓne cõcludẽ/ da siue vniuersali siue ꝑticulari siue affirmatiua siue ne/ gatiua ⁊ h̃ est. ⌊ Principia autem sillogismorũ. ⌋ ¶ Du bitat hic de eo qd̃ dicit q̃ oẽ demõstratum ostensiue po test demõstrari per impossibile ⁊ eꝓ. prima enim prin/ cipia si negata fuerint demõstrari possunt per impossibi le non tamen ostensiue eo q̃ omnis ostensiua demon/ stratio est ex simpliciter prioribus ⁊ primis ꝑncipijs nõ sunt aliqua priora. Et dicẽdum q̃ demõstratio potest ac cipi proprie ꝑm q̃ est sillogismus faciens scire rem per causam ⁊ de tali non intelligit Aꝫ. sed de tali ꝓcedit op positio. ul̃ potest accipi cõmuniter pro omni sillogiçatio ne ostensiue/ ⁊ sic loquit hic/ ⁊ sic contingit demonstrare prima principia ostensiue. facta enim demõstratione per impossibile si accipiat oppositum false ꝓnis cum non accepto in sillo ad ꝓpossibile sillabit ostẽsiue nõ per cãm sed per sillogismũ. ¶ Conter querit de eo qd̃ dicitur q̃ in sillo per impossibile oportet accipe medium tm̃ aliuz ab extremis ꝓnis ꝑbãde per impossibile sicut in ostẽsi uo. hoc enim videt falsum sic. sillek nullũ. e. eẽ. a. ostensi ue sic oẽ. a. est. b. nullũ. e. est. b. ergo nullũ. e. est. a. h̃ acci/ pit aliq̃ mediũ ab extremis. s. b. deinde ostẽdat idẽ per impossibile. sic oẽ. a. est. b. quoddã. e. est. a. ergo quoddã e. est. b. sed hoc est falsum ergo ꝓthesis falsa ergo ⁊c. in

hoc sillo me^m est hocipsum.a.sed.a.est vnū extremorum
ꝓnis ꝓbāde.nō aūtin sillo ducēte ad impossibile cui^o
oppositū dixit. Et dicēdū ꝙ alius est sillis per impossibi/
le ⁊ sillis ad impossibile.sillis enim ad impossibile est qui
accepto opposito eius qd ꝓncipaliꝝ intēdit ut manifeste
noto sillogiçat impossibile.sillus aūt per impossibile est
qui ex falsitate ꝓnis cōcludit ypothesim eē falsam:⁊ ita
ꝓpositū eē uerū.Dicēdū igit ꝙ sillis ad impossibile non
sumit mediū aliqd ab extremis ꝓnis ꝓbāde sicut ostē/
sum est.nec est idem me^m ipsius ⁊ sillī ostēsiui.sillis aūt
per impossibile accipit idē pro medio qd sillis ostensiuus
me^m enim sillī ostēsiui est.b.⁊ sillus per impossibile ad
b.terminatum sillat ꝓpo^m.Dicēdū igit ꝙ sillus per im
possibile accipit terminū aliū ab extremis ꝓnis ꝓbāde
s.eūdem quē ⁊ sillis ostēsiuus ad quem.s.terminum me
diuꝫ fit sillogismus mēdacij.s.sillis ducēs ad impossibile.
sillis aūt ad ipossibile cōcludit falsum terminatū ad illuꝫ
terminū qui mediuꝫ erat in sillo ostēsiuo.vbi gra in pre/
dicto ex^o.a. ¶ Cōsiter forte dubitabit de eo qd dixit sil/
logismū ex ypothesi qui fit ꝑm trāsumptionē termini fie
ri per ꝓncipia dicta.ois enim sillis ex ypothesi est ꝑm trā
sumptionē qꝫ videt ꝙ in oi fiat sillis ad ꝓnē nō ꝓncipa/
lē.⁊ ab illa ulterius trāsūptio ad ꝓnē ꝓncipalē.Et que/
rit ēt qd intēdit per sillm ex ypothesi factū ꝑm q̄litatem in
ſbijs.Adhuc cū due sint ꝓnes ꝓmi sillī ex ypothesi ⁊ fre
quētius ad ꝓmā illarū fit sillis ⁊ nō ad scdam.q̄re quo ad
ꝓnē ꝓmā inspiciēdū est ꝑm dicta ꝓncipia ⁊ non quo ad
scdam cui^o oppositū dicit. ¶ Ad ꝓmū dicēdū ꝙ transū/
ptio pōt dici coiter ubiqꝫ fit trāslatio ab vno ad aliud ut
ad ꝓnē nō ꝓncipaliꝝ intētā ad ꝓnē ꝓncipaliꝝ intētā ⁊ sic
ꝓcedit obiectio.sed sic nō loquit hic.aliꝝ aūt accipit tran
sūptio ab aliquo magis noto ad minus notū ꝑm ꝙ fit lo
cus a trāsumptione ⁊ sic dicit hic aliqs eē sillis ex ypothe
si qui fit per trāsumptionē ⁊ est ille solū qui fit per locuꝫ
a trāsumptione a magis noto ad minus notum.⁊ sic nō
ois sillis ex ypothesi fit ꝑm trāsumptionē. ¶ Ad aliud di
cēdū ꝙ sillis ex ypothesi dicit eē ꝑ qualitatē in ſbijs ubi
vo sillat hitudo uel aliq̄ hi^o dispō iter extremū ꝓncipalis
ꝓnis ⁊ ꝓnē illā a qua tēdimus sup ꝓncipalē ꝓnē per
quā dispōnē ex ypothesi cōcludimus ꝓnē ꝓncipalē ex
ꝓclone nō ꝓncipali ꝑus sillata.hoc autē accidit in loco a
sillia ꝓportione a maiori a minori a cafib^o a cōiugatis ⁊
cōsilib^o.Et tertiū soluit per hoc ꝙ ꝓ^o ex ypothesi ꝓo: est
ꝑm intētionē ⁊ ad illam nō inspiciēdū ꝑ dicta principia:
qꝫ nō sillat sed ad reliquā. ¶ Adhuc forte dubitaret ali/
quis q̄re nō ostēdit sillm ex falsis ⁊ circularē ⁊ ostēsiuuꝫ
⁊ illū qui est ex oppositis fieri per dicta ꝓncipia sicut illū
qui est ad ipossibile. Et dicēdū ꝙ sillis ex falsis quodam
mō ostēsiuus est si extēdat nomē sillī ostēsiui qꝫ ex dua/
bus ꝓmissis vnū tm cōcludit.circularis ēt ostensiuus est
quātū ad vnū quēqꝫ sillm exīte in ipo seorsum.quersitu^o
aūt ⁊ qui est ex oppositis cōtinētis sub sillo per impossi/
bile coiter dicto:⁊ ita sufficiēter ꝑ de oibus hijs ꝙ fiant
per ꝓn^a dicta per ea que ipse determinat. ¶ Ulteri^o for/
te dubitabit de eo qd dicit hāc artē cōem eē ad oēm sciē
tiā ⁊ ad oē ꝓpositū terminādū.dicit enim ꝓ^o thopicoruꝫ
ꝙ nō est quērēda methodus uliis in oib^o eo ꝙ si aliq̄ ta
lis rō eēt iutilis eēt ⁊ icerta. Adhuc in ꝓ^o elenchoꝝ dicit
ꝙ q̄ꝫuis oia vni^o gnis eēnt nō tm possibile est oia sub eis
dē eē ꝓncipijs:q̄re nō erūt eadē ꝓncipia ad oēs sciētias.
Adhuc si per ꝑ artē cōtigit iuenire ꝓpōnes necessarias
in demstratiuis ⁊ ꝓbabiles in dialeticis: ut ipse dicit i lit/
tera.supfluū est docē inuētionē demstratiuarū ꝓpōnuꝫ in
li^o posterioꝝ uel dia^coꝝ in thoꝑ. ¶ Ad ꝓ^m dicēdum ꝙ
per artē hic hitā accipiēdū est mediū sillocū coiter ad ter
minādū accnis uel gen^o uel ꝓpriū uel diffinitionē.ꝑ artē
aūt in thopicis hitā accipiēdū est mediū ad terminādūꝫ
accnis ex ꝓprijs accnitis.⁊ me^m ad terminādū gen^o ex ap
ꝓbatis ipsi gnī ⁊ sic de alijs.ars aūt thoꝑ.addit sup ar/
tē istā ispectionē ad ea que approbata sūt vnicuiq̄ ꝓto
⁊ sic logꝝ Aꝝ.i thopicis dicēs ꝙ nō est q̄rēda methodus
uliis ad oia ꝓdicata.s.que fit ex approbatis vnicuiqꝫ illoꝝ
⁊ ꝑ ꝓpa vnicuiqꝫ demstrans illoꝝ vnūqdqꝫ.hic autē vult
vnā eē methodū uliem oib^o que ꝓsideret ꝓncipia coia ad
vnūqdqꝫ ⁊ nō descēdat ad ꝓpriā ⁊ spālē nām vniuscuiusꝫ.
¶ Ad 2^m dicēdū ꝙ ꝑ qd dicit in elēchis hēt itelligi de
ꝓncipijs ꝓprijs demstrationū nō aūt de coib^o:coia eni ꝓn
cipia eadē sūt apud oēs scias.ꝑa aūt eadē eē est ipossi/
bile sic ostēdit in ꝓ^o poste^r.hic aūt logꝝ de ꝓncipijs coi/
simis sillisticis. ¶ Ad 3^m dicēdū ꝙ ꝑ artē istā habet mo
dus cois accipiēdi ꝓpōnes nēcias ⁊ ꝓbabiles:ꝙ manet
idē in ḡnali apud dia^lia ⁊ demstratiua/modus tm spālis ⁊
diūsus hēt ex nēcitate supaddi accipiēdo ꝓpōnes ꝓba/
biles ⁊ demstratiuas ⁊ isti modi differētes speciales deter
minant in thopicis ⁊ posterioribus ⁊ ita nō supfluit ars
inuēta data in posterioribus ⁊ in thopicis.

S Ecundum autem singulum eligere eorum que sunt ut de bono ⁊ disciplina specialia autez in vnoquoq̄ sunt plura quia principia quidem que sunt circa singularia ⁊ que experimēti est tradere:dico autem ut astrologiam quidem experientiam astrologice disciplinē: sumptis enim sufficienter apparentibus sic sunt astrologice demonstrationes.Similiter autem circa aliaꝫ quamlibet se habet ⁊ artem ⁊ disciplinam.Quare si sumātur que insunt circa singula: nostrum est iam demonstrationes prompte declarare: si enim nihil ꝑm historiam omittatur: eorum que subtiliter ⁊ uere insunt rebus habebimus de omni cuius quidem est demonstratio hanc inuenire:⁊ demonstrare:cuius autem non nata est demonstratio hec facere: manifestum vniuersaliter ergo quomodo oportet propositiones eligere:pene dictum est.studiose autem per transiuimus in eo negocio quod circa dialeticam est.

¶ Postq̄ꝫ determiauit viā accipiēdi ꝓn^a coia ꝓnter deter
minat viā accipiēdi ꝓn^a ꝓpa breuiter expediēs se.qꝫ in fi
ne posterioꝝ de via i ꝓncipijs cōplete est determiaturus
⁊ ꝓcedit sic.ꝓ^o dicē ꝙ diūse sūt ꝓsideratiōes ad ꝓpa ꝓn^a i
uestigāda circa vnūqdqꝫ.⁊ itēdit ꝙ via in ipsa fit per se/
sum.ſ qꝫ ex multis sensib^o fit vna memoria:⁊ ex memo
ria multiplicata fit expimētū:⁊ iō dicit ꝙ ꝓpa ꝓn^a circa
vnāquāqꝫ sciam expimēto accipiunt ⁊ ostēdit inductiue
dicēs ꝙ ꝓn^a astro^ca iuēta sūt ꝑ expiētiā in ea que sillī est i
oi arte ⁊ disciplina ⁊ hec est. ⌊ ꝑm singulū aūt. ⌋ ꝓ^o cōclu/
dit ex ꝑ ꝙ ꝓpa iuēta ꝑ artē hic tradita ordināda sūt i sillo
⁊ demstratiōe.ꝑ artē eni istā est manifestare utrū mediū i
uētū cōpetat ad ꝓcludēdū aut nō/⁊ sic per ipsam ordinā
dū est me^m cū extremis ꝓnis ꝓbāde.s.sillī uel demstra
tiōis ⁊ ꝑ est. ⌊ q̄re si sumant. ⌋ Et nō ꝙ in lra accipit hi/
storia pro narratiōe vitatis.dicē ēt subtiliꝝ:qꝫ ꝓpa ꝓn^a ita
ꝓpinq̄ sūt rei ꝙ de facili discernunt ⁊ dicē ⌊ uere. ⌋ qꝫ ue
re ⁊ nēcio ret isita.ꝓnter epilogat dicēs ꝙ pene dictū est
quomodo accipiēde sunt propōnes ad vnūqdqꝫ ꝓposi
tū terminādū uliꝝ ⁊ sbtiliꝝ:expōꝫ ponit ei^o qd pene dicēs

q distinctius determinata est acceptio ꝓpõnũ ad vnũ/ quodq; ꝓpositũ in negõ illo qd̃ est circa dia^{cam} ⁊ ℏ est. ⌊ uſr ergo quo. ⌋ ¶ Dubitaret forte aliqs ℏ quomõ ꝑn cipia ꝓpria sciẽtiarũ per sensum uel expimẽtum possint accipi. ꝑncipia enim uſia sunt: sensus aũt tm̃ modo singu lariũ est sicut habet in posterioribus. Adhuc expimẽtũ est opatio singularis circa singularia ad aliqd inuenien dũ q̃re cũ ꝑn^a sint uſia ⁊ nõ singularia nõ accipient per expimẽtũ. Et dicẽdũ q nõ itẽdit Aſt. q ꝑn^a accipiant p sensuꝫ imediate ſz q sensus sit via q̃dã remota ⁊ occasio ducẽs in ꝑn^a. q: ex sentire ꝓuenit q nos memoramus ⁊ ex multiplicata memoria fit expimẽtũ ⁊ per expimẽtũ accipit uſe qd̃ est ꝑn^m scie. ⁊ ita sensus est via quedaꝫ in ꝑncipia ualde a remotis ⁊ nõ accipiunt ꝑncipia per ipſz imediate/ ⁊ ita pz ꝑmũ. ¶ Ad 2^m dicẽdũ q expimẽtum põt dici ſiſis opatio circa aliqd sensibile ad aliqd inuenẽ dum uel manifestãdũ/ ⁊ sic nõ accipit hic sed dicit expi/ mẽtũ ℏ collo facta ꝑm rõnẽ multoꝫ pensatoꝫ ⁊ memori ter retẽtoꝫ ut ex eis accipiat aliqd oibus ſil cõe qd̃ gdez cõe uſe est/ ⁊ sic loquit hic de expimẽto. vñ expimẽtuꝫ ut hic dicit ẽ id p qd̃ imediate accipit ante uſe. ¶ Adhuc dubitabit q: dicit q ꝑncipijs ꝓprijs inuẽtis per artẽ istã scimus inuẽta ordinare. q̃re videt supfluere doctrina po sterioꝫ q: ℏ tradit ordinatio medij demõstratiui ⁊ ei^o in/ uẽtiõ cũ nõ plus exigat ad demõstrationẽ. Et dicẽduꝫ q nõ tradit hic inuẽtionẽ medij demõstratiui neq; ꝑncipi/ um demõstratiuũ nisi in uſi. breuiter trãseũdo ⁊ solũ tan gẽdo. In posterioribus aũt ista specialr doceri debent ⁊ ẽt resolutio specialis demõstrationis ⁊ nũm eius ſz oẽs eius cõditiones debẽt ibi doceri que hic non docent. or dinatio ꝟo medij cũ extremitatibus que facit modũ ⁊ fi/ gurã hic tradita est nec de illa loquit in posteriorib^o. vñ patet q non supfluit doctrina posteriorum.

q Ꝟoniã aũt diuisio per genera pua quedã ꝓticula est dicte methodi fa cile videre: est enim diuisio uelut i/ firmus ſilſs: nã qd̃ opz qdẽ ostendẽ petit: ſillogizat ꝟo semp aliqd ſupiorum.

¶ Postq; declarauit viã uentẽdi in vnũquodq; ꝓpositu ꝑm opinionẽ ꝓpriã: hic remouet quãdã viã nõ necessa/ riã que tm̃ a gbusdã putabat necessaria/ ⁊ est via diuisio/ nis. ⁊ diuidit in duo. in ꝑma remouet eaꝫ in cõi. in scda in speciali descẽdẽdo ad mãm. ibi 2^a. ꝑ^m aũt in cõi sic. nſ la rõcinatio petẽs qd̃ est in ꝑn^o/ ⁊ ſilſans coiter intentio nẽ est necessaria ad ꝓpositũ. via diuisionis est petẽs ⁊ c̃. ergo via diuisionis nõ est necessaria ad ꝓpositũ. huſ^o rõ nis ꝑmo ponit ꝗõnẽ/ ⁊ ℏ est. ⌊ qm̃ aũt. ⌋ 2° minorẽ/ ⁊ ℏ ẽ ⌊ est enim diuisio. ⌋ Et nõ q ut dicit diuisio per genera ponebat ab aliꝫ demõstrare diffinitionẽ q: si aliq̃ diui/ sio utilis eẽt ad vnũquodq; ꝓpositũ maxime eẽt illa di/ uisio. ſ. generis ⁊ ideo cũ ostẽdat illã eẽ iutilẽ. pz diuisio/ nem inutilẽ eẽ. dicit aũt. ⌊ pua quedã ꝓticula. ⌋ q: non vult penitus excludere diuisionẽ gñis ab acceptõe dif/ finitionis q: per illã ꝑnt inuestigari ꝓticule diffinitionis ⁊ si non demonstrari uel ſilſari.

¶ Primũ aũt latuit oẽs utẽtes ea ⁊ suadẽ conati sunt: ac si eẽt possibile de substantia demõstrationeꝫ fieri: ⁊ in eo qd̃ qdest: q̃re neq; qd̃ ꝗtigit ſilſare: diuidẽtes intellexe/ rũt: neq; qm̃ sic ꝗtigebat ut diximus: ergo in demõstrationib⁹ qdẽ non oportet ſilſa re ineẽ oportet mediũ per qd̃ fit: ſilſs sem per: minus eẽ ⁊ nõ de tota ꝑori extremita te: diuisio aũt ecõuerso vult: nam uſius su mit mediũ: si enim aial in quo. a. mortale aũt in quo. b. imortale aũt in quo. c. hõ ꝟo cuius terminũ opz sumere: in quo. d. oẽ er go aial sumit aut mortale aut immortale ℏ aũt est qcqd est. a. eẽ aut. c. aut. b. Rursũ hoiem semp diuisor ponit aial eẽ: q̃re ho minẽ aut mortalez aut immortalẽ opz eẽ: mortalẽ qdẽ aut imortalẽ necesse est eẽ. ſz hoc petit. hoc aũt erat qd̃ oportebat ſilſa re. Rursum ponẽs. a. qdẽ aial mortale in quo. b. aũt pedes hñs. in quo aũt. c. nõ pe des hñs: hoiem ꝟo. d. Siſr sumit. a. qdez aut in. b. aut in. c. eẽ: oẽ enim aial mortale aut pedes hñs aut pedes nõ hñs est. de. d aũt. a. nã hoiem aial mortale sumpsit eẽ: q̃re hñs pedes aut nõ hñs pedes esse aial necesse est hoiem: pedes aũt habẽs nõ ne cesse est: sed sumit hoc aũt erat qd̃ oporte bat rursuꝫ ostẽdere: ⁊ ad hũc modũ sem per diuidẽtibus: uſe qdẽ accidit eis mediũ sumere: de quo aũt oportebat ostẽdere ⁊ differẽtias extremitates: demuꝫ aũt qm̃ ℏ est hõ uel qd nã est qd̃ querit. nihil dicunt planũ ut necessariũ sit: nã ⁊ aliã viã faciũt omnem neq; ꝗtingẽtes idoneitates opi/ nantes inesse.

¶ Coiter remouet eã in ſpãli descẽdẽdo ad mãm/ ⁊ diui dit in duas. in ꝑma ostẽdit q diuisio gñis inutilis est ad diffinitionẽ ſilſandã. in 2ª cum dicit. ⌊ manifestũ autem qm̃ neq;. ⌋ q inutilis est ad ſilſandũ alia ꝑdicata. ꝑmuꝫ ostẽdit sic. nulla rõcinatio accipiẽs mediũ coius maiore extremitate ſilſat uſeꝫ affirmatiuã sed diuisio accipit me diũ coius maiore extremitate ergo non ſilſat uſem affir matiuã q̃re nõ ſilſabit diffinitionẽ: q: diffinitio est uſis/ ⁊ affirmatiua sicut dicit in ꝑ^o posterioꝫ. huius rõnis ꝑ^o significat ꝗõnẽ dicẽs q multos latuit in ꝑn^o peccatũ cir ca diuisionẽ. conabant enim per diuisionẽ ſbalẽ rei diffi nitionẽ demõstrare ignorãtes diuisionẽ nõ ſilſare ꝓpo/ sitũ sed magis petere qd̃ est in ꝑncipio. ⁊ si ſilſet ſilſatur coius ꝓposito/ ⁊ ℏ est. ⌊ ꝑmũ aũt hoc. ⌋ 2° ponit maiorez ⁊ ℏ est ⌊ ergo in demõstrationibus. ⌋ 3° ponit ⁊ declarat mi norẽ/ ⁊ ℏ est. ⌊ diuisio aũt ecõtrario. ⌋ declarãdo eã sic ꝓ cedit sit ꝓpositũ ſilſare de hoie hãc diffinitionẽ aial mor tale pedes hñs. ꝑ^o ergo ꝓcedit ingrẽdo ꝑmã ꝓticulã sic omne aial aut est mortale aut immortale hõ est aial ergo hõ mortale aut imortale istõ sequit necessario sub diſiũ/ ctione. sed nõ segtur alterũ diſiũctoꝫ. ſ. q sit hõ aial mor tale. sed si ℏ inferat petet qd̃ est in ꝑncipio. accipit enim qd̃ intẽdit ꝓbari ⁊ non ꝓbari/ ⁊ hec est. ⌊ sic enim aial. ⌋ 2° ꝓcedit ingrẽdo scdam ꝓticulã dicẽs q accepto q hõ sit aial mortale ſilſat sic. Oẽ aial mortale aut est hñs pe/ des aut nõ hñs. hõ est aial mortale: ergo hõ est habẽs pe des aut nõ hñs illud ſilſatũ est: sed si deinde accipiat q hõ sit hñs pedes qd̃ nõ est ſilſatũ tũc accipit sine ꝓbatio ne qd̃ deberet ꝓbari. ⁊ ita petit qd̃ est in ꝑncipio ⁊ ℏ est ⌊ ⁊ rursum. ⌋ 3° ostẽsa miore po^t eã dicẽs q sic utẽtibus rõcinatione diuisiua accidit accipe medium cõe maiori extremitati. aial enim qd̃ est mediũ cõe est aiali mortali qd̃ est maius extremum/ ⁊ ℏ est. ⌊ ⁊ ad hunc modum. ⌋

ꝛ addit ꝙ de aliquo sicut de specie oportebat per diuisio
ne ꝑhabitã ostẽdere differẽtias tanq̃ maiores extremi/
tates ꝛ ostẽdere istam ꝯonem hõ est aial mortale pedes
habẽs aut aliquã aliã diffinitionẽ quesitaꝫ sed arguẽtes
ꝑm dictũ modũ nihil de ꝓposito cõcludũt necessarium.
ponũt enim vnã eẽ ulem ad ostẽdẽdũ ꝓposita que nõ su
mit necessaria neq̃ neĉio ꝯcludẽs ꝓpositũ: opinant aũt
huic vie ineẽ idoneitates que ei nõ ĩsunt: nec opinãtur
idoneitates dicte/ille q̃s ꝑdocuit Aꝫ. que ei ĩsunt / ꝛ ꝗ
est. ⌊ de quo oportebat ostẽdere. ⌋

¶ Manifestũ aũt qm̃ neq̃ destruẽ hac via
est neq̃ de accñte aliqd neq̃ de ꝓpo silla
re: neq̃ de genẽ neq̃ in qb⁹ ignorat: utrũ
hoc mõ aut illo se hẽant: ut putas ne dia/
meter icõmẽsurabilis est uel cõmẽsurabi
lis. Si enim sumat qm̃ oĩs lõgitudo ul cõ
mẽsurabilis uel icõmẽsurabilis: diameter
aũt lõgitudo: sillatũ est qm̃ cõmẽsurabilis
uel icõmẽsurabilis diameter. Si aũt suma
tur incõmẽsurabilis: qd̃ oportebat sillare
sumet nõ ergo est ostẽdẽ: nã via quedam
hec per hãc aũt ostẽdẽ non est cõmẽsura
bile uel icõmẽsurabile in quo. a. lõgitudo.
b. diameter. c. manifestuꝫ est igit qm̃ neq̃
ad oẽꝫ ꝯsiderationẽ modus ꝯgruit: neq̃
in qb⁹ videt maxime ꝯuenire in his est uti
lis. Ex qbus ergo demstrationes fiũt ꝛ quo
modo ꝛ ad que ꝑspiciẽdũ ꝑm vnãquãq̃
propositionem manifestum ex ꝑdictis.

¶ Loñter ostẽdit ꝙ via diuisionis nõ sillat aliqd̃ alioꝫ ꝑ
dicto⁷ꝯ. s. neq̃ genus neq̃ ꝓpriũ neq̃ accñs ꝛ ꝓcedit sic.
ꝑ⁰ dicit ꝗ / ꝛ ꝗ est. ⌊ manifestũ aũt qm̃. ⌋ 2⁰ declarat dicẽs
ꝙ si ostẽdẽdũ fit ꝙ diameter sit assimeter coste ꝛ dicat ꝙ
oĩs linea aut est simeter aut assimeter. diameter est linea
neĉio sequit ꝙ diameter sit simeter uel assimeter sed nõ
sequit alterũ diuisim. vñ si sumat ꝙ diameter sit assime/
ter sine ꝓbatione accipit qd̃ ꝓbari deberet ꝛ ꝗ est. ⌊ ut
putas ne ꝙ diameter. ⌋ 3⁰ ꝯcludit duo coꝛrelaria. ꝑ⁰ tale
via ꝑdicta est via diuisionis: sed per viã ꝑdictã nõ osten
dit ꝓpositũ ergo ꝑm viã diuisionis nõ ostẽdit ꝓpositũ:
huius coꝛrelariũ ꝑ⁰ ponit ꝯonẽ / ꝛ ꝗ est. ⌊ nõ ergo est ostẽ
dere. ⌋ 2⁰ minorẽ ꝛ ꝗ est. ⌊ nã via qdem hec. ⌋ supple est
diuisionis. 3⁰ maiorẽ / ꝛ ꝗ est. ⌊ per hãc aũt. ⌋ 4⁰ ponit su
um ex⁷ⁿ in terminis ꝛ ꝓ / ꝛ ꝗ est. ⌊ In quo. a. lõgitudo. ⌋
aliud coꝛrelariũ est ꝙ modus inspiciẽdi per diuisionem
nec est utilis ad vnũqd̃q̃ ꝓpositũ: nec est utilis ad illa ad
que maxime appet utilis. nã appet utilis ad diffinitiões
sed ad eã inutilis est ut sillet aut demstret eã / ꝛ ꝗ est. ⌊ ma
nifestũ est igit. ⌋ Loñter epilogat breuiter tãgẽs oia que
ꝓcesserũt de gñatione sillorꝫ per hoc qd̃ dicit. ex qb⁹ er
go. ꝛ oia que dixit de iuẽtione medij per ꝗ qd̃ dicit. ⌊ ꝛ
ad que ꝑspiciẽdũ. ⌋ ¶ Dubitabit forte aliqs circa ꝑmaꝫ
rõnẽ quã ponit in lra. vt enĩ minoꝛ falsa q: rõcinatio di/
uisiua est sillꝰ dialetic⁰. cũ ergo in sillo dialetico nõ peta
tur qd̃ est in ꝑn⁰. ꝓcedit enĩ ex notiorib⁹ ꝛ ꝓbabiliorib⁹
nõ erit in rõne diuisiua petitio. Adhuc si dicat hõ ẽ mor/
tale aut imortale sed nõ est imortale q̃ est mortale. utraq̃
ꝑmissaꝫ coioꝛ est ꝯone sicut ꝓ q̃re poꝛ ꝛ notioꝛ q: ulius
alio ꝓus est ipso ꝛ notius ꝑm Aꝫ. in 5⁰ thop. q̃re dicta
rõ est ex ꝓrib⁹ ꝛ notiorib⁹ / ꝛ ita nõ petit qd̃ est in ꝑn⁰.
Adhuc intẽtio est per talẽ rõnẽ accipe hoiem eẽ morta/
lẽ / ꝛ ꝗ idẽ ꝯcludit q̃re nõ sillat diuisio qd̃ supl⁹ intẽto sed
ĩpm intẽtũ cuius oppo⁷ⁿ dicit in illa minori. ¶ Et dicẽ
duꝫ ad ꝑ⁷ⁿ ꝙ rõcinatio dia⁷ᶜᵃ ꝑm hoꝰ. sillꝰ ex ꝓthesi est
ꝯcludẽs affirmationẽ vnius diuidẽtiũ qd̃ ꝓncipale intẽ
dit ex negõne alterius tanq̃ ex ꝓthesi ꝛ sic debet illa
neg̃ sillo⁷ᶜᶜ ostẽdi tanq̃ destructio alterius diuidẽtiũ ostẽ
sa fuerit. ꝓcedat ad affirmationẽ alterius ex ignotiorib⁹
q: talis diuisio nec est sillꝰ dialeticus nec ꝯcludit intẽtuꝫ
sine petitione eius. qd̃ est in ꝑn⁰ anteq̃ destructo alteri
us diuidẽtiũ ostẽdat a qua fit trãslatio ad ꝯstructionẽ al/
terius que ꝓncipaliꝫ intẽdit. ¶ Ad 2ᵐ dicẽdũ ꝙ in hac
rõne hõ est aial mortale aut imortale sed nõ est imortale
ergo est mortale. utraq̃ ꝑmissaꝫ coioꝛ est ꝯone ꝓ ꝯnaꝫ.
aggregatũ aũt ex hijs ineque erit cũ ꝯone ꝛ eque igno/
tũ ꝯni anteq̃ ostẽdat assũpta negatiua / ꝛ sic adhuc peti
tur qd̃ est in ꝑn⁰. sic igit ꝓ ꝙ in diuisione nõ sillat qd̃ i
tẽdit sed qd̃ ostẽdi debet sumit sine ostẽsione / ꝛ ꝗ inten
dit Aꝫ. ꝙ ꝗ qd̃ dicit ꝗ qd̃ itẽdit ostẽdi petit. ¶ Ad 3ᵐ
dicẽdũ ꝙ in diuisione sillat ex necessitate alterũ diuiden
tiũ sub diuisione sed neutrũ determinate / ꝛ tñ intẽtuꝫ est
alterũ determinate qd̃ nõ sillat sed sumit sine ostẽsione.
disiũctũ aũt ex utroq̃ diuidẽtiũ coĩs est altero disiũctoꝫ
ꝛ ideo uerũ est qd̃ dicit ꝙ in oꝛone diuisiua sillat qd̃ cõi
us intẽto. sed ĩpm intẽtũ sumit ꝛ nõ ꝓbat. ꝛ ꝗ ꝓ si dicat
oẽ aial aut est mortale aut imortale: oĩs hõ est aial q̃ oĩs
hõ est mortalis aut imortalis illud segtur neĉio. si aũt su/
mat deinde ꝙ hõ est mortalis. q: ꝗ est intẽtũ. ꝓ ꝙ illud
qd̃ intẽdit sine ꝓbatione sumit. sed hoc disiũctũ eẽ mor
tale aut imortale sillatũ est uere. qd̃ qdẽꝫ coĩus est eo qd̃
est eẽ mortale. ¶ Loñter dubitabit de scda rõne quam
ponit. videt enim minoꝛ falsa que dicit ꝙ in oĩ rõcinati
one ꝯcludẽte ulem affirmatiuã opꝫ mediũ eẽ sub maio/
ri extremitate. potissima enim demstratio in terminis cõ
uertibilib⁹ fit ꝛ multe rõnes sillistice. Adhuc videt ma/
ioꝛ falsa que dicit ꝙ in via diuisionis accipit mediũ cõi/
us maiori extremitati. hoc enim appet falsuꝫ per ea que
subiũgit. in hac enim rõne oẽ aial est mortale aut imorta
le. hõ est aial ergo hõ est mortalis ul imortalis nõ est me
diũ in plus maiori extremitate. ¶ Ad ꝑ⁷ⁿ dicẽduꝫ ꝙ in
oĩ sillo ꝯcludẽte ulem affirmatiuã siue sit uera demstratio
siue nõ: ĩpm mediũ ꝓ rõnẽ ad minus est sub maiori ex/
tremitate cũ ut ꝑs eius fit / ꝛ q̃uis nõ semp fit ꝑs ꝑm rez:
ꝛ dico ꝑm rõnẽ q: ꝑm inquãtũ huiꝰ semp hẽt rõnẽ inte
rioris respectu ꝑdicati / ꝛ istud vult Aꝫ. hic ꝛ intẽdit ꝙ
ĩpm mediũ semp ꝑm rõnẽ inferius fit maiore. ¶ Ad 2ᵐ
dicẽdũ ꝙ in rõne diuisa maioꝛ extremitas nõ est totũ dis
iũctũ ꝯstitutũ ex utroq̃ diuidẽtiũ sed alterũ tñ hoc enĩꝫ
tñ intẽtũ est. vñ cũ accipit aial pro medio ꝛ ꝯcludit sub
disiũctione mortale ꝛ imortale non ꝯcludit maioꝛ extre
mitas que intẽdebat: q: intẽtũ fuit tñ hoc qd̃ est eẽ mor
tale ꝛ aial qd̃ est mediũ ꝯonis est eo filr ẽt si sic dicat hõ
est mortalis uel imortalis sed nõ est imortalis ergo mor
talis: siue mediũ ponat hoc disiũctũ eẽ mortale uel imor
tale siue ꝗ negõ nõ eẽ imortale utroq̃ mõ coĩus est me
diũ maiori extremitate.

q Uomodo aũt reducemus in ꝑdi/
ctas figuras videdũ est post hec re
stat enim adhuc hec cõsideratio.
Si enim ꝛ gnãtionẽ sillꝰ ꝯspiciam⁹ ꝛ iue
niẽdi hẽam⁹ ꝓtãtẽ. Ampli⁹ aũt factos re
ducam⁹ in ꝑdictas figuras finez hẽbit qd̃
est ex ꝓncipio ꝓpositũ. Accidit ẽt ꝓus que
dicta sunt cõfirmari ꝛ manifestiora eẽ qm̃
sic se hñt per ea que nũc dicunt opꝫ enim
oẽ qd̃ itez ẽ ipꝫ sibi ꝯsẽtaneũ eẽ oĩ quaq̃.
¶ Postq̃ determinauit generationẽ sillꝰorum ꝛ potesta/

tem faciēdi sillos. in hac parte intēdit de eor reductione ⁊ diuidit in phemium ⁊ tractatū. in phemio sic pcedit. pmo dat intētionē ⁊ est de reductione orōnum sillandarum in aliq̄ figurarū triū/ ⁊ hec est. [Quomō autē.] secūdo dat cām eius duplicē. pma est qr habita sillogismorum generatione ⁊ inuētione medij ⁊ sillor reductione sufficiēter habebit qd intēdit in hac forma cōsistit enim cōplectione huius doctrine in hijs tribus/ ⁊ h est [si eni ⁊ generationē.] secūda est qr pdeterminata manifestiora erūt per hec declarāda. Ois enim ueritas precedentium per hec erit manifestior ⁊ h est. [accidit aūt sil.]

¶ Primū ergo oportet tētare duas ppositiones accipe sillogismi: facilius enim in maiora diuidere q̄z ex miora: maiora autem cōposita q̄z ex qbus cōponunt: deinde cōsiderare in toto ⁊ ut in parte: ⁊ si nō ambe sumpte sint alterā. Quādoq̄z enim uerem ppōnētes eam que in hac est nō sumūt neq̄z scribētes neq̄z iterrogātes: aut has qdem ppōnūt quas aūt hec ꝯcludūtur omittūt: alia ꝯo uana interrogāt. Cōsiderādū ergo sicd supfluum sumptuz sit ⁊ sicd necessariū omissum ⁊ hoc quidem ponēdū illud ꝯo auferēdum donec ueniat ad duas ppositiones sine hijs enim nō est reducere sic interrogatas orationes.

¶ Consequēter incipit tractatus ⁊ diuidit in duo. in pma determinat reductionē orōnum sillandarū in vnam figuram. scdo reductionē orōnū sillandarū in vna figura usq̄z in figurā aliā. ibi 2ª [quecūq̄z aūt in pluribus figuris cōcludunt pblemata.] pma in duas. in pª determinat reductionē que est circa sillos ostēsiuos. in secūda cū dicit [amplius ex ypothesi.] [illa que est circa sillos ex ypothesi.] pma in duas. in pma determinat reductionez illor ut aliqd sillatum est in se ⁊ imediate. in secūda cuz dicit. [Ad diffinitiones orōnū.] [determinat reductionem illor ut aliqd sillatuz est in alio ⁊ imeᵗᵉ. pma in duas. in pma determinat reductionem que est in sillo vno pncipali. in scda cum dicit [non lateat aūt uos illam.] que est in sillo non simplr vno ut in pncipali sillogismo cum psillis. pma in duas. in pma docet reducere orōnē sillogiçādā in ppōnes. in secūda cum dicit [deinde sic diuidēdum.] [docet reducere in terminos. pma in duas in pma determinat reductionē que est per pōnes. in secūda cuz dicit [in aliqbus ergo facile.] [determinat difficultatē siue errorem que accidit circa eam. in pma sic pcedit. pmo determinat qꝯ orō sillanda reducenda est in duas ppōnes. ⁊ pmo dat cām huius ⁊ est qr facilius est reducere in pauciora ⁊ cōpositiora q̄z i plura ⁊ simpliciora. ppōnes autem cōpositiores sunt terminis/ ⁊ pauciores/ ⁊ ideo pus oportet reducere in ppōnes q̄z in terminos/ ⁊ h est. [pmū ergo oportet.] [scdo docet quomō se debēt ppōnes habere dicēs. qꝯ altera ut totum altera ut pars/ ⁊ h est. [deinde cōsiderare.] [tertio quādā idoneitatem adiūgit dicēs qꝯ qr sepe diminute disputata est oratio. ut quādo maior pponit ⁊ minor subintelligit. sepe etiā multa pter necessaria iterrogant. ideo oportet sicd notiori cōmissum sit apponere. sicd autem supfluum interrogatū auferre. qr non fit sillꝰ nisi sumptis duabus ppositionibus pdicto modo se hnitibus. ⁊ h est. [⁊ si non alie sumpte.] [⁊ nota qꝯ p hoc qd dicit in littera scribētes intelligi possunt describētes cuiusmodi sunt geometre uel tractātes cuius sunt phi. per h autem qd dicit. [Interrogātes.] [intelligi pnt dialetici uel coiter disputātes.

¶ In qbus ergo facile est videre qd minꝰ est: aliqui ꝯo latent ⁊ vident sillare eo qd necessarium qd accidit ex hijs que posita sunt: ut si sumat non substātia interempta substātiam non interimi. ex qbus autē est interemptis ⁊ qd ex hijs est corrumpi his enim positis necessariū est substātie partē esse substātiam: nō tū sillogizatū est per ea que sunt sumpta sed desūt ppōnes. Rursum ꝯo cum est hō necesse est aial esse: ⁊ cum est aial substātiam: cum est hō necesse est esse substātiā: sed nōdum sillogizatū est: non enim se habēt ppositiones ut diximus. Fallimur enim in talibus: eo qꝯ necessariū qdem accidit ex positis: qm̄ ⁊ sillogismus necessarius est. In pluribus autez necessariū q̄z sillogismus: nam ois sillogismus necessarius: nō autem omne necessariū sillogismus: quare sicd accidit positis qbusdam: non statim tētandū est reducere: sed primū sumēdū est duas ppōnes.

¶ Consequēter declarat difficultatē siue errorē accidentē circa habitā reductionē. ⁊ pmo manifestat in terminis q̄liter fit deceptio ppter necessitatē orōnis. ex hoc eniz qꝯ oratio est necessaria/ credit qꝯ fit sillꝰ cum nō sit ut h non substātia interempta nō interimit substātia. sed partibus rei interēptis ipsas res interimit. ergo partes sbe sunt substātie illud ex necessitate segtur sed non est sillogismus desunt enim ppositiones. ⁊ h est. [In aliquibꝰ ergo.] [secundo manifestat qualiter fit deceptio ex transumptione ppositionum dicēs qꝯ hec oratio necessaria est si est hō est aial ⁊ si est aial est sba ergo si est homo est sba/ ⁊ ideo credit qꝯ fit sillꝰ cum nō sit. cōmunius eni m est necessariū q̄z sillꝰ. ⁊ nō statim tētādum tales orōnes reducere: ante q̄z fiat duarū ppōnū acceptio debito modo se habētium ⁊ h est. [rursum si est hō.]

¶ Deinde sic diuidēdū in terminos medium autē ponēdum terminor qui in utrisq̄z ppositionibus dicit: necesse eniz est medium in utrisq̄z eē oibus figuris. Si ergo subiciat ⁊ pdicet medium: aut ipsum quidem pdicet: aliud ꝯo ab illo abneget: prima erit figura. Si aūt pdicet ⁊ ab alio neget media erit figura. Si ꝯo de illo predicet: illud ꝯo abneget postrema: sic eniz se habuit in postrema figura mediū. Similiter autem ⁊ si nō vniuersales sunt ppositiones: nam eadem determinatio medij. Manifestū ergo quoniā in qua orōne nō dicit idem frequēter nō fit sillogismus: nō enim sumptū est medium. Quoniā autez habemus que in vnaquaq̄z figura claudi tur ppō: ⁊ in qua ulis: ⁊ in qua particularis: manifestum est nō qm̄ ad oēs figuras

pspiciendum:sed in vnaquaqꝫ propōne: quecūqꝫ vo in pluribus concludunt:me dij positione cognoscimus figuram.

¶ Conter determinat reductionē oronis sillande in terminos/ꝛ diuidit in duas.in pma docet reductionez ipsam.in scda cum dicit.⌊ frequēter ergo falli accidit.⌋ declarat difficultates incidētes iuxta eam.in pma sic procedit.pmo determiat q postqꝫ oratio sillanda reducta est in duas ppōnes.Conter resoluēdū est in terminos tres quoꝝ vnus mediū est.s.qui accipit in utraqꝫ ppositione cuius dispō pm situ faciet pmā figuram uel secūdam uel tertiam.aliter enim ex duabus ppōnibus sill's nō erit ꝛ hec est.⌊ deinde sic diuidēdum.⌋ scdo dicit q in pcedētibus determinatū est in qua figura vnaquaqꝫ oro concludit ꝛ pōt per ipsam ppōnem sillandā ppēdi.in qua figura sillari debet.ꝛ h intelligit si tm vna figura sillogiçet sic ulis affirmatiua.si aūt in plurib⁹ sillet ex ipa pōne medij pz.in q̄ figura ꝛcludi debet ꝛ h est.⌊ qm aūt hem⁹.⌋

¶ Frequēter ergo falli accidit circa sillogismos ppter necessariū quēadmodū dictū est pus. Aliquotiēs aūt ppter similitudinem positionis terminoꝝ:qd nō oportet latere nos:ut si.a.de.b.dicit: ꝛ.b.de.c.videbitur enim sic se habētibus terminis eē sill's.nō fit aūt neqꝫ necessariū qcqꝫ neqꝫ sillogismus.Sit enim in quo.a.semp esse:in quo b.intelligibilis aristomenes in quo autē.c. aristomenes:ueruz est aūt.a.ineē.b.semp enim intelligibilis aristomenes:sed.b.iest c.nam aristomenes est intelligibilis aristomenes.a.aūt non inest.c.coꝛruptibilis enī est aristomenes.nō enim sillogismus fiebat sic se habētibus terminis.Sed oportet.a.b.sumi ppōnem:hoc vo falsum qd pponebat oēm intelligibilē aristomenez semp esse cū aristomenes coꝛruptibilis sit. Rursum in quo qdē.c.michalus est musicus michalus:in quo aūt.a.coꝛrūpi cras: uerum est ergo.b.de.c.pdicari naz michalus est musicus michalus:sed.a.de.b.coꝛrūpet enim cras michalus musicus.a.autem de.c.falsuz hoc aūt idem est pori:nō enim uerum est uliter musicus michalus qm coꝛrūpet:hoc aūt nō sumpto non erit sill's.hec aūt fallacia fit in eo q pene tanqꝫ nihil differēs dicere hoc huic ineē: aut hoc huic omni inesse concedimus.

¶ Conter determinat difficultates siue errores accidētes iuxta pdictam reductionē ꝛ pcedit sic.pmo dat intentionem.s.q multotiēs fit deceptio eo q putat eē sill's qui nō est:ꝛ h aliqn in oronib⁹ necessarijs.qꝛ enī necessitatez habēt credit q sint sill'i.aliqn aūt in oronibus nō necessarijs credit enim sepe oro nō necessaria eē sill's propter similem pōnem terminoꝝ ei qui est in sill'o/ꝛ h manifestat ꝛ h est.⌊ frequēter ergo.⌋ ꝛ⁰ psegtur ꝛ diuidit in duas.in pma determinat errorē qui accidit circa nō necessarias.in scda cum dicit.⌊ frequēter autez mētiri euenit.⌋ errorē qui euenit circa necessarias.in pma sic procedit.pmo ponit exēplum tale.aristomenes semp intelligibilis est: aristomenes est aristomenes itelligibilis ergo aristomenes semp est/ꝛ dicit q nō sequit ꝛ⁰ tamē videt sequi ppter similem dispōnem terminoꝝ ei qui est in sill'o.sed non est sill's.qꝛ in tali dispōne terminoꝝ oporet maiorem ulem eē.nūc aūt non est ita.ꝛ h est.⌊ sic est in quo.a.⌋ scdo addit exēpluz oino simile tale michalus coꝛrūpet cras.istud nō segtur neqꝫ est sill's.videt tamen q sit eadē causa quā pus.ꝛ h est.⌊ Rursum sit in quo qdē.c.michalus.⌋ tertio ad manifestādū deceptionem in utroqꝫ dicit:q deceptio fit h in eo qd pene est eadem dispositio terminoꝝ dispōni que est in sill'o.apparet enim eadē sill'iter illi. Quia enim in terminis discretis idez est hoc huic ineē/ꝛ h huic omni ineē credit q fuerit sill's qꝫ uis non sit maioꝝ ulis/ꝛ h est⌊ h ergo sl'a.⌋ ¶ Dubitabit forte aliqs pmo de intētione huius capli.videt enim supfluere cum reductio sill'oꝝ sufficiēter determinata sit in pcedētibus/ꝛ h dupl'r.s.oium sill'oꝝ secūde ꝛ tertie figure in pmā figurā/ꝛ oium sill'oꝝ pme figure in ulēs pē. pterea infra reducet oēs figuras ad inuicē. qd est ergo qd hic determinat de reductione. Et dicēdum q reductio sill'oꝝ est q̄druplex.aut enim oro aliq̄ est actu sill'ata uel potētia tm.si potētia sic fit reductio quedā oronis sillogiçand in actu sill'atā/ꝛ h est qn oro cōfuse ꝛ inordinate disputata est/ꝛ postea debet reduci in formā sill'isticā; talis autem est reductio que dat hic.si autez oro sit actu sill'ata.aut ergo est indifferēs reductio oium figurarum ad inuicē/ꝛ h est quedā resoloꝛ:que qdem docet eādem cōclusionē in diuersis figuris sillogiçare facta alterationē quadā circa mediū.ꝛ h determinabit infra.aut est reductio figurarū impfectarū ꝛ hoc dupliciter.aut enīz reducunt sill'i impfecti in pfectos simpl'r aut in pmo perfectos sicut in ulēs pme/ꝛ ista duplex reductio determinata est supius.patet igit q q̄druplex est reductio in oronibus/ꝛ ideo nulla illarū supfluit:cum oēs determinentur in hoc libro.Sed tūc dubitat potētia enīz est aīi actū q̄re oro sill'anda poꝛ est qꝫ oratio actu sill'ata.q̄re cuz hic determinet reductionē oronis sill'ande supius aūt determinauit reductionē oronis sill'ate:patet q nō bn procedit/debet enim hec reductio precedere illā que in precedētibus determinata est. Adhuc cum sit quedā reductio mutua figurarū ad inuicē que qdem reductio cōmuniꝛ est alijs reductionibus videt q pmo deberet illā determinare.nūc aūt ultimo determinat eam. ¶ Et dicēdum ad pmū q si oro que solū in potētia sill'ata est debeat in formā sill'isticā reduci:necesse est illā formaz sill'isticam pus cognosci sed illa nō cognoscit nisi per sill'oruz gñationem.q̄re opz pcognoscere sill'oꝝ gñationem si debeat fieri reductio oronis inordinate ad sill'm:sed gñationi sill'oꝝ cōnexa est duplex reductio.s.que est aliaruz figurarū in pmā/ꝛ que est oium sill'oꝝ alioꝝ in ulēs pme sicut patet ex pdictis.q̄re ante istā reductionē que fit hic necesse fuit illā duplicē reductionē pus determinare.q̄ uis ergo pm rem pcedat oro sill'anda oronē sill'atā tamē necessitas ipsius artis exigit pus determinari reductionem oronis sill'ate qꝫ sill'ande. ¶ Ad scdm dicēdū q illa reductio que est figurarū ad inuicē mutatio non est ppter sill'oꝝ pfectionē.sed ut pateat quot modis idē sill'ari possit per idē medium alteratū. Oēs aūt alie tres reductiones per pfectionez oronū sillicarū fiūt/ꝛ ita patet q pncipalius nō intēdit illa mutua reductio/ꝛ ideo illam reductionē figuraꝝ ad inuicē ultimo determinat. ¶ Cō sequēter forte dubitabit aliqs de dictis in littera.ꝛ pmo de hoc qd dicit q si habeamus sill'oꝝ generationē ꝛ medij inuētionē/ꝛ sill'oꝝ reductionē tūc habebimus sufficienter ppositū.ex hoc enim videt q cuz hec tria in p⁰ li⁰ sufficiēter determiata sint q scds liber nō sit de suo ppositoꝛ:imo supfluat. Et pt dici q pnr itētū i toto h negocio

In hoc ꝑmo habet. in secdo autez determinat de qbusdã modis sillorum qui sunt ex ypothesi quoꝝ generatio est de ꝓposito Aſt. ⁊ si nõ ita ꝑncipaliter fit generatio ostensiuoruz: ⁊ ita uerbũ eius nõ excludit scdm librũ a suo ꝓposito intẽdit enim dicere q̃ cõpletio totius doctrine in dictis tribus cõsistit. ¶ Ulterius forte dubitatur de suo exẽplo ubi dicit ꝓnem sequi si ꝓpones necessarie sint ut hic non sba interempta nõ interimit sba sed partib⁹ rei interemptis interimit res ergo partes sbe sunt sbe videt enim q̃ sit sillis cum sit oro in qua qbusdã positis ⁊c. Oppositũ autem videt uliter / ⁊ ꝑmo per hoc q̃ altera ꝑmissaꝝ negatiua est ⁊ cõclo affirmatiua qd nõ cõtingit in sillo. Adhuc quicũqz terminus est in ꝓne opz q̃ sit in ꝓmissis: sed in dicta orone est aliquis termin⁹ in orone qui non est in ꝑmissis. Adhuc oes termini ꝑmissaꝝ ꝑter mediũ debẽt inueniri in ꝓne sed sic nõ est in dicta orone ẽre nõ est sillis / ⁊ hoc uerũ est. ¶ Ad obiectum dicẽdum q̃ nõ est ibi recta dispositio terminoꝝ ⁊ ꝓnum ⁊ ideo nõ cõuenit ei diffinitio sillis ꝯ concludat ex necessitate. Querit ergo que ⁊ quomodo desunt ibi ꝓnes. Et dicẽduz q̃ ꝓprie ꝑmisse hui⁹ ꝓnis partes sbe sunt sbe. sunt iste qbus interemptis interimitur sba. sunt sbe sed partibus sbe interemptis interimit sba ergo partes sbe sunt sbe. iste ꝓnes desunt in predicta orone ⁊ ꝯ q̃ immediate sillet 2°: sed minor huius sillis intelligit in secũda ꝓne dicte oronis intellecte uniuersaliter. per sillm autem sillat sic ex ꝑma ꝓne posita in littera ⁊ maiore subintellecta in secũda ꝓne per secũdam figurã. nõ sba interempta non interimit sba. partibus autem sbe interemptis interimit sba ergo ptes sbe sunt sbe. ex ꝯ autem ⁊ quedã assumptio sillat sicque sũt ⁊ non sunt non sbe nõ sunt sbe: sed partes sunt ⁊ nõ sũt non sbe ergo partes sbe sunt. si ergo patet quomodo ex sillo sillatur ⁊ qualiter desunt ꝓnes / ⁊ q̃ oratio quam ponit q̃zuis sit necessaria non tñ est sillis. ¶ Sed tũc forte queret q̃re nõ declarat quomõ accidit decipi supfluitate sicut diminutione. Et dicit uel dici pot q̃ utrũqz in ex⁰ patet qd ponit si quis inspiciat non solũ enim deficientes sunt ꝓprie debite immo supfluit alia indebita uel alie indebite q̃re cuz abũdet in ꝑmissis terminis respectu ꝓnis ut dictũ est: necesse est abũdare ꝓnem. addito enim termino addit ⁊ ꝓpositio. ¶ Conter queret de secũdo exẽplo. s. si est homo est aial / ⁊ si est aial est sba. ergo si est hõ est sba. dicit enim q̃ nõ est sillis. videt q̃ situm per diffinitionẽ sillis. tũ per Boecũ qui dicit talẽ eẽ sillm bo^{m} ypotheticũ ꝓcedẽtem sup mediũ. idẽ a primo ad ultimũ. Et dicẽdũ q̃ Aſt. nõ logtur hic de sillo ypothe^{co} sed ca^{co} tñ ⁊ ostẽsiuo: ⁊ ideo nõ reputat talem pro sillo. Adhuc oportet ad sillm q̃ fiat debita põ terminorũ ⁊ ꝓnum sed hec nõ est debita põ ꝓnum. illa enim que ut pars est ꝑmo ponit. que autẽ ut totũ secũdo tanq̃z ipsa sub sua parte accipiat ⁊ ita est ibi duplex peccatũ cõtra sillm: ꝑm q̃ intẽdit hic Aſt. de sillo. si aũt trãsferãtur ꝓnes in ꝑdicatos sic. ois homo est aial. oẽ aial est sba. tũc nõ nisi vnum peccatũ cõtra sillm. s. indebita positio ꝓnum. ¶ Conter dubitat de hoc qd videt Aſt uelle nomẽ diuiduũ addi termino discreto sic. Omnis aristomenes itelligibil' est ⁊c. videt eni q̃ nõ sit possibile sic tam per nãm nois indiuidui qd a duobus uel pluribus ⁊c. q̃z per nãm termini discreti qui nõ diuidit per partes subiectiuas. Adhuc nomẽ indiuiduũ solum pot addi termino in quo est accipe vnũ extra alterũ. hoc aũt nõ est in termino discreto. Sed dicũt q̃ termino discreto absolute nõ pot addi sed per aliqd sibi adiũctum sub quo est accipe vnũ extra alterũ: ut cum dicit ois michalus musicus: ⁊ ois aristomenes intelligibilis. Sed contra nomẽ adiectiuũ neqz uerbo supponit neqz distributioni subiacet pse sed mediãte sba termini substãtiui adiũcta. sed sba substãtiui singularis nõ subiacet distributioni. q̃re nec adiectiuũ per ipsum. q̃re aggregatũ ex noie discreto ⁊ noie adiectiuo non pot subiacere distributioni cum neutrũ habeat nãm qua distribuat. Sed si dicet q̃ ipsuz adiectiuũ cõe est aliquo modo ⁊ sic circa ipsum fit ꝓtradictio per nomẽ discretũ non tñ tãta cõtradictio quin adhuc distribui possit pro accñte ⁊ ita non subiacet distributioni per nomẽ discretũ sed magis ex sua coitate. Sed cõtra non habet de se qd supponat uerbo neqz subiaceat distributioni. Adhuc albedo in forte idiuiduatur in ipso. q̃re sicut nec for. distribui pot. sic nec albedo in forte / ⁊ ita nõ erit cõueniẽter dictũ ois for. albus quia vnicũ ⁊ indiuiduũ est suppositũ tam fortis q̃z albi. Sed dicet q̃ quedã accñtia ita indiuiduo insunt: q̃ non susciptũt in eadẽ multiplicationẽ ꝑm spẽm. sicut album inest forti / ⁊ ꝓpter additionẽ talis accñtis siue adiectiui non pot addi uliter signũ termino discreto. Quedã autẽ ita insunt q̃ in eodẽ sunt multiplicabilia ꝑm spẽm. silr signuz uliter vnde sic dico. Ois intelligibilis aristomenes semper est ois intelligibilitas est in eo semp. hoc autẽ falsuz est. Sed cõtra in omni dispõne huius debet minor extremitas sumi sub medio distributo ⁊ iam dictũ est: q̃ distribuit intelligibilitas uel musica in hoc indiuiduo q̃re minor sub eo accipi debet si fiat sillis ꝯ aũt manifeste falsum est. neqz enim aristomenes cadit in distributione intelligibilis neqz michalus in distributione musici. q̃re nõ cõtingit dicere maiorem eẽ falsam cũ signo distributionis ⁊ sillm bonuz. Adhuc intelligibil' est differẽtia improꝑa aristomeni respectu eius qd est semp esse siue sumant cum signo uliter siue non. silr musicũ est dẽtia ꝓpria michalo. in respectu eius qd est corrũpi ⁊ nõ erit sillogismus qd cõcedẽdum. vnde cum dicit. ⌊ Sed oportet uliter. a. b. siue ꝓnem. ⌋ non intẽdit per hoc ꝓpositionẽ debere accipi uliter in talibus terminis sed maiorem in tali dispõne debere accipi uliter qd est dispositio ꝑme figure. per hoc aũt qd dicit. ⌊ hoc aũt falsum quod ponebat eẽ intelligibile. ⌋ nõ intẽdit q̃ ꝓpositio uliter in talibus terminis sit falsa sed q̃ falsum sit ipsam posse accipi uliter in talibus terminis. sed hoc innuit per hoc qd sequit. s. ⌊ cum aristomenes sit corruptibilis. ⌋ per ꝯ enim sigt aristomenẽ indiuid^{m} esse ⁊ singulare cui nõ licet addere signum uliter. patet igit q̃liter dicẽdum est. s. q̃ nõ debet addi signũ uliter termino discreto neqz plse neqz per adiectiuũ additum. ¶ Sed tũc querit cuius modi peccatũ cõtra sillm est in dictis exẽplis. Et dicẽdũ q̃ maior nõ est ulis cum tñ sit dispositio primẽ figure ⁊ est fallacia. sed quid a maiori ad ꝓnem.

Requẽter aũt ⁊ mẽtiri cuenit eo q̃ nõ bene exponunt ꝑm ꝓnez termini ut si. a. qdem sit sanitas. b. ꝓegritudo. c. aũt hõ: uerũ est dicere quoniã a. nulli. b. ꝓtingit ineẽ: nulli enim egritudini inest sanitas. ⁊ rursum quoniaz. b. inest omni. c. ois enim hõ susceptibilis est egritudinis. videbit igit accidere nulli hoi cõtingere sanitatẽ ineẽ. ¶ Huius aũt causa est: q̃ non bñ exponunt termini ꝑm dictionẽ qm̃ trãsumptis hijs que sunt ꝑm habitudines non erit sillis: ut si pro sanitate qdẽ ponat sanũ: pro egritudine aũt egrũ: nõ enizz est uerũ dicere qm̃ nõ ꝓtigit egrotãti sanũ eẽ: hoc aũt non sumpto nõ fit sillis: nisi cõtingẽtis: hoc aũt non impossibile: cõtigat enizz nulli hoi ineẽ sanitatẽ. Rursuz in me

dia figura erit silr falsum: nã sanitatẽ quidẽ nulli egritudini: hoi ꝟo oi ꝯtingit inesse: q̃re nulli hoi egritudo. In tertia autez figura scõm cõtigere accidit falsum: eteni ⁊ sanitatẽ ⁊ egritudinẽ ⁊ disciplinã ⁊ ignorãtiam ⁊ oino cõtraria omni ⁊ eidẽ cõtingit inesse: sibi ꝟo impossibile iuicẽ: hoc autem in p̃dictis nõ est ꝯcessum: quãdo eniz eidẽ plura cõtingit ineẽ ꝯtingit ⁊ sibi inuicem. manifestuz ergo qm̃ in oibus his fit fallacia ꝓpter terminoꝝ expõnez trãsumptis eniz hijs que sunt p̃m habitudines nihil fit falsum. Palã ergo qm̃ in huiusmodi ꝓpõnibus semp qd̃ est p̃m habituz pro habitu sumẽdum ⁊ ponendũ terminum.

¶ In parte ista determinat Aꝝ. errores ⁊ difficultates accidẽtes circa reductionẽ duaruz ꝓpõnum in terminos tres. in oꝝonibus in qbus est necessitas ⁊ illas remouet ⁊ didit in p̃ncipale ⁊ incidẽs qd̃ incipit ibi. [nõ oportet aũt arbitrari.] pars p̃ncipalis in duas. in p̃ma remouet errores cõtingẽtes in hac reductione circa terminos p̃ncipales. in scda cum dicit. [reduplicatũ aũt ad maiorẽ] remouet errores ꝯtingẽtes in illa circa aliqd annexum alicui p̃ncipaliũ terminoꝝ. p̃ma in duas. in p̃ma remouet errorẽ siue difficultatẽ cõtingẽtem in hac reductione circa terminos simplices. in scda cum dicit. [nõ autem oportet semp.] circa terminos cõplexos. in p̃ma sic procedit. p̃mo ꝓponit ꝓpõnẽ intẽtam dicẽs ꝯ sepe fit deceptio q̃ũ termini accipiunt nũc p̃m ꝯtractionẽ nũc p̃m abstractionẽ ut hic deueniẽte nulla egritudo est sanitas. sz oꝝ hõ est eger. nõ sequit de necessitate ergo nullus homo est sanus q̃zuis sequi videret ⁊ h̃ est. [ut si. a. qdẽ.] scdo causam deceptionis exponit ⁊ remouet dicẽs ꝯ deceptio est per acceptionẽ terminoꝝ abstractoꝝ cuz deberent accipi in cõcretione. maior enim ꝓpõ sumpta est in abstractis ⁊ sumẽda erat in cõcretis terminis ⁊ erit tunc ꝓpositio falsa cũ mõ necessitatis. s. de necessitate nullum egrũ est sanũ. accepta aũt maiori de cõtingẽti erũt p̃misse uere ⁊ cõclusio sequẽs de cõtingẽti sic cõtingit nulluz sanũ eẽ egrũ sed oꝝ hõ est eger ergo cõtingit nulluz hominẽ eẽ sanũ ⁊ h̃ est. [huius autẽ causa est.] Et nota ꝯ termios abstractos uocat ea que dixit p̃m habitudines. ꝯcretos aũt qui ab his sumunt. ¶ Loꝝter ostẽdit eã in secũda figura dicẽs ꝯ similr accidit hec deceptio ꝓpter prauã suspitionẽ terminoꝝ. si enim accipiant p̃mo in abstractione sic de necessitate nulla egritudo est sanitas. oꝝ hõ est sanus. nõ sequit ꝯ de necessario sumptis autez p̃missis ueris in terminis cõcretis ⁊ altera de cõtingenti. erit ꝯ sequẽs de cõtingẽti sicut ꝓus ⁊ h̃ est. [rursum in medio.] Loꝝter manifestat eã in tertia figura dicens ꝯ ꝯ in terminis abstractis erit falsa p̃missis existẽtib̃ ueris de cõtingẽti uel altera de ineẽ. uerbi gra omni homini cõtingit ineẽ sanitatẽ: ⁊ ita egritudinẽ nõ tm̃ contingit aliquam egritudinẽ eẽ sanitatẽ. ⁊ causa huius est q: contingit eidẽ ineẽ cõtraria ⁊ si nõ simul nõ enim vnũ illoꝝ inest alteri q̃zuis videat p̃m predictos terminos ⁊ predictũ modũ ⁊ h̃ est. [in tertia autem figura.] ꝯnter ex his cõcludit ꝯnem ꝓhabitã ostẽsam dicẽs manifestum esse deceptionẽ fieri per incõueniẽtem terminoꝝ expõnem ⁊ nullũ accidit incõueniẽs si trãsmutẽtur abstracta in cõcreta ex quo cõcludit ꝯ in reductione talium ꝓpõnum faciẽda ponẽdi sunt termini cõcreti ⁊ non abstracti ⁊ sic patet quomõ vitat peccatũ accidẽs circa talem acceptionem ⁊ h̃ est. [manifestũ est quomõ in oibus.] ¶ Dubitaret forte aliqs utrũ semp accidat peccatũ cõtra fill'm sumptis terminis nõ in cõcretione immo in abstractione. ⁊ videt ꝯ nõ. sequit eniz ad minus ex necessitate cõclusio de ineẽ sic de necessitate nulla egritudo est sanitas oꝝ homo est eger ergo nullus hõ est sanus. Adhuc sequtur per locũ a cõiugatis. si de necessitate nulla sanitas est iustitia ergo nullũ sanũ est iustũ: ⁊ tm̃ cõmutant termini p̃m ꝯcretũ ⁊ abstractũ. Adhuc in exẽplo Aꝝ. maior est uera de necessario ⁊ minor de ineẽ quare sequtur ꝯ necessaria per mixtionẽ necessariꝝ ⁊ ineẽ. q̃re sequit de necessitate nulla egritudo est sanitas sed oꝝ hõ est eger ergo de necessitate nullus hõ est sanus. Adhuc dubitabit q̃re magis sequit ꝯ terminis existẽtibus concretis q̃ abstractis. ¶ Ad p̃mum dicẽdũ ꝯ ubicũq; fallit habitudo fillica per uariationẽ terminoꝝ a concretis in abstractis uel eꝝ. ¶ Ad oõm dicẽdũ ꝯ ꝯ de ineẽ sequit nõ ꝓpter virtutẽ fillicam per habitudinẽ localẽ. dẽpta enim maiore extremitate sequit ꝯ p locũ ab oppositis. ¶ Similiter dicẽdũ ad scõm ꝯ argumẽtũ ualet tm̃ p̃m habitudinẽ localẽ. uel põt ibidẽ dici ꝯ non sequit ꝯ nisi accipiat pse sicut premissa accipit. aliter enim non est h̃ uera nullum sanũ est iustũ. ¶ Ad tertũ dicẽdũ ꝯ mixtio necessariꝝ non ualet nisi cũ minor est eẽntialiter sub medio sicut ꝓus habitũ est. sic autem nõ est in exẽplo Aꝝ. Ad h̃ non est necessitas fillogismi nisi in terminis uniformiter acceptis sic autẽ non est in exẽplo Aꝝ. ⁊ ideo non tenet sua mixtio. ¶ Ad aliud dicẽdũ ꝯ necessario in terminis concretis neqz abstractis sequit ꝯ necessario q: nõ accipit minor sub medio. ⁊ adhuc in terminis cõcretis erit maior falsa de necessario ꝯ aũt de cõtingenti sequit accepta maiori de cõtingẽti in terminis cõcretis sicut dictũ est in sententia. ¶ Ulterius forte dubitatur de eo qd̃ dicit hãc esse falsam in cõcretis. de necessitate nullum sanũ est egrũ. videt enim ꝯ sit uera sic. hec est uera nullũ sanũ est egrũ ⁊ nõ põt non eẽ uera ergo est necessaria q̃re dictũ eius necessariũ. q̃re nullũ sanũ eẽ egrum est necessariũ ⁊ sic hec de necessitate nullũ sanũ est egrũ. Si dicet ꝯ h̃ est multiplex nullũ sanũ esse egrũ est necessariũ p̃m cõpõnem ⁊ diuisionẽ ⁊ uera in sensu cõpõnis s. cõposite ꝓferendo falsa est in sensu diuisionis. s. diuisiz ꝓferẽdo ⁊ tm̃ in sensum diuisionis sequit ex ea de necessitate nullũ sanũ est egrũ. Cõtra nulla differẽtia est inter ista nisi ꝯ in vna cadit modus sup dictũ in alia autẽ sup ꝓpõnem. Quare videt ꝯ id qd̃ sequtur ex vna in sensu diuisionis sequat ex alia in sensu cõpõnis. q: ꝓpositio ⁊ dictũ ꝯuertunt eodẽ aũt addito cõuertibilib̃ ⁊ eodem mõ se habẽtibus adhuc erũt ꝯuertibilia. Adhuc in hac ꝓpõne nullũ sanũ est egrũ est necessariũ p̃m ꝯ diuisa est. modus cadit sub negõne sicut patet distinguẽti in hac aut de necessitate nullũ sanũ est egruz cadit modus sup negõnem sed ad negõnem modi de necessario non sequit affirmatiua modi ⁊ negatiua ipsius eẽ q: non sequit si nõ necesse est eẽ necesse est nõ esse sed econuerso Quare ad dictã ꝓpõnez de sensu diuiso non sequit ista necesse est nullũ sanũ esse egrum. nec ista de necessitate nullum sanũ est egrũ. Et dici põt ꝯ illud argumẽtuz nõ ualet si ꝓpositio est uera ⁊ non põt nõ esse uera ergo est necessaria nisi fuerit in ꝓbo causa eẽntialis ⁊ inseparabilis quare p̃dicatũ remouet a ꝓbo uel ei inest: sed cum dicit nullũ sanũ est egrũ in supposito non est causa eẽntialis ⁊ inseparabilis remouẽs p̃dicatũ a ꝓbo sed causa accidẽtalis ⁊ separabilis ⁊ ideo ꝓpositio nõ est necessaria immo falsa erit addito modo necessitatis. h̃ autẽ nullus hõ est asinus cum sit uera ⁊ non possit non eẽ uera est necessaria q: in ꝓbo est causa eẽntialis ⁊ inseparabilis remotionis p̃dicati a ꝓbo ⁊ ideo si addat modus necessitatis adhuc erit uera. Ex hijs patet quomõ hec ꝓpositio non est necessaria nullũ sanũ est egrũ. nec alia cõsimilis. ⁊ quomõ

intelligēda est regula que est si ꝓpō est uera ⁊ non pōt
nō eē uera ḡ est necessaria. ¶ Ulterius dubitari pōt silr
circa exēplū positū in scda figura sed patet per dicta. Sz
querit de eo qd dicit ibi seq in scda figura. sic ꝓtingit nl'
lū sanū eē egrū/ois hō est eger ergo cōtingit nullū hoiez
esse sanū. illud nō sequit qr est mixtio cōtingētis ⁊ ineē
in scda figura affirmatiua exīte de ineē cui ꝑdixit supe
rius. Et dicēdū q̄ suus sermo cois est ad h q̄ affirmati
ua sit de ineē. ⁊ q̄ negatiua est/⁊ si illa de ineē sit affirma
tiua nō sequit 2° sicut opponit. vñ ponēda est negatiua
de ineē/⁊ tūc sequit sic nullū sanū est egrū. cōtingit oēm
hoiem eē egrū ergo ꝓtingit nullū hoiem eē sanū. ¶ Ad
huc forte dubitaret aliqs de eo qd dicit in exēplo tertie fi
gure. s. q̄ ex p̄missis ueris nō segtur 2° per hoc enim vi
det tertia figura falsificari/⁊ q̄ non teneat nisi gra termi
nor ex quo in abstractis non pōt inferre ꝓcretionē. Ad
huc videt falsum qd dicit. q̄ mediū in tertia figura pars
est utriusq extremitatis quare p̄missis exītib⁹ affirma
tiuis ⁊ ueris necesse est cōcludi uere cōuenētiā extremi
tatū p̄m partē/⁊ ita sequet 2° uera. ¶ Ad h dōz q̄ dispo
sitio tertie figure semp est cū terminis vniformiter sum
ptis. sed in exēplis Arr. nō sumunt vniformiter. in pre
missis enim fit cōparatio oppositor accītiuz ad sbm. ex
qua cōparatione extremitates sumunt in concretione ⁊
denoiatiue cū dicit cōtingit hoi ineē egritudinem/⁊ silr
sanitatē que egpollēt istis. cōtigit oēm hoiem eē sanum
cōtingit oēm hoiem eē egrū. in 2ōne aūt ꝑdicat accidēs
de accīte ubi nō fit denoiatio. est enīz sensus 2ōnis iste
cōtingit aliqua egritudinē eē sanitatē. ⁊ ideo non sequit
2° in abstractione. qr nō vniformiter accipiunt termini
s. in p̄missis ⁊ cōcretione denoiatiue. In 2ōne aūt in ab
stractione ex hijs patet rñsio ad opposita.

On oportet autez semp terminos
n querere nemine exponi: sepe enim
erūt oīones quibus impositū non
est nomē: quare ⁊ difficile est reducere hu
iusmodi sillogismos: aliquotiēs autez fal
li accidit ꝓpter huius ingsitionē: ut q̄ im
mediatorum est sill's. Sit. a. duo recti. b.
triāgulus. c. vo eqcuris ergo ei qd est. c. in
est. a. per. b. ei vo qd est. b. nō iam per aliō
pse enim triāgulus habet duos rectos: q̄
re nō erit mediū eius qd est. a. b. cuz sit de
mōstrabile. Manifestū enim q̄m mediuz
nō sit semp sumēdum ut hoc aliqd sed ali
q̄m oīonē qd accidit in predicto.

¶ In hac pte remouet difficultatē accītem in reductione
quātū ad terminos cōplexos/⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo ꝓponit
ꝓpōnē intētā h dicēs q̄ in reductione in terminos non
opz semp cōuertere terminos simplices/⁊ h est. ⌊ nō opz
aūt. ⌋ 2° manifestat eā duplici cā. ꝑma est qr sepe oportet
terminos sumere ubi nō est nomē vnū impositū/⁊ con
cludit ibi esse difficile in reducendo/⁊ h est. ⌊ sepe enim
erūt. ⌋ 2ª causa est qr penes ingsitionē terminor simpli
ciū accidit sepe in sillis decipi/⁊ h declarat in exemplo.
qr si dicat triāgulus habet duos rectos egcrurus est triā
gulus ergo habet duos rectos. h concludit ꝑmū de ulti
mo per mediū simplex sicut per triāgulū. sed si debeat p̄
mum ostēdi de medio nō cōtingit accipe terminuz sim
plicē pro medio. duo enīz recti pse triāgulo insunt/⁊ nō
per aliud. vñ oportet sumē diffinitionē passionis uel sbi
pro medio ⁊ h est. ⌊ aliquotiēs aūt. ⌋ Conter cōcludit p
positionē manifestā quā intēdit dicēs. q̄ non semp que
rēdū est mediū qd sit terminus simplex. sed aliqn opor
tet sumere diffinitionē siue aliquā oīonē sicut in ꝑdicto
exēplo. ⁊ ita patet q̄ in reductione nō semp sunt queren
di termini simplices ⁊ h est. ⌊ ma^m ergo q̄m mediuz. ⌋
Dubitat forte hic qr videt uelle opposita. ꝑmo enim si
gnificat hāc eē imediatā. ois angulus habet duos rectos
per hoc qd dicit. ⌊ ut q̄m immediator. ⌋ postea sīgt ipsa
eē mediatā cū dicit. a. b. sit demōstratiuū. Et dicēdum q̄
ꝓpō dicit immediata dupl'r. vno mō ab immediatione
cāe/⁊ sic solū ꝓncipia demōstrationis ꝑma imediata sūt
⁊ sic nō est hec immediata triāgulus habet duos rectos
cū sit 2° demōstrationis/⁊ hoc est qd sīgt ultimo ipsam
mediatā eē. alio mō ab immediatione alicuius termini
medij sicut sbi. ⁊ hoc mō est cōclusio demōstrationis im
mediata. qr inter passionē ꝑpam ⁊ eius sbm ꝓpriuz nō
cadit sbm mediū ⁊ sic hec est imediata ois triāgulus hēt
duos rectos/⁊ h pōt sīgri per illam lram. ⌊ ut q̄m media
tor. ⌋ nō tñ oportet q̄ illa littera significaret eius imme
diationē sed imediationē ꝓncipior cōcludētium ipsam
uel aliquā cōsilem. ¶ Adhuc dubitat forte qr videt q̄
ois ꝓpositio mediata sit qr si est ꝓpō affirmatiua ꝑdicatū
ineēt sbo aliq̄ est ergo cā huius inherētie ⁊ illa me^m pōt
eē respectu illius ꝓpōnis. ⁊ silr est de ꝓpōne negatiua
aliq̄ enim est causa qua ꝑdicatū remouet a sbo. Et dicē
dum q̄ ois ꝓpō cām habet sue ueritatis illa tñ causa nō
in oibus sufficit ad demōstrādū. oportet enim cām que
demōstrare debet eē porē ⁊ notiorē. in p̄mis aūt ꝓncipi
is nō est talē cām iuentre. ⁊ ideo dicunt immediata.

Nesse aūt p̄muz medio ⁊ hoc po
i stremo non est sumere uelut que
semp predicent de se inuicē aut si
militer p̄muz de medio ⁊ hoc postremo
⁊ non ineē similiter: sed quotiēs esse dicit
⁊ uerū dicere hoc totiēs opz putare singu
lare ineē: ut q̄m ꝓrior eadē est disciplina:
sit enim. a. vnā eē disciplinā. b. aūt ꝓria si
bi inuicē. a. ergo inest. b. nō q̄ ꝓria sint vnā
eē disciplinā eorūdē: sed q̄m uerū est dice
re de ipsis vnā eē eor sciam. Accidit autē
q̄ñqz p̄mū de medio dici: mediū autez de
tertio nō dici: ut si sophia est disciplina: bo
ni aūt est sophia: ꝓclusio q̄m boni est disci
plina: ergo bonū qdē nō est disciplina: so
phia aūt est disciplina. Q̄ñqz aūt mediuz
de tertio dicit: p̄mū aūt de medio nō dicit:
ut si q̄lis est disciplina ois aūt cōtrarij: bo
nū aūt ⁊ ꝓriū ⁊ q̄le: cōclusio qdē q̄m boni
est disciplina: nō est aūt bonum disciplina:
neqz quale: neqz contrarium.

¶ In hac pte remouet Arr. difficultatē cōtingētem in re
ductione circa terminos obliquos ⁊ diuidit in duas. in
ꝑma qr ignotū est an sill'ez ex obligs. docet ex eis sill'are
in scda cū dicit. ⌊ simpl'r enim hic dicimus de oibus. ⌋
quomō sumēdi sunt termini in reductione taliū sill'orū.
in ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo ꝓponit ꝓpōnem uerificādaz di
cēs q̄ ꝓpōnes affirmatiue ⁊ negatiue ad sill'm nō semp
accipiēde sunt p̄m terminos rectos. sed accipi pñt ꝑz quē
cūqz casum ⁊ hoc declarat in vno exēplo ut h oppositorū
eadē est disciplia/⁊ h est. ⌊ Ineē aūt. ⌋ 2° vificat eā p° do
cēs sill'are ex obligs affirmatiue. 2° negatiue cū dic. ⌊ eo
dē aūt mō. ⌋ ⁊ p^a in duas. p° ut tñ altera ꝓpō ē de aliq̄. 2°
utraqz est de obliq̄ cū dic. ⌊ est aūt neqz p^m. ⌋ ad h altera

exñte de obliquo ꝑmo exẽplificat ubi minor est de obliquo sic sophia est disciplina boni est sophia ergo boni ē disciplina ⁊ hoc est.⌊ accidit ergo quãdoq̃.⌋ 2° ubi maior est de obliquo sic ois qual' aut ōriū est discipline. sed bonū est eq̃le aut ōriū ergo ⁊c̄. ⁊ ꝗ est.⌊ q̃ñq̃ aūt medium.⌋ Et nota q̃ ille que dicunt in recto dicit ꝑncipia ul' dici ul' ꝑdicari. illa vō que in obliquo nō dici neq̃ ꝑdicari. ꝑpria enim est ꝑdicatio ⁊ subiectio ꝑm rectum.

¶ Est aūt neq̃ ꝑmus de medio: neq̃ hoc de tertio: ꝑmo de tertio q̃ñq̃ qdē dicto: q̃ñq̃ aūt nō dicto: ut si cuius est disciplina huius est genꝰ boni aūt est disciplina ꝛcl'o qm̃ boni est genus: ꝑdicat aūt nullū de nullo. Si aūt cuius est disciplina genus est ꝗ boni aūt disciplina cōcl'o qm̃ boni est genus: ergo ꝑdicat de extremo ꝑmus de se aūt inuicem non dicuntur.

¶ Deinde exẽplificat ubi utraq̃ est de obliquo. ⁊ ꝑ° ubi utraq̃ est de obliquo ⁊ etiam ꝑ° sic. cuius est disciplina eius est genus. sed boni est disciplina ergo boni est genus ⁊ hec est.⌊ est aūt neq̃.⌋ 2° ubi utraq̃ existente de obliquo est cōcl'o directa sic cuius est disciplina ꝗ est genus sed boni est disciplina ergo bonus est genus ⁊ ꝗ est.⌊ si autem cuius est.⌋

¶ Eodē aūt mō ⁊ in nō eē sumēdum. Nō enim significat nō nō inesse hoc huic nō eē hoc ꝗ: sed aliqm̃ non eē huiusmodi: aut hoc huic: ut qm̃ nō est motionis motꝰ: aut gnationis gnatio: uoluptatis aūt est: non igit uoluptas gnatio: aut rursus: qm̃ risus qdē est signū: signū aūt non signū: q̃re nō est signū risus: sil'r aūt ⁊ in alijs in qbus interimit problema. eo qd dī aliquo mō ad ipm genus. Rursum qm̃ occasio nō est tēpus opportunū: deo enim qdē est: tps aūt opportunū nō ē occasio: eo q̃ nihil deo ꝑficiēs est terminos enim ponēdū occasionē ⁊ tps opportunū deū: ꝑpō aūt sumēda ꝑm nois casus.

¶ Conter docet sil'are ex obliqs negatiue ⁊ ꝑcedit sic. ꝑ° dicit q̃ est accipe ꝑpōnē sil'licā negatiuā sicut ⁊ affirmatiuā nō solū in recto sed ꝑm quēq̃ casum ⁊ ꝗ est.⌊ eodē aūt mō.⌋ 2° ꝗ manifestat ⁊ ꝑmo accipiendo ꝑpōnes de obli^tc genitiui. 2° de obli^tc datiui ut dicit.⌊ rursum qm̃ estas.⌋ de obli^tc genitiui duo ponit exẽpla quoꝝ ꝑmus hēt utrãq̃ ꝑpōnē sic. motionis nō est motꝰ. neq̃ gnationis gnatio sed uoluptatis est gnatio ⁊ motus ergo uoluptas nō est gnatio neq̃ motꝰ ⁊ ꝗ est.⌊ ut qm̃ nō est.⌋ 2^m hēt minorē ꝑpōnē de recto sic. signi nō est signū sz risus nō est signi ergo risus nō est signū ⁊ accipit risus in minori noiatione in ꝓne gtē ⁊ ꝗ est.⌊ aut risus.⌋ ⁊ addit q̃ sil'r est in alijs in qbus cōcludit negatiua ꝑpō eo q̃ ꝑdicatū aliquo mō se hēt ad ipam ꝑpōnē. sed ad ipsaz rē subiectā ⁊ ꝗ est.⌊ Sil'r aūt ⁊ in alijs.⌋ ꝓnter exẽplificat ī obliquo datiui sic ideo nō est tēpus opportunū ⁊ ꝗ est.⌊ rursus quoniam occasio.⌋

¶ Simpl'r aūt hic dicimus de oibꝰ qm̃ terminos qdē semp ponēdū ꝑm declinationes noium: ut hō: aut bonus aut ōria: nō hois aut boni: aut nō ōriorꝝ: ꝑpōnes aūt sumēdū ꝑm vniuscū q̃ casus: aut enim qm̃ huic ꝗ ut eq̃le: aut qm̃ huiꝰ duplū: aut ut feriēs uel vides: aut qm̃ hic: ut qm̃ hō aial aut si quolibet mō aliter cadit nomen ꝑm ꝑpōnē: ineē aūt hoc huic ⁊ uerū esse hoc totiēs sumēdū quotiēs ꝑdicamēta diuisa sunt: ⁊ hec aut quo aut simpl'r. Amplꝰ autē simplicia aut cōplexa: sil'r aūt ⁊ nō eē ꝓsiderādū: aut hoc ⁊ determinādū melius.

¶ Conter docet quō sumēdi sūt termini i reductiōe taliū ⁊ ꝓbat sic. ꝑmo dicit q̃ termini ꝑponēdi sunt ꝑm res q̃ruis ꝑpōnes accipiēde sint per ōias obliquoꝝ ⁊ hoc est ⌊ sil'r ꝗ aūt.⌋ 2° addit quot modis accipiēde sunt ꝑpositiones dicēs q̃ ꝑpōnes tā affirmatiue q̃z negatiue accipiēde sunt tot modis quot modis cōuenit accipe ꝑdicata respectu sbōrū siue ꝑdicata sint cū determinatione siue simpl'r accepta siue ēt sint simplicia siue cōposita ⁊ ꝗ est.⌊ Ineē aūt ꝗ huic.⌋ In fine aūt tanq̃z ꝓ epilogo dicit respiciēs oia ꝑdicta de istis erroribꝰ accñtibus faciet reductionē melius. q. d. ꝑm ꝑdicta documēta cōsiderandū est terminos in reductione ⁊ corrigēdū est acceptionē si icōuenienter accipiant ⁊ hec est.⌊ Cōsiderādū aūt ꝗ.⌋ Dubitat hic ꝑmo an de obliqs sil'lari possit uel nō. videt enim q̃ nō. eadē enim est mā ꝑpōnis ⁊ enunciationis q: ipse eedē sunt in sbo. sed enūciatiōis ꝑncipia mālia sunt. s. nomē ⁊ uerbū. q̃re ꝑpōnis sil'r. sed nomē solū rectū est ⁊ vbū sil'r q̃re ex obliqs nō fiet ꝑpō sil'lica sicut nec enūciatio. Adhuc ꝑpō resoluit in terminos qui sūt sbm ⁊ ꝑdicatū sicut ꝓhitū est. sed subici uel ꝑdicari non pōt nisi rectū. q̃re ꝑpō resoluit in rectū. cōstat ergo q̃ ex his cōponit. Adhuc si obliquus sit sbm in ꝑpōne ꝗ erit aut q: sbicit distributiōi ⁊ si ꝗ est sic: tūc dicēdo boni est disciplina ꝗ qd dico boni nō eēt sbm. q: nō subiacet distributioni. q̃re videt q̃ sbm in ꝑpōne nō erit obliquꝰ. Et dicēdū q̃ sil'lari pōt ex obliqs ⁊ accipi ꝓpō sil'lis'tica in eis. ⁊ rñdēdū ad ꝗ^m q̃ enūciationis ꝑm q̃ hutꝰ ⁊ ꝑpositionis ꝑm q̃ ꝑpō nō est necesse eadē eē ꝑncipia mālia. ꝑpō enim in rōne ꝑpōnis pōt hēre ꝓ sbo qd enūciatio ꝑm q̃ hiꝰ hēt ꝓ determinatiōe sbi. sicut ꝑz in hac ꝑpōne oium oppositoꝝ eadē est disciplina. si cōsiderent ꝑncipia eiꝰ ꝑm q̃ ꝑpō est ⁊ ꝑm q̃ enūciatio est. pōt enim ꝑpō hēre sbm ꝑm obliquū ⁊ ꝑm rectos. sed enūciatio solū ꝑm rectū ⁊ hoc est qd solet dici ⁊ bñ q̃ duplex est sbm s. ꝑpōnis ⁊ enūciationis. ¶ Ad 2^m dicēdū q̃ in ꝑpōne aliud subici pōt q̃z rectū q̃z uis in enūciatione nō. ¶ Ad 3^m dicit obliquus eē sbm ꝑpōnis non q: subiciat alteri neq̃ subiaceat distributioni. sed q: subiacet respectu alicuius ꝑdicati de eo cū quo in cōpōne ad alterū facit habitudinē sil'licā. ꝑpō enim cuius tale sbm est ordinationē hēt in ꝓcessu sil'listico. Sed tūc dubitat si ex obliquis sil'let q̃re modū sil'landi in eis nō tradit Aq̃z. supius ubi determinauit q̃ationē sil'loꝝ ⁊ q̃re determinat ipz hic. Quare ēt nō determinat mixtā q̃ationē sil'loꝝ ex obliquis ⁊ rectis. Adhuc dicēdū q̃ supius cuz determinauit sil'loꝝ q̃ationē nō descēdebat ad mām nisi que q: diūsificat modū ⁊ formā sil'landi. talis aūt nō est obliquū ⁊ rectū ⁊ ideo nō determinauit supiꝰ modū sil'landi ex obliquis ⁊ rectis diuisim. q: idē est modus simpl'r. hic autez determinat quomodo sil'let ex obliqs magis incidēter q̃z principaliter. q: enim habet determinare difficultatē ⁊ reductionem taliū sil'loꝝ ne ignoret q̃liter fiant hiꝰ sil'li. docet ꝗ nec etiam determinat mixtionem ex obliquis aliter q̃z ibi: aliq̃ndo est vna de recto ⁊ alia de obliq̃ q: penes talem mixtionē nō q̃ñat diūsitas in forma ⁊

potētia silli nisi forte fuerit accītalis ualde. ¶ Adhᶜ dubitaret forte aliqs q: videt talis sillis fallere per diūsitatē medij que causat deceptionē ut cū dī oium oppositorūz eadē est disciplina sanuz ⁊ egrum sunt opposita. Adhuc dispō pme figure nō tenet ubi accipiat mino: sb medio sed si dicat phia est disciplina ergo boni est phia mino: nō videt esse sb medio. ¶ Et dicendū ad pmū q talis diuersitas medij que est pm obliquū ⁊ rectū nō est nisi pm accītales modos intelligēdi ⁊ hec diuersitas nō causat diuersitatē in cōpōne eēntiali medij ad extrema ⁊ iō talis diuersitas medij nō impedit sillm. ¶ Ad 2ᵐ dicendū q nō semp accipit mino: sb medio in pᵃ figura sicut subdistēs ⁊ in linea pdicabili. sed sufficit q pm rōnē accipiat sub eo ut qd mō uere se hēat mediū dictuz de eo. ⁊ iō satis bn accipit bonū sub phia ⁊ bonᵒ est sillis. ¶ Ad huc forte dubitat de eo qd dicit q utraqz pmissaꝝ sumpta in obliquo 2ᵒ pōt esse de recto. ex hoc enim sequitur q 2ᵒ neutri pmissaꝝ assimilet cuius oppositū est ueruz pm Aꝝ. Et dicēdū q ēiuis dissimilis sit 2clo pmissis pe nes obliquū ⁊ rectū ⁊ tñ sikes sūt pm iherētia ⁊ pm h q utraqz est de ieē ⁊ talis silitudo sufficit ad notādū q hec diūsitas mālis que est pm obliquū ⁊ rectū pōt eē idifferēter circa ppōes de ieē ⁊ circa ppōnes de mō. ¶ Ad huc querit quare nō docet sillare ex oibus obliquis q: nō in ablatiuo quare ēt nō per actīñ ⁊ uocatīñ. Et dicendum q greci nō habuerūt ablatīñ. sed usi sunt loco eius gtō ⁊ dtō. per uocatīñ ēt nō cū de illo fiat ppō in qua nō est ueritas neqz falsitas. ⁊ ideo de hijs non 2tingit Aꝝ. ⁊ sciēdū q in terminis qs ponit satis pōt exēplificari de acctō si accipiat uerbū tñsitiuū. ¶ Si aūt querit qre nō docet sillare ex obliquis per tres figuras. Sciēdum q qd tētatiua est. exēplū enim istud motionis hō est morᵒ ⁊ ē. facit sillz scde figure. ⁊ ultimū exēplū cū dicit q deo nō est tpus opportunū facit sillm tertie figure. alia autez exēpla sūt per pmā figurā. ⁊ ita docet in omni figura sillogiçare ex obliquis per exempla que ponit.

Eduplicatū aūt in ppōnibus ad primā extremitatē ponēdū: nō ad medium dico aūt ut si fiat sillus: qñ iustitia est disciplina in eo q bonū ad primā extremitatē ponēdū. Sit enim. a. disciplina qñ bonū: in quo. b. bonuz. In quo vo c. iustitia: ergo. a. uerū est de. b. pdicari: nā disciplina bonū est qñ bonū: sed ⁊. b. de. c nā iustitia qdē bonū sic ergo fit resolutio. si aūt ad. b. ponat qñ bonū nō erit sillus. nā. a. quidē de. b. ueruz erit. b. aūt de. c. nō erit uerū. Nā bonū qñ bonuz pdicare de iustitia falsum ⁊ nō intelligibile. Silr autē ⁊ si salubre oñdat qñ disciplinatū est in eo q bonū: aut hircoceruus in eo q nō existens: aut homo corruptibile in eo q sensibile: in oibus enim sup pdicatis ad extremū maius reduplicatio est ponenda.

¶ Postēz mouit difficultates 2tingētes circa pncipales terminos in hac pte remouet difficultates 2tingentes circa aliqd annexū pncipalibᵒ terminis ⁊ hoc dico in reductione duarū ppōnum in terminos tres. diuidit aūt in duas. in pma remouet difficultatē 2tingētez circa annexū pdicato. in scda cū dicit ¶ Nō est aūt idē neqz eē. ⌋ remouet difficultatē 2tingentē circa aliqd annexū sbto. pma in. d. in pma remouet difficultatē pdictā. in scda cū dicit. ⌊ opz aūt accipe. ⌋ determinat quādā idoneitatez circa hoc notādū ergo q annexū ipsi pdicato reduplicatio est de qua intēdit determinare quō faciēda est reductio in ītuor terminos in sillo ubi accipit reduplicatio ⁊ diuidit in. d. in pma docet quō reducēdum est ubi fit reduplicatio medij. in scda cū dicit ⌊ nō est aūt eadē pō. ⌋ ubi est reduplicatio mioris extremitatis in pma sic pᵗ. pmo pponit 2ōnem intētā dicens q reduplicatio medij debet poni ad maiorē extremitatē ⁊ non ad medium in reductione faciēda ⁊ hec est ⌊ reduplicatū aūt. ⌋ scdo ea oñdit ⁊ p. sic. pmo oñdit q reduplicatio medij ponēda est ad maiorē extremitatē eo q ipa sic posita fit sillz ppōnibus exītibᵒ ueris. sic boni est disciplina inquātuz bonum. iustitia est bonum ergo iustitie est disciplina inquātum bonū. Ex quo 2cludit q facta reduplicatiōe medij talis est 2uentēs resolo in terminos. s. ut pmus terminᵒ ponat maior extremitas cū reduplicatiōe medij. ⁊ scdus mino: extremitas. tertiū aūt ipm mediū absolute ⁊ h est ⌊ dico aūt ut si fiat sillis. ⌋ scdo oñdit q reduplicatio medij nō debet poni ad mediū eo q nō erit sillis ex ueris. sic enim dicēdo. boni inquātū bonū est disciplina. iustitia est bonū inquātū bonū erit mino: ppō falsa ⁊ non intelligibilis ⁊ huius causa patebit 2ñter ⁊ h est. ⌊ si autez ad. b. ponat. ⌋ tertio redit ad magis declarandū quō fit sillis reduplicatione medij posita ad maiorē extremitatē ⁊ ponit ibi tres 2ōnes. quarū pma sic 2cludit. omne bonum est disciplinatū inquātū bonū. salubre est bonū ergo salubre est disciplinatū inquātū bonū ⁊ h est. ⌊ silr autem ⁊ si salubre. ⌋ scda sic cōcludit oē nō exīs est opinabile inquātum non exīs hircoceruus est non exīs ergo est opinabilis inquātū non exīs ⁊ hec est. ⌊ aut hircoceruus. ⌋ tertia sic cōcludit. oē sensibile est corruptibile inquātū sensibile. hō est sensibilis ḡ homo est corruptibilis inquātū sensibilis ⁊ h est. ⌊ aut homo corruptibilis. ⌋ accipiunt hec tria exēpla sic. ultio accipit in terminis eēntalibᵒ ⁊ alia in accītalibus ita q pᵐ in hijs ubi inesse simplr. 2ᵐ aūt ubi inesse pm quid.

¶ Nō est aūt eadem positio terminorū qñ simplr qdē sillogizatū ⁊ qñ hoc quid aut quo aut quomō. Dico aūt ut qñ bonū scibile oñsum fuerit ⁊ qñ disciplinatū quidez bonū: sed siquidē disciplinatū oñsum est: mediū ponēdū ē ens: si aūt bonū ens qdē.

¶ In hac pte intēdit Aꝝ. determinare quō reducēdū est in terminos ubi fit reduplicatio minoris extremitatis ⁊ diuidit. q: pᵒ narrat. scdo narratū manifestat i exemplis ibi scda sit enim. a. qdē. in prima sic pcedit. pmo dicit in gīali q ad 2cludēdū maiorē de minori cū aliqua reduplicatione. aut alia cōditione determinatiōis alia ⁊ alia exigitur terminorum dispositio: ⁊ intelligit cum dicit. ⌊ qñ hoc. ⌋ ōdictionē factā per reduplicationē aliquam p h aūt qd dicē ⌊ aut quō. ⌋ ōdictionē ad ptē in mō ⁊ h ē. ⌊ nō est aūt eadez. ⌋ scdo magis explanat dicēs q alia ⁊ alia erit terminorū dispō ad ostēdendū maiorē extremitatē de minori cuz reduplicatione minoris ⁊ sumēdum est mediū cū reduplicatione minoris ⁊ h est. ⌊ dico aūt ut qñ bonū. ⌋ ⁊ intelligit per bonū minorē extremitatē cum sit sb m 2ōnis. per h aūt qd dicit disciplinatū maiorem extremitatē simplr. ⌊ p disciplinatū inqātū bonū. ⌋ maiorē extremitatē cū reduplicatione mioris. per h qd dicit ⌊ ens. ⌋ mediū simplr dictū. per h qd dicit. ⌊ quod ens. ⌋ mediū ōctum per reduplicationē minoris.

¶ Sit enim. a. quidē disciplina qñ qd ens: in quo aūt. b. ens quid ⁊ in quo aūt bonū: uerū aūt de. b. pdicari erat enīz disciplina

alicuius entis qm̃ qd ens: sed ⁊ .b. de .c. nã in quo .c. bonũ qd quare ⁊ .a. de .c. erit: ergo disciplina boni qm̃ bonũ: erat enim qd ens ꝓpꝛie substãtie signũ. Si aũt ens medium sit positũ: ⁊ ad exẽplũ ens simplr: ⁊ nõ qd ens dictũ sit nõ erat sillꝯs. qm̃ disciplina est boni qm̃ bonuꝫ sed qm̃ ens: ut si sit in quo .a. disciplina qm̃ ens in quo .b. ens: ⁊ quo .c. bonũ. manifestũ ergo qm̃ ⁊ ꝑticularib⁹ sillꝯis sic sumẽdi sunt termini.

¶ Loñter narrata manifestat in exẽplis. ⁊ diuidit qꝛ ꝑmo oñdit q̃ mõ ponẽda est reduplicatio mioris cum medio ad sillogiçandũ maiorẽ extremitatẽ de minore cũ reduplicatione minoris. scdo oñdit q̃ reduplicatione minoris nõ posita ad mediũ nõ sillꝯabit maiꝛ extremitas cuꝫ reduplicatione minoris in ꝑma sic ꝑt. ꝑmo imponit terminos ⁊ facit sillꝯos sit enim minoꝛ extremitas bonũ medium aũt ens inquãtũ bonũ maiꝛ aũt extremitas disciplinatũ inquãtũ bonũ: ⁊ erit sic sillꝯ entis inquantũ bonum est disciplina inquãtũ bonũ sed bonũ est ens inq̃ꝫtum bonũ. ergo bonũ est disciplina inquãtũ bonuꝫ. Et nõ q̃ aliq̃ tãgit põm terminoꝝ gñaliter. s. q̃ maiꝛ extremitas sit bonũ uel aliq̃d ſpãle ens ꝛsi ꝛ uerũ semp ponẽdo ꝛõm ponit bonũ ꝑ miore extremitate ꝑ h g̃ qd dicit. ⌊ disciplina qm̃ qd ens. ⌋ intelligẽdũ est maiorẽ extremitatẽ cũ reduplicatione alicui⁹ ſpãlis entis. s. cuꝫ reduplicatione est enim minoꝛ extremitas ꝓtentũ ſb ente qd qdẽ ens est mediũ per h aũt qd dicit. ⌊ qd ens ul aliq̃d ens. ⌋ intelligẽdũ est mediũ cũ reduplicatione mioris speꝰ mediũ ⁊ h est. ⌊ sit. n. a. qdẽ. ⌋ scdo ad ꝛfirmandũ ꝛñtiã ꝛõnis dicit q̃ reduplicatio mioris sup mediũ sigꝰ est. ⌋ maiꝛ extremitas cõueniat minori eẽntialr ⁊ ita cũ reduplicatione mioris h est ꝛcluſuꝫ ⁊ h est. ⌊ erat enim qd ens. ⌋ ¶ Loñter manifestat q̃ si reduplicatio minoris nõ poꝛ ad mediũ nõ cõcludet maiꝛ de miore cũ reduplicatione minoris dicẽs q̃ si ens simplr sine reduplicatione minoris fuerit mediũ ⁊ maiꝛ extremitas fuerit qd cũ q̃ ens nõ sillꝯabit maiꝛ de minori cũ reduplicatione minoris sed poterit sillꝯari cũ reduplicatiõe medij si ipa fuerit ei apposita i maiori ꝓpõne. vbi gratia. sit mediũ ens minoꝛ extremitas bonũ maiꝛ extremitas disciplina qm̃ ens ⁊ erit sillꝯs sic entis est disciplina inquãtũm ens bonũ est ens ergo boni est disciplina inquãtũ ens ⁊ h est. ⌊ si aũt ens mediũ. ⌋ ¶ Loñter pro epilogo cõcludit q̃ in sillꝯis cõtractis ⁊ ꝑtꝯis per reduplicationẽ in reductione sic sumẽdi sũt termini. s. q̃ cũ est reduplicatio medij tunc debet vnus terminoꝝ eẽ maiꝛ extremitas cũ reduplicatione medij ⁊ alius ipm mediũ. tertius aũt minoꝛ extremitas qm̃ fit reductio minoris existentis tunc debet vnus terminoꝝ poni maiꝛ extremitas cum reduplicatione minoris. ⁊ ali⁹ mediũ cũ reduplicatione minoris. ⁊ terti⁹ mioꝛ extremitas absolute ⁊ h est. ⌊ manifestum ergo qm̃. ⌋

¶ Oportet aũt ꝑmutare que idem ualeãt noia pro noibus: ⁊ oꝛones pro oꝛonibus ⁊ nomen ⁊ oꝛonẽ ⁊ semp ꝑ oꝛone nomẽ accipe: facilioꝛ enim est terminoꝝ expositio ut si nihil differt dicere suspicabile nõ esse genus opinabilis aut nõ esse idem q̃ suspicabile qd opinabile. Nã idem signuꝫ pro oratione dicta suspicabile ⁊ opinabile terminiponendi sunt.

¶ Hic determinat quãdã idoneitatem ꝑdictã. ⁊ diuidit in ꝑncipale ⁊ incidẽs. in ꝑncipali docet q̃ in reductione in tres terminos opꝫ accipe terminuꝫ ⁊ oꝛom h mõ pro se inuicem ut terminus notioꝛ accipiat pro minus noto ⁊ oꝛo notioꝛ pro minus nota ⁊ ulr pro oꝛone que debet accipi terminus accipiẽdũ eẽ terminũ simplicẽ ⁊ h dico si cõtingat qd supius docuit. ⌋ non semp sunt querendi termini simplices ⁊ addit cãm h⁹ dicẽs q̃ facilioꝛ fiet resolo ꝑm hũc modũ. ⁊ exẽplificat de h q̃ dicit. ⌋ cũ idẽ significet hec oꝛo suspicabile nõ est genus opinabilis cũ ista opinabile nõ est ſpẽs suspicabilis nõ est in reductione ponẽda tota oꝛo sed pro ipa ponẽdi sunt termini. s. susceptibile ⁊ opinabile ⁊ h est. ⌊ opꝫ aũt ⁊c. ⌋

¶ Qm̃ vo nõ est idem esse uoluptatem bonum ⁊ esse uoluptatẽ qd bonũ nõ simplr in terminos. Sed si est sillꝯs qm̃ uoluptas est bonũ terminũ ponẽdũ bonũ. Si autẽ qm̃ qd bonũ qd bonũ sillr ⁊ in alijs.

¶ Sequit incidẽs in quo remouet dubitationẽ qꝛ enim dixit q̃ pro oꝛone ponẽdus est terminus simplex: ponendus esset pro maiore cũ reduplicatione minoris ⁊ h remouet dicẽs. ⌋ nunq̃ꝫ pro termino sumpto cũ reduplicatiõe ponẽdus est alius terminus q̃ꝫ idẽ cũ reduplicatiõe nec debet trãsferri in terminũ simplicẽ ⁊ h est. ⌊ qm̃ vo nõ est idem. ⌋ ⁊ intelligẽdũ est per bonũ maiorem extremitatẽ simplr. ⁊ per qd bonũ maiorẽ extremitatẽ cuꝫ reduplicatione. ¶ Dubitaret forte aliq̃s ꝑmo cui⁹ ꝓpꝛietas siue ꝓdditio est reduplicatio utrũ. s. sbi an ꝑdicati. ⁊ vẽ q̃ sbi qꝛ reduplicatio dicẽ cãm exñtem in sbto quare ꝑdicatum ei inest ⁊ ideo videt q̃ circa sbm hẽt fieri in q̃ est causa quã enũciat. Adhuc distribo qꝛ fieri hẽt circa opposita ipsius sbi dꝛ: ergo eadẽ rõne cũ reduplicatio sit ipsius sbi ꝓpꝛietas sbi erit. vbi gꝛa. hõ inquantũ homo est aial ⁊ hi⁹. Adhuc h dicto ꝑm q̃ ipm idẽ dicit cum reductione sed ipa est ꝓditio sbi quare ⁊ reduplicatio. ꝓbo minoris. si dico hõ est aial ꝑm q̃ ipm est. si ꝑm q̃ ipsum est ꝑtum ꝓpõ est falsa qꝛ sigt q̃ hõ sit omne aial si refert sbm tunc h qd dico ꝑm q̃ ipm est ꝓpꝛietas sbi. Adhuc si reduplicatio sit ꝓditio preꝰ tunc erit sic ponẽda reduplicatio. hoc est aial inquãtũ aial ⁊ sic semp erit ꝓpõ falsa cũ reductione. Ad oppositũ sic inherẽtia est quedã relatio que ad sbm terminat ⁊ a preꝰ inchoat sed reduplicatio denotat cãm huiꝰ inherẽtie/q̃re reduplicatio denotat hitudinẽ inchoatã a preꝰ ⁊ terminatã ad sbm. q̃re ꝓ cõditio est preꝰ ⁊ circa sbm hẽt fieri ⁊ h ꝓcedenduꝫ est. ¶ Ad ꝑm obm dicẽdũ q̃ q̃ꝫuis per reduplicationeꝫ denotet causa exñtie in sbto h nõ est absolute sed inq̃ꝫtum per illã inest ꝑdicatũ. vñ denotat causa eẽ in sbto ipsi⁹ inherẽtie ꝑti ⁊ ideo magis circa ꝑtum nata est poni reduplicatio q̃ꝫ circa sbm. ¶ Ad 2ᵐ dicendũ q̃ secus est de distributione ⁊ reduplicatione. distributio enim est ipsius sbi in cõpatione ad ꝑtum ⁊ hitudo per distributionẽ ad sigta incipit a sbto tendens in ꝑtum ⁊ ideo addit ad sbm reduplicatio aũt est econuerso: quia sigt cãm inherẽtie que qdẽ inherẽtia incipit a ꝑto ⁊ terminat ad sbm ⁊ ideo addit ꝑto ꝓpꝛie. ¶ Ad 3ᵐ dicendũ q̃ h determinatio ꝑm q̃ ipm est ꝓpꝛietas ꝑti sicut ⁊ reduplicatio. sed q̃ nõ sit ꝑti absolute imo in cõpatiõe ad sbm. sigt h rlm ipm faciẽs relonẽ ad sbm. ¶ Ad 4ᵐ dicẽdũ q̃ reduplicatio nõ terminat ipm ꝑtum q̃ꝫuis sit addẽda ad ꝑtuꝫ sꝫ terminat ipm sbm sup ꝑtum ⁊ sic hõ est aial inquãtũ hõ nõ absolute dispõ ipsi⁹ ꝑdicati est sed in cõparatione ad sbꝫ ut dictũ est. ⌋ habito q̃ reduplicatio sit ꝓditio ad ꝑtũ addẽda. querit utrũ fiat sillꝯs in aliqua figura cũ reduplicatione maioris. sicut cũ reductiõe medij ul minoris qꝛ de hoc nõ facit Aꝫ. mentionẽ. Et dicẽdũ q̃ nõ eo q̃ in oi figura in ꝛõne ꝑtur maiꝛ extremitas q̃ si sumeretur

cū reduplicatiōe reduplicaret ptū sup sbm qd est ꝑ nāz reduplicatiōis. Quia sicut dictū est reduplicatio retinet subm sup ptum. Adhuc si fiet in pma figura uel 3ª reduplicatio maioris in minori propōne fieret reduplicatio pti sup subm qd est incōuenīēs sicut patet ꝓsideranti. in scda ēt figura nō pōt maior extremitas lz subiciat reduplicari sup mediū in utraqz ppōne eo q̄ subm maioris propōnis ⁊ subm minoris oppoⁿ hnt in scda figura. vñ nō erūt pmisse ambe uere sicut in reduplicatiōe maioris nullū malū est eligēdū inquātū malū. Omne bonū est eligēdū inquātū bonū patet igit q̄ nunqz fill'at cum reduplicatiōe maioris exntis ⁊ patet post cā. ¶ Conter forte quer̄et cū ꝓtingat negatiue fill'are cū reduplicatione sicut ⁊ affirmatiue q̄re nō docet h Arz. ⁊ q̄ cōtingat pala est in exēplo sic nullū eligēdū est malū inquantum eligēdū. Oē bonū est eligendū ergo nullū bonū est malum inquātū est eligēdū h iam facta est reduplicatio medij fit ēt reduplicatio minoris. sic nullū corpus inquātuz egrū est sanū. inquātū egrū omne egrū est corpus inqz tuz egrū ergo nullū egrū est sanū inquātū egrū. ¶ Ad hoc dicēdū q̄ Arz. nō intēdit h docē modos fill'andi cū reduplicatione sed tñ intendit quō in terminos faciēda est reductio duaꝝ ppōnū ubi sumit reduplicatio ⁊ ideo nō determinat quō fill'at negatiue cū reductione h enīz qd intēdit sufficiēter patet per fill'm affirmatiuum reduplicatorīū. ¶ Ulteriⁿ forte quer̄et utrū cū reduplicatione medij ⁊ minoris q̄ opz figuras fill'ari. in pma enī pōt sicut docet Arz. sed qd est utrū fil'r pōt in scda ⁊ 3ª. Et dicendū q̄ in scda figura fieri pōt minoris reduplicatio i minore ppōne sed nō pōt fieri ibi reduplicatio medij. i tertia figura ecōuerso fit reduplicatio medij sed non minoris. ⁊ h patet sic. Si in scda figura fiat reduplicatio medij aut ille ponet ad mediū ⁊ erit ēt ppō falsa. Quia medium ptur ⁊ tunc fiet reduplicatio pti ad ptum. sic nullū malū est eligēdū inquātū eligēdū. aut illa ponat ad maiorē extremitatē que subicit medio. Qd ēt est inconueniēs ut si dicat nullū malū inquātū eligēdū est eligēdū ⁊ patet q̄ h est falsa. Quia fit̄ opposituz eē cām oppositi pōt tñ fieri minoris reduplicatio in minore ppōne ⁊ cōcludi cū reduplicatione minoris sic nullū malū est eligēdum sed oē bonū est eligēdū inquātū bonū ergo nulluz bonū est malū inquātū bonū. In 3ª aūt figura pōt ꝓcludi aut enim apponet ad minorē extremitatē que ptum aut ad subm. ſ. ad mediū ⁊ utroqz mō ppō erit falsa sicut patet ꝓsideraūti in pdictis termis. patet ergo ex his q̄ tñ in pma figura fit utraqz reduplicatio. Sed ꝑ fill's scde figure descēdit a fill'o pme ꝓuersa maiore ergo cū fiat fill's negatiuus in pma cū reduplicatione medij ꝓuersa maiore que negatiua est erit scda figura cū reduplicatione medij. Ubi gra nullū eligēdū est malū inquātū eligēdū Omne bonū est eligēdū q̄ nullū eligēdū ⁊ē. ꝓuersa maiore fiet scda figura. Et dicēdū q̄ non pōt ex tali fill'o reduplicāte mediū in pma descēdere fill's scde manēte reduplicatione medij. Quia nō ꝓuertit maior manēte illa reduplicatione sed bñ ꝓuertit acceptis terminis pncipalibus sine reduplicatione. bñ enim dī nullū malū est eligēdū ⁊ ecōuerso nullū eligēdū ē malū. Sil'r bñ dī nullū malū est eligēdū inquātū malū sed nō ecōuerso nulluz eligēdū inquātū malū est maluz. ¶ Sed ꝑ tūc sequit q̄ aliqua ul'is negatiua nō ꝓuertit simpl'r qd est ꝓtra Arz. Adhuc in ꝓuersione faciēda obſuandū q̄ termini stent sub eisdē determinationib⁹ in ꝓuertēte ⁊ cōuersa ⁊ ita si fuerit reduplicatio posita ad ptum cōuersa propōne erit eadem reduplicatio ad subm qd ꝑus erat ad ptum ⁊ ita fiet conuersio ul'is negatiue manente reduplicatiōe. Et dicēduz q̄ ois ul'is negatiua ꝓuertit. Sed sciēdū q̄ quedam sunt determinationes que disponūt subm uel ptū id qd est tales debēt manere cū termino post ꝓuersionē cuius sunt albū nigrū ⁊ ꝓsimilia. quedaz aūt disponunt subiectum inquātū subiectū: quedā predicatum inquātum predicatum ⁊ tales cum terminis in ꝓuersione non manēt si vbi gra sic dicaz. Ois homo est aial. hoc quod dico ois cū disponat subm inquātū subm si de subo fiet ptum ⁊ auferat ei rō subi nō amplⁿ ei addit ois. vñ sic cōuertit qdā aial est hō. sil'r est h nullus hō est asinⁿ q̄z cito enim hō definit esse subm delinquit dispōm eius in quātū subm erat ⁊ ꝓuertit sic nullus asinus est hō. eodē modo ē de reduplicatiōe ex pte pti reduplicatio ꝓditio pti est in cōpatione ad subm ⁊ iquātū ptuz est ⁊ ideo definit eē reduplicatū q̄zcito definit esse ptum. vñ si cōuertat fiat ptum subm. non amplⁿ erit reduplicatio cū eo ⁊ ideo sic ꝓuertit nullū malū est eligēdū inquātū malum ergo nullū eligendū est malū. uel sic nullū eligendū est malū inquātū eligendū ita q̄ semp fiat reduplicatio sbi ad ptum ak'r enim erit ppō falsa ⁊ aliqn nugatoria. Ex his manifestū est qd fit reduplicatio ⁊ cuiⁿ ppriētas ⁊ p cuiⁿ reduplicationē est fill'are in oi figura ⁊ per cuius reduplicationē nō patet ēt per pdicta. Quare reduplicatio medij ponit ad maiorē extremitatē. ga reduplicatio debet fieri ipsius subti sup ptū ⁊ maior pri de medio. ⁊ per h etiā patet q̄ⁿ ad qdā quesitū. ſ. q̄re reduplicatio medij nō ponit ad minorē extremitatē. minor enīz nō ptur de medio dico in pma figura ⁊ ideo ei nō apponit. Sz tunc dubitat de dictis in lra ⁊ pmo de h qd dicit q̄ posita reduplicatione ad mediū erit minor ppō falsa. cū enī eadē reduplicatio medij ponat ad mediū in maiori pro positione sed illa reduplicatio medij posita cum medio fecit minorē falsam q̄ eadē cā faciet maiorē falsaz. Et dicēdū q̄ reduplicatio alicuⁿ termini fit̄ tñ. cuiⁿ fit reduplicatio ul'r ꝓuenire alteri. qm̄ ergo i maiori dī. Omne bonū inquātū bonū est disciplinatū fit̄ bonū ul'r accipi Quare fit̄ iferius accipi ul'r sub suo superiori ⁊ h incōueniēs nō est ⁊ ideo maior uera. uerūtñ sciēdū q̄ reduplicatio illa ppus ponet cū pto q̄z cū subo. Qñ aūt i minori dī q̄ iustitia est bonū inquātū bonū fit̄ supⁿ vnibil'r dici de iferiori sub h intellectu iustitia est oē bonuz. sed h est falsum q: nō est addendū oē ad ptuz ⁊ sic patet quare minor falsa ⁊ nō maior. Et dicēdū ad obm q̄ nō sola addictio reduplicationis ad mediū cāt falsitatez sed addictio eiⁿ ad mediū exns ptum. ¶ Ulteriⁿ forte dubitaret aliqs quare minor est nō intelligibilis cū tali positione reduplicationis q̄zuis enī falsa sit ppō vt tñ q̄ itelligi possit cū apud itellectū sic cōpō ⁊ diuisio circa quas ueritas ⁊ falsitas. Et dicēdū q̄ ppō est nō intelligibilis q: fit̄ idez eē sui cām ⁊ eē ꝑus seipo. q: cū dī iustitia est bonū inquātū bonū intellectⁿ est q̄ iustitia est bonuz in quātū iustitia est bonū ubi idē fit̄ eē sui cā ⁊ ita ꝑus se qd nō eēt intelligibile. ¶ Ultimo forte dubitabit de exēplo qd ponit cū reduplicatiōe minoris extremitatis ibi enīz ponit ens pro medio cum tñ supius docuerit q̄ nō est accipiēdū pro medio qd ad oia sequit cuiⁿ est ens Et dicendū q̄ lz ens absolute non possit eē mediuz ens tñ ꝑctuz cū reduplicatione minoris pōt eē mediū in exēplo Arz. Et sciēdū q̄ qdā dicūt Arz. ibi intēdē [nō est eadē positio termiꝝ] q̄ facta in maiore reduplicatiōe medij sup maiorē extremitatē ⁊ in minore reduplicatione minoris extremitatis sup mediū pōt fill'ari maior extremitas de minore idifferēter cū reduplicatione minoris uel medij sic. Oē quale est disciplinatū inquātū quale: oē bonū bonū est quale inquātū bonū sed illud non videt ꝓuenīēs intētioni eius tum q: sic fieret fill's ex quibusdā terminis: tum q: in textu semp ponendo ꝓm ponit maiorē extremitatē cū reduplicatiōe minoris sic bonum est disciplina inquātū bonū ⁊ ideo melior est intētio dicta in lra uel in sententia lre.

n On est aūt idem neqz esse neqz dicere qm̄ cui. b. inest huic quoqz oi

a.inest.⁊ dicere cui omni.b.inest huic quo
qꝫ omni.a.inest:⁊ dicere cui omni.b.iest ⁊
a.inest oi.nihil enim ꝓhibet.b.inesse.c.nō
oi aūt ut si sit.b.qdem pulchrum aliqd au
tez albū. Si igit alicui albo inest pulchruz:
sed nō oi fortasse. Si ergo.a.inest.b.non
oi aūt de quo.b.neqꝫ si omni.c.inest.b.ne
qꝫ si solū inest necesse est.a.inesse.c.nō qꝛ
nō oi:sed nec iest ei qd̄ est.c.si aūt de quo
b.dicit uere huic oi inest.a. accidet.a.de q̄
oi.b.dicit:de eo omni dici:si aūt.a.dicatur
de oi de quo.b.dicit nihil ꝓhibet ei qd̄ est
c.inesse.b.aūt nō oi aut oino non ieē.

¶ Hic intēdit remouē difficultatē ꝛtingentē in reductio
ne per annexū subo ⁊ h̄ est distributio ⁊ p̄ sic.ꝑmo sepa
rat oīom nō reducēdā ab oīone reducēda.scdo reducē
dam reducit cū dicit.⌊ in tribus ergo terminis ꝛc̄. ⌋ Est
aūt oīo cui.b.iest illi.iest.a.nō reducēda qꝛ ꝑmo fill̄alis
est tanq̄ maior in ꝑma eo q̄ particularis est.hic aūt cui
omni.b.inest huic oi inest.a.ulis est ⁊ facit fill̄m ⁊ in ꝑ
ma figura.⁊ ideo reduci h̄et.intēdit ergo rōnem talē ex
hac cui.b.inest illi oi inest.a.nihil sequit ex ista cui oi in
est.b.huic oi inest.a.sequit aliqd.ergo diuerse sunt ꝓpō
nes.cui.b.inest ꝛc̄.cui oi inest.b.ꝛc̄.hᵒ rōnis ꝑmo ponit
ꝓōm ⁊ h̄ est.⌊ nō est aūt idem neqꝫ ꝛc̄. ⌋ scdo oīdit pre
missam ⁊ ꝑmo ꝑmā ptē huiᵒ.scdo scdam.ꝑmā ptē sic oī
dit.hᵒ manifestat q̄ ꝛtingit aliqd indefinite.sumi sub.b.
sicut figt h̄ ꝓpō.cui.b.inest ꝛc̄.dicēs sit albū.b.c.aūt pul
chruz alicui albo insit.⁊ nō oi.b.alicui.c.inerit ⁊ nō oi ⁊
ita poterit aliqd sumi sub.b.indefinite ⁊ si nō sumat sub
b.ulr ⁊ h̄ est.⌊ nihil enim ꝓhibet. ⌋ uel pōt dici q̄ i hac
lr̄a cōmutat terminos suos ⁊ accipit.b.pro eo qd̄ pus di
ctum est.a.c.aūt pro eo qd̄ dictū est.vñ idem est ac si di
cat nihil prohibet.a.inesse.b.⁊ si non insit ulr oi.b.⁊ hoc
sigtur per hāc rōm cui.b.inest ꝛc̄.scdo manifestat q̄ ni
hil sequit ex tali ꝓpōne qꝛ.a.inest.b.nō tñ ulr omni.b.
sicut h̄ significat.cui.b.inest ꝛc̄.⌊ nec necesse est ꝓōm. ⌋
ulem nec pticularem sequi siue minoꝛ assumat ulr siue
pticulariter ⁊ h̄ est.⌊ si ergo.a.inest.b. ⌋ quā lr̄am sic ꝓ.
si q̄ inest ꝛc̄.neqꝫ necesse est.a.i.nō necesse est.a.supple
inesse.c.⁊ h̄ dico nō solū supple qꝛ nō neē est nō.c.iesse
l.a.sed qꝛ nec necesse est.a.iesse.c.simplr sed q̄zuis oi.c.
inest.b.i.q̄zuis minoꝛ sit vniuersalis.neqꝫ solū alicui.c.in
est.b.i.quāuis minoꝛ sit pticularis.q.dicēs nō soluz di
co nō sequi ꝓōm qꝛ nō sequitur ꝓᵒ ulis sed nec qꝛ parti
cularis ⁊ h̄ siue minoꝛ sit ulis siue particularis. ¶ Con
sequēter oīdit scdam ptē p̄misse sue rōnis dicēs q̄ si.a.
inest oi de quocunqꝫ.b.dicitur q̄ sigt per hanc ꝓpositio
nem omni cui.b.inest ꝛc̄.tunc sequitur ꝓᵒ nēcio ita q̄
si vniuersaliter sumat sb.b.⁊.a.ei ierit ulr.si pticulariter
⁊.a.ei ierit pticlariter ⁊ h̄ est.⌊ si aūt de q̄cūqꝫ. ⌋ deide re
dit adbᶜ sup aliā ꝓpōm ꝓhitā dicens q̄ si.a.inest alicui
ꝛtēto sub.b.⁊ illi ulr nihil prohibet minorē sumi vnam
l.b.inesse.c.sed nō sequitur.a.inesse oi.c.nec ēt oino in
eē.⁊ ita nulla sequit ꝓᵒ ⁊ h̄ est⌊ si aūt.a. ⌋ dicat sic ꝓstrue
⌊ si.a.dicat de q̄lz.b.dicit. ⌋ i.de aliquo pticlari.b.ita q̄
de illo.⌊ nihil ꝓhibet ꝛc̄. ⌋ ita oīsa est diuersitas iter istas
ꝓpōnes cui.b.inest illi oi iest.a.cui oi.b.iest oi illi iest.a.
qꝛ ex ꝑma non sequit aliqd ex scda aūt aliquid sequit.

¶ In tribus ergo terminis manifestū qm̄
de nullo.b.omni dicit ⁊.a.dici hoc est de
quocūqꝫ.b.dicit de omni dici.a.⁊ si.b.qui
dem de omni ⁊.a.ſilr.si aūt non de oi nō
necesse est.a.de omni.

¶ Conter reducit illā que fill̄at ꝓōm dicēs.qd̄ maᵐ est in
terminis tribus qñ.a.dī de omni.b.qꝛ si.b.inest oi.c.
⁊.a.ierit oi.c.si aūt.b.nō insit oi.c.sed alicui ⁊.a.nō ierit
oi.c.sed alicui ⁊ h̄ est.⌊ in tribus terminis. ⌋ ¶ Dubita
ret forte aliqs cū.b.ꝓpō cui.b.inest illi oi inest.a.hēat in
tellectuz pticularis ꝓpōnis.⁊ ipe suptus oīdat satis ex
tali maiore nō fill̄ari in ꝑma figura ad qd h̄ oīdit h̄. Et
pōt dici q̄ h̄ est ꝓpter filitudinē quā h̄et talis ꝓpō cum
uli.l.cui oi inest.b.ꝛc̄.qꝛ cum dī cui.b.inest illi omni in
est.a.figt aliqd sumi sub.b.⁊ illi oi inesse.a.qꝛ idez est ac
si dicat.a.inesse oi.b.hic ergo ꝓpō ulis est relīq̄ autem
h̄et quādā ulitatē.l.respectu ꝓtēti sub.b.sed nō respectu
b.⁊ ita filitudinē h̄it iste ꝓpōnes q̄ztū ad ulitatem quā
dā ⁊ ideo ne putenk inde oīdit illā nō fill̄are aliqd que
pticularis est ꝑm rem. ¶ Adhuc dubitabit q̄re nō facit
mētionez de illa que fill̄at negatiue in ꝑma figura sicut
de illa que fill̄at affirmatiue ⁊ q̄re nō sepat fill̄icale a nō
fill̄abili.possuz enīz sic obuiare.cui nulli.b.inest illi nul
li inest.a.⁊ cui.b.nō iest huic nulli inest.a.uel sic cui nul
li inest.b.illi oi inest.a.⁊ illi alicui nō inest.b.illi oi inest
a.uel sic cui oi.b.inest illi nulli inest.a.⁊ cui iest alicui.b.
illi nulli inest.a.Quare igit cū p̄dictis nō docet que ista
rum h̄et intellectū minoris in fill'o negatio ꝑme figure.
Et dicēdū q̄ istarū triū cōbinationū due ꝑme ꝓpōnes
⁊ due scde sigt aliqd negatiue sumi sub.b.⁊ ita figt dis
pōm ꝑme figure minore exīte negatiua ⁊ ideo ipe iuti
les sunt ad ꝓcludendū in ꝑma figura.duarū aūt ultima
rum ꝓpōnum ista cui.b.inest.illi nulli inest.a.non sigt
nisi q̄.a.alicui.b.nō inest.⁊ ita h̄et intellectuz pticularis
negatiue que nō est maioꝛ in ꝑma figura:reliq̄ aūt.l.cui
omni.b.inest.illi nulli inest.a.h̄et intellectū ulis negati
ue qꝛ sigt idē isti.a.nulli.b.inest.⁊ pōt esse ma.in fill'o ne
gatio ꝑme figure.istas aūt duas ꝓpōnes q̄z altera fill̄at
⁊ reliqua ad inuicē nō sepat nec de eis facit mētionē qꝛ
nō itēdit remouere simplr difficultatē que accidit in re
ducēdo penes distributionē ⁊ sufficiēter remouek diffi
cultas que ꝛtingit tam penes distributionē affirmatiuā
q̄z negatiuā per h̄ qd̄ dicit affirmatiuā: nec itēdit etiam
determinare quot modis difficultas h̄ contingat in pro
positionib' sed simplr eius remotionem.

n On oportet aūt arbitrari propter
expōnem aliqd accidere incōueni
ens:nō enim utimur in eo q̄ aliqd
sit:sed quēadmodū geometer pedalē re
ctā hanc esse sine latitudine dicit:que non
est:sed nō sic utitur ut ex hijs sillogizans:
oino enim qd̄ nō est ut totū ad partem:⁊
aliud ad hoc:ut pars ad totū:ex nullo ta
lium oīdit demōstratoꝛ. Neqꝫ enim fit sil
logismus:expōne aūt sic dicimus ut senti
at qui discit nō enim sic fit ut sine hijs non
possibile ōmfare quēadmodū ex qbᵒ fill's.

¶ Incidēs aūt est cura p̄determinata qꝛ eni aliqñ fit redu
ctio in terminos abstractos cū tñ in fill'o oporteat multo
tiēs ꝛctos.fit enim reductio in terminos cū aliqñ opo
teat sumere ꝓpōnes oblique.ex his fit ⁊ reductio in tres
terminos nō ulr sumptos cuz enim in fill'o oporteat ali
quam sumi ulr ne putet aliqs Aꝫ.uelle q̄ extremis sic
sumptis sit fill̄are remouet h̄ dicēs q̄ fit expō per termi
nos sic se h̄ntes nō ut eis sic se h̄ntibus fiat fill's sed ut ex
eis qui per hos intelligunk.nō enīz fit talis expō nisi ut
cognoscat dicēs de qbᵒ fill̄andū fit ⁊ h̄ est sile ei qd̄ acci
dit in geometricis ubi supponit aliqua magnitudo esse

pedalis recta sine latitudine cū nō sit. nō enim est demō stratio de illa magnitudine ꝑm q̃ talis est. sed de illa que per illā itelligit ⁊ h̄ est. ⌊ Nō aūt oz nō lateat aliquos. ⌋

n On lateat aūt nos qm̄ i eodē sillo nō oēs cōclōnes p vnā eādē figurā sūt: ꝫ h̄ qdē p hāc illa ꝟo p aliā. Palā ꝯ qm̄ ⁊ resolutiōes in hijs faciēde. Qm̄ aūt nō ois ppō i omni figura sed in vnaquaq̃ disposite sunt: manifestū ex cōclusiōe in qua figura sit querendum.

¶ Postq̃ docuit quō opz reducere in sillo vno ⁊ pncipali. h̄ docet idem circa sillm nō simplr vnū qui colligit ex pncipali sillo ⁊ pro sillis ⁊ pcedit sic. pmo dicit q̃ cōnes eiusdē sillī aliqn̄ per diuersas figuras sillant sicut patet i scdo mō tertie figure. ubi pncipalis 2° sillat in 3ª. mior aūt in pma uel in scda. Sed qm̄ sic sunt plures cōclusiōes reducēda est quelibet 2° seorsum in suā figurā ꝑm artez iam determinatā ⁊ h̄ est. ⌊ Nō lateat aūt nos. ⌋ scdo concludit q̃ q: in vnaquaq̃ figura sunt ppte cōclōnes sillate ⁊ nō indifferēter oēs in omni. patere pōt ex ipa cōne in quā figurā reduci dz ⁊ h̄ est. ⌊ qm̄ aūt nō ois. ⌋ Opponit h̄ de eo qd dicit i eodē sillo plures eē cōnes cū h̄ appareat falsū eo q̃ 2° est medietas ppōnū ⁊ alr opponit in istis modis. sup h̄ ⁊ soluit ad oia ꝫ itellectū lre. q: lor de sillo nō simplr vno ꝫ collecto ex pn̄ sillo ⁊ pro sillis.

a D diffinitiones aūt orōnum quecūq̃ ad vnū sunt redarguētes eorum qui sunt in termino ad quid redargutum est terminū ponēdū ⁊ nō totā orōnē. minus enim contingit pturbari pp lōgitudinē: ut si aquā oīdit qm̄ humidus potus: potum ⁊ aquā terminos ponēdū.

¶ Postq̃ docuit quō reducēdū est in oīsiuis ubi aliquid sillat in se ⁊ imediate h̄ docet quō reducēdus est in illis ubi aliqd sillat in alio ⁊ mediate dicēs. Qd si interimēde sint diffinitiones per aliquā pticulā exñtē in eis iterimēdā ut si debeat interimi h̄ diffinitio aque aqua est potus humidus per interēptionē h° pticule potus non est ponē in reductiōe totā diffinitionē pro termino vno. ꝫ aqua ⁊ pot° ponēdi sunt termini ⁊ rō est ut nō turbet ꝑ pter terminoꝝ plixitatem ⁊ h̄ est. ⌊ ad diffinitiōes ãt. ⌋

a Dplius aūt ex ypothesi sillos nō est tēdandū reducere: nā nō est ex his que posita sunt reducē: nō eni per sillos ostēsi sunt sed per ꝛsensum concessionis: ut siquis ponat q̃ vna quedā potestas nō sit ōrioꝝ neq̃ disciplinā vnā eē. deinde disputat: qm̄ nō est vna ptās ōriorum ut sanatiui ⁊ egrotatiui. Simul enim idem erit sanatiuū ⁊ egrotatiuū: qm̄ ergo nō est vna ōrioꝝ oīum potestas ostēsum est. Sed qm̄ nō est disciplina vna nō ostēsum ꝯuis ꝛsiteri sit necesse at nō ex sillo: sed ex ꝛditione: hoc igit nō est reducere: qm̄ aūt nec vna potestas est. Sic enim fortitan ⁊ fuit sillis. illud aūt ꝛditio: sillr autē ⁊ in his que per impossibile ꝛcludunt: nam neq̃ hos resoluere sed ad impossibile qui dem deductione: sillo enim monstrat alterum nō est: sed ex ꝛditione aūt ꝛcludit. Differūt autē a ꝑdictis qm̄ in illis quidem oportet prius ꝛsiteri si debeāt accidere: ut si oīdat vna potestas ōrioꝝ ⁊ disciplinaz eadem esse. hij aūt ⁊ nō prius ꝛfessi ꝛcedunt: eo q̃ manifestū sit falsum: ut posito diametro simetro eo q̃ imparia equalia sint paribus.

¶ Postq̃ docuit reducere in sillis oīsiuis h̄ intēdit de reductione in sillis ad ipossibile oīdēs q̃ in illis inquātū ex ypothesi sunt nō est ponēda reductio ꝛueniēs. sic sillī ex ypothesi oēs nō sunt sillati ex ꝑmissis sed oēs cōcessi ad placitū. sed h° argumētationes nō sunt reducēde ꝫ artē habitā in ꝑcedētib° ergo sillos ex ypothesi non est sic reducē. h° rōnis ꝑmo ponit cōnē ⁊ h̄ est ⌊ ampli° ãt. ⌋ scdo minorē ⁊ h̄ est ⌊ nā nō ex his. ⌋ 3° oīdit miorē iductiue ⁊ diuidit in. d. in ꝑma inducit in sillo ex ypothesi q̃ est ꝑm silitudinē ⁊ qui est per impossibile. in scda cuz dicit. ⌊ plures aūt ⁊ diūsi. ⌋ inductionē cōplet. ꝑma hēt ꝑncipale ⁊ incidēs. in ꝑncipali ꝑmo hēt inductionē in sillo ex ypothesi qui est ꝑm silitudinē h mō. si ꝛcedat q̃ si nō est vna ptās ōrioꝝ nec vna disciplia erit ōrioꝝ ⁊ postea sillētur q̃ nō est vna ptās oīum ōrioruz sic sanū ⁊ egrū sunt ōria sani ⁊ egri nō est vna ptās ergo nō oīuz ōrioꝝ est vna ptās. mediū per qd h° ꝛclusio nō est vna ptās cōtrarioꝝ sillata est ⁊ reduci pōt ꝑm ꝑdictā artē. h̄ aūt non est vna disciplina ōrioꝝ sillata nō est. sed ex diuisiōe accepta ⁊ h̄ ideo nō reducit ut figs ponat. scdo inducit in sillo ex ypothesi qui est per impossibile dicēs q̃ sillis per impossibile nō sillat nec reducit. sillis aūt ad impossibile sillat ⁊ pōt reduci ꝑm artē ꝑhabitā. differūt aūt sillī ad ipossibile ⁊ sillī per impossibile patet ex ꝑdcis ⁊ h̄ est. ⌊ si milr aūt ⁊ in alijs. ⌋ sequit icidēs q: enim ex iā dictis patet ꝛueniētia iter sillm ex ypothesi qui est ꝑm silitudinē ⁊ qui est per impossibile ponit iuxta h̄ eoꝝ ditam dicēs: q̃ sillis qui est ꝑm silitudinez nō pōt ex ypothesi inferre cōm ꝑncipalē ꝑbatā nisi fiat ꝑecōfessio q: nō sequit si nō est vna ptās ōrioꝝ ergo nec vna disciplina nisi facta ꝑecōfessione qd h̄ oīso oīsuz sit alterū. sillis aūt per impossibile pōt ꝛcludē cōm ꝑncipalē nēcio sine ꝑecōfessione. sequit enim per nām oppōnis ꝑdictorie: sed h̄ est falsum. manifestū ergo oppositū est uerū siue h̄ cōsiteat rñdēs siue nō ⁊ h̄ est. ⌊ differt aūt a ꝑdictis. ⌋ Et nota q̃ nō est oppō inter h̄ qd h̄ dicit sillm per ipossibile nēcio inferre sine ꝑecōfessione. ⁊ h̄ qd dixit supius oēs sillos ex ypothesi ꝛcessos esse ad placitū q: siue fiat ꝑeconfessio siue non sed nēcia illatio ad cōm ꝑncipalē semp manifestū est q: illa ꝛcessa est ad placitū q: nō ē ꝑ sillz hīta.

¶ Plures aūt ⁊ alij ꝛcludunt ex ꝛditione quos pspicē oportet ⁊ notare apte. Quē ergo hoꝝ differētie ⁊ quotiens fiunt qui sunt ex ypothesi postea dicemus. Nunc aūt tñ sit nobis manifestū qm̄ non est solue re in figuram huiusmodi sillogismos: ob quam causam diximus.

¶ Loñter cōplet inductionē per quā oīdit minorē dicēs q̃ plures sunt modi sillorum ex ypothesi quos opz pspicē ⁊ pnotare ad h̄ manifestādū ⁊ h̄ tam in aliqb° eoꝝ ostēsum est. ⁊ hoc est. ⌊ plures aūt ⁊ alij. ⌋ addit aūt inciden ter qd inferi° dicēt quot ⁊ que sunt ōne sillorum ex ypothesi: nūc aūt tātūmō est intētio qm̄ h° sillī inquātū sunt ex ypothesi nō resoluunt in ꝑdictas figuras. ⁊ dictū est pp

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

qd ⁊ h̄ est quoniã. ⌊ ergo hoc dicit. ⌋ ¶ Hic forte dubitabit p̄mo de precõfessione. querit eni cũ ad ꝓcludẽdũ uk̃ per pticulare oporteat uti pcõfessione. Quare silr ad iterimẽdũ uk̃ per pticulare. Et dicẽdũ q̃ h̄ est q: destructio pticularis nec̃ia destruit uk̃em sine oi pcõfessione: ꝫ pũ pticularis nõ de nec̃itate ponit uk̃e. ¶ Deinde dubitat de h̄ q̃ nõ vult sillos ex ypothesi posse reduci in sillz. Oẽ enim genus argumẽtatiõis in sillm reduci põt ⁊ sillogismus ex ypothesi est aliqd genus argumẽtationis. Adhuc si dicã oppositoꝝ nõ est vna ptãs ergo nec vna disciplina ꝓstituit enthimema ex trib⁹ terminis quare addita aliqua ꝓpõne fiet sillos. Si aũt dicat aliqs q̃ h̄ uerũ est sed nõ debet addi ꝓpõ ad ꝓpõnes p̄exãtes. Contra dicit Aꝫ. in p̄ncipio h⁹ capl'i. q̃ si deẽt aliqua ꝓpõ addẽda est si supfluit auferẽda. Adhuc addat maior sic. q̃rũ cũq̃ nõ est vna ptãs nec vna disciplina. Si dicet aliquis q̃ nõ est sillos eo q̃ mior est negatiua in p̄ma figura. Sz cõtra sumat silitudo affirmatiue. quorũcũq̃ est idẽ sensus ⁊ eadẽ disciplina. Oppositoꝝ est idem sensus ergo ⁊ eadẽ disciplina ⁊ sic fit vnus sillus ⁊ tñ fuit ex ypothesi eodẽ mõ est reducere sillos per impossibile per additionez maioris sicut patet ⁊ ẽt p alios. Adh^c dicit q̃ q: non sunt sillꝰ oñsiui nõ est eos reducere. Sed cõtra quanto minus silꝰati sunt cũ nulla necessitas fit nisi a sillo tanto magis opz eos reduci in sillm ut appareat eoꝝ necessitas Et sciẽdũ q̃ sillos duplex est. s. oñsiuus ⁊ ca^co cuius necessitas est per dici de oi ⁊ de nullo. uel ypo^co cui⁹ necessitas magis est uel a positione uel a destructione ꝓtigẽtis uel a natura oppõnis uk̃ alia hitudine h⁹ locali. de sillo p̄mo loquit h̄ Aꝫ. ⁊ locutus est per to^m p̄^m h⁹. de scdo aũt nõ. dicẽdũ ergo q̃ sillꝰ ex ypothesi pñt reduci i sillm ypothe^m sed nõ in sillm simplicẽ ⁊ cathe^m. ¶ Et dicẽdũ ad p̄^m q̃ oẽ genus arg^t reducit in sillm hunc uel illũ ſb disiũctiõe sed nõ in sillm oñsiuũ cathe^m de quo lo^r h̄. ⁊ p h̄ patet ꝫ^o ad 2^m ⁊ 3^m apposita enim maiore ꝓpõne nõ est ꝓditionalis sed sillos ypo^co inferẽ per hitudinẽ localẽ. s. a põne añtis. ¶ Ad 4^m dicẽdũ q̃ nõ sũt oñsi p sillm. i. per v̄tutem sillꝰi ostensiui ad ꝓcluñ ideo nõ reducunt in ipm. ⁊ h̄ est qd intẽdit nihilomin⁹ tñ in illuz sillm possit reduci p v̄tutẽ cui⁹ ꝓcludũt. s. ypothe^m. ꝫ ille nõ reputat h̄ sillos eo q̃ lo^r so^m de oñsiuo. ¶ Loñter dubitabit aliqs ubi Aꝫ. determiabit modos sillꝰ ex ypothesi sicut dicit se determinaturũ eẽ. Et dicẽdũ q̃ in scdo h⁹ ⁊ in thopicis. Sed tunc querit q̃re nõ determinat in scdo hui⁹ de oi sillo ex ypothesi ut de illo qui est p̄m silitudinẽ ⁊ q est p̄m ꝓportionẽ ⁊ a maiori ⁊ a minori ⁊ a casibus ⁊ huiusmodi solũ enim de illo qui est per impossibile ⁊ quibusdã alijs paucis determinat. Et dicendũ q̃ in hac doctrina hẽt determinare sillos ⁊ modos silꝰ qui coiter necessitatẽ h̄nt. ⁊ cões sunt ad oẽm materiaz. sillos aũt ad impossibile ⁊ alij de gb⁹ agit in scdo hui⁹ ꝓbatum enim ex necessitate ⁊ h̄ in quacũcũq̃ cã. sed sillos ex ypothesi qui est p̄m silitudinẽ ⁊ qui est a proportione ⁊ a maiori ⁊ h⁹ oẽs nõ sunt uk̃ se h̄ntes ad oẽm mãm sed ad ꝓbabilitatem tñ solũ enim ꝓcludũt ꝓbabilr ⁊ nõ cum necessitate simplr. vñ talis sillos nõ est de usu demꝰatiuoꝝ ꝫ tñ dialeticoꝝ ⁊ tõ nõ debuit de his in hac doctrina determinare sed in thopicis.

Uecũcũq̃ aũt in plurib⁹ figuris ꝓcludunt problemata si in altera sillogizatum est: est reducere sillm in alterã: ut eum qui in prima est p̄uatiuũ in secunda figurã. ⁊ eum qui est in media in p̄ fmã: nõ oꝰ aũt sed quosdã erit aũt manifestũ i sequẽtib⁹. Si eni. a. nulli. b. b. aũt oi c. a. nulli. c. sit in p̄ma figura. Si aũt ꝓuertat p̄uatiua media erit: nã. b. a. quidẽ nulli c. aũt oi inerit. silr aũt ⁊ si nõ uk̃is sed particularis fit sillos: ut si. a. quidẽ nulli. b. b. aũt alicui. c. ꝓuersa enim p̄uatiua media erit figura. ¶ Noꝝ aũt sillꝰoꝝ qui sunt in media figura: duo quidẽ uk̃es reducunt in primaz figurã: pticulariũ aũt alius solus: insit eni a. b. quidẽ nulli. c. aũt oi: ꝓuersa enim p̄uatiua p̄ma erit figura: nã. b. qdez nulli. a. a. aũt oi. c. inerat. Si aũt p̄dicatiuũ sit. a. b. p̄uatiuũ. a. c. p̄mus termin⁹ ponẽdus est. c. hoc eni nulli iest. a. a. vo oi. b. quare nulli c. ierit. b. ergo ⁊. b. nulli. c. ꝓuertit eni p̄uatiua. si aũt pticularis fit sillos qñ p̄uatiuum quidẽ erat ad maiorẽ extremitatẽ resolnitur in p̄mã figurã ut si. a. nulli. b. inest. alicui aũt. c. inest. a. ꝓuersa eni p̄uatia p̄^a erit fig^a. nã. b. qdẽ nulli. a. a. autẽ alicui. c. Qñ vo p̄dicatiuũ nõ resoluit ut si. a. quidẽ. b. omni. c. aũt omni: nõ eni suscipit ꝓuersionem. a. b. necꝫ cũ sit erat sillogismus.

¶ Postq̃ docuit reductionẽ oꝰonis sillande in figuram h̄ itẽdit de reductiõe oꝰonis sillate in figura vna usq̃ ad figurã aliã ⁊ p. sic. p̄mo dat intẽtionez dicẽs. q̃ ꝓpõ que sillari põt in plurib⁹ figuris si fiat et⁹ sillus in figura vna ipe põt reduci in figurã aliã ⁊ exemplificat q̃ mõ intendit ⁊ patet ⁊ h̄ est. ⌊ qñ aũt. ⌋ scdo ꝓsequit istã reductionez ⁊ diuidit in tres. in p̄ma reducit p̄mã figurã in secũdã ⁊ ecõuerso. in scda p̄mã in tertiã ⁊ ecõuerso. ⌊ rursuz qui in tertia gdẽ. ⌋ in tertia scdam in tertiã ecõuerso cuz dicit. ⌊ hoꝝ aũt. ⌋ p̄ma in. d. in p̄ma reducit p̄mã in secũdã ⁊ h̄ q̃tũ ad 2^m modũ ⁊ 4^m p̄me qui negatiui sunt. qz nõ ꝓcludit nisi negatiue in scda figura ⁊ fit ista reductio i utroq̃ p ꝓuersionẽ maioris ⁊ h̄ est. ⌊ si eni. a. nulli. b. ⌋ in scda reducit scdam in p̄mã ⁊ p̄mo modos uk̃es. scdo pticulares. ⁊ ulium p̄mo reducit p̄mũ modũ per cõuersionẽ maioris ⁊ h̄ est. ⌊ eoꝝ aũt ⁊c. ⌋ scdo scdm per conuersionẽ minoris ⁊ transpõm ⁊ h̄ est. ⌊ si aũt p̄tũ. ⌋ particulariũ aũt p̄mo reducit tertiũ modũ per ꝓuersionẽ maioris ⁊ h̄ est. ⌊ si aũt pticularis. ⌋ scdo dicit 4^m modũ nõ reduci eo q̃ uk̃is affirmatiua nõ ꝓuertit expedienter ad reductionẽ faciẽdã eo q̃ si ꝓuertat erit utraq̃ pticularis ex gb⁹ nõ fit sillos ⁊ h̄ est. ⌊ qñ vo p̄tum. ⌋

¶ Rursum qui in tertia quidez sunt figura nõ resoluent oẽs in p̄mã. Qui aũt in p̄ma nõ oẽs in tertiã. insit enim. a. quidẽ oi. b. b. aũt alicui. c. ergo q: ꝓuertit pticularis p̄dicatiua inerit ⁊. c. alicui. b. a. vo omni. b. inerat: quare fit tertia figura: ⁊ si p̄uatiuus sit sillos. silr ꝓuertit enim pticularis p̄dicatiua: quare. a. quidẽ nulli. b. c. aũt alicui inerit. a. hoꝝ aũt sillꝰoꝝ qui sunt i postrema vnus tñ nõ resoluit in p̄ma qñ nõ uk̃ ponit p̄uatiua. Alij aũt oẽs resoluunt. ꝓdicet eni de omni. c. a. ⁊. b. ergo ꝓuertit. c. ad utrũcũq̃ pticulariter: inerit ergo. a. alicui

b.quare erit ꝑma figura.siquidez.a.omni c.c.aũt alicui.b.ꝛ si.a.quidẽ oi.c.b.autem alicui.c.sil'is est ratio.ꝙuertit enim.b.ad.c. Si aũt.b.qdẽ omni.c.a.aũt alicui.c.ꝑmũ terminũ ponẽdũ.b.nã.b.omni.c.c. autez alicui.a.quare.b.alicui.a.qm̃ aũt cõuertit ꝑticularis.a.alicui.b.inerit. Et si ꝑuat⁹ fit sil'is ulibus terminis.sil'r sumẽdũ:insit eni b.omni.c.a.aũt nulli.c.ergo alicui.b.ierit c.a.aũt nulli.c.quare erit mediũ.c. Similiter aũt ꝛ si ꝑuatiua quidẽ sit ul'is ꝑdicatiua aũt ꝑticularis.nã.a.quidem nulli.c.c. aũt alicui.b.inerit.Si aũt ꝑticularis sumat' priuatiua nõ erit resolutio:ut si.b.quidẽ oi.c. a.aũt alicui.c.nõ inest: ꝙuersa.b.c.utreqz erũt ꝑticulares.Manifestũ aũt qm̃ ad resoluẽdũ in se inuicẽ figuras que cũ minore extremitate est ꝓpõ ꝙuertẽda:est i utrisqz figuris:hac eni ꝙuersa cõmutatio fit.

¶ Loñter reducit ꝑmã figurã in tertiã ꝛ ecõuerso.ꝛ p.sic ꝑmo dicit ꝙ nõ oẽs sill'i tertie figure reducunt in ꝑmaz q: nõ ꝙntus.nec oẽs sill'i ꝑme in tertiã.q: nõ nisi ꝑticularis ꝛ h̃ est.⌊rursum qui in tertia.⌋scdo reducit ꝛ primo ꝑticulares sill'os ꝑme in tertiã per ꝙuersionez minoris. ꝛ h̃ est.⌊insit eniz.a.⌋scdo ecõuerso sill'os tertie in ꝑmã ꝛ diuidit in.d.in ꝑma reducit sill'os affirmatiuos. in secũda negatiuos.ꝛ affirmatiuoꝝ ꝑmo reducit ꝑmuz modum ꝛ per ꝙuersionẽ minoris ꝛ h̃ est.⌊eoꝝ autẽ.⌋scdo quartũ modũ sil'r per ꝙuersionẽ minoris ꝛ h̃ est ⌊ꝛ si.a. quidẽ.⌋tertio tertiũ modũ per ꝙuersionẽ maioris ꝛ trãsꝑõm ꝛ h̃ est.⌊si.a.b.⌋ ¶ Loñter reduc̃ sill'os negatiuos ꝛ ꝑmo scdm modũ ꝛ sextũ per ꝙuersionẽ minoris ꝛ h̃ ẽ. ⌊ut sit ꝑuatiuus.⌋scdo dicit ꝙ ꝙntus reduci nõ ꝑõt eo ꝙ nõ est ibi ꝓpõ ꝙuertibilis nisi ul'is affirmatiua qua cõuersa ambe erũt ꝑticulares ꝛ h̃ est.⌊si aũt ꝑticulariter⌋ ꝛ addit quiddã notabile supra ꝑdicta.s.ꝙ ꝑma figura ꝛ tertia inuicẽ reducunt per ꝙuersionem minoris ꝛ h̃ est. ⌊manifestũ aũt.⌋ꝛ vi eẽ istãtia ꝑtra h̃ qd̃ dicit in 3ᵒmõ tertie figure ubi fit reductio per ꝙuersionẽ maioris.ſz dicendũ ꝙ loquit de his que h̃nt maiorẽ ul'em.uel dicendum ꝙ appellat minorem in qua post ꝓnem ponitur medium ꝛ subicitur minor.

¶ Horuz aũt qui in tertia sunt figura alter quidẽ in tertia resoluit.alter ꝯo nõ resoluit in tertiã:nam cum est ul'is ꝑuatiua resoluit.Si enim.a.nulli.b.c.aũt alicui utraqz sil'r ꝙuertunt ad.a.quare.b.quidez nulli.a.c.ꝯo alicui.a.mediuz ergo est.a.Qm̃ aũt.a.omni.b.c.aũt alicui.a.nõ inest non est resolutio:neutra enim ꝓpõnum ex cõuersione ul'is.Qm̃ aũt ex tertia sunt figura resoluunt in mediã:qm̃ fuerit ul'is priuatiua ut si.a.nulli.c.b.aũt alicui.c. aut omni. Nã.c.a.quidẽ nulli.b.aũt alicui inerit.c.si aũt particularis sit priuatiua nõ resoluit: non enim suscipit ꝙuersionẽ particularis negatiue.manifestũ qm̃ idem sill'i non resoluunt in hijs figuris:qui nec in primam resoluti sunt:ꝛ qm̃ in prima figura resolutis sillogismis isti soli per impossibile claudunt.Quomõ ergo oportet reducere sillogismos:ꝛ qm̃ resoluunt figure in se inuicem manifestum ex predictis.

¶ Loñter reducit scdam figurã in tertiã ꝛ ecõuerso.ꝛ primo reducit scdam in tertiã quãtũ ad modos ꝑticulares dicẽs.ꝙ tertius scde reducit in tertiã ꝙuersa utraqz proꝑõne ꝛ h̃ est.⌊hoꝝ aũt ꝙ in medio.⌋scdo dicit q̃rtũ modũ nõ reduci in tertiã figurã eadẽ causa qua ꝑus ꝛ h̃ est. ⌊qm̃ aũt.a.⌋ ¶ Loñter reducit tertiã in scdam ꝛ h̃ q̃ztuz ad modos negatiuos.ꝛ ꝑmo reducit scdm ꝛ sextuz modum per ꝙuersionẽ utriusqz ꝛ h̃ est.⌊qui aũt ex 3ª sũt.⌋ scdo dicit ꝙ ꝙnta nõ reducit eadẽ causa qua ꝑus ꝛ h̃ est. ⌊si aũt ꝑticularis sit.⌋ ¶ Loñter ex his ꝙcludit correlarie ꝙ ꝙntus tertie ꝛ quartᵒ scde qui in ꝑmã figurã nõ resoluunt nec ẽt in his figuris inuicem resolui ꝑñt ꝛ h̃ est. ⌊manifestuz ergo.⌋ Et ꝙ in reductione oium sill'oꝝ in primã figuram isti duo soli modi per impossibile reducunt ꝛ h̃ est.⌊ꝛ qm̃ in ꝑmã.⌋ Loñter epilogat tangens intẽtionẽ ꝑme ꝑtis totius capl'i per h̃ qd̃ dicit.⌊qm̃ aũt opteat.⌋ꝛ itẽtionẽ scde ꝑtis per h̃ qd̃ dicit.⌊ꝛ qm̃ resoluunt.⌋ Dubitat h̃ cum in ꝑncipio docuerit reductionẽ sill'oꝝ impfectoꝝ in ꝑfectos.h̃ aũt docet reducere oẽs figuras inuicẽ quare nõ docuit hanc reductionẽ simul in ꝑcedẽtibus cum alia. Et dicẽdũ ꝙ h̃ est.q: ꝓpius nõ determinauit nisi reductionẽ que est ad ꝑfectionẽ. sed prima figura nõ ꝑficit per scdam ꝛ tertiã sicut econuerso ꝛ ideo nõ determinat istã reductionẽ ꝑus cũ alia ꝛ q: h̃ videt q̃z ꝑfectionẽ sill'oꝝ ipfectoꝝ repugnare ad h̃ hec reductio minus ꝑncipal'r itẽta est illa ꝛ ideo ultimo determinant. ¶ Adhuc dubitat quare nõ reducat singulos sill'os oium figurarũ in alias figuras cũ resoluat inuicez oẽs figuras. Et dicẽdũ ꝙ nõ intẽdit nisi eadẽ ꝙ° q̃ mõ ꝑ se mediũ alteratũ per diuersas figuras sill'ari põt ꝛ ideo in tota ꝛesol'one eius manet semp eadẽ ꝙ° in utroqz sill'o sed nõ oẽs ꝙ° põt in oi figura sill'ari ꝛ ideo nõ oẽs sill'i cuiuslibet figure in alias figuras oẽs resoluunt. Sed tũc dubitat cum ꝑticularis negatiua ꝙcludit per quartuz secũde ꝛ ꝙntũ tertie quare isti duo modi nõ resoluunt in alias figuras. Et dicẽdũ ꝙ h̃ est q: nõ loquit nisi de reductione per ꝙuersionẽ que fit in añte eadẽ ꝓne.sic aũt nõ ꝑñt reduci quartᵒ scde ꝛ ꝙntus tertie sicut patet ex dictis in l'ra. Ex his ergo patet q̃re nõ oẽs modos oium figurarũ inuicẽ resoluit ꝛ q̃re h̃ determinat ista reductio postq̃z ꝑus ꝛ que sit illa reductio quã h̃ intẽdit.hec enim reductio fit semp supposita eadẽ ꝓne ꝛ per qd̃ mediuz fiat q: per ꝙuersionẽ.sed querit cuz ꝑma figura reducit in scdam ꝛ ecõuerso per ꝙuersionẽ maioris quare magis sic q̃z per ꝙuersionẽ minoris. Et dicẽdũ ꝙ h̃ est q: ꝑma figura ꝛ scda ꝙueniũt in situ medij ꝛ minoris extremitatis sed discõueniũt in situ maioris extremitatis ꝛ ideo opz in eis maiorẽ ꝓpõm ꝙuertere ꝛ hᵒ causa est q: secũda descẽdit a ꝑma maiore ꝙuersa. ¶ Adhuc querit q̃re prima ꝛ tertia reducunt inuicẽ minore ꝙuersa. Et dicẽdum ꝙ h̃ est q: discõuenit in situ minoris exñtis.sed nõ in situ maioris.istãtia aũt que vi esse in tertio mõ tertie figure ubi ꝙuertit maio: soluta est ꝑus.de scda ãt figura ꝛ tertia patet quomõ ad inuicẽ resoluunt.Quia eniz oiscõueniũt in situ utriusqz extremitatis necesse est utrãqz ꝓpõm ꝙuerti.Dubitat adhuc de eo qd̃ dicit solũ quartum scde ꝛ ꝙntũ tertie reduci per impossibile.Cum oẽs sill'i sic possint reduci.Et dicẽdũ ꝙ alij oẽs reduci ꝑñt ꝑ cõuersionẽ ꝛ ẽt per impossibile.sed isti duo solũ per impossibile ꝛ h̃ est qd̃ intẽdit.s.ꝙ soli isti tm̃ per impossibile reduci possint. ¶ Adhuc querit cum sic sit intẽtio de

reductiõe ⁊ duplex sit reductio.s.per ꝙuersionẽ ⁊ per impossibile quare nõ docet ꝶ reductionẽ ad impossibile ꝑ reductione sicut ꝙuersionẽ. Et hui⁹ rõ patet ex dictis.reductio enim per impossibile nõ ꝙtingit ꝙnem ꝑhabitã ꝑ ꝑ sed ꝶ itẽdit ꝶ reductio itẽta.adhuc reductio per impossibile oñsio argumentationis est mũ q: statim transmutat subam rationis.sed conuersio est reductio ⁊ argumẽtationis oñsio.

¶ Differt aũt in cõstruẽdo aut destruẽdo aliqd opinari aut idem aut diuersuz significare non esse hoc ⁊ esse nõ hoc:ut nõ eẽ albũ ei qõ est albũ nõ esse:nõ enim idez significant: neqz enim eius qõ est esse albũ ea que est esse nõ albũ sed nõ esse albũ:rõ aũt huius hec est. Silr enim se habet possibile est ambulare ei qõ est albuz ad est nõ albũ:⁊ scit bonũ ad scit nõ bonũ.nam scit bonum uel est sciens bonum nihil differt: neqz põt ambulare uel est potens ambulare:q̃re ⁊ opposita non põt ambulare ⁊ nõ est potẽs ambulare aut nõ ambulare. Si igit nõ est potens ambulare idem sigt ⁊ est nõ potens ambulare simul inerũt eidem.idem enim põt ambulare ⁊ nõ ambulare:⁊ idem sciens boni ⁊ non boni est: affirmatio aũt ⁊ negatio nõ erũt posite simul in eodẽ.Quẽadmodũ ergo nõ idez est nõ scire bonũ ⁊ scire nõ bonũ: neqz eẽ non bonũ ⁊ nõ esse bonũ idem.nã si proportionaliũ altera sit diuersa ⁊ altera neqz esse nõ equale ⁊ nõ esse equale idez.hic enim qõ est nõ equale subiacet aliquid ⁊ hoc est iequale: illi ꝛo nihil eo qõ equale quidẽ uel inequale nõ oẽ est equale autez omne aut nõ equale. Amplius est non album lignũ ⁊ nõ est albũ lignum nõ simul sunt.Si enim est lignũ nõ albũ erat lignũ: qõ aũt nõ ẽ albũ lignũ nõ necesse est eẽ lignum.Quare manifestũ qm̃ nõ est ei⁹ q̃ est ei⁹ qõ est est bonũ qõ est lignũ nõ bonũ negatio.Si ergo de oi vno ul affirmatio uel negatio uera:sed nõ est negatio:palaz qm̃ affirmatio aliquo mõ erit:affirmatõis aũt oiꝭ negatio est hui⁹ ergo ei⁹ que est nõ bonũ ea que est nõ est non bonum.

¶ In hac pte itẽdit Aꝶ.remouere quãdã dubitationẽ ⁊ errorẽ.determinatũ enim est in ꝑcedẽtib⁹ quomõ diũsimode silꝶ affirmatiua ⁊ negatiua.fuit autẽ quorũdam opinio q̃ affirmatio ꝑti infiniti ⁊ negatio ꝑti finiti eadẽ est sicut patet ex lib:o pp^as.⁊ ideo putauerũt q̃ ista affirmatio ⁊ negatio eodẽ mõ se hẽant silꝶari.qõ intẽdit Aꝶ ꝶ remouere ⁊ diuidit in.d.in ꝑma determinat ꝶ qõ ꝑncipalr itẽdit. in ſcõa cũ dicit.⌊ silr aũt qũ.⌋Quedã ad ꝑcedentiũ euidẽtiã inducit.ꝑma in.d.in ꝑma cõparat ad iuicẽ affirmationẽ ꝑdicati infiniti ⁊ negationẽ ꝑti finiti. in ſcõa cũ dicit.⌊ Qm̃ aũt palã q̃ aliud.⌋determiat dtũ suz modũ silꝶandi utrãqz.ꝑma in.d.in ꝑma cõparat eas terminis sumptis nõ ulr.in ſcõa cũ dicit.⌊ ⁊ in plurib⁹ ⌋ terminis sumptis ulr.ꝑma in.d.in ꝑma cõparat eas ꝑm diiam.in ſcõa cũ dicit.⌊ hñt aũt ordinẽ.⌋ꝑm ꝙuentẽtiaz ⁊ patet ordo qz ꝑncipalr de diia intẽdit.in ꝑma oñdit q̃ nõ est eadẽ affirmatio ꝑti infiniti ad negationẽ ꝑti finiti per ãtuo:rõnes.quarũ ꝑma est talis h⁹ affirmatiõis esse albũ negõ nõ est esse nõ albũ sed ista nõ esse albuz.ergo nõ sunt idem nõ esse albũ ⁊ esse nõ albũ.⁊ h⁹ rõnis ꝑmo ponit ꝙõm ⁊ ꝶ est.⌊ differt aũt in ꝙstruẽdo.⌋ſcõ añs.⁊ ꝶ est.⌊ neqz est negõ.⌋tertio ipm oñdit sic. iste due esse albũ ⁊ eẽ nõ albũ silr se hñt sicut possibile est ambulare possibile est nõ ambulare.⁊ sicut iste scit bonũ scit nõ bonũ.Sed iste nõ opponunt possibile est ambulare possibile est nõ ambulare.Quare nec iste est albũ est non album opponunt.h⁹ rõnis ꝑmo ponit maiorẽ ⁊ declarat. ſcõ oñdit minorẽ.ponit ergo maiorẽ ⁊ ꝶ est.⌊ rõ autez h⁹.⌋ꝶ declarat que ubi dicit.⌊ nã scit bonũ.⌋⁊ patet qõ dicit.coñter oñdit minorẽ sic.si ꝶ possibile est nõ ambulare esset negõ.h⁹ possibile est ambulare tunc idem esset isti.non possibile est ambulare.Que est eius negõ ⁊ si ꝶ tunc ista duo cõpossibilia essent. impossibile ambulare ⁊ possibile non ambulare.qz quicqd est cõpossibile vni cõuertibiliũ ⁊ alteri:sed ꝶ est impossibile cũ sint opposite affirmatio ⁊ negatio.possibile est ambulare non possibile est ambulare relinquit ergo q̃ nõ opponant.possibile est ambulare.possibile est nõ ambulare ⁊ ꝶ est.⌊ si igit nõ est patens.⌋patet igit q̃ ꝶ eẽ nõ albũ non est negatio eius qõ est eẽ albũ ex quo relinquit q̃ ꝶ sit eius negatio.s.nõ esse albũ ⁊ ita patet añcedẽs ꝑncipalis rõnis.

¶ Coñter infert ꝑncipalẽ cõclõnẽ dicẽs q̃ sicut nõ sũt idẽ nõ scire bonũ ⁊ scire nõ bonũ ut patet ex ꝑdictis sic nõ sunt idem esse nõ albũ ⁊ nõ esse albũ siue bonuz ⁊ ꝶ patet per ꝑpõnez ⁊ ꝶ est.⌊ quẽadmodũ ergo.ſcõa rõ ad idẽ est ꝶ. Affirmatio de ꝑto ifinito aliqd ponit. negatio de ꝑdicato finito nihil ponit ergo nõ sunt idez.h⁹ rõnis ꝑmo ponit ꝙclõnem in terminis ⁊ ꝶ est.⌊ neqz esse neqz equale.⌋ſcõ añs dicẽs.q̃ esse nõ equale ponit aliqd.s. ieq̃le.ſz nõ eẽ eq̃le nihil ponit ⁊ ꝶ est⌊ huic enim q̃ est.⌋ tertio ipm oñdens.qõ alterũ istoꝝ esse eq̃le nõ esse eq̃le dr̃ de quolibet.sed nõ dr̃ de quolibet alterũ istoꝝ esse equale eẽ nõ equale ⁊ ꝶ est qz terminus infinitus aliqd ponit sed terminus negatiuus nihil ⁊ ꝶ est eo qõ equale quidẽ.3ª ratio est talis ex affirmatiua de ꝑdicato infinito aliqd sequit:ex negatiua aũt de ꝑdicato finito sequit nihil.quare nõ sunt idem.hui⁹ rõnis ꝑ⁹ ponit ꝙõnem ⁊ ꝶ est.⌊ Amplio nõ ẽ albũ.⌋ſcõ declarat añs in termis ⁊ patet ⁊ ꝶ est.⌊ si enim ẽ lignũ.⌋3⁹ cõcludit corem ex prehabitis sic cum iam oñsum sit.q̃ nõ sunt idem esse non bonũ ⁊ nõ esse bonũ ⁊ q̃ nõ esse bonũ est negatio h⁹ eẽ bonũ cõcludit q̃ ista eẽ nõ bonũ nõ est eius negatio ⁊ ꝶ quare mediũ est.⁊ qz non est negatio ⁊ oiꝭ oꝛo ꝑfecta est affirmatio uel negatio ꝙcludit qõ ꝶ eẽ nõ bonuz est q̃dãmodo affirmatio ⁊ dicit q̃dãmodo ꝓpter affinitatẽ termini ifiniti ad negationẽ ⁊ hec est.⌊ Si ergo de oi.⌋ Et qz cuiuslibet affirmationis est aliqua negatio determiat q̃ sit ei⁹ negõ.s.nõ eẽ nõ albũ ⁊ ꝶ est.⌊ affirmatõis ⌋

¶ Habẽt aũt ordinẽ hunc ad inuicẽ: si esse quidẽ bonũ in quo.a.nõ eẽ aũt bonum in quo.b.eẽ aũt nõ bonũ in quo.c.sub.b.nõ eẽ non bonũ in quo.d.sub.a.Omni ergo ierat aut.a.aut.b.⁊ nulli eidẽ:⁊ aut.c.aut d.⁊ nulli eidem ⁊ cui.c.necesse est.b.omni iesse.Si enim uerũ est dicere qm̃ est nõ album:⁊ qm̃ nõ est albũ.impossibile est enim esse album ⁊ esse non album:aut eẽ lignũ

album:ꝛ esse lignum nõ albũ:quare si nõ affirmatio negatio inerit ei autez qõ est.b. non semp.c.qõ enim omnino non est lignum:neqꝫ lignum erit non albũ:ecõuerso autem cui inest.a.d.omni:aut eniz.c.d. Quoniã autem non põt simul esse nõ album ꝛ eẽ album hoc inerit.nam de eo qõ est album:uerum est dicere quoniã est nõ album:de.d.autem non oino.a. Naz de eo quod oino non est lignum:non ueruz est dicere qm̃ est lignũ album.d.uerum.a. non uerum:quoniam est lignum album.

¶ Postq̃ꝫ determinauit differentiam affirmationis de p̃dicato infinito ad negationem de predicato finito.hic intendit determinare cõuenientiam eorum ꝛ diuiditur in p̃ncipale ꝛ incidẽs qõ ibi incipit.⌊ Palã quoniã.⌋ín p̃ma sic ꝓcedit.p̃mo instituit terminos ad ostendendum qõ intendit appellans.a.esse album.b.autem eius negationem.s.non esse album.c.esse non album.d.eius negationem.s.non esse album. Qõ autem dicit.c.esse sub b.intelligi potest de ordine accidentali quem retinẽt in descriptione figure uel de ordine eẽntiali qui est añtis ꝓ suo ꝑñte. Similiter hic qõ dicit sub.a.exponi põt q: si.a. teneat ablatiue tũc intelligi oportet de ordine accidentali:si negatiue de essentiali.a.enim se hẽt ad.d.sicut se habet añs ad ꝑñs ꝛ hec est.⌊ habent autem ordinem.⌋ Cõsequenter in p̃dictis ostendit ꝑñas intentas ꝛ diuidit in duas. In p̃ma determinat quomõ se habẽt ad inuicẽ affirmatio p̃dicati infiniti: ꝛ negatio p̃dicati finiti p̃m ꝑñtiam. In secũda quomodo se hñt eorꝫ opposita cum dicit: ⌊ ez° aũt.c.⌋ In p̃ma sic ꝓcedit.p̃° ostẽdit q̃ ad affirmationẽ de p̃dicato infinito segtur negatio de p̃dicato finito.scdo nõ ez°.p̃mum ostẽdit sic. Alterũ istorꝫ duorum esse bonũ non esse bonũ omni inest ꝛ non ambe simul. sed esse bonũ repugnat ei qõ esse nõ bonum : q̃re nõ eẽ bonũ eidem inest. Huius rõnis p̃mo ponit maiorem ꝛ hec est.⌊ omni ergo inerit.⌋ scdo ꝑõnez ꝛ ꝗ est.⌊ ꝛ cui⌋ tertio minorem ꝛ hec est.⌊ Impossibile est enim.⌋ q̃rta ꝑfirmat ꝑñam ꝛ hec est.⌊ q̃re si affirmatio.⌋ Cõsequenter ostẽdit q̃ nõ segtur ez° manifestans in terminis q̃ hec negatio non esse albũ põt esse uera sine ista affirmatione esse nõ albũ.ꝛ p̃mo ponit ꝑõnem ꝛ hec est.⌊ ei aũt qõ est.b.⌋ scdo añs ꝛ hec est.⌊ qõ aũt oia enim.⌋ Cõsequẽter ostẽdit quomõ se habẽt eorum opposita ꝫ ꝑñam ꝛ p̃mo dicit q̃ ad affirmationẽ de p̃dicato finito segtur negatio de p̃dicato infinito.scdo ostẽdit q̃ non cõuertit̃ In p̃ma sic ꝓcedit.p̃mo ponit ꝑõnem ꝛ hec est.⌊ ez° autem.⌋ 2° ostẽdit sic alterum istorꝫ esse non albũ nõ eẽ nõ album ex necessitate cuilibet inest sed nõ ambe simul ꝫ ei qõ est esse albuz repugnat esse nõ albuz q̃re eidem inest non eẽ non albũ ꝛ ita segtur. Si est album nõ est nõ album. Huius rõnis p̃mo ponit maiorem ꝛ hec est.⌊ oi enim ꝛẽ.⌋ scdo minorem ꝛ hec est.⌊ qm̃ aũt non p̃ñt.⌋ 3° infert ꝑõnem ꝛ hec est.⌊ idem inerit.⌋ Cõsequenter ostẽdit q̃ non cõuertit̃ ꝛ ꝗ manifestãdo in terminis quo modo hec negatiua nõ est non album põt esse uera sine hac affirmatione est nõ album. De lapide enim uerum est dicere non sit lignum non albũ sed non est ueruz de eo q̃ sit lignũ album.ꝛ ꝗ est.⌊ de.d.si oino.⌋

¶ Palam autẽ quoniã ꝛ.a.c.nulli eidem insunt.b.ꝛ.d.cõtinget alicui eidem inesse. Similiter aũt ꝛ se habẽt ꝛ priuationes ad p̃dicamenta hac positione:equale in quo est.a.nõ equale in quo.b.inequale in quo c.non inequale in quo.d.

¶ Sequit incidẽs in quo p̃mo cõcludit duo correlaria.s. q̃ affirmationes de p̃dicato finito ꝛ infinito.s.esse albuz ꝛ esse non album incõpo^lia^ sunt eidem inesse.sed negationes ꝑñtes.s.qõ non eẽ album non esse non albuz cõpo^lia^ sunt eidem inesse simul ꝛ ꝗ est.⌊ Palam qm̃.⌋ 2° compat terminos priuatiuos ad infinitos in compatione ad terminos finitos dicens q̃ termini p̃uatiui similiter se habent p̃m ꝑñam ad terminos finitos sicut termini infiniti ex quo patent.v.ꝑõnes.s.ad affirmatiuam predicati priuati sequitur p̃dicatio predicati finiti ꝛ nõ ecõuerso sicut est inequale ergo non est equale ꝛ non ez°. Et ez° ad affirmatiuam de p̃dicato finito sequit negatiua de predicato priuatiuo ꝛ non ez°.sic est equale ergo non est inequale ꝛ non ez° ꝛ q̃ affirmationes que antecedũt sunt incompo^les^ ꝛ q̃ negationes sunt compo^les^ Omnes enim iste quatuor ꝑõnes manifeste sunt de terminis finitis ꝛ infinitis ꝛ hec est.⌊ sil'r aũt ad hunc.⌋

¶ In pluribus autem quorꝫ is qdem inest alijs ꝗo non inest idem:negatio quidem sil'iter uera erit quoniã non sunt alba omnia uel quoniam nõ album vnũquodq̃ꝫ. Quod autez est non albũ vnumquodq̃ꝫ aut quoniã sunt omnia non alba falsa:similiter autem ꝛ eius que est omne aial album:non hoc quidem est:est non album omne animal negatio ambe enim false sꝫ non est omne animal album.

¶ Postq̃ꝫ compauit ad inuicem affirmatiuaz de predicato infinito ꝛ negatiuã de finito terminis sumptis nõ vniuersaliter.hic compat terminis sumptis ul'r.ꝛ ꝗ p̃mo in numero plurali.scdo in singulari. In plurali sic negatia de p̃dicato finito sil'r uera in plurali sicut in singulari terminis sumptis ul'iter.sic non sunt oia aialia alba nõ est omne aial album affirmatiua tũ de p̃dicato infinito falsa est sicut affirmatiua de p̃dicato finito ut oia aialia sunt nõ alba uel aialia sunt alba q̃re patet q̃ differenter affirmatio de p̃dicato ꝛ negatio de p̃dicato finito cuz vna sit uera alia falsa. ¶ Et nota q̃ Arꝫ.dicit hãc differẽtiaz eẽ in ul'ibus ubi p̃dicata qbusdam supposita sunt ꝛ qbusdã non ꝛ nõ dicit simpl'r in ul'ibus q: hec differentia est tũ apud materiã cõtingentem:materia enim necessaria ul' impossibili nõ est ita . si enim dicat omnis homo est nõ asinus uel nullus hõ est asinus.sil'iter sunt uera si in p̃dicamẽtis accũtalibus plana est differẽtia ꝛ hec est in pluribus.i.in ul'ibus.deide ponit differẽtiã in singulari.d. q̃ huic affirmationi omne aial est albũ nõ opponit illa que est oẽ aial est nõ album.q: simul false sunt:sed ei opponit nõ oẽ aial est albũ.pz igit̃ q̃ iste enu^es^ differũt:qa vna est uera alia falsa ꝛ vna opponit̃ affirmationi de p̃dicato finito ꝛ alia non ꝛ hec est⌊ Similiter autẽ ꝛ eius.⌋

¶ Quoniã autem palaz q̃ aliud significat est non album ꝛ non est albũ:ꝛ hec qdez affirmatio:illa ꝗo negatio:manifestũ qm̃ non idem est modus demõstrandi utrunqꝫ:ut quoniam quicqd est animal non est album non cõtingit esse album:ꝛ quoniã est uerum dicere non album:idem enim est non album:sed eius qdem qõ est uerũ est dicere album sine nõ albuz idem mo-

dus:affirmatiue enim ambe per primam figuram ostendunt.nam ueruz ⁊ est simi liter opponunt:nam eius qd̄ est uerum di cere album:non hic qdem uerum est dice re non album negatio sed non uerū dice re album.Si autem uerū est dicere quic quid est homo musicum esse aut non mu sicum esse: quicqd animal sumēdum esse musicum aut non musicum esse ostensuz est:non esse autem musicum:quicquid est homo negatiue monstrat ꝑm dictos mo dos tres.

¶ Postq̄ cōparauit ad inuicē affirmationē de predicato infinito ⁊ negationē de finito ⁊ manifestauit earū diuer sitatē.Hic determinat diuersuz modū demōstrādi utrū q̄ ⁊ hec est[sim^r ꝗ intētū.] ⁊ p.sic.ꝓmo cōcludit q̄ cuz diuerse sint affirmatio talis ⁊ negatio sicut ostēsuz est di uersus erit modus demōstrādi eas ut diuersus est mo dus demōstrādi istam negationē.quicqd est aial nō est album uel ꝛtingit eē album ⁊ hāc affirmationē qcqd est aial uerū est dicere esse nō album que est idem isti qcqd est aial est nō album ⁊ hec est.[qm̄ aūt palam.] secūdo determinat diuersitatē huius ⁊ ꝓmo manifestat moduz sillogiçādi affirmatiuā secūda negatiuā.circa affirmati uam sic ꝓcedit.ꝓmo dicit in ulū q̄ idē est modus demō strādi has duas uerū est dicere hoc eē album:uerū est di cere hoc nō esse albū.utraq̄z enim affirmatiua est ⁊ si fue rit ulriter sumpta ostēdet per ꝓmū ꝓme ⁊ q̄ ꝗ non sit ne gatiua.uerū est dicere eē nō album manifestat q: ꝗ ipm uerum q̄ est ibi modus non negat nec etiā ꝓpositio est negatiua h^o.uerū est dicere eē album sicut patet ex ꝑdi ctis ⁊ hec est[sed uerū qdem:] scdo magis spectatur di cēs q̄ si demōstrari debeat qcqd est homo est musicum uel est non musicū debet sillogiçari in ꝓmo ꝓme:⁊ ꝗ pa tet si sumat pro maiori quicqd est aial est musicū uel nō musicuz q: ois homo est aial.⁊ hoc est[si aūt uerum est dicē.] Deinde ostēdit quomō sillari debet negatiua.d. q̄ si sumpta fuerit vnīūsaliter sillatur per scdm ꝓme uel per ꝓmum.uel scdm secūde ⁊ ꝗ est[nō eē aūt musicū.]

¶ Sed forte dubitat de eo qd̄ dicit alterū istoꝝ esse eq̄ le:esse nō equale:nō omni inest.si enim accipiat aliqua magnitudo non est accipe aliqd qd̄ nō sit equale ei uel nō equale quontā uel alia magnitudo etiam tāta uel est minus ipsa uel excedēs.sed siue sic siue sic semp illd̄ est nō equale q̄re equale:uel videt q̄ de aliquo dicat alteꝝ esse equale eē non equale. Et dicēdū q̄ cuz dicit qd̄ nō omni est equale uel nō equale distribuit ibi esse sicut fit distributio cum dicit de quolibet affirmatio uel negatio sed in ꝗ ipsum quolibet distribuit pro entibus ⁊ nō enti bus.vnde lz nihil ens sit cui nō cōueniat esse equale uel esse nō equale tamē aliqd non est cui neutrum cōuenit. vnde vult dicere q̄ utrūq̄z istoꝝ equale uel non equale alicui ante se supponit ⁊ non dicunt sub disiunctione de quolibet ente uel non ente sicut ꝛtradictoria.¶ Loñter dubitat quare hic determinat ꝛñam ꝓpōm de termi nis finitis ⁊ infinitis.hic enim videt supfluere q: idem docuit in libro peryer^as. Et dicēdum q̄ ibi nō determi nat de ea nisi incidētaliter ualde iuxta oppōm quā intē dit ibi ꝓncipalr ibi etiā transeundo indimiute tetigit na turam eoꝝ ⁊ ideo nō supfluit hic enim cōplete determi nare.¶ Adhuc forte aliqs dubitabit cum dicit Aꝛ.se qui est nō bonū ergo nō est bonum utrum intēdat de ꝓ positionibus vniuersalibus istam ꝛñam uel nō ulibus: si de ulibus ar^m peccat q: nō sequit si est non bonus er go nō est ꝗ bonus.si de nō ulibus tūc videt sua ꝓbatio nulla.si enim intēdat hāc ꝛñtiam ꝗ est non bonus ergo ꝗ nō est bonus.tūc cum assumit alterā istarū hoiem eē bonū hoiem nō esse bonū cuilibet inesse falsum dicit q: iste nō cōtradicit.Et dicēdum q̄ Aꝛ.facit in littera ꝛñ tiam suā in terminis ꝑdictis ꝓut coiter cōparari ꝓñt ad ſbam ulriter sumptā uel non ulriter dum tñ fiat ad idem ſbm in añcedēte ⁊ ꝛñte.vnde sequit in ulibus si utrobi q̄z sumat sig^m sic. Ois homo est non bonus uel ois ho mo nō est bonus.siliter etiā sequit in nō ulibus sicut pa tet.¶ Ad id qd̄ opponit sua ꝓbatio est nulla:dicēdum q̄ immo compat eni ista predicata ꝛtradictoria eē bonū nō esse bonū indifferēter ad vnūquodq̄z ſbm.⁊ patet q̄ alterum istoꝝ ex necessitate omni inest:siue sumat ſbm ulriter siue non ulriter ⁊ pro eodē. Adhuc videt in termi nis deficere ꝛña a ꝑdicato infinito ad ꝑdicatū negatum sic.video non hoiem ergo nō video hoiem. Et dicēduz q̄ ꝛña in eis cum uerbo substātiuo intelligēda est ⁊ nō cum adiectiuo.¶ Sed cōtra sor.fuit nō iustus ergo nō fuit iustus.silr erit nō albus ergo nō erit albus.Et dicē dum q̄ ꝛña illa intelligēda est cum uerbo substātiuo de ꝑsenti ⁊ nō cum eodē de ꝑterito uel futuro.¶ Sed con tra nō sequit est nō duplū ergo nō est duplum. est non equale ergo nō est equale. Et dicēdū q̄ ꝛña in illis non tenet nisi accipiant termini dicētes formas absolutas cu ius sunt albū nigrum ⁊ cōsimilia.fit aūt dicta instātia in relatiuis tenend̄ ergo firmiter q̄ adhuc qd̄ ex termino i finito sequtur terminus negatiuus oportet q̄ fiat ꝛña cuz uerbo substātiuo ⁊ ꝗ de ꝑsti ⁊ ꝗ in terminis absolutis ⁊ non respectiuis siue relatiuis.¶ Ulterius autem dubi taret forte aliqs de eo qd̄ dicit istas duas negationes nō esse bonū nō esse nō bonū alicui eidē ineē.hoc enim nō videt q: a quocūq̄z remouet vnum oppositoꝝ contradi ctorie eidem inest reliquū.Et dicēdum q̄ eidē enti nō insunt sed eidem nō enti.nō enim est aliqd̄ ens cui nō cōueniat nō esse iustū uel non esse nō iustū ⁊ nō ambo simul non enti tamē simul cōueniūt.vnde tamē iste due non eē lignū album: non esse lignū non album eidem ineē possunt existēti sicut lapidi.¶ Cōsequēter dubita bit cum determinat ꝛñam terminoꝝ finitorū ⁊ infinito rum:finitoꝝ etiam priuatoꝝ ⁊ non determinat infinitoꝝ priuatorum que sit habitudo eorum.Et dicēdum q̄ nō cōuertunt terminus priuatiuus ⁊ infinitiuus sed sequtur terminus infinitus ad ꝑuatiuū.terminus enim ꝑuatiu^s ponit potētiaz ad formā siue aptitudinē:sed ꝑuat formā. terminus autē infinitus neutrum ponit ⁊ ideo sequitur si est iniustum ergo est nō iustum:sed non cōuertit.plus enim tollit per terminū infinitū q̄z per ꝑuationē.¶ De terminis autem finitis ⁊ ꝑuatiuis q: tāgit hic Aꝛ.imo randū est ut discutiat eorum natura. Principalr autem de infinitis disserēdum est de qbus ꝓmo querit an ali quis terminus possit infinitari uel non.⁊ videt q̄ nō sic pempta rei ꝓfectione perimit ipsa res.sed significatio p fectio dictionis est ergo ipsa perempta interempta ⁊ di ctio.sed cōstat q̄ si infinitat terminus perimit eius signi ficatio.q̄re videt q̄ non possit infinitari:nam sic ⁊ ipa di ctio perimet ⁊ non manēt significatiua. Adhuc q̄ non possit infinitari videt. Nomen enim ꝓmo significat for mam secūdario aggregatuz sicut vult Aꝛ.in metha^cis. sed pempta forma perimit aggregatuz cuius forma erat pars:quare si interimeret forma significata per nomen perimit tota nois significatio cum plus possit causa pri maria q̄z secūdaria:quare si perimat illa non erit nomē significatiuum:sed cōstat q̄ infinitatio formam illam pe rimit si infinitet nomē:quare videt q̄ non infinitat nisi eorrumpat ⁊ desinat esse nomē. Adhuc omne nomen si gnificat substātiam cum qualitate q̄re altera interempta illarū uel utraq̄z non erit nomē sed ifinitatio si fiat pimit alterā uel utrāq̄z ergo ⁊c. Adhuc q̄ uerbum manēs uer bum non infinitet videt uerbum consigt esse siue agere

inclinatum ad substãtiam. sed si aduenat infinitatio destruit illud esse uel agere quare cum aduenat negatio infinitãs non manet uerbũ. si ergo neq; nomẽ: neq; uerbuz possit infinitari multo fortius neq; alia pars ⁊ sic videk ꝙ non põt alia dictio infinitari. ¶ Ad oppositum sic dicit Boecius in paruo ⁊^to sup̃ librũ peryer^as. ꝙ ois terminus circũscripte significationis põt fieri incircunscripte significationis ut ꝗ est: q: omnis terminus finite significationis põt fieri significationis infinite: quare cũ multe sint significationes dictiones finite significationis ⁊ multe fieri possunt significationis infinite: ⁊ ita patet ꝙ aliqua dictio põt esse infinita. Adhuc infinitatio nihil addit nisi destructio cõpõnis que est in significatione vnius dictionis sed hoc põt fieri aduenięte negatiõe ad nomen uel ad uerbũ ergo tam nomen q̃z uerbuz infinitari põt. Adhuc Aſt. testak tam hic q̃z in libro peryer^as ꝙ dictio aliqua infinita est quare videk ꝙ hoc ueruz sit sic ꝙ concedendum est. ¶ Ad obiectum dicendum ad primuz sic ꝙ perempta significatione dictionis perimik dictio que prius erat sed nihil ꝓhibet per illam interemptionem nouã significationem generari ⁊ nouam fieri dictionem significatiuã: sic autẽ est in termino infinito. corrumpek enim terminus finitus ⁊ eius significatio ⁊ generak terminus infinitus ⁊ eius significatio. ¶ Similiter dicẽdum ad secũdum ꝙ pempta forma que est in significatione dictionis pempta est tota significatio nois qd̃ ꝓus erat. ſ. nois finiti. sed noua qualitas ⁊ nouuz aggregatum generak ⁊ nouum nomẽ. ¶ Similiter dicendum ad tertũ ꝙ perempta substãtia uel qualitate nominis perimik nomen finitũ sed generak nomen infinituz substãtiam ⁊ qualitatẽ significãs. ¶ Sed tũc est questio quid sit qualitas ⁊ qd substãtia apud nomen infinitum. Et dicẽdum ꝙ ꝓuatio qualitatis est ei pro qualitate. ens autem ꝓut cõmuniter se habet ad ens ꝓm naturam ⁊ ad ens ꝓm rõnem siue dictionẽ ⁊ opinionem est ei pro substantia siue aggregatũ ex tali ente ⁊ priuatione qualitatis in noie finito. ¶ Ad quartum autem patet responsio per ꝑdicta: q: cum infinitak uerbũ perimik agere uk esse prius significatuz ⁊ ita perimitur uerbum finitum. generak autem uerbũ infinitũ. ¶ Adhuc est hic questio cum omne uerbũ significet agere uel pati: quomodo uerbuz infinitũ nõ significet. Et dicẽdum ꝙ actus iste qui est ꝓuare agere uel esse est ei in significatione tanq̃z agere. ꝓuare enim aliquo mõ est agere. ¶ Hoc habito ⁊ꝗs est questio utrum vnica negatio simul ⁊ semel plures terminos infinitare possit ut cum dicik sic: nõ album lignum. ⁊ videk ꝙ sic hac rõne cum negatio vnica possit ad interimẽdum maius compositũ multo fortius ad interimendum minus cõpositum. sed vnica negatio põt interimere maius cõpositum sicut ꝓpõm ergo ⁊ minus compositum sicut illud cõpositũ qd̃ ex duobus noibus uel duobus uerbis uel aliqd̃ tale. Adhuc cõpositio entis dupliciter est. vno modo ex ꝓncipijs eẽntialibus sicut ex materia ⁊ forma: alio modo ex accidẽtalibus aliquo ⁊ ſbo ut cum dicik homo albus. Cuz igik ꝓma cõpositio per vnã negationẽ infini^tem perimak videk ꝙ eadem ratione ⁊ secũda ⁊ ita vnica negatio ad duos terminos referk ad infinitãdum. Adhuc est alia cõpositio ipsius esse sicut compositio uerbi. alia autem ipsius entis sicut iam supradictum est in significatione vnius nois uel adiectiui cum substãtiuo. sed negatio vnica negãs compõm vnam ipsius eẽ ex ⁊ꝗs negare põt ⁊ aliam ⁊ ita duas hẽt nõ eque ꝓmo ut cum dicik non hõ qui currit mouek ergo cuz in significatione nois adiectiui negatio ꝓmo cadens supra ſbm infinitãs ipsum ex ⁊ꝗs cadere potest sup eius adiectiuum infinitãs ipsum: quare vnica negatio duas dictiones infinitare põt q̃z uis non eque ꝓmo. ¶ Ad oppositum sic. vnius compõnis vnica est diuisio ⁊ ita compositionis que est in significatione vnius dictionis vna debet esse negatio infinitãs q̃re pluribus hi^o compõnibus plures debent negationes. Adhuc dicit Aſt. hic ꝙ sequtur si est non albũ lignum ergo est albũ: sed si negatio infinitaret tam lignũ q̃z album non sequerek ergo ut videtur ꝓm Aſt. non infinitat negatio simul nisi tm̃ vnum. ¶ Ad obiecta dicẽdum ad ꝓmum sic ꝙ omnis negatio alicuius cõpõnis interempta est ⁊ nõ sit compõ vna ipsius esse que est predicati ad ſbm ⁊ alia ipsius entis que est adiectiuũ ad substãtiuum utraq; põt negatione vna interimi: ex hoc tm̃ non sequik ꝙ negatio vna simul plures termios infinitet q: infinitatio est negatio illius compositionis que est in significatione vnius dictionis ⁊ nõ dictionum ad inuicẽ ⁊ hec est quedãz compositio entis. ¶ Ad aliud dicẽduz ꝙ duplex est compõ entis. vna ex partibus eẽntialibus sicut ex materia ⁊ forma ⁊ hec est ꝓma ⁊ non subiacet ei aliq̃ alia cõpositio ⁊ ꝗ infinitari potest. alia est ex compõne alicuius accũtalis ad ſbm sic est in compõne adiectiui cum substãtiuo ⁊ hãc cõpõnem ꝓcedũt due ꝓores in ipsis cõpositis. huius aũt secũde cõpositionis põt eẽ negatio sed non infinitatio: infinitationis enim particula semp cedit in eãdem partem cum eo qd̃ infinitak. ¶ Ad tertium dicẽdũ ꝙ nõ est simile de negatione ipsius esse ⁊ ipsius entis: q: cum negak compositio ipsius esse cum cõponik negatio cum uerbo in eãdez partez ⁊ ideo põt ulterius tẽdere ex ⁊ꝗs negãdo aliud. sed cum negak compositio entis per infinitationẽ particula negationis cum ipso cõponik in partẽ eãdez ⁊ ideo non transit ulterius. Adhuc cum negatio ꝓma negat cõpositionẽ vnam uerbi ⁊ ⁊ꝗs aliam. secũda est pars extremitatis alicuius compõnis ꝓme ⁊ tanq̃z determinatio eius ut cum dicik nõ omne qd̃ currit mouek. significatio autem adiectiui non est ita determinatio vnius extremitatis illius compõnis que est in ſbo sed totius aggregati. ⁊ ideo q̃z uis negatio infinitãs neget cõpõnem illam que est in ſbo nõ oportet negare ⁊ꝗs illam que est in significatione adiectiui. ¶ Hijs habitis ⁊ꝗs est questio que pars oꝗonis infinitari põt. ⁊ videk ꝙ nõ partes indeclinabiles. nihil enim infinitak nisi qd̃ finitũ est sed partes indeclinabiles sunt indefinite in sua significatione. Adhuc in significatione partis infinitãde debet esse aliqua cõpositio circa quam sistat particula negatiõis sed sic nõ est in significatione indeclinabiliũ. Adhuc qd̃ per se simpliciter non habet finitatem sine alterius adiũctione nec habebit negationẽ nisi per adiũctum: huius autem sunt dictiones indeclinabiles qd̃ cõcedẽdum: relinquik igik ꝙ solum partes indeclinabiles infinitẽtur. Sed partes declinabiles dupliciter sunt: aut enim casuales aut non casuales cuius est uerbũ. ꝓmo ergo inquiritur de diffinitione casualium ⁊ querik ꝓmo quot modis pars casualis possit infinitari. Et videk ꝙ non ꝓnomen hac rõne in cuius significatione nulla cadit cõpositio illud non infinitak sed in pronois significatione nulla cadit cõpositio cuz significat substãtiam terminatã ergo ipsum nõ infinitak. Adhuc dicik cõmuniter ꝙ si alia pars infinitek priuak signo speciali ⁊ ponitur eius cõmune ⁊ formale. si ergo infinitak pronomẽ ponek aliqd̃ superius ad significationem eius qd̃ est ei formale ⁊ si ꝗ ergo in significatione ꝓnominis ante aduẽtum negationis siue forma q: omne supius est de significatione inferioris: q̃re nomen nõ solam substãtiam significat sed qualitatez ⁊ formam. hoc aũt est falsum ergo ⁊ ꝓmum. ¶ Ad oppositum sic. Aſt. in libro peryer^as ubi loquik de nomine compꝗhẽdit sub nomine pronomẽ quare cum ibi ponat nomen infinitari non sepando nomen a pronomine videtur pronomen infinitari. Adhuc hic ⁊ alias ubi loquitur de infinitis ostendit non hoc pro termino infinito quare videtur ꝙ ꝓm ipsum infinitetur pronomen Adhuc omne quod est circunscripte significationis fieri potest incircũscripte ꝓm Boecium. ⁊ ita si pronomen

sit circũscripte significationis poterit infinitari. Adhuc
pnomen ex demõstratione ⁊ relatione ꝓtrahit finitam
qualitatẽ sed qualitatis finite est ifinitatio: ergo videt ꝙ
pnomẽ infinitet. Et dicẽdum ꝙ pnomen ppie nõ infi
nitat ex phabitis rõnibus. ¶ Ad pmum obiectoruꝫ di
cẽdum ꝙ ly Aꝗ. non separet pnomen. ſ. a noie in libro
pyer^ar^. non tamẽ segtur ꝙ utrũq; infinitari põt si nomẽ
infinitet. nam qõ infinitat est nomẽ ppie accipiẽdo no
men sicut patebit ꝓxter. ¶ Ad secũdũ dicẽdũ ꝙ pronomẽ
significat substãtiam cõem omni nomini ⁊ ideo quã
do logtur de infinitis in cõmuni dicit non hoc ad intelli
gendũ id qõ ulr est cõmune nomini infinitio ⁊ nõ intẽ
dit per hoc pronomẽ infinitari. ¶ Ad tertiũ dicẽduꝫ ꝙ
pnomẽ de vniuocis merã significat substantiã que an
te aduẽtum qualitatis in ea infinita ⁊ ita pnomẽ non est
circũscripte significationis ⁊ hoc est pm magis incircun
scripte. ¶ Ad quartũ dicẽdum ꝙ infinitatio non est cu
iuscũq; qualitatis: sed qualitatis sigte per terminũ. q̃litas
aũt quam cõtrahit pnomen ex demõstratione ⁊ relatio
ne non est de significatione pronois ⁊ ideo gra illius in
finitari non põt. ¶ Hijs habitis ulterius forte dubitaret
aliqs de infinitatione nois. ⁊ pmo an omne nomen infi
nitari possit. ⁊ videt ꝙ sic: eo ꝙ omne nomẽ significat sb
stãtiam cum qualitate. sed cõtra cõpõnem qualitatis cuꝫ
substãtia põt fieri negatio infinitatis ut videt. Adhuc oẽ
nomẽ aut est substãtiuũ aut adiectiuuꝫ: sed substãtiuum
infinitari põt ⁊ qua rõne vnũ est quodlibet cum omniũ
substãtiuoꝝ sit eadẽ natura inquãtuꝫ substãtiua sunt. Si
militer adiectiuũ infinitari põt ⁊ qua rõne vnũ ⁊ quodli
bet ga oium adiectiuoꝝ inquãtuꝫ huiusmodi est eadem
natura: ⁊ ita cum omne nomẽ sit substantiuũ uel adiecti
uum omne nomẽ infinitari põt. ¶ Ad oppositũ sic. No
men infinituꝫ ut dicit cõmuniter ponit aliqd supius ad
terminũ infini^tem^ sed ente nihil est supius. ergo si dicat
non ens nihil poni põt ⁊ si hoc ens infinitari non pote
rit ut videt ⁊ loquit de ente pm ꝙ nomẽ est ipsum ens.
Adhuc ois infinitatio est alicuius compõnis pemptio:
ergo noia circa que inquãtũ sigñt non est compõ nec cir
ca illa erit ifinitatio. Hec aũt sunt sicut deus: materia: fo
ma: ⁊ quedam noia accidẽtiũ ut albedo ⁊ cõsimilia. q̃re
huiusmodi noia non põt infinitari. Adhuc qõ infinituꝫ
est nõ eget infinitatione nec infinitari põt ppie: ly que
dam sunt noia infinita ut quis qualis quãtus ⁊ consilia.
ergo h ppie infinitari non deberet. Adhuc infinitatio
non est nisi eius qõ prius finitũ erat sed signa vniuersa
lia ut ois nullus ⁊ alia que dicũt dispõnem sbi inquãtũ
h^oi^ neq; sigñt qualitatẽ finite neq; substãtiã finite quasi
nihil in eoꝝ significatione infinitãdum est ⁊ ita nec infi
nitari debẽt. Adhuc ppietas ifinitationis est inuenire
formã ⁊ ipsam puare ⁊ dare intelligere forme puationeꝫ
sicut patet in isto infinito nõ homo. sed quedã sunt noia
puationem significãtia ut nemo nihil ⁊ cõsimilia qbus
si aduenat negatio interimet negationẽ reptam ⁊ nõ fa
ciet intelligi forme puationem sed magis põm ⁊ dabit
aliqd infinite intelligere est cõtra naturã termini infini
ti. quare videt ꝙ huiusmodi noibus negationeꝫ signifi
cãtibus nõ sit addẽda negatio infinitãs. Ex hijs ergo vi
det ꝙ non oia noia infinitari põt qõ cõcedendũ est. Et
dicẽdum ꝙ adhuc ꝙ nomẽ infinitet duo exigunt. vnuꝫ
est ꝙ significet ibi qualitas finita ⁊ nõ oportet eam sub
stãtiari per qualitatẽ infinitã. Aliud est ꝙ nõ sit nomen
negatiuũ sed positionem significãs per pmam conditio
nem est ꝙ noia infinita nõ infinitant nec etiã signa vni
uersalia. per secũdam vo huiusmodi dictiones nõ infini
tant nemo nihil ⁊c. Oia auteꝫ alia ab hijs infinitari põt
ex quo patet ꝙ noia puatiua nõ põt infinitari. ¶ Ad ob
iecta ergo dicẽdum ad pmũ ꝙ nõ ois compõ qualitatis
cũ sba põt esse sbm infinitatiõis. oportet eni ꝙ sit quali
tas finita puata siue substãtialis siue accidẽtalis. ¶ Ad
secũdum ꝙ nomẽ adiectiuũ qõ nõ infinitat ppter hoc
ꝙ adiectiuum est nõ infinitat. nec substãtiuũ infinitat
ppter hoc ꝙ substãtiuum est: sed ppter naturam substã
tialẽ. ſ. ppter qualitatẽ finitam sigñtam in sba: ⁊ ideo non
omne adiectiuũ nec omne substãtiuũ infinitat. Adhuc
autem qõ opponit h nomẽ ens non posse infinitari. di
cendũ ꝙ põt ⁊ nõ est necesse omne nomẽ infinitũ aliqd
ponere pm rem sed pm rõnem. vnde cum infinitat ens
qõ simpliciter est delinquit ens qõ est cõmune enti pm
rem ⁊ pm rõnem sicut patebit in sequẽti questione. Ad
huc aũt qõ opponit in noibus simplicis significatiõis.
Dicẽdũ ꝙ nullum nomẽ accidẽtis significat rem ita sim
plicez gn sit in ea cõpositio ut res huius nois albedo cõ
positionem habet ex luce ⁊ diaphonitate. siliter nomen
materie aut forme est sine quadã cõpõne: qꝛ hoc nomẽ
materia non dicit solam sbam materie sed ipsam cũ alia
posita annexa. similiter hoc nomẽ formã non solũ sbam
forme dicit sed sbam eius cum alia posita. siliter hoc no
meo deus. non enim est nomẽ diuine eẽntie sed alicui^o^
pprietatis per quã ipsum intelligimus. significat enim
idẽ hebraice ꝙ timor latine ut dicit. siliter ⁊ de alijs no
minibus pme cause attributis. nullũ enim illoꝝ diuinaꝝ
eẽntiam purã significat: sed per aliquã pprietatẽ dat eaꝝ
intelligere ⁊ ita in omni tali noie aliqua est cõpositio ad
quam referri põt infinitatio. Ex hijs ergo manifestũ est
que noia infinitari põt ⁊ que non. ¶ Hijs habitis forte
dubitaret ulterius aliqs de noie infinito. utrũ aliqd po
nat uel nõ. ⁊ ꝙ sic videt per dictũ Aꝗ. in hoc capto ubi
dicit ꝙ ei qõ est non equale subiaceat. ſ. ineq̃le. Adhuc
pm ipsum eadẽ est ꝓtia terminoꝝ finitoꝝ ⁊ puatorum
que est finitoꝝ ⁊ infinitorum: sed ad terminũ puatiuum
segtur termin^o^ pure negatus ⁊ nõ ecõuerso ⁊ hoc ppter
id qõ ponit per terminũ puatiuum: quare cuꝫ similiter
ad terminũ infinitũ sequat terminus negatus ⁊ nõ ecõ
uerso hoc erit qꝛ terminus infinitus aliqd ponit. Adhuc
si terminus infinitus nihil ponit hoc est per negationeꝫ
⁊ si hoc nõ differt a pure negatiuo qõ manifeste falsũ est
Adhuc si terminus infinitus nihil ponat ergo ubicũq;
subicit terminus infinitus erit negatiua ppõ. sic enim
est in oibus ꝙ ubicũq; ponit ad sbm negatio simplici
ter negãs ita ꝙ nihil ponit manet ppositio negatiua: sed
manifeste falsum est oẽm ppõnem negatiuã in qua su
bicit terminus infinitus ergo talis terminus aliqd po
nit. Adhuc in omni ppõne affirmatiua sbm aliqd ponit
qõ est ens uel moduꝫ entis. sed ppositio in qua subicit
terminus infinitus est affirmatiua nisi adsit alia negatio
ergo per sbm aliqd ponit qõ est ens uel aliqd per mo
dum entis se habẽs: ergo videt ꝙ per nomẽ infinitũ ali
quid ponit. ¶ Ad oppositũ sic dicit Aug^o^. ꝙ ab eadeꝫ
forma imponit hõ ⁊ nõ homo si h^c^ per positioneꝫ illius
forme nõ homo nec per eiusdẽ puationeꝫ: q̃re sicut hoc
nomẽ homo significatiuũ est forme hois sic hoc nomen
non homo significatiuũ est puationis illius forme. cum
ergo sola puatio nullius rei sit positiua hoc nomen non
homo nullã rem ponit ⁊ similiter itelligit de omni tali.
Adhuc dicit Boecius in paruo cõmẽto sup libruꝫ per
yer^ar^. ꝙ qui dicit homo rem cõstituit. qui dicit non ho
mo rem qdem tulit: sed nihil addidit quare nõ videt ta
le nomẽ aliqd ponere sed priuare soluꝫ. Adhuc in noie
substãtiuo substãtia ⁊ qualitas non differũt eẽntialiter ſ;
sicut qõ est in quo est: qualitas enim forma est: substãtia
aũt cõpositum: q̃re videt ꝙ si infinitet tale nomen ⁊ pri
uet q̃litas puat ⁊ substãtia. sed utraq; puatiua nihil ma
net qõ sit de significatione nois. q̃re videt per talẽ termi
num solã puationẽ significari ⁊ nullius rei rõnem. Ad
huc si ois homo est aial omne nõ aial est nõ homo. ſ; la
pis est non aial ergo lapis est nõ hõ: ⁊ si h ergo lapis est
q̃re a pmo. si ois hõ est aial lapis est istud non sequitur.
Sed non videt argumẽtum suscipe impedimẽtum ubi

per hoc q̃ terminus infinitus nihil ponit. videt igit q̃ oporteat dici ipsum nihil ponere. Adhuc ens infinitat & non pōt poni aliqd per eius infinitationē cum ipsum sit cōmunissimū quare nō est necesse nomen infinitū aliquid ponere. Et dicet q̃ ens infinitari non pōt. ¶ Sz cōtra omne aīal est ens. hoc ꝑm Boecium cōuertit per cōtrapōnem quare dicet omne non ens est nō animal: & ita oportet ens infinitari. Adhuc nomen non dicit aliquid ponere nisi qd̄ per ipsum significat. sed per nomē infinitum ut cum dico nō homo nō significat res aliqua si enim significaret intellectus dicens illā rem apprehēderet determinate qd̄ manifeste falsum est. nihil enīz apprehendit intellectus nisi rei priuationem quare tale nomen non ponit aliquam rem. Adhuc dicit Boecius q̃ nomen infinitum similiter dicit de quolibet qd̄ est & qd̄ non est: sed enti & nō enti nulla res cōmunis est q̄re per nomen infinituz nulla res ponit. Ad hoc soluēdum distinguendum est nomen per substātiuū & adiectiuuz. in noie autem substātiuo sba & qualitas non differūt per essentiam sed tm̄ ꝑm rōnem sicut qd̄ est & quo est. qualitas enim ipsa forma est per quam sig̃ eius intellectu apprehendit. substātia autem cum ipsa forma tota essentia aggregati est uel pars dignior & ideo ipsa priuata priuat tota significatio talis nois. Unde si infinitet nomē substātiuuz tota significatio eius negat & nihil ponit. & dico nihil ꝑm rem. s. qd̄ fit in rerum natura sed solum aliqd ꝑm rōnem uel imaginationē sicut priuatio rei uel aliqd ꝑm dictionem. Et hoc dico q̃ per huiusmodi nomina loquimur tanq̄z res ueras significarēt. Dicēdum q̃ non homo est qualitas uel est h̄ in cuius uel aliquid h̄o: h̄o autem nomen derelinquit aliqd & sibi compatit q: cum sit non homo cōtingit q̃ sit aliquid ꝑm naturam sicut lignū uel lapis uel huiusmodi. sed hoc necesse non est immo pōt omnino nihil esse & ideo hi infinita noia dicuntur nihil ponere. Si autez queraf expositio. dico q̃ exponitur sic. Non homo ens qd̄ nō est homo. sed hoc qd̄ dico ens in hac expositione non dicit aliqd ens ꝑm naturam sed accipit cōmuniter ad ens ꝑm naturam & ꝑm rōnem uel intellectum & sic ponēdo ens nō ponit aliquid simpliciter sicut iam patebit. ergo manifestum est q̃ nomē substātiū infinitatū nihil rei ponit. si autē infinitet adiectiuum aut significat formam eēntialem sicut quedam nomina differētiarum ut rationale & animatū & h̄o. & est de his eadez ratio que est de substātiuis ut significat formā accidētalem sicut album: iustū: bonum & cōsimilia. in talibus autem qualitas & sba differūt ꝑm eēntiam significat ibi qualitas finita accidētalis. substātia autem infinita de cuius eēntia nō est ipsa qualitas accidētalis & ideo in talibus ponit aliquid. ꝑuata enim qualitate ponit infinita substātia sic non album aliqua res que non est alba. Ex hijs ergo patet solutio ad duo ꝑma obiecta. loqtur enim hic Arz. tm̄ modo de noibus infinitis adiectiuis accidētalibus. talia autem ponūt ut dictū est. ¶ Ad tertium dicēdum q̃ nomen infinitum substātiuum differt a nomine pure negato & hoc q̃ nomē pure negatū nihil ponit ꝑm rem neqz ꝑm rōnem neqz aliquid derelinquit nec secum compatit quātum de se: eius nomen autē substātiuū infinitū q̄z uis rem nullā ponit tamen aliquid ꝑm rōnem ponit sicut priuationē & aliquid derelinquit aut secum compatit qd̄ est uere res sed non ponit illud. bene enim possibile est cū sit nō homo q̃ sit lignū uel lapis uel aliquod tale hoc tamē per terminū infinitū non ponit q: circa qd̄ nihil ꝑm rem sic qd̄ est non homo ¶ Ad quartū dicēdum q̃ nomen infinitū substātiuū q̄z uis nihil ponat non tamē si subiciat facit ꝓpositionem negatiuam. ponit enim ꝑuationē que se habet sicut sbm & tanq̄z ens prout nos dicimus chimerā significare ens priuationes etiam & negationes aliqd esse: nihil tamen ꝑm rem ponit: & est simile de eo qd̄ dicimus q̃ videte tenebras nihil video. sic enim intelligēdo non hoiem nihil intelligo nec qd̄ significat non hoiem aliquid simpliciter significat. ¶ Sed tūc obiciet aliquis si significans nō hoiem nihil significat ergo ens uox nō significatiua sicut buba. Et dicendū q̃ non. hoc enim qd̄ dico buba intellectū nullo modo cōstituit. hoc autem qd̄ dico nō homo aliquo modo cōstituit ipsum. facit enim intelligere q̃ homo non significat. nullam tamē rem intellectu cōstituit quātum de se est sed solam rei ꝑuationem. Unde sic vidēdo tenebras aspicio ut videam aliquid: nō tamē aliquid video. Similiter intelligo tm̄ infinitum circumspicio intellectu ut rem aliquam apprehēdat sed nō apprehendit nisi ꝑuationem rei & illud dico de substātiuis infinitis. ¶ Ad quintū patet solutio q: cum subicit nomen infinitum ponit rei priuatio tanq̄z aliquid ens & h̄ est ratione sbi: sed non ponit res aliqua ꝑm naturam. ¶ Rationes autē posite ad secūdam partem questionis cōcedēde sunt. ostendūt enim q̃ nomen substātiuum infinitum nihil ponit & q̃ ens infinitet qd̄ cōcedendū est: nec est necesse q̃ ponat aliqd sed priuationem rei qd̄ nihil est nisi ꝑm rōnem uel imaginationem: uel ꝑm dictionem: & h̄ notādum est q̃ non debet ꝓprie infinitari ens nisi ꝑm q̃ dicit simpliciter ens ꝑm naturā & ꝑm ueritatē & tunc priuat simpliciter ens & derelinquit ens ꝑm rationem uel ꝑm opinionē: istud tamē non ponit per ipm: si autem accipiat ens & est enti simpliciter & enti ꝑm animam siue ꝑm opinionem & addat ei negatio puto q̃ sola negatio erit q: nihil derelingt illa priuatio cum ꝑuet ens tam ꝑm rōnem q̄z ens ꝑm rem. sic enim omnino ꝑuat ens sonat idem qd̄ nullo modo ens: ens autez in tali cōmunitate acceptum nō est alicuius finite significationis & ideo in tali acceptione non infinitat & hoc est qd̄ ꝑus diximus tale nomē non infinitari cuius non est aliqua finita significatio qualitatis. Et nota q̃ hoc totuz intelligēduz est de noie ifinito in se cōsiderato q: ex cōparatione eius ad alterum in oīone aliquid videt poni ut non homo currit. Ex hijs ergo manifestum est qd̄ nomen est infinitet. & qd̄ non: & qd̄ infinitum ponat aliqd & qd̄ non. ¶ Sed iuxta hec incidūt questiūcule. vna est in quo differūt nomen infinitum apud grāmaticum & nomē infinitum apud logicum. Et dicendū q̃ nomē infinitum apud grāmaticum tam substātiam q̄z qualitatez significat & per pōm sed infinite. Nomen autem infinitum apud logicum significat cuz priuatione & non significat qualitatē ueram nec substātiam ueram sed ꝑuationem forme pro qualitate: & ens cōmune ꝑm rem & h̄z rationem pro substātia enim cōpositum ex tali ente & ꝑuatione qualitatis. ¶ Alia questio est quare negatio aliquādo in cōpositione cum noie facit tm̄ pure negatiuū ut nemo. aliquādo autem infinitat ut nō homo. Et dicēdum q̃ hoc est q: cum dicit nemo negatio in compōne illa negat omnia supposita respectu p̄dicati & ideo purā negationem facit. terminus autē infinitus ponit ꝑuationem qualitatis cum ente cōmuni cum ens ꝑm naturaz & ꝑm rem & ideo puram dāt negationē. ¶ Solet autez queri per quam naturā nomini cōiungunt negatio in compōne ad infinitādum quid etiam significatū in nomine infinito tanq̄z qualitas & quid tanq̄z substātia: sed hec patent ex predictis. Ex hijs ergo manifestū est de infinitatione nominis quomodo se habet in se.

n **Unc autem** restat querere de nomine priuatiuo. & primo quis terminus priuari possit. & videtur q̃ omne nomen aliquez habitum figt & cuiuslibet habitus est aliqua priuatio quare significationem cuiuslibet nominis priuare contingit. Adhuc omne nomen significatiuum per pōnem negatiue singulare potest. sed omne nomen per impositum aliquid per pōm significat uel semper uel frequēti q: nomē uel semp uel ut frequēti

priuari poterit. ¶ Ad oppositum sic nomen puatiuum dicit puationem forme cũ potẽtia ad eãdem uel aptitudine ⁊ talis est maxime forma accũtalis que cum priuek habet potẽtiam uel aptitudinẽ ut iterum insit q̃re nomẽ puatiuũ in accũtalib⁹ ꝓprie inuenik ⁊ hoc cõcedẽdũ est. de talibus enim puatiuis loqtur hic Aꝗ. ¶ Ad oba dicẽdũ q̃ ois habitus est aliq puatio sicut negatio. vnde significationẽ cuiuslibet nois ꝓtingit primere per negõnẽ nõ tñ quodlibet nomẽ põt fieri puatiuũ ꝑm q̃ loquitur Aꝗ. de puatiuis. ¶ Sed obiciet aliqs de huiusmodi noibus irrõnale inaiatũ ⁊ cõsilibus que puatiua sunt ⁊ tñ nõ dñt aptitudinẽ sine potẽtia ad formã. Et dicẽdum q̃ duplr puatio dicit. vno mõ ꝑm totũ. s. qñ puek forma ⁊ potẽtia siue aptitudo ad formã ⁊ de talibus puatiuis nõ loquik hic Aꝗ. Alio mõ ꝑm partẽ. s. qñ puak forma sed ponik potẽtia siue aptitudo ad formã ⁊ sic est in huiusmodi puatiuis intustũ ineq̃le ⁊ cõsimilibus de q̃bus loquik hic Aꝗ. Patet igit q̃ non loqtur hic Aꝗ. de terminis puatiuis ubi nõ puak forma accũtalis. ⁊ hoc notãdu⁊ q̃ multa plura possent eẽ hi⁹ q̃ sunt sed essent impo^ta^ apũ usum habita. ¶ Loñs est questio que sit differẽtia inter nomẽ puatiuũ ⁊ infinitũ ⁊ pure negatiuũ. Et dicẽdu⁊ q̃ oia cõuentũt in hoc q̃ formã signt per terminũ puatiuu⁊ differũt aũt in hoc q̃ terminus negatiuus quãtum de se est oino negat nihil ponẽdo nec ꝑm rem nec ꝑm rõne⁊. terminus aũt puatiuus ⁊ infinitus aliqd ponit ꝑm re⁊ rõnem sed differẽter. Terminus enim puatiuus priuat formã sed ponit rem aliquã sicut aptitudinẽ ad forma⁊. terminus aũt infinitus si fuerit substãtiuũ uel adiectiuũ significãs diam ꝑe puat formã ⁊ potẽtiam ad formã ponẽdo aliqd ꝑm rõnem sed nihil ꝑm rem. Si aute⁊ fuerit adiectiuũ puat tam qualitatẽ finitã q̃ aptitudinẽ ad ea⁊. Si aliqd ꝑm rem ponit sicut substãtiã infinitã ⁊ eande⁊ enim substãtiã ponit terminus ifinitus. ¶ Adhuc notãdum q̃ nomẽ negatiuũ quãtu⁊ de se est nihil derelinqt neq̃ secum cõpatik: nomẽ aũt infinitũ ⁊ puatum id faciunt. ¶ Adhuc nomẽ infinitum inuenik tam in ꝑalibus q̃ in accidẽtalibus terminis. nomẽ autem puatiuum in accidẽtalibus tñ. Ex hijs manifestũ est quomõ infinitãtur casualia ⁊ quomõ nomẽ priuak ⁊ que sit diffinitio nominis negatiui infinitiui ⁊ puatiui. ¶ De participijs autem sciẽdum q̃ infinitank ⁊ est similis natura eius participio⁊ ⁊ infinito⁊ ⁊ adiectiuorum infinito⁊ significãtiũ formas accidẽtales. ¶ Et q̃ ulterius forte dubitaret aliquis de infinitatione non casualis sicut uerbi. querik ꝑmo utrum omne uerbũ infinitari possit uel non. ⁊ videk q̃ non omne hac rõne q̃ uerbũ infinitiuũ speciale agere priuat ⁊ cõmune siue supius ponit sed non est supius in uerbis q̃ hoc ipsum est q̃re si dicak non est nõ poterit poni aliqd supius ⁊ si hoc nõ põt hoc uerbũ est infinitari. ¶ Adhuc qd similiter est in quolibet qd est ⁊ qd non est nõ est infinitũ. sed Aꝗ. in libro pyer^a^ vult q̃ ista v̊ba opinak solet cõtingit ⁊ huiusmodi sic se habẽt ergo infinita sunt ⁊ si hec infinitari nõ pñt coia infinita sunt. Adhuc puationis nõ est puatio sed hoc uerbũ puare ⁊ negare puationem dicit q̃re sup ipsum non cadet alia puatio infinitãs. Adhuc uerbũ excepte actionis semp diffinit super determinatũ suppositum quare addita ei negatione negak res uerbi a supposito determinato ⁊ actuali quare erit pure negatiuũ ⁊ non infinitũ ⁊ in uerbu⁊ excepte actionis semp infinitari non põt sed negari. ¶ Ad oppositũ sic ſiliter est de ente qd est nomẽ quãtum ad infinitationẽ sicut de eẽ qd est uerbũ: sed ens qd est nomen infinitari põt q̃re ⁊ eẽ qd est uerbũ ⁊ ita hoc uerbum est poterit infinitari. Adhuc omne uerbũ significãs quamcũq̃ actionẽ determinatũ per modũ põnis ⁊ non habito respectu ad actuale suppositum ⁊ determinatũ põt admittere negõnem que infinitet illam. hoc enim solũ requirit in uerbis ad hoc q̃ infinitari possit: sed omne uerbum sic sigt nisi forte uerba excepte actionis. etiã hec v̊ba negare puare annihilare ⁊ huiusmodi q̃re hec ⁊ alia infinitari pñt ⁊ hoc est cõcedendũ. sufficit enim uerbo ad hoc q̃ infinitek ut aliqd determinatũ per põm sigret siue per modũ põnis ⁊ non respiciẽdo suppositũ determinatũ. ¶ Ad obiecta dicẽdum ad ꝑmũ sic q̃ nõ est necesse uerbũ infinitũ aliqd supius ponere imo nihil ponit ꝑm rem sed solum ꝑm rõnẽ sicut de aliquo noie infinito dictum est: attẽdẽdum tñ hic est q̃ si hoc uerbũ est dicat eẽ ꝑm rem si puak ⁊ infinitak relinqt esse ꝑm rõnem ⁊ si nõ ponat ipsum. Si autem hoc uerbũ est dicat esse cõmune ad eẽ ꝑm rem ⁊ ꝑm rõnem sic nõ sigt aliqd esse determinatũ neq̃ infinite ⁊ ideo addita ei negatione erit infinitatio immo magis pura negatio cum puat eẽ oino ⁊ nullum eẽ delinquat. oium enim infinito⁊ est hec prophetas s. ut aliqd derelinquat ⁊ aliqd compatiank q̃uis nõ ponant aliqd. ¶ Ad secũdum dicẽdũ q̃ ista uerba opinak solet cõtingit ⁊ huiusmodi similiter sunt in quolibet qd est ⁊ qd non est differẽter tanq̃ uerba infinita. v̊ba enim infinita sic se habẽt per particulã negationis additam ⁊ per naturã puationis in eis. Alia aũt uerba ex sua significatione q̃ per põem sigt sic se habẽt ⁊ ideo non sequik q̃ infinita sunt. ¶ Ad tertiũ dicẽdum q̃ ly hi⁹ uerba puare negare ⁊ huiusmodi significẽt actum puãdi ⁊ negãdi non tñ per modũ negationis aut puationis sed p modum põnis ⁊ ideo infinitari possunt: sic autem nõ fuit in oibus qd si dicam nemo non solũ sigt negatio sed ⁊ per modum negationis ⁊ ideo non infinitak. ¶ Quarta ratio ꝓcedit hinc q̃ omne uerbũ infinitari possit preter illud qd est excepte actionis. ¶ Deinde querik utru⁊ uerbum in omni differẽtia pſone indifferẽter infinitari possit ita q̃ differat a uerbo pure negato. videk q̃ non. Dicit enim Boecius in paruo cõmẽto sup librũ pyer^a^. q̃ uerbũ infinitũ cum ponik in oñone non differt a uerbo pure negato sed ꝑma ⁊ secũda persona uerbi intellecta plene oñonis habek eo q̃ in eis diffinite intelligak. quare si addak eis negatio pura erit negatio ⁊ non infinitatio. Adhuc quãdo actualiter remouek predicatu⁊ ab actuali supposito est oratio negatiua: sed sic est in additione negationis ad ꝑmas ⁊ secũdas personas uerbo⁊ sicut patet intuẽti q̃re negatio addita ꝑme uel secũde pſone uerbi non facit uerbum infinitũ sed pure negatum ⁊ hoc est concedẽdum. Et notandũ q̃ similis põt esse ratio de uerbo excepte actionis ⁊ de uerbo in tertia persona quãdo ei addik negatio ad ifinitandũ. pure enim negatiuum tenebik ⁊ non erit ꝓprie infinitatio. Notãdum tamen est q̃ si aliqs uelit dicere q̃ uerbũ infinitu⁊ est omnis dictio cõposita ex negatione ⁊ uerbo sic cõtingit infinitare uerbũ excepte actiõis ⁊ uerbũ ꝑme ⁊ secũde pſone si componak cum illis negatio. sed nõ est realis differẽtia talis uerbi ad uerbum pure negatũ ut dictu⁊ est. ¶ Ulterius querik de uerbo tertie pſone infinito utru⁊ cum sit extra oñonem aliqd differat a uerbo pure negatiuo uel non. ⁊ videk q̃ nõ. sic hoc uerbum nõ currit cum sit infinitũ exponibile est. aut ergo sic exponik est nõ currens uel non est currẽs. si ꝑmo modo tunc magis infinitak participiũ q̃ uerbu⁊. si secũdo modo pure negatiuũ est ⁊ isto modo exponi oportet: uel erit infinitatio participij quare videk q̃ uerbu⁊ infinitũ nihil ponat. Adhuc ipsum similiter in quolibet qd est ⁊ qd non est sicut dicit Aꝗ. in pyer^a^. sed enti ⁊ non enti nihil cõmune est: quare uerbũ infinitu⁊ nihil cõmune ponit ⁊ ita pure est negatiuus. sed dicet aliqs q̃ est actio vniuersalis ⁊ specialis. specialis autem actio priuak per uerbum infinitu⁊. generalis aũt ponik. uerbi gratia non currit idem est qd agere aliquid q̃ currere. Sed istud inueniri nõ põt in ly uerbo est q̃re illud dictum gñale non est. Adhuc istud videk falsum q̃ non ponik per terminũ nisi q̃ per ipsu⁊ deprehẽdik ab intellectu: sed per ipm v̊bum infinitũ nõ

apprehendit magis ens q̃z nõ ens q̃ ipm nõ ponit ens. sicꝛ etiã necesse est eadẽ rõne. ¶ Ad oppositũ sic cum similiter se habẽt noia ad infinitationez sicut uerba ⁊ eꝯ cuz quedã noia infinita aliqd ponant ⁊ quedam uerba ifinita aliqd ponẽt. Adhuc oẽ qõ est nota dicẽdi vnũ de altero aliqd diẽ ⁊ ponit alteri ieẽ. sed uerbũ ifinitũ est tale sicut patet per Arꝛ. in li° pyer^as. q̃re uerbũ ifinitũ aliquid ponit ⁊ dicit alteri ineẽ ⁊ ita videt q uerbũ infinitũ aliqd ponat. Et dicẽdũ est sicut dictũ est de noie infinito substãtiuo q uerbũ infinituz nihil ponit pm rẽ. s. q sit in reruz natura aliqd tñ ponit pm rõnẽ sicut puationem actionis cõpatit etiã secũ q̃z actionẽ sed nõ ponit eã immo derelingt. sicꝛ enim põt eẽ q nõ currit ⁊ q sedeat sed hic nõ ponit per currere ptingit qõ nullaz penitus agit actionẽ. vñ ponit eẽ qõ est cõe ad eẽ in re ⁊ ad eẽ in rõne uerbũ aũt pure negatũ quãtũ de se est nihil ponit pm rẽ nec pm rõnẽ nec aliqd derelingt uel cõpatit pm q tale. ¶ Ad obiecta dicẽdũ ad pmum sic nõ currit sic exponitur non est currẽs nõ tñ est uerbũ pure negatũ ⁊ rõ eius prius dicta est. ¶ Ad scõm dicendum q pm rem nihil cõe est ei qõ est ⁊ qõ non est ideo nihil pm rem ponit q: nihil pm rem cõe est ad ꝓdictoria. aliqd tamẽ ponit pm rõnem cõmune eis. s. actionis puationẽ alia aũt opposita cõcedẽda sunt. ¶ Ad ea aũt que opponunt ad scdam partẽ questionis dicẽdũ ad pmũ sic. q noia infinita diuersarũ sunt naturarũ respectu infinitationis. sed sic nõ est de uerbis: ⁊ ideo q̃uis aliqõ nomẽ infinitũ aliquid ponat nõ oportet q aliqõ uerbũ infinitum aliqd ponat ⁊ dico aliqd qõ sit in rerũ natura ⁊ sicꝛ ens. ¶ Ad scõm dicẽdũ q uerbũ infinitũ rõne ponit aliqd simplr negatum ⁊ ita nõ ponit aliqd sed magis priuat. ¶ Hoc habito cõsequẽter querit utrum uerbũ infinitũ in oꝛone differat a uerbo pure negato. ⁊ videt q nõ q: uerbum sigt esse aliquãtũ ad ens q̃re si ponit illud ens in oꝛone statim aduenientẽ negatione remouet ab eo res uerbi: sed cum ita fit fit pura negatio quare videt q uerbũ infinitũ respiciẽs actuale suppositũ pure negatiuũ est. ¶ Adhuc si actuali cõpõni inter extrema actualiter entia supuenerit negatio: negat vnũ extremũ ab alio faciẽs negationem purã ⁊ sic est cum uerbuz infinitũ in oꝛone ponit q̃re ibi ponat negatio est. ⁊ h cõcedẽdũ est ⁊ hoc plane dicit Boecius in 2to peryer^as. ¶ Hoc tñ notãduz q cum uerbũ infinitũ in oꝛone pure negatũ sit h non habet de se sed h cõtrahit ex terminis quoꝛ alterũ necessario ab altero remouet quãdo actualiter expmit. uerbuz aũt pure negatũ ex se habet q actualiter neget aliqd ab aliquo ⁊ de se habet q oꝛonem faciat negatiuã cum uerbuz infinitũ a suis extremis habeat h. ⁊ sic patet quomõ se habẽt ad inuicẽ uerbũ infinitũ ⁊ uerbũ pure negatuz. Ex pdictis iglit manifestũ est que sit natura terminorũ infinitoꝛ in generali ⁊ in speciali tam casualiũ q̃z nõ casualium: que sit etiam natura noiuz puatiuoꝛ ⁊ quomodo se habeant ad noia infinita.

Similiter aũt quãdo sic se habent ⁊ a. ⁊. b. ut simul qdem eidez nõ contingãt omni aũt ex necessitate alteruz: ⁊ rursum. c. d. similr: sequat ad qõ est a. c. ⁊ non cõuertat: ⁊ id qõ est. b. sequit. d. e. ⁊ nõ cõuertit ⁊. a. qdem ⁊. d. ptingãt eidem. b. aũt ⁊. c. non contingent.

¶ In hac parte que est de bñ esse huius capli quedam introducit ad predictoꝛ euidẽtiam ⁊ diuidit in duas. in pmo ponit quãdã pñtiam uerificãdã cuius pñs quadruplex est. in secũda ipsam ostẽdit cum dicit. ⌊ pmum ergo. ⌋ pñia uerificãda talis est si aliqd sequat ad aliquid ⁊ nõ ecõuerso. s. si ad oppositũ pñtis sequit oppositum añcedẽtis ⁊ nõ ecõuerso. s. non ad oppositũ añcedẽtis sequitur oppositũ cõsequẽtis ⁊ cõpo^a sunt pseqũs ⁊ oppositum añtis. similr incõpossibilia sunt añtes ⁊ oppositũ cõsequẽtis ⁊ intelligẽduz est de oppositis cõtradictorie. p. c. p. b. oppositum ptingẽtis ⁊ h est. ⌊ Similr aũt qñ. ⌋

¶ Primum ergo qñ ei qõ est. b. sequit. d. huic manifestũ est qñ enim eoꝛ que sunt c. d. alterum ex necessitate omni inest: cui aũt. c. nõ cõtingit. b. eo q simul infert. a. a aũt ⁊. b. nõ contingũt eidez. Manifestum quoniã. d. sequit ad. b. rursum ei qõ est. a. non cõuertit qõ est. c. omni. a. uel. c. uel. d. inest: ptigit aũt. a. ⁊. d. eidẽ ineẽ. b. aũt ⁊. d. eidem nõ cõtingit: eo q consequit. a. ei qõ est. c. si hoc cõtigat: accidit enim qd impossibile. Manifestuz igit qñ neqz. b. ei qõ est d. cõuertit: eo q cõtingit simul. a. ⁊. d. ineẽ accidit aũt aliquotiẽs ⁊ huiusmodi terminoꝛ ordine falli eo q opposita nõ sumantur recte: quoꝛ necesse est omni alterũ inesse: ut si. a. ⁊. b. nõ cõtingũt simul eidẽ necesse est aũt ineẽ cui non alterũ alterum: ⁊ rursus. c. ⁊. d. Siliter cui aũt. c. omni sequitur. a. accidet eniz cui. d. ⁊. b. ineẽ ex necessitate qõ falsum est. Sumat enim negatio eoꝛ que sunt. a. ⁊. b. ut ea que in qb^9. f. rursus eoꝛ que sunt. c. ⁊. d. in qbus. g. necesse est ergo omni ineẽ uel. a. uel. f. aut enim affirmationẽ aut negationẽ: ⁊ rursum aut c. aut. g. affirmatio eniz ⁊ negatio ⁊ cui. c. omni. a. positũ est: q̃re cui. f. omni: hoc qõ est. g. Rursus quoniã eoꝛ que sunt. f. b. oi alterum: ⁊ eoꝛ que sunt. g. d. similr: sequatur aũt. g. ei qõ est. f. ⁊. b. ei qõ est. d. sequat hoc enim scimus. Si ergo. a. ei qõ est. c. ⁊ ei qõ. d. sequit. b. h aũt falsum: econtrario enim erat in his que sic se habẽt cõsequentia: non enim necessariũ fortasse omni inesse: aut. a. aut. f. neqz. f. aut. b. non eniz est negatio eius qõ est. a. hec que est. f. naz boni nõ bonũ negatio non est aũt idem hoc qñ est neqz bonũ neqz non bonũ. Similiter aũt ⁊ in. c. d. nam negationes que sunt due sunt sumpte.

¶ Conter uerificat eam ⁊ pmo ostendit pmam pñtiam sic cuiqz repugnãs antecedẽs eidem inest oppositũ añcedẽtis qõ alterũ illoꝛ de quolibet ⁊ non ambo de eodem: sed antecedẽs repugnat opposito pñtis q: ubicũqz repugnat pñs eidem repugnat añcedẽs. ergo oppositũ antecedentis pñs est ei. s. opposito pñtis ⁊ ita patet si aliquid sequat ad aliud qõ ad oppositũ añtis sequat opposituz pñtis ⁊ h est. ⌊ pmũ ergo qñ. ⌋ 2° uerificat tertiã pñtiã sic cuicũqz nõ inest añs eidez inest eius oppositũ: sed pñti nõ necessario inest añs q: nõ puertunt ergo ei põt ineẽ opposituz añtis q̃re cõpo^lia sunt pñs ⁊ oppo^m añtis ⁊ h

est.⌋ Rursum qñ ei.⌋ Tertio ostẽdit q̃re tam ꝓñtiaꝫ sic deducẽs ad impossibile sed cõpossibilia sunt añs ⁊ oppositu ꝓñtis: ⁊ gcgd est cõpossibile añti est cõpossibile cõsequẽti. ergo oppositũ ꝓñtis est cõpossibile ⁊ ita cõtradictoria simul stabunt qd̃ est impossibile. relinquit igit q̃ incompossibilia sunt añs ⁊ oppositum ꝓñtis ⁊ h̃ est.⌊ b. autem ⁊c̃.⌋ Quarto ostẽdit scdam ꝓñtiam ⁊ hoc facit ultimo ga circa hoc magis ĩmorandum est. ⁊ procedit sic. primo ostendit ꝓñtiam sic si ad oppositum antecedentis sequat opp^{m} ꝓñtis ⁊ gcgd est cõpo^{le} añcedẽti ẽ cõpo^{le} ꝓñti cũ añs sit cõpo^{le} opposito añtis ut p̃^{o} ostẽsum est ⁊ ĩpz erit cõpo^{le} opposito ꝓñtis: ⁊ ita simul ꝗdictorie qd̃ est ĩpossibile. relinquit ergo q̃ ad oppo^{m} añtis nõ segt oppositũ ꝓñtis nõ ꝓñtibilis est.⌊ Et h̃ me^{m} est igit.⌋ 2° cõtra eã opponit sophistice ⁊ soluit ⁊ diuidit in duas. In p̃ ma opponit. in 2ª soluit cũ dicit. hoc aũt falsum in opponẽdo. sic p. p̃^{o} p̃parat ad oppo^{m} dicẽs q̃ si. a. ⁊. b. ꝗdicãt. ⁊. c. ⁊. d. ꝗdicant ⁊ ex. c. segtur. a. videbit ex. d. seg. b. ⁊ ita ad oppo^{m} añtis segtur oppo^{m} ꝓñtis ⁊ h̃ est.⌊ accidit autẽ aliquotiẽs.⌋ 2° opponit oppo^{m} sic. fit. b. negõ eoꝝ que sunt. a. b. sic. h. negõ eoꝝ que sunt. a. b. sic. h. negõ eorum que sunt. c. d. erit ḡ. f. negõ ipsius. a. ⁊ adhuc ipsius. b. silr h. erit negõ ipsius. c. ⁊ silr ipsi^{o}. d. arguunt ergo sic. si ad c. segtur. a. cuꝫ oppo^{m} ipsius. b. sit. f. ⁊. b. oppo^{m} ipsius. c. tũc per ꝓñtiaꝫ e^{o} nup enim sil ad. f. segtur. h. sed oppositum ipsius. f. est. b. ⁊ oppositũ. h. est. d. q̃re cũ ad. f. sequat h. per ꝓñtiã e^{o} ad. a. segtur. b. ⁊ ita ad oppositũ añtis segtur oppositũ ꝓñtis ut videt ⁊ hec ẽ silr negõ. Cõtra soluit ⁊ pcedit sic. p̃mo interimit hãc ultimã ꝓñtiaꝫ ⁊ h̃ est.⌊ hoc aũt falsum.⌋ 2° rñdet ad rõnẽ que videt eam ꝓbare dicẽs q̃ nõ sunt ꝗdictoria. f. ⁊. a. uel. f. ⁊. b. f. enim non est negõ ipsius. a. nec ipsius. b. sed sunt due negõnes ut si. a. sit bonũ ⁊. b. nõ bonũ. f. erit neqz bonũ neqz non bonũ. sed istud nõ est negatio ipsius. a. cũ enim nõ sit idem ei qd̃ est. b. nõ enim sunt idẽ nõ bonũ ⁊ nõ bonũ in non bonũ. silr aũt dicẽdũ de. b. in eoꝝ que sunt. c. d. ⁊ ita patet quoniã rñdẽdũ est opponẽti sophistice ⁊ h̃ est.⌊ Nõ enim fortasse.⌋

¶ In quot ergo figuris ⁊ per q̃les ⁊ quot ꝓpõnes ⁊ qñ ⁊ quõ fit sill's. Amplius aũt ad que ꝓspiciẽdũ ꝓstruenti ⁊ destruenti: ⁊ quomõ oporteat querere de ꝓposito p̃m vnãquãqz artẽ. Amplius aũt per quã sumamus viaꝫ que in singulis sunt p̃ncipia iam pertransiuimus.

¶ Cõiter epilogat determinata in p̃^{o} li^{o}. ⁊ p̃^{o} epilogat determinata de gñatione sillo^{r} dicẽs determinatũ eẽ in q̃t figuris fiũt sill'i ⁊ h̃ dicit quãtũ ad numerũ figurarum. ⁊ qñ ⁊ h̃ dicit quãtũ ad ꝑbam figurarũ. ⁊ per q̃les ⁊ quot ꝓpositiones ⁊ h̃ dicit nũm ꝓpõnũ sillocarũ. ⁊ quomõ ⁊ h̃ dicit quãtũ ad modos figuraꝝ ⁊ h̃ est.⌊ In quot ergo.⌋ 2° epilogat determinata de inuẽtione medij. ⁊ p̃mo quãtum ad acceptionẽ p̃ncipioꝝ ꝓprioꝝ de gbus ibidẽ dicta est via accipiẽdi ubi dixit. p̃m singularẽ eoꝝ. ⁊ h̃ est⌊ amplius aũt per quã viã.⌋ Et nota q̃ nõ epilogat determinata de reductione eo q̃ epilog^{o} fit per sill'm memorie. determinata aũt de reductione nup in ꝓmo aũt illud cap^{m} differt aũt nõ parũ ⁊ ideo nõ oportuit ea h̃ epilogare. aliter tñ exponũt alij illud ultimum amplius aũt per quã determinat ibi epilogat determinata de reductiõe.

¶ Dubitabit forte h̃ de ptinẽtia ptis huius videt enim supfluere in p̃cedẽtibus enim in eodẽ capĩo ostẽdãt ea que h̃ dicit. f. q̃ ad oppositum ꝓñtis segtur oppo^{m} añtis ⁊ nõ e^{o}. ⁊ q̃ añcedẽtia sunt icõpossibilia ꝓñtia vo compossibilia. Et dicẽdũ q̃ supius ostẽsa sunt h̃ in mã spãli. f. in terminis finitis ⁊ infinitis. h̃ aũt ostẽdit eadẽ in ulti i cõi ꝓuersione que fit in oi mã ⁊ h̃ facit ad p̃determinatorũ euidẽtiã ⁊ ita nõ supfluit h̃ pars.

¶ Ulteri^{o} forte dubitaret aliqs utrũ affirmationis ⁊ negõnis possit eẽ neg̃ Ad̃. aũt dicit q̃ nõ: videt tñ q̃ sic. Ois enim ꝓpõ siue ca^{ca} siue ypo^{ca} põt vna negatione negari fiat ergo copulatio falsa ex ꝗdictorijs ⁊ negẽt illa vna negõe sic soꝝ. erit ⁊ soꝝ. nõ erit. igit pz q̃ vna negõ erit affirmationis ⁊ negationis. Et dicẽdum q̃ ꝓpõ preexñs cõponit ex affirmatione ⁊ negõne si supuenerit negõ distinguẽduꝫ est aut enim referẽda est negõ ad actũ exercitũ aut ad actuꝫ significatũ. ⁊ dico actũ exercitũ qui intelligit per officiuꝫ dictionis copulatiue que figt simul eẽ. dico aũt actum significatũ qui exp̃mit per sermonẽ in altera pte copulatiue. si aũt referat negõ ad actũ exercitũ tũc negat copulatiuã p̃m q̃ copulatiuã ⁊ nulla suarũ partiũ videt negata est enim sensus negatiue ista non sunt simul uera: soꝝtes currit soꝝ. nõ currit ⁊ ita non negat affirmatio ⁊ negõ ex qb^{o} fiebat copulatiua. si aũt negatio referat ad actũ figtũ nõ trãsit ultra p̃mã ptẽ copulatiue q: vni^{o} affirmatiõis ẽ vna negõ. vñ sensus est soꝝ. nõ currit ⁊ soꝝ. nõ currit. ⁊ sic patet q̃ negatio apposita ad affirmationẽ ⁊ negõnẽ non est utriusqz negatio eadẽ manẽs. copulatiua enim inquãtum h^{ot} vna negatione negari põt ꝫ illa negatio non neget affirmationẽ ⁊ negationẽ.

¶ Juxta h̃ querit utrum negõnis fit negõ. ⁊ videt q̃ sic qd̃ h̃ dicit h̃ eẽ duas negõnes ex hoc enim sequit q̃ negõnis fit negõ. Adhuc ois affirmationis est alia negõ. sed ꝓpõ negatiua quedaꝫ affirmatio est q: ois ꝓpõ eius affirmatiua sul dicti q̃re ipsa negari põt. Adhuc negõ superueniẽs negõni destruit negõnẽ inuẽtã ꝫ h̃ nõ est nisi negãdo q̃re negõ negari põt.

¶ Sed ꝓtra si negõ negari põt negẽt post negõ scda itez negari põt eadẽ negõne. ⁊ tertia adhuc ⁊ sic deinceps qñ erit ꝓcessus in negõnibus in infinitũ h̃ autẽ est incõueniens. Adhuc negõ p̃exñtis affirmationis est q̃re si aliqd negẽt añ aduẽtũ negõnis affirmatũ erit: sed negõ nõ est affirmatio q̃re negõnis nõ est negõ. Et dicendũ q̃ negatio negari põt ⁊ ita negõnis est negõ. h̃ tñ scda negatio p̃m rẽ affirmatio est p̃m qd tñ ⁊ uocem^{o} negatio: negatio enim aduenies negõni destruit illã ⁊ illa destructa ponit affirmationeꝫ p̃m qd igit est negatio ea que est negõnis negatio ⁊ p̃m uocẽ ⁊ ita negari põt negatio sicut ostendũt p̃me rõnes. Ipsa tamẽ p̃m rem affirmatio est. vnde si sup illam aduenat tertia negatio ipsa p̃m rem nõ est negatio negationis sed affirmationis ⁊ ita nõ est ĩfinitas in negationibus. in uocis autẽ appõne particule negationis bñ põt esse quedã infinitas ⁊ h̃ ostẽdũt rõnes ad secũdaꝫ partẽ iducte.

¶ Sed tũc restat dubitatio de hoc qd̃ dictũ est negationẽ perimere aliaꝫ negationem que fit causa huius cum simile nõ sit natuꝫ ad destructionẽ nec sil'is ad sui corruptionẽ. Et dicẽdum q̃ causa eius est q̃ de quolibet affirmatio ⁊ negatio. vnde si alicui negationẽ supuenerit negatio de hac secũda negatione uera erit affirmatio uel negatio sed negatio nõ põt sicut patet q̃re de ea uera erit affirmatio.

¶ Ad obiectum dicẽdũ q̃ nõ qualiter est in rebus nature ⁊ in rebus rõnis. In rebus nature simile nõ perimit suuꝫ simile nec idem seipsum. In rebus autẽ rationis potest hoc cõtingere ꝓpter necessitatem h^{ot} principij de quolibet affirmatio uel negatio.

¶ Explicit liber primus Priorum Analeticorum.

¶ Incipit secūdus liber Priorū Analeticoꝝ Aristotelis: cum Cōmētarijs Egidij Romani.

Quoniam autem alij quidem sunt vniuersales alij vo particulares. Vniuersales quidē oēs semp plura sillogizant: pticulariū aūt p̄dicatiui quidez plura: negatiui vo ꝛclusionē solā: nā alie quidem, ppōnes ꝛuertunt: priuatiua vo non ꝛuertit. Cōclusio vo aliquid de aliquo est quare alij qdē sillogisimi plura sillogizant ut si. a. oñsum sit omni aūt alicui inesse. b. ⁊. b. alicui. a. necessariuz inesse: ⁊. a. si nulli b. a. ⁊. b. nulli. a. hoc autez aliud a priore. Si autez alicui. b. nō inest. a. nō necesse est ⁊. b. alicui. a. nō inesse: cōtigit eniz omni inesse: h̄ ergo cōmunis omniū causa ⁊ vniuersalium ⁊ particularium.

¶ Postq̄z in p̄o libro determiauit Aſt. de sill'o oñsiuo in h̄ scdo itēdit de sill'o ex ypothesi ut soluat, pmissum in capitulo de reductione ubi dixit. ⌊ que ergo hoꝝ dīe. ⌋ ul' sic in p̄mo determinauit de sill'o p̄m eius esse ⁊ fieri. In hoc scdo determiat de sill'o p̄m eius posse. Diuisio aūt ⁊ sufficiētia huius secūdi libri p̄m p̄mū modū sic accipitur diuidit aūt lib̄ iste secūdus in duas ptes. In p̄a determinat de modis sill'oꝝ ex ypothesi. in scda cuz dicit. ⌊ in p̄ncipio aūt petere. ⌋ de quibusdā obliquitatib⁹ incidētib⁹ iuxta quosdā illoꝝ. p̄ma in. d. in p̄ma determiat de sill'o ex ypothesi in quo supponit aliqua ppō. in scda cum dicit. ⌊ est ergo sic se hēre. ⌋ de illo in quo supponit ppriet as alia termini uel ppōnis. p̄ma in. d. in p̄ma determinat sill'm ex ypothesi in quo supponit ppō coicans cum p̄ncipali sill'o in utroq̄ extremoꝝ. in scda cuz dicit. ⌊ est aūt de ulibus. ⌋ de illo in quo supponit ppō coicās cuz p̄ncipali sill'o in altero extremoꝝ ibi aūt. ⌊ est ergo sic se hēre. ⌋ determinat de sill'o ex ypothesi in quo supponit alia ppriet as termini uel ppōnis ⁊ diuidit q: primo determinat de illo in quo supponit ppriet as absoluta sicut falsitas ⁊ est sill's ex falsis. in scda cum dicit. ⌊ circulo autem ⁊c. ⌋ de illo in quo supponit ppriet as relata ⁊ diuidit in. d. in p̄ma de sill'o in qua suppo⁹ proprietas relata termini cuiusmodi est cōuertibilitatis ⁊ d̄ circularis. in scda cum dicit. ⌊ ꝛuertere aūt est. ⌋ de illo in quo supponit aliqua ppriet as relata que est ppōnis cuiusmodi est oppō. ⁊ diuidit q: aut attēdet ppō ex pte ꝛōnis aut p̄ncipioꝝ. ⁊ p̄mo determinat de illo in quo attēdit oppō ex pte ꝛōnis. scda cuz dicit. ⌊ in qua aūt figura est. ⌋ de illo in quo attēdit oppō ex pte p̄missarum ⁊ iste d̄ sill'us ex oppositis. p̄ma enim in. d. in p̄mo determinat ꝛuersiuū sill'm in quo attēdit oppō ex parte ꝛōnis actu ꝛclusē. secūdo de sill'o per impossibile in quo supponit oppositio ex pte ꝛōnis ꝛcludēde ⁊ incipit ibi ⌊ per impossibile aūt sill's. ⌋ sic ergo patet diuisio ⁊ sufficiētia sill'oꝝ istorū p̄m q̄ ex ypothesi sunt. patet etiaz solutio ad h̄ q̄ solet queri quare iste scds d̄ esse de sill'o ex ypothesi h̄ enim est q: in oibus sill'is in h̄ scdo determinatis supponit ppō uel ppriet as alia termini uel ppōnis sicut ex p̄dicta diuisione patet. Scds modus diuidēdi p̄m q̄ intēdit h̄ de ptāte sill'i gñati ⁊ ꝛstituti inesse ⁊ ꝛsequitur in declarando hāc sniam sic iste scds diuiditur in. d. in p̄ma determinat de ptāte sill'i gñati. in scda cum dicit. ⌊ in p̄ncipio aūt petere. ⌋ quasdā obliquitates incidētes iuxta eam determinat. p̄ma in. d. in p̄ma determinat ptātem sill'i qui est ex cōpossibilib⁹. in scda cum dicit. ⌊ in qua aūt figura. ⌋ potestatē sill'i qui est ex incōpossibilib⁹ siue ex opposito. p̄ma in. d. in p̄ma determinat ptātem sill'i penes p̄missas in scda cū dicit. ⌊ circulo aūt ⁊ ex se ⁊c. ⌋ ptātem eius penes ꝛōnem. p̄ma in. d. in p̄ma determiat ptātem sill'i penes formā p̄missaꝝ. in scda cum dicit. ⌊ est ergo sic se habere. ⌋ penes mām eoꝝ. ⁊ h̄ dico q: sill's ex falsis nō pōt in ꝛōnem uerā gr̄a forme sed gr̄a māe terminoruz sicut patebit ibidē. in p̄ma aūt attēdit q̄ sill'i per dispōnem ⁊ formā p̄missarum pñt in plures ꝛōnes ⁊ dicit in. d. in p̄a attēdit qui sill'i pñt in plures ꝛōnes coicātes in utroq̄z termino. in scda cum dicit. ⌊ est aūt de ulibus. ⌋ q̄ sill'i pñt in plures ꝛōnes coicantes uñ in altero termino. in p̄ma pte oñdit duas ꝛōnes quaruz p̄ma est q̄ oīs sill'us ulis ⁊ oīs sill's pticularis affirmatiuus cōcludit ꝛōnem ⁊ eius cōuersam ⁊ ita plures ꝛōnes quā oñdit sic. Oīs sill's cuius ꝛ⁰ ꝛuertit ꝛcludit ꝛōnem ⁊ eius ꝛuersam. ſz oēs sill'i cōcludētes ꝛōnem ul'em uel pticularē affirmatiuā ꝛ⁰ cōuertit. ergo oīs sill's talis cōcludit ꝛōnem ⁊ ei⁰ ꝛuersam quā oñdit sic. nullus sill's cuius ꝛ⁰ nō cōuertit cōcludit ꝛōnem ⁊ eius cōuersam. sed sill'i cōcludētis pticularē negatiuā ꝛ⁰ nō cōuertit ergo talis sill's nō cōcludit ꝛōnē ⁊ eius cōuersaz. istas rōnes simul sigt p̄mo ponēdo ꝛōnes ⁊ h̄ est. ⌊ qm̄ alij aūt. ⌋ scdo mediaz ⁊ h̄ est. ⌊ nā alie quidē ⁊c. ⌋ ꝛ⁰ q: dicet aliquis q̄ ppō cōuertit ⁊ nō ꝛ⁰ remouet h̄ dicēs ⁊ ꝛ⁰ sigt aliqd de aliquo sicut ⁊ ppō ⁊ ideo conuertitur sicut illa ⁊ ex hoc isunt quasi ꝛ⁰ ⁊ h̄ est. ⌊ ꝛ⁰ vo aliqd. ⌋ 4⁰ manifestat me⁹ argumētoruz p̄mo dicēs q̄ nō cōuertunt affirmatiue ꝛōnes ⁊ hec est. ⌊ ut si. a. oñsum. ⌋ scdo de negatiuis dicit q̄ ulis cōuertit. ⌊ si nulli. b. ⌋ ⁊ qd̄ pticularis negatiua nō cōuertitur ⁊ h̄ est. ⌊ si aūt alicui. b. ⌋ ¶ Hic dubitaret forte aliqs de modis indirecte cōcludētibus sed de illis sufficiēter dictū est in p̄mo h⁰ ubi dat duos modos indirectos quos ponit Boe⁰ ultimo in prima figura. Sed vi q̄ instantia sit circa h̄ qd̄ dicit. q̄ oēs ul'es ꝛōnes ꝛuertunt sed instātia est de ul'i negatiua de cōtingēti nō necessario. Et dicenduz q̄ Aſt. intēdit ul'em ꝛōnem ꝛuerti ut frequēti⁹ particularē negatiuā ut frequētius nō cōuerti. uel q̄ loquit de omni mā in coi ⁊ nō in spāli. in omni enim mā ſ. de inesse ⁊ de nēcio ⁊ de ꝛtingēti est ul'is negatiua cōuertibilis ⁊ pticularis nō cōuertibilis quare nō ul'r q: in aliquo spāli cōtingēti est instātia sed nō in cōtingēti absolute loquēdo. ¶ Adhuc dubitaret q: hic dicit ppōnē cōuersam diuersam esse a ꝛuertente. sed inferius in capitulo de circulari sill'o dicit ipsas easdem esse sub hijs uerbis. nā eadez est ppō. b. nulli. a. c. ⁊. a. nulli. b. c. Et dicendū q̄ cōuertēs ⁊ conuersa eadem ppō est p̄m sbm ⁊ p̄m terminos ⁊ hoc intēdit inferius sed diuersa ppō est p̄m pōm terminoꝝ ⁊ situm ⁊ h̄ intēdit h̄. ſ. q̄ diuersa est ꝛ⁰ ipa ppō ꝛuertēs ⁊ ei⁰ ꝛuersa ⁊ ita nō dicit opposita.

e St aūt de ulibus aliter dicē: quecūqz enim sub medio aut sub conclusione sunt oīum idem erit sillogismus: si hec qdē in medio: illa vo in cōclusione ponant: ut si. a. b. cōclusio per. c. quecūqz sub. b. aut sub c. sunt necesse est de oībus dici. a. naz si. d. in toto. b. ⁊. b. in. a. ⁊. c. inerit. a. sil'r ⁊ si p̄uatiuus fit sillogismus.

¶ In ista parte intēdit determinare qui sill'i possūt in plures ꝛōnes coicantes in altero termino uñ ⁊ diuidit i. d. in p̄ma determinat ptātem illā in sill'is ulibus. in secunda cum dicit. ⌊ in pticularib⁹ aūt. ⌋ in sillis pticularibus p̄ma in. d. in p̄ma determinat istam potestatem in sill'is ul'ibus p̄me figure. in scda cum dicit. ⌊ in scda autē figura. ⌋ in ul'ibus scde figure in p̄ma sic ꝓcedit. primo dicit

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

ulēs sillos cōcludere plura puta ꝓnez ⁊ cōuersaz eius. cōtingit enim sillare maiorē extremitatē de hijs que cōtinent sub medio: ⁊ de hijs que cōtinent sub minori extremitate. sed illa que sunt sub medio subiciant medio ⁊ illa que sunt sub minori extremitate. uel sic. [si h.] i. medium ⁊ minor extremitas ponant in media ⁊ illa. i. accepta sub medio ⁊ sub minori ponant minores extremitates ⁊ h intellige in ulibus sillis ꝑme figure ⁊ h est autē ⁊ de ulibus. Et nō q̄ nō dicit aliā cām ꝓcludi plura eē in ulibus q: uelit eandē cām cōcludere a sillis ꝑticularibus sed qa ꝓximo sbiunget de sillis ulibus: uel q: in ꝑticularib⁹ nō cōtingit sillare maiorē nisi de hijs que sunt sub medio cuz in ulibus h cōtingat tamē de hijs que sb medio sunt. tam de hijs que sunt sub minori. scdo ꝓpōnem tā dictā determinat ꝑmo in affirmatiuo sillo dicens q̄ si sillogiçet. a. de. b. per. c. mediū ⁊ accipit. d. sub. b. sillabit maior extremitas de. d. sicut oē. b. est. a. oē. d. est. b. q̄ omne. d. est. a. ⁊ maior h⁹ sillī fuit ꝓ⁹ sillī ꝑncipalis. b. si accipiat. e. sub. c. medio sillabit de ꝑto. a. sicut oē. c. est. a. oē e. est. a. ⁊ h est. [ut si. a. b.] scdo dicit sillr esse in negatiuo sillo ⁊ h est. [similr aūt est si.]

¶ In scda aūt figura quod sub cōclusione erit solum sillogizare ut si. a. insit nulli. b. ⁊ omni. c. ꝓclusio qm̄ nulli. b. inest. c. sigdez d. sub. c. est manifestū qm̄ nō inest ei. b. his aūt que sub. a. qm̄. b. nō inest. Nō palā est per sillm ⁊ si non inest ei q̄ est. e. si est. e. ⁊ sub. a. sed inesse quidem nulli. c. per sillm oñsum est nō inesse ꝟo. a. hoc q̄ est. b. indemonstratū sumptum est: quare nō per sillm accidit. b. non inesse. a.

¶ Loñter determinat istā ptātem in sillo ulī scde figure ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo dicit q̄ in sillo ulī scde figure est sillare maiorē extremitatē de hijs que sunt sub miori tm̄. ⁊ si de hijs que sunt sub medio sic sillogiçato. sic nullū. b. est. a. ergo nullū. c. est. b. si sub. c. accipiat. d. deinde sillabitur b. in ꝓne dicti sillogismi accepta ꝓ maiore sic. nullum c. est. b. oē. c. est. d. ergo nullū. d. est. b. ⁊ hec est. [in secūda aūt figura.] scdo dicit q̄ nō est ma^m per sillm. b. maiorē extremitatē remoueri ab hijs que cōtinent sub medio q̄ꝫ in ueritate ab eis remouet ⁊ dicit q̄ ꝑncipalis ꝓ⁹. s. nullū. c. est. b. oñsa est per sillm sed maior ꝓpō accipit indemstrata ⁊ ideo nō sequit per sillm ꝑus factuz uel implicitū in altera ꝑmissa remotio maioris extremitatis a contētis sub medio: istud aūt euidēs erit in qōnib⁹ ⁊ h est. [hijs autem que sunt. a.]

¶ In ꝑticularibus aūt in his quidē que sub cōclusione nō erit necessariuz: nō enim fit sillis qñ ea sumpta fuerit ꝑticulariter. Eorum aūt que sunt sub medio erit in oibus ueruz nō per sillm: ut si. a. omni. b. ⁊. b. alicui. c. nā eius q̄ est sub. c. positū nō erit sillogismus: eius ꝟo q̄ sub. b. est erit. sed nō ꝓpter euz qui est ꝓius factus est. Sillr aūt ⁊ in alijs figuris: nā eius quidē qd sub cōclusione est nō erit: alterius ꝟo erit ueruz non per sillogismū: eo q̄ ⁊ in ulibus ex indemonstrata ꝓpōne: que sunt sub medio oñdebant q̄re si nec ibi erit: aut ⁊ in his.

¶ Loñter determinat istā potestatē in sillis ꝑticularibus. ⁊ ꝑmo in ꝑma figura. scdo in alijs figuris. In ꝑma dicēs q̄ in ꝑticularibus sillis ibi nō pōt sillari maior extremitas de ꝓtētis cū minore exīte eo q̄ sic fiet ꝑticularis ꝓ⁹ maior in ꝑma figura ⁊ pōt sillari maior de hijs que sunt sub medio ⁊ nō per sillm ꝑus dictū sed per sillm implicitum in maiori ꝓpōne ⁊ patet h inspiciēti ex ⁊ h est. [in ꝑticularib⁹ aūt.] Deinde determinat idē in sillis ꝑticularib⁹ aliarū figurarū dicēs q̄ similr est in illis sicut i sillis ꝑticularib⁹ ꝑme figure q: ibi sillabit maior extremitas de hijs que sunt sub medio ⁊ nō de hijs que sunt sub minori. de hijs aūt que sunt sub medio nō sillabit maior extremitas per sillm ꝑus factū sed ex ꝓpōne indeterminata sicut fuit in sillis ulibus in illis enim oñdebat maior de hijs que sunt sub medio ex idem ꝓata ꝓpōne ⁊ h est. [similr aūt ⁊ in alijs.] ¶ Dubitaret forte aliqs q̄re dicē maiorē sillari de hijs que sunt sub medio ⁊ de hijs que sunt sub minori extremitate ⁊ nō dicit ea que sunt sup̄ maiorem extremitatē posse sillari de medio uel de minori. sicut enim cōtingit addere noia penes minorem ⁊ penes mediū sic ⁊ penes maiorē extremitatē sic patet in termis si eni sillogiçet aial de risibilitate mediante hoie cōtigit de hoie uel de risibili sillare corp⁹ mediāte aiali. Et dicē dum q̄ in oi ulī siue affirmatiua siue negatiua implicat sillus. sensus enim h⁹ ois hō est aial. est iste oē id qd est aial: qd est hō ⁊ sigtur maior ꝓpō per hoc q̄ dico omne id est aial. ⁊ mior per iplicationē que est q̄ est hō. sillr est si dicat nullus hō est lapis. est eniz sensus nihil est lapis qd est hō. patet ergo per virtutē sillī implicitī in maiore ꝓpōne q̄ maior sillatur de oibus cōtētis sb sbto ⁊ ita de cōtētis sub medio ⁊ de minore ⁊ de ꝓtētis sub ea q: oia h sub medio ꝓtinent. sed virtute illius nō sillat aliquid ꝓtētū sup̄ maiorē de medio uel de minori q: ergo oēs cōclones quas intēdit inferri debēt virtute sillī implicitī in maiori: sed ille nō facit mētionē de hijs que sunt sup̄ maiorem: sed de hijs que sunt sub medio in minore. iō non dicit Aꝛ. aliqd supius ad maiorē extremitatē sillari de medio uel de minori q̄ꝫ h ꝓtingat ꝑm ueritatē ꝗ so^m dicit maiorē sillari de hijs que sunt sub medio ⁊ minore.

¶ Adhuc vī falsū q̄ dicit maiorē extremitatē de oib⁹ illis sillari eodē sillo q: diuersi sunt sillī in quib⁹ diuse sūt ꝓpōnes ⁊ ꝓnes. sic aūt est in sillis illis quarū alter concludit maiorē de minore ⁊ alijs ꝓtētis sb minore ⁊ ad h alius de ꝓtētis sub medio. Et dicēdū q̄ sillī isti explicitī diuersi sunt sicut oñsum est. sed Aꝛ. intēdit q̄ sunt idē sillis radicaliter. oēs enim exeunt a sillo implicito in maiori ꝓpōne sicut patet intuēti ⁊ ita oēs sunt idem sillis in radice. uel pōt bñ dici q̄ sunt idem sillis ꝑm formā ⁊ non ꝑm mā̃z. ¶ Deinde forte dubitaret aliqs de hijs que dicit circa scdam figurā. ibi enim dicit q̄ non est sillogiçare maiorē de ꝓtentis sub medio sed ꝓ. Nullus lapis est aiatum oē aial est aiatum ergo nullū aial est lapis. accipitur afin⁹ sub aiato qd est mediū ⁊ ab eo remouebit maior extremitas per eundē modū scde figure sic nullus lapis est aiatum ergo nullus afinus est lapis. Et dicēdum q̄ Aꝛ. dicit nō esse ma^m per sillm maiorē remoueri ab hijs que sunt sub medio q̄ꝫ tū ut vī remoueat ab eis q: neqz per sillm pfectū neqz per sillm iplicitū in aliqua ꝑmissarū est hoc ma^m. nō per sillm pfectū q: maior ꝓpō nō oñsa que tū deberet eē maior ad remouēdū maiorez extremitatē de ꝓtētis sub medio. nec per sillm implicitū q: per maiorē scde figure mediū remoueri de. a. ꝓtentis sub maiori extremitate ⁊ nō econuerso. qd patet si dicat nullū. b. est. a. b. est maior extremitas ⁊. a. mediū ⁊ signt a. remoueri a ꝓtētis sub. b. in ꝓuersa aūt maioris implicat sillis virtute eius maior extremitas remouet a ꝓtētis sub medio. h enim nullū. a. est. b. sigt remoueri a ꝓtētis sub. a. ⁊ ita sigt maiorē extremitatē remoueri a cōtentis sub medio. Cōstat aūt q̄ in minori ꝓpōne nō implicat sillis virtute cuius remouet maior a cōtētis sub medio ⁊

ita patet q̃ nõ remouetur maior a ꝑtẽtis sub medio per sillm ꝑ̃ factũ neqz per sillm implicitum in alia ꝑmissarum. sed per sillogismuz implicitum in ꝓuersa maioris. ¶ Ulterius forte dubitabit de hoc qd̃ dicit ꝓnter maiorem per sillm nõ remouerī a ꝑtẽtis sub medio q: accipitur maior indemr̃ata. eadẽ enim rõne nõ sillꝫtur maior de hijs que sunt sub medio in ꝑma figura q: ibi accipit maior idemr̃ata ⁊ nõ per sillm cuz dr̃ omne. c. est. b. g̃ oẽ b. est. a. ⁊ postea sub. c. accipiat. e. ad sillm de. a. de ipso. Et dicẽduz q̃ in ꝑma accipit maior indemr̃ata ꝓpõ ad sillandũ maiorẽ extremitatẽ de cõtẽtis sub medio in secũda: dicit tñ ꝗ in scda figura ⁊ nõ in ꝑma: q: ꝓpõ maior in prima ꝓpinquius se hẽt ad ꝓclonem talẽ q̃z maior in scda: maior enim in ꝑma de se põt in ꝓnem sine ꝓuersione. maior aũt in scda nõ nisi per ꝓuersionẽ ⁊ ita euidẽtius ⁊ imediatius sillatur maior extremitas de hijs que sũt sub medio ꝑ maiorẽ ꝑme q̃z ꝑ maiorẽ scde: ⁊ iõ dicit in scda figura. q̃ ibi accipit ꝓpõ maior indemr̃ata ⁊ nõ dicit hoc in ꝑma. ¶ Adhuc forte dubitabit q̃re non docet sillare de ꝑtẽtis sub medio uel minore in scda figura maiore exñte affirmatiua sicut ipa exñte negatiua. Et dicendũ q̃ silis est modus in utroqz mõ sillandi maiorez de ꝑtẽtis sub ꝓne q: semp ibi oñdit ꝓpõnem preoñsaz sed cuz est affirmatiua nõ est aliqd accipe sub medio de quo dicat maior extremitas nisi accipiat utraqz affirmatiua in scda figura. sed bñ ꝓtingit accipe aliquid sub medio ꝑm dispõnem scde figure ubi maior est negatiua. ⁊ hac rõne nõ docet istã partẽ maiore exñte affirmatiua sicut ipa exñte negatiua. ¶ Ultimo quer̃et de hoc q̃ dicit in pticularib⁹ ꝑme maiorẽ cõcludi de ꝑtẽtis sub medio nõ tñ per sillm. ꝗ enim apparet falsum eo q̃ in maiori ꝓpõne intelligit sillꝫ virtute cui⁹ hoc sequit. Et põt dici q̃ intẽdit minorẽ nõ sillari de ꝑtẽtis sub medio nõ tñ per sillm. ꝗ enim apparet falsuz eo q̃ in maiori ꝓpõne intelligit sillꝫ virtute cui⁹ ꝗ sequit ⁊ põt dici q̃ intendit maiorem nõ sillari de ꝑtẽtis sub medio per sillm ꝑ̃ factũ sed per sillm iplicitũ in maiori ⁊ ꝗ ꝑintẽdit in lra dicens. ⌊ Sed nõ per eũ qui ꝑ̃ fact⁹ est. ⌋ De pticularibus aũt scde q̃ sic ad acceptionẽ sub medio id dicendũ. qd̃ ⁊ de sillꝫ ulibus scde dictũ est q: accipiũt ꝓpõnem maiorẽ indeterminata sed nõ per acceptionẽ ꝓnis que demr̃ata sillant. Et qõ est de sillꝫ tertie ubi maior aliqñ particularis est in ꝑma figura. Et dicẽdum q̃ qñ maior est in tertia pticularis nõ põt ibi sillari maior extremitas de cõtẽtis sub medio causa ꝑdicta: sed non põt qñ maior est ulꝫ. Adhuc maiore exñte pticulari in tertia cõuenit sillogiçare maiorẽ extremitatẽ de ꝑtẽtis sub medio: sed in oibus accipit ꝓpõ maior indemr̃ata ⁊ nõ ꝓcludit ꝓpõnem per sillm prius factũ sicut fuit sillꝫ in ulibus ad ea que sunt sub medio ex indemr̃ata ꝓpõne ⁊ nõ ꝑ sillꝫ prius factũ. Et nõ q̃ in sillo pticulari nullo cuiusqz figure cõcludi põt maior extremitas de ꝑtẽtis sub minore ⁊ in oibus est eadẽ causa. s. q̃ maior nõ põt eẽ pticularis in ꝑma figura. ¶ Notandũ aũt q̃ quidã dicũt hic Aꝗ. uti oñsiuo sillo strictissime ⁊ sillo ex ꝓthesi cõmunissime uocãs solũ illũ sillm oñsiuũ cuius ꝑmisse per sillm ostẽse sunt ⁊ oẽm illuz intellexit ex ꝓthesi ubi ꝑmisse non oñdunt: ⁊ hoc mõ sillꝫ ille oñsiuus est qui assumpto aliquo sub ꝓne sillꝫ cõcludit de illis maiorẽ extremitatez per ꝓnem positã ꝓ maiore: ꝓcedit enim ex demr̃ata ꝓpõne ille ꝓ qui assumit sub medio ad cõcludendum de illo maiorẽ ꝑexñtis sillꝫ q̃z demr̃ata est ⁊ ideo est ex ꝓthesi ⁊ hoc est qd̃ totiẽs dicit Aꝗ. in lra. s. q̃ talis sillꝫ cõcludit ex demr̃ata ꝓpõne. Scdm aũt sic dicẽtes sunt sillꝫ ꝓ sillꝫ cõtinue usqz ad ꝑn⁹ ꝑma: ⁊ si alicubi sit status i ꝓ sillꝫ anteq̃z puenat ad ꝑncipia ꝑma sillꝫ ubi fit status est ex ꝓthesi ⁊ indemr̃ata ꝓpõne ẽt ad ꝑn⁹ ꝑma. adhuc erit ex ꝓthesi sillꝫ donec ꝑncipia fuerunt explanata. Et si querat quare tũc Aꝗ. dicit magis sillm fieri in scda figura ad ꝑtẽta sub medio ex idemr̃ata ꝓpõne q̃z in ꝑma. dicẽdũ ꝑm eos q̃ ꝗ dicit q: in maiori ꝑme figure nihil deest nisi eius oñsio. in maiori aũt secũde oñsio eⁱ ⁊ ꝓuersio ad ꝗ q̃ fiat sillꝫ oñsiuus ⁊ ita vult ibi figre istũ sillm magis eẽ ex ꝓthesi in scda figura q̃z in ꝑma. qñ ergo dicit Aꝗ. nõ fieri sillm nisi accipiat indemr̃ata ꝓpõ solũ intẽdit q̃ nõ fit sillꝫ oñsiuus eo q̃ ꝓcedit ex ꝓpõne nõ oñsa. sic q̃ Aꝗ. sillꝫ illũ figt eẽ ex ꝓthesi q̃z tũ ad hoc. istud aũt sbtilr dictũ est ⁊ forte ueritatẽ hẽt q: multũ cõsonat lre. ¶ Adhuc restat qd̃ de duobus modis sillꝫ ꝑdeterminatis potẽtibus in plures ꝓnes quid utilitatis hñt ⁊ ad usum cui⁹ artis ꝗ determinãtur. Et dicẽdũ q̃ ad usum tam dialetice q̃z sophistice multũ ꝓferũt ꝓpter exercitationẽ. s. ut ex duab⁹ ꝑmissis habitis plures ꝑtractent ꝓnes. utilis est ẽt ad demr̃ationẽ ꝓpte q̃z tũ ad acceptionẽ sub minori extremitate eo q̃ augent demr̃ationes in post assumendo.

e St ergo sic se hẽre ut uere sint propositiones ex quib⁹ est sillꝫ est aũt ut false: est autẽ ut hec quidẽ uera: illa ãt falsa: ꝓclusio aũt aut uera aut falsa ex necessitate: ex ueris ergo nõ est falsum sillogizare. Ex falsis aũt est ueruz: uerũtamẽ nõ ꝓpterq̃d sed q̃a: nã eius qd̃ est ꝓpterquid non est ex falsis sillogismus: obquã aũt cãm in sequentibus dicetur.

¶ Determinata ꝑtẽte sillꝫ penes formã ꝑmissarũ hic intẽdit de eius ꝑtẽte penes mãm earũ intẽdẽs q̃ contingat sillare uerũ ex falsis ⁊ ꝗ nõ est nisi ꝑm mãz earũ sicut patebit ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo dicit q̃ aliqñ ꝓtigit ꝗ ꝑmissas ꝓpõnes esse ueras aliqñ aũt falsas ⁊ aliqñ alterã ueram ⁊ aliqñ alterã falsam. ꝓnem aũt qñqz uerã qñqz falsam ⁊ ꝗ est. ⌊ Est ergo sic se hẽre. ⌋ scdo. ꝑsequit ea que intẽdit in hoc capᵒ ⁊ diuidit in. d. in ꝑma ꝓponit duas ꝓnes intẽtas in hoc capᵒ. in scdo ipas oñdit cum dicit. ⌊ ꝑm ergo. ⌋ ꝑma ꝓnum est q̃ ex ueris nõ sillatur falsum ⁊ ꝗ est. ⌊ Ex ueris ergo. ⌋ scda est q̃ ex falsis sillat uerum sed nõ ꝓpterquid sed q̃a. ꝗ est nõ q̃ ꝑmisse false sint causa ueri sed sic. s. q̃ vna extremitas alijs inest ⁊ ꝗ est. ⌊ ex falsis autem est uerum. ⌋

¶ Primũ ergo qm̃ ex ueris non possibile est falsum sillogizare hinc manifestuz. Si enim cum est. a. necesse est esse. b. ⁊ cuz. b. nõ est: necesse est. a. nõ esse. Si ergo ueruz est. a. necesse est. b. uez esse aut accidet idẽ simul eẽ ⁊ nõ esse: hoc aũt impossibile: nõ aũt qm̃ positũ est. a. vnus terminus: accipiat ꝓtingere vno aliquo exñte ex necessitate aliqd accidere nõ enim põt: nã qd̃ cõtingit ex necessitate aliqd accidere ꝓclusio est: per que aũt hec fit ad minus erũt tres termini: duo aũt interualla ⁊ ꝓpõnes. Si ergo uerũ est cui inest. b. ⁊ a. omni uel alicui cui aũt. c. ⁊ b. ⁊ cui. c. necesse est. a. ineẽ ⁊ nõ post hoc falsum esse simul enim idez erit ⁊ nõ erit ergo. a. ut positũ est: due propõnes simꝫ sumpte: similiter se habet in ꝑ uatiuis: nõ eni est ueris falsum oñdẽ est.

¶ Loñter oñdit eas ⁊ primo primã scdo scdam cum dicit.

⌊ex falsis aūt.⌋ Circa pmā sic pcedit. pmo oñdit eaz sic si est añs necesse est eē ꝑñs. ⁊ si nō est ꝑñs neēe est nō eē añs. illud oñsum est in fine pmi hº quare si añs est uerū ꝑñs aūt nō est uel est falsum qd est idem. idem añs erit qd ē ipossibile ⁊ h̄ est ⌊pm ergo.⌋ 2º iuxta h̄ remouet dubitationē pmo dicit ⁊ q̄uis. a. terminus vnus accipiatur in hac oñsione pro añte nō tm̄ intelligēdū q̄ ex vno seq̄tur aliqd sed opz ad minus accipe tres terminos ⁊ duas ppōnes ut si dicak oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo. oē. c. est. a. ⁊ cum pmisse sint uere nēcio ⁊ 2º erit uera. uel alr idem añs simul erit ⁊ nō erit ⁊ nō est hic tm̄ intelligēdū i sillis affirmatiuis sed etiā in negatiuis: nusq̄z enim ex ueris est oñdere falsum ⁊ h̄ est. ⌊si ergo uerū.⌋ ¶ Dubitak h̄ cum quadruplex sit cōparatio ueri ⁊ falsi. est enim cōparare uerū ad falsum quare tm̄ Aꝗ. oñdit falsuz ex uero nō sequi ⁊ uerū ex falso ⁊ nō oñdit uerū sequi ex uero ⁊ falsum ex falso. Et dicēdū q̄ h̄ est q: cōtra h̄ nō est difficultas: notū est enī utrūq̄z sed alia duo de se nō sūt manifesta. nō enī est manifestū utrū uez ex falsis seq possit ul 2º. ⁊ iō h̄ duo determiat alia duo omittēs. ¶ Adhc dur de eo q̄ oñdit falsum nō sequi ex ueris. h̄ enim apparet falsuz sic ꝛcludak 2º falsa ex duabº in toto falsis in pmo scde postea accipiank opposite pmissarum que erūt simplr uere ex eis sillari pōt eadē 2º falsa in scdo scde ⁊ ita ex ueris sequak falsum ut videk. Et dicendū q̄ pmissis exñtibus in toto falsis in pmo scde necesse est extrema disperata esse ⁊ ita vnū ab altero uere poterit remoueri ulr. quare sic se hñtibus pmissis necesse est ꝓnez ueraz esse ⁊ ita supponit falsum cum dicit q̄ falsum pōt ibi sillogiçari ex utrisqz in toto falsis. ⁊ h̄ oñdit Aꝗ. in posteriorib° capto de sillis ignorātie.

Ex falsis aūt est uerum sillogizare ⁊ utrisqz ppōnib° falsis ⁊ vna. hac aūt nō utralibet: sed scda si tota sumak falsa: nō tota aūt sumpta ꝓtingit utralibet insit enim. a. omni. b. c. eoz autē que sunt. b. nulli neqz. b. insit. c. accidit aūt hoc ut nulli lapidi aial: ⁊ lapis nulli homi. Si ergo sumak. a. omni. b. ⁊. b. omni. c. a. omni. c. inerit. Quare ex utrisqz falsis uera cōclusio: ois enim homo aial: silr aūt ⁊ in p̄uatiuis. insit enim. c. nulli neqz. a. neqz. b. a. aūt. b. omni: ut si eisdē terminis sumptis medium ponak homo: lapidi tm̄ neqz hō neqz aial: nulli inest: homini aūt omni inest aial: quare siqdē omni inest nulli sumatur inesse cui ꝯo non inest oi inesse ex falsis utrisqz uera erit ꝛclusio: silr aūt oñsuz erit ⁊ si in aliquo falso utraqz sumatur.

¶ In hac pte oñdit scdam ꝓnem pus posita. l. q̄ ex falsis est sillare uerū nō tm̄ pptergd sed qa. ⁊ diuidit in. d. in p̄ma oñdit pmā ptē in scda cū dicit. ⌊Ma ergo qm̄ si sit 2º. ⌋ oñdit partē scdam. pma in tres pm qd oñdit qualr sillatur uerū ex falsis in trib° figuris. in pma oñdit quomō fit hec in pma figura ⁊ h̄ pmo in sillis ulibus. scdo in pticularib° cū dicit. ⌊in pticularib° aūt sillis.⌋ in pma sic pcedit. p° ponit regulas uerificādas in sillis ulib° dicēs q̄ ꝓtingit sillare uez ex falsis utraqz exñte falsa in toto sue in pte ⁊ altera tm̄ exñte falsa ⁊ q̄cūqz mō h̄ fiat nō erit sillare uerū nisi maior sit i toto ffa ⁊ h̄ est ⌊ex falsis aūt.⌋ scdo oñdit illud ⁊ p° ostēdit quō sillak uerū ex utraqz falsa. 2º quomō ex altera tm̄ falsa cū dicit. ⌊si aūt altera pro ponak.⌋ p² in. d. in p° ostēdit quomō sillak uerū ex utrisqz in toto falsis. 2º qualr ex utrisqz in pte falsis. in p° sic p. p° dicit q̄ ex utrisqz totis falsis sillari pōt ueruz in p° pme si sumak medīū exneum ipsis extremis ⁊ extrema subalterna sicut ita q̄ minus sb maiori sic. Ois lapis est aial ois hō est lapis q̄ ois hō est aial ⌊Insit enī. a.⌋ 2º oñdit illud fieri in 2º mō si minor extremitas sit exneū alijs terminis ⁊ sb maiore sic. Nullus hō est aial ois lapis est hō ⁊ nullus lapis est aial. ⁊ h̄ est. ⌊silr aūt ⁊ priuatiuū.⌋ Coñter dicit similr esse si utraqz accipiak falsa in pte ⁊ h̄ patet si accipiak pro medio terminus accītalis sic oē album est aial ois hō est albus ⁊ ois hō est aial. adhuc nul luz albū est aial ois lapis est albº ⁊ nullus lapis est aial. ⁊ h̄ est. ⌊silr aūt oñdek.⌋ Et nō q̄ h̄ omittit Aꝗ. duas obiuiationes cū maior est tota falsa ⁊ minor in parte falsa ⁊ cum sit 2º. de quibus consequēter patebit.

¶ Si aūt altera ponak falsa pma quidē tota: falsa ut. a. b. nō erit ꝛclusio uera. b. c. autem erit. dico aūt totā falsam esse ōriā uere ut si quod nulli iest sumptū est omni inesse: aut si quod nulli inesse sumptū est: insit enim. a. nulli. b. b. aūt omni. c. si ergo. b. c. ppōnez sumo uerā. a. b. aūt totā falsaz: ⁊ omni. b. inesse. a. impossibile. a. c. ꝛclusionem uerā esse: nulli enim. a. inerat eorum que sunt. c. siquidez cui inest. b. nulli ei iest a. b. autē oi. c. Silr aūt neqz si. a. omni. b. inest: ⁊. b. omni. c. sumpta sit aūt. b. c. qdez uera ppō. a. b. falsa tota ⁊ nulli cui. b. iest a. cōclusio falsa erit omni enim. c. inerit. a. siqdē cui. b. omni: ⁊. a. b. aūt omni. c. Manifestum igit qm̄ pma tota falsa siue p̄uatiue siue affirmatiue sumpta: altera autē uera non fit uera conclusio.

¶ Coñter oñdit quō est sillare uez ex altera tm̄ falsa. ⁊ p° quō ex maiore falsa. 2º quō ex minore falsa cū dicit. ⌊si aūt. a. b. ppositio.⌋ p² in. d. in p° oñdit q̄ maiore exñte tota falsa ⁊ minore tota uera nō sillank uerū. 2º q̄ sillare uerū maiore exñte in pte falsa cū dicit ⌊nō tota aūt sumpta.⌋ in p² sic p¹. p° dicit. q̄ si maior sit in toto falsa ⁊ minor in toto uera nō erit 2º uera. ⁊ exponit qdest ppōnē eē in toto falsam dicēs. q̄ ulis est in toto falsa. cuius ōria est uera. si enim vnū ōdictoriū sit uerū ⁊ reliquū non sit in toto falsuz accidit ōria simul eē uera ⁊ h̄ est. ⌊si aūt altera.⌋ 2º hoc manifestat p° in p° modo dicēs q̄ si maior ulis affirmatiua sit in toto falsa ⁊ minor uera tūc ex ōria maioris que uera est, est minore ōria ꝓnis uera quare 2º nō poterit eē uera in p° mō maiore exñte tota falsa ⁊ minore tota uera ⁊ h̄ est. ⌊sit enī aūt.⌋ 2º manifestat idē in 2º mō dicēs q̄ hec maior ulis negē sit in toto falsa ⁊ minor uera ex ōria maioris ⁊ maiore exñtib° ueris sequak opposita ꝓnis uera q̄re sic se hñtibus terminis nō erit 2º uera ⁊ h̄ est. ⌊similiter aūt neqz.⌋

¶ Nō tota aūt sumpta falsa erit. Naz si. a. c. quidē omni inest. b. aūt alicui. a. b. autez omni. c. ut aial quidē cigno omni: si sumatur. a. omni. b. ⁊. b. oi. c. ⁊. a. oi. c. erit uera: ois enī cignus aial. Silr aūt ⁊ si p̄uatia sit a. b. possibile est enim. a. b. alicui quidē inesse. c. ꝯo nulli. b. aūt omni. c. ut aial alicui

albo:nini ꝯo nulli:album autē omni nini. Si ergo sumat.a.quidē nulli.b.b.aūt omni.c.a.nulli.c.inerit.

¶ Conter oñdit qō ex maiore in pte falsa ⁊ miore uera sequit 2° uera.⁊ h ponēdo terminos.p° in p° mō ⁊ h est. [nō tota ēt sūpta.] 2° i 2° mō ⁊ h ē. [silr ēt ⁊ si p̄uatia.]

¶ Si aūt.a.b.ppō tota sumat uera.b.c.autem tota falsa:erit silis uerus:nihil eniz ꝓhibet.a.⁊.b.⁊.c.omni inesse.b.aūt nulli.c. ut quecūqz eiusdē generis sunt spēs non subalterne.nā aial ⁊ hoi ⁊ equo iest:equꝰ aūt nulli hoi.Si ergo sumat.a.oi.b.b.aūt oi.c.ꝯclusio uera erit tota falsa.b.c.ppōne.Silr aūt ⁊ si p̄uatiua.a.b.ppō: cōtigit eniz.a.neqz.b.neqz.c.nulli inesse ⁊.b.nulli.c.ut ex alio genē spēbus genus:nā aial neqz musice neqz medicine iest:neqz musica medicia: sūpta ergo qdē.a.nulli.b.b. aūt oi.c.uera erit ꝯclusio:⁊ si nō tota falsa sit.b.c.sed in aliquo:⁊ sic erit ꝯclusio uera: nihil enī ꝓhibet.a.⁊.b.⁊.c.oi iesse.b.autē alicui.c.ut genus speciei ⁊ differētie: nam aial oi hoi:⁊ oi gressibili: hō ēt alicui gressibili ⁊ nō oi.Si ḡ.a.oi.b.⁊.b.oi.c. sumat a.oi.c.inerit qō erit uerū: silr aūt ⁊ cuz priuatiua est.a.b.ppō:cōtingit enim neqz.a. neqz.b.neqz.c.nulli inesse.b.ꝯo alicui.c. ut genus ex alio genē speciei ⁊ differētie. Nā aial neqz prudētie nulli iesse neqz cōtēplationi:prudētia ꝯo alicui ꝯtēplationi i est.Si ergo.a.sumat nulli.b.b.aūt oi.c.c. nulli.a.hoc aūt erat uerum.

¶ Conter oñdit quō silat uerū ex minore falsa.⁊ p° quō ex minore tota falsa.2° quomō ex miore pti falsa:ex maiore uera ⁊ minore tota falsa silatur uerū in p° mō.si accipiat genus pro maiori extremitate ⁊ due species posite ꝑ eo altera pro medio ⁊ altera pro minore extremitate sicut patet in lra ⁊ h est. [si aūt.b.] Idem aūt fiet in 2° mō si accipiant spēs opposite altera pro medio ⁊ altera pro minori sumpto pro maiori extremitate aliquo genē eis exneo ut lapis equꝰ ⁊ hec est. [silr aūt ⁊ cū p̄uatia.] deinde manifestat quō silatur uerū ex minore in parte falsa ⁊ maiore uera.⁊ patet qō dicit per predicta ⁊ p° h in p° mō ⁊ hec est. [si non tota falsa.] scōa in scōo modo ⁊ hec est. [similiter aūt ⁊ cuz priuatiua.]

¶ In pticularibꝰ aūt silis ꝯtingit ⁊ p̄ma ꝓpōne tota falsa altera aūt uera ueram eē ꝯclonē.Et in aliquo falsa p̄ma:altera aūt uera:⁊ maiori qdē uera:pticulari aūt falsa ⁊ utriscqz falsis.

¶ Hic oñdit quō silat uez ex falsis i pticularibꝰ silis p̄me figure ⁊ pcedit sic.p° ponit regulas uerificādas dicens q utraqz exñte falsa ul altera tm̄ ⁊ h siue maiore siue minore siue ēt in toto siue in pte est silare ueruz in pticularibus silis p̄me figure ⁊ h est. [in pticularibus.]

¶ Nihil enim ꝓhibet.a.b.nulli qdē ineē.c. aūt alicui ⁊.b.alicui.c.ut aial nulli nini:albo aūt alicui inest:⁊ nix albo alicui. Si ergo mediū ponat nix:p̄mum aūt aial: ⁊ sumat.a.qdez oi.b.inesse.b.aūt alicui.c.a.b. quidē tota falsa.b.c.aūt uera ⁊ ꝯclusio uera.Silr ⁊ cū p̄uatiua est.a.b.ppō: cōtigit enim.a.b.toti inesse.c.aūt alicui nō iesse.b ꝯo alicui.c.inesse:ut aial quidē oi inest homini:albū aūt quoddā nō seqt:hō ꝯo alicui albo inest:quare si medio posito hoie sumatur.a.nulli.b.inesse ⁊.b.alicui.c.uera erit ꝯclusio cuz sit tota falsa.a.b.ppō: ⁊ si in aliquo sit falsa.a.b.ppō erit ꝯclusio uera. Nihil enim ꝓhibet.a.⁊.b.⁊.c.alicui inesse.b.aūt alicui.c.ut aial alicui pulchro ⁊ alicui magno:⁊ pulchrū alicui magno inē.Si ergo sumat.a.oi.b.⁊.b.c. alicui:⁊.a. b.qdē ppō: in aliquo falsa erit.b.c.aūt uera ⁊ ꝯclusio uera.Silr aūt ⁊ cū p̄uatia est a.b.ppō:nā idem erūt ⁊ termini:⁊ similis posita ad demonstrationē.

¶ Scōo uerificat eas primo oñdens qō ex altera tm̄ falsa silat uerū.2° qō ex utraqz cū dicit. [⁊ utriscqz quoqz falsis.] altera aūt exñte falsa.p° oñdit quō silat uerū ex maiori falsa.2° quō ex minori cum dicit. [rursum si.a.b.] maiore aūt exñte falsa.p° oñdit quō silatur uerū ex maiore tota falsa ⁊ minore uera.⁊ h p° in 3° mō ⁊ h est. [nihil enim ꝓhibet.] 2° in 4° mō ⁊ h est.silr aūt ⁊ cum p̄uatiua.postea oñdit quō silatur uerū ex maiore ptim falsa ⁊ minore uera.⁊ h p° in 3° mō ⁊ h est. [⁊ si in aliquo sit falsa.] 2° in 4° mō ⁊ h est. [silr aūt ⁊ cē.]

¶ Rursuz si.a.b.qdē uera.b.c. aūt falsa uera erit ꝯclusio nihil enim ꝓhibet.a.b.qdē toti inesse.c.autē alicui:⁊.b. nulli.c.inesse: ut aial qdē cigno omni:nigro aūt alicui:cignus ꝯo nulli nigro:quare si sumat.a.oi b.⁊.b.c.alicui uera erit ꝯclusio cum sit falsa.b.c.silr aūt ⁊ p̄uatiua sumpta.a.b.propositiōe:ꝯtingit enim.a.b.qdē nulli.c.aūt alicui nō ineē ⁊.b.nulli.c.ut genus ex alio genē speciei ⁊ accidēti eius spēbus:nā aial numero qdē nulli inest albo aūt alicui:numerus aūt nulli albo.Si ergo mediū ponat numerus ⁊ sumatur.a.quidem nulli. b.b.autem alicui.c.a.quidem alicui.c.nō inerit quod fuit iterum:⁊.a.⁊.b.qdē ppō uera.b.c.autem falsa:⁊ si in aliquo sit falsa.a.b.falsa aūt:⁊.b.c.uera erit ꝯclusio: nihil enim ꝓhibet.a.alicui.b.⁊ alicui.c.iesse b.aūt nulli.c.ut si.b.sit ꝯriū.c.⁊ ambo accidētia eidem generi:nā aial alicui albo:⁊ alicui nigro inest:albū aūt nulli nigro. Si ergo sumat.a.oi.b.⁊.b.alicui.c. uera erit

ꝛclusio priuatiue sumpta.a.b.,ppōnes similiter:nā idem termini ⁊ similiter ponūtur ad eandem demonstrationem.

¶ Conter postq̃ oñdit quō sill'atur uerū ex maiori falsa. oñdit 2° quō ex minori falsa cuz dicit.⌊rursum si.a.b.⌋ ⁊ nō cadit hic diuisio penes minorē quātū ad falsitatez in toto ⁊ in pte q: minor pticularis est. p̄mo ergo oñdit ꝶ in 3° mō ⁊ ꝶ est.⌊rursum si.a.b.⌋ 2° in 4° ⁊ hec est.⌊similiter ⁊ priuatiua.⌋

¶ Et utrisq̃ quoq̃ falsis erit ꝛclusio uera possibile est enim.a.b.quidē nulli.c. autez alicui inesse.b.ꝶ nulli.c.ut genus ex alio genē speciei ⁊ accidēti spēbus eiꝰ:aial enī numero quidez nulli alicui aūt albo inest: ⁊ numerus nulli albo. Si ergo sumat.a. omni.b.⁊.b.alicui.c.⁊ ꝛclusio qdez uera: ,ppōnes aūt ambe false.Sitr aūt ⁊ cū p̄uatiua est.a.b.nihil enim ,phibet.a.b. qdē toti inesse.c.aūt alicui nō iesse ⁊.b.nulli.c. ut aial qdem cigno omni:cigno aūt alicui nō inest:cignus ꝶ nulli nigro. Quare si sumat.a.b.nulli.b.b.aūt alicui.c.a.alicui.c non inest:ergo conclusio quidem uera ,p positiones autem false.

¶ Conter oñdit quō uerū sill'atur ex utrisq̃ falsis.⁊ p̄mo maiore exñte ptim falsa tā in 3° mō q̃ in 4° ⁊ ꝶ est.⌊⁊ si in aliquo sit falsa.⌋ scdā maiore existēte tota falsa ⁊ ꝶ est ⌊in utrisq̃ falsis.⌋ Snia in hijs oib⁹ patet pse q: Aꝶ.ponit terminos in oibus. ¶ Dubitaret forte aliqs quō cōtingit uerū sequi ex falsis.vi eni q ꝶ sit falsum hac rōne causa ⁊ effectꝰ vniꝰ nāe sunt p̄m Aꝶ.sed uerū ⁊ falsū nō sunt vnius nāe ergo neutrū illoꝝ est effectꝰ alterius sed 2° est effectꝰ p̄ncipioꝝ quare uerū nō erit 2° respectu falsoꝝ sill'oꝝ ex p̄missarū. Adhuc cuiuslibet entis est aliqd ens cā sed uerū est ens ,quertenē eniz uerū ⁊ ens ⁊ vnū p̄m Boeᵐ.ergo est aliqd ens cā sed falsum est nō ens ergo falsum non poterit esse cā ueri.⁊ sic idem q̃ p̄ius. Adhuc vnū oppositoꝝ nō est causa alterius uerū ⁊ falsū sunt opposita ergo vnū nō est causa alteriꝰ quare neutrū ex altero sequit.Adhuc si uerū sequit ex falsis aut ergo illa falsa sunt causa rei illate ⁊ nō p̄ōt eē ,ppter incōueniēntia p̄dicta aut illationis.⁊ si ꝶ aut ergo sunt cā illatiōis quātū ad formā uel quātū ad mām tunc cū illud qd̄ sequtur tñ gra māe nō seq̃tur simplr sed ut nūc nec uerū ex falsis sequet simplr sed ⁊ ut nūc.si q̃ztū ad formā contra manēte eadē forma ⁊ alijs terminis acceptis erit ex falsis sill'are falsum.q: si dico oīs lapis est aial:oīs hō est lapis:ergo oīs hō est aial.ambe p̄misse sunt in toto false. 2° uera.si aūt sic dicat. Oīs lapis est aial oē lignū est lapis ergo oē lignū est aial:erunt p̄misse in toto false.⁊ 2° uera.⁊ tñ utriusq̃ manet forma eadez.patet ergo q̃ gra forme p̄missarū nō inferant ex falsis uerū cuz nec et alr possit ut vi ex p̄dictis quare nullo mō vi falsa inferre uerū. Et dicendū q̃ p̄misse p̄ūt eē causa rei ꝛclusē uel illationis.si rei ꝛclusē sic falsa nō cānt uerū.si illationis hoc p̄ōt eē duplr.s.aut pse aut per accñs.si pse sic falsa nō sūt causa illationis ueri.nō enim inquātū falsa cānt uerū.si per accñs sic sunt cā eius.s.ex parte māe.sicut enim duo nūi impares faciūt nūm parē nō inquātū impares sunt sed p̄m q̃ hñt in se medietates duas nūi paris sic due p̄misse false nō inquātū tales sunt inferunt uerū sed inq̃tum in se hñt terminos duos que sunt medietates uere ꝛclonis. ¶ Ad p̄ᵐ igit dicēᵐ q̃ p̄misse false ⁊ 2° uera sūt vnius nāe inq̃tuz 2° uera efficit ab eis ex ptāte māe.s. terminoꝝ ⁊ ꝶ.s.terminoꝝ extremoꝝ quoꝝ alteruz alteri cōuenit ⁊ in hijs terminis coicāt tam 2° q̃z p̄misse false. ¶ Ad 2ᵐ dicēdū q̃ falsum nō est cā ueri ex pte illa qua falsuz est sed ex eo q̃ aliqd hēt in se q̃ efficit ueꝝ ⁊ ꝶ est per accñs q̃ztū ad p̄missas falsas. ¶ Ad 3ᵐ patet solo p hoc idem. ¶ Ad 4ᵐ dicēdū q̃ p̄misse false sunt causa illationis ueri nō pse sed per accñs nō q̃ztū ad formā ⁊ dispōnem p̄missarū sed q̃ztū ad mām eoꝝ ⁊ terminos sicut p̄dictū est. Et ad ꝶ q̃ oppōit q̃ tūc nō segt uera 2° simplr sed ut nūc dico q̃ hoc uerū est ⁊ hoc magis patebit p cōtinētia. ¶ Ad dictoꝝ euidentiā ꝛñs est qō utruz sill's ex falsis sit sill's uel nō.⁊ ꝶ est utrū inferat ex necessitate. ⁊ p̄mo vi q̃ nō sic sill'o cū sit quoddā cōpositū debet cōpositio a mā ⁊ forma.quarū si deficiat altera sill's nō erit si ergo peccat i mā sill'i nō erit sill's sed dī q̃ sill's ex falsis peccat i mā ⁊ hoc est uerū quare nō est sill's. Adhuc nō ,ueniet ei diffinitio sill'i.quare nō est sill's.nō enim in sunt ex necessitate ,pbo.oīs rōciatio ꝛcludēs ex necessitate cōcludit ex nēcitate dispōnis formalis ⁊ nō ex potestate mālī terminoꝝ.sed sill's ex falsis nō cōcludit uerū per ptātem forme ⁊ dispōnis formalis sed per ptātem terminoꝝ sicut patet ex p̄dictis quare sill's ex falsis nō concludit uerū ex nēcitate. Adhuc ubi cōtingit inuenire terminos oi inesse ⁊ nulli ineē manēte eadē dispōne ⁊ nō sequit ex nēcitate:sed in sillis ex falsis manēte eadē terminoꝝ dispōne erit oi inesse sicut aial lapis hō nulli inesse sicut aial lapis lignū quare nō sequit ex necessitate ueꝝ ex falsis. Adhuc oñdit Aꝶ.in fine hᵒ capli q̃ vi q̃ sill's ex falsis nō iferat ex nēcitate ⁊ ita nō ē sill's. ¶ Ad oppositum sic q̃ñcūq̃ due ,ppōnes disponunt p̄m modū ⁊ figurā necesse est ex eis aliqd sequi:sed in sill'o ex falsis disponunt due ,ppōnes p̄m modū ⁊ figurā quare necesse est eis aliqd sequi.s.siue uerū siue falsum. Adhuc cum Aristoteles hic determinet modos diuersos sill'oꝝ ⁊ hic determinet de sillis ex falsis apparet q̃ sill's ex falsis uere sit sill's ⁊ inferat ꝛclonem ex nēcitate. Et ita dicēdū q̃ sill's ex falsis duplex est.vno mō ,put respicit quācunq̃ ꝛcloné siue uerā siue falsaz ⁊ sic ex nēcitate ꝛcludit ⁊ uere sill's est.alio mō ,put respicit ꝛcloné uerā tñ illataz ex falso uel ex falsis ⁊ sic nō ifunt ex nēcitate neq̃z uere sill's est sed p̄m qd tñ.quare q̃ztū ad mām ⁊ tales terminos sicut p̄oñsum est.⁊ adhuc qd obicit ⁊ cū hic determinet de ipso respectu uere ꝛclonis ⁊ hic itēdit de his qui sūt uere sill'i vi q̃ sit uere sill's respectu uere ꝛclonis. ¶ Dicēdū q̃ docet hic sill'are ueꝝ ex falsis nō q: fit ex nēcitate ueꝝ cōcludāt.ꝶ eni falsuz est sicut oñsuz est in fine capli sed q: ex falsis possit sill'are tam uerū q̃z falsum ⁊ nō dubitat q̃ñ ex eis accidat falsum ut nō ignoret uerū ex eis accidē ⁊ quot modis uerū ex eis accidat vñ nō intendit q̃ sill's ꝛcludēs uerū ex falsis sit uere spēs sill'i.sz p̄m qd tñ ⁊ q̃ ad mām. ¶ Adhuc in hoc scdo hēt sill'are modos sill'oꝝ p̄m qd ⁊ ideo nō est incōueniēs sill'm ex falsis de quo hic determinat esse sill'm p̄m qd. ¶ Ad p̄ᵐ aūt oborum dicēdū q̃ sill'o simplr sunt p̄nᵃ mālia que sunt due ,ppōnes ⁊ si ꝶ sit defectꝰ nō erit sill's.sill'i aūt oñsiui sunt due ,ppōnes uere q̃z̃uis ergo sill's ex falsis deficiat i mā nō deficit in mā sill'i simplr sed in mā sill'i oñsiui ⁊ ideo q̃z̃uis ex falsis sit nō tñ sequit q̃ nō sit sill's:sed q̃ nō oñsiuᵒ simplr.oīa alia opposita ꝛcedēda sunt. ¶ Ex his patet solo qōnis que solet queri quomō sill's ex falsis dicat q: respectu ꝛclonis uere ⁊ nō ,ppter qd q: cuz demōstratio q: aut fit per effectū ,ppinquū aut remotū aut p cām remotā dubitatio est quo istoꝝ modoꝝ sill's ex falsis dicat qa respectu ꝛclonis. Et dicit q̃ dicit q: penes causā accñtalem ⁊ remotā causa eniz eēntialis ⁊ prima necessarie ꝛclonis ē p̄missarū debita dispō formalis cā accñtalis ⁊ ualde remota potestas mālis siue terminoꝝ p̄m p̄maz

istarū nō ifert sillis ex falsis. scōm aūt scōam ifert. ¶ Ulteriꝰ forte dubitaret aliquis que sit utilitas sillis ex falsis ⁊ ad usum cuiꝰ nō ptineat. sillis enim ex positis est non solum. s. que disponunt sed que ab aia ponunt ⁊ quibꝰ assentit anima sed falsis ꝑm q̃ hiꝰ nō ꝓsentit quare aia nō ꝓsentit hijs ꝑm que ꝓcedit sillis ex falsis quare penitus iutil' est ad faciēdū cognitionē uel fidē. ¶ Adhuc dialeticus argumētat ex ꝓbabilibus sophistica ex apparentibus. demōstrator ex ueris ⁊ nullus eoꝝ ex falsis. ꝑm q̃ hiꝰ q̃re manifestū est q̃ sillis ex falsis ad nullū disputatōē ptineat ⁊ ita ꝗ frustra determinat. ¶ Et dicēdū q̃ sillis ex falsis hēt utilitatē tā ad usum dialeticoꝝ q̃z ad usuz sophisticoꝝ. ⁊ sciēdū ad ꝑm q̃ lz figura ꝗz q̃ hiꝰ nō ponunt ab aia nec eis ꝓsentiat aia tñ cōsentit eis multotiens ꝑm q̃ accipiūt sup apparentiā uel ꝓbabilitatē. ¶ Ad 2m dicēduz q̃ dialeticus sepe argumētat ex falsis ꝑm q̃ ꝓbabilitatē hñt qō patet ex 8ᵒ thoꝑ. ubi vult ex ꝑsse q̃ dialeticꝰ debet sillare ex falsis q: falsa sunt aliqñ ꝓbabiliora quibusdā ueris. sophistica aūt arguit ex falsis in q̃ztū tñ apparentiā sumūt ab aliquo loco sophistico. ¶ Sed tūc ulteriꝰ forte dubitabit aliqs quare hic determinant de sillo ex falsis nō tñ in thoꝑ. Et dicendū q̃ hic determinat de ipo coiter put est in potētia falsuz ad ꝓbabilitatē ⁊ ad apparentiā. sic enim ptinet sillis ex falsis ad ꝓsiderationem artificis ꝓoꝝ. in 8ᵒ autē thoꝑ. determinat de modis false oronis ut resoluat usqz ad ꝓbabilitatem in illa orone falsa que sillata est ex falsis sicut patet ex ibidē dictis. vñ ibi determinat de sillo ex falsis in illo capto. ⌊ qm autez hēmus. ⌋ in q̃ztū tñ illa falsa hñt apparētiā per locum sophisticū hoc mō ptinet eiꝰ ꝓsideratio ad sophisticā. Ex hijs igit manifestū est q̃ sillis ex falsis ptinet tam ad usuz dialcc q̃z ad usū sophistice ⁊ q̃z differēter ptineat ad illoꝝ determinationē huiꝰ libri thopicoꝝ ⁊ helencoꝝ. ¶ Ulterius aūt dubitaret aliqs de hijs que sunt in lra. sūt enim in ulibus. 8. ꝓiugōnes. aut enim est utraqz falsa aut altera tñ. si utraqz aut ergo in toto aut in pte aut maior in toto ⁊ minor in pte aut ecōuerso. si altera tñ aut maior ⁊ ꝗ dubitat. s. in toto uel in pte. sil'r si minor aut in toto ul' in parte ⁊ sex illarū manifestat in lra. duas aūt omittit q̃rū altera hēt maiorē totā falsam ⁊ minorē in pte falsam reliqua vō ecōuerso. q̃re ḡ has duas omittit. Et dicēduz q̃ dat eas itelligē per illas duas ubi altera est in toto falsa ⁊ altera uera ⁊ hec sil'r faciet in alijs figuris. ¶ Sed tūc dubitabit utrū ille due cōbinatiōes quas omittit utiles sint respectu ꝓōnis uere. Et dicendū q̃ illa que hēt minorē falsam in pte ⁊ minorē falsam in toto pōt in ꝓōnez uerā. vbi gra in ꝑmo mō sic. Oē album est aial oīs cornus est alb ⁊ oīs cornus est aial. In scdo mō sic. Nullū nigrū est aial oīs nix est nigra ⁊ nulla nix ē aial. Illa autem ꝓiug que hēt maiorē totā falsam ⁊ minorē in parte falsaz nō pōt in ꝓōnem uerā. opz enim ꝗdictoriā ꝓōnis ueram eē quia ex q̃ria maioris que uera est ⁊ ꝑalterna minoris que sil'r uera est sequit q̃dictoria ꝓōnis ⁊ ideo nō pōt ꝓ esse uera sic se hñtib ꝑmissis. s. q̃ maior sit tota falsa ⁊ minor in pte falsa. Et dubitat tunc q̃re maiore in toto falsa nō pōt ꝓ eē uera. minus enim de falsitate est qñ tñ maior est in toto falsa q̃z qñ utraqz ⁊ ita magis poterit in ꝓōnem uerā. Et dicēdū q̃ hec rō aliquomō cogeret si ꝑmisse talis sillis diceret ꝓptergd respectu ꝓōnis uere: nūc aūt nō ē ita q: ergo utraqz exñte tota falsa pōt maior extremitas ꝓtinē minorē ul' eē dispata ab ea ideo pōt vna affirmari de alia uel ab ea remoueri q: autē tñ maiore exñte falsa in toto. opz maiorē extremitatē ꝓtinē minorē ꝑm totū uel ꝑm ptē. si enim minor est uera cōtinet eā ꝑm totū dico in affirmatiuo sillo. si aūt i pte ꝓtinet eā ꝑm ptē in negatiuo aūt sillo est maior extremitas dispata a minore ꝑm totū uel ꝑm ptē tñ: ⁊ ꝗ nō pōt maior extremitas uere affirmari ul' negari de tota minori exñte: ꝗ nō erit ibi ꝓ uera. ¶ Sz tūc q̃rit q̃re minore tota falsa sequit uerū ⁊ nō maiore tota falsa. q̃re ēt maiore i pte falsa ⁊ nō in toto sequit uerū. Et dicēduz q̃ si minor est falsa tota. tūc medū ⁊ maior extremitas dispata sunt ⁊ nihil ꝓhibet vnū ⁊ idē dispatis ineē qd figtur in sillo affirmatiuo ut aial iest hoi ⁊ equo: ul' vnū ⁊ idē neuter dispatoꝝ ineē ut lapis nec hoi nec equo ⁊ ꝗ in maiore tota falsa pōt ꝓ eē uera. Si aūt maior fuerit in toto falsa: aut q̃ i sillo affirmatio aut negatiuo. Si in affirmatio aut q̃ minor est uera ⁊ tūc repugnat maior extremitas minori sic ⁊ medio: aut maior est in pte falsa ⁊ tūc maior pro pte repugnat minori ⁊ neutro istoꝝ modorum affirmari pōt uere maior extremitas de minori ul'r si fuerit in sillo negatio. aut q̃ minor est uera ⁊ tūc maior extremitas ꝓtinet ꝗ se minorē. aut in pte falsa: ⁊ tūc in pte ꝓtinet maior minorē ⁊ ꝗ neutro mō poterit remoueri uere maior extremitas a minori ul'r ⁊ ita maiore exñte tota falsa quōcūqz se habeat minor nō poterit ꝓ eē uera. minore aūt exñte tota falsa bñ poterit adhc maiore exñte in pte falsa ꝓtigit maiorē extremitatē in tota minore uel remoueri a tota minore ⁊ ꝗ bñ poterit ꝓ eē uera ⁊ ꝗ patet ituēti. ¶ Adhuc dubitari posset de eo q̃ dicit Alex. in gbusdā exēplis cuz tñ oppositū dicat in 6ᵒ thoꝑ. cuiꝰ ꝓpꝛius locus ibidez est ⁊ ibidē determiari hēt ⁊ nō hic. ¶ De modis aūt ꝑticularib notādū q̃ qnque sunt cōbinationes quas oēs ponit. aut enim utraqz est falsa aut altera. si utraqz aut ergo maior est tota falsa aut ꝑtiz ⁊ sic due. si altera aut ergo minor ⁊ iā sunt tres: aut maior ut ꝗ aut in toto aut in parte ⁊ sic sūt qnque. Dubitat aūt cū modi ꝑticulares ab ulibꝰ ueniāt ⁊ de modis ulibus maiore tota falsa nō sequitur uerū. quō in ꝑticularib sillis maiore tota falsa sequatur uerū. Et dicēdū q̃ cū maior est in toto falsa. maior extremitas est dispata a minori ꝑm partē q: minor ꝑticularis est uel ꝓtinet minorē ꝑm partē ⁊ nō ꝑm totū quātum est de vtute minoris ⁊ ideo pōt maior extremitas ineesse minori ꝑm partē uel ab ea remoueri ꝑm partē. aliter autez est in modis ulibus nec in ꝓōne debet maior affirmari de tota minore uel remoueri a tota minore sicut ex ꝓdictis palā est. ¶ Et ad rōnē dicēdū q̃ in descēsu ꝑticulariū ab ulibus ablata est causa quare ꝓ pōt esse uera ulis ⁊ ideo in ꝑticularibus nihil ꝓhibet ꝓōnem uerez eē q̃z uis maior sit in toto falsa.

i In media aūt figura rursus contingit per falsa uerum sillare: ⁊ utriscz ꝓpōnibus totis falsis sumptis: et in aliquo utraqz ⁊ hac qdē uera: illa autez tota falsa utralibet falsa posita: ⁊ si utreqz in aliquo false: ⁊ si hoc qdez simplr sit uera: illa aūt in aliquo falsa: ⁊ si hec qdez sit tota falsa: illa autē in aliquo uera: ⁊ in ulibus ⁊ in ꝑticularibus sillis. Si enim z. a. b. qdem nulli inest. c. aūt omni: ut aial lapidi qdē nulli: equo aūt oi. Si q̃rie ponant ꝓpositiones: ⁊ sumat. a. b. qdē oi. c. aūt nulli. Ex falsis totis ꝓpōnibus erit cōcl'o uera. Sil'r aūt ⁊ si. a. inest. b. qdē oi. c. autem nulli: nam idem sillogismus.

¶ Hic oñdit quō est sillare uerū ex falsis in scda figura. ⁊ ꝓ sic. ꝑmo ponit regulas uerificādas in hac figura dicēs q̃ utraqz exñte falsa ⁊ altera tñ siue in toto siue in pte ⁊ quacūqz istarū ꝓtingit alterā uel utrāqz falsam esse ꝓtingit in 2ª figura ex falsis uerū sillare ⁊ ꝗ est ⌊ i media āt. ⌋ scdo uerificat eas ⁊ ꝑmo in ulibus scdo in ꝑticularibus cū dicit ⌊ Manifestū aūt ⁊ in ꝑticularib. ⌋ ꝗ ª in tres. in

prima oñdit quō silr̃atur uerū ex utrisq; in toto falsis. 2° quō ex altera tm̃ falsa cum dicit. ⌊ rursuz si altera qdē. ⌋ tertio utraq; exñte falsa in pte cū dicit. ⌊ ⁊ si utreq; ppōnes i aliquo. ⌋ In p̄ma sic ꝓcedit. p̄mo oñdit q̄ utrisq; in toto falsis in scdo scde est 2° uera. sic ois lapis est aial nullus equus est aial. ergo nullus equ° est lapis ⁊ ꝗ est. ⌊ si eni. a. ⌋ scdo oñdit simil̃r eē in primo mō qd patet in eisdē terminis transpositis ꝓpōnib° ⁊ ꝗ est. ⌊ silr aūt. ⌋ qd aūt dicit q̄ idem erit silr̃. ꝗ intelligēdū est quātū ad materiā q: in eisdē terminis fieri pōt.

¶ Rursuz si altera qdē tota falsa altera ãt tota uera. nihil eni ꝓhibet. a. ⁊ b. ⁊ c. oi in eē. b. aūt nulli. c. ut gen° nō subalternis spē b°: nā aial ⁊ eq̄ oi ⁊ hoi iest ⁊ nullus equ° hō. Si q̄ sūat̃ huic qdē oi: illi ꝟo nulli ieē: hec qdē tota falsa: illa ūo tota uera ⁊ ꝛcl̃o ūa: ad qlibet posito p̄uatio. Et si altera i aliq̄ falsa: altera ãt tota uera: possibile eniz a. b. alicui ieē. c. aūt oi ⁊ b. nulli. c. ut aial albo qdē alicui conuo aūt oi: albuz aūt nulli conuo. Si q̄ sūat̃. a. b. qdē nulli. c. aūt toti i eē. a. b. qdē ꝓpō in aliq̄ falsa. a. c. autē tota uera ⁊ ꝛcl̃o uera ⁊ trāsposita p̄uatiua sim plr̃. Nā p eosdē termios ⁊ demr̃atio: ⁊ si affirmatiua qdē ꝓpō in aliq̄ falsa: p̄uatiua aūt tota uera. Nihil eniz ꝓhibet. a. b. qdez alicui ineē. c. aūt toti nō ineē: ⁊ b. nulli. c. ut aial albo qdē alicui: pici aūt nulli: albū ꝟo nlli pici. Quare si sumat̃. a. toti. b. ieē. c. ãt nulli. a. b. qdē ꝓpō in aliq̄ falsa. a. c. aūt tota uera ⁊ ꝛcl̃o. Et si utreq; ꝓpōnes i aliq̄ false erit ꝛcl̃o uera: possibile est eni. a. ⁊ b. ⁊ c. alicui ieē. b. aūt nulli. c. ut aial albo alicui: ⁊ nigro alicui: albū ãt nulli nigro. Si q̄ sumat̃. a. b. qdē oi. c. aūt nulli: ambe qdez ꝓpōnes false in aliq̄ ꝛcl̃o aūt uera. Silr̃ aūt trāsposita p̄uatiua p eosdē termios.

¶ Conter manifestat quō ꝛcl̃o pōt eē uera altera tm̃ exñte falsa ⁊ diuidit i. d. i p̄ª oñdit quō altera exñte falsa i toto 2° erit uera ⁊ ꝗ est. ⌊ rursuz si altera quidē tota falsa. ⌋ in scda cum dicit. ⌊ Et si altera in aliquo. ⌋ quomodo ꝛclusio erit uera altera existente falsa in parte. Et nota q̄ in prima parte duas intendit regulas sub eisdem uerbis. q̄ruz una est q̄ negatiua in toto falsa ⁊ affirmatiua uera erit ꝛcl̃o uera altera est ⁊ affirmatiua in toto falsa ⁊ negatiua uera eēt 2° uera ⁊ istas cōprehēdit sub ista altera in toto falsa ⁊ altera uera segtur 2° uera: tm̃ aūt exēplificat i lr̃a quō negatiua exñte in toto falsa ⁊ affirmatiua uera ē 2° uera. sic ois hō est aial nullus equus est aial ⁊ nullus equus est hō. trāspositis aūt ꝓpōnib° fiet idē in p̄mo mō Conter manifestat quō altera exñte i pte falsa erit 2° uera. ⁊ diuidit in duas. In p̄ª ostēdit quō negatiua exñte falsa in pte erit 2° uera ⁊ ꝗ p̄mo in p̄mo mō sic. Nullum albū est aial ois conuus est aial ⁊ nullus conuus est alb°. 2° dicit simplr̃ esse in scdo mō trāspositis ꝓpōnib° ⁊ ꝗ est ⌊ ⁊ altera in aliquo. ⌋ Deinde ostēdit quō affirmatiua exñte in pte falsa erit 2° uera ⁊ hec ē. ⌊ ⁊ si affirmatiua q̄ dē. ⌋ ⁊ si utreq; ꝓpōnes in aliquo false erit 2° uera. Conter ostēdit q̄ utraq; exñte in pte falsa est 2° uera ⁊ patet: ⁊ hec est. ⌊ Et si utreq; ꝓpōnes. ⌋ Et nō q̄ hic omittit duas ꝓtingit ex utraq; falsa. s. illas que hñt alterā in toto falsam ⁊ alterā in pte falsam.

¶ Manifestum autē ⁊ in pticularib° silr̃is. Nihil enim ꝓhibet. a. b. qdez omni. c. aūt alicui iesse ⁊ b. alicui. c. nō iesse: ut animal oi hoi: albo ãt alicui: hō ꝟo alicui albo nō ierit. Si q̄ ponat̃. a. b. qdē nlli ieē. c. aūt alicui ieē: ulis qdez ꝓpō tota falsa pticularis ãt uera ⁊ ꝛcl̃o uera. Silr̃ aūt ⁊ affirmatia sūpta. a. b. possibile est eni. a. b. qdē nulli. c aūt alicui nō ineē ⁊ b. alicui. c. nō inesse: ut aial nulli iaiato: albo aūt alicui nō: ⁊ inaiatū nō ierit alicui albo. Si q̄ pōat̃. a. b. qdez oi. c. aūt alicui nō ieē. a. b. ulis ꝓpō tota falsa. a. c. aūt uera ⁊ conclusio uera.

¶ Conter manifestat quō silr̃at̃ uerū ex falsis in pticularibus. ⁊ p° quō altera tm̃ falsa. 2° cū dic̄ ⌊ ma^m autē q̄ ⁊. ⌋ q̄mō ex utraq; falsa. p̄ª in duas. in p̄ª manifestat quō ex maiore falsa silr̃at̃ uerū. in 2ª ꝟo quō ex minore falsa cū dicit. ⌊ Et ulis qdē. ⌋ In p̄ª sic ꝓcedit. p° manifestat in 3° mō q̄ maiore tota falsa ⁊ minore uera poterit eē 2° uera sic nullus hō est aial aliqd albū est aial ⁊ aliqd albū non est hō ⁊ ꝗ est. ⌊ ma^m aūt. ⌋ 2° manifestat idez in q̄rto mō ⁊ ꝗ est. ⌊ Silr̃ aūt. ⌋ Et nō q̄ hic omittit vnā ꝓnē que ē ex maiore ptim falsa ⁊ minore uera.

¶ Et ulis qdē tota uera posita ⁊ minori pticulari falsa. Nihil eniz ꝓhibet. a. neq; b. neq; c. nullū seq: ⁊ b. alicui. c. nō inesse: ut aial nulli numero: neq; iaiato: ⁊ numer° aliqd iaiatuz nō sequit̃. Si q̄ ponat̃. a. b. qdē nulli. c. ꝟo alicui: cōcl̃o qdē uera erit: ⁊ ulis ꝓpō uera: pticularis aūt falsa. Affirmatiua aūt ulis posita: silr̃ possibile est eniz a. ⁊ b. ⁊ c. toti ieē ⁊ b. c. aliqd nō seq: ut genus spēm ⁊ dñiaz. nā aial totum hoiem ⁊ gressibile totū seqt̃: hō ꝟo nō oē gressibile q̄re si sumat̃. a. b. qdē toti ieē. c. aūt alicui nō ieē. ulis qdē ꝓpō uera. pticularis autē falsa: conclusio autem uera.

¶ Conter manifestat quō minore exñte falsa ⁊ maiore uera erit 2° uera ⁊ ꝗ p° in 3° mō ⁊ ꝗ est. ⌊ ulis qdez. ⌋ scdo que in q̄rto mō ⁊ ꝗ est. ⌊ Et affirmatiua quidem. ⌋

¶ Manifestū aūt q̄ ex utrisq; ꝓpōnib° falsis erit ꝛcl̃o ūa. siqdē ꝛtingit. a. ⁊ b. ⁊ c. huic qdē oi: illi ꝟo nulli ieē. b. ꝟo aliqd. c. nō seq: nā sūpto. a. b. qdē nulli. c. aūt alicui ieē ꝓpōnes qdē ambe false: ꝛcl̃o aūt uera: si mil̃r aūt ⁊ cū p̄dicatiua fuerit ulis ꝓpō: pticularis autem p̄uatiua: possibile est. a. b. qdē nullū. c. aūt oē seq: ⁊ b. alicui. c. nō ieē ut aial disciplinā qdē nullā: hoiez aūt oēz seqt̃: ⁊ disciplina ꝟo nō oēm hoiem. Si q̄ sumat̃. a. b. qdē toti ieē. c. aūt q̄dā nō seqt̃ ꝓpōnes qdē false ꝛclusio aūt uera.

¶ Conter manifestat quõ ex utraq; falsa sillat uex. & p° in 3° mõ q̃ maiore falsa in toto & minore falsa erit 2° uera cũ dicit. [Manifestũ aũt q̃ et.] Conter manifestat idem in q̃rto mõ cũ dicit. [Silr aũt & cum puatia.] Et nõ q̃ hic omittit vnã cõbinationẽ hñtẽ maiorẽ in pte falsa & minorẽ uerã. ¶ Dubitaret forte aliqs cur in ulibus sint octo cõbinationes. q: aut utraq; falsa & h q̃drupl'r. s. aut utraq; in toto falsa: aut utraq; in pte: aut maiore i toto & miore in pte: aut e 2°: aut tñ altera erit falsa: & h q̃drupl'r aut enim ma. & h duplr. aut mi. & h ẽt dicit q̃re illas duas omittit ubi altera ppõ est in toto falsa & altera in pte. & dicẽdũ q̃ h est q: satis itelligit per illas in qb° altera est in toto falsa & altera uera. ¶ Sed tũc quere& an utraq; exñ te tota falsa possit in 2ñẽ uerã. Et dicẽdũ q̃ sic. & ulr oẽs cõbinatiões que sũt in scda figura possint in 2ñẽ uerã. ¶ Sed 2tra scda figura nõ hẽt necessitatẽ nisi a p^a & a p^a pducit q̃re sicut in pma nõ põt eẽ uera 2° maiore exñte tota falsa & minore uera & falsa in pte sic nec in 1^a ut videtur. ¶ Adhuc fiat sillis in p^a figura maiore tota falsa & nõ erit 2° uera. & 2ũtat pma ma. & erit sillis i scda figura nec erit 2° uera sicut neq; in pma fuit. ¶ Ad p^m dicẽdũ q̃ i pma figura maiori tota falsa & minori uera uel falsa in pte erit mino: exñs sub maiori pm totũ uel pm ptẽ & ideo non põt remoueri ab ea mino: extremitas ulr nisi falsa. In scda aũt figura erit mino: extremitas dispata a maiore extremitate & tõ vna remouet ab altera ulr. & iõ non segtur q̃ hz sic se hñtib° terminis nõ sit 2° uera in pma figura. q̃ nec in scda eo q̃ diũsitas in situ medij respectu extremoꝝ cãt diuersitatẽ istã in p^a & scda figura. Ista eni diũsitas situi diũso debet tota. ¶ Ad 2^m aũt dicẽdũ q̃ si 2ũtat ma. pme figure que est in toto falsa nõ est necesse ei° 2ũsam eẽ in toto falsa: ut hec est in toto falsa. Nullus hõ est aial sua 2ũsa nõ. s. nullũ aial est hõ & ulr tã 2ũtens q̃z 2ũsa falsa in toto hz 2ũtant termini & tõ poterit 2ñm i ferre uerã. in 2ª figura maiore exñte tota falsa uel in pte q̃ñ possit ita eẽ in pma figura. Sed tũc videt q̃ in pma figura erit 2° uera sic se hñtib° terminis. eadẽ eni 2° concludit in pma scde & in scde p° & nõ differũt nisi in 2uersione maioris q̃re cũ sit 2° uera in pmo scde maiori exñte tota falsa & minori uera erit silr in scdo pme ma. 2ũsa. Et dicẽdũ q̃ cũ 2° sit uera in pmo scde & ma. in toto falsa 2ũsa maiore erit sillis in p^a fi^a h erit ma. i pte falsa & minori in toto sic pz ex pdictis. ¶ Adhuc aũt in pticularib° sunt q̃ñq; cõbinationes. aut eni utraq; falsa est & tũc ma. aut est falsa in toto aut in pte. si aũt tñ altera aut mi. aut ma. & h aut in toto aut in pte & sic sunt quinque cõbinationes quarũ duas omittit. s. hñtes ma. falsam in parte & minorẽ uerã uel falsam. Et nõ q̃ istas omittit q: satis intelligunt per istas quas ponit. Et nõ q̃ oẽs hec cõbinationes ulles & pticulares possunt in 2clonem uerã.

e Rit aũt in postrema figura per falsas totas: & in aliquo utraq;: & altera quidẽ uera: altera aũt falsa: hac quidẽ in aliquo falsa: illa autẽ tota uera: & ecõuerso: & quotquot modis aliter cõtingit transmutare ppõnes: nihil enim phibet neq; .a. neq; .b. nulli .c. inesse .a. aũt alicui .b. inesse: ut neq; homo neq; gressibile nullũ ianimatũ sequit hõ tñ .a. alicui gressibili inest. Si igit sumat .a. & .b. oi .c. inesse ppõnes quidẽ tote false: 2clusio aũt uera Silr aũt & cuz hoc est priuatiua: illa ỷo affirmatiua. possibile est eni .b. nulli quidẽ .c inesse .a. aũt omni .c. & .a. alicui .b. nõ inesse ut nigrũ nulli cigno. aial autẽ omni & aial nõ omni cigno: quare si sumat .b. quidem omni .c. a. autẽ nulli .a. alicui .b. nõ inerit: & cõclusio quidẽ uera: ppõnes aũt false: & si in aliquo sit utraq; falsa erit 2clusio uera. Nihil enim phibet .a. & .b. alicui .c. & .a. alicui .b. ut albũ & pulchrũ alicui aiali inest: & albũ alicui pl'chro. Si ergo ponat .a. & .b. omni .c. inesse ppõnes quidẽ in aliquo false. 2clusio aũt uera: & priuatiua .a. c. posita silr. Nihil enim phibet .a. quidez alicui .c. nõ inesse .b. ỷo alicui .c. inesse: & .a. nõ oi .b. inesse: ut pulchrum alicui animali nõ iest: album autem alicui iest: & pulchrum non omni albo: quare si sumat .a. quidẽ nulli .c b. aũt omni. utreq; qdẽ, ppõnes in aliquo false: 2clusio aũt uera.

¶ Hic oñdit quõ est sillare uerũ ex falsis in 3ª figura. Et pmo dat regulas uerificãdas dicẽs q̃ siue utraq; sit falsa & h i tota siue i pte siue altera tñ. & h siue ma. siue mi. & hoc ut in toto siue in pte & quõcũq; fiat cõbinatio oib° modis poterit uera eẽ 2°. Scdo uerificat eas pmo in ulr bus. scdo in pticularib° cum dicit. [Manifestũ aũt & in pticularib°.] pma in. d. pmo oñdit quõ sillatur uerũ ex falsis utrisq;. scdo quõ ex altera tñ falsa cũ dicit. [similr quidẽ & c.] pma in. d. primo oñdit quõ ex utraq; in toto falsa sillogiçatur uex. p° in pmo mõ cũ dicit. [nihil eni phibet.] scdo in scdo mõ cuz dicit. [Silr aũt & c.] In 2° manifestat idem utraq; exñte falsa in pte & h pmo in p° mõ cum dicit. [& si in aliquo.] scdo in scdo ut hic. [priuatiua aũt.] Nota q̃ hic omittit duas cõbinationes ex utraq; falsa. s. que hñt alterã totã falsã & alterã i pte falsã.

¶ Silr quidẽ & hac tota falsa: illa ỷo tota uera sumpta. possibile est eniz .a. & .b. oẽ .c. seq .a. alicui .b. nõ inesse .c. albuz: & aial omne cignũ sequit: & aial non omni inest albo: positis igit terminis si sumat .b. qdẽ toti .c. inesse .a. ỷo toti nõ inest .b. c. quidez tota uera erit .a. c. tota falsa & cõclusio uera. Silr aũt & si .b. c. quidẽ falsa .a. c. aũt uera: nã idem termini ad demonstrationez nigrũ: cignus: inanimatuz: sed & si utreq; sumant affirmatiue. Nihil eniz phibet .b. quidẽ omne .c. sequi .a. aũt toti .c. nõ inest: & .a. alicui .b. iesse & oi cigno aial: nulli ỷo cigno nigrũ: & nigrũ inest alicui aiali: quare si sumat .a. & .b. omni .c. inesse .b. c. qdez tota uera .a. c. aũt tota falsa & 2clusio tota uera. Silr aũt & .a. c. sumpta uera: naz per eosdem terminos demonstratio.

¶ Conter manifestat quõ sillatur uerũ ex altera tñ falsa. & h p° ex altera in toto falsa. 2° ex altera in pte falsa cũ dicit. [rursuz hac qdẽ.] p° in. d. in p^a manifestat quõ altera tota falsa. s. maiore erit 2° uera & h est. [silr qdẽ.] 2° quõ minore tota falsa & ma. uera erit 2° uera cum dicit. [silr aũt & si. b. c.] Conter manifestat idem in pmo mõ

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

ꝛ p° quō maiore tota falsa minore uera: erit 2° uera. cuꝫ dicit. ⌊ B si utreq̃. ⌋ 1° quō ecōuerso cū dic̄. ⌊ sil'r aūt. ⌋

¶ Rursum hac quidē tota uera: illa vo in aliquo falsa: possibile eni. b. qdē omni. c. i esse. a. aūt alicui. c. nō: ꝛ. a. alicui. b. ut bipes quidē omni homini: pulchrū vo nō omni ꝛ pulchrum alicui bipedi inest. Si ergo sumat. a. ꝛ. b. toti. c. inesse. b. c. quidē tota uera. a. c. aūt in aliquo falsa: 2clusio aūt uera similiter aūt. a. c. quidē uera. b. c. aūt sumpta: transpositis eniꝫ eisdem terminis erit demonstratio: ꝛ cum hec quidē est priuatiua: illa vo affirmatiua: qm̄ eni euenit. b. quidē toti. c. inesse. a. aūt alicui. c. ꝛ qm̄ sic se hnt nō omni. b. inest. a. Si ergo sumat. b. omni. c. inesse. a. aūt nulli priuatiua quidē in aliquo falsa: altera aūt tota uera ꝛ conclusio. Rursuꝫ qꝛ cū ostensuꝫ est. a. quideꝫ nulli. c. inesse ꝛ. b. alicui euenit. a. alicui. b. nō inesse. Manifestuꝫ qm̄ ꝛ cum. a. c. tota uera. b. c. aūt in aliquo falsa 2tingit 2clusionem esse uerā. Si enim sumat. a. quideꝫ nulli. c. b. aūt omni. a. c. quidem tota uera. b. c. aūt in aliquo falsa.

¶ Coñter manifestat quō altera exñte falsa in pte ꝛ altera uera erit 2° uera ꝛ B p° in pmo mō. scdo in scdo modo. in pmo manifestat pus q 2° erit uera maiore exñte in pte falsa ꝛ miore uera cū dicit. ⌊ rursū hac qdē. ⌋ scdo q idem 2tingit ecōuerso se hntib° terminis cuꝫ dicit. ⌊ sil'r aūt. ⌋ in scdo mō manifestat prius quō 2° pōt esse uera maiori falsa in pte ꝛ minori uera per hoc q quint° modus tertie figure infert. vñ ex maiori pticulari uera que sit uera pticulariter sumpta si transpō in ul'em ppōnem erit in pte falsa. Et modus secūdus infert uerū ex maiori pticulari falsa ꝛ minori uera cū dicit. ⌊ cū hec qdē est puatiua. ⌋ 2ñter mānifestat q 2° pōt eē uera maiore exñte ptim falsa ꝛ minore uera per B q in sexto mō 2cludit uerū minore pticularis est exñte ptim uera ꝛ ptim falsa Si enim illa mino: pticulariter sumpta est uera ꝛ si trāsposita in ul'em erit mino: ptim uera ꝛ ptim falsa ꝛ erit p mus modus ꝛ B est qd dicit. ⌊ rursuꝫ qm̄ hic aūt. ⌋

¶ Manifestum aūt ꝛ in pticularibus sill'is qm̄ oino per falsa euenit uerū: nā ideꝫ termini sumēdi: ꝛ qm̄ ul'es fuerūt ppōnes: in cathegoricis quidē cathegorici. in priuatiuis aūt priuatiui. Nihil enim dicit cuꝫ nulli inest omni sumere inesse: ꝛ si alicui ul'r inerat alicui ul'r sumere ad terminoꝝ positionem: similiter aūt ꝛ in priuatiuis.

¶ Coñter determinat sill'os pticulares 2cludētes uerū ex falsis dicēs q oi mō facta cōbinatione erit sill'are ueruꝫ per falsa in pticularib° sill'is ꝛ B patet per eosdē termios qui pus accepti sunt in ul'ibus tam affirmatiuis q̃ negatiuis. idem enim modus est accipiendo ppōnes in toto ueras ꝛ in toto falsas affirmatiuas ꝛ negatiuas hic ꝛ i ul'ibus sill'is ꝛ hec est. ⌊ manifestū aūt ꝛ in pticularib°. ⌋ cōbinationes igit ul'es sunt octo utiles. aut enim utraq̃ falsa aut tm̄ altera. si utraq̃ aut in toto aut in pte aut maiori in toto falsa: ꝛ minori in pte aut econuerso. si tm̄ altera: aut ma. aut mi. si ma. aut enim in toto aut in pte. si mino: sil'r aut in tota aut in pte ꝛ ita octo sunt cōbinationes ul'es. Sed q̃rit q̃re omittit duas hntes alterā i toto falsaꝫ ꝛ alterā in pte ꝛ rō h° est qꝛ satis per illas itellignt que hnt alterā in toto falsaꝫ. ¶ Sed tunc querit utrū utraq̃ possit in 2ōnem uerā ꝛ patet p̄m Aꝝ. q imo quocunq̃ mō se hēant, ppōnes poterit uera eē 2°. Sed opponitur sic p̄ma figura per 2uersionē facit tertiā quare ma. p̄me figure manet adh^c in tertia. sed vna tota falsa nō erit ergo uera. in prima figura maiori exñte uera ꝛ partim falsa q̃re nec in tertia. Sed dicēdū q ar^m nō ualet tria eni fuerūt in cā in p̄ma figura quare nō erat 2° uera. vna est falsitas minoris p̄m totū. aliud est acceptio 2ōnis ul'is. 3^m est talis situs medij ad extrema qꝛ minoꝛ sub medio accipit ꝛc̄. vñ quocūq̃ illoꝝ deficiēte poterit uera eē 2°. vñ in sill'is pticularib° p̄me sic se hntib° ppōnib° pōt esse uera 2° in ul'ibus ēt scde figure ꝛ in sill'is tertie. De sill'is aūt pticularib° q̃nque sunt 2iugationes ꝛ oēs utiles. aut enim utraq̃ falsa ꝛ B dupl'r. s. ul'i ppōne in toto falsa uel in pte. aut altera tm̄ ꝛ B aut ul'i aut pticulari ꝛ hoc dupl'r. aut in toto aut in pte. Notādū igit q in oib° figuris apd ul'es sil'os sunt octo 2iugationes apud pticulares quinque ꝛ oēs gīal'r pnt in 2ōnem uerā exceptis duab° 2iugationib° p̄me figure ubi altera est maiꝝ in toto falsa ꝛ altera. s. mi. in pte falsa. Solet aūt opponi in oib° hjs figuris sic falsitas est priuatio ueritatis sicut negatio affirmationis sed ex mi. negatiua nō fit sill's in p̄ma ꝛ in tertia figura. nec in aliqua ex utraq̃ negatiua: ergo nec ex mi. falsa fiet sill's in p^a ꝛ in 3^a nec in aliqua figuraruꝫ ex utraq̃ falsa. Et dicēdū q ad sill'm p̄me ꝛ scde figure sufficit minorē dictā eē per positioneꝫ ita q affirmatiua fit per sermonē ꝛ si nō fit sic in re sicut ponit per p̄monem. sil'r aūt est de oib° figuris q nō exigit simil'r altera ppō poia p̄m p̄monē ſ sufficit q sit poia p̄m rem.

m Anifestum igit q si sit cōclusio falsa necesse est ea ex quibus est oratio falsa esse: aut omnia aut aliqua.

Qm̄ aūt uera nō necesse est uera esse neq̃ quid neq̃ omnia: sed est cum nullum sit ueruꝫ eoꝝ que sunt in sillogismis 2clusionem similiter esse uerā non tm̄ ex necessitate. Causa aūt qm̄ dico sic se habēt ad invicē: ut cum sit alterum ex necessitate esse alterum hoc cum non sit quideꝫ: neq̃ alterū erit: cū aūt sit nō necesse est esse alteruꝫ.

¶ In isto capl'o est intētio auctoris oñdere duas ptes vnius 2ōnis ut p̄dictum est. quarū p̄ma est q ex falsis sequitur uerum. 2^a q nō, ppter quid sit sed qa: ideo oñsa est p^a pars h° 2ōnis. s. q ex falsis est sill'are uerū per tres figuras. Nunc intēdit scdam ptem h°. s. q nō sequit uerum ex falsis, ppter quid sed qa. diuidit in. d. in p̄ma manifestat 2ōnes postēsas cum causis istoꝝ. in scda cum dicit. ⌊ idem aūt cuꝫ sit ꝛ nō sit. ⌋ 2ōnē intētā oñdit. ꝛ nota q facit epilogationē ut 2tinuet postēsa in 2ōnē oñsaꝫ quā iterserit in epilogo. in p̄ma sic, pcedit. p̄mo dicit q ex ueris nō sequit nisi uerū ꝛ B postēsuꝫ est in B capl'o ꝛ q ex falsis pōt seq ueruꝫ ꝛ ex altera falsa ꝛ B est scdo oñsum ꝛ addit q nō sequit uerū ex falsis ex necessitate ꝛ B itēdit hic oñdē ꝛ hec est idem q dixit talē sill'm nō dicē ppgd de 2ōne sed tm̄ qa. nō eni sunt cā 2ōnis simpl'r ſ p̄m qd ꝛ accūtal'r sicut p̄determinatū est. ꝛ B est. ⌊ manifestum ergo. ⌋ scdo ponit cām postēsoꝝ dicēs q qm̄ aliqd sequitur ad aliud cum nō sit 2ñs necesse est añs nō esse ꝛ hec in causa p̄mo oñsuꝫ est ꝛ B est. ⌊ causa aūt qm̄. ⌋

¶ Idem aũt cum sit ⁊ nõ sit impossibile est ex necessitate idem esse. dico aũt ut cuz sit a.album.b.ex necessitate esse. Qñ enim cuz hoc sit.a.album illud de necessitate est.b. esse magnum. Cuz aũt sit.b.magnũ.c.nõ album.necesse est si.a.sit album.c.non eẽ album. Et qñ duobus existentibus termi nis:cum alterũ sit necesse est alterum esse: hoc cum nõ sit necesse est non esse.a. Cuz ergo.b.non sit magnum.a.non põt albũ esse.cum vo.a.non sit album: necesse est b.magnum esse:accidit ex necessitate:cuz b.magnum non sit idem.b.esse magnuz: hoc aũt impossibile. Nam si.b.nõ est magnum.a.non erit albuz ex necessitate. Si igitur cuz nõ sit hoc album.b.erit magnũ accidit si.b.non est magnũ.b.esse magnũ ut per tria.

¶ Conter oñdit ꝓnem intẽtã quã nuper posuit.s.q uex nõ sequit ex falsis ex necessitate sic ad idem eẽ ⁊ nõ esse nõ sequit aliquid de necessitate. sed ad añs esse uel esse uerũ q idem est sequit ex necessitate ꝓñs eẽ uel esse ue ruz.ergo ad añs nõ eẽ uel eẽ falsuz q idem est nõ sequit ex necessitate ꝓñs eẽ uel eẽ uerũ. Hui⁰ rõnis minor est ꝑostẽsa ⁊ ꝓximo repetita cum sua causa.ꝓ⁰ aũt in ꝓxima ꝑte posita est.⁊ ideo solũ maiorẽ ponit.ꝑmo ergo ponit ma.⁊ exponit ⁊ b est. ⌊ idem aũt cũ sit. ⌋ sic exponit dicẽs q cũ ex necessitate sequit si.a.est albũ.b.ẽ magnũ nõ se quit ex necessitate si.a.nõ est albũ.b.est mag^m ⁊ b est ⌊ di co aũt. ⌋ ꝑ⁰ oñdit eã sic.si ad eẽ albũ.a.sequit de necitate b.eẽ mag^m ergo a destructiõe ꝓñtis si.b.nõ est mag^m.a. nõ est albũ.sed sequit ex ypothesi.si.a.nõ est albũ.b.est mag^m ergo a ꝑ⁰ ad ultimũ sequit si.b.nõ est mag^m.b.est mag^m b aũt ipossibile ḡ ipossibile est ad idẽ eẽ ⁊ nõ eẽ ex necitate aliqd seq iux hãc rõnẽ sic,ꝓcedit.ꝑ⁰ ne fiat cauil latio de hoc q arguit a ꝑ⁰ ad ultimũ in duob⁰ termis po nit argumẽtationẽ in tribus termis.s.a.b.c.⁊ patet qd di cit ⁊ b est. ⌊ qñ enim cũ b sit albũ. ⌋ scdo facit suã rõnem a ꝑmo ad ultimũ ad similitudinẽ ꝓcedẽtis rõnis facte in tri bus terminis dicẽs q adeo bñ sequit a ꝑ⁰ ad ultimũ in duob⁰ terminis sicut in trib⁰ ⁊ patet sua rõ q: ponit eam plane cũ dicit. ⌊ ⁊ qñ duob⁰. ⌋ ⁊ iterũ manifestius resu mit eã cũ dic ⌊ nã si.b.nõ est. ⌋ ¶ Dubitaret forte aliqs de maiore ꝑpõne sue rõnis.vi eni ad idem eẽ uel nõ eẽ sequi idem q: si tu sedes deus est ⁊ si tu nõ sedes de⁰ est q: nečiuz sequit ex quolibet adhuc si tu sedes alterum istoꝝ est uerũ te sedẽ te nõ sedẽ ⁊ si tu nõ sedes alterum istoꝝ est uerum. Adhuc disiunctiua sequit ad utrãq; sui partẽ ⁊ b nãli ꝓñtia quare sequit si tu sedes tu sedes uel nõ sedes ⁊ ita nãli ꝓñtia sequit idem ad idem eẽ uel nõ esse ⁊ ita ex necessitate. ¶ Ad ꝑ^m dicendũ q duplex est ꝓñtia.s.eẽntialis uel nãlis.s.qñ ꝓñs intelligit in añte. ⁊ est ꝓñtia accẽtalis ꝑm quã dicimus nečiuz sequit ad qd libet ⁊ de tali nõ est itelligẽdũ ꝑmo Aꝝ. ¶ Ad ⁊^m dicẽ dũ q idẽ põt sequi duplr.aut gra eiusdẽ in ipo ⁊ sic non põt sequi idem ad idem affirmatũ ⁊ negatũ ⁊ sic intẽdit hic Aꝝ.aut gra diũsoꝝ in ipo ⁊ sic põt sequi idẽ ad idẽ affirmatũ ⁊ negatũ ⁊ sic nõ itẽdit Aꝝ.⁊ sic ꝓcedit oppõ. per b ẽt soluit tertiũ q: disiunctiua sequit ad utrãq; ptez sui nõ gra eiusdẽ in ea sed gra diũsoꝝ.itelligit ergo Aꝝ q ad idem eẽ ⁊ nõ eẽ nõ sequit ex necessitate aliqd nãli ꝓñtia ⁊ gra eiusdẽ. ¶ Deide forte dubitabit de b q cõ cludit illud pro icõueniẽti si.b.nõ est mag^m.b.est mag^m b enim nõ vi incõueniẽs cũ vnũ oppositoꝝ bñ possit se qui ex alio sic. Si tu es asinus tu nõ es asin⁰ q: ex ipossi bili sequit qdlibet ⁊ necessariũ sequit ad qdlibet. Et di cẽdũ q ꝓñtia duplex est.s.positiua siue accẽtalis.⁊ ibi nõ est incoueniẽs vnũ oppositoꝝ sequi ex altero sicut oñsuz est.⁊ est ꝓñtia nãlis siue eẽntialis ⁊ ibi nõ sequit vnũ op positoꝝ ex alio ⁊ sic itẽdit hic Aꝝ. Aliter aũt dicit q ex im possibili sequit ad qlibet ꝑter suũ oppositũ.⁊ nečium sequit ad qlibet ꝑter q ad suũ oppositũ de quo dubitat ꝓñter ⁊ vi hoc eẽ uerũ per hãc rõnez nihil ponit ⁊ pimit idem.si aũt ponit suũ ꝓñs ergo nõ perimit ipm sed vnũ oppositoꝝ perimit suũ oppositũ ergo añcedit ad ipz q̃re neutrũ oppositoꝝ sequit ad reliquũ. Adhuc ꝓñs est de actuali intellectu añtis:sed vnũ oppositoꝝ nõ est de itel lectu alteri⁰ ḡ ⁊ẽ. ¶ Cõtra sic.si ad impossibile sequitur quodlibet nõ repugnãs huic te eẽ asinũ nõ repugnat a te currẽ:sequit si tu es asinus tu curris ⁊ si nečiuz sequit ad qdlibet sibi nõ repugnãs ⁊ te currẽ non repugnat ei qd est te nõ eẽ asinũ sequit si tu curris tu non es asinus. q̃re a ꝑmo ad ultimũ si tu es asinus tu nõ es asinus ⁊ ita in talib⁰ ꝓsequẽtijs vnũ oppositoꝝ sequit ad alid ⁊ istud cõcedẽdũ est ꝑm Aug^m qui dicit. Si ueritas nõ est ue ritas est. Cõcedẽdũ ḡ q ex ipossibili sequit suũ oppositum:⁊ q nečiũ sequit ad suũ oppositũ. ¶ Ad ꝑ^m oñm dici posset q vnũ oppositũ simplr iterimit sub ꝓditione tamen ponit ipm:⁊ ita sub cõditione sequit ad ipm sed illud nõ sufficit.quare sicut sub ꝓditione ponit ipm sub ꝓditione interimit q: silr ad eẽ vni⁰ oppositoꝝ sequitur nõ eẽ alteri⁰. ¶ Ꝑ.dicẽdum q vnũ oppositorũ alterũ interimit ⁊ nõ ponit q aũt in talib⁰ ꝓsequẽtijs vnũ oppo sitoꝝ sequit ad alterũ nõ est q: vnũ ponit alterũ sed ipm ꝓñs pp necessitatẽ sui ponit ⁊ nõ pp suũ añs. In ꝓsequẽ tijs ergo nãlib⁰ añs ponit suũ ꝓñs. In ꝓsequẽtijs autez accẽtalib⁰ nõ est b necesse.per b patet ꝓ⁰ ad alterũ solũ in ꝓsequẽtijs nãlib⁰. opz ꝓñs actualr intelligi in añcedẽ te ⁊ nõ opz b in ꝓsequẽtijs accidentalibus.

c Circulo aũt ⁊ ex se inuicem ostẽde re est per cõclusionem ⁊ ecõuerso predicationẽ alterã sumentẽ ꝓpo sitionez ꝓcludere reliquã:quã sumpserat in altero sillogismo.ut si oportuit ostende re qñ.a.inest omni.c.ostẽdat aũt per.b.⁊ rursus si monstret qñ.a.inest.b.sumẽs.a. quidẽ inesse.c.c.aũt.b.⁊.a.inerit.b.ꝑus au tez ecõuerso sumpsit.b.inesse.c.aut si qñ b.iest.c.oportet ostendere si sumat.a.de c.que fuit ꝓclusio.b.aũt de.a.esse.ꝑus aũt sumptũ est ecõuerso.a.de.b.alter vo nõ est ex se inuicem ostẽdere:siue enim aliud medium sumat nõ circulo nihil enim sumitur eorũdez:siue hoꝝ quidẽ necesse est alterum solum:nam si ambo eadem erit ꝓclusio.at oportet esse diuersam.

¶ Postq̃z determinauit de ptãte silli q̃ztuz ad sua ꝑncipia siue ꝑmissas hic intẽdit de eius ptãte penes ꝓnez ⁊ di uidit in.d.in ꝑma determiat eius ptãtem q̃ztũ ad ꝓnẽ in seipsa.in scda quãtũ ad ꝓnem in suo opposito cũ di cit. ⌊ quertere aũt ⁊ẽ. ⌋ ꝓxima est de silloo circulari ubi oñ dit ptãs ꝓnis sup ꝑmissas ⁊ diuidit in.d.in ꝑma mani festat qd sit circulo oñdere.in scda cum dicit. ⌊ in hijs er go que nõ quertunt. ⌋ de circulari oñsione determinat in ꝑma ꝑte sic ꝓcedit.ꝑmo dat diffinitionez siue descri

ptionē circularis oñsionis dicēs ꝙ circularis oñsio est que est ꝓnē ⁊ ꝓuersa aliqua ꝑmissarū ꝓcludit reliquaz ꝑmissarū ⁊ hec est|_circulo aūt ⁊ ex se.⌋scdo manifestat diffinitionē ⁊ ꝓcedit sic.ꝑmo oñdit quō ex ꝓnē ⁊ ꝓuersa minore sillatur ma.⁊ sit principalis sillo. omne.b.est a.oē.c.est.b.ergo oē.c.est.a.circlariter ꝗ arguit sic oē.c. est.a.oē.b.est.c.ergo oē.b.est.a.⁊ ꝯ est.|_ut si oporteat⌋ scdo manifestat ꝙ ex ꝓnē ⁊ ꝓuersa maioris sillatur mi. sic oē.a.est.b.que est ꝓuersa maioris oē.c.est.a.que fuit cōclo.ergo oē.c.est.b.⁊ ꝯ est.|_⁊ si qm̄.⌋3° addit ad ma iorem declarationē ꝙ ipossibile est aliter fieri oñsionez circularez.si enim acciperet terminus eē tres terminos ꝑncipalis sillo ut cū ꝓnē sumeret alia ꝑmissarū nō esset oñsio circularis ⁊ ita termiaret demōstratio in eodē a quo exiuit.Si aūt accipit vna ꝑmissaruz cū sua cōuersa non cum ꝓnē sed cū reliqua ꝑmissarū tunc accideret eadez ꝓclo que in ꝑncipali sillo fuit.neqz ergo sine ꝓnē fit oñ sio neqz per aliā simplr a ꝑexñtib⁹ ⁊ ideo necesse est acci pere ꝓnē cū altera ꝑmissarū alterata in suā ꝓuersaz ⁊ ꝯ dictū est in descriptione ⁊ ꝯ est.|_alter vo nō est.⌋

¶ In his ergo que nō cōuertunt ex inde mōstrata altera ꝓpositiōe fit sillogismus: non enim est demonstrare per hos termi nos:qm̄ medio iest tertiū aut ꝑmo mediū.

¶ Cōsequēter determiat de sillo circulari ⁊ diuidit i.d.in ꝑ° oñdit in qb⁹ termis fiat.in scda cuz dicit.|_In hijs vo que ꝓuertunt.⌋oñdit quō fiat.⁊ ꝑma ꝑs ad mām ei⁹ pti net scda ad formā.in ꝑma oñdit ꝙ sill's circularis fit tan tūmō in terminis ꝓuertibilib⁹:sic in sillo circulari debet oñdi quelibet ꝓpō per ꝓclonē ꝗ hoc nō ꝓuenit si sumā tur termini nō ꝓuertibiles.q̄re in sillo circulari opz ter mios eē ꝓūtibiles.Hui⁹ rōnis ponit mediū ⁊ explanat: ponit ⁊ hoc est.|_in hijs ergo que nō.⌋explanat dicens ꝙ si termini accipiunt nō cōūtibiles altera ꝓpōm ul ei⁹ cōuersa manebit idem ꝓata ⁊ ita nō quelibet ꝓpō oñdet ⁊ hec est.|_nō enim est.⌋⁊ per hoc ꝙ dicit tertiū eē in me dio pōt itelligi mino: ꝓpō quare tertiū est in medio sic ꝑm in ꝑto uel iferius in supiori.uel pōt itelligi cōuersa minoris in qua significat terminuz eē in medio sicut ꝑ dicatū in ꝑto eodē mō intelligi pōt de hoc ꝙ dicit medi um eē in ꝑmo maio: ꝓpō.

¶ In his vo que cōuertunt est oia mōstra re per se inuicē:ut si.a.⁊.b.⁊.c.cōuertūtur sibi inuicez:ostēdat enim.a.c.per mediuz b.⁊ rursus.a.b.per ꝓclonē ⁊ ꝑ.b.c.ꝓuſaz. ꝓpōnez.Similiter aūt ⁊.b.c.per conclu sionem ⁊ per.a.b.conclusionē ꝓuersam. Oportet aūt.b.c.⁊.b.a.ꝓpositione demō strare: nam his indemōstratis usi sumus solum.Si ergo sumatur.b.omni.c.inesse ⁊.c.omni.a.sill's erit ei⁹ qd est.b.ad.d.rur sus si sumatur.c.omni.a.⁊.a.omni.b.ne cesse est inesse omni.b.In utriscqz ergo sil logismis.a.c.ꝓpositio sumpta est indemō strata:nā alie ꝓbate erant.Quare si hanc ostēderimus oēs erunt approbate per se inuicem.Si ergo sumatur.c.omni.b.⁊.b. oi.a.inesse ⁊ utreqz ꝓpōnes demonstra te sumentur:⁊.c.necesse est inesse.a.Ma nifestuz qm̄ in solis hijs que cōuertuntur circulo ⁊ pro se inuicez cōtingit fieri demō strationes.In alijs vo quēadmodū ꝑus diximus.Accidit aūt ⁊ in hijs eodez sum pto qd monstrat uti ad demonstrationē: nā.c.de.b.⁊.b.de.a.monstrat sumpto.c. de.a.dici.c.aūt de.a.per has ostendit pro positiones:quare conclusione utimur ad demonstrationem.

¶ Cōiter determiat quō fit circularis sill's ⁊ diuidit in.d. in ꝑma determinat ꝑncipale itētū.in scda cū dicit.|_ma nifestū ergo qm̄.⌋in ꝑma cōcludit quedā correlaria.pri ma diuidit in tres ꝑm nūm ⁊ ordinē triū figurarū.in pri ma determiat quō fit circularis sill's in ꝑ° figura ⁊ ꝯ ꝑ° in modis ul'ib⁹.scdo i ꝑticlarib⁹ cū dicit.|_In ꝑticlarib⁹ aūt sillis.⌋ꝑma in.d.in ꝑma oñdit quō in mō ul'i affirmati uo.in scda quō in mō ul'i negatiuo cū dicit.|_in priuati uis aūt sillis.⌋ꝑma in.d.in ꝑma docet sillare ꝑncipalez ꝓnem ex ꝑmissis ꝑncipalibus ⁊ ecōuerso per ꝓnem utranqz premissarum:⁊ qz ꝑius hoc plane manifestauit breuiter tangit quomō faciendū fit ⁊ patet ⁊ hec est.|_in hijs vo que conuertunt.⌋In scda docet sillogiçare con uersas omnīū earum ⁊ ꝓcedit sic.ꝑmo docet sillogiçare cōuersas sic cōuersa ma.sillogiçat ex cōuersa ꝓclusionis ⁊ minore sic.Omne.c.est.b.omne.a.in.c.ergo omne.a est.b.cōuersa aūt minoris sillogiçat ex cōuersa ꝓnis ⁊ ma.sic.omne.a.est.c.omne.b.est.a. ergo omne.b.est.c. cōuersa aūt ꝓnis sillogiçat ex cōuersa utriuscqz premis saruz.sic omne.b.est.c.omne.a.est.b.ergo omne.a.est.c patet igit cum ostēse sint ꝑmisse principales ⁊ ꝓ° earum ⁊ oēs earum conuerse.oēs ꝓpositiones iste ostense sex sunt ⁊ nulla accipit indemonstrata ⁊ ꝯ est.|_oportet aūt ⁊.c.b.⌋scdo cōcludit cor^m.s.ꝙ aliter nō fit circularis sil logismus nisi in terminis conuertibilibus ⁊ causa ꝙ in eis fiat.est q̄re terminis existētibus cōuertibilibus ex cō uersis premissarū sillogiçatur cōuersa ꝓnis ⁊ econuer so ex cōuersa ꝓnis cōuersa premissarū ⁊ hec est.|_mani festum ergo qm̄.⌋

¶ In priuatiuis autē sillogismis sic mōstra tur ex se inuicez. Sit.b.quidez omni.c.in esse.a.autē nulli.b. cōclusio qm̄.a.nulli.c. Si ergo rursuz oporteat ꝓcludere: qm̄.a. nulli.b.qd ꝑius sumptuz erat:erit.a.qui dez nulli.c.c.autē omni.b.sit eni ecōuerso ꝓpositio.Si aūt qm̄.b.omni inest.c.opo tet concludere iam non similiter conuer tendū.a.b.Nam eadem ꝓpositio.b.nul li.a.⁊.a.nulli.b.inesse sed sumendum cui a.nulli inest huic.b.omni iesse:⁊ sit.a.nul li.c.inesse qd fuit conclusio.Cui autem.a. nulli.b.sumatur omni inesse. Necesse est igitur.b.omni.c.inesse.Quare cū sint tria vnūquodqz conclusio est facta ⁊ circulo demōstrare:hoc autē conclusionē sumē tem ⁊ ecōuerso alterā ꝓpositionē reliquā sillogizare.

¶ Cōsequēter ostēdit quomō fit sillogismus circularis in modo negatiuo ul'i ⁊ ꝓcedit sic.ꝑmo ponit ꝑncipalez sil logismū sic nullum.b.est.a. omne.c.est.b. ergo nullum c.est.a.⁊ hoc est.|_in ꝑuatiua aūt.⌋scdo ex cōuersa mio ris ⁊ ꝓnē sillogiçat maiorē sic nullum.c.est.a.omne.b.

est.c.ergo nullum.b.est.a.ꝛ hoc est.⌊ si ergo rursuz.⌋ 3° dicit ꝙ sillogiçando minorē que affirmatiua est non est sumere cōuersam maioris in se qꝛ est negatiua sicut maior est affirmatiua nō sequit ex negatiua ꝛ ideo oportet ꝓuertere in affirmatiuā sic Cui nulli inest.a.huic omni inest.b.ex hac aūt ꝛ ꝓne sequit maior sic Cui nulli iest a.illi enim oi inest.b.c.nulli inest.a.ergo.c.omni iest.b. ꝛ hec est.⌊ si aūt qm̄.b.⌋ De hijs ꝓcludit ꝙ cū tres sunt ꝓpōnes cōnumerando ꝓnem patet ꝙ oēs ostēse sunt. qꝛ ex ꝓne ꝛ ꝓuersa vnius p̄missarū ostēdit altera ꝛ hec est.⌊ quare cum sint tres.⌋

¶ In particularibus autez sillogismis vniuersalem quidem propositionem non est monstrare:per aliam autem particularez est:quoniā autem non demonstrare vniuersalem manifestum: nam vniuersalis monstratur per vniuersalem:cōclusio autem non est vniuersalis: oportet autez ex conclusione ostendere ꝛ altera propositione. Amplius omnino non fit sillogism⁹ conuersa propositione:nam particularez fiūt utreqz propōnes: particularem autē est. Ostēditur enim.a.de aliquo.c.per.b. si ergo sumatur.b.omni.a.ꝛ cōclusio manet.b.alicui.c.inerit. Fit enim prima figura ꝛ.a.medium. Si ergo sit priuatiuus sillogismus: vniuersalem quidem propositionem non est ostendenduz: ꝓpter hoc qō dictum est prius:particularem autē est si similiter conuertat.a.b.quēadmodum in vniuersalibus:ut cui.a.alicui non inest: huic.b.alicui inest:nam aliter non fit sillogismus eo ꝙ negatiua est propositio particularis.

¶ Hic dicit quomodo fit sillogismus circularis in particularibus ꝑme figure.ꝛ primo in modo affirmatiuo.secūdo in modo negatiuo.in affirmatiuo ꝑmo ponit duas ꝓnes quarū vna est ꝙ nō sillogiçat ulis ꝓpositio.scdo ꝙ ꝑticularis sillogiçat ꝛ hec est.⌊ in ꝑticularibus aūt.⌋ scdo ostēdit eas ꝛ ꝑmo primā duplici rōne sic qꝛ ad ostēsionē ꝓpōnis p̄misse accipiēda est 2°.s.illa que est particularis ꝛ ideo ex illa nō sequit ulis : qꝛ oportet accipere cōuersam vnius p̄misse cuz ꝓne sed illa cōuersa est ꝑticularis quare si assumerek sic oio nō eēt sillogismus eo ꝙ ex particularibus nihil sequit ꝛ hec est.⌊ qm̄ aūt non est.⌋ scdo ostendit scdam cōclusionē cōcludens minorē ex ꝓne ꝛ ꝓuersa ma.sic si sillogiçatur ꝙ aliquod.c.sit.a per h ꝙ omne.b.est.a.ꝛ aliquod.c.est.b.cōuersa maiore ꝛ ꝓne sillogiçat mi.sic Omne.a.est.b.aliquod.c.est a.ergo aliquod.c.est.b.ꝛ hec est.⌊ particulare aūt.⌋ Cō sequēter determinat circularē sill'm circa modū necessarium ꝑticularē ꝛ ꝓcedit sic.primo dicit ꝙ nō est sillogiçare ꝓpositionē ulez ꝓpter cām prius dictā ꝓximo ꝛ h est ⌊ si aūt sit priuatio.⌋ scdo dicit ꝙ ꝑticularis sill's pōt sillogiçari si cōuertat ma.in affirmatiua eo modo ꝙ dictum est in sillogismis ulibus sic. Cui alicui nō inest.a.illi alicui inest.b.ꝛ est sill's talis. Cui alicui non inest.a. illi alicui inest.b.c.alicui non inest.b.a.ergo.c. alicui inest.b. quomō aūt fieri debeat principalis sillogismus patet: ꝛ hoc est⌊ ꝑticulare aūt.⌋ ¶ Dubitaret forte aliquis h.ꝑmo de circulari sillogismo in cōmuni.ꝛ primo videt ꝙ non sit possibilis apud artem qꝛ impossibile est apud artem idē esse prius ꝛ posterius seipo.sed si ꝓcludatur aliquid circulariter erit idez prius ꝛ posterius seipso ꝛ notius ꝛ ignotius quare non possibile apud artem circulo ostēdere.probatio mi.Id ꝙ est ostendens est prius ꝛ notius.ꝛ id ꝙ est ostensum est posterius ꝛ ignotius.sed in sillogismo circulari ponit idem ostendens ꝛ ostensum respectu sui ipsius quare si.a.erit.b.ꝛ.b.erit.a.ꝛ sic.a.prius ꝛ notius erit seipso h⁹ est processus circularis. Et dicendū ꝙ idem esse prius ꝛ posterius notius ꝛ ignotius seipso ꝑm rōnem eandem impossibile est:idem tm̄ sb diuersis rōnibus bn̄ pōt.ꝛ sic ostendens prius est qz ostēsa ꝛ ostensa posterio: est ꝑm rōnem hanc ꝛ h patebit cito post. ¶ Cōiter forte dubitabit aliquis utrum sit sillogismus nec ne.ꝛ videtur ꝙ non est cū sillogismus fit decursus ab uli ad ꝑticulare in circulari ostēsiōe a pari ipar qꝛ cum'uertant ibi oia. Et dicēdum ad h ꝙ sicut ꝓpositio cōstitui pōt ex cōuertibilibus.ꝛ tm̄ sb̄m est in rōne ꝑtis:ꝑtū in rōne superioris uel totius sic sillogismus ex oibus cōuertibilibus fieri pōt nihilominus tm̄ 2° est in rōne ꝑticularis:maior aūt in rōne ulis. ¶ Ad rōnez dicendū est ꝙ nō est necesse in sill'o procedi ꝑm rem ab uli ad ꝑticulare:sed ꝑm rem uel rōnem. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis que sit utilitas talis sillogismi ꝛ cuius artis sit instrumentum.videtur enim ꝙ careat utilitate sic ꝛ bono fine carebit.nam omnis sillogismus cōpetit ad usum sillogiçandi uel dialetici uel demonstratoris. sed circularis ad nullum istorum pertinet neqz sophice.quia sillogismus suus deficit in forma aut in materia aut in utroqz.circularis autem in sillogismo non est deficiens nec in materia ergo ad ipsuz non pertinet.qō autem non ad demonstratorem videtur per h ꝙ ostēdit in libro posteriorum ꝙ non est circulo demōstrare ꝛ sic ut videtur ad ipsum non pertinet.Itez in demonstratione non petitur principium ꝑm rem neqz ꝑm rationem sed in circulari sillogismo petitur idem ꝑm rem: quare non pertinet ad demonstratorem.probatio minoris inferius ostendetur ꝙ petitio principij est ꝑm rem:quādo ma.est eque dubia ꝓni ꝛ termini alterius propositionis conuertunt ꝛ dicitur ꝙ h.est quia ex conclusione ꝛ conuersa alterius premissarum contingit cōcludere reliquā sicut econuerso.sed illud contingit in sillogismo circulari sicut patet perse quare videtur ꝙ in sillogismo circulari fit peccatū ꝙ est petitio ꝑm rem ꝛ ita nō pertinebit ad demonstratorem. Qꝛ autem non pertineret ad dialeticum videtur quia ibi est petitio principij ꝙ est peccatuz in dialetica sic patet ꝙ ad dialeticū non pertinet. ¶ Ad oppositum sic causa immediata ꝛ effectus ipsius cuz ipsa conuertitur:sed demonstrator concludit effectuz per causam immediatam ꝛ econuerso per effectum immediatum causam immediatam sicut ostendit in posterioribus.ergo cum in tali processu fit ostensio circularis videtur ꝙ ostensio circularis ad demonstratorem ꝑtinet. Adhuc videtur ꝙ pertinet ad dialeticum quia dialeticus sillogiçat diffinitionem per diffinitum ꝛ econuerso ꝛ talis ostensio est circularis quare videtur ꝙ pertineat tam ad dialeticum qz ad demonstratorem ꝙ concedendum est. Sciendum tamen ꝙ primo ꝛ precipue ad demonstratorem pertinet ꝛ propter hoc hic determinatur de sillogismo particulari minus autem proprie pertinet ad dialeticum. ¶ Ad primum dicendum ꝙ Aqꝛ.in posterioribus non intendit simpliciter destruere demonstrationem circularem sed quidam posuerant ꝙ contingit omnia scire ꝛ oia ex se inuicem demōstrare ꝛ h per causam ꝛ eodem modo demonstrādi ꝛ h remouet Aqꝛ ibi ꝛ non intendit quin fiat circularis demonstratio ita ꝙ causa demonstret effectum ꝛ econuerso. sed non est idem modus demonstrādi.vna enim demonstratio est propterquid alia est quia. ¶ Ad secundum dicendum

UNIVERSITA DE

q̃ petitio principij ꝑm ueritatem est sicut infra determinatur quando qd̃ non est natum ostēdi perse ostendek perse. Si ergo in sillogismo circulari accipiatur propositio perse nota ⁊ que est perse nata ostendi que sibi fidez facit sicut vult Arz. ⁊ Boecius in multis locis q̃ ipa est propositio immediata ⁊ principium de ipsa non fiet petitio principij. ut si. a. natum sit perse ostendi ⁊ per ipsuz ostendatur propius effectus eius. s. b. ⁊ deinde per. b. ostendatur. a. ⁊ econuerso ⁊ ostendatur. a. per. a. h̄ nō facit petitionem principij cum. a. sit natum perse ostendi. Si autez accipiatur propositio mediata ⁊ non perse nota nec perse nata ostendi erit petitio ꝑm ueritatem: ut si a. nata sit ostendi per. a. ex ipsa. a. ostenditur. b. ⁊ ecōuerso. sequitur q̃. a. demonstret. a. ⁊ est petitio eius q̃ est in principio. Dicendum igitur q̃ petitio principij ꝑm ueritatem est quando petitur propositio non perse nata. patet ergo q̃ i sillogismo circulari quādoqz petit q̃ est in principio ꝑm ueritatem ⁊ est quando petitur propositio eque dubia conclusioni ⁊ termini inter se conuertūtur. h̄ autem non contingit quando petitur propositio perse nota. patet ergo q̃ in sillogismo circulari quandoqz petitur q̃ est in principio ꝑm ueritatem sic non pertinet ad demonstratorem. ¶ Ad tertium dicendū q̃ petitio eius q̃ dicitur in principio duplex est. s. ꝑm ueritatem ⁊ ꝑm opinionem. ꝑm ueritatem quando perse natum ostendi ostenditur perse. ꝑm opinionem quando petitur aliquid dubium uel aliquid q̃ probari deberet ꝑm opinionem eius cum quo disputatur q̃zuis non sit ita ꝑm ueritatem. primus modus peccandi consideratur a demonstratore tanq̃z fugiendus. scd̃m autem a dialetico. vnde q̃zuis in argumento petatur principium ꝑm ueritatē cōtingit tamen esse dialeticum bonuz. Si ergo per premissas ostendatur cōclusio ⁊ econuerso per cōclusionē premissa. dūmodo sub diuersis rationibus premissa sit notior cōne ⁊ 2° notior premissa apud illum tamen 2° disputatur uel ꝑm apud diuersos q̃zuis ꝑm ueritatem sit eque dubia utraqz ostensio bona est dialetico uel alterū nō erit dialetice sillogiçare diffinitionē per diffinituz ⁊ ecōuerso. ergo q̃ in sillogismo circlari peti pōt q̃ est in ꝓncipio ꝑm opinionē ⁊ hic nō pertinet ad dialeticū. uel potest non peti ⁊ sic pertinet ad ipsuz non tamen ꝑm q̃ pertinet ad ipsuz petitur id q̃ est in principio ꝑm ueritatem. ¶ Ad ultimuz patet 2° quia circularis sillogismus dialetico competit sed non est sic ex notioribus dialetico simpliciter sed ex notioribus ei q̃zuis ꝑm ueritatē eque ignota. ex hijs apparet q̃ sillogismus circularis utilitatē habet tam ad usum dialetici q̃z demonstratoris ⁊ q̃ diuersimode fit petitio principij apud dialeticuz ⁊ apud demonstratorem ⁊ q̃ sepe fit petitio ꝑm demonstratorem ubi non fit scd̃m dialeticum quia dialeticus cōmuniter ⁊ ꝑm opinionem considerat: demonstrator ꝑm ueritatē magis inspicit. ¶ Adhuc autez dubitaret forte aliquis que sit differentia sillogismi circularis hic determinati ad demonstrationem circularem quaz docet Arz. in secūdo posteriorū in capitulo de causis. Et dicendū q̃ hic determinatur ꝑm q̃ abstrahit a terminis causalib° ⁊ nō causalibus. ut patet ex iam dictis. Ibi vō ꝑm q̃ fit in terminis causalibus tm̄ ut nubes est causa pluuie ⁊ pluuia uaporis iteruz uapor causa pluuie ⁊ sic deinceps ꝑm circulum. ¶ Ulterius queritur de his que dicit in littera de diffinitione circularis sillogismi. videtur enim esse ostensio diminuta quia aliqua circularis ostensio fit per conuersam conclusionis ⁊ per alteram propositionē ad sillogiçandum conuersam alterius propositionis. diffinitio dicit tantūmodo q̃ accipit tm̄ conclusionem ⁊ cōuersam alterius propositionis ad sillogiçandum reliquam: nunc autem contingit sic ⁊ aliter quare sua diffinitio nō omni ostensioni circulari conuenit. ¶ Queritur etiam quare magis dicit ipsam fieri ex conuersa alterius ꝑmisse q̃z per conclusionem ⁊ alteram premissam uel per cōuersionem utriusqz. ¶ Ad primum dicendum q̃ in primo modo prime figure sunt due ostensiōes circulares. vna est que per principales premissas ostendit conclusionem ⁊ econuerso per conclusionem premissas ⁊ hec p culdubio sumit conclusionem cum conuersa alterius ꝑmissarum ꝑm q̃ significat diffinitio. Alia est que per cōuersas premissarum principalium concludit conuersaz principalis conclusionis: ⁊ econuerso per eius conuersam conuersas premissarum principaliuz. In hac aūt circulatiōe secūda ē tanq̃z ꝓnciptū silli q̃ ꝓcludit ꝓūsaz ꝓclonis ꝓncipalis ex ꝓūsis ꝑmissaz ꝓncipaliū: ⁊ h° conclusio cum conuersa vnius premissarum eius accipitur in sillogismo reflexo circulariter. est enim huic sillogismo conclusio conuersa principalis conclusionis ⁊ premissa conuersa principalis premisse ⁊ conuersa premisse eius est principalis premissa. Patet ergo q̃ sicut in prima circulatione sillogiçatur vna propositio ex cōclusione ⁊ cōuersa alterius propositionis sic ⁊ in circulatione secūda. ⁊ sic respiciendo ad vnāquanqz circularem ostensionez ꝑm se conuenit cuilibet diffinitio predicta. ⁊ q̃ dicit in diffinitione q̃ ex conclusione ⁊ conuersa vnius premisse sillogiçare reliquam non solum referenduz est ad ꝓncipalem sillogismum sed vniuersaliter ad omnē in quo fit circulatio. ¶ Ad secundum dicendum q̃ conclusio cum vna premissarum uel conuersa utriusqz facit dispositionem secunde figure aut tertie sicut patet intuenti. ſz tertia non concludit vniuersalem: secunda vō non concludit vniuersalem affirmatiuaz ⁊ ideo necesse est in sillogismo circulari ad ostendendaz vniuersalem affirmatiuaz precipue accipere premissas in dispositione prime figure. sic autem se habent conclusio ⁊ conuersa vnius ꝑmissarum ⁊ ideo magis dicit circularem ostensionez fieri ex conclusione ⁊ conuersa vnius premissarum uel ex utraqz conuersa. Ex iam dictis patet solutio eius q̃ solet queri: scilicet cuz talis sillogismus sit circularis an vnusquisqz sillogismorum factorum sit circularis: an scilicet omnes sillogismi insimul sint vnus circulus siue faciunt vnum circularem sillogismum. videtur q̃ neqz sic neqz sic quia non fit exitus ab aliquo eodem in ratione. Et dicendum q̃ h̄ uerum est q̃ sex sillogismi iuxta primum modum duos faciunt circulos ꝑm q̃ prius ostensuz est. ¶ Consequenter queritur de sillogismo circulari negatiuo. ⁊ primo queritur quare non cōtingit fieri sex combinatiōes sicut iuxta sillogismum affirmatiuum. sillogiçat enim ꝑmissas ⁊ cōclonē sed cōuersas eorum nō sillogiçat. Et dicendum quia non fit ibi nisi vna circulatio cuz tamen iuxta primum modum fierent due: ex conuersis enim premissarum non ostenditur conuersa conclusionis: nec ex conuersa conclusionis ⁊ minore ostenditur cōuersa maioris eo q̃ utrobiqz accipitur minore negatiua in prima figura: nec ex conuersa conclusionis ⁊ ma. sillogiçatur conuersa minoris quia utraqz negatiua est ex quibus non sillogiçatur. ¶ Sed queret aliquis quare non transponit illas negatiuas in affirmatiuis ⁊ sic doceat sillogiçare conuersas sicut non facit ad sillogiçādum principalem conclusionem. Dicendum q̃ trāspositio talis in illis conuersis frustra esset ⁊ non ad propositum: quod patet sic sit sillogismus principalis. Nullum b. est. a. omne. c. est. b. ergo nullum. c. est. a. si debeat ostēdi conuersa conclusionis. s. nullum. a. est. c. per conuersas premissaruz accipiatur conuersa mi. s. omne. b. est. c. ⁊ deinde conuersa minoris transponatur in affirmatiuā sic cui nulli inest. a. omni illi inest. b. ⁊ patet q̃ h̄ nihil ad propositum. ex hijs omne. b. est. c. cui nulli inest. a. illi oi iest. b. q̃ nunq̃z sillogiçatur q̃. c. nulli. a. ifit. similiter autem est ⁊ in alijs conuersis concludendis quidam tamē non prospicientes ueritatem interiorem concedunt q̃ conuerse predicte sillogiçari possint per transpositionez

negatiue in affirmatiuam sed hoc nihil est. ¶ Ulterius forte dubitaret aliquis de conuersione quam facit negatiue in affirmatiuam videtur enim nulla talis esse nisi in contingenti materia. Item si esset conuersio inter cõuersiones in primo deberet poni non autem posita fuit ibi ergo non est conuersio. Adhuc conuersa quã accipit videtur esse falsa quare videtur peccare in conuersione. si enim dicam nullus homo est asinus ⁊ cõuertam sic. Cui nulli inest asinus: illi omni inest homo hec est falsa: quia ligno nulli inest asinus nec tamen omni ligno inest homo. ¶ Ad primum dicendum ꝙ non est proprie cõuersio quã facit sed est translatio conuertendo maiorẽ affirmatiuam. vnde primo conuersa est maior ⁊ deinde trãsumenda est ꝶ. Nullum. a. est. b. conuertitur in hanc cui nulli inest. a. illi omni inest. b. ⁊ quia conuersio non est sed magis quedã ypoca translatio propõm ideo non numeratur in primo inter conuersiones. ¶ Ad secũdũ dicendum ꝙ sicut in affirmatiua propositione termini cõuertibiles sunt in negatiua debent termini inquantum possunt accedere ad conuertibilem ꝑm ꝙ sunt contradicentes in genere ⁊ immediate ita ꝙ necesse sit alterum inesse necessario: ut cum dicitur nullum inequale est eq̃le. sed si debeat talis intelligi de cõuertibilitate circa maiorem patet ꝙ affirmatiua in qua transmutatur uera fit cui nulli inest inequale illi omni inest equale. uel potest dici melius non coartando minorem ad terminos scilꝫ ꝙ per hoc ꝙ dicit cui itelligendum particulare aliquod a quo vniuersaliter remouetur. a. ⁊ cui insit. b. cũ illud oportet necessario esse. c. quia sicut dictum est in principio capituli fere non debet in circulari ostensione sumi terminus nouus extra prereptas. sic enim non erit circularis ostensio quare per hoc ipsum per virtutem ostẽsionis circularis oportet intelligere. c. ⁊ sic est propositio uera: scilicet alicui sicut. c. cui nulli inest. a. omni inest. b. ¶ Consequenter forte dubitabitur de sillogismo quẽ facit: scilꝫ cui nulli inest. a. illi omni inest. b. c. nulli inest. a. ergo. c. omni inest. b. videtur enim ꝙ non sit sillogismꝰ tum quia maior est particularis cum hoc ipsum cui supponat pro. c. tum quia minor est negatiua ⁊ in utroq; illorum peccatur contra sillogismũ prime figure. ¶ Etiã queritur in quo modo fiat ⁊ nõ est assignare ut videtur sed aliquis dicit ꝙ sillogismus fit in tertia figura ꝓpter quosdam ꝙ dicet Aꝶ. in fine huius capituli sed ꝶ nihil est. si enim esset contigeret conclusionem conuertere sicut maiorem quia contradicit hic Aꝶ. dicens ꝙ sillogiçatur ex conclusione ⁊ vna premissarum ad ꝶ in tertia figura non sillogiçatur vniuersalis sed per illum sillogismum sillogiçatur vniuersalis. Et dicendum ꝙ sillogismus ille fit in prima figura non tamen in aliquo modo quia non insunt per virtutẽ ꝙ est dici de omni ⁊ de nullo: sed per virtutem maioris propositionis in qua implicatur talis causa ut vno remoto ab alio eidem insit relquum. ⁊ habet illa maior quasi virtutem conditionalis. vnde totus sillogismus ypoco est inferẽs a positione antecedentis. Patet igitur solutio ad omnia obiecta fit enim sillogismus per primam figuram sed non per aliquem modum eius quia sillogismus ypothecꝰ non est nec procedit per dici de omni aut de nullo. maior etiam nõ est particularis respectu conclusionis sed magis ineque ei eo ꝙ ipsum cui pro. c. supponit ꝙ quid. c. in conclusione subicit nec est etiã inconueniens inferre per sillogismũ ypotheticũ a põne antecedentis ex miori negatiua: quia negatio non cadit super totuꝫ mediũ. immo quasi eiꝰ ps est nec etiam est inconueniens sic inferre affirmatiuam ex negatiua. ¶ Ulterius forte queritur de particularibꝰ ⁊ primo queritur quare in quarto modo non sillogiçatur maior nec conuersa maioris nec conuersa minoris aut conclusionis. nam nullum istorum ostendere docet. Et dicendum ꝙ maior non sillogiçatur propter causam quam ponit in littera. propter enim similem causam nõ sillogiçatur sua conuersa quia ex cõclusione que est pticularis ꝓuersa minoris que pticularis est nihil sillogiçatur conuersa etiam minoris aut conclusionis non sillogiçatur eo ꝙ accipitur maior particularis in prima figura. s. aut conuersa mi. aut conclusionis quaruꝫ utraq; pticularis est. sillogismus autem est quomodo circa modũ particularem negatiuum. Ex hijs ergo patet ꝙ non est completa circulatio in hijs modis sicut in vniuersalibus nec etiam in modo negatiuo vniuersali adeo completa sicut in affirmatiuo modo. In modo enꝫ affirmatiuo duo sunt circuli. in negatiuo vo vnus est circulus tñ in particularibus a minore circulus. ¶ Consequenter dubitabit aliquis de modo particulari negatiuo. videt enim non facere sillogismuꝫ quia ex particularibus sillogiçatur sic cui alicui non inest. a. illi alicui inest. b. c. alicui nõ inest. b. c. alicui non inest. a. ergo. c. alicui iest. b. adhuc cõuersa maiore quam sumit videtur falsa quia si dicam sic nullus homo est asinus ⁊ deinde conuertatur sic cui alicui non inest asinus illi alicui inest homo erit propositio falsa quia ligno alicui non inest asinus nec tamen ligno alicui inest homo. Dicendum ꝙ sillogismus cathecꝰ est qui procedit per virtutem eius ꝙ est dici de omni ⁊ de nullo. sed in dicto sillogismo maior propositio ypoca est virtualiter. vnde in maiori implita est tota virtus inferendi ⁊ insunt aperte antecedentis ⁊ sic patet primum. ¶ Si autem queratur quare aliter hic transumpta est ma. in affirmatiuam q̃z in sillogismis vniuersalibus q: ibi transumpta est in terminis sumptis vniuersaliter. hic autem in terminos sumptos particulariter. Dicendum ꝙ sillogismus talis ypoco est inferens ꝑm dispositionez preassignatam in maiori. vnde quia in vniuersalibus inferenda vniuersalis conclusio ⁊ in particularibus particularis debet in vniuersalibus transponi vniuersaliter. in particularibus debet sumi in terminis non vniuersaliter. ¶ Ad tertium dicenduꝫ ꝙ in affirmatiua transposita est cõuersa ma. ꝶ ipsum cui supponit pro. c. quia ex necessitate sillogismi circularis est ꝙ nullus terminus extra sumitur. si enim sumeretur nõ esset circularis ostẽsio sicut dicit in littera ⁊ ita illa propositio est intelligẽda sub hoc sensu cui alicui sicut. c. nõ iest. a. illi alicui iest. b sed. c. alicui nõ iest. a. q̃. c. alicui iest. b. ¶ Querit ultimo quomõ iste sillogismus qui fit iuxta pm modũ: ⁊ ille qui fit iuxta quintũ moduꝫ possit reduci in sillogismum simplicẽ ⁊ cathegoricuꝫ. Et dicit ꝙ ille modus qui fit iuxta modum reducitur sic. Omne. c. non ens. a. est. b. omne c. est. c. nõ ens. a. ergo omne. c. est. b. qui fit iuxta ultimũ modum sic. Omne. c. non ens. a. est. b. quoddam. c. nõ ens. a. est. c. ergo quoddam. c. est. b. quia cum conclusio affirmatiua sit oportet tam conuersam maioris q̃z cõclusionem transponere in affirmatiuam quia utraq; est affirmatiua ⁊ oportet maiorem simul esse vniuersalem ꝓpter formam prime figure.

i In secunda autem figura affirmatiuaꝫ quidẽ non est ostendere hoc modo: priuatiuam autem est: ergo predicatiua quidez nõ ostendit: eo ꝙ non utreq; ꝓpõnes sint affirmatiue: naꝫ cõclusio ꝑuatiua est: ꝑdicatiua aũt ex utriseq; oñ debatur affirmatiuis: priuatiua vo sic oñditur. Insit enim. a. omni. b. nulli aũt. c. cõclusio: qm̃. b. nulli. c. Si ergo sumatur. b. omni. a. inesse: ⁊ nulli. c. necesse est. a. nulli c. inesse: fit enꝫ secũda figura ⁊ mediũ. b. si autem. a. b. priuatiua sit: altera vo pre-

dicare prima erit figura: nam.c. quidem omni.a.b.autem nulli.c.quare.b.nulli.a. ergo neqz.a.b. ergo per conclusionem ⁊ vnā ꝓpositionē nō fit sillogismus: assumpta aūt altera erit.

¶ Hic docet quomō fit circularis sill'o in scēda figura. ⁊ p° ponit duas ꝓnes hic oñsas. s. q affirmatiua ꝓpō nō sillogiçaf in scēda figura circulariter ⁊ q negatia sill'ari pōt ⁊ hec est. [in scēda aūt.] scēdo eas oñdit ⁊ pmo primaz dicens q in oñsione circulari debet accipi 2° pro premissa sed 2° h similr negatiua: sed affirmatiua ꝓpō sillogiçari nō pōt nisi ex duab° affirmatiuis ⁊ ideo nō pōt hic circulo oñdi affirmatiua ꝓpō ⁊ h est. [ḡ pdicatiua ⁊c.] scēdo oñdit secūdam ⁊ h pmo in ulibus sillis. scēdo in pticularibus cū dicit. [si aūt nō ulēs.] In ulibus pmo docet sillogiçare ꝓpōnem negatiuā in scēdo scēde ex ꝓne ⁊ conuersa maioris ut si fit sill's pncipalis omne.b.est.a.nullū c.est.a.ergo nullū.c.est.b.minor assumpta ꝓne cuz cōuersa maioris sic.oē.a.est.b.nullū.c.est.b.ergo nullū.c. est.a.⁊ fit sill's in eodem mō ⁊ h est. [priuatiua sic ostendit.] scēdo docet sillare negatiuā primi modi ut si fit sill's principalis nullū.b.est.a.omne.c.est.a.ergo nullū.c.est b.ex cōuersa minoris ⁊ ꝓne sillatur per pmā figurā cōuersa maioris sic nulluz.c.est.b.omne.a.est.c.ergo nullum.a.est.b.ex hac sequitur ma.per conuersionem: sed non contingit sillogismus ad maiorem: ⁊ ideo concludit q non fit hic circulus tñ ex conlusione ⁊ cōuersa minoris sed ex hijs conuersa maio.⁊ hec est. [Si autem a.b.]

¶ Si autez non vniuersalis sit sillogismus que in toto quidē est propositio nō ostenditur propter eandē causam quā prius diximus. Que aūt in parte ostenditur: quādo vniuersalis est predicatiua. insit enim a.omni.b.c.aūt non omni: cōcl'o.b.c. si ergo sumatur.b.omni.a.c.aūt non omni.a alicui.c.nō inesse: mediuz.b. Si aūt est vniuersalis ⁊ priuatiua non ostenditur.a.c.ꝓpositio ꝓuersa.a.b.accidit enim aut utrasqz: aut alterā propositionē fieri negatiuā. Quare non erit sillogismus sed similiter ostendetur quēadmodū in vniuersalib°: si sumatur cui.b.alicui non inest hec alicui.a.inesse.

¶ Loñter docet quō fit in sillis pticularib° ⁊ p° in 4° mō dicēs q ulis nō sillaf circulo sicut nec ulis in pticularib° pme figure sed pticularis sillatur ut sit pncipalis sill's. oē b.est.a.aliqd.c.non est.a.ergo aliqd.c.nō est.b.ex ꝓne tñ ꝓuersa maioris sillaf minor in eodē mō sic. Oē.a.est.b. aliqd.c.non est.b.ergo aliqd.c.nō est.a.⁊ h est. [si autē nō ulis.] scēdo docet quō oñdit in 3° mō dicēs q non sillogiçaf minor circulariter ex ꝓuersa maioris ⁊ ꝓne. ibi enim accipit aut utraqz ꝓpō aut altera negatiua tam 2° qz ꝓuersa maioris negatiua est cum tñ minor que cōcludēda est sit affirmatiua ⁊ addit q ꝓtingit minorem sillare sicut determinatū est in pma figura si transponaf ma. in affirmatiuā sicut cui alicui nō inest.b.illi alicui nō inest.a.c.alicui nō inest.b.ergo.c.alicui inest.a.⁊ h est. [si aūt ē ulis.] ¶ Dubitaret forte aliqs h de h q pmo dicit hic affirmatiuā ꝓpōnez nō posse sillari circulo. ⁊ in fine partis docet sillare affirmatiuā tertij modi. sic enim videtur dicere repugnātia. adhuc vi causā quā assignat falsā esse. dicit enim Aſt. q nō sillatur hic affirmatiua qr 2° negatiua est quare opz accipe pmissam ad sillogiçandū affirmatiuā h nō sillatur nisi ex utraqz affirmatiua. sed cōtra eadem rōne nō sillatur affirmatiua in modis negatiuis pme figure qd est mātfeste falsuz. Adhuc videt falsum eē q dicit qr in pmo mō sillatur ulis affirmatiua ex maiori negatiua transposita in affirmatiuā ⁊ ꝓnē. Cui nulli inest.b.illi oi inest.a.c.nulli inest.b.ergo.c.oi inest a.sill'r in scēdo mō sillatur affirmatiua ex cōuersa ꝓnis ⁊ maiore trāsposita sic Cui nulli inest.c.illi oi inest.a.b.nulli inest.c.ergo.b.nulli inest.c.a.⁊ ita videt q sillaf affirmatiua sicut negatiua pm circulū. ¶ Et dicēdum ad primum q nō dicit repugnātia qr nō fit circularis ostensio nisi ubi accipit 2° ꝓuersa vnius pmissarū sicut patet per diffinitionē eius datā prius. sic aūt nō sillatur affirmatia pm circulū ⁊ h dicit in pncipio huius ptis. si enim assumeret ꝓuersa pmisse negatiue trāsposita in affirmatiuā cum ꝓne ad sillanduz ꝓpōnem affirmatiuā illa esset penitus imptinēs ad hoc faciēduz sicut patet ꝓsiderāti. In tertio aūt modo sillatur affirmatiua nō ex ꝓne ⁊ cōuersa maioris transposita in affirmatiuas sed ex ipsa maioris fit transposita. sed sic sillare nō est circulo ostendere sicut patet per diffinitionē circularis oñsionis. Per hoc etiam patet ꝓ° ad ultimuz qr lz sillatur affirmatiua sillorum ulium nō tñ per circuluz eo q non sumit ibi 2° cū cōuersa vnius pmissarū ad sillanduz eam qr sic sumeretur illa ꝓuersa transposita in affirmatiuā ⁊ nō esset ad ꝓpositum sumaf ꝓpositio transposita cum ꝓne uel ꝓuersa ꝓnis. ¶ Ad tertium dz q aliud est de negatiuis pme figure ⁊ de negatiuis scēde. In pma enim figura ex cōclusione ⁊ ꝓuersa pmisse sill'ent reliqua pmissa sed in secūda non sunt ad ꝓpositum 2° ⁊ cōuersa negatiue ⁊ hoc respicit Aſt. quādo dicit q ex ꝓne negatiua non sillogiçatur affirmatiua. hec igitur causa quia hic non sillogiçatur affirmatiua est quia non fit circularis ostensio nisi cum conclusione ⁊ altera propositione conuersa: sed ex conclusione ⁊ conuersa alterius non fit hic sillogismus ad propositū. similis solutio est ⁊ oppositio circa causam illam quam assignat in tertio modo quare non sillogiçatur pticularis affirmatiua. ¶ Consequēter forte queret quare negatiua propositio secundi modi sillogiçatur circulariter per figurā eandem ⁊ nō sic negatiua primi modi sed per figuram primam. Et sciendu q h est quia ex conclusione ⁊ conuersa maiori secunde figure similr disponitur secunda sicut patet ituenti. ex conuersa autem secunde similiter figura prima disponitur: quia igitur in secundo modo ostenditur negatiua propositio ex cōclusione ⁊ conuersa maio. ubi fit ita circulus per secundam figuram: ⁊ quia in primo modo ostenditur negatiua ex conclusione ⁊ conuersa minoris ideo fit ibi circulatio per primam figuraz. ¶ De tertio autē modo opponi posset de transpositione negatiue in affirmatiuam sicut opponitur de quarto prime ⁊ eodem modo soluitur ⁊ pertrāseundum est.

¶ In tertia autem figura. Quando utreqz quidem propositiones vniuersaliter sumuntur non cōtingit ostendere per ad inuicem: nam vniuersalis quidez ostenditur per vniuersalia: que autem in hac conclusio est semper est particularis. Quare manifestum quoniā omnino non contingit ostendere per hanc figurā vniuersalem propositionē. Si autez hec qdē vniuersalis sit: illa autez particularis: qñqz quidem erit quādo aūt non erit:

qñ utreqꝫ affirmatiue ſumunt:⁊ ulʼe ſit ad minorẽ extremitatẽ erit:qñ aũt ad alteraꝫ nõ erit. Inſit enim.a.oi.c.b.aũt alicui conclusio aũt.a.b.Si ergo ſumat.c.oi.a.ineẽ b.aũt alicui.a.c.qdem oſtẽſa eſt alicui.b.in eẽ.b.aũt alicui.c.nõ eſt oſtẽſa ꝗuis ſi neceſſe eſt.ſi.c.alicui.b.⁊.b.alicui.c.ineẽ: ſed nõ idẽ eſt hoc huic:⁊ illud illi ineẽ:ſed aſſumẽdũ ſi hoc alicui illi:⁊ alterũ alicui huic: hoc aũt ſumpto nõ iã fit ex ꝓcʼone:⁊ altera ꝓpõne ſillʼs.Si aũt.b.oi.c.a.autẽ alicui c.erit oſtẽdere.a.c.qñ ſumit.c.qdeꝫ omni b.ineſſe.a.a.aũt.b.nã ſi.c.oi.b.a.aũt alicui b.neceſſe eſt.a.alicui.c.ineẽ:medium.b.

¶ Hic docet quomõ fit circularis ſillʼs in tertia figura.⁊ ꝑmo oſtẽdit ꝙ in ulibus ſillʼs huius figure nõ oſtẽdit aliqua ꝓpõm circulariter eo ꝙ ꝓpõnes ulʼes nõ ſunt ⁊ vniuerſalis nõ cõcludit niſi ex ulibus.2° aũt que aſſumenda eſt pro ꝑmiſſa eſt ꝑticularis ⁊ h eſt.⌊ In tertia autẽ figura.⌋ 2° oſtẽdit quõ fit in ꝑticularib° ſic ꝓcedẽs.ꝑ° dicit ꝙ altera ꝓpõ eſt ulis ⁊ altera ꝑticularis. qñqꝫ enim oſtẽdit ꝑm circulũ ꝓpõ ꝑticularis qñqꝫ nõ.qñ enim mi. eſt ulis oſtẽdit.qñ aũt ma.eſt ulis nõ oſtẽdit ⁊ hoc dicit q: nõ fit ibi circulus completus in ſe ad oſtẽdẽdum particularẽ ꝓpõnem niſi aliquo mõ trãſumpto ſicut patebit ſtatim ⁊ hec eſt.⌊ Si aũt h quidẽ ⁊c.⌋ Secõ hoc manifeſtat ⁊ ꝑmo oſtẽdit ꝙ nõ fit cõpletus circulus ad oſtendendũ ꝑticularẽ ꝓpõnem iuxta quartũ modũ.fit enim ꝑncipalis ſillus. Omne.c.eſt.a.aliqd.c.eſt.b.ergo aliqd b.eſt.a.ex ꝓne ⁊ cõuerſa ma.fillʼat per ꝑmam figuram cõuerſa mi.ſed nõ minor ſic. Omne.a.eſt.c.aliqd.b.eſt a.ergo aliqd.b.eſt.c.ex hac aũt per cõuerſionez minoris ſeqtur aliqd.c.eſt.b.ſed ſillʼs ſic factus nõ attingit ad hoc ⁊ ideo nõ eſt cõpletus circulus per ſillʼm ⁊ h eſt.⌊ Inſit enim.a.omni.⌋ Secõ manifeſtat ꝙ circulo oſtẽdi põt ꝓpoſitio particularis in tertio mõ ubi minor eſt ꝑticularis aliqd.c.eſt.a.omne.c.eſt.b.ergo.b.eſt.a.ex cõuerſa minoris ⁊ ꝓne ſillʼat ma.in quarto mõ ſic. Aliqd.b.eſt.a. oẽ.b.eſt.c.ergo aliqd.c.eſt.a.⁊ h eſt.⌊ Si aũt a.b oi.c.⌋

¶ Et cũ fiũt hec qdẽ ꝑdicatiua illa ꝯo ꝑuatiua:ulis aũt ꝑdicatiua oſtẽdet altera. Inſit eni.b.omni.c.a.aũt alicui nõ inſit: ꝓcluſio qñ.a.alicui.b.nõ ineſt.Si ergo ſumat c.oi.b.ineẽ ierat aũt ⁊.a.nõ omni.b.neceſſe eſt.a.alicui.c.nõ ieẽ mediũ.b.Cũ autẽ ꝑuatiua fit ulis non oſtẽdit altera niſi ſint in ꝓoribus.Si ſumat cui hoc alicui nõ ineſt: alterũ alicui ineſt:ut ſi.a.qdẽ nulli.c.b.aũt alicui ꝓcluſio quoniam.a.alicui.b.nõ ieſt. Si ꝗ ſumat cui alicui.a.non ineſt.c.alicui ineſſe neceſſe eſt.c.alicui.b.ineſſe alicui autem non eſt conuertẽtem vniuerſalem ꝓpoſitionem oſtẽdere alteram:nullo enim modo erit ſillogiſmus.

¶ Conter oſtẽdit quomõ circulo oſtẽdit ꝑticularis in modis negatiuis ⁊ ꝑmo in quto mõ fit ſic ꝑncipalis ſillʼs aliqd.c.nõ eſt.a.omne.c.eſt.b.ergo aliqd.b.nõ ẽ.a.ex ꝓne ⁊ cõuerſa mi.ſillogiçat ma.in eodem.ſic aliqd.b.nõ eſt.a.omne.b.eſt.c.ergo aliqd.c.nõ eſt.a.⁊ h eſt.⌊ ⁊ cuꝫ fiunt hec quidem.⌋ 2° dicit ꝙ in eodẽ modo particularis ſillogiçari non põt niſi ꝑus fiat trãſpõ negatiue in affirmatiuã.ſic enim fit ſillʼs ꝑncipalis. Nullus.c.eſt.a.aliqd.c.eſt.b.ergo aliqd.b.non eſt.a.ex conuerſa maioris trãſpoſita in affirmatiuã ⁊ ꝓne ſillogiçat ꝓuerſa minoris ſed non attigit ſillʼs ad minorem ſic. Cui alicui nõ ineſt.a.illi alicui ineſt.c.ſed.b.alicui nõ ineſt.a.ergo.b.alicui non ineſt.c. Ex qua ſequit per cõuerſionez aliqd.b. c.eſſe.b.qd erat mnor ⁊ ita nõ eſt ſillʼs cõpletus circularis ⁊ h eſt.⌊ Cum autẽ ꝑuatiua ulis.⌋ ¶ Dubitabit hic forte de eo qd dicit in ulibus modis non poſſe oſtendi circulariter.hoc enim videt falſum tum q: ex ꝓuertibilibus cõtingit ſillʼare ꝓnem ulʼem in tertia figura.tuꝫ q: ꝓpter ꝓuertibilitatem terminoꝝ põt 2° que eſt particularis trãſponi in ulʼem ex qua ⁊ ꝓuerſa cum altera ꝑmiſſarum ſeqtur reliqua ꝑmiſſarũ ⁊ dicit ꝙ particularis nõ põt nec debet ꝓuerti in ulʼem:cuius oppoſitum videt eadem rõne qua cõuertit ulis affirmatiua in terminis ſimpliciter ꝓpter terminoꝝ cõuertibilitatem põt ꝑticularis ꝓuerti in ulʼem. Dicẽdũ adhuc ꝙ lz termini ulis ꝓpõnis ꝓũtibiles ſint nõ tñ ꝑticulares ⁊ ideo poterit uti tali trãſpõne ꝑticularis in ulʼem.Põt dici forte melius ꝙ ſillʼus circularis formam ſillʼi nõ ſeruat.vñ cum de forma ſillʼi ſit ꝙ ulis non ꝓcludit niſi ex ulibus.⁊ de forma ſillʼi tertie figure ſit ꝙ poſſit in ꝓnem ꝑticularẽ nõ debet ſillʼs circularis alteram ꝓcludere ulʼem ex altera ꝑticulari nec in tertia figura ulʼem.nihil enim ſupponi debet in ſillʼo circulari oppoſitũ forme ſillogiſtice:ſupponi tñ põt aliquid qd eſt extra formã ſillʼi.⁊ talis eſt ꝓuerſio ſimplex ulis affirmatiue ⁊ ita ꝗuis termini cõuertant non tñ debet cõcludere ulʼez in tertia figura.Sed tũc dicet ꝙ põt ſupponere ꝓuerſionẽ ꝑticularis in affirmatiuã ſicut ſupponit ꝓuerſionẽ ſimplʼr.Dicẽdũ ꝙ ad hoc ꝙ fiat ſuppõ alicui° ꝓuerſionis opz ꝙ tñ dicat per ꝑmã ꝗz per tertiã.ulʼam plius.h aũt in omni ꝓuerſione ſeruãdũ ut tñ ponat per ꝓuertibilitatẽ ꝗz per ꝓuerſam.uel amplius ſic aũt eſt in ulʼi affirmatiua ꝓuerſa ſimplʼr tãtũ enim põt ꝓuertẽs quãtũ põt cõuerſa.ſed ſic non eẽt ſi trãſponent ꝑticularis in ulʼem.plus enim ponit per ulʼem ꝗz per ꝑticularẽ ⁊ ideo ꝗuis utraqꝫ iſtarũ trãſponat extra formã ſillʼi ſic tñ alterã licet ſupponere.ſ.trãſpõnez ulis in ulʼem affirmatiuã per cõuerſionẽ.alterã aũt nõ licet ſupponere.ſ.trãſpõnẽ ꝑticularis in ulʼem.Sed opponit ꝙ rõne hac nõ debeat ab Aſꝫ.ſupponere illã trãſpõnez que eſt negatiue in affirmatiuã q: plus ponit per tertiã ꝗz per ꝑmã.Et dicẽdum ꝙ nõ plus ponit per ſecdam ꝗz per ꝑmã.lz enim uere de ſe ſimplʼr ꝓſtãtiã terminoꝝ nõ regrat:tñ ꝓut eſt in ſillʼo circulari regrit quãdã ꝓſtãtiã terminoꝝ.coicat eniz cũ affirmatiua ꝓpõne cuius termini hñt ꝓſtãtiã in altero termino.vñ idẽ debet per iſtũ Nullũ.a.eſt.b.⁊ p iſtã Cui nulli ieſt.a.oi.b.ꝑm ꝙ in circulo accipit.Alio autẽ mõ dicit per vnã ⁊ per aliã.De alijs autẽ poſſet opponi ſed ſatis patẽt per ea que dicta ſunt circa ꝑmã figuraz ⁊ per ea que dicta ſunt in expõne textus.

m Anifeſtum igitur quoniam in ꝑmaquidem figura per ſe inuicem oſtẽſio ⁊ per tertiam ⁊ per primam fit figuram.nam cum predicatiua quidez eſt concluſio per primam: cum autem priuatiua per tertiam:ſumit enim cum hoc nulli alteruz omni ineſſe. In media autem figura cum vniuerſalis eſt ſillogiſmus:⁊ p ipſam figuram ⁊ per primam: cum autez particularis ⁊ per ipſam ⁊ poſtremaz. In

tertia vo per ipsam omnes. Manifestum ⁊ quoniam ⁊ in tertia ⁊ in media qui non per ipsos ostenduntur sillogismi: aut non sunt ꝑm eam que circuli est ostensionem: aut imperfecti.

¶ Postq̃ determinauit quomodo fit ostensio circularis per omnes figuras. hic concludit quedam correlaria ex determinatis manifesta ⁊ diuiditur in duas. In prima concludit quoddam sigillatim figuras respi[r]. in secūdo cum dicit. ⌊ manifestum ⁊ quoniam. ⌋ concludit quoddam pertinens simul ad secundam ⁊ tertiaz figuram. in prima sic procedit. primo concludit quoddam pertinēs ad figuram primam dicens. q̃ 2° circularis in prima figura aut fit per primam figuram aut per tertiā. In modis autem affirmatiuis fit per primam figuram. Itez in modis negatiuis ad concludendum propositionem negatiuam fit per primam. ad concludendum autem affirmatiuam propositionem in modis negatiuis fit circularis sillogismus per tertiam figuram: ⁊ h̃ est. ⌊ Manifestum est igitur. ⌋ secundo concludit q̃ pertinens ad secundam figuram dicens q̃ in modis vniuersalibus secunde figure: aliquando fit per primam: aliquando per secundam: aliquando per tertiam q̃d̃ sic intelligendum est. per primam figuram fit ostensio ad concludenduz, ꝑ positionem negatiuam in primo modo. per secūdam ad concludendum negatiuam propositionem iuxta secundum modum. per tertiam ad concludendum affirmatiuam propositionem iuxta utrūq̃ modum. In modis autem secunde figure particularibus fit per secundam aut per tertiam figuram. per secūdam ad concludendū particularem propositionem quarti modi. per tertiaz ad cōcludendum particularem propositionem tertij modi: ⁊ h̃ est. ⌊ In media autem figura. ⌋ Consequenter autem concludit quoddam ptinens ad tertiā figuram. s. q̃ quādo fit circulatio in secūda ⁊ in tertia figura ⁊ non per figuram eandem aut non erit tunc ostensio circularis: aut si sic illa erit imperfecta illa circulatio ⁊ h̃ est. ⌊ Manifestuz ⁊c̄. ⌋ ¶ Dubitabit de hoc q̃d̃ dicit sillogismū circularem in secūda primo ad concludendum vniuersalem propositionem esse per tertiam figuram. hoc enim videtur falsum eo q̃ ibi concludit vniuersalis que non potest concludi in tertia figura. Dicendum q̃ non ostēdit Ar. cum conclusio illa cōcludit ⁊ in tertia figura sed q̃ ostensio eius 2ōnis fit per virtutem tertie ostendit enim quasi ypo[cc] per virtutem dispositionis implicite in maiori propositione in qua quidem fit dispositio tertie figure: q: cū dicit Cui nulli inest. a. illi omni inest. b. significat in hac ꝑpositione dispositio tertie figure ⁊ virtute illius dispositionis fit ostensio quasi a positione antecedētis ⁊ h̃ est q̃ hic subiūgit in littera pro causa dicti sumit h̃ ⌊ cui nulli alterum omni inesse. ⌋ Similis autem est oppositio de omnibus prehabitis dispositionib° ubi fit trāslatiōe negatiue i affirmatiuā. ¶ Sed dubitak de eo q̃d̃ ibi dicit oēs circulationes factas in tertia figura fieri per eādem figuram. hoc enim apparet factum per quartuz moduz ubi concludit propositio circulariter per p̃mam figuram. Et dicendum q̃ ille sillogismus simpliciter circularis non est sed incomplete concludit enim conuersam propositionis quam concludere debet. Intētio autem Ar. est q̃ ostensiones circulares complete etiaz fiunt in tertia per eandem figuram: talem ostēsionem uocat circularem. ¶ Deinde forte dubitabit que sunt ostēsiones in secunda ⁊ in tertia figura non concludentes in figura ꝑpria que circulares non sunt: ⁊ que sunt ille que circulares sunt sed incomplete. Et dicēdum q̃ ille que non fiunt ꝑm dispositionem ostensiuā circularis ex 2ōne ⁊ conuersa vnius premissarum non sunt circulares. q: non contingit eis dist° circularis. hi° enim sunt omnes ostensiones secūde figure concludentes propositiones affirmatiuas ut breuiter patet ex p̃dictis ⁊ sunt omnes per tertiam figuram ꝑm q̃ nuper dictum est. ille autem ostensiones que ex 2ōne ⁊ conuersa vnius premissaruz possunt solū in cōuersam propositionis ostendere ⁊ non in ipsam propositionem ostēdendam nisi per cōuersionem circulares sunt aliquo modo sed incomplete q: non de se attingunt in redeundo ad idem a quo fiebat exitus. hi° autem ostensiones facte in quarto modo ⁊ sexto tertie ⁊ in primo secūde ad concludendum negatiuam ⁊ sic patet intentio per ultimum conclusum.

c Ꝑuertere autem est transponentem conclusionem facere sillogismum: quoniam uel primū medio non inerit: uel hoc postremo: necesse enim conclusione conuersa ⁊ altera manēte ꝑ positione interimi reliquam: nam si erit ⁊ conclusio erit: differt autem opposite aut contrarie conuertere conclusionem: non enim fit idē sillogismus utroq̃ modo cōuersa. palam autem hoc erit per cōsequētia. Dico autem opponi ꝓtrarie omni nulli: alicui ⁊ non alicui inesse. ⁊ opposite quidem omni inesse non omni inesse: ⁊ alicui ⁊ nulli.

¶ Postq̃ determinauit potestatem sillogismi quantum ad 2ōnem in seipsa. hic intendit de eius potestate quantum ad oppositum 2ōnis ⁊ diuidit in duas. in prima determinat de potestate eius quantum ad oppositum 2ōnis sillo[cc]. secūdo cuz dicit. ⌊ Per impossibile autem sillogismus. ⌋ de potestate eius quantum ad oppositū 2ōnis nō sillo[cc]. In prima parte determinat de sillogismo conuersiuo in quo supponēdo sillogismum perfectū ex opposito 2ōnis ⁊ vna premissarum in terminis sillogiçatur ⁊ diuidit in duas. in p̃ma manifestat quid fit conuersiue sillogiçare ex quo patet diffinitio sillogismi conuersiui. in secūda cum dicit. ⌊ Sit enim ostēsum. ⌋ determinat quomodo fit sillo conuersiuus. In p̃ma sic ꝓcedit. primo describit 2ūsiue sillare dicēs q̃ h̃ est ex opposito 2ōnis ⁊ altera p̃missarum reliquā interimere ⁊ h̃ est. ⌊ Cōuertere aūt. ⌋ 2° descriptionez declarat ⁊ p° q̃si uerificat eam dicens q̃ ex opposito 2ōnis cum altera p̃missaruz segtur oppositum alterius premisse: q: ex vna premissa ordinata cum alia sequit 2° ⁊ est virtus huius maxime ab illa maxima destructo cōsequēte destruit antecedēs ⁊ hec est. ⌊ Non enim. ⌋ Secūdo ne putek q̃ simsir eodem modo accipiēdum sit oppositum 2ōnis dicit q̃ nō multū enim differunt accipere cōtrarium eius ⁊ contradictoriam accipere: non enim ubiq̃ fit sillogismus interimēdum premissas quocūq̃ accipiēdo opposito q̃ manifestabit in sequētibus ⁊ gratia huius oppositiones distinguit dicens oppositas esse affirmatiuam ⁊ negatiuā ⁊ vniuersalem ⁊ particularem ⁊ fiūt oppositum per contradictionem in qua p̃mo ⁊ maxime inuenit oppositio Cōtrarias autem dicit vniuersalem affirmatiuam ⁊ negatiuam uel particularem affirmatiuam uel particularē affirmationem ⁊ negationem vnde extēdit h̃ nomen cōtrarietatis ad uere contraria ⁊ subcōtraria ⁊ h̃ est. ⌊ Differunt autem oppositum. ⌋

¶ Sit enim ostensum. a. de. c. per medium b. Si igitur. a. sumatur nulli. c. inesse omni autem. b. nulli. c. inerit. b. Et si. a. quidem

nulli.c.b.autem omni.c.a.non omni.b.⁊ non omnino nulli:non enim ostendebatur vniuersale per postremam.Omnino autem eam que est ad maiorem extremitatem propositionē non est destruere vniuersale per conuersionem.Semper enīz interimit per tertiam figuram:necesse est enim ad postremam extremitatem utrasq; sumere propositiones:⁊ si priuatiuus sit sillogismus similiter.Si enim ostensuz sit.a.nulli.c.inesse per.b.medium:ergo si sumatur.a.omni.c.inesse nulli autē.b.nulli.c.inerit.b.⁊ si.a.⁊.b.omni.c.a.alicui.b.ꝫ nulli inerat.

¶ Consequēter determinat quomodo fiat sillogismus cōuersiuus ⁊ diuidit in duas.In ꝑma ostendit intentū per omnes figuras.In secūda cum dicit.⌊Manifestum ergo ex hijs.⌋quedaz correlaria ex predictis manifesta cōcludit.ꝑma in tres ꝑm tres figuras.In ꝑma earum docet sillogiçare in prima figura ⁊ in modis vniuersalib⁹ secūdo in particularibus cum dicit.⌊In particularibus autem sillogismis.⌋Adhuc vniuersalibus primo supponendo contrariam ꝓnis.secūdo contradictoriam cum dicit.⌊Si autem opposite.⌋Adhuc supponendo cōtrariam ꝑmo docet sillogiçare conuersiue iuxta primū modum.secūdo iuxta secūdum.Iuxta ꝑmum sic fit sillogismus principalis factus.omne.b.est.a.⁊ omne.c.est.b.ergo omne.c.est.a.accepta ergo contraria ꝓnis cum maiore sillogiçat per secūdam figuram contraria minoris sic.Omne.b.est.a.nullum.c.est.a.ergo nullum.c.est.b.Iterum accepta contraria ꝓnis cum minore potest sillogiçari per tertiam.contraria maioris sic.nullum.c.est a.omne.b.est.c.ergo aliq̄d.b.non est.a.⁊ ꝫ est.⌊Sit enī ostēsum.⌋Iuxta secūdum modum sillogiçat cōuersiue ut si perfecto illo sillogismo nulluz.b.est.a.omne.c.est.b ergo nullum.c.est.a.accipiat contraria conuersi cuz maiore ad sillogiçandum cōtraria minoris per secūdam figuram sic nullum.b.est.a.omne.c.est.a.ergo nullum.c.est.b.uel accipiat eadem cum minore ad sillogiçanduz per tertiam figuram contradictoriam maioris sic.omne c.est.a.omne.c.est.b.ergo aliq̄d.b.est.a.⁊ hec est.⌊Et si in priuatiuis.⌋Nota igit ꝙ non interimit ꝫ maior propositio nisi per contradictoriam suam de quo solet queri causa sed frustra.q: Arꝫ.exprimit tamen in littera ma. enim vniuersalis est ⁊ interimit silr per tertiam figuraz in qua nunq̄z concludit nisi particularis ⁊ ideo nō concludit in ꝓuersiuo cōtraria maioris sed contradictoria.

¶ Si autem opposite conuertatur conclusio sillogismi oppositi ⁊ non vniuersales erunt:fit enim altera propositio particularis:quare ⁊ cōclusio erit particularis.Sit enim predicatiuus sillogismus:⁊ conuertatur sic:ergo si.a.non omni.c.b.autē omni.b.non omni.c.⁊ si.a.quidem non omni.c.b.autem omni.c.a.non omni.b.Similiter autē ⁊ si priuatiuus sit sillogismus nam si.a.alicui.c.inest.b.autem nulli.b.alicui.c.non inerit non simpliciter nulli ⁊ si a.quidem alicui.c.b.autem omni.quemadmodum in principio sumptuz est.a.alicui.b.inerit.

¶ Consequenter docet conuersiue sillare supponēdo cōtradictoriam conclusionis in modis vniuersalibus.⁊ ꝑmo in primo modo.secūdo in secūdo.In primo sic accepta contradictione cum maiore sillogiçat cōtradictoria minoris per secūdam figuram sic.omne.b.est.a.aliq̄d.c non est.a.ergo aliq̄d.c.non est.b.Adhuc eadez accepta cum minore sillogiçat contradictoria maioris per tertiam figuram sic.aliquod.c.non est.a.omne.c.est.b.ergo aliquod.b.non est.a.⁊ ꝫ est.⌊Si autem opposite cōuertant.⌋Deinde docet idem in secūdo mō accepta enim contradictoria ꝓnis cum maiore sillogiçat cōtradictoria minoris per secūdam figuram sic.Nulluz.b.est.a.aliquod.c.est.a.ergo aliq̄d.c.non est.b.Adhuc eadem accepta cum minore sillogiçat cōtradictio maioris per tertiam figuram sic quodd̄ā.c.est.a.omne.c.est.b.ergo ꝙ omne.b.non est.a.⁊ ꝫ est.⌊Similiter autem ⁊ priuatiuus.⌋Nota igit ꝙ in sillogismis vniuersalibus cōuersiuis neutra premissarum interimit nisi per contradictoriam suam si accipitur conclusionis ꝓtradictoria de quo solet queri causa sed frustra q: assignat eam Arꝫ.in littera.q: enim utraq; premissarum vniuersalis contradictoria ꝓnis est particularis ⁊ vniuersalis non sequitur nisi ex vniuersalibus ideo ex cōtradictione ꝓnis que particularis non sillogiçat contraria alicuius premisse que est ulis sed solum contradictoria que est particularis.

¶ In particularibus autē sillogismis quādo opposite conuertitur conclusio:interimuntur utreq̄z propositiones:quādo ꝟo ꝓtrarie neutra:non enim iam accidit quēadmodum in vniuersalibus sillogismis interimere deficiente conclusione ꝑm cōuersionem:sed nec omnino interimere. Sit enim ostensum.a.de aliquo.c.ergo si sumatur.a.nulli.c.inesse.b.autem alicui.a alicui.b.non inerit.Et si.a.nulli.c.b.autez omni nulli.c.inerit.b.Quare interimuntur utreq̄z.Si autem contrarie conuertitur neutra.Nam si.a.alicui.c.non inest.b autem omni.b.alicui.c.non inerit.sed nōdum interimitur quod ex principio:cōtingit enim alicui inesse ⁊ alicui nō inesse.vniuersaliter autem.a.b.omnino nō fit sillogismus.Si enim.a.quidem alicui.c.non inest.b.autem alicui inest neutra propositionum vniuersalis.Similiter autem ⁊ si priuatiuus sit sillogismus.Si enim sumatur.a.omni.c.inesse interimuntur utreq̄z. Si autem alicui neutra:demonstratio autem eadem.

¶ Hic docet sillogiçare conuersiue iuxta perticulares sillogismos prime figure ⁊ procedit sic.primo ponit duas conclusiones quasi regulas.quarum prima est ꝙ in particularibus sillogismis accepta cōtradictoria ꝓnis interimitur utraq; premissarum:secūda est accepta cōtraria eius neutra interimit ⁊ ꝫ est.⌊In particularibus.⌋Secūdo ostēdit eas ꝑmo in tertio ꝑme.2° dicit silr esse in quarto.In tertio modo ꝑmo uerificat ꝑmam regulam.

secūdo secūdam.ꝑmam uerificat sic perfecto sillogismo sic.omne.b.est.a.aliqd̄.c.est.b.ergo aliqd̄.c.ē.a.si sumat cōtradictoria ꝓnis cum maiore sillogiçat.In secūda figura cōtradictoria minoris sic.Omne.b.est.a.nullus.c. est.a.ergo nullum.c.est.b.accepta autem eadem cuꝫ minore sillogiçat in tertio cōtradictoria maioris sic Nullū c.est.a.aliqd̄.c.est.b.ergo aliqd̄.b.nō est.a.Ostēdat eni a.deinde uerificat secūdam regulaꝫ dicēs ꝯ accepta ꝓnis cōtraria cum maiore fit sill's sed nō interimit minorem qd̄ ꝓcludit sub ꝓtraria minoris ⁊ h̄ ꝑse pz.Si aūt cōtraria ꝓnis accipiat cum minore omnino nō erit sill's: quia utraqꝫ particularis est ⁊ ita accepta cōtraria ꝓnis neutra ꝑmissarū interimit ⁊ h̄ est.[Si autē ꝓtrarie.] Cōsequēter dicit siliter eē in quarto mō.s.ꝯ accepta cōtradictoria ꝓnis interimit utraqꝫ ꝑmissarū.accepta vo ꝓtraria neutra interimit ⁊ h̄ est[Silr aūt ⁊ si ꝑuatiu°.] Nota ergo ꝯ gñaliter in ꝑma figura ꝓuersiue sillogiçado interimit ma.per tertiā figurā.mi.aūt per secdaz.⁊ sic accipit oppositū ꝓnis loco ꝓpōnis interimēde.⁊ hoc dicit Arꝫ.in fine capli ⁊ ibi dicet eius causa. Notādum ergo ꝯ duodecim sunt hic silli cōuersiui qui sic sumunt ad sillogiçādū cōuersiue iuxta ꝑmam figurā.aut accipitur cōtraria ꝓnis aut cōtradictoria eius.si contraria aut ergo sill's pfectus est ulis aut pticularis.si pticularis sic non interimit aliq̄ ꝑmissarū cuius causa solet queri sed frustra qꝫ Arꝫ.assignat causam in littera si sit ulis aut primus modus aut secūdus.Si ꝑmus sic sunt duo sillogismi cōuersiui.vnus ad interimēdū maiorē ⁊ alius ad interimendū minorē.si sit modus secūdus siliter sunt duo qua accepta ꝓtraria ꝓnis quatuor sunt cōuersiui silli.si aūt supponat ꝓtradictoria aut ergo sill's pfectus sill's est ulis aut pticularis.Si ulis aut ꝑmus modus aut secundus.si ꝑmus modus sic sunt duo silli ꝓuersiui.si secundus sic iterū duo.si sill's pfectus fuerit pticularis aut ergo tertius modus iuxta ipsum sunt iteruꝫ duo ⁊ ita octo sunt cōuersiui silli suppositā cōtradictione ꝓnis:⁊ suppositā cōtraria sunt q̄tuor ⁊ ita vniuerse sunt duodecim. ¶ Dubitaret hic forte aliqs de sill'o cōuersiuo utrū possit eē instrumētū ad artē ptinēs qd̄ nō videt.ars enim imitat nām ꝑm Arꝫ.in 2° phisicoꝝ.sed natura nihil agit ut idem interimat:ergo neqꝫ ars:sed sill's cōuersiuus conclusionē cōstituit deinde interimit eādē per oppositum eius suppositū.cōstituit etiā ꝑmissam ⁊ ipsam ꝑimit per eius oppositū cōcludēs.ergo sill's cōuersiuus nō videt instrumētum ad artē ptinēs.Et dicēdū ꝯ sill's conuersiuus neqꝫ est cōtra modū artis neqꝫ cōtra modū nature. sic enim est in natura ꝯ posito antecedēte ponit consequēs ⁊ destructo cōsequēte destruit antecedēs.sicut etiam est in arte ⁊ hec supponēdo ꝓut sillogismus cōuersiuus.sill's ergo talis nō supponit oppositū ꝑme ꝓnis ut stet in pemptione illius:nec ꝓcludit oppositū ꝑmisse ut stet in pemptione illius:sed ut qꝫ destructo ꝓnte destruitur antecedēs ostēdat ꝓntia esse necessaria ꝓntis ad antecedēs ⁊ h̄ est.Conis ad premissas. ¶ Dubitabit forte aliqs cōsequēter de eius differētia ad sill'm ex falsis.videt enim sillogiçari sub eo qa accipit pro ꝑmissa oppositū ꝓnis uere pro cōclusa. Et dicēdū ꝯ non cōtinet sub sill'o ex falsis.sill's enim ex falsis semp accipit falsum uel falsa.sed sic nō facit cōuersiuus.ꝓtigit enim sill'm pfectū cōcludere falsum.⁊ tūc sill's ꝓuersiuus supponēs ei° oppositū supponit uerum ⁊ ꝓcedit ex ueris. ¶ Ulterius dubitabit forte ad quem ptineat sillogismus cōuersiuus ⁊ que sit eius utilitas. Et dicēdum ꝯ eius utilitas est si neget aliqua ratio ostēdere ipsam esse necessariā.si enim ostēdat ꝯ ex opposito ꝓntis segtur oppositū antecedentis ostēsum est ꝓsequēs sequi ad antecedēs necessario ⁊ hoc sillogismo usus est Arꝫ.in primo libro ad ꝓbandū necessitatē sill'oꝝ:ptinet autē ad sophistā ⁊ dialeticum ⁊ ad demōstratorē.ad sophistam nō quocūqꝫ modo sed ꝓut utit sillogismo peccāte in materia ⁊ non in formā.premissis autem cōcessis pōt ostēdere ex necessitate sequi ꝑ sillogismū cōuersiuum eo ꝯ sillogismus cōuersiuus ante se supponit sillogismum.d̄.vo ꝯ sophista utitur sillogismo apparente qui peccat in forma inutilis est ei sillogismus cōuersiuus.non est enim sillogismus perfectus sed apparēs tm̄.ad demōstratorē vo non ptinet semper. disputādo enim cum discipulo ad ipsum nō ptinet quare oportet discētem credere nec oportet discētem demōstrare sed suppōne disputādo tamē cauillatorie qui resistit tam ꝓpositioni q̄ ꝓnī oportet illum uti sillogismo cōuersiuo.Ad dialeticū autem maxime ptinet ⁊ qꝫ dialetica obuiatiua ⁊ exercitatiua est ut figt Arꝫ.uersus finē thop̄.ubi dicit ꝯ oportet dialeticū excitatum esse in conuersiuis ꝓnibus ad meditationem ⁊ exercitationē.ibi enim diffinit sillogismū. ¶ Sed tunc querit si ibi diffinit ⁊ hic quomodo differēter ⁊ que sit differētia datarū ꝓnum hic ⁊ ibi.⁊ quare ibi non determinat de sillogismo cōuersiuo cum maxime ad dialeticū pertinet.Dicēdum ꝯ hic diffinit sillogismus cōuersiuus ꝑm ꝯ cōmuniter se habet ad oēm materiā.s.probabilem ⁊ necessariam qd̄ patet per diffinitionem que est.Cōuersio est sillogismus interimēs ꝑmum idem medio uel mediuꝫ postremo.hoc enim est quātum ad oēm ꝓnam ⁊ materiaꝫ. In fine autem thop̄.diffinit ꝑm ꝯ cōtrahit ad materiaꝫ probabilem qd̄ patet per diffinitionē ibi datam que est ꝯ cōuertere est transponere ꝓnem cum religs interrogationibus interimere vnum eoꝝ que data sunt.Interrogationes enim proprie in dialeticis sunt ⁊ in materia ꝓbabili.ibidē eniꝫ oportet dari ꝑmissas ⁊ respicit ad earum dationē non aūt ita est in disciplinis.]Patet igit differentia diffinitionū hic date de sillogismo cōuersiuo ⁊ ibi date.patet etiam quare ibi de eo determinat potius q̄ alibi.In hoc enim libro determinari habēt rationes cōmunes dialetico ⁊ demōstratori ⁊ sic determinat hic sillogismus cōuersiuus. ¶ Cōsequenter dubitabit aliqs de diffinitiōe hic posita.⁊ ꝑmo querit quare diffinit cōuertere ⁊ non sillogismū conuersiuum cum conuertere actus eius sit.Ad qd̄ dicēdum ꝯ sillogismus ꝓuersiuus non differt in eēntia a sillogismo ꝓfecto ostēsiuo.siūt enim in eisdem terminis sed plane differt quo ad hūc actum qui est cōuersio siue cōuertere qꝫ qd̄ cōcludit per ostensiuum supponit non esse in cōuertēdo ⁊ ideo magis diffinit conuertere q̄ sillogismuꝫ conuersiuum qꝫ per hoc magis patet differētia conuersiui ⁊ ostēsiui perfecti.sed ex diffinitione eius qd̄ est cōuertere religt diffinitionem conuersiui sillogismi manifestam. Eadē enim oppositio posset esse circularis ostēsionis ⁊ eadē est solutio. ¶ Ad huc dubitabit qꝫ videt diffinitio diminuta eo ꝯ non extendit se nisi ad cōuersionem factam in ꝑma figura.dicit enim ꝯ tūc est cōuertere quādo per oppositū ꝓnis interimit ꝑmum ineē medio uel mediuꝫ postremo.sic autem cōuertere non est nisi in ꝑma.In secūda enim interimit medium ineē ꝑmo uel postremo.In 3ª autē primum uel postremū medio.Adhuc hec diffinitio nō cōtingit nisi cōuersioni facte circa sillogismuꝫ affirmatiuū ad interimēdum enim maiorē sillogismi negatiui oportet ostēdere primuꝫ ineē medio.in affirmatiua aūt oportet ostēdere primū ei nō ineē. ¶ Adhuc dicēdū ꝯ si aliqua ꝓprietas debeat diffiniri debet diffiniri ꝑm illū modum quo cōtingit ei cui primo inest.ibi enim est eē eius excellētissimum ⁊ ꝑmum sic enim in oibus alijs rebus diffiniendis ꝯ in statu suo nobilissimo debent diffiniri sed conuersio ꝑmo ⁊ excellentissime inuenit in prima figura ⁊ in modis affirmatiuis ⁊ ideo hic diffinit ꝑm ei° talem statum. Per illam autem diffinitionē datur satis intelligi conuersio in alijs figuris ⁊ modis. ¶ Cōsequēter queri potest de oppositionibus quas ipse enumerat sed alibi habet locum ꝓpriū.vnde solum notādū est ꝯ

ꝑ sub cõtrarietatem cõprehẽdit sub ipsa cõtrarietate. vnde tres sunt oppositiones quas enumerat hic ⁊ sumuntur sic. oīs oppositio aut est affirmatiõis ad negationem: aut ecõuerso. aut ergo in utraq; accipit ſ̃m vniuersaliter ⁊ est cõtrarietas. aut particulariter ⁊ sic est subcontrarietas. aut in altera uliter ⁊ in reliqua particulariter ⁊ sic est cõtradictio. ¶ Ultimo forte dubitabit de eo qd̃ docet sillogiçare per cõtrariã p̃onis sicut supponẽdo cõtradictoriã eius. videt enim non debere sillogiçare ⁊ supponẽdo cõtrariã q̃ꝫ ulis enim negat 2° precedẽtis sillogismi non est accipiẽda eius cõtraria, put uera qr nõ sequitur si vna ꝓtrariarũ est falsa q̃ reliqua sit uera. Dicẽdus q̃ sillogismus cõuersiuus solũ innuit, ꝑbare p̃ñam ⁊ tõ ibi ad ipsum de ueritate p̃onis uel falsitate siue enim sit uera siue sit falsa. Si oppositus p̃onis interimit primam ex aliqua p̃missa sequit 2°. ⁊ ꝑ siue oppo^m cõtrarium sit siue cõtradictoria qr neq; cõtraria neq; cõtradictoria simul stãt cum eodem. de alijs autem que queri possent circa litteram reddit adhuc causam in littera sicut patet in scientia.

A secũda autem figura eadẽq; quidem que est ad maiorẽ extremitatem, ꝑpõnem: nõ est interimere cõtrarie quolibet mõ cõuersione facta: semper enim cõclusio in tertia figura: ulis aũt non fuit in hac sill's. Alteram aũt filiter interimemus ꝓuersioni: dico aũt similr si cõtrarie cõuertit contrarie. Si aũt opposite opposite. Insit enim. a. omni. b. c. aũt nulli: cõclusio. b. c. Si ergo sumat. b. omni. c. ineẽ ⁊. a. b. maneat. a. omni. c. inerit: fit eni prima figura. Si aũt. b. omni. c. a. aũt nulli. c. a. nõ omni. b. figura postrema. Si aũt opposite cõuertat. b. c. a. b. qdem. Similiter ostẽdit. a. c. aũt opposite. Nam si. b. alicui. c. a. aũt nulli. c. a. alicui. b. nõ ierit. Rursum si. b. alicui. c. a. aũt omni. b. a. alicui. c. q̃re oppositus fit sill's. Similiter aũt ostẽdet ⁊ si ecõuerso se habeant, ꝑpõnes.

¶ Hic docet quõ fit sill's ꝓuersiuus in scda figura. ⁊ primo ponit duas regulas obseruãdas in hac cõuersione. scdo ostẽdit eas determinãdo sill'm in hac figura. ꝑma istarũ est ꝑ. Per ꝓuersiuũ sill'm. Iuxta secũdã figurã nõ cõcludit ꝗria maioris quocũq; mõ oppositũ p̃onis sumat cuius cã est ut dicit q̃ ma. interimit figurã in qua nõ cõcludit ulis: ꝗria aũt maioris in secũda figura ulis est ⁊ ꝑ est. ⌊ In secũda aũt figura. ⌋ Scda regula hec est si supponitur ꝗdic^a p̃onis cõcludit ꝓtradic^a minoris. si ꝓtraria cõtraria qr eodẽ mõ interimit minor quõ supponit oppositũ p̃onis ⁊ ꝑ est. ⌊ Alter aũt filr. ⌋ Et nota q̃ iste regule sunt tã in ꝑma q̃ꝫ in scda figura. p̃ñter ostendit eas determinãs sill'm ꝓuersiuũ in scda figura. ⁊ ꝑmo in modis ulib^o. scdo in pticularib^o cũ dicit. ⌊ Si aũt in pte. ⌋ Adhuc in ulibus ꝑmo in scdo mõ. Scdo dicit filr eẽ in primo mõ. ꝑma in duas. i ꝑma docet ꝓuertẽ sillo^cc. in scdo mõ supponẽdo ꝓtrariã p̃onis. in 2° supponẽdo ꝗdic^am Dicit igit q̃ supponẽdo ꝓtrariã p̃onis cũ maiore cõcludet per ꝑmã figurã ꝓtraria minoris ut ꝑfato sill'o oẽ. b. ẽ a. nullũ. c. est. a. q̃ nullũ. c. est. b. per ꝓtrariã p̃onis ⁊ maiorẽ sill'at ꝓtraria minoris. sic oẽ. b. est. a. oẽ. c. est. b. q̃ oẽ. c. est. a. eadẽ sũpta cũ minore sill'at ꝓtraria maioris per tertiã figurã sic nullũ. c. est. a. oẽ. c. est. b. q̃ quoddã. b. nõ est a. ⁊ ꝑ est. ⌊ Insit enī. a. oī. b. ⌋ Cõiter docet p̃ũsiue sill'are in eodẽ mõ ꝓtradic^a p̃onis accepta. si enīq; accipiat cõtradic^a p̃onis cũ maiore sill'at per primã figurã ꝓtradic^a minoris sic. oẽ. b. est. a. aliqd̃. c. est. b. q̃ aliqd̃. c. est. a. eadẽ aũt cũ minore sill'at in tertia figura ꝓtradictoria maioris sic. Nullũ. c. est. a. aliqd̃. c. est. b. q̃ aliqd̃. b. nõ est. a. ⁊ ꝑ est. ⌊ Si aũt opposite. ⌋ Cõiter docet filr eẽ circa modũ primũ secũde ⁊ ꝑ est. ⌊ Sillr ostendet. ⌋

¶ Si autẽ in parte est sillogismus qdẽq; cõtrarie cõuersa cõclusione neutra, ꝑpositionum interimit: quẽadmodũ in p̃ma figura: opposite aũt utreq;. ponat enim. a. b. quidẽ nulli ineẽ. c. aũt alicui cõclusio. b. c. si ergo ponat. b. alicui. c. ineẽ. ⁊. a. b. maneat cõclusio erit quoniã. a. alicui non inest: sed non interimit qd̃ ex p̃ncipio: ꝓtingit enim alicui ineẽ ⁊ nõ ineẽ: rursum si. b. alicui. c: ⁊. a. alicui. c. nõ inerit sill's. Neutruq; enim vniuersale eoꝝ que sumpta sunt: q̃ si non interimit. a. b. Si aũt opposite cõuertat interimunt utreq;: nam si. b. omni. c. a. autẽq; nulli. b. nulli. c. a. aũt inerat alicui. Rursuq; si. b. oī. c. a. aũt alicui. c. alicui. b. a. Eadem aũt demõstratio ⁊ si ulis sit p̃dicatiua.

¶ Cõiter docet sill'are ꝓuersiue in pticularib^o modis. ⁊ primo ponit duas regulas uerificãdas q̃rũ vna est q̃ accepta ꝓtraria p̃onis neutra p̃missarũ interimit. Alia est q̃ accepta ꝓtradictoria eius iterimit utraq; ⁊ ꝑ est. ⌊ Si autẽ in pte. ⌋ 2° ostẽdit eas primo in 3° mõ. 2° dicit filr eẽ in 4°. Adhuc in q̃rto. ꝑ° uerificat ꝑmã. 2° scdam. ꝑmã sic. ꝑfecto isto sill'o nullũ. b. est. a. aliqd̃. c. est. a. q̃ aliqd̃. c. nõ est. b. Si aũt accipiat ꝓtraria p̃onis cũ maiore fiet sill'us sed ille nõ iterimit minorẽ. si aũt accipit cũ minore utraq; erit pticularis q̃re oīno nõ erit sill's ⁊ hec est. ⌊ Ponit enim. a. ⌋ secũdã ostẽdit sic. Si aũt accipit cõtradictoria p̃onis cũ maiore sill'at per p̃mã ꝓtradictoriã minoris. si aũt accipit cũ minore sill'at per tertiã figurã ꝓtradictoria maioris ⁊ per hita ⁊ ꝑ est. ⌊ Si aũt opposite. ⌋ Cõiter dicit filr eẽ circa q̃rtũ modũ ⁊ est idẽq; modus manifestãdi utrãq; regulã iuxta ipm ⁊ iuxta modũ ꝑcedẽtem ⁊ ꝑ est ⌊ Eadẽ aũt demõstratio est. ⌋ Nota ergo q̃ ꝑ simplr iterimit maior: ꝑpõ per tertiã figurã minor simplr per p̃mã. ⁊ ubiq; ponẽdũ oppo^m p̃onis pro minore. Nõ ẽt q̃ hic sunt duodecim sill'i ꝓuersiui qui sic accipiunt aut sumit ꝓtraria p̃onis aut ꝓtradictoria. si ꝓtraria aut ergo sill's pfectus est ⁊ ulis: aut pticularis. si pticularis in utraq; premissarũ interimit ⁊ cãm huj^o assignat in lr'a. Si ulis aut modus sic sunt duo. si secũdus modus alij duo ⁊ ita sumpta ꝓtraria p̃onis q̃tuor: sunt cõuersiui sill'i. si supplet cõtradictoria. aut ergo sill's pfectus est ulis aut pticularis. si ulis aut p̃mus modus ⁊ sic sũt duo modi. aut secũdus ⁊ sic sunt alij duo. Si pticularis aut tertius modus ⁊ sic sunt duo: aut q̃rtus ⁊ sic sunt alij duo ⁊ ita supponẽdo cõtradictoriã erũt hic q̃tuor sill'i ꝓuersiui ⁊ ita in vniuerso sunt ꝑ duodecim sicut in p̃ma figura.

A tertia autẽ figura quãdo cõtrarie quidẽq; cõuertit cõclusio neutra ꝑpositionũ interimit ꝑm nulluq; sillogismoꝝ. Quando aũt opposite utreq; ⁊ in omnibus.

¶ Hic docet quõ fit sill's ꝓuersiuus in tertia figura. ⁊ ꝑmo

ponit duas regulas ostēdēdas: quarū ꝑma est accepta ꝓ
ria ꝓnis cū vna ꝑmissarū in tertia figura nunq̄ interi/
mit altera ꝑmissarū. Scēa est accepta ꝓdic^a ei^o erit sill's
ad interimēdū utrāq̄ ꝑmissaꝝ ⁊ ꝑ est. [In 3^a aūt fig^a.]

¶ Sit enim ostēsum. a. alicui. b. mediū au/
tem sumptuz sit. c. ⁊ sint ul'es, ppōnes. Si
ergo sumat'. a. alicui. b. nō ineē. b. autē om
ni. c. nō fit sill's eius qd̄ est. a. ⁊. c. neqz si. a.
b. qdem alicui nō inest. c. aūt omni: nō erit
eius qd̄ est. b. ⁊. c. sill's. Siliter aūt ostēdet
⁊ si nō ul'es sint, ppōnes: aut enim utrasqz
necesse est particulares eē: per ꝓuersionē
aūt vniuersalē ad minorē extremitatē fie
ri: sic autem nō fuit sillogismus: neqz in ꝑ
ma neqz in media.

¶ Scēo eas ostēdit in modis affirmatiuis ꝑ^o. 2° in nega/
tiuis cū dicit. [Sil'r aūt ⁊ si ꝑuatiu^o.] Adhuc in affirma
tiuis ꝑ^o ostēdit regulā ꝑmā. 2° scēam cū dicit. [Si autez
op^tc ꝑmā regulam.] ꝑ^o manifestat in ul'i affirmatiuo di
cēs q̄ facto isto sill'o. oē. c. est. a. oē. c. est. b. igit aliqd̄. b. est
a. ex ꝓria ꝓnis cū minore erit dispō ꝑme figure maio/
re pticulari. ⁊ ita nō sic iterimit maior. Si aūt accipit ꝓ/
ria ꝓnis cū maiore aut illa erit ma. ⁊ fit 2^a figura maio/
re pticulari aut minor ⁊ sic erit sill's sed nō iterimet mio/
rē ꝗ ei^o ꝓūsam sic eniz ꝓcludet oē. c. est. a. aliqd̄. b. nō est
a. igit aliqd̄. b. nō est. c. que nō est opposita minori ꝗ ꝓū/
se ei^o ⁊ hec est. [Sit enim ostēsum.] 2° manifestat eādē
regulaz in pticularib^o modis affirmatiuis. Sic in 3° mō
accipit ꝓria ꝓnis cū maiore ambe erūt pticulares si cū
minore erit ꝑ^a figura ⁊ maior pticularis. Si accipiat in
4° mō ꝓria ꝓnis cū minore erūt ambe pticulares. si au
tē cū maiore aut igit ꝓria ꝓnis fiet maior ⁊ sic erit 2^a fi^a
maiore pticulari. aut fiet minor ⁊ erit sill's nō iterimēs mi
norē ⁊ ita in sillis pticularib^o affirmatiuis nunq̄ iterimit
aliq̄ ꝑmissaruz ꝑ ꝓriā ꝓnis ⁊ ꝑ est. [Sil'r aūt oñdet.]

¶ Si aūt opposite cōuertant, ppōnes inte
rimunt utreqz. nā si. a. nulli. b. b. aūt omni
c. a. nulli. c. Rursum si. a. b. qdē nulli. c. au
tē oi. b. nulli. c. ⁊ si altera nō sit ul'is siliter.
Si enim. a. nulli. b. b. aūt alicui. c. a. alicui. c
nō inerit. Si aūt. a. b. qdē nulli. c. autē om
ni nulli. c. b.

¶ Conter ostēdit scēaz regulā in modis affirmatiuis ⁊ ꝑ^o
in mō ul'i dicēs q̄ accepta ꝓdictoria ꝓnis cū maiore sil
logiçat oppo^m maioris p 2^am figurā ꝑsupposito ꝗ sill'o.
Oē. c. est. a. oē. c. est. b. ḡ aliqd̄. b. est. a. fiet ꝓūsiu^o sill's sic
nullū. b. est. a. oē. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. que est ꝓria mi
noris. Si aūt accipit ꝓdic^a ꝓnis cū minore ꝓcludet ꝓ/
ria maioris per ꝑmā figurā sic. Nullū. b. est. a. oē. c. est. b
ḡ nullū. c. ē. a. ⁊ ꝑ est. [Si aūt opposite.] 2° mānifestat eā
dē regulā in mō pticulari affirmatiuo. s. in 4° ꝑsupposi/
to eni ꝗ sill'o oē. c. est. a. aliqd̄. c. est. b. ḡ aliqd̄. b. est. d. ex
ꝓdic^a ꝓnis ⁊ maiore sill'at ꝓdic^a minoris per 2^am figu/
rā. sic nullū. b. est. a. oē. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. ex ꝓdictio
ne vo ꝓnis ⁊ minore sill'at per ꝑmā figurā ꝓdic^a maio
ris sic nullū. b. est. a. aliqd̄. c. est. b. ḡ aliqd̄. c. nō est. a. ⁊ in
tellige q̄ sil'r est de 3° mō. ꝗ tū tacet qz per se pz ⁊ hec est
[Et si altera.]

¶ Sil'r ⁊ si ꝑuatiuus sit sill's sit enim osten
sum. a. alicui. b. nō ineē: sit aūt. b. c. ꝑdica/
tiua. a. c. aūt negatiua. sic enim fiebat sill's.
Qñ ergo ꝓriū sumit cōclusioni nō erit sil/
logismus: Nā si. a. alicui. b. b. aūt omni. c.
non sit sill's eius qd̄ est. a. ⁊. c. neqz si. a. ali/
cui. b. nulli aūt. c. nō fuit eius qd̄ est. c. ⁊. b.
sill's: q̄re nō interimunt, ppōnes: Qñ vo
oppositū interimunt: Nā si. a. oi. b. ⁊. b. c.
a. oi. c. sed. a. nulli. c. inerat. Rursuz si. a. oi
b. nulli aūt. c. b. nulli. c. sed. b. oi. c. inerat.

¶ Conter r'las ꝑmissas ostēdit in modis negatiuis. ⁊ ꝑ^o in
ul'i. 2^m in pticulari cū dic. [Sil'r mōstrat.] In mō ul'i ꝑ^o
ostēdit ꝑmā regulā dicēs q̄ ꝑsupposito isto sill'o nullū. c
est. a. oē. c. est. b. ḡ aliqd̄. b. nō est. a. ⁊ accepta ꝓria ꝓnis
cū maiore si illa fiet maior erit 2^a fi^a. ⁊ maior pticularis si
fiat minor erit sill's sed nō ad iterimēdū minorē sed eius
ꝓūsam. Si aūt accipit cū minore utraqz pticularis erit ⁊
ꝗ est. [Sil'r aūt ⁊ si ꝑuatiu^o.] Et sic pz q̄ nō erit ibi sill's
ad destruēdū aliquā ꝑmissarū ex ꝓria ꝓnis. 2° manife/
stat regulā scēam in mō eodē dicēs q̄ accepta ꝓdictoria
ꝓnis cū minore sill'at per ꝑmā figurā ꝓria maioris sic.
Oē. b. est. a. oē. c. est. b. ḡ nullū. c. est. a. ipsa vo accepta cū
maiore sill'at per scēaz. ꝓria minoris sic. oē. b. est. a. nul/
lū. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. ⁊ ꝗ est. [qñ vo oppo^m.]

¶ Simil'r aūt mōstrat ⁊ si nō ul'es sint, ppo
sitiones. sit enim. a. c. ul'is ⁊ ꝑuatiua: alte/
ra aūt particularis ⁊ ꝑuatiua: ergo siqdez
omni. b. b. aūt alicui. c. a. vo alicui. c. acci/
dit. sed. a. nulli. c. inerat. Rursum si. a. om
ni. b. nulli aūt. c. b. nulli. c. Si autē. a. alicui
b. ⁊. b. alicui. c. si sit nō fit sill's neqz si. a. ali/
cui. b. ⁊ nulli. c. nec sic: quare illo qdez mo
do interimunt. sic autem non interimun/
tur propositiones.

¶ Conter ostēdit ꝑdictas r'las in mō pticulari. s. in sexto.
sil'r dās itelligē de. v. ⁊ ꝑ^o manifestat scēaz regulā. 2° ꝑ^am
dicit igit q̄ ꝑsupposito illo sill'o nullū. c. est. a. aliqd̄. c. est
b. ergo aliqd̄. b. nō est. a. ex ꝓdictione ꝓnis ⁊ minore sil
logiçat per ꝑmam figurā ꝓdictio maioris sic. oē. b. est. a.
aliqd̄. c. est. b. ḡ aliqd̄. c. est. a. Ex eadē aūt ꝓdictiōe cū mi
nore sill'at ꝓdic^a maioris per scēam figurā sic. Oē. b. est
a. nullū. c. est. a. ḡ nullū. c. est. b. ⁊ ꝗ est. [Sil'r aūt.] Dei
de dicit q̄ si accipit ꝓria ꝓnis nō interimit aliq̄ ꝑmissa
rū que fuit ꝑma regula. Si enim accipit ꝓria ꝓnis cuz
minore utraqz erit pticularis. si cuz maiore aut illa ꝓria
erit maior aut minor. si maior erit scēa figura ⁊ maior pti
cularis. si minor erit sill's. sed nō iterimet minorē ⁊ ita
pz in oib^o q̄ accepta ꝓria ꝓnis nunq̄ interimit aliq̄ ꝑ/
missarū. sed accepta ꝓdic^a ubiqz interimit utraqz ⁊ cā to
ta pz in l'ra ⁊ ꝗ est. [Si aūt alicui. b.] Nota igit q̄ in hac
figura sil'r interimit maior per ꝑmā figurā ⁊ minor per
scēam ⁊ oppo^m ꝓnis sil'r ponit pro maiore. Nō ēt q̄ ꝗ
sunt. xij. silli sicut in scēa ⁊ ꝑma figura quoꝝ sufficientia
sic accipit aut supponit ꝓria ꝓnis ⁊ sic nunq̄ erit sill's
ꝓuersiuus cui^o cā dicta est aut ꝓdic^a: ⁊ si sic aut ꝓnis af/
firmatiue aut negatiue aut ul'is modi: ⁊ sic sunt duo sillo
gismi cōuersiui facti iuxta ꝑmū modū: aut pticularis mo
di ⁊ ꝗ dicit qz aut ꝓdic^a pticularis affirmatiue ⁊ cōclusę
per tertiū moduz ⁊ sic sunt duo. aut pticularis affirmati/
ue cōclusę per quartū modum ⁊ sic iterū duo ⁊ sic iuxta
affirmatiuas sunt sex. Si autem sumatur contradictoria
conclusionis negatiue aut vniuersalis aut particularis
modi si modi ul'is sic sunt duo iuxta secūdum moduz: si
modi particularis aut qnti aut sexti ⁊ utrobiqz sunt duo

ꝛ sic iuxta modos sunt sex conuersiui silli in oi figura.

¶ Manifestũ igit ex his que dicta sunt quo modo cõuersa cõclusione in vnaquaqꝫ figura fit sill's: ꝛ qñ cõtrarius ꝓpõni: ꝛ quãdo oppositus. ꝛ qñ in ꝑma figura per mediã ꝛ postremã fiũt silli: ꝛ que qdẽ ad minorẽ extremitatẽ semp per mediã interimit. Que vo ad maiorẽ per postremam: in secũda aũt per ꝑmã ꝛ postremã. Que qdẽ ad minorẽ extremitatẽ semp per primam figurã: que vo ad maiorẽ per postrema: ĩ tertia vo p ꝑmã ꝛ per mediã. Et que qdem ad maiorẽ extremitatẽ per primam semp: que vo ad minorẽ per mediam. Quid ergo est conuertere ꝛ quomodo in vnaquaqꝫ figura ꝛ quis sit sillogismus manifestum.

¶ Hic ꝛcludit tria notabilia manifesta ꝑm singulas figuras. quoꝝ ꝑmũ ptinet ad ꝛuersiuũ iuꝛ ꝑmã figurã ꝛ est q ex dictis patet q fit sill's ꝛuersiuus ad iterimẽdũ maiorẽ in ꝑma figura per tertiã figurã. ad iterimẽdũ vo minorem per secũdam. Hic tũ ꝓponit q̃dã ptinẽs ad oẽs figuras ꝑm q mediũ est qñ fit sill's ꝛuersiuus in oi figura ad interimẽdũ aliquã ꝓpõm ꝛ qñ ꝓpõ interimit per suam ꝓriã ꝛ qñ per suã ꝑdictoriã ꝛ hec est. [mãifestũ ergo.] 2m notabile ptinet ad sill'm ꝛuersiuũ iuxta secũdam figurã ꝛ h est q ibi fit sill's ꝛuersiuus ad iterimẽdũ minorẽ per ꝑmã figurã. ad iterimendũ aũt maiorẽ per tertiã ꝛ h est. [qd ergo est ꝛuertẽ. ¶ Sed h forte querit causa quare in ꝑma destruit maior per tertiã figuraꝫ ꝛ minor per secũdã. ꝛ dicẽdũ q hoc est q: oppositũ ꝓnis ꝛ minor coicant in ſbto cui⁹ coicatio tanqꝫ termini medij facit tertiã figurã. Oppositũ aũt ꝓnis ꝛ maior coicant in ꝑto qualis coicatio facit secũdam figurã. ¶ Ulteri⁹ querit quare in secũda nõ iterimit maior per tertiã figurã ꝛ minor ꝑ primã. Et dicẽdũ q hec est q: minor oppositum ꝑti faciũt disponẽ ꝑme figure sicut patet ituẽti. ¶ Querit ẽt quare ma. in tertia iterimit per ꝑmã ꝛ minor per secũdam. Et dicẽdũ q hoc est q: oppositũ ꝓnis ꝛ minor faciunt disponẽs ꝑme figure. Oppositũ aũt ꝓnis ꝛ maior in ꝑto coicant ꝛ iõ faciũt figuraꝫ secũdam. ¶ Quere forte adhuc q̃re oppositũ in ꝑma figura sumit in sill'o ꝛuersiuo loco ꝓpõnis iterimẽde. in secũda vo simil'r loco minoris. in 3a vo simil'r loco maioris. Et dicẽdũ q h est q: si aliter ordinaret aut nõ fieret sill's aut fieret ꝓpõ ꝛcludẽda ad interimẽdũ ꝑmissam nõ coicaret cuꝫ illa ꝑmissa in utroqꝫ termino ad eundẽ ordinẽ sed ad ordinẽ ꝛuertit ꝛ ita ista conclusa non esset opposita ꝓpositioni interimende qõ non esset inconueniens.

Er impossibile aũt sill's ostẽdit qui
p dem qñ ꝑdictio ponit concl'onis: ꝛ
assumit alia ꝓpositio: fit aũt in omnibus figuris. Simile enim est cõuersioni uerũ differt tũ qñ cõuertit qdẽ facto sillogismo: ꝛ sumptis utrisqꝫ ꝓpõnibus. Deducit aũt ad impossibile non ꝑcõcesso opposito ꝑus qõ positũ est ꝑus: sed manifesto qñ uerũ. Termini silr se hũt in utrisqꝫ ꝛ eadẽ sumptio utrorũqꝫ ut si. a. inest omni. b. mediũ aũt. c. si supponat uel nõ omni uel nulli. b. ineẽ. c. vo omni qõ fuit uerũ necesse est. c. b. aut nulli aut nõ omni ineẽ. hoc aũt impossibile: q̃re falsum qõ suppositũ est: uerũ ergo oppositũ. Siliter autẽ ꝛ in alijs figuris: quecũqꝫ enim cõuersionẽ suscipiũt ꝛ per impossibile sillogismum.

¶ Postqꝫ aũt determinauit ptãtem silli ponẽs oppositu ꝓnis sillogiçãde sic innuit de eⁱ⁹ ptãte ponẽs oppositũ ꝓnis nõ sillãte que qdẽ ptãs ꝓsistit apõ nãm silli per impossibile ꝛ iõ hic determinat de sill'o per ipossibile ꝛ diuidit in ptes duas. in ꝑma determiat de sill'o per ipossibile ꝑm se. in scõa cũ dicit. [differt aũt que ad ipossibile] in cõparatõe ad sill'm oñsiuuꝫ. ꝑma in. d. in ꝑma oñdit qd fit sill's per ipossibile ꝛ gra h⁹ manifestat quõ se hẽat ad sill'm ꝛuersiuũ. in scõa cuꝫ dicit. [ergo alie qdẽ ꝓpõnes oẽs.] determiat quõ fit hi⁹ sill's. In ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo determiat qd sit hi⁹ sill'o dãdo quãdã diffinitionẽ dicẽs q tũc fit sill's per ipossibile qñ supponit ꝑdictoria ꝓnis ꝛ assumit alia ꝓpõ ad sill'andum ꝛ h fit in oi figura. q: similis est iste sill's ꝓsiuo sill'o ꝛ h ẽ. [per ipossibile aũt.] scõo gra h⁹ cõparat sill'm per ipossibile ad ꝛuersiuũ. ꝛ ꝑmo ꝑm diuaꝫ dicẽs q in hoc differunt q sill's ꝓsiu⁹ fit ꝑsillogiçato opposito ꝓnis ꝛ sumit utrãqꝫ ꝓpõnem data a rñdente. sill's aũt per ipossibile fit nõ ꝑsillato opposito ypothesis nec sumpta utraqꝫ ꝓpõne data a rñdẽte sed altera sumpta a rñdẽte ꝛ altera extrisecus manifeste uera ꝛ h est. [uerũ differt.] scõo cõparat eos ꝑm ꝛuentiã dicens. q termini silr dispositi sunt in utroqꝫ ꝛ silr sumit in utroqꝫ oppositũ ꝓnis ut si sill'ato in ꝑa figura. oẽ b. est. a. per. c. mediũ supponit opposito ꝓnis ꝓrie ul ꝑdictorie cũ maiore ꝓpõne que uera ẽ sill'at ꝓria mioris ul ꝑdictoria ꝑ scõam figurã: que cũ sit manifeste falsa pꝫ ypothesim eẽ falsã ꝛ ita ꝓpositũ eẽ uerũ ꝛ illud exẽpluꝫ deseruit tã sill'o ꝓsiuo q̃ sill'o per ipossibile ostẽdẽs eorũ ꝛuentiẽtã. eodẽ aũt mõ ꝛ in alijs figuris. In quacũqꝫ enim figura sill'at ꝓsiue ꝛ per ipossibile demrat ꝛ h est. [termini vo similiter.]

¶ Ergo alie qdem ꝓpõnes oẽs ostẽdunt per impossibile in omnib⁹ figuris: ul'is autẽ ꝑdicatiua in media ꝛ in tertia mõstrat. in ꝑma aũt nõ mõstrat. Supponat enim a. nõ omni. b. aut nulli ineẽ ꝛ assumat alia ꝓpositio vndecũqꝫ siue omni. a. ineẽ. c. siue. b. omni. d. Sic enim erit ꝑma figura. si ergo positũ sit nõ omni. b. ineẽ. a. nõ fit sillogism⁹ quolibet mõ ꝓpõne sumpta. Si aũt. a. nulli cũ. b. qdẽ assumat: sill's qdem erit falsi: nõ aũt ostẽdit ꝓpositũ: nã si. a. b. nulli. b. b. aũt omni. d. a. nulli. d. hoc autẽ sit impossibile. falsum est igit nulli. b. ineẽ a. sed nõ si nulli falsum omni uerũ. Si autem. c. a. assumat nõ fit sill's: nec qñ supponit nõ omni. b. ineẽ. a. q̃re manifestũ quoniam omni inesse nõ ostẽdit in ꝑma figura per impossibile.

¶ Loñter determinat quõ demrat per ipo^le ꝛ ꝓcedit sic. ꝑmo ponit intẽtũ dicẽs q in ꝑma figura ostẽdunt per impo^le alie ꝓnes ab ul'i affirmatiua ſz nõ ipsa. In alijs aũt

figuris oēs ⁊ h̄ est.⌊ ergo oēs alie.⌋ 2° hoc declarat p̄° i p̄ma figura. 2° in scōa. 3° in 3ª. p̄ª in duas. p̄° ostendit q̄ nō demſtrat ulis affirmatiua in p̄ª figura per ipolᶜ. in 2ª cū dicit.⌊ alicui aūt ⁊ nulli.⌋ ostendit quō demſtrant alie In p̄ª innuit talē rōnē ſi oſtēdat ulis affirmatiua in pri ma figura per ipolᶜ. oporteret aūt accipe ꝓpōnē alteram ſub ypotheſi uel ſup̄ eā ſed quocūq; mō accipit uel ſup̄ ypotheſiz aut ſub ypotheſi aut nō erit ſill's aut nō ad pro positū. q̄ nō oſtendet ulis affirmatiua per ipolᶜ. Naz di cēdo oē. b. eſt. a. aut ſupponit pro ypotheſi eius aut ꝗria. aut ꝗdictoria. ſi ꝗdictoria nō erit ſill's oino. aut enim acci pit altera ꝓpō ſup̄ p̄dicᵐ ypotheſis: aut ſub ſbo eius. ſi p̄° mō aut ſumit ꝓpō ulis aut pticularis affirmatiua ul' ne gatiua. ſed nullo mō erit ſill's eo q̄ ypotheſis minor erit ſed ipſa negatiua eſt ⁊ in p̄ma figura nō dz minor eē ne gatiua. Si aūt ſub ſbo hoc cōtingit q̄tuor modis ſz ſemp erit ypotheſis que pticularis eſt maior que repugnat pri me figure ⁊ ita nō erit ſill's ſi pro ypotheſi ſupponit' ꝗdi ctio ꝓnis intēte ⁊ h̄ eſt.⌊ Supponit enim. a.⌋ Si autē ſupponit eiᵒ ꝗria aut accipit altera ꝓpō ſub ſbo ypothe ſis aut ſup̄ p̄dicatū eiᵒ. ſi ſub ſbo aut accipitur negatiua ꝓpō ⁊ tūc nō erit ſill's q: minor nō eſt negatiua in p̄ma figura aut affirmatiua ulis aut pticularis ⁊ poterit tūc eē ſill's in 2° uel in q̄rto mō ad ꝓcludēdū falſum ſed nō pp hoc oſtēdit ꝓpositū q̄zuis enim oſtēdit ypotheſis nō ſe quit ꝓpositū eē uerū: q: q̄zuis vnū ꝗrior ſit falſum non opz reliquū eē uerū q: ꝗria p̄nt eē ſil' falſa. Si aūt accipi tur altera ꝓpō ſup̄ p̄tū ypotheſis h̄ ꝓtigit q̄drupl'r ſed nō erit ſill's q: ypotheſis que ponit eē minor eſt negatiua ⁊ h̄ eſt.⌊ ſi aūt. a. nulli.⌋ Sic q̄ maᵐ eſt q̄ quōcūq; accipit altera ꝓpō ad ypotheſim nō fiet ſill's ad ꝓſtituēdū ul'em affirmatiuā per impoſſibile in p̄ma figura ⁊ h̄ eſt minor rōnis. deinde infert ꝓnem ⁊ h̄ eſt.⌊ q̄re manifeſtum.⌋

¶ Alicui aūt ⁊ nulli ⁊ nō oi oſtendet. Sup ponat enim. a. nulli. b. ineē. b. aūt ſumptū ſit omni aut alicui. c. ergo neceſſe ē. a. nul li: aut nō oi ieē. c. hoc aūt impoſſibile. Sit enim uerū ⁊ manifeſtū qm̄ omni. c. ineſt. a q̄re ſi hoc falſum neceſſe eſt. a. alicui. b. in eē. Si aūt ad. a. ſumat altera, ꝓpō non erit ſill's: neq; qm̄ ꝗriū cōcl'oni ſupponit: ut ali cui nō ineē: manifeſtū ergo qm̄ oppoſituz ſupponēduz. Rurſum ſupponat. a. alicui b. ieē. ſit aūt ſumptū. c. omni. a. neceſſe eſt ergo. c. alicui. b. ineē: hoc aūt impoſſibile: q̄re falſum qd̄ ſuppoſitū eſt. Si aūt ſic ue rū eſt. a. nulli. b. ineē. ſil'r aūt ⁊ ſi p̄uatiua ſit ſumpta. a. c. Si aūt ad. b. ſumpta ſit, ꝓpō non erit ſill's. Si ergo ꝗriū qdē ſupponat ſill's qdē erit ⁊ ipoſſibile: nō tm̄ oſtendit qd̄ eſt, ꝓpoſitū. Supponat enim. a. oi. b. ⁊. c. ſumptū ſit omni. a. ergo neceſſe eſt. c. om ni. b. ineē. a. ſed nōdū neceſſariū ſi nō om ni nulli ineē. Sil'r aūt ⁊ ſi ad. b. ſumat, ꝓpō altera: nā ſill's qdē erit nō tm̄ iterimit ypo theſis: q̄re oppoſitū ſumēdū. Ad oſtēdē dū aūt nō omni. b. ineē. a. ſupponēdū om ni ineē. nā ſi. a. omni. b. ⁊. c. oi. a. ⁊. c. omni b. q̄re ſi hoc impoſſibile: falſum qd̄ ſuppo ſitū eſt. Sil'r aūt ſi ad. b. ſumat altera, ꝓpō ⁊ ſi p̄uatiua ſit. a. c. ſil'r: nā ⁊ ſic fit ſill's. Si aūt ad. b. ſit p̄uatiua nihil oſtēdet. Si autē nō omni ſed alicui ſupponat ineē nō oſtē det qm̄ nō omni ſed qm̄ nulli. Si enim. a. alicui. b. c. aūt omni. a. b. inerit. c. Si ergo hoc impoſſibile falſum eſt alicui. b. ineē. a. q̄re uerū nulli: hoc aūt oſtēſo cointerimit uerū. Nā. a. alicui. b. qdē inerat: alicui ꝗo nō inerat. Amplius nō per ypotheſim ac cidit impoſſibile: falſa enim erit ſiqdem ex neris nō eſt falſum ſill'are: nunc aūt eſt ue ra. Ineſt enim. a. alicui. b. q̄re nō ſupponē dū alicui ineē ſed omni. Sil'r aūt ⁊ ſi alicui b. nō ineſt. a. oſtēderimus. Si enim idem eſt alicui non ineē ⁊ nō omni ineē eadem utriſq; demonſtratio.

¶ Coñter determinat quō alie ꝓnes oſtēdunt in hac fi gura per impolᶜ. ſ. pticularis affirmatiua ⁊ ulis ⁊ pticu laris negatiue ⁊ pcedit ſic. p̄mo dicit q̄ oſtēdi p̄nt per ali quē terminū extra acceptū cuiuſmodi eſt. c. ⁊ h̄ eſt.⌊ ali cui aūt ⁊ nulli.⌋ 2° h̄ declarat ⁊ diuidit in tres ſz q̄ ſunt tres ꝓnes oſtēdēde. in p̄ma oſtēdit quō oſtēdit pticula ris affirmatiua ⁊ pcedit ſic. p̄mo dicit q̄ aſſūpta eiᵒ ꝗdi ctione. ſ. nullū. b. eſt. a. ⁊ altera, ꝓpōne accepta ſub ſbo af firmatiue ſiue ul'r ſiue pticularitēr erit ſill's ad ꝓpoſituz. ſ. ſi ſumat ulis affirmatiua per ſcōm modū. ſi pticularis per tertiū. ⁊ hᶜ patet per ſe. ſil'r itellige q̄ accipit negati ua ſub ypotheſi nō erit ſill's tunc q: utraq; eēt negatiua: tūc q: minor in p̄ma figura ⁊ hoc eſt.⌊ Supponit. a. nul li. b.⌋ 2° docet q̄ nō erit ſill's ſi accipit altera ꝓpō ſup̄ p̄ dicatū ypotheſis cuius cā eſt: q: illa ypotheſis nō pōt eē maior: q: pticularis eſt neq; minor: q: negatiua. adhuc il la cōpoſſibilis eſt ꝓnī intēte ⁊ h̄ eſt.⌊ Si autē ad. a.⌋ 3° infert q̄ eſt ſupponēda ꝗdictio pticularis affirmatiue ad oñdēdū eā per impoſſibile ⁊ h̄ eſt.⌊ Manifeſtū ergo.⌋ Coñter oſtēdit quō oſtēdit ulis negatiua per ipoſſibile. ⁊ p̄° manifeſtat oſtēdi ſupponēdo ꝗdictoriā. 2° ipſam nō oſtēdi ſupponēdo eius ꝗriā. In p̄ª ſic ꝓcedit. p̄mo dicit q̄ ſuppoſita ꝗdictione huius nullū. b. eſt. a. ⁊ accepta ali qua ꝓpōne ſup̄ p̄dicatū ypotheſis ſiue affirmatiua ſiue negatiua dūmō ulis ſic erit ſill's ad ꝓpoſitū ⁊ erit in 3° ul' in 4° mō. ſed ſi ſup̄ eā accipit pticularis nō erit ſill's. tuz q: utraq; erit ſic pticularis: tum q: maior pticularis eſt ⁊ h̄ eſt.⌊ Rurſum ſi ponat.⌋ 2° dicit q̄ accepta altera pro poſitione ſub ſbo ypotheſis nō erit ſill's cuiᵒ cā eſt q: ſic erit maior: pticularis ⁊ h̄ eſt.⌊ Si aūt ad. b.⌋ Et itellige per. b. ſbm ypotheſis. per. a. vo eiᵒ p̄dicatū. Coñter ma nifeſtat q̄ nō oſtēdit ulis negatiua ſupponēdo eius ꝗri am dicēs q̄ ſiue accipit ꝓpō ſup̄ p̄dicatū ypotheſis ſiue ꝓpō affirmatiua ſub ſbo eius poterit eē ſill's cōcludens manifeſte falſum. ſed pp h̄ nō oſtēdit ꝓpositū q: nō ſeq tur ſi vnū ꝗrior eſt falſum q̄ reliquū ſit uerū ⁊ pz qd̄ di cit ⁊ h̄ eſt.⌊ Si aūt ꝗriū.⌋ Coñter manifeſtat quō oſten dit in hac figura per ipoſſibile pticularis negatiua. ⁊ pri mo declarat q̄ ipa oſtēdit ſupponēdo ꝗdictoriā. ſcōo q̄ ipſa nō oſtēdit ꝓuenietēr ſupponēdo eius ꝗriā. dicē igit q̄ ad oñdēdū aliqd̄. b. nō ē. a. ſi ſupponit ꝗdicª. ſ. oē. b. ē a. ⁊ accipit ſup̄ ypotheſim. altera, ꝓpō ul'is ſiue affirmati ua ſiue negatiua uel accipit ſub ypotheſi, ꝓpō affirmati ua ulis uel pticularis erit ſill's ad ꝓpoſitū ⁊ h̄ tū per p̄mū tū per ſcōm tū per 3ᵐ. Si aūt accipit ſup̄ ypotheſim, p̄ poſitio pticularis uel ſub ypotheſi negatiua nō erit ſill's:

q: in ꝑma figura nec maior est ꝑticularis nec minor negatiua ⁊ h̄ est.⌊ Ad ostendēdum autem.⌋ Consequenter dicit ꝙ per subcōtrariam eius non ostēdit cōueniente ꝓpositum ⁊ h̄ est per duas rōnes quarum ꝑma talis est. Omis sillo demōstratiuus per impossibile iterimit falsum.sed sillogismus in quo supponit subcōtraria particularis negatiue interimit uerum ergo talis non est ꝓ ꝑte demōstrabilis per impossibile.huius rōnis primo declarat minorem in littera dicēs ꝙ si supponit per ypothesim aliqd.b.est.a.que est subcōtraria huius aliqd.b. non eē.a.accipit altera ꝓpositio ex ꝓbus sillogiçat falsū ⁊ interimet h̄ ypothesis aliquod.b.esse.a.⁊ ostēdit nullum.b.esse.a.que interimit uera est cum ꝑncipali ꝓpone aliquod.b.nō est.a.simul enim stāt subcontrarie ⁊ h̄ est. ⌊ Si autem non.⌋ Secūda regula talis est in sillogismo ad impossibile debet falsum accidere ꝓpter ypothesim falsā h̄ sic nō accidit si supponit ꝑcōtraria ypothesis ꝑticularis negatiue ergo ex tali suppōne nō fiet sillogismus ad impossibile.huius etiam rōnis minorem declarat dicens ꝙ ypothesis uera est cum ꝑncipali ꝓpone q: sunt cōpossibiles inter se subcōtrarie ⁊ ideo ex ipsa non accidit falsum sed magis ex eo assumpto oportet enim ipsam falsam esse si ex ea accidat falsum ⁊ h̄ est.⌊ Amplius autem non.⌋ Deinde ex hijs cōcludit ꝙ oportet supponere cōtradictoriam eius ⁊ h̄ est.⌊ quare non supponēdum.⌋ Addit etiam ꝙ similis est modus demōstrandi particularem negatiuā acceptam cum signo particulari sequente negatione ⁊ cum signo vniuersali precedēte negatione. Idem enim est dicere non omni inesse ⁊ alicui non inesse ⁊ h̄ est.⌊ Similiter autem.⌋

¶ Manifestum ergo quoniam non cōtrarium sed oppositum ponendum in omnibus sillogismis. Sic enim necessarium erit axioma probabile. nam si de omni affirmatio uel negatio ostenso quoniam non negatio: necesse est affirmationem ueram esse. Rursum si non ponit ueram esse affirmationem probabile est putare negationem: contrarium ꝯo neutro modo contingit probare: neq; enim necessarium si nulli falsum omni uerum neq; probabile ut si alterum falsum alterum uerum. Manifestum ergo quoniam in prima figura alie quidem propositiones omnes ostenduntur per impossibile: vniuersalis autem affirmatiua non ostenditur.

¶ In fine cōcludit duo correlaria ex dictis manifesta quorum ꝑmum est ꝙ vniuersalis ostendit per impossibile per cōtradictorium ꝓnis ⁊ non per cōtrariū cuius causam assignat dicens. ꝙ sillogismus per impossibile tenet per hāc maximam de quolibet affirmatiuo uel negatiuo que non est uera de cōtrarijs sed de cōtradictorijs tm̄ ⁊ hec est.⌊ Manifestū ergo quoniam.⌋ Nota igit ꝙ sillogismus ad impossibile ad demōstrādum aliquid per impossibile in ꝑma figura semp accipit alteram ꝓpositionē sub ypothesi aut supra ypothesi. ⁊ causa huius est q: aliter non fit dispositio ꝑme figure. semp enim exigit ipsa ut vna ꝓpōnum sit ut pars alterius. Nota etiam ꝙ octo sunt hi° sillogismi. in ꝑma figura duo ad demonstrādum particularem affirmatiuam. duo ad demōstrādum vniuersalem negatiuā. ⁊ quatuor ad particularē negatiuam quor sufficiētia sic potest sumi si per ꝑmam figuram ostēdi debeat per impossibile. aut ergo 2° affirmatiua aut negatiua. si affirmatiua aut particularis aut vniuersalis. si affirmatiua vniuersalis aut penitus non erit sillogism°: aut si sic non erit ad ꝓpositum cuius causa expressa est in littere expositione. Si autē particularis affirmatiua supponēda est eius contradictoria. s. vniuersalis negatiua ⁊ tūc reliqua ꝓpositio aut accipit supra ypothesim aut sub ea. si supra eam aut vniuersalis aut particularis ⁊ h̄ aut affirmatiua aut negatiua sed nullo modo erit sillogismus. q: ypothesis cum sit negatiua non poterit eē minor. Si autem accipit uere ꝓpositio sub ypothesi aut vniuersalis aut particularis. si vniuersalis affirmatiua sillogism° erit ad ꝓpositum in secūdo ꝑme. si negatiua nō erit sillogismus sicut patet si sumat particularis sub ea aut affirmatiua ⁊ erit sillogismus ad ꝓpositū in quarto ꝑme: aut negatiua ⁊ non erit sillogismus ⁊ ita octo sunt ibi combinationes sed tm̄ due utiles ad cōstruēdum particularē affirmatiuam per primā figurā. si autem 2° ostendenda sit negatiua aut uls aut particularis. Si vniuersalis supponenda est. s. cōtradictio. s. particularis affirmatiua sub qua si accipit alia ꝓpositio siue vniuersalis siue particularis siue affirmatiua siue negatiua nullo mō erit sillogismus q: maior est particularis. si autem supra eam accipitur: aut ergo vniuersalis aut particularis. si vniuersalis aut affirmatiua aut negatiua ⁊ utroq; modo erit sillogismus ad ꝓpositum in tertio ⁊ in quarto modo. Si particularis aut affirmatiua aut negatiua sed non erit sillogismus: q: ex particularibus nihil sequit. hic sunt octo combinationes sed tm̄ due utiles. Si aūt ostēdenda sit particularis negatiua eius cōtradictio supponēda erit vniuersalis affirmatiua supra quā si accipit aut accipiet vniuersalis aut ꝑticularis. Si vniuersalis aut affirmatiua ⁊ tūc erit sillogismus in ꝑmo modo. aut negatiua ⁊ tūc erit in secūdo modo. si particularis tūc non erit sillogismus sicut patet q: maior erit particularis. Si aūt accipitur sub ypothesi aut particularis aut vniuersalis. Si vniuersalis ⁊ affirmatiua erit sillogismus per primum modum. Si vniuersalis ⁊ negatiua non erit sillogismus. Si particularis ⁊ affirmatiua erit per tertium modum sillogismus. Si particularis ⁊ negatiua non erit sillogismus: ⁊ sic sunt ibi octo combinationes sed tm̄ quatuor utiles. sic igitur manifestū est ꝙ supponēdo cōtradictionē erūt cōiugationes in ꝑma figura tertia ⁊ scēa ⁊ sic sunt combinationes ⁊ sunt octo utiles ad demōstrādū in ꝑma figura per impossibile. due. s. ad demōstrādū ꝑticularē affirmatiuam ⁊ due ad demōstrādum negatiuā ulem ⁊. 4. in ꝑticularem negatiuā. ¶ Dubitaret forte aliqs ꝑmo ad quez ꝑtineat sillo per impossibile ꝙ non ad sophistam patet ꝙ non ad dialeticum videt qd dicit in 8° thop. ꝙ nihil differt quo ad demōstratorem sillo uti ad impossibile ⁊ sillogismo ostensiuo quo ad dialecticum multum differt: q: non debet uti nisi ostensiuo quo ad demonstratorem non videt q: ipse ꝓcedit ex ueris ⁊ immediatis. sed sillogismus ad impossibile ex falsis est. ¶ Sed cōtra dialeticus obuiator est alteri ⁊ tunc nitit ducere socium suuz ꝓteruū ad aliqd incōueniens. hoc aūt maxime fit per sillogismum ducētem ad impossibile quare ꝑm ꝙ obuiatio° est utet ipso. Adhuc demonstrator utit omni differentia demōstrationis: sed demōstratio per impossibile est vna eius differentia quare demōstrator utetur eo. Adhuc demonstrator alij disputat cum cauillatione qui forte negaret manifesta principia: sed illa non potest demonstrator ex causis ⁊ prioribus probare quare probabit ea ex posterioribus ⁊ ab effectu: hoc autem erit deducēdo ad impossibile quare demōstrator utetur sillogismo ad impossibile ad minus propter principiorum uerificationē. Adhuc sicut vult Arz. omnis philosophus utit hoc ꝑncipio de quolibet affirmatio uel negatio. sed demonstratio per impossibile decurrit per hoc principium sicut habetur in primo posteriorum. ergo philosophus utetur

tali sillogismo. ⁊ non solum demōstrator sed ⁊ dialeticus quod cōcedendum est. Sciēdum tamen q̃ pertinet ad demōstratorem propter sua p̃ncipia ostendēda sicut dictum est ⁊ ꝓpter effectus demōstrādos quorum causa difficilis est ad vidēdum ⁊ non nota: quia enim ita est oportet ex ypothesi ad incōueniens deducere ꝓnter aūt ⁊ minus excellēter ꝓuenit usui dialetici ad obuiandum. ¶ Ad p̃mū obiectū dicēdum q̃ Aḡ. in 8° thop. nō separat simpl'r talem ab usu dia^c. sed qñ per ipsum nō deducit ad ma^m incōueniēs ⁊ causa huius est sicut ibi dicit q̃ sill'ato falso ad interimēdū ypothesim. s. ubi fuerit manifeste falsum resistet obuiator annuēs illud esse uerum ⁊ ita ꝓtingit dialeticū ipediri ubi deducat ad ualde manifeste falsum. qñ ergo deducit ad manifeste falsum utit eo dialeticus. ¶ Ad scōm dicēdum q̃ demōstratio potissima tm̃ ex ueris est: demōstratio autē per impossibile nō est potissima ⁊ ideo pōt ex falsis ꝓcedere. uel pōt dici q̃ ex pte illa qua demōstrat intētum ex ueris ꝓcedit sicut patet quo ad scōam ꝓnem. ¶ Ulterius autē dubitaret forte aliqs q̃re nō diffinit hic actum sill'i per impossibile sed ipsum sill'm cū in ꝓcedētibus nō diffiniuit sill'm circularem ⁊ ꝓuersiuū sed actū illoꝝ. Dicēdū q̃ taz sillogismus circularis q̃z cōuersiuus habet sill'm pfectū ad quē habet dōiam que non est adeo manifesta ex suba eorum ex q̃bus est circularis ⁊ cōuersiuus sill's sicut ex actibus ipsorū: qꝝ ergo per diffinitiones eoꝝ patere debent eoꝝ differētie ad pfectos sill'os ideo diffinit sub suis actibus ⁊ nō in se. Sill's aūt per impossibile non reqrit pfectum sill'm ad quē notāda sit eius differētia ⁊ ideo in se diffinit ⁊ non diffinit eius actus. ¶ Sed tūc ulterius dubitabit de eius diffinitione qꝝ cum 2° in sill'o ostēdat ⁊ nō sill's incōpetēter dicit q̃ sill's ostendit. Adhuc cum quādo denotet tēpus qd̄ quidē nō est de eēntia sillogismi videt male diffinitio dari per quādo. Adhuc 2° nō est ante q̃z cōcludit: sed ante sill'm per impossibile nihil cōcludit quare añ ipsum non est 2°. quare nō bñ dicit q̃ accipiēda est opposita ꝓnis. Adhuc ꝓpositio ois est de alio sillogismo: sed ad h^c nō est sill's quādo incipit ostēdi per impossibile: quare nōdum est ꝓpositio q̃re male dicit q̃ accipiēda est altera ꝓpositio. Adhuc nō sufficit vnam ꝓpositionē accipe sed oportet eaz eē notā. Adhuc oportet q̃ coicet cum ypothesi in vno terminoꝝ qꝝ aliter ex eis non eēt sill's ⁊ sic diminuta est eius diffinitio. ¶ Ad primum dicēdū q̃ cum dicit q̃ sill's per impossibile ostēdit sensus est talis per sill'm per impossibile fit ostensio ⁊ ita non est incōueniēs qd̄ dicit. ¶ Ad scōm q̃ tempus est ꝓpria mēsura motus ⁊ actionis ⁊ ideo cōpetēter dicit q̃ sill's per impossibile fit qñ supponit cōtradictio ⁊c. vnde hoc qd̄ dicit qñ specificatio eius est qd̄ dicit ostēdit. non ergo ponit quādo tanq̃z sig̃ns aliqd de essentia sill'i per impossibile sed modo pdicto. ¶ Ad tertiū dicēdum q̃ cōclusio est actualiter cōcludēda uel habitual'r: oppositū aūt ꝓcedit de ꝓnne actu cōclusa: sed in sillogismo per impossibile supponit ꝓtradictio ꝓnis habitudialiter ꝓclusę ⁊ p̃ncipaliter intēte. ¶ Ad quartū dicēdum q̃ est dicere propōnem que iam sumpta est in sill'o uel que sumpta est in seipsa. h̄ autē sumit altera ꝓpositio nō sillogismi pcedētis sed altera ꝓpositio p̃m seipsam. ¶ Ad quintum dicēdū q̃ per hoc qd̄ dicit assumit satis intelligit ꝓpositionē assumi debere uerā qꝝ nisi manifeste uera eēt nō cōtingeret eam uere sumere sine impedimēto/q̃re si assumi debet ex se sine dono respōdētis oportet q̃ manifeste uera sit. ¶ Ad ultimū patet rñsio per idem qꝝ assūptio est ꝓpositio alteri copulata p̃m mediū ad sill'andum. ⁊ ideo dicit assumit p̃m q̃ sig̃t ꝓpositiones copulatas eē ad mediū vnū. ¶ Adhuc forte dubitaret ulterius aliqs que sit differētia sill'i per impossibile ⁊ cōuersiui cum in oib° figuris similes sint. ¶ Et dicēdū q̃ differētia multiplex est. p̃ma est qꝝ sill's cōuersiuus sit p̃sill'ato opposito ypothesis. sill's aūt per impossibile non p̃sillogiçato opposito ꝓnis ex quo patet q̃ cōuersiuus pro ypothesi accipit oppositū cōclusi: ⁊ sill's per impossibile oppositū cōcludēdi. ¶ Alia est differētia q̃ cōuersiuus fit tā supponēdo ꝓtrariā q̃z cōtradictoriā. sill's autem per impossibile fit tm̃ supponēdo cōtradictoriam. ¶ Tertia est q̃ sill's ꝓuersiuus ostēdit ꝓnīam: sed sill's per impossibile ostendit ꝓpositū. ¶ Quarta est q̃ illud idē supponit in sillogismo cōuersiuo cuius oppositū cōcludit in sill'o ad impossibile ⁊ e2°. illud supponit in sill'o ad impossibile cuius oppositū cōcludit in sillogismo cōuersiuo. ¶ Quinta est q̃ sillogismus ꝓuersiuus supponit ⁊ cōcludit uerū uel falsum indifferēter. sill's autē ad impossibile supponit ⁊ cōcludit solum falsum ⁊ hoc est patens inspicienti. ¶ Sed tūc querit cum iste sill's sit similis cōuersiuo ut dicit in littera q̃re non ꝓcedit supponēdo cōtrariam sed tm̃ cōtradictoriam cum cōuersiuus supponat utrāq̃z. Et dicēdum q̃ cōuersiuus ostēdit ꝓnam decurrēdo p̃m hāc maximam sic destructo ꝓnte destruit añcedēs ergo posito añte ponit ⁊ ꝓns. vnde aūt ꝓns destruit tā per suppositionē sui cōtrarij q̃z per suppōnem sui cōtradictorij neq̃z simul stant cōtraria in ueritate neq̃z ꝓtradictoria ideo sillogismus cōuersiuus ꝓcedit supponēdo tam cōtrariam q̃z cōtradictoriā. demōstratio autem per impossibile decurrit p̃m hoc p̃ncipium de quolibet affirmatiuo uel negatiuo sicut dicit in posterioribus ⁊ sicut hic dicit in textu. sed hoc p̃ncipiū non est ueruz nisi de affirmatione ⁊ negatione que sibi cōtradicūt ⁊ ideo non sufficit supponere cōtradictoriam. q̃uis ergo similis sit iste sillogism° ꝓuersiuo sillogismo in hoc q̃ quodāmodo ꝓuersiue procedit: non tamē debet supponere cōtrariam ꝓpositi pro ypothesi sicut cōuersiuus. ¶ Sed opponit hic sicut dicitur in littera sumpta cōtraria ꝓpositionis vniuersalis fit sillogismus cōcludens impossibile: quare cum impossibile non sequat nisi ex impossibili erit ypothesis impossibilis: sed sequit si vna cōtraria est impossibilis ⁊ altera necessaria est qꝝ in naturali materia neq̃z pñt cōtraria simul esse uera neq̃z simul falsa sicut nec ꝓtradictoria. quare videt q̃ cum fiat sillogismus cōcludens impossibile supponēdo cōtrariam qd̄ contingit supponēdo cōtrariā demōstrare per impossibile sicut ⁊ ꝓtingit sillogiçare cōuersiue supponēdo ꝓtrariam. Dicēdum q̃ cū dicit Aḡ. cōcludi impossibile cum supponit cōtraria non est intelligēdum q̃ semp concludit impossibile sed per impossibile intellectum falsum notū ⁊ manifestū ⁊ ita nō potest per illud cōcludi ypothesis esse impossibilis sed solum falsa ⁊ ideo non ostendit ꝓpositum uerum esse. uel si dicat aliquis q̃ similr debet concludi tale falsum q̃ sit impossibile qd̄ non est uerū: tūc oportet dicere q̃ semp p̃m rem ostendit oppositū cum sumit cōtraria vniuersalis: ꝗ forma arguēdi non ualet si vnum cōtrariorum est falsuz ⁊ reliquum est uerum: qꝝ hoc p̃ncipium de quolibet affirmatiuo uel negatiuo p̃m q̃ determinat sillogismus p impossibile non est necessariū nisi in oppositis contradictorie. ¶ Cōsequenter forte dubitabit aliquis circa sillogismum cōuersiuum cum pcessit determinādo ipm p̃m modos diuersos figurarum per ordinem quare non sic procedit circa sillogismū ad impossibile sed procedit p̃m ordinem ꝓnum in figuris. Et dicendū q̃ hi° ratio est: qꝝ sillogismus cōuersiuus respicit sillogismum pfectum vnde p̃m ordinem sillogismoꝝ pfectorum prius in modis diuersis ꝓcedit determinādo sillogismum conuersiuum qꝝ iuxta modos perfectos fit sillogismus conuersiuus. demōstratio autez per impossibile non recipit sillogismuz pfectum sed solum ꝓnem demōstrando ⁊ ideo determinat de ipso procedendo p̃m ordinem conclusionum ⁊ non p̃m ordinem modorum in figuris. ¶ Ulterius dubitabit quare vniuersalis affirmatiua non ostenditur per impossibile in prima figura sed in alijs. h̄ enim

videt falsum cum ulis affirmatiua nõ ꝓcludit in secũda figura nec in tertia sed solũ in ꝑma. Idem etiã videt per hoc ꝙ sillogismus cõuersiuus ad affirmatiuã ulem ostẽdẽdam fit in ꝑma figura: ⁊ demõstratio per impossibile similis est cõuersiuo sillogismo ut dicit. Et dicendum ꝙ ulis affirmatiua nõ demstrat per ipossibile in ꝑma figura qꝛ supponẽda est eius opposita. sic aũt nõ oino erit sill's. ¶ Ad ꝑmũ obz dicẽdũ ꝙ 2° demstratio per ipossibile nõ demstrat uel sillat. ulis ergo affirmatiua demstrata per impossibile nõ est sillata sed ex opposito sillogiçat falsuz aliquod meditãte quo habet ꝓpositum in secunda ⁊ tertia. Si autem ipsa vniuersalis cõcludit sillat solum in ꝑma figura. nam in secũda aut tertia nõ cõcluderet. ¶ Ad secũdum dicẽduz ꝙ si demõstret vniuersalis affirmatiua per ꝑmam figurã ⁊ deinde fiat cõuersio sill's cõuersiuus erit per aliam figurã q̃z per ꝑmam figurã: ⁊ similiter est in demõstratione per impossibile ad ostẽdẽdum vniuersalem affirmatiuã ꝙ sill's cõcludens falsum sit in alia figura a ꝑ^a. vnde similes sunt in hoc. sil' tamen ubi sillogiçat tm affirmatiua ulis fit sillogismus per ꝑmã figuram ¶ Cõsequẽter forte dubitabit de intellectu quorũdam dictoꝛ in littera. ⁊ ꝑmo de eo qõ dicit ꝙ sill's ad impossibile procedit non presill'ato opposito ypothesis sed ipso existẽte manifeste uero. Si enim 2° intẽta manifeste uera ⁊ eius opposita est manifeste falsa sed oppositum 2õnis secũde ꝙ sigs dederit non oportet ipsum ad maius incõueniẽs ducere ⁊ ita nõ oportet ibi sillogiçare aliqõ incõueniẽs. Adhuc dicũt aliqui ꝙ nõ est intẽtio 2õnez ꝓncipalem eẽ manifeste falsam sed oppositum false 2õnis sed ꝗ non pretẽdit littera immo oppo^m. ¶ Solutio dici põt ꝙ ꝗz 2° intẽta fit manifeste uera ex natura rei tamẽ quo ad nos põt eẽ ꝓmanifesta ⁊ ideo sepe negari potest ⁊ eius oppositũ cõcedi ⁊ tũc necesse est ducere ad tale falsum. qõ fit mediũ: qꝛ aliter non cõcederet ypothesis esse falsam ⁊ illud planũ est ex dictis. dictum est enim ꝙ sillogismus per impossibile primo cõpetit demõstratori ꝓpter suoꝛ principioꝛ ostẽsionem si forte negenk: sed talia ꝓncipia quãtum ad naturã rei manifesta sunt ⁊ uera: possunt tamẽ alicui ignorãti significatione ignota esse ⁊ ab eo negari. uel forte cauillator uolẽs oino resistere negabit aliquãdo ꝓncipia q̃zuis in vitate sint nota. ¶ Deinde queret forte de eo qõ dicit ubi ostẽdit vniuersalez negatiuam nõ demõstrari per impossibile supposita eiꝰ cõtraria si interimit ypothesis qõ est manifeste falsuz cũ ex ypothesi sequat opposita falsam esse. Et dicenduz ꝙ hoc uerum est sed intẽtio est ꝙ non interimit ypothesis ex cõtraria ita ꝙ per eius interemptionẽ ostẽdat oppositum. ¶ Item dubitat de hoc qõ dicit particularẽ negatiuam non posse per impossibile demõstrari sumpta eius subcõtraria. Hoc enim videt falsum eo ꝙ sumpta eius opposita particulari affirmatiua ostendet nullum. b. eẽ a. sic omne. a. est. c. aliqõ. b. est. a. ergo aliqõ. b. est. c. sed hoc est falsum ergo ypothesis falsa: quare eius oppositũ uerum nullũ. b. est. a. sed sequit si nullũ. b. est. a. aliquod a. b. nõ est. a. quare ostẽdet per impossibile particularis negatiua supposita pro ypothesi eius subcõtraria. Dicẽdum ꝙ Arz. non ꝓhibet qn possit sic demõstrari particularis negatiua sed ꝙ non cõueniẽter quare nõ seruãtur in tali demõstratione 2ditiones demõstrationis per impossibile: non enim supponit falsuz ⁊ incõpossibile ꝓposito sed uerũ ⁊ ei cõpossibile: nec cõcludit falsum ꝓpter ypothesim quorum tamen utrũq; exigit ad demõstrationem per impossibile.

In media autez figura ⁊ postrema ⁊ hoc ostendit ponatur eniz. a. nõ omni. b. inesse. Sumptum sit autez omni. c. ineẽ. a. igit si. b. quidẽ non omni. c autẽ omni. a. non omni. b. inerit. c. hoc autem impossibile. Sit enim manifestũ quoniã omni. b. inest. c. quare falsum est quod est suppositum. uerũ ergo omni inesse. Si autẽ contrariũ supponat sillogismus quidem erit: ⁊ impossibile: non tamẽ ostendit qõ positum est. Si enim. a. nulli. b. a. autez omni. c. nulli. b. c. hoc autẽ impossibile: q̃re falsum est nulli inesse: sed non si hoc falsum: omni uerũ. Quãdo autẽ alicui. b. inest. a. ponat. a. nulli. b. inesse. c. autẽ omni insit: necesse est ergo. c. nulli. b. ineẽ: quare si hoc impossibile necesse est. a. alicui. b. inesse. Si aũt supponat alicui non ineẽ eadẽ erunt que in prima figura.

¶ Hic determinat quomodo demõstrat in secũda figura per impossibile ⁊ diuidit in duas. In prima ostẽdit quomodo demõstrant 2ones affirmatiue. in secũda cum dicit. [Rursum ponat.] quomõ demõstrat negatiue. affirmatiuarum ꝑmo docet demõstrare vniuersalem affirmatiuam per impossibile in secũda figura supponendo eius cõtradictoriam ⁊ accipiẽdo vnum extrinsecũ sub ꝑdicato ypothesis ⁊ fiet sillogismus ad impossibile in q̃rto secũde. Verbi gra si debet demõstrari omne. b. esse. a supponit aliqõ. b. non esse. a. ⁊ assumat uerum sic. Omne. c. est. a. ⁊ sillat sic. Omne. c. est. a. aliquod. b. nõ est. a. ergo. b. aliquod nõ est. c. sed hoc est falsum ergo ypothesis falsa. quare oppositũ uerum. s. omne. b. est. a. ⁊ hoc est [In media autez ⁊ postrema.] Ideo manifestat ꝙ supponẽdo cõtrariã pro ypothesi fiet sillogismus ducens ad manifeste falsum sed non ꝓpter hoc ostẽdit ꝓpositum sicut ⁊ fuit in prima figura. ⁊ ꝗ qõ dicit facit sillogismũ ad impossibile in secũdo secũde ⁊ ꝗ est. [Si aũt 2trariũ.] ¶ Cõsequẽter docet quomõ demonstrat per impossibile in secũda figura particularis affirmatiua ⁊ ꝓcedit sic. primo supponẽdo eius cõtradictoriã ostẽdit eam sic. supponat nullum. b. eẽ. a. ⁊ accipiat extrinsecus uerum omne. c. esse. a. ⁊ fiat sillogismus ad impossibile in secũdo secũde ⁊ patet ꝓcessus ⁊ hec est. [quoniã autem aliter.] secũdo dicit ꝙ supponẽdo eius cõtrariã non ostẽdit ꝓpositum cõpetẽter. ꝓtingit enim idem qõ dictũ est in prima figura in suppõne vniuersalis ypothesis. s. ꝙ nõ supponit falsum. item impossibile ꝓposito nec accidit falsũ ꝓpter ypothesim ⁊ hoc patet intueti ⁊ per ꝑdicta circa figuram ꝑmam ⁊ ꝗ est. [Si aũt ponat.]

¶ Rursum supponat. a. alicui. b. ineẽ. c. autem nulli insit necesse est ergo. c. alicui. b. non ineẽ sed omni inerat quare falsuz qõ suppositũ est nulli ergo. b. inerit. a. autem nõ omni. b. inest. a. ponat enim ineẽ. c. autez nulli necesse est igit. c. nulli. b. ineẽ: hoc autem impossibile: quare uerum est non omni inesse. Manifestum ergo quoniam oẽs sillogismi fiũt per mediã figuram.

¶ Cõsiter docet demstrare per ipossibile 2ones negatiuas ⁊ ꝑmo ulem per suppõnẽ 2dictionis sic supponat aliqõ b. eẽ. a. ⁊ sumat extrinsecus nullũ. c. eẽ. a. ⁊ sillat in tertio modo. sic null. cuz. est. a. aliqõ. b. est. a. ergo aliqõ. b. non est. c. sed ꝗ est falsum ⁊c. ⁊ hoc est. [Rursuz ponatur.] Secõ docet demonstrare particularẽ negatiuez suppo-

nendo eius cōtradictoriā ⁊ assumēdo uerū extrinsecus negatiuū ex gb⁹ sillogiçat. In ꝑmo secūde sic nulluz.c. est.a.omne.b.est.a.ergo nullum.b.est.c.⁊ hoc est falsuz ⁊c̄.⁊ ħ est.⌊ quoniā autē nō.⌋ In fine autem ex hijs cō/cludit q̄ oīs 2⁰ demōstratiua per impossibile in secūda figura ⁊ ħ est.⌊ manifestū ergo.⌋ ¶ Dubitaret forte ali quis hic quare demōstrādo per impossibile in secunda figura semp accipit extrinsecus vnuz sub ſbo ypothesis Et dicēdum q̄ ħ est q: ꝓpositiones disposite ꝑm figurā ꝑmam coicant in ꝑdi⁰ ⁊ sic se debēt habere ypothesis ⁊ uez assumptū ⁊ ideo in ꝑto coicāt ⁊ ideo opz assumi ſb ꝑto ypothesis. ¶ Ulterius dubitaret q̄re docet 2trarias negatiuarū 2ōnum demōstrandarū sicut affirmatiuaz. Et dicēdū q̄ hoc est: q: eadē est rō de suppōne 2ōrij ad osten dendū negatiuas 2ōnes que est ad ostēdendū affirma tiuas ⁊ ħ satis per ꝑdicta patet ⁊ tō ħ omisit. ¶ Notāduz aūt q̄ octo ꝑnt ħ fieri silli per ipossibile qd̄ pz sic si demō strat 2⁰ per impossibile in scda figura aut ergo affirmati ua aut negatiua 2⁰. si affirmatiua aut ulis aut pticularis. si ulis supponit eius 2dictoria que est pticularis negati ua sub cuius ꝑdicato opz uerū assumē sicut ꝑdictum est Sed tūc aliā cōtingit accipe ulem aut pticularē. si pticu/larē aut ergo affirmatiuā aut negatiuam ⁊ aut fiet maior aut minor: sed nullo mō fiet silis eo q̄ ex pticularib⁹ ni/hil sequit. si ulem aut affirmatiuā aut negatiuā. si negati uā siue illa fiat ma. aut mi. nō erit silis q: ex negatiuis ni hil segt. Si affirmatiuā aut illa fiet mi. ⁊ ypothesis ma. ⁊ sic nō erit silis q: ma. debet eē ulis in scda figura. Si aūt ulis affirmatiua fiat ma. ⁊ ypothesis minor erit sillus in q̄rto mō. ergo octo sunt hic cōbinationes sed vnica uti/lis est ad demōstrādū ulem affirmatiuā. Si aūt debeat demōstrari pticularis affirmatiua 2⁰ supponit ulis ne/gatiua 2dictoria ⁊ accipiet alia uliter uel pticularitet. si uliter ⁊ negatiue sunt due cōbinationes inutiles ga ex negatiuis nihil. Si autē ulr ⁊ affirmatiue aut ergo ypo/thesis erit ma. ⁊ reliq̄ ꝓpō mi. ⁊ erit silis ad ꝓpositū in ħ⁰ scde: aut e2⁰ ⁊ erit silis ad ꝓpositū in scdo scde. Si au tem illa alia accipit pticularis ⁊ negatiua erūt due cōbi nationes iutiles sicut ꝑus. Si pticularis affirmatiua aut ergo ypothesis erit minor ⁊ pticularis affirmatiua ma. ⁊ nō erit silis q: ma. particularis. aut e2⁰ ⁊ erit silis ad ꝓ/positū in 3⁰ secūde. Igit octo sunt cōbinationes ħ sz tm̄ tres ad ꝓpositum. Si autez 2⁰ demōstrāda sit negatiua aut ulis aut particularis. si ulis supponit 2tradictoria. s. pticularis affirmatiua ⁊ assumet alia propō ulis aut par ticularis. si particularis nullo mō erit silis. Si ulis affir/matiua non erit silis q: ex ambabus affirmatiuis nihil segtur in secūda figura. Si ulis negatiua erit silis si ipsa sit ma. ⁊ ypothesis mi. ⁊ erit tertius modus ⁊ ita erūt octo hic cōbinationes sed oēs inutiles ꝑter vnam. Si autez debeat demōstrari particularis negatiua supponit vni/uersalis affirmatiua ⁊ assumet alia ꝓpositio ulis aut pti cularis. si ulis ⁊ affirmatiua sunt due cōbinationes iuti/les. Si negatiua sunt due utiles similiter iuxta ꝑmum ⁊ scōm modū. si assumat pticularis ⁊ affirmatiua sunt due inutiles. A negatiua erit utilis maiore existēte vniuersali ⁊ non aliter ⁊ ita sunt hic octo cōbinationes sed tm̄ tres utiles. Sic ergo in summa sunt. 32. cōbinationes oēs in/utiles ꝑter octo quaz vna demōstrat vniuersalē affirma tiuam ⁊ tres particularē affirmatiuā. vna etiā ulem nega tiuam ⁊ tres particularē negatiuam.

Similiter autem ⁊ per ultimā pona tur enim. a. alicui. b. non ineē. c. au tem omni: ergo. a. alicui. c. nō inest Si ergo hoc impossibile: falsum alicui nō ineē: quare uez omni inesse. Si vo suppo nat nulli inesse: erit quidē sillogismus non tamē ostēdit qd̄ ꝓpositum est. Si enim cō trariū supponat cadē erūt que in ꝑoribⁿ.

¶ Hic docet per impossibile demōstrare in tertia figura. ⁊ ꝑmo 2ōnes affirmatiuas. secūdo negatiuas. ⁊ affirmati uarum ꝑmo ulem. scdo particularē cum dicit.⌊ Sed ad ostendēdū.⌋ ulem sic ꝓcedit. ꝑmo docet demōstrare eā supponēdo cōtradictoriā ⁊ assumendo aliqd̄ supra ſbm ei⁰ ut si demōstrari debeat oē. b. eē. a. supponit aliqd̄. b. nō esse. a. ⁊ assumat omne. b. eē. c. ⁊ fiet silis in qnto ter/tie. sic aliquod. b. non est. a. omne. b. est. c. ergo aliquod c. nō est. a. sed hoc est falsum ⁊c̄. ⁊ ħ est.⌊ Similiter au/tem.⌋ scdo dicit q̄ si supponit eius cōtraria erit sillogis/mus ad falsum cōcludēdum sed non ostendit propositum q: non sequitur si vnum contrariorum sit falsum q̄ reliquum sit uerum: sicut prius habitum est ⁊ ħ est.⌊ Si vo supponitur.⌋

¶ Sed ad ostendēdum alicui inesse hec su mēda ypothesis. nam si. a. nulli. b. c. autez alicui. b. a. nō omni. c. si ergo hoc falsum: uerum est. a. alicui. b. ineē. Qm̄ autē nulli b. inest. a. supponat alicui. b. inesse. Sūptū sit autē ⁊. c. omni. b. inesse: ergo necesse est a. alicui. c. inesse: sed nulli inerat: q̄re falsuz est alicui. b. ineē. a. Si vo supponat omni b. inesse. a. nō ostēdit ꝓpositum. Sed ad a. b. non omni inesse: hec est sumēda ypo thesis: nam si. a. omni. b. ⁊. c. omni. b. a. in/est alicui. c. hoc autez non fuit: q̄re falsum est omni ineē: si autem sit uerū est nō om/ni. Si aūt supponat alicui ineē eadem erit que est in hijs que dicta sunt ꝑus. Mani/festum ergo quoniā in oībus per impossi bile sillis oppositū supponēdū. Palam autem ⁊ quoniam in media figura ostēdi/tur quodāmodo affirmatiua ⁊ vniuersa/lis ⁊ in postrema.

¶ Cōsequenter docet ostēdere per impossibile in tertia fi gura particularē affirmatiuā supponēdo cōtradictoriaz eius. s. nullū. b. eē. a. ⁊ assumēdo vnā particularē. s. aliqd̄ b. esse. c. ⁊ fit silis ad impossibile iuxta sextū modum ⁊ ħ est.⌊ Sed ad ostēdēduz.⌋ Et nota q̄ assumpta pro ypo/thesi eius subcōtraria non accidet falsum ꝓpter ypothe/sim q: ypothesis est incōpossibilis ꝑncipali intento sed hoc nō dicit Aḡ. q: relinqt notū ex sepe dictis. ¶ Con sequēter docet ostēdere per impossibile in tertia figura 2ōnes ueras ⁊ ꝑmo ulem: scdo particlarē. Circa vniuer salem sic ꝓcedit. ꝑmo supposita cōtradictione ostēdit eā sic supponit aliqd̄. b. eē. a. ⁊ sumat uerū extrisecus oē. b. est. c. ⁊ sillogiçat in tertio modo ⁊ patet processus ⁊ hoc est.⌊ Quoniā autem ulis.⌋ Scdo dicit q̄ sumpta eius cōtradictoria nō ostendit ꝓpositum sicut sepe dictuz est ⁊ ħ est.⌊ Si autē supponit.⌋ ¶ Cōsequēter docet ostē/dere particularē negatiuā ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo ostēdit eam supponēdo cōtradictoriā sic sup⁷ omne. b. eē. a. ⁊ assuma tur omne. b. esse. c. ⁊ ostēdat ꝓpositū in primo tertie sillo giçādo ⁊ ħ est⌊ Si aūt non oi.⌋ scdo dicit q̄ si supponit eius subcōtraria idē eēt qd̄ prius. s. q̄ nō demonstrabit ꝓpositum ꝓpter falsitatē ypothesis cum nō oportet ypo thesim falsam esse ꝓposito existēte uero ⁊ ħ est.⌊ Si au/tem sup⁷.⌋ In fine autez duo correlaria 2cludit ꝑus hita quoz ꝑmum est q̄ ad demonstrādum per impossibile

ubiq; ⁊ siliter supplenda est ꝑdictoria ypothesis ⁊ h est. ⌊ Manifestum ergo. ⌋ scdm est q; ulis affirmatiua que non demõstrat in prima quodãmodo in secũda ⁊ tertia figura demonstrat. ⁊ dicit quodãmõ q: ulis affirmatiua non cõcludit per sillogismũ secũde uel tertie figure sed mediante sillogismo ad impossibile ibi facto puenit ad vniuersalem affirmatiuã ⁊ h est. ⌊ Palam autem ⁊c. ⌋

¶ Dubitaret forte aliqs hic quare similiter assumitur in tertia figura ueruz extrinsec⁹ ⁊ sup:a sbm ypothesis. Et dicẽdum q; est q: ppositiones cõstituẽtes tertiam figuram debẽt cõuenire in sbo ⁊ ideo oportet idez subici in ypothesi ⁊ in uero extrinsecus sumpto. ¶ Alia etiã que ri possent que patẽt per ꝑdeterminata. Notandũ q; hic sunt. xij. sillogismi qd̃ sic patet si debet demõstrari ꝑ⁹ vniuersalis affirmatiua supponit cõtradictoria que est particularis negatiua: ⁊ cum illa sumet uerũ extrinsecus aut vniuersale aut particulare. si particulare hoc cõtingit q̃tuor modis sed nullo modo erit sillogismus. si vniuersale ⁊ negatiuũ duobus modis cõtingit sed nõ est sillogismus. Si vniuersale ⁊ affirmatiuũ erit sillogismus ad ꝓpositũ. Si minor sit affirmatiua ⁊ nõ aliter ⁊ ita vnicus ẽ sillogismus ad demõstrandum vniuersalẽ affirmatiuaz. Si debet demõstrari particularis affirmatiua supponet contradictoria que est vniuersalis negatiua. propositio aũt assumpta uel erit vniuersalis uel particularis. si vniuersalis ⁊ negatiua sic sunt inutiles cõbinationes. si affirmatiua erit utilis. si minor sit affirmatiua ⁊ non aliter. Si assumat pticularis oino siliter erit. vnde hic sũt duo sillogismi. Siliter autem debet demonstrari vniuersalis negatiua supponet particularis affirmatiua cum qua si sumat particularis nullo modo erit sillogismus. Si vniuersalis aut affirmatiua aut negatiua. si affirmatiua aut maior ⁊ sic erit quartus modus. aut minor ⁊ erit tertius. ⁊ ambo ad ꝓpositũ. Si assumat vniuersalis negatiua ⁊ erit sillogismus ad ꝓpositũ minore existẽte affirmatiua ⁊ ita sunt hic tres sillogismi. Si debet demõstrari particularis negatiua supponet vniuersalis affirmatiua ⁊ oi bus modis erit sillogismus ad ꝓpositum nisi duobus. s. quãdo minor est negatiua vniuersalis aut particularis si cut patet intuẽti ⁊ ita sunt hic. 6. utiles cõbinationes. patet igit. 32. sint cõbinatiões sed tñ. 12. utiles. s. vna ad demõstrãdũ vniuersalem affirmatiuã: ⁊ due ad demõstrãdum particularẽ affirmatiuã. ⁊ tres ad ulẽm negatiuam ⁊ sex ad particularem negatiuam.

d Iffert autez que ad impossibile demonstratio ab ostensiua: in eo qd̃ ponat qd̃ vult interimere deducẽs ad cõcessum falsum: ostẽsiua autem incipit a ꝓcessis ueris ꝓpositionibus. Sumũt ergo utreq; ꝓpositiones duas ⁊ cõcessa: sed hec quidẽ ex quibus est sillogismus: illa ꝟo hãc quidẽ harum alterũ ꝟo contradictionem cõclusionis ⁊ huic quidem nõ necesse est notam eẽ cõclusionem: nec prius opinari quoniã est aut nõ est. Illic ꝟo necesse est quoniã non est.

¶ Postq̃ determinauit de demõstratione per impossibile in se. hic determinat de ea in cõparatione ad ostensionem ⁊ diuidit in duas. In prima compat sillogismuz ad impossibile ⁊ ostẽsiuum ꝑm differẽtiã. In secũda cuz dicit. ⌊ Differt aũt nihil. ⌋ compat demonstrationẽ per impossibile ⁊ sillogismũ ostẽsiuum ꝑm cõueniẽtiam. In ꝑma ponit duas differẽtias quarũ ꝑma sumit ex parte ꝓpõm: alia ꝟo ex parte ꝓõm. Circa ꝑmã sic ꝓcedit. primo dat eam dicẽs q; sillogismus ad impossibile ⁊ ostẽsiuus differũt in hoc q; sillogism⁹ ad impossibile supponit ad interimẽdum ⁊ ꝓcludit manifeste falsum. Ostẽsiuus autem cõstat ex duabus ꝓpositionibus notis ueris ⁊ h est. ⌊ Differt autem. ⌋ scdo ex hoc concludit q; uterq; illorũ sumit duas ꝓpõnes idubitabiles ⁊ notas: sed ostẽsiu⁹ sumit istas notas ex qbus fit sillogismus cõcludẽs propositum. sillogismus aũt ad impossibile sumit alterã illaruz que est manifeste uera ⁊ oppositum ꝓõnis uere que est manifeste falsa ⁊ h est. ⌊ Sumũt ergo. ⌋ Deinde ponit differẽtiam eoꝝ ex parte ꝓõnuz dicẽs in sillogismo ostẽsiuo non oportet opinari ꝓõnem esse uerã uel falsam anteq; sillogiçet. In sillogismo autem ad impossibile semper oportet opinari ꝓõnem esse falsam ⁊ anteq; sillletur ⁊ h est. ⌊ huic autem. ⌋

¶ Differt aũt nihil affirmatiuam uel negatiuam esse cõclusionẽ. Sed similiter se habet in utrisq;: omne autem qd̃ ostẽsiue cõcludit ⁊ per impossibile monstrat: ⁊ quod per impossibile ostẽsiue per eosdez terminos. Nam quãdo per impossibile fit sillogismus in ꝑma figura qd̃ uerum est in media erit aut postrema: ꝑuatiuam quidẽ in media: predicatiuaz autem in postrema. Quãdo autem in media fit sillogismus: qd̃ uerum est in ꝑma erit in oibus ꝓblematibus. Quãdo ꝟo in postrema est sillogismus quod uerum est erit in ꝑma ⁊ in media. affirmatiua quidẽ in ꝑma. ꝑuatiua autẽ in media.

¶ Cõsequenter compat demõstrationem per impossibile ad sillogismũ ostẽsiuum ꝑm cõueniẽtiam ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo dicit q; tam affirmatiua q̃ negatiua ꝑ⁹ demõstrat per impossibile ⁊ sillogiçat ostẽsiue: q: omne qd̃ demõstrat per impossibile sillogiçari põt ostẽsiue ⁊ eꝑ⁹ in eisdem terminis ⁊ h est. ⌊ Differt autem vniuersalis. ⌋ secũdo h ostẽdit sic. Omne demõstratum per impossibile in ꝑma figura sillogiçat ostẽsiue per secũdam aut tertiaz Et omne demõstratum per impossibile in secũda sillogiçat ostẽsiue per ꝑmam. Et omne demõstratũ per impossibile in figura tertia sillogiçat ostẽsiue per ꝑmã uel secũdam ergo omne demõstratũ per impossibile in alqua figura sillogiçat in alia figura ostẽsiue ⁊ supponit q; similiter fit eꝑ⁹. qd̃ patet ex hys. ponit autem ꝑmo premissam huius rõnis. secundo eius ostensionem ibi. ⌊ sit enim ostẽsum. ⌋ tertio cõcludit ꝓõnem ibi. ⌊ manifestuz ergo quontã per eosdem. ⌋ Premissa aũt cõstat ex triꝑ⁹ ꝓpositionibus. ⁊ ꝑmo ponit ꝑmã dicẽs q; demõstratũ per impossibile in prima sillogiçat ostẽsiue per secũdaz ⁊ tertiam figuram ita q; affirmatiua ꝑ⁹ sillogiçat ostensiue per tertiaz: negatiua ꝟo per secũdam ⁊ h est. ⌊ Nam quãdo per impossibile. ⌋ secũdo ponit secũdaz ⁊ patet: ⁊ h est. ⌊ quãdo autem in media. ⌋ tertio ponit tertiam dicens q; demõstratuz per impossibile in figura tertia ostẽsiue sillogiçat per ꝑmã uel secũdam ita q; affirmatiua ꝑ⁹ per ꝑmam: negatiua per secũdam ⁊ h est. ⌊ quando ꝟo in postrema. ⌋

¶ Sit enim ostẽsum. a. nulli aut non omni b. per ꝑmam figurã: ergo ypothesis quidem erat alicui. b. ineẽ. a. c. autem sumebatur. a. quidẽ inesse omni. b. aut nulli: sic eni fiebat sillogismus: ⁊ per impossibile: hoc

autem in media figura. Si. c. a. qdem omni. b. autez nulli inest: manifestū est quoniam nulli. b. inest. a. Similiter aūt ⁊ si. a. nō omni. b. ostēsum sit inesse. nam ypothesis quidē est omni ineē. c. assumebat. a. qdem omni. b. Ro non omni: ⁊ si priuatiua sit sūpta. a. c. similiter: ⁊ sic fit media figura.

¶ Consequēter illas propositiones ostēdit ⁊ primo pmaz secūdo secūdam cum dicit. [Rursum in media.] tertio tertiā cum dicit. [Rursum in 3ª.] Circa pm sic pcedit. primo ostēdit primā eius partē. s. q negatiua per impossibile demōstrata in pma figura ostēsiue sillogiçat per secūdā. 2° ostēdit eius partē secūdam. s. q affirmatiua per impossibile demōstrata in prima ostēsiue sillogiçat per tertiā cū dicit. [Rursum sit ostēsum.] In prima primo ostēdit intētuz de uli negatiua. secūdo de particulari negatiua. In pmis igit manifestat q negatiua ulis per impossibile demōstrata in pma figura ostēsiue sillogiçatur per secūdam. ex ypothesi enim ⁊ uero assumpto supra ipsam fit sillis ad impossibile in tertio pme sic. Omne. a. est c. aliqd. b. est. a. ergo aliqd. b. est. c. sed hoc falsum quare oppositū ypothesis uerū. s. nullū. b. est. a. deide ex opposito false qōnis ⁊ uero pus sumpto sillogiçat ostensiue p positū in pmo pme sic. Omne. a. est. c. ergo nulluz. b. est a. ⁊ ꝶ est. [sic enim ostēsum.] Et nota hic ad euidentiaz littere q sillogismus ad impossibile fit ex ypothesi ⁊ uero assumpto ⁊ cōcludit falsum. sillis autem ostēsiuus ad eādem qōnē fit ex eodē uero passumpto ⁊ opposito false qōnis ⁊ ita tres ppōnes sunt mā horuz duoz sillogismoz quas tiñ in lra ponit absq qōne. ⁊ ꝶ ordie pmo ponit ypothesim falsam. secūdo uerū assumptum. tertio oppositū false qōnis que sequit ad illam ad demōstrādum q sillogismus ad impossibile fit ex pma ⁊ secūda. sillogismus autē ostēsiuus ex 3ª ⁊ 3ª ⁊ illud pmpte teneat ad totam expōnē sequētis littere. Coñter manifestat q particularis negatiua demōstrata per impossibile in prima sillat ostēsiue per secūdā. supponit enim ypothesis contradictiōe ⁊ accepto uero extrisecus supra eā affirmatie fiet sillogismus ad impossibile per pmuz pme sic. Omne. a. est. c. omne. b. est. a. ergo oē. b. est. c. qd est manifeste falsuz. deinde exponēdo sic ⁊ uero assumpto ostēdet propositum in quarto 2ᵉ sic Omne. a. est. c. quoddam. b. nō est. c. ergo quoddā. b. non est. a. si aūt uerū extrinsecō supra ypothesim accipiat negᵐ fiet sillus ad impossibile in pmo pme ⁊ sillis ostēsiuus in 3° prime ad eādē qōnē. ⁊ ꝶ est. [Similiter autem ⁊ si modi.]

¶ Rursum sit ostēsum alicui. b. inesse. a. ergo ypothesis quidē nulli inesse. b. autē sumebat. c. omni ineē ⁊. a. omni uel alicui. c. sic enim erit impossibile: hoc autem in postrema figura: si. a. ⁊. b. omni. c. Et manifestum est ex hijs quoniā necesse est. a. alicui b. inesse. Similiter autem ⁊ si sumat alicui c. inesse. a. uel. b.

¶ Cōsequēter ostēdit q affirmatiua demonstrata per impossibile in prima ostēsiue sillogiçat in tertia. s. particularis affirmatiua q: ulis non demonstrat. in prima supponit enim cōtradictoriā ⁊ assumpto uero extra ex ypothesi affirmatiue ⁊ uli erit sillogismus ad impossibile in secūdo prime. s. nullū. b. est. a. omne. c. est. b. ergo nulluz. c. est. a. sed hoc falsum. ex opposito autem false qōnis ⁊ eodem uero sillogiçat ppositum ostēsiue in tertio tertie sic Aliquod. c. est. a. oē. c. est. b. ergo aliqd. b. est. a. Si autez uerum acceptū sub ypothesi sit pticulare ⁊ affirmatiuuz erit sillogismus ad impossibile in quarto pme ⁊ ostensiuus in quarto tertie sicut patet perse. sicut enim si tam. a. qz. b. insit. c. vniuersaliter segtur per pmū tertie q. a. insit alicui. b. similiter ⁊ si alterū insit vniū saliter ei ⁊ reliquū particulariter sequet idem per tertiū uel quartū eiusdez ⁊ ꝶ est. [Rursum sit ostensum.]

¶ Rursum in media figura ostēsum sit. a. omni. b. ineē: ergo ypothesis quidem fuit nō omni. b. inesse. a. sumptum est autez. a. omni. c. ⁊. c. omni. b. sic enim erit impossibile: hoc autē in prima figura: si. a. omni. c ⁊. c. omni. b. Similiter autez ⁊ si alicui ostēsum sit ineē: nam ypothesis quidē fuit nulli. b. inesse. a. sumptū est autem. a. omni. c. ⁊. c. alicui. b. Si autem puatiuus sit sillogismus: ypothesis quidē. a. alicui. b. sumptuz autem. a. nulli. c. ⁊. c. omni. b. quare fit prima figura: ⁊ si non vniuersalis sit sillogismus. Sed. a. alicui. b. ostēsum sit nō inesse similiter. Nam ypothesis omni. b. inest. a. sumptum est aūt. a. nulli. c. ⁊. c. alicui. b. sit enim prima figura.

¶ Consequēter ostendit ppōnem secūdā prius positam: ⁊ primo ostēdit eam quo ad affirmatiuas qōnes. secundo quo ad negatiuas ⁊ quo ad affirmatiuas. pmo ostendit intētum quo ad vniuersalē. secūdo quo ad particularem. Primo ergo ostēdit q vniuersalis affirmatiua demōstrata per impossibile in secūda in quarto mō ostensiue sillogiçat in pmo prime ⁊ intelligit idem pcessus q ⁊ in predictis ⁊ ꝶ est. [Rursum in media.] secdo ostendit q particularis demōstrata per ipossibile in tertia ostēsiue sillat in prima ex ypothesi ⁊ uero assumpto si ypothesis sit mino: erit sillogismus ad impossibile in primo prime. ex opposito autē false qōnis ⁊ eodez uero erit sillogismus ostēsiuus in tertio prime ⁊ hoc perse patet ⁊ ꝶ est. [Similiter autem si alicui.] Cōsequenter ostendit idem de qōnibus negatiuis ⁊ pus de uli negatiua quia ex opposito eius ⁊ uero negatiuo assumpto pro maiore sillabit falsum in tertia secūde. ex opposito autem qōnis ⁊ eodē uero sillogiçat ppositū in pmo prime ⁊ patet ⁊ ꝶ est. [Si autē puatiuus.] secūdo idem ostēdit de particulari negatiua q: ex ypothesi que est eius oppositum ⁊ ex uero negatiuo facto manifesto sillogiçat falsum per primum prime. ex opposito aūt illius falsi ⁊ eodem uero sillogiçat ostēsiue propositum in quarto prime ⁊ ꝶ patet: ⁊ ꝶ est. [Et si non vniuersalis.]

¶ Rursum in tertia figura ostensum sit. a. omni ineē. b. ergo ypothesis quidem non omni. b. inest. a. sumptū est autem. c. omni. b. ⁊. a. omni. c. sic enim erit impossibile. hec autem pma figura. Similiter autez ⁊ si in aliquo sit demōstratio: naz ypothesis quidē nulli. b. ineē. a. sumptū est autem. c. alicui. b. ⁊. a. omni. c. Si autem priuatiuus sit sillogismus ypothesis quidē. a. alicui. b ineesse sumptū est autem. c. quidē nulli. a. b autem omni: hec aūt media figura. Similiter autez ⁊ si nō vniuersaliter sit demon-

stratio. nam ypothesis quidē erit omni. b. inesse. a. sumptū est autem. c. a. quidē nulli. b. autez alicui. hec autem media figura.

¶ Consequēter ostēdit tertiā ꝓpōnem supius positā ⁊ primo ꝑmā. s. q̄ affirmatiua demōstratiua per impossibile in tertia figura ostēsiue sillat per ꝑmā partē. scdo secūdā s. q̄. d. negatiua demōstrata per impossibile in tertia oñsiue sillogiçat per scdam. In ꝑma parte ꝑmo ostēdit pro positū de ulis affirmatiua. scdo de ꝓticulari affirmatiua. ꝑmo igit ostēdit q̄ ulis affirmatiua demōstrata per impossibile in tertia ostēsiue sillogiçat per ꝑmaz. In prima parte ꝑmo ostendit q: ex ypothesi qr[t] vo assumpto sup ꝑm ypothesis sillat falsum in qnto tertie. ex opposito autem ꝓnis false ⁊ eodē vo ostēsiue sillat ꝓpositum in ꝑmo prime ⁊ h̄ est. [Rursum in tertia.] Deinde ostēdit idem de ꝓticulari affirmatiua q: ex eius opposito ⁊ vo assumpto cōcludit falsum in 6° tertie. ex opposito autez illius falsi ⁊ eodē uero ostēdit ꝓpositū in tertio ꝑme ⁊ h̄ est [Similiter ⁊ si in aliquo.] Et nota q̄ hucusq̄z in ponēdo tres propositiones que sunt ꝑmisse duoꝝ sillorum similr posuerat ꝑmo ypothesim ⁊ 2° uerū assumptū ⁊ 3° oppositū ꝓnis false: decetero aūt mutabit ordinē q: primo ponet ypothesim 2° oppositū false ꝓnis ⁊ 3° uerū assumptū. Conter ostēdit q̄ negatiua demr̄ata per ipo[lc] in ꝑma ostēsione sillat in ꝑ[a] ⁊ ꝑ° ostēdit h̄ de ulis negatiua. secūdo de ꝓticulari negatiua. Innuit igit q̄ supposita ꝗdictōe ulis negatiue cum vo extrinsecus facto ma[re] ⁊ erit sillis in 4° 3[e] fig. Oē. b. est. c. aliqd. b. est. a. q̄ aliqd. a. est. c sed h̄ falsuz. Ex opposito aūt ꝓnis false ⁊ uere eadē oñsiue sillat ꝓpnū in ꝑ° ꝑ[e]. sic nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. ⁊ h̄ est. [Si aūt ꝑuatiu°.] Deinde ostēdit idē de ꝓticulari negatiua q: ex ypothesi, ⁊ vo assumpto sillat falsum in 3° 3[e] fig. Aliqd. b. est. c. oē. b. est. a. ergo aliqd. a. est. c. qd est falsum. Deide ex opposito ꝓnis false ⁊ eadē vo ostēsiue sillat ꝓpositū in 3° 3[e] fig nullū. a. est. c. aliquod. b. est. c. ergo. b. non est. a. ⁊ h̄ est. [Similiter autem ⁊ si non vniuersaliter.]

¶ Manifestū ergo quoniā per eosdem terminos ⁊ per impossibile ⁊ ostēsiue est demōstrare vnamquāq̄z ꝓpōnem. Similiter autem erit ⁊ cum ostēsiui sint sillī ⁊ ad impossibile deducere. In sumptis terminis quādo opposita ꝓpositio conclusioni sumpta est. Nam fiūt sillogismi idem qui sunt per cōuersionem: quare statim habemus figuras per quas vnūquodq̄z erit. Palam ergo quoniā ois ꝓpositio ostendit per utroſq̄z modos per impossibile ⁊ ostensiue: ⁊ non cōtingit separi alterum.

¶ Iā ostēse sunt tres ꝓpōnes supius posite que sunt premissa rōnis eius. Conter cōcludit rōnē suam. s. q̄ oē demōstratū per ipossibile ostēsiue sillat in eadē terminis ⁊ ex°. s. oē ostēsiue sillatū per ipossibile demr̄ari pōt si supponat ꝗdictio ꝓnis. ⁊ addit ad hi° confirmationē q̄ h°[i] sillī sil'es sunt cōuersiuis ⁊ h̄ est. [ma[m] ergo qm̄ per eosdē.] In fine aūt ex qua ꝓne correlarie cōcludit q̄ ois ꝓpō demr̄ari pōt utroq̄z mō. s. ostēsiue ⁊ per ipo[lc] ⁊ h̄ est [Palā ergo.] Hic forte dubitaret aliqs q̄re nō ꝑus cōparauit sillm circularē ⁊ cōuersiuū ad ostēsiuū sic hic facit de sillo per ipossibile cū tñ qlibet illoꝝ sit ex ypothesi ⁊ sillis ex ypothesi opponit ostēsiuo. Et dici pōt q̄ ex diffinitione ꝗñionis ⁊ circulationis pz dīia sillī ostēsiui ad circularē ⁊ ad ostēsiuū sicut ex ꝑdeterminatis pz. h̄z ex diffinitione demr̄ationis per ipossibile supius data nō patet e[i] dīia aut hitudo quā h̄et ad ostēsiuū ⁊ iō magis cōparat ipm ad ostēsiuū q̄z ad alios. ¶ Sed nūc querit q̄re compat sillm per ipossibile ad ostēsiuū ꝑm dīiam nō aūt ꝑz ꝓueniētiā: demr̄ationē aūt per ipossibile compat ad ostēsiuū ꝑm cōueniētiā ⁊ nō ꝑm dīiam. Et dicēdū q̄ in arte ponēdū est eoꝝ dīia que multū ꝓueniūt ⁊ nō cōueniētia. sed ꝓueni[a] ponēda est eoꝝ que multū differūt ⁊ h̄ dicit Aḡ. in fine ꝑmi thoꝑ. q: igit sillis ad ipossibile ⁊ sillis ostēsiuus multū ꝓueniūt eo q̄ uterq̄z sillat suā ꝓnē nō oportuit eoꝝ ponē cōueniētiā sed dīiam q: ēt demōstratio per ipossibile multū differt ab ostēsiuo q: ostēsiuus ꝓnē sillat. demr̄atio aūt per ipossibile suā ꝓnez nō sillat sed fiūt ex ypothesi ideo nō oportuit eoꝝ ponere dīiam sed cōueniētiā. ¶ Demū dubitabit de hoc qd̄ dicit ostēsiuū sillm sumere ꝓpōnes ueras ⁊ indubitabiles. cōtigit enim ut videt ostēsiue sillare ex ueris ꝓpōnibus ⁊ si nō idubitabiles in vītate. Ad qd̄ dici pōt q̄ sillis ostēsiuus nō est nisi ꝑmisse ꝓnē notificēt alr enim non ostēdūt ꝗ ꝓnē nō notificāt nisi fuerint note ⁊ notiores ꝓne. qd̄ ergo dicit ꝓnē ostēdi ex ueris idubitabilibus hoc est ex ueris notiorib° ꝓne. Vel pōt melius dici q̄ diffinit hic ostēsiuū sillm ineē e[i] ꝑmo ⁊ potissimo ⁊ sic cadit in usu demr̄atoris. sicut enim sillis per ipossibile ꝑnciplr spectat ad demr̄atorē ut dictū est ita ei opposit°. ꝗ hic compat eos sic cōsideratos ⁊ sic pz q̄ hic diffinit oñsiu° ut cōpetit demōstratori sed sic cōstat ex ueris indubitabilibus. ¶ Conter forte queret aliqs q̄re demōstratum per impossibile in vna figura nō pōt per eosdē terminos in eadē figura ostēsiue sillari sed in alia sicut patet in littera. Et dicēdū q̄ est q: sillis ostensiuus sillr fit ex opposito ꝓnis sillī ad impossibile ⁊ vna ꝑmissarum sed sicut ꝑus determinatū est ex opposito ꝓnis ⁊ vna premissarū in aliq̄ figura non pōt fieri eadē figura ⁊ ideo sillogismus per impossibile ⁊ ostēsiuus ad eādem ꝓnem sunt in eisdē terminis ⁊ nō fiūt in eadē figura. Si enim sillis ad impossibile fiat in ꝑma ostēsiuus fiet ex opposito ꝓnis eius ⁊ vna ꝑmissarū. sed 2° cū minore facit tertiam figurā cū maiore vo scdaz sillr facto sillo ad ypothesim. in scda ex opposito ꝓnis eius ⁊ minore fiet figura tertia. ex eodē aūt ⁊ maiore fiet figura ꝑma. sillr facto sillo ad impossibile in tertia ex opposito ꝓnis ⁊ minore fiet ꝑma. ex opposito aūt ꝓnis cū maiore scda ⁊ sic patet ad dubiū. ¶ Ulterius forte dubitaret aliqs utrū negatiua demōstrata per impossibile in ꝑma figura nō possit aliter sillogiçari ostēsiue q̄z in ꝑma. Et dicēdū q̄ ulis negatiua demōstrata per impossibile in ꝑma per scdam ostēsiue sillat. ꝓticularis autē negatiua cū per scdam demōstrat per impossibile sillat ostensiue per tertiā cuius duplex causa est. vna q̄ ulis nō cōcludit per tertiā sed ꝓticularis. alia aūt ⁊ ꝓpingor est inspiciēdo ad ypothesim in demōstrādo quācūq̄z ꝓnem. si enim ostēdat per impossibile ulis in ꝑma ypothesis erit ꝓticularis ⁊ ita uerū assumptū erit maior ꝓpō ex qua ⁊ opposito ꝓnis fit sillī ter secūda figura. Si aūt ostēdat ꝓticularis negatiua per impossibile ypothesis erit tā maior q̄z minor ⁊ sillr uerus assumptū ⁊ ideo oppositū ꝓnis cū illo uere aliqñ cōstituit scdam aliqñ tertiā. ¶ Ulterius forte queret etiā de ꝓticulari affirmatiua demōstrata per impossibile i ꝑma an aliter q̄z in tertia possit sillari ostēsiue in eisdē terminis. Et dicēdū q̄ nō tum q: per ꝑmā non cōcludit affirmatiua. tuz q: ad ostēdēdū ꝓticularē affirmatiuā ypothesis est ulis negatiua que solū maior erit in ꝑma ⁊ ita vnū assumptū erit sillr ibi minor ex qua ꝓne solū tertia figura cōstituit. ¶ Queret etiā forte q̄re ꝑus ostendit intētum in ꝓnibus negatiuis demōstratis in prima figura q̄z in affirmatiuis cum econuerso faciat in illis que demonstrat per tertiam figuram ⁊ secundā. Et dici potest q̄ h̄ est: q: vniuersalis negatiua demonstrat per

UNIVERSITA DI PAVIA

ipossibile in ꝑma ſz nō ulis affirmatiua: vnde q: ule est aut particulare ꝑus oſtēdit intētū in vniuerſali negatiua deinde in pticulari negatiua ,ppter affinitatē eorū ultio aūt in affirmatiua pticulari ecōuerſo aūt ,pcedit in aliis figuris q: ibi oſtēdit etiā ulis affirmatiua per impoſſibile ad hc negatiue demſrate per ipolc in ꝑma oſtēſiue ſillari in 2a z pticularis affirmatiua i ꝑa demſrata per ipolc oñdit in tertia. ſz ſcda figura ꝑcedit tertiā z hac rōne pōt ſic ,pcedere Aſz. ¶ Adhuc queret aliqs utrū per ꝑmā tm̄ oſtenſiue ſillank ꝓnes demſrate per ipoſſibile in 2a. Et dicēdū q ulis demſrata per ipoſſibile in ,ꝑa tm̄ in ꝑma ſillak oſtēſiue in eiſdē terminis. pticularis aūt pōt in ꝑa z in 3a z ꝗ pz intuēti ſm ꝑdictas duas cās. ſ. quia tm̄ pticularis ſillak per 3am. z q: oppom pticularis ꝓnis ulis est qua pōt eē tā maior q̄z minor: in ſcda oppoſitū aūt ꝓnis ulis est pticularis que non est niſi minor: in ſcda figura. ¶ Adhuc forte queret idē de ꝓnib9 per ipoſſibile demōſtratis in 3a. ſ. utrū affirmatiue tm̄ per ꝑmā oſtenſiue ſillak z negatiue tm̄ per ſcdaz. Et dicēduz q affirmatiua demſrata per ipoſſibile in 3a ſolū in ꝑa oñſiue ſillak qd pz ituēti ſm modū ꝑdeterminatū. ſz negatiua demſrata p ipoſſibile in 3a pōt oſtēſiue ſillari tā in ꝑa q̄z in ſcda ſic pz i tuēti. ¶ Adhuc querek utrū idē ſit demſrare per ipoſſibile ꝑus oſtēſiue ſillatū z ꝓſiue ſillare. z videk q ſic eo q ſill's ad ipolc accipit oppom ꝓnis ſill'i oſtēſiui cū vna ꝑmiſſarū ei9 ad iterimēdū regulā z ſilr fit in ſill'o ꝓuerſiuo ¶ Oppom aūt vi: q: ſill's ꝓſiuus ꝓtētus est ꝓne vna demſratio vo ad ipoſſibile plures hēt ꝓnes z ad ꝗ conuerſiu9 accipit pro ypotheſi tū uerū tū falſum ſed demſratio per ipolc tm̄ falſum. Adhuc cōuerſiu9 aliqñ interimit uerū z aliqñ falſū. ſed ſill's per ipoſſibile tm̄ falſuz. Et ꝓcēdēdū est. differt enī z in plus z ꝓuerſiue ſillare q̄z demōſtrare per ipoſſibile ꝑus oſtēſiue ſillatū. ſequik enī ad ipſuz z nō cōuertik ſicut pz ex ꝑdictis in opponēdo. ¶ Ad oppoſitū aūt pz rñſio iā q: ſe hēt ſicut ſupi9 z inferius.

In qua autē figura est ex oppoſitis ,ppoſitionibus ſillogizare z in qua nō est ſic erit manifeſtū. Dico autē oppoſitas eſſe ,ppoſitiones ſm locutionē quidē quatuor: ut omni nulli omni z non omni z alicui nulli z alicui z non alicui inēſſe: ſm ueritatē autem tres. nam alicui z nō alicui ſm locutionē opponunt ſolum. Harū aūt ꝓtrarias quidez vniuerſales ut omni nulli ineē: ut oēm diſciplinam eē ſtudioſam z quid est nullam eſſe ſtudioſam. Alias vo oppoſitas.

¶ Poſtq̄z determinauit ptātē ſill'i qui est ex cōpoſſibilibus hic determinat ptātē ei9 qui est ex icōpoſſibilibus. z dicik iſte ſill's ex oppoſitis de quo determinat in ꝓñti pte Et didik ꝑ9i ptē ꝑncipalē z correlariā que icipit ibi. ⌊ palā ēt. ⌋ Principalis in duas. in ꝑa determinat de ſill'o ex oppoſitis ſm ſe. in 2a cū dicit. ⌊ mam etiā qñ ex falſis. ⌋ in compatione ad ſill'm ex falſis. ꝑa in duas. in ꝑa determinat quō z in qua figura fiat ſill's ex oppoſitis z in qua nō. in 2a cū dicit. ⌊ Sūt aūt ulib9 qdē terminis. ⌋ quedaz notabilia iuxta gñattonē hui9 ſill'i aſſignat. ꝑa diuidik in ,phemiū z tractatū. in ,phemio ſic ,pcedit. ꝑ9 dat intētionē dicens ſe eſſe dicturum in qua figura ſillak ex ,ppōnibus oppoſitis z in qua nō z ꝗ est. ⌊ in qua aūt. ⌋ 2o aūt gra h9 diſtinguit quot modis ſint oppōnes z quot modis ,ppōnes oppoſite dicēs q ,ppōnes ſm modū enūciandi per affirmationē z negationē q̄tuor modis oppoſite ſūt. vno mō ſic. Oi ineē: nulli ineē. 2o mō oi ineē non oi ineē. 3o mō alicui ineē nulli ineē. 4o mō alicui ineē alicui nō ineē. ſed ſm vitatē ultime ,ppōnes nō opponunt ſz ſz modū loquēdi tm̄. aliis aūt trib9 modis uere oppoſite ſūt ,ꝑpōnes ſed in illis tm̄ due ſunt oppōnes ulles. ſ. affirmatiua z negatiua q̄rie ſunt. ulis aūt z pticularis q̄dictorie z ꝗ est. ⌊ Dico autem oppoſitas. ⌋

¶ Ergo in ꝑma quidez figura nō est ex oppoſitis ſillogiſmus nec affirmatiuus nec negatiuus. Affirmatiuus quidē quoniam utraſcz oportet eſſe ,ppoſitiones: oppoſite autem affirmatio z negatio. priuatiuus autem quoniā oppoſite qdem idez de eodem predicāt z denegāt. In prima autez medium nō dicit de utriſcz ſed de alio aliud quidē negat: idem aūt de alio predicat he autem non opponuntur.

¶ Conſter ,pſequik qd intēdit z diuidik in tres. In ꝑa oſtēdit ſill'm ex oppoſitis nō fieri in ꝑa figura. in 2a quō fiat in ſcda ibi 2a. ⌊ in media aūt figura. ⌋ In 3a quō fiat i 3a figura. ibi 3a. ⌊ In 3a aūt figura. ⌋ In ꝑa pte ſic ,pcedit. ꝑ9 ponit ꝓnē intētā dicēs q ſill's ex oppoſitis nō fit in ꝑa figura in affirmatiuis neqz in negatiuis z ꝗ est. ⌊ ergo in ꝑa. ⌋ 2o oſtēdit eā z ꝑ9 ꝑmā ptē ſic ſill's affirmatiuus in ꝑma figura fit ex ,ppōnib9 ambab9 affirmatiuis ſed in oppoſitis nō ſunt ambe ,ppōnes affirmatiue ergo ex oppoſitis nō fit in ea ſill's affirmatiuus z ꝗ est. ⌊ affirmatiuus qdē. ⌋ 2o ſcdam ptē ſic oſtēdit in oppoſitis idez affirmak z negak de eodē ſed in ſill'o ꝑme figure nō idez affirmak z negak de eodē ſicut pz: ergo nō fit negatiu9 ſill's ex oppoſitis in ꝑma figura z hec est. ⌊ Priuatiuus aūt. ⌋

¶ In media autem figura z ex oppoſitis z ex contrarijs cōtingit fieri ſillogiſmū. Sit enim bonum in quo. a. diſciplina autez in quo. b. z. c. Si ergo oēm diſciplinam ſtudioſam ſumpſit z nullā. a. ineſt omni. b. z nulli. e. quare. b. nulli. c. nulla ergo diſciplina diſciplina est. Similiter autē z ſi omnē diſciplinā ſumēs ſtudioſam medicinā nō ſtudioſam ſumpſerit. Naz. a. b. quidē omni. c. aūt nulli quare quedā diſciplina non est diſciplina. Et ſi. a. c. quidē omni. b. autē nulli. est autem. b. quidē diſciplina. c. autez medicina. a. vo opinio: nullam vo diſciplinam opinionē ſumēs ſumpſit quādaz diſciplinam opinionē eſſe: differt autem a ꝑori in eo q in terminis cōuerti: nam ꝑus quidē ad. b. nūc autem ad. c. affirmatiuaz: z ſi ſit nō vniuerſalis altera ,ppoſitio. Sēper enim ſimiliter mediū est: qd de altero quidē affirmatiue: de altero vo dicit negatiue: quare cōtingit per oppoſita concludi non tamē ſemp nec oīno. Sz que ſi ſic ſe habeāt: que ſunt ſub medio: ut eadez ſint uel totum ad partem: aliter autem impoſſibile: non enim erūt ,ppoſitiones ullo modo neqz contrarie neqz oppoſite.

¶ Loñter oñdit quõ fit sill's ex oppositis in scda figura. ⁊ pmo in ulibus. scdo in pticularib⁹. ⁊ in ulibus pmo iuꝝ secundũ modũ. deide iuꝝ pmũ modũ ⁊ ad h in scdo mõ primo in ꝗriis pse sic. Ois disciplina est studiosa nulla di sciplina est studiosa: ergo nulla disciplina est disciplina. ⁊ h est. ⌊ in media aũt. ⌋ scdo in ꝗriis per accñs sic. Ois disciplina est studiosa nulla medicina est studiosa ergo nulla medicina est disciplina. ex hoc sequit per 4ᵐ pme cum aliqua disciplina erit medicina ꝙ aliqua medicia nõ sit medicina ⁊ h est. ⌊ sil'r ⁊ si oes. ⌋ ¶ Loñter docet sill'are ex oppositis in pmo secũde ⁊ h in ꝗtrariis per accidens sic nulla disciplina est opinio ois medicia est opinio ergo nulla medicina est disciplina. ex hoc sequit cũ aliqua disciplina sit medicina ꝙ aliqua disciplina nõ sit disciplina ⁊ h est. ⌊ ⁊ si. a. c. gdẽ. ⌋ Addit etiã diaz h⁹ ad pcedentẽ dicẽs ꝙ differt in h ꝙ prior modus hẽt maiorem affirmatiuã ille aũt ultio dictus maiorẽ negatiuaz ⁊ hec ẽ. ⌊ differt autẽ a pmo. ⌋ ¶ Loñter docet qual'r fiet iste sill's in modis pticularib⁹ scde figure dicẽs ꝙ eodez mõ quo in pdictis ⁊ patet pse vñ ꝗtingit per opposita sillogiçare in pticularib⁹ sicut in ulibus sed nõ oi modo se hñtibus ppõnibus: sed si sic se hẽant extremitates ut eadem sint uel minor extremitas sit sub maiori extremitate aliter aũt nõ erũt opposite ppõnes. ⁊ primo mõ erunt pse opposite. scdo aũt mõ per accñs sicut patet ex pdeterminatis ⁊ h est. ⌊ Et si sit nõ ul'is altera. ⌋

¶ In tertia aũt figura affirmatiu⁹ gdẽ sill's nullo mõ erit ex oppositis ppõnibus propter dictã causam ⁊ in pma figura. Negatiuus aũt erit ex ulibus terminis ⁊ nõ ulibus exñtibus. Sit enim disciplina in quo b. ⁊. c. medicia in quo. a. si igitur sumatur oẽm disciplinã medicinã: ⁊ nullã medicinaz disciplinã. b. aũt omni. a. sumpsit ⁊. c. nulli. a. q̃re erit quedã disciplina non disciplina. Sil'r aũt ⁊ si nõ ul'r sumpta sit. a. b. ppõ. nã si est quedam medicina ⁊ rursus nulla medicina disciplina: accidit disciplinam quãdã non esse disciplinam.

¶ Loñter oñdit quõ fit sill's ex oppositis in tertia figura ⁊ pcedit sic. pmo dicit ꝙ nõ est in ea sill's affirmatiuus ex oppositis eadẽ de cã qua nõ fiebat in pma q: in oppositis nõ est utraqz ppõ affirmatiua ⁊ h est. ⌊ in tertia vo. ⌋ secũdo manifestat quõ fit sill's negatiuus. ⁊ pmo in modo ul'i sic. Nulla medicina est disciplina ois medicina est disciplina ergo aliq̃ disciplina nõ est disciplia ⁊ h est. ⌊ negatiuus autẽ. ⌋ scdo in mõ pticulari. s. in tertio ⁊ quarto idẽ dãs itelligere de mõ hoc ⁊ g̃ sic. nulla medicia est disciplina ⁊ aliqua medicina est disciplina g̃ aliqua disciplina nõ est disciplina ⁊ hec est. ⌊ sil'r aũt ⁊ si nõ. ⌋

¶ Sunt aũt ulibus quidẽ terminis sumptis ꝗrie ppõnes: si aũt pticularis sit altera ppositio opposite. oportet aũt scire qm̃ contingit opposita sumere ut diximus qm̃ omnem disciplinã studiosam eẽ: ⁊ rursus nullam aut aliquã eẽ studiosam: qõ non solet latere. Est aũt ⁊ per alias interrogationes sillogizare alterũ aut quẽadmodũ dictuz est i thopicis sumẽ. Qm̃ aũt affirmationũ oppõnes sũt tres spẽs: series accidit opposita sumẽ aut oi aut nulli: aut oi ⁊ nõ oi: aut alicui ⁊ nulli: ⁊ hoc ꝗuertiũ terminis ut. a. oi b. ⁊ nulli. c. aut omni. c. ⁊ nulli. b. aut huic quidẽ oi illi ꝟo nõ oi: ⁊ rursus h cõuerti p terminos: sil'r aũt ⁊ in tertia figura. Quare manifestũ est quotiẽs ⁊ in quibus figuris ꝗtingit p oppositas ppõnes fieri sill'z.

¶ Loñter determinat quedã notabilia iuꝝ gñationẽ pdictã obſuãda ⁊ sunt tria. pmũ tale in tota gñatiõe sill's ex oppositis fiunt ul'es sill's ex cõtrariis. pticulares aũt ex ꝗ dictorijs ⁊ h est. ⌊ sunt aũt ulibus gdẽ terminis. ⌋ secundo dicit pm quot modos oppõm fiat sill's ex oppositis q: pm duos. s. pm ꝗrietatem ⁊ pm ꝗdictionẽ ita ꝙ concesso vno oppositoꝝ ex gbus sillogiçari debet accipiatur rell quũ per sill'm. Et ẽt per ppõnes pter nẽcias eo modo q̃ determinatũ est in thopicẽ. ⁊ h est. ⌊ opz aũt scire. ⌋ 3ᵐ notabile ad multiplicationẽ ⁊ sufficiẽtiã sill'oꝝ ex oppositis ptinet ⁊ est ꝙ trib⁹ modis sint ppõnes opposite. s. oi nulli. oi nõ omni. alicui nulli. ⁊ sex modis ꝗnter cõbinare ppõnes ad ꝗstituendũ sill'm ex oppositis ⁊ h tam in pma q̃z tertia figura q: cum opposite ppõnes sint affirmatiue ⁊ negatiue. aut affirmatio erit maior ⁊ negatio minor aut e⁹. ⁊ ita quõcũqz sint opposite ppõnes due sũt cõbinationes ⁊ h est. ⌊ qm̃ autem affirmationũ. ⌋ cõsequenter eplogat ⁊ h est. ⌊ quare manifestum. ⌋

¶ Manifestũ ẽt qm̃ ex falsis quidẽ est uerũ sillogizare quẽadmodũ dictuz est p̃us: ex oppositis aũt nõ est. Semp enim sill's cõtrarius est rei: ut si est bonũ nõ eẽ bonum: ut si est aial non eẽ aial: eo ꝙ ex ꝗtradictione est sill's ⁊ subiecti termini: aut idẽ sunt: aut hic quidẽ totũ: ille aũt pars.

¶ Loñter compat sill'm ex oppositis ad sill'm ex falsis. ⁊ q: ꝗueniunt multũ eo ꝙ uterqz falsuz sumit ideo tm̃ dat eorum dãtam. In sill'is ex falsis ꝗtingit uerũ ex falsis sillogiçare: sed in sill'o ex oppositis nõ ꝗtingit uerũ sill'are ex assumptis ergo differũt. Qui⁹ rõnis pmo ponit maiorẽ ⁊ hec est. ⌊ manifestũ ẽt. ⌋ scdo minorem ⁊ h est. ⌊ ex oppositis aũt. ⌋ tertio declarat minorẽ sic. In sill'o ex oppositis se hẽt 2⁹ ꝗrie ipsi rei. ibi enim simil'r remouet vna extremitas ab alia sed extremitates ita se hñt ꝙ sunt idẽ aut minor extremitas ꝗtẽta sub maiori ⁊ utroqz mõ erit ppõ negatiua falsa ⁊ hec est. ⌊ semp enim sill's. ⌋

¶ Palã ẽt in paralogismis qm̃ ꝗtigit ypotheseos fieri ꝗdictionez: ut si est impar nõ eẽ impar: nã ex oppositis ppõnibus ꝗrijs rei fit sill's. Si ergo sumpserit huiusmodi erit ypotheseos ꝗdictio. Oportet aũt ꝗsiderare qm̃ sic quidẽ nõ est ꝗria ꝗcludẽ ex sill'o vno ut vna sit ꝗclusio. Qm̃ quidem nõ est bonũ: bonũ aũt aliõ gd tale nisi statim huiusmodi ppõ sumat: ut oẽ aial esse albũ ⁊ ut nõ albũ: hoiem aũt aial sed assumere oportet ⁊ ꝗdictionẽ: ut qm̃ ois disciplina opinio ⁊ non opinio. Deinde sumẽ qm̃ medicina disciplina quidẽ est: nulla autem opinio quẽadmoduz elenchi fiũt aut ex duob⁹ sillogismis. Quare eẽ quidez cõtraria pm ueritatẽ que sumpta sunt nõ est alio mõ q̃z hec quẽadmodũ dictũ est p̃us.

¶ Sequit pars correlita totī capli ⁊ pcedit sic. p̄o corrlm cōcludit. scdo incidēter quidē adtūgit corrlm tale q: de sillo ex oppositis determiatū est in quo accipiunt oppo sita ⁊ posset videri aliqd nō eē manifestī incōueniēs cō cessiōe oppositoꝝ ⁊ ita posset videri q nō eēt ulterius ex eis ꝛcludꝛ. ꝛcludit maⁿ eē q in sillo ex oppositis nihil p hibet fieri sillm ypothesis. q. d. cuz ibi supponant oppo sita nihil ꝓhibet interimē illā suppōnē. qñ cūq; enim cō cludit manifestī incōueniēs ypothesi per ipm est interi mere ypothesim: sed negatio eiusdē a se manifestius icō ueniēs q̄z acceptio oppositorū ⁊ ita in sillo ex oppositis ex incōuenienti maiorꝝ ꝛcluso ꝛtingit ypothesim interi mere ⁊ h̄ est. ⌊ palā ēt. ⌋ Et nota q i hoc corrlio sigt uti litatē hui sillī. s. cuz ꝛcessa sint opposita siue implicite si ue explicite ex illis ꝛtingit ꝛcludē remotionē eiusdez a se qd est manifestissimū icōueniēs ⁊ exinde interimere ypothesim. Et nota q hic uocat sillm ex oppositis palo gismū q: in eo accipiūt opposita sicut ꝛtingit aliqñ in so phisticis. Sed melī dici pōt q iste sillo maxime ptinet ad demrātorē cuz disputat cū cauillatore. Uñ fit iste sillo p̄mo in disciplinis ⁊ ex ꝓpriis: sed sillo qui est ex ꝓpriis cōcludēs falsuz ⁊ ex falso uel falsis dī palogismus disci pline quare sillo ex oppositis cū sit hī palogismus disci pline est ⁊ ideo uocat eū palogismū.

¶ Oportet aūt ꝛsiderare qm̄ sic qdē nō est cōtraria ꝛcludē ex sillo vno ut vna sit cō clusio. Qm̄ quidē nō est bonū: bonuz aut aliud quid tale. nisi statim huiusmodi pro positio sumat: ut omne aial eē albuz ⁊ ut nō albū: hoiem aūt aial sed assumē opor tet ⁊ ꝗdictionē. ut qm̄ oīs disciplina opio ⁊ nō opinio. Deinde sumere qm̄ medicina disciplina quidem est: nulla aūt opinio quēadmodū elenchi fiunt: aut ex duobus sillogismis quare esse quidē ꝗria p̄m ueri tatē que sumpta sūt nō est alio mō q̄z hec quēadmodum dictum est prius.

¶ Loñter q: dixerat q est accipe opposita ex qbus est sil logiçare per sillm determinat quot modis opposita pñt sumi per sillm ⁊ pcedit sic. p̄mo dicit q per sillm vnum nō cōtingit accipe opposita nisi ita q vnuz oppositoꝝ sit alteri copulatuz in maiori extremitate sic. Oē aial est al buz ⁊ nō albū oīs hō est aial. ergo oīs hō est albus ⁊ nō albus ⁊ h̄ est. ⌊ Oportet aūt ꝛsiderare. ⌋ scdo dicit q si non accipiunt opposita per sillm vnū aut oportet sumere illa ita q vnū supponat ⁊ falsuz sillētur ut si supposito q oīs di sciplina sit opinio sillçaret per p̄mū tertie q aliqua di sciplina non sit opinio sic nulla medicina est opinio. oīs medicia est disciplia ergo aliq̄ disciplina nō est opinio. aut oportet ea sumē per diuersos sillos ita q vnū oppositoꝝ sillet per sillm vnū ⁊ aliud per aliū sicut fiūt redargutio nes ⁊ h̄ est. ⌊ sed assumē oportet ⁊ ꝗdictionē. ⌋ in fine aūt cō cludit q plurib modis nō ꝛtingit opposita per sillm su mi ⁊ h̄ est ⌊ q̄re eē qdē ꝗria. ⌋ ¶ Dubitat p̄o de sillo ex oppositis an sit sillo. ⁊ videt q nō q: sillo est ex positis q̄z opposita nō est simul ponē. aia enim nō ꝛsentit opposi ta simul nec ponit ea. Adhuc sillo est ex trib terminis q̄z hic sunt tm̄ duo. Sed dicet q hic sunt tm̄ duo p̄m sbam ⁊ tres p̄m rōnem. Sed ꝛtra eadē rōne qua vnus termi nus est duo q: bis subicit ⁊ reliqu erit duo q: bis p̄tur. ⁊ ita uel erūt h̄ tm̄ duo termini p̄m rōnem ⁊ p̄m sbaz. uel quatuor sunt termini p̄m rōnez ⁊ ita adhuc nō erit sillo. Adhuc si ex duob terminis fieret sillo q: vnus illorum multiplicat est p̄m rōnem tūc ex vnico termino sic mul tiplicato fieret sillo sic nullus hō est hō oīs hō est hō ergo nullus hō est hō. sed hoc nō est uerū. ¶ Ad p̄mum dici pōt q ad hoc q fit sillo nō opz q termini pse supponant ab aia p̄m ꝛsensuz sed q disponant p̄m figurā ⁊ moduz ⁊ h̄ intēdit dist qñ dicit q sillus est ex positis. uel pōt di ci q p̄misse ponunt ab aia q̄z h̄ ꝛtingit dupr. aut absolu te ꝛsiderādo eos aut in cōparatiōe ad aliqd. tertiū eliciē dum ex eis. p̄mo mō nō ponunt opposita in sillo ex ypo thesi. Sed ponit aia opposita simul pp manifesti incon ueniēs ꝛsequendū ⁊ h̄ dico de oino oppositis. opposita aūt aia simul opinat sed hoc est tm̄ qñ decepta est ⁊ non pcipit eē opposita. ¶ Ad secūdū rñdet sicut dictum est ⁊ ad obm q̄n do q sicut pūctus ꝛtinuās duas lineas est vniēs duo diūsa manēs tm̄ vnus p̄m sbam ⁊ rōnez ⁊ nō multiplicat. sic terminus medi qui nō ꝛgredit ꝛpōnē est vnus nō multiplicat neq; p̄m sbam neq; p̄m rōnē vni ens extrema diuersa. ille aūt terminus qui est loco extre mitatū multiplicat p̄m rōnem q̄z nō p̄m sbam ⁊ ita nō se quit q sint q̄tuor nisi p̄m rōnem. ¶ Ad ultimū dicēduz q ex vno termino nō fit sillo q̄uis fiat ex duob eo q in sillo opz ꝛpōnem eē alterā ab utraq; p̄missarū q: opz aliō accidē eo q h̄ sunt. sed hic si nō ꝛtingit si tm̄ vnus sumat terminus sicut etiā in duob. ¶ Ulteri forte queret de cui ꝛsideratione fit ⁊ ad quē ptineat sic instrumētū ⁊ vi q ad nullū ⁊ ita erit inutilis. nō enim vi ptinē ad diale ticum cū per ipm nō fiat fides. neq; ad demōstratorē cū per ipz nō fiat scia. neq; ad sophistā cū ꝛcludat ex neces sitate. Et dicēdū q aliqd ptinet ad usum alicui dupli. s. aut directe aut indirecte. p̄mo aūt mō non ptinet ad ali quem sillo ex oppositis sicut oīsum est. aliquo aūt mō fa cit dialeticus aūt cū obuia re disputat cū pteruo hēt ex da tis reducē rñdentē ad manifestum incōueniēs ut per h̄ redeat rñdens ad statū debitū disputādi. h̄ aūt maxie po test si opposita implicite ꝛtingat dari ⁊ tunc utet dia co sil logismo ex oppositis ad ꝛcludēdū negōnem eiusdē a se qd est incōueniēs manifestissimū. Sillo aūt ptinet ad de mrātorē cū enim disputat cū cauillatore ꝛtingit ipm ca uillatorē ignorātē dare implicite opposita ul dare oppo situm ueri ⁊ tūc oportet sillogiçare illud uerū: ⁊ deinde ex illis sillare incōueniēs manifestissimū ut p̄us ut ita re moueat ignorātiā cauillatoris. sic ergo ptinet taz ad dia leticū q̄z ad demōstratorē nō directe q: faciat pse fidē ul sciam sicut p̄us dictū est. h̄ tm̄ sciēdū q maxime ⁊ p̄o pti net ad demrātorē ⁊ sic hic de ipo traditur cognitio ⁊ h̄ si ḡuit Aſt. in textu in corrlio uersus finē capli sicut patet in expōne lre. ¶ Loñter querit de dictis in lra ⁊ primo quare cū aliis oppōnib nō cōnūauit in lra oppōm p̄ua tiuā ⁊ relatiuā. Sed h patet. s. de cōplexis ⁊ de oppōne ꝗzali cōplexoꝝ que querit est penes affirmationē ⁊ ne gationē. sed oppō p̄uatiuoꝝ ⁊ relatiuoꝝ est in incōplexis ⁊ si fuerit trāslata ad oīones: ut hic soz. videt soz. cec est nō erit ita opposita formalr sed māliter tm̄ quia p̄m ter minos. ¶ Deinde querit quō vnū fit q dicit tres oppō nes eē p̄m ueritatē cum nō sint nisi due. s. ꝗrietas ⁊ ꝗtra dictio. Et dicēdū q est ꝛsiderare oppōm dupr. s. in se nō ꝛtrahendo ad mām ut ad ꝓpōnes oppositas ⁊ sic est tm̄ duplex oppō. s. ꝛtrarietas ⁊ ꝗdictio. ⁊ ꝗhendo ad māz ⁊ sic sunt tres oppōnes q: triplr sūt ꝓpōnes opposite vno mō ꝗrie ⁊ duob modis ꝗdictorie. ¶ Ulteri forte dubi tabit aliqs de hoc q dicit nō fieri sillz negatiuū ex oppo sitis in p̄ma figura. ⁊ vi q sic cū sillo p̄mo ⁊ p̄ncipalr sit i p̄ma figura i quā reducit sillo aliarū figurarū cū fiat sillo ex oppositis in p̄ma ⁊ in tertia videt fieri in p̄ma. Adhc facto sillo ex oppositis in p̄ma p̄me ꝛuersa maiore erit i p̄mo p̄me ⁊ erūt opposite p̄misse q: sic dictū nullum risi bile est hō ⁊ nullus hō est risibilis ergo nullus hō est hō erūt p̄misse icōpossibiles ⁊ opposite. Si āt dicat cū Aſt q in tali sillo non affirmat idē de eodē in p̄missis q tm̄ opz ad oppositū ꝛtrarijs oppositis ꝛtrarie p̄m accñs nō

affirmat idez de eodē ut si dicā oīs disciplina est opinio nulla medicina est opinio quia nō subicit idem utriqz. Et tñ Aſt. docet ex sic oppositis sillare ḡre vi q possit sillogiçari ex oppositis in ꝑma figura. Et dicēdū q oppositio pōt accipi coiter ut cōprehendat incōpossibilitatem z repugnātiam z sic accipiēdo nō pōt ex oppositis sillari in ꝑma figura. sic nō loquit Aſt. de oppositis hº. uel pōt accipi ꝓprie ul sic opponunt nisi idē subicit z ꝑtur in affirmatiua z negatia sed hoc ꝓtigit dupliciter. vno modo ut idem utrobiqz subiciatur ꝑm rem z uocez: idem utrobiqz predicet ꝑm rem z uocem z sic sunt opposite perse. alio mō ut idem ꝑm rem z uocē subiciat utrobiqz z idez ꝑm rem diuīsum ꝑm rōnem ꝑdicet sicut iferi z superius se hñt z eqº: z sic sunt opposita per accñs z sic erit sillis ex oppositis in. p. f. ¶ Dicēdū igit ad ꝑmuz q lz sillis ꝑmo fiat in ꝑma figura z ꝓnter i alijs nihil ꝓhibet sillogismū ex oppositis fieri in alijs figuris z nō in ꝑma. ¶ Ad secūdū patet ꝗº per ꝑdicta. silr ad 3ᵐ patet q: cōtraria aut opposite ꝑm accñs nō faciūt dispōnem ꝑme figure sicut scde uel tertie ut patet ex ꝑdictis z ideo ex oppositis nō sillogiçat in prima sed tñ ex repugnantibº. ¶ Coñter querit de dispōne sillogismi ex premissis: q: cum idem subiciat utrobiqz erit sillogismus in tertia figura. Adhuc cum predicetur utrobiqz erit sillogismus in secūda z ita oīs sillogismus ex oppositis idifferēter spectat z ad secūdā z tertiā figurā qd est icōueniēs ut vi. ¶ Querit ergo quō cognosc sic qñ fit iste sillogismus in scda z qñ in tertia z ḡliter. Et dicēdū q ꝓsiderādo ꝑmissas añ ꝓnis ptractationē est mā sillogismi scde figure uel tertie i differēter: sed pro uolūtate pertractantis est ut cōcludat in ꝑma uel in tertia ꝓclusio aūt iā patet ubi fit sillogismº q: si ꝓcludat sbm de sbo fit sillogismus in scda figura. si ꝑtuz de ꝑto figure tertie erit sillogismus eo q similr cōcludit extremitas de extremitate z mediū nō ingreditur ꝓnez. ¶ Coñter forte q̄rez de tertia nōbilitate quā ponit de multiplicatiōe sillogismi ex oppositis. dicit eniz q sex sunt cōbinationes ex oppositis in scda figura z sex i tertia qd videt falsum q: nō fit sillogismus in ꝑma maore exñte ꝑticulari nec in tertia minore exñte negatia. Et dicēdū q sex sunt utrobiqz cōbinationes sed nō tot sillogismi. sunt eni quedā cōbinationes utiles quedā inutiles. Sed tunc querit nūs z sufficiētia utiliū. z dicēdū q oi inesse z nulli inesse faciunt duas. aut enim est maior affirmatiua z minor negatiua. z ita est secūdus modus secūde figure aut ecōuerso z est ꝑmus modus eiusdē. Adhuc oi inesse nō oi inesse faciunt duas. aut eni est maior ulis z minor ꝑticularis z tūc est quartº scde aut ecōuerso. z est inutilis in ꝑma figura. Adhuc nulli inesse z alicui iesse faciūt duas quaꝝ illa facit 3ᵐ scde que hēt maorē ulem z minorē ꝑticularē. illa āt que ecōuerso inutilis est z ita est in ꝑ̄ᵃ figura sunt q̄tuor sillogismi ex oppositis in 3ᵃ aūt figura sunt sex cōbinatiōes sed tñ tres utiles. s. que hñt minorē affirmatiuā. sicut patet ituēti. z ita in vniuerso nō sunt nisi septē sillī ex oppositis. ¶ Deide querit de cōparatiōe sillī ex oppositis ad sillm ex falsis. videtur enim ꝓtineri sub eo z ita deberet ut videt supius determinari de sillo ex falsis. Et dicēdū q accipiēdo sillm ex falsis ꝓut pōt in ꝓnem uerā z falsam coiter cōprehēdit sub eo sillm ex oppositis: sed sic nō determinabat superiº sillis ex falsis z iō ibi nō determinabat sillus ex oppositis accipiēdo aūt sillm ex falsis ut tñ ꝓcludit uerū sic nō cōprehēdit sillm ex oppositis sicut hic dicit. Sed sic accipiebat sillis supius ex falsis. ¶ Deinde q̄rit de B q dicit opposita posse cōcludi per vnū sillm hoc eni videt falsuz. si enim copulent opposita in ꝑto vniº. ꝓnis illa ꝓpō erit plures q: hēt plura ꝑta ex qbº nō fit vnū. ut cuz dz aial est albū z nō albū. sed ex talibº ꝓnibº nō sillat quare non sillogiçat opposita per sillm vnum sicut ipe dicit. Et dicēdū q nō oīs pluralitas ipedit sillm accepta aūt ꝓpōne que plures sit per copulationē fieri pōt sillis nō tñ uere vnus sed talis sillis in duos resolubilis est eo mō quo ꝓpō accepta in tres ꝓpōnes sic eo mō quo ꝓpō est vna z sillis est vnus.

i A principio aūt petere z accipere est qdez ut in gñe est sumē in eo q est nō demonstrare ꝓpositz.

¶ Postq̄ Aſt. determinauit modos sillorꝝ ex ypothesi sue potestatē sillogismi. hic intendit de qbusdā obliquitatibº siue errorib° circa ꝑdicta incidētibº z sunt tres. q̄rum ꝑmus est petitio eius qd est in ꝑncipio que incidit circa sillogismū circularē. alius est falsuz nō ꝓp ypothesim accidē qui incidit iuxta sillogismū per ipossibile. tertiº est fallacia cōpōnis qui icidit iuxta sillogismū ex oppositis. De hijs tribº ergo in ꝑte ista determinat ꝑmo. 2º de 2º cum dicit. ⌊ nō ꝓp hoc aūt. ⌋ 3º de 3º cuz dicit. ⌊ accidit aūt. ⌋ ꝑma in duas. in ꝑma determinat qd sit petē qd est in ꝑncipio z quot modis z quō fiat. in scda cum dicit. ⌊ est aūt. ⌋ in ꝑncipio determinat quō hic determinat petitio eiº qd est in ꝑncipio. ꝑma in. d. in ꝑma determinat qd sit z quot modis. in scda cū dicit. ⌊ si ergo aliqs. ⌋ quō fiat. ꝑma in. d. in ꝑma oñdit qd sit. in secūda cum dicit ⌊ B aūt accidit. ⌋ quot modis fit. in ꝑma inquirit diffinitionē petitionis z ꝓcedit sic. ꝑmo supponit genus eiº dicēs q petē qd est in ꝑncipio ut in gñe dicatur est nō demōstrare ꝓpositū z B est. ⌊ in ꝑncipio aūt. ⌋

¶ Hoc aūt accidit mltiplr. nā z si oīno nō sillogizēt z si per ignotiora aut silr ignota z si per posteriora qd ꝑus est. Demōstratio eniz ex prioribº z notioribº est: hoꝝ ergo nullum est petē qd ex ꝑncipio est. Sed q: hec quidem ꝑse nata sunt cognosci illa vo per alia: nā ꝑncipia quidē ꝑse que aūt sunt sub ꝑncipijs per alia: qñ nō ꝑse notū est ꝑse aliqs conat oñdē tūc petit qd ex ꝑncipio hoc aūt est quidē sic facē ut statim ꝓbet qd ꝓpositū est. Cōtingit aūt z trāsferētes in alia que nata sunt per illud oñdi per hec demōstrare qd ex ꝑncipio ut si. a. ostē dāt per. b. z. b. per. c. c. aūt natū sit ostendi per. a. accidit enim idem. a. mōstrare eos ꝑse qui sic sillogizāt qd faciūt qui pararellas arbitrant scribē latent eniz idem seipsos talia sumētes que nō ualeāt demonstrare cuz nō sint pararelle. Quare sic accidit sillogizātibº singulū eē dicē si est singulū. sic aūt oñs erit ꝑse notū qd est ipoſe.

¶ Inuestigat dziam cōpletā diffinitionis z diuidit q̄re ꝑ diuidit genus acceptū per tres dzias quarū nulla est ad ꝓpositū dicēs q nō demrare ꝓpositū triplr est. vno mō si oīno nō sillogiçat. alio mō si sillogiçet per ignorātiaz aut per eque ignota. tertio modoꝝ si qd ꝑus sillogiçetur per posteriora si nullo istoꝝ modoꝝ petit qd est in ꝑncipio z B est. ⌊ B aūt accidit mr. ⌋ secūdo ponit dionē aliā a qua sumit dzia cōplens diffinitionē z ꝓcludit diffinitionē sic. quedā nata sunt ꝑse cognosci ut ꝑn ꝑma. quedā aūt per alia ut ꝓnes per ꝑn. qñ igit nō ꝑse natū cognosci ul aliqs ꝑse oñdere petit qd est in ꝑn. petē ergo id qd est in ꝑn est nō demrare ꝓpositū eo q nō ꝑse notum ꝑse conat aliqs oñdere z B est diffinitio eiº z B est.

⌊sed qꝫ ꝯ qdē.⌋ Conter determinat quot sint in genera li dans duos modos eius. quoꝝ pmus est qñ idez noie ⁊ re ad sui ꝓbōm accipit qd nō est natū pse ⁊ patet pse ⁊ ideo nō exemplificat ⁊ ꝯ est. ⌊hoc aūt est.⌋ 2° est qñ aliquid oñdi debet ⁊ fit disgressio ad aliqd aliud qd est natum oñdi per ipm ⁊ assumit tūc aliqd qd natū est ostēdi per ꝓpositū ad oñdendū ꝓpositum ⁊ ꝓcedit sic. pmo ponit istum modū ⁊ ꝯ est. ⌊ꝯtingit aūt.⌋ 2° explanat eum per exēplū. ⁊ pmo ponit trāsceādens exēplū tale. c. natum sit oñdi per. a. ⁊ demrek. a. p. b. ⁊. b. per. c. sic eni oñdit. a. per. c. c. natū est oñdi per. a. q̄re. a. per seipm oñdit quia cum. c. oñdat per. a. ⁊. a. per. c. a. oñdit per. a. ⁊ sic petitio eius qd est in ꝑncipio si. a. nō sit pse natum oñdi ⁊ ꝯ est. ⌊ubi si. a. oñdat.⌋ pmo ponit exēplū spāle mathematicuz dicēs cū lineas nō cōcurrere sic pp ꝯ q̄ sunt eque distātes ⁊ nō ecōuerso. ꝓstat q̄ lineas nō cōcurrere natuz est oñdi per ꝯ q̄ eque distāt ⁊ nō ecōuerso. quare si ecōuerso oñdant linee eque distātes esse per ꝯ q̄ nō cōcurrūt petit qd est in ꝑncipio. oñdet eniz idem sic circulariter per seipm qd nō est natū pse cognosci ⁊ ita sic demōstrātes nō demrant ⁊ ꝯ est. ⌊qd faciūt qui pararellas.

¶ Si ergo aliqs in manifesto exñte qñ. a. i est. c. silr aūt qñ ⁊. b. petit. a. inesse. b. nondum manifestū si qd est in ꝑncipio petat: sz qñ nō demōstrauit māifestū. Nō eniz est principiū demōstrationis qd silr est incertuz. si aūt. b. ad. c. sic se habet ut idez sit: aut si videlz palā qñ ꝓuertunt: aut inest alteꝝ alteri qd in ꝑncipio est petit: nā ⁊ qñ. a. inest. b. per illa mōstrabit si ꝓuertant: nūc autez hoc ꝓhibet sed nō modus. si autē facit hoc qd dictum est utiq̄ faciet ⁊ conuertet per tres terminos.

¶ Conter oñdit quō facit petitio eius qd est in ꝑncipio in spālibus modis ⁊ figuris ⁊ diuidit in. d. in ꝑma oñdit q̄ mō fiat in modis affirmatiuis. in scda cū dicit. ⌊qñ autē negatie.⌋ quō fiat in modis negatiuis. ꝑma in. d. In prima oñdit quō fiat in ꝑma figura. i scda cū dicit. ⌊si ergo est ex ꝑn°.⌋ oñdit q̄ silr fit in alijs figuris. ꝑma in. d. in ꝑma oñdit quō fit petitio in maiori ꝓpōne. in scda dicit. ⌊silr aūt ⁊ si. b.⌋ quō in minori. In ꝑma sic ꝓcedit. pmo dicit q̄ si hec 2° omne. c. est. a. sit dubia. ⁊ ꝯ maior oē. b. est. a. silr ⁊ sillat sic oē. b. est. a. oē. c. est. b. ergo oē. c. est. a. nōdū manifestū ē an petat qd est i ꝑn°. Sed manifestū est q̄ nō demrat ꝓpositū qꝫ ꝓpō eque incerta ꝯni nō est ꝑn^m demratiōis ⁊ ꝯ est. ⌊si ergo aliqs.⌋ scdo q̄ si termini mioris ꝓuertant ⁊ maior sit eque dubia 2° erit petitio eiꝰ q̄ est in ꝑn° ⁊ ꝯ est. ⌊si aūt. b. ad. c.⌋ tertio dat rōnem hꝰ ⁊ est qꝫ maior pōt oñdi per ꝯnem ⁊ ꝓuersaz minoris eq̄liter sit 2° per ꝑmissas ⁊ ita sequet idem ostēdi per seipm qd nō est pse notū. patet igit q̄ ꝓuertibilitas terminoꝝ minoris ꝓhibet petitionē eiꝰ qd est in ꝑn°. sz nō ꝑdictꝰ modus sumēdi maiorē eque dubiā ꝯm ⁊ terminos minoris ꝓuertibiles qꝫ si sic fiat petere qd est i ꝑncipio ⁊ erit ꝓuertere ostēsionē in eisdē terminis ⁊ ꝯ est. ⌊nam ⁊ qñ. a.⌋

¶ Silr aūt ⁊ si. b. sumpserit inesse. c. cuz silr sit incertuz ⁊ si. a. ipsi. c. nondū qd ex ꝑncipio sed nō demōstrat. Si aūt idē sit. a. ⁊. b. aut in eo qd cōuertunt: aut in eo qd sequit ei qd est. b. qd est ex ꝑncipio petit ꝓpter eā dez causaz. Nā ualet qd ex ꝑncipio dictuz est nobis qñ ꝑse monstratur quod non est manifestuz perse.

¶ Conter docet quō fit petitio eiꝰ qd est i ꝑn° in miore dicēs q̄ si ꝯ minoꝝ oē. c. est. b. sit eque dubia huic ꝯni oē. c. est. a. ⁊ sumat ad eiꝰ ꝓbationē nōdū erit petitio sz manifestū ē q̄ nō demōstrat. si aūt mioꝝ sit dubia ⁊ termini maioris ꝓuertant erit petitio qꝫ ex ꝯne ⁊ ꝓuersa maioris sillogiçabit minoꝝ ⁊ ita idem oñdet seipm cum non sit natū oñdi ⁊ ꝯ est. ⌊⁊ similiter aūt ⁊ si. b.⌋

¶ Si ergo est in ꝑncipio petere pse monstrare qd non pse manifestū. Hoc aūt est nō oñdere qñ silr dubia sunt qd monstratur ⁊ per qd monstrat: uel in eo qd eadez eidē uel in eo qd eisdē idez inesse sumitur: In media qdē figura ⁊ tertia utroq̄z modo ꝯtinget q̄ est ex ꝑncipio petere: in predicatiuo aūt sillogismo ⁊ in tertia ⁊ in prima figura.

¶ Conter oñdit q̄ petitio eiꝰ qd est in ꝑn° silr pōt fieri in 2° ⁊ tertia figura sic. petitio est qñ nō pse notū pse ostendit qñ vna ꝓpōm est eque dubia ꝯni ⁊ termini alteriꝰ conuertunt: sed sic se hēre ꝓpōnes ꝯtingit tam in 2ª q̄z in tertia figura. ergo petitio fit tā in ꝑma q̄z i tertia. huiꝰ rōnis ꝑmo ponit maiorē ⁊ ꝯ est. ⌊si ergo ex ꝑncipio.⌋ 2° ꝯcludet ꝯm ⁊ ꝯ est. ⌊in media autem figura.⌋ 3° remouet dubitationē qꝫ nō manifestauit in ꝑn° quō fit petitio in affirmatiuis modis prime figure. ⁊ ꝯter probat eadez fieri in alijs figuris ne ꝓp ꝯ putet aliqs ipm uelle affirmatiuū fieri sillogismū i ꝑª figura cū petitiōe remouet ꝯ dicēs q̄ petitio eius qd est in ꝑn° fit in sillo affirmatiuo in prima figura ⁊ tertia ⁊ nō in scda ⁊ ꝯ est. ⌊in ꝑdicatio aūt sillo.⌋ ¶ Ad intellectū maioris notādū q̄ per ꝯ q̄ dicit. ⌊uel in eo q̄ eadē ⁊c.⌋ intelligit termios alteriꝰ ꝓpōnis ꝓuerti. per ꝯ enim q̄ dicit. ⌊eadē siue ieē eidē.⌋ intelligit terminos maiores ꝓuertibiles eē. In ꝑª enim figura sumit tam maior extremitas q̄z medīū iesse minori exñti que si sint eadē termini maioris ꝓuertūtur maior enim fit ex medio ⁊ maiore exñte. per ꝯ aūt q̄ dicit. ⌊idem siue inesse eisdē.⌋ intelligit terminos mioris cōuerti. in ꝑma enim figura sumit maior inesse medio ⁊ postremo que si sint eadē termini minoris ꝓuertūtur fit eniz minoꝝ ꝓpō ex medio ⁊ postremo qd ēt nō dictū est in ꝑª figura cōe est ad secūdā ⁊ ad tertiā si sumat ieē coiter ad modū quo ꝑtum inest ꝯo ⁊ quo ꝯm iest ꝑto sicut patet ituēti vñ nihil aliud itelligi debet ꝑ illū ꝑmonē q̄z q̄ termini maioris ꝓuertunt uel termini minoris.

¶ Qñ aūt negatiue qñ eadē ab eodē: ⁊ nō silr utreq̄z ꝓpōnes: silr aūt ⁊ in media eo q̄ nō ꝓtunt termini ꝑm negatios silros.

¶ Conter oñdit quō petit qd est in ꝑn° i modis negatiuis breuiter expediēs se. ⁊ primo dicit q̄ in modis negatiuis petit qd est i ꝑn° qñ eadē remouent ab eodē ⁊ per ꝯ co intellige ꝓuersam hꝰ. s. petitionē fieri qñ eidē remouet ab eisdē ⁊ hic itelligit petitionē que fit in petēdo negatiuā cū termini affirmatiue ꝓpōnis ꝓuertant. per ꝯ ergo q̄ dicit eadē remouēri ab eodē itelligit petitio que fit in mō negatiuo ubi maior est affirmatiua ⁊ termini eiꝰdē ꝓuertibiles sicut in 2° ⁊ 4°. 2° per hoc autez q̄ cointelligit. s. idem remouēri ab eisdē intelligit petitio que fit in mō negatiuo ubi minoꝝ est affirmatiua ⁊ termini eiꝰ cōuertibiles sicut in ꝑmo ꝑme ⁊ in ꝑmo scde qꝫ eadem re mouēri ab eodē ꝯtigit in ꝑma figura ubi maior est affirmatiua si termini maioris ꝓuertant. sbi enim remouet tam medium q̄z maior extremitas a minori extremitate

que si ꝓuertant ꝓuertunt termini maioris. Idem autez remouerī ab eisdē ꝓtingit ubi maior est negatiua si termini maioris ꝓuertant. ibi enim remouet p̄mū tā a medio q̄z a minori extremitate q: si ꝓūtant termini mioris ꝓūtant ⁊ h̄ est. ⌊ qñ aūt negatiue. ⌋ Loñter dicit q̄ nō similiter petit utra vis ppō in sillo negatiuo. ppō enīz negatiua pōt ibi peti si termini affirmatiue ꝓuertant ⁊ est euidēs petitio sed nō silr nec ita euidēter petit affirmatiua q: termini negatiue non ꝓuertunt sicut termini affirmatiue. h̄nt enim oppōm termini negatiue. ppōnis ⁊ h̄ est. ⌊ ⁊ nō silr utreq̄z. ⌋ 3^a. q. remouet dubitationē q: eni p̄dixit petitionē fieri in sillo affirmatio solū in p̄ma figura ⁊ tertia ⁊ statim subiūxit quō fit petitio in mō negatione putet q̄ petitio in mō negatiuo tm̄ fiat in eisdē terminis dicit q̄ imo silr fit petitio in mō negatiuo in media figura sicut in alijs ⁊ h̄ est. ⌊ silr aūt ⁊ in media. ⌋ Et nō q̄ lra subsequēs eo q̄ nō ꝓuertit inter ꝓhēda est cū p̄cedente. ⌊ nō sunt utreq̄z ppōnes.

¶ Est aūt in principio petere in demōstrationibus que p̄m ueritatē sic se h̄nt. In dialeticis aūt que p̄m opinionem.

¶ Deinde in fine manifestat quō hic demfauit de petitione ⁊ quō alias dicēs q̄ petitio p̄m ueritatē que sic se h̄et ut nūc dictū est ꝓtingit in demfatis, petitio aūt p̄m opinionem de qua determinat in 8° thop̄. cōtingit in dialeticis ⁊ h̄ est. ⌊ est aūt. ⌋ ¶ Hic forte dubitaret aliqs ad qd hic determinat de petitiōe cū alias determinet de ea sic in thopicis ⁊ elēchis. Et dicēdū q̄ diūsimode determinat in hijs locis. In elēchis eni determinat petitio ei^o qd est in p̄n^o sicut p̄n^m illi^o doctrine. hic aūt ⁊ in thopicis tanq̄z vitiū: ⁊ qd cauēdū est sed differūt. Hic enīz determinat de petitione p̄m ueritatem que cadit in demfatiuis. In thopicis aūt p̄m opinionē q: sic accidit in dialeticis. ⁊ sic p̄z q̄ nunq̄z supfluit ei^o determinatio. ¶ Sed tunc querit que sit dīa petitionis que est p̄m ueritatem ⁊ que est p̄m opinionē. Adhuc cū petitio que est p̄z ueritatē sit in demōstratiuis sicut petitio p̄m opinionē in dialeticis determinet videt q̄ petitio p̄m ueritatē determinari debeat in posteriorib^o. Adhuc cū in thopicis determinet de petitione p̄m opionē ⁊ h̄ de petitione p̄m ueritatē queritur ubi determinet de petitione p̄m coitatē ad utrāq̄z. q: sicut determinat in hoc libro sillo in coi sic videt q̄ debeat determinari petitio in coi. ¶ Ad primū patet q̄z^o per p̄dicta de circulari sillo q: petitio p̄m ueritatē est qñ nō p̄se notū p̄se oñdit. petitio aūt p̄m opinionez qñ assumit ppō in gīe siue aliqd qd ꝓbari debet p̄m opinionē ei^o cum quo disputat q̄z uis nō ita sit p̄m ueritatē. ¶ Ad scdm dicendū q̄ circularis sillo est modus decipiens p̄mo ptinēs ad demōstratorē ⁊ in hac scia determiari h̄nt modi arguēdi ptinētes ad demōstratorē ⁊ ad dialeticuz ⁊ ideo in hac scia h̄et determinari sillo circularis: sed petitio p̄m ueritatez cadit in sillo circulari ⁊ iō in hoc libro determinat de petitione p̄m ueritatē ⁊ nō in posteriorib^us. ¶ Ad obm igit patet q̄z^o. q: lz petitio p̄z opinionē in dialeticis determinet nō tm̄ debet petitio p̄m ueritatē in posteriorib^o determiari sed in hoc libro. ¶ Ad 3^m dicēdū q̄ cū cognitio tradit hic ⁊ in thopicis de duplici petitione que imediate diuidit ipam nō opz de ipa in coi determinari q: ipa nihil est nisi in suis differētijs nisi p̄z intētionē ⁊ nō est simile de sillo ⁊ de petitiōe q: sillus est res alia formalr ꝓstituta ⁊ diuisa. deinde per suas dīas sed petitio ei^o qd est in p̄n^o indiuiduū quoddā est iuxta dīas illas repertas. Igit ex hijs ma^m est quō hic determinat de petitione ⁊ quō nō. Sed dicūt aliqui q̄ hic determinat de petitiōe in coi p̄m q̄ coiter se h̄et ad petitionē p̄m opinionē ⁊ p̄m ueritatē qd nō videt: tm̄ pp hoc q̄ dicit in ultimo v̄bo dixisse in analeticis de petitione p̄m ueritatē: ⁊ ꝓstat q̄ nō alibi q̄z hic tm̄ q: si hic determiaret petitio in coi ⁊ in thopicis p̄m opionē opz adhuc ⁊ in posteriorib^o determinare de petitione p̄m ueritatē: sed hoc nō facit quare videt q̄ sit melī^o dicē primo mō. ¶ Ulterius forte querēt de hijs que dicit in lra. ⁊ p̄mo de h̄ qd dicit q̄ in petitiōe nō demōstrat ppositū qd videt falsuz cum ex necessitate ꝓcludit in petitione. Et dicēdū q̄ nō semp demōstrat ppositū qñ ex necessitate sequit ꝓ^o. sed opz q̄ fiat oñsio ꝓnis ⁊ notificatio: ⁊ adhuc exigit ut p̄misse sint nate oñdere ꝓnem ⁊ notificare. h̄ aūt deficit qñ fit petitio. Hic ꝓn^o supponit q̄ accipiat demonstratio communiter pro oñsione notificante. pōt autem dici q̄ h̄ accipit demōstratio ppe qd patet per diuisionē que subsequit. ⁊ manifestū est q̄ ꝓtra illā peccat petitio eius qd est in p̄ncipio. ¶ Loñter dubitat de eo q̄ dicit non demōstrari ppositū eo q̄ id qd ppius est per posteriora oñdit. h̄ enim videt falsuz cū ꝓtingit demōstrare cām per effectū. Et dicēdū q̄ ꝓtigit demōstrare simplr ut alicui. cā aūt nō demōstrat simplr per effectū. ⁊ sic intēdit h̄ de demfatiōe uera ⁊ nōbili qui ē ex p̄ribⁿ simplr. alicui aūt demōstrari pōt cā per effectuz sicut illi cui notior est effect^o q̄z causa. ¶ Adhuc dubitat ꝓnter q̄ nō fit petitio qñ per ignota arguit ad eque ig̃ta oñdit ei^o oppositum ut videt in 8° thop̄. ⁊ ex hijs dictis qñ enim idem oñdit se qd nō est notū p̄se tunc fit petitio: lz tūc oñditur per eque ignotū. Et dicēdū q̄ ipe intēdit hic de petitione p̄m ueritatē ⁊ h̄ ita perse eque intelligat p̄mo ei^o. qñ eni nō p̄se notū p̄se ostēdit p eque notū nō tm̄ dī petitio p̄ncipij p̄m ueritatē pp hoc q̄ eque ignotū videt magis ignotū ostendit petitio ei^o p̄m opinionem ē illud ignotum p̄se loquēdo. intēdit igit q̄ petitio p̄m ueritatem nō est p̄se ex h̄ q̄ per eque ignotū oñdit sicut patet. sed nō excludit q̄n sic fuerit petitio p̄z opinionē. ¶ Loñter forte dubitat de hoc p̄n^a esse nota p̄se. h̄ enim videt falsum tum q: ipa cognoscimus inquātū terminos cognoscim^o ⁊ ita cognoscunt per alia simpliciora: tum q: iductio est sillo imediate ppōnis sicut dicet inferius ⁊ ita p̄rin^m ostēdit per aliud. Adhuc si p̄rin^m oñdit seip̄m erit seipso p̄ius ⁊ posterius ⁊ notius ⁊ ignotiⁿ q: oñdens est p̄ius ⁊ notiⁿ oñso p̄m q̄ hi^o. Et dicēdū q̄ p̄rin^a p̄m se cognita sunt q: per suā cām mālē cognita. s. per terminos. dicit eni Aq̄z in 5° metha^cc q̄ tot modis dī p̄se quot modis dī ⁊ causa vñ lz cognoscant p̄n^a terminis cognitis nō tm̄ ostēdunt per alia sed p̄se ⁊ sic patet solo primi. ¶ Ad secūdū dicēdū q̄ inductio est ⁊ p̄rin^a lz h̄ nō est alia ab inductiōe in sensu per quā sīgtiones terminoꝝ note fiūt. vñ cognitio terminoꝝ principioꝝ per terminos ⁊ per iductionē non est alia ⁊ alia ⁊ iō lz adhuc cognoscat iductione perse nota sunt ⁊ nō per aliud. vel pōt dici q̄ p̄n^a de se nota sunt nō egētia exteriori discursu ⁊ iō luie disposito p̄m itellectū nō debet ea oñdere q: p̄se sūt nota ei: alteri aūt ignota idigēt oñsione alia ⁊ nō demōstratione sed iductiōe. p̄rin^a ergo quātū de se sunt in compatiōe ad bñ dispositos p̄se nota sunt nō egētia iductiōe. apd aūt male dispositos p̄m itellectū egent iductiōe. ¶ Ad 3^m dicēdum q̄ idem eē seipso p̄ius ⁊ posteri^o notiⁿ ⁊ ignotiⁿ sub diuersis rōnib^o nō est incōueniēs ⁊ sic p̄rin^a in suis ptib^o mālibus ꝓsiderata: ⁊ nō seipsis ineē cōpleto sīgtis q: per sua p̄rin^a mālia cognoscunt. vel pōt dici q̄ p̄rin^a cognoscuntur p̄se nō q: ipsa oñdant sese ⁊ ꝓbent p̄se sed q: in se habēt illud quo stati in itellectu cōcipiunt. ¶ Ulteriⁿ aūt forte dubitaret aliqs de diffinitione petitionis. vī enim q̄ frustra apponit qd dicit nō p̄se notū. sufficit enīz dicē q̄ aliqd p̄se oñdit ad h̄ q̄ petat ut vī. Et dicēdū q̄ h̄ apponit ad excludēdū p̄rin^m p̄se nō enīz est petitio si sumatur p̄rin^m ad sui oñsionē sed si ppō mediata sumat ad sui oñsionez erit petitio q: talis ppō nō est p̄se nota nec p̄se nata oñdi. ¶ Deide forte querit de scdo mō petitionis q: dicit q̄ tūc petit qñ ad oñdendū ppōnem assumetur aliqd eoꝝ que sunt nata oñdi per ip̄m. sicut enīz vī q̄ in

demstratiōe potissima erit petitio qz demonstrat effectū p cām z eadē cā per eundem effectū nata est demstrari. Et dicēdū q nō est ibi nata eadē cā demōstrari per effectū sed ecōuerso. Et iō soluit per iterēptionē. ¶ Deinde querit de mō petēdi qd est in pn°. vi enīz q in oi sillo circulari petit qd est in pn° qz ibi sic se hnt termini z ppōnes: qz vna est eque dubia pōni z cā alteri° pōtie sed sic fit petitio sicut dicit. Et dicēdūz q si in sillo circulari sumatur ppō imediata z pse nota ad oñendū effectū z pertinet erit circularis oñsio sed nō erit petitio: tū qz accipit ppō eque dubia p̄m ueritatē: tū qz idez ostēderet se qd est notum pse. patet igit q nō ubiqz in circulari demōstratiōe erit petitio sed qñ silr se hēt q non perse notū oñdit pse. ¶ Loñter forte q̄ret cū sint tres figure z vnaqueqz sillogiçat z sint sillgi, ulles z pticulares adhuc affirmatiui z negatiui. utrū in oib° pōtingit idifferēter petē qd est in pn°. Et dicēdū q in oi figura est petē qd est in pn° z taz in sillogismis ulib° pōtigit h q̄z in pticularib°: z tā in affirmatiuis q̄z in negatiuis nō quocūqz mō sed differēter. Et ad hoc sciendū notādū q in oib° modis qb° pōtingit circulariter sillogiçare in oi figura pōtigit petē qd est in pncipio si oñdat pse q nō ibi notū pse. Sed p̄dicit Aſtt. in h ca° circa finē q nō silr petunt utreqz ppōnes in sillo negatiuo petēdo negatiuū si termini affirmatiue pertant z q nō ep° z h pcedūt alig. ¶ Sed opponit sic. i oi sillo circulari oñdit aliqd per seip̄m z oñdit illud nō eē pse notum. sed quādo idem ostēdit seip̄m qd nō est perse notuz petit qd est in pn°. ergo quot modis circulariter oñdit z qd est i pn° petit: z sic patet q in sillo negatiuo petit qd est in pn°. In affirmatiuo ergo idem qd est in pncipio petit: z sic patet q in sillo negatiuo petit qd est in prin°. i affirmatiuo h° termini negatiui nō pertunt qd puto eē uez. ¶ Ad oppositū dicēdū q fiē circlaris sillis fit euidēter z nō euidēter sicut petitio: fit aūt oñsio circularis euidēs qñ ex pertia pōnis z altera p̄missarū absqz aliquo mō sillat pertia reliqua p̄missarū. nō euidēs aūt est qñ indiget alio mō sicut trāspōne negatiue in affirmatiuā: z eo mō q̄ sic fit circulatio duplr: z duplr fit petitio. s. euidēs z nō euidēs. Qñ igit dicit Aſtt. q in negatiuo sillo nō silr petit utraqz ppō, nō eni sic intelligēdū q altera petat z reliqua nō. sed q negatiua petit euidēter si termini affirmatiue pertant. ſz affirmatiua min° euidēter qz ad pertinēdū sillandū ibidē opz negatiuā transponi in affirmatiuā. sic igit patet quō petit qd est in pn° in oi figura z mō qz eo mō q̄ z circulariter sillat. ¶ Sz tūc querit quot modis in oi figura petit q est in pn°. Et dicēdū q in p̄ma figura z p̄mo mō duplr petit. z h euidēter. qz tam ma. q̄z mi. in scdo mō simplr petit bis. ſz ma. petit euidēter mi. aūt nō euidēter ſz q p̄dictuz est. in 3° aūt semel tm. ibi enim petit mi. si termini ma. pertant silr z in 4° mō semel petit: sed euidēter. s. in mi. ppōne. sic igitur in prima figura sexties fit petitio: sed quatuor modis euidēter z duob° ineuidēter sicut ibidē fiebat circulo. In scda aūt figura tripl'r fit petitio sicut z circulo. ſz in scdo z 4° mō euidēter. in primo aūt mō ieuidēter. In tertia aūt figura fit q̄drupl'r z in tertio z i qnto euidēter. in q̄rto aūt z qnto euidēter: z h semp ponēdo pticularez ppōnē. ex hijs manifestū est q tot modis petit qd est in pn° quot modis circulariter oñdit. patet ēt q in modis ulib° negatiuis fit aliqñ petitio in utraqz ppōne sicut z in ulibus affirmatiuis. patet ēt q in modis pticularibus fit petitio petēdo ppōnem ulem sed petēdo pticularē. cuius causa est q ulis nō sillatur ex pticularibus ppōnib°. patet etiam q in ulibus modis tertie nō petitur qd est in principio. sed nec circulariter ostēdit.

On pp hoc aūt accidere falsuz qd semp in disputationib° solemus dicere. p̄muz quidē est in ad impossibile sillogismis qñ ad p̄dictionem fit huius qd demonstrat ea que est ad impossibile. Naz neqz qui non cōtradicit dicit nō propter hoc est. sed qñ falsum aliqd positum est eoz que prius.

¶ In hac pte determinat peccatū incidēs iuxta demōstrationē per impossibile z est falsuz nō accidē pp ypothesiz z diuidit i partē pncipalē z icidētalē ibi. ⌊ falsa āt oro. ⌋ prima in. d. In prima determiat mām eī° que est nō pp hoc accidē falsum. in scda cū dicit. ⌊ sed opz ad eos. ⌋ gra h° determinauit quō pp ypothesim accidit falsuz. prima in. d. In prima oñdit qd sit falsuz pp h accidē. in scda cuz dicit. ⌊ ergo manifesti°. ⌋ quot modis fiat. pe aūt prima ptinet ad diffinitionē ei°. scda ad diuisionē. z qz multuz cōfert ad cognoscēdū quid sit scire in quo mō arguendi pōtingit z in quo nō. iō h in pma pte determiat z pp h diuidit in. d. in pma manifestat i quo mō arguēdi accidit hoc peccatū z in quo mō nō. in scda cuz dicit. ⌊ manifestum ergo. ⌋ pcludit diffinitionē ei° qd est nō pp hoc accidere falsuz. pma i. d. in pma oñdit q h peccatū accidit in sillis ad impossibile. in scda cū dicit. ⌊ neqz in ea que oñdit i oñsiuis. ⌋ p̄mū oñdit sic falsuz nō pp h accidē cōtingit in sillis ubi falsuz dz sequi pp aliquā determinatā ypothesim determinādā. determinatā ergo solū in illis pōtingit falsuz nō pp h accidē. h° rōnis p̄mo ponit pōnez z h est. ⌊ nō pp h aūt. ⌋ scdo inuit maiorē cuz dicit. ⌊ qñ ad p̄dictionē. ⌋ z pfirmat sic. qñ ea oro sic. s. que ad impossibile ad p̄dictionē ei° h° q demōstrat. i. ad interemptionē ypothesis assignate z demōstrate. 3° oñdit mi. siue mediū sic. qui itēdit p̄dicere alicui ypothesi determinate nō opz ut falsum accidere pp aliqd determinatuz ſz indeterminate pp aliquā p̄missar: ergo ad destructionē pōtis que dicit falsum accidere pp aliqd determinatum intēdit iterimere aliqd suppositū determinatū z h cōtingit in sillo ad impossibile. h° rōnis p̄mo ponit ma. z totā ptractationē omittit z hec est. ⌊ nā neqz qui p̄dicit. ⌋ i. itēdit p̄dicere alicui ypothesi determinate. z intellige q superfluit ibi vna negatio cum dicit. ⌊ neqz dicit pp h. ⌋ z itellige per h uerū h est ypothesim determinatā.

¶ Neqz in ea que oñdit nō enim ponit qd p̄dicit. Amplius qñ interimit aliqd ostēsiue per. a. b. c. nō est dicere q non pp h qd positū est factus est sillogismus: nā nō pp hoc fieri tunc dicimus qñ interēpte hoc nihil minus cōcludit sillogismus qd non est in oñsiuis. interēpta eni positione neqz ad hanc erit sillogismus.

¶ Loñter oñdit pp h falsuz accidere nō accidit i sillis. oñdens per duas rōnes. p̄ma talis in sillo oñsiuo nō supponit interimēdū ergo falsum nō pp ypothesim accidē nō cōtingit in sillo oñsiuo. Nui° rōnis p° ponit pōnem z h ibi. ⌊ neqz in ea. ⌋ scdo me^m z h est non reponit. scda rō talis falsum nō accidit in sillis oñsiuis eo q in sillis ostēsiuis nō dz falsum accidē nō pp ypothesim. h° rōnis p° ponit pōnē z h est. ⌊ ampli° qñ. ⌋ scdo ma. nā nō pp h. 2° mi. cū sua oñsiōe z h est. ⌊ qd nō est z c̄. ⌋

¶ Manifestū igit qñ in his que ad impossibile sunt dicit nō pp hoc: z qñ sic se habet ad impossibile que ex pncipio est ypothesis ut z cuz sit z cuz nō sit hoc nihil minus accidit impossibile.

¶ Loñter infert eius diffinitionē z h est falsum. ⌊ nō pp

n

ypothesim accidere.⌋ manifestũ est q̃ accidit ipm in fil logismo ad impossibile qñ i post sic se habet ad ypothesim q̃ ipa dempta ⁊ ipsa posita nihilominus accidit impossibile ⁊ ħ est.⌊ manifestum ergo.⌋

¶ Ergo manifestissimus quidẽ modus nõ ꝓpter positionẽ esse falsuz qñ ad ypothesim incõuictus est a medijs ad impossibile fillogism⁹ qõ dictũ est ⁊ in thopicis. Qõ eniz causa nõ est ut causaz ponere hoc est si uolens oñdere qñ assimeter est diameter conet zenonis rõne qñ non est mouere ⁊ ad hoc indicat impossibile: nullo eniz modo nunq̃z ꝯtinuuz est falsuz locutioni que ex p̃ncipio est.

¶ Determinat quot modis nõ pp ypothesim accidit falsum. ⁊ diuidit in.d.in prima ponit me^m magis manifestũ. scõ modos min⁹ mãifestos cũ dicit.⌊ alios aũt.⌋ In prima sic ꝓcedit qui modus eius manifestissim⁹ ibi qñ fillogismus ad impossibile nõ cõmunicat in aliquo termino cũ ypothesi ut dr in elenchis. manifestũ eẽ de hoc peccato qr est idem cum eo q̃ est nõ cãm ut cãm ponere ⁊ hoc est.⌊ ergo manifestissim⁹.⌋ scõ exẽplificat. dicit q̃ ħ cõtingit si debeat oñdi q̃ diameter sit incõmẽsurabilis coste ⁊ suppõi eius oppositũ ⁊ deinde ducat ad impossibile per rõnez ẕenonis sic nõ cõtingit ꝑtransire infinita in quolibet spatio sunt infinita ergo manifestuz spatiũ cõtingit ꝑtrãsire. iste enim fill's concludit in post ꝫ ponit icõiunct⁹ est ypothesi ⁊ ħ est.⌊ ut uolẽs oñdẽ.⌋

¶ Alius autem modus si continuum quidem sit impossibile ypothesi: non tamen ꝓpter illam accidit impossibile: hoc enim possibile est fieri ⁊ in supius ⁊ inferi⁹ sumẽti ꝯtinuũ ut si. a. ponat inesse. b. b. aũt. c. c. ꝯo. d. hoc aũt sit falsuz. b. inesse. d. nam si ablato. a. nihil minus insit. b. c. ⁊. c. d. non erit falsuz ꝓpter porẽ. a. b. ypothesiz. Aut rursuz si qd in supiori sumat ꝯtinuuz ut si a. quidẽ. b. e. aũt. a. f. ꝯo. e. falsum sit aũt. f. inesse. a. nã ⁊ sic nihil minus ipossibile erit interẽpta que ex p̃ncipio. a. b. ypothesi.

¶ Coñter determinat modos minus manifestos ⁊ procedit sic. primo dicit q̃ alius est modus a p̃dicto quo accidit falsum nõ pp ypothesim. s. qñ in post coicat terminũ ad quẽ ẽ ypothesim. ⁊ ħ ꝯtigit dupl'r. vno mõ accipiẽdo terminũ ꝯti^e sup̃ ptũ ypothesis ⁊ aliud mõ accipiẽdo ꝯti^e sub sbo eius ⁊ ħ est.⌊ alius aũt modus.⌋ scõ declarat ⁊ primo accipiẽdo terminũ sub sbo sic fit ypothesis. omne b. esse. a. deide sub. b. sumat. c. a. ⁊ fill'atur sic omne. c. est b. omne. d. est. b. sicut ħ impossibile sed ħ nõ accidit propter ypothesim qr ipsa posita uel ipsa remota nihilominus accidit impossibile ⁊ hoc est.⌊ si. a. ponat.⌋ scõ manifestat ħ accipiẽdo terminũ cõem supra p̃dicatum ypothesis sicut supra. a. sumat. f. ⁊ fill'atur sic. Omne. c. est. f. omne. a. est. c. ergo omne. a. est. f. fit ħ in post sed nõ accidit pp ypothesim qr ipsa posita uel ipsa remota nihilominus impossibile accidit ⁊ ħ est.⌊ Aut rursum.⌋

Ed oportet ad eos qui ex p̃ncipio
§ sunt terminos copulare impossibile sic erit ꝓpter ypothesim ut inferiori quidẽ sumẽti ꝯtinuũ ad p̃dicatũ terminũ. nã si impossibile est. a. inesse. b. iterẽ pto. a. nõ amplius erit falsum. In supiori aũt de quo p̃dicat nã si. f. nõ possibile est i esse. b. interẽpto. b. nõ amplius erit ipossibile: sit'r aũt ⁊ cum p̃uatiui sint fillogismi: Manifestuz ergo qñ cum impossibile nõ ad eos qui sunt ex p̃ncipio terminos est nõ ꝓpter positionem accidit falsuz.

¶ Postq̃z determinauit nãm eius qõ est falsuz nõ pp hoc accidere. hic determinat gra eius uel quomõ qñ falsuz accidit pp ypothesim ⁊ diuidit in. d. in prima oñdit intẽtum. in scõa cum dicit.⌊ aut nec sic semp.⌋ ponit contra ħ oppõnem sophisticã ⁊ solum in prima pte sic ꝓcedit. ꝑmo dicit q̃ adhuc falsum accidit pp ypothesim opz ipossibile copulare ad terminos ypothesis sic aũt necesse est accidere pp ypothesim ⁊ ħ est.⌊ sed opz.⌋ scõ hic declarat ⁊ primo ponẽdo terminos inferius sub sbo sic. sb. b. sbo sumit. c. ⁊ simil'r. c. d. ⁊ ꝯcludit omne impossibile oẽ d. est. a. sicut omne. c. est. b. omne. d. est. c. ergo omne. d. est. b. sic omne. d. est. b. ⁊ omne. b. est. a. omne. d. est. a. ⁊ ħ est falsum. qr demõstrat ypothesis nõ accidere impossibile ⁊ ħ est.⌊ ut etiam inferiori.⌋ scõ declarat ħ ponẽdo terminos superius supra p̃dicatum ypothesis sic sup̃sumetur eni supra. e. f. ⁊ cõcludit omne. a. est. f. sic omne e. est. f. omne. a. est. e. ergo omne. a. est. f. ⁊ si ħ. omne. b. ẽ a. ergo omne. b. est. f. qõ est impossibile ⁊ ħ accidit ꝓpter ypothesim ergo ipsa dempta nõ accidit impossibile ⁊ ħ est.⌊ supiori aũt.⌋ Deinde ex hoc cõcludit cuz post nõ copulatur ad terminos ypothesis nõ accidit ꝓpter ypothesim ⁊ qr solum exẽplificat in affirmatiuis dicit similiter esse in negatiuis ⁊ ħ est.⌊ manifestũ igitur.⌋

¶ Aut nec si semp ꝓpter ypothesim accidit falsuz: eteniz si nõ inest ei qõ est. b. ħ. r. positum est iesse. a. r. aũt. c. ⁊ hoc. d. ⁊ si sic erat impossibile ⁊ sic manet ipossibile. Similiter ⁊ si in sursuz sumẽti terminos: q̃re qñ cũ est ⁊ cũ nõ est hoc accidit impossibile nõ erit ꝓpter positionẽ: aut cuz nõ est ħ nihil minus fieri falsuz: nõ sic sumẽduz ut aliquo posito accidat ipossibile: sed quando ablato hoc per reliquas ꝓpõnes idez claudit ipossibile eo q̃ idẽ falsuz accidere per plures ypotheses nihil fortasse inconueniẽs ut pararellas ꝯcidere: ⁊ si maior est qui exterius eo qui interius: ⁊ si triãgulus habet plures rectos duobus.

¶ Coñter circa p̃dicta ponit opiniones sophisticã ⁊ soluit opinio talis est cũ ypothesis fit omne. b. est. a. sumat. omne. r. est. a. ⁊ sub. b. sumatur. c. sub quo. d. ⁊ cõcluditur oẽ d. ẽ. a. qõ est impossibile sed nõ sequit ꝓpter ypothesim ipsa enim posita ⁊ ipsa remota nihilominus accidit impossibile qr nõ accidit hanc omne. b. est. a. sicut per se patet ⁊ ita patet q̃z uis in post copulet ad terminos ypothesis nõ tñ accidit ꝓpter ypothesiz ⁊ ħ est.⌊ aut nec si semper.⌋ Deinde soluit. d. q̃ oñditur falsuz nõ ꝓpter ypothesim accidere nõ dicit sed qr ypothesi dempta ⁊ alia loco eius posita nõ accidit impossibile qr nihil ꝓhibet idẽ incõueniẽs sequi ex diuersis ypothesib⁹: imo ħ dr q̃ dẽpta ypothesi ⁊ nullo alio posito loco eius accidit impossibile ex residuis ꝓpõnibus. q̃ aũt idem inconueniẽs

accidē possit ex diuersis ypothesib⁹ oñdit.d.q̄ pararellas
ꝯcitre sequit ex ꝶ q̄ ponit angulus intrinsecus ma.esse
angulū extrinseco opposito.ꝛ adhᶜ ex ꝶ q̄ ponit triāgu/
lus itrinsecus ma.eē angulum extrinseco opposito.ꝛ ad
hᶜ ex ꝶ q̄ ponit triāgulus hēre plures q̄z tres rectos ꝛ ꝶ
est.⌊ aut cū nō est ꝶ.⌋ Ad intelligētiā exēpli ꝓtrahātur
due linee eque distātes ꝛ cadat sup illas faciēs angulos
cum eis figura angulus est ma.angulo extrinseco oppo
sito cum angulus extrinsecus cū angulo ꝯiuncto sibi in
3ᵒ ualet duos rectos.ꝛ si ꝶ anguli intrinseci ex alia parte
ualeāt minus q̄z duos rectos q: omnes quatuo: cāt nō
ualēt nisi quatuo: rectos q: necesse est lineas illas in pte
illa ꝯiunctim ire per quartā petitionem in p̄nᵒ euclidis
q̄re si angulus extrinsecus est mino: itrinseco angulo op
posito patet q̄ linee cucurrant. Adhuc si plures anguli
sint q̄z duo recti ꝓtrahat basis angulo⁊ faciāt angulū: sz
angulus extrinsecuz cū itrinseco sibi ꝯiūcto ualet.deide
duos rectos quare angulus extrinsecus mino: est duo/
bus oppositis intrinsecis.deinde ab angulo extrinseco
ducat linea eque distans opposita lateri trianguli diui/
dens angulū extrinsecū in duas.hec aūt linea facit vnū
angulū cum latere trianguli ad basim ꝯtinuum ꝓtrahat
qui de necessitate equalis erit angulo cōstituto in sūmi/
tate trianguli coalterni eiusdez linee cadētis supra line/
as eque distātes.ex hijs sequit angulū extrinsecū cōsti/
tutū extra dictā lineā ꝛ basim trianguli ꝓxticā minorē
angulo trianguli extrinsecus posito:sed isti duo anguli
sunt anguli itra ꝛ extra positi iuꝫ lineas eque distātes q:
basis triāguli est linea recta cadēs sup̄ lineas distātes ad
quā cōstituunt isti duo anguli qd patet q̄ angulus itrin
secus cōstitutus est ma.angulo extrinseco sibi opposito
ꝛ ex ꝶ ulterius sequit sicut ꝓius lineas eque distātes cō
currere quare sequit si triangulus hēat plus q̄z duos re
ctos pararelle cōcurrāt ꝛ sic potest patere exᵐ auctoris.
¶ Dubitabit forte de ꝯtinētia hᵒ partis ꝛ aliarū dictarū
in hac.quare enim cū harū determiet peccata ꝯtingētia
iuꝫ circularē ꝛ p ipoˡᵉ.ꝛ ex oppositis qñ nō sequit silr ut
determinet peccata iuxta alios modos sillo⁊ in hac scda
determinato⁊. Et dici pōt q̄ ꝶ est q: alia peccata insunt
iuxta illos nisi peccata sillo⁊ apparētiū ꝛ sophisticoꝝ de
quibus in elenchis determinat.sed iuxta tres sillos p̄di
ctos sūt sp alia peccata que hic determinant. ¶ Adhuc
dubitat de peritia hᵒ ꝯtis cum plures sint loci sophistici
q̄ petitio eius q̄ erit in ꝑncipio ꝛ nō causa ut causa qua
re isti duo nō determinant hic ꝛ nō alij. Et rō hᵒ primo
est q̄ isti duo nō peccāt cōtra sillm sicut loci alij sed pec
cant eo q̄ nō ostēdunt ꝓpositū sicut dicit Aꝫ.in elēchis
de nō causa ut causa. ¶ Adhuc dubitat cuz hic determi
net de petitione ꝛ de nō causa ut causa ꝛ in elenchis silr
quare in thop.solum de petitione ꝛ de nō causa. Et dicē
dum q̄ ꝶ est q: sillo⁊ per impossibile nō ꝯtinet ad dialeti
cum nisi per accūs sed nō qñ ipossibile ꝯclusum est ma
nifeste falsuz demōstratori ꝑse ꝯtinet: sed nō causa ut cā
est peccatū cadens in sillogismis ad impossibile: ꝛ ideo
hic determinat ꝛ nō in thop.in elenc.aūt determinatur
eo q̄ ꝑinᵐ istius artis est. ¶ Deide forte querek an sit
dīia inter nō cām ut cām ꝛ falsuz ꝛ nō ꝓpter ypothesim
accidere q: hic nō noiat cām non cām ut cām nisi in de/
mōstratione ergo videk q̄ sint idem per hoc q̄ dicit in tex/
tu ꝶ peccatū esse in demōstratione quare idem est cum
nō causa ut causa. Deinde q̄ sunt idem sicut supius ꝛ in
ferius q: falsum nō ꝓpter ypothesim accidere est in plus
q̄z nō causa.est enim idem q̄ nō causa cum enim falsum
accidat nō ꝓpter ypothesim illa ypothesis est non causa
falsi sed nō o⁊ q̄ sit nō causa. ¶ Ꝯfter forte adhuc que
rit quare magis ꝓbat falsum nō ꝓpter ypothesim acci/
dere in sillogismo per ipossibile q̄z ostēdit per petitionē
accidere i sillis oñsiuis.eadē rōne debuit hic oñdere de
petitione quā oñdit de eo q̄ est falsum nō ꝓpter ypothe
sim accidere. Et pōt dici q̄ ꝶ est planum ex diffinitione
petitionis que dicit q̄ petitio est qñ nō ꝑse notum perse
oñditur sic cū signū solum accidere petitionē in sillo oñ/
siuo ꝛ ideo nō oportuit hic ꝓbare. ¶ Ꝯfter adhuc que
rit utrum dictū peccatū in sillis oñsiuis ꝛ videk q̄ sic cū
ibi cōtingat p̄missas nō esse cām ꝯclusionis sicut patet si fiat
aliquis sillo apparēs. Et dicēdum q̄ aliqd pōt esse non
causa dupl'r.vno mō q: nō iferr de necessitate ꝯclusionis ꝓ
cut aūt sunt p̄misse nō causa ꝯclusionis in omni sillo apparē
te sed de tali nō causa nō loquit hic Aꝫ.talis aūt fit iuxta
sillm oñsiuum.alio mō dicit nō causa ꝓpō que apparet
esse causa ꝯclusionis ꝛ nō est causa ex residuis enim ꝓpōni/
bus de necessitate sequit cᵒ ꝛ sic intēdit ꝶ de nō causa ꝛ
sic nō cadit in oñsiuo sillo cuius causa duplex est.vna q:
illud nō intēditur interimi per ꝶ q: ex eo sequit falsum
illud q: sillo oñsiuus ꝯstat ex tribus terminis tm̄ ꝛ dua/
bus ꝓpōnibus inter quas nō cōtingit aliqd accidere q̄
sit nō causa ꝯclusionis nisi statim appareat esse non causam.
¶ Ꝯfter querit de modis eius q̄ est nō ꝓpter hoc ac
cidere falsum.querit enizquare nō determinat ipe p̄m
figuras diuersas ꝛ modos diuersos sz tm̄ in mō affirma
tiuo ꝑime figure.d.simil'r esse in mō negatiuo est tm̄ de
terminat de modis diuersis ꝛ figuris de petitiōe. Et di/
ci pōt q̄ nō determiauit modū petēdi qd est in p̄nᵒ totū
nisi in mō affirmatiuo ꝑime figure.d.simil'r esse in alijs
simil'r facit ꝶ de eo nō ꝓpter ypothesim accidere falsum
ꝛ ꝶ sufficit q: sicut a sillo p̄mo descēdit sillo in alios sillos
ulos ut statim patet quō cōtingat in alijs. Adhuc cuz hic
determinet modos eius q̄ est nō cā ꝛ nō cā dicat q̄tuo:
modis sicut ꝛ causa videk q̄ quatuo: modi nō cause de/
bent esse. Et dicēdū q̄ causa eo mō quo hic sumit cū dī
premissa esse causa ꝯclusionis nō est nisi solū duobus modis
s.in q̄ue cause mālis ꝛ in q̄ue cause efficientis.ꝛ duobus
modis accipit hic causa.vno mō q: nō est causa ꝯclusionis in
q̄ue cause efficiētis q: ex ea nō sequit cᵒ lz appareat seq
ꝛ sic sunt alij nō modi ut cause ꝛ sic patet q̄ nō debet de
quatuo: modis nō ꝓpter ꝶ accidere falsuz sed tm̄ q: qua
tuo: modis dī causa in coi ꝛ totius:deinde in modis nō
causa in coi. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs quō accipi/
untur termini quos determinat. Et dicēdū q̄ si accidat
impossibile aut ipm aliquē terminū cū ypothesi aut nul
lū/si nullū sic est p̄mᵒ modus/si aliquē aut utraqz aut tm̄
alterū utrūqz coicat aut cum utroqz copulatū est ꝛ cū ne/
cesse est falsuz accidere ꝓpter ypothesim.si aūt coicat tm̄
impossibile.deinde cū vno termino ypothesis aut ergo
in subiecto ypothesis ꝛ sic est secundus modus:aut in p̄
dicato ꝛ sic est tertius.

f Alsa aūt oratio fit ꝓpter primū fal
sum:aut enim ex duabuz ꝓpōnibᵒ
aut ex pluribus est oīs sillo ergo si
ex duabᵒ quidē harū necesse est eē alterā
aut ēt utrasqz eē falsas:nā ex ueris nō erit
sillo falsus. Si ꝯo ex pluribus:ut.c.qdē p
a.b.ꝶ aūt p.d.e.f.g.hoꝝ erit aliqd supioꝝ
falsuz:ꝛ pp ꝶ ofo.nā ꝛ.a.ꝛ.b.p illas ꝯclu
dunt:q̄re pp illoꝝ aliqd accit ꝯclo ꝛ falsū.

¶ Donit ps incidētalis circa p̄dicta ꝛ diuidit q: pᵒ remo
uet quādā dubitationē iuxta p̄mā ꝑte capl'i in qua deter
minat de eo q̄ est falsuz nō pp ypothesim accidē.2ᵒ cum
dicit.⌊ ut aūt nō sillek.⌋ iuꝫ scdam ꝑte ꝛ determiat quō
falsuz accidit pp ypothesiz. In pᵃ ꝑte remouet dubitatio
nē que sic iciditq: determiauit q̄ falsuz aliqñ accidit nō
ꝓpter ypothesim:aliqñ cū ypothesi:aut nō frequentius
uerū ad sillandū posset aliqs putare falsuz sequi ex ueris
qd remouet.d.q̄ falsum nō sequit nisi pp aliqd falsuz p̄
ceptū ꝛ ꝶ oñdit sic. Oīs sillo aut tm̄ ē ex duabᵒ ꝓpōnibᵒ

aut ex pluribus. si ex duabus tm̃ fit sill's simplr vnus in quo si fuit 2° falsa necesse est utraq; uel alteraz eē falsam p̃missam/sicut patet ex p̃determiatis/ex plurib⁹autez q̃z duabus est sill's 2stitutus ex p̃ncipali sill'o ⁊ prosill'is in quo cum aliq̃ p̃missarū sit falsa necesse est aliq̃ p̃missarū ꝓsill'i eē falsam ⁊ ita patet q̃ nunq̃z segtur falsum nisi p̃ assumat aliqd falsum ⁊ h̃ est. [falsa aūt oratio.]

¶ Ut aūt non sillogizet obseruādū quādo sine 2clusionibus interrogat oꝗonē ne, detur bis idē in ꝓpōnibus eo qd scimus: qm̃ sine medio sill's non fit: mediū aūt qd pluries dicimus. Quomō autem oportet ad vnāquāq; cōclusionē obseruare mediū: manifestū ex hoc qd scit quale in vnaquaq; figura ostēdit: h̃ autē nos nō latebit eo q̃ vidimus quomō habemus oꝗonē.

¶ Cōsequēter determinat quedā incidēter ꝓpter ptē illaz in qua manifestat quō falsum accidit ꝓpter ypothesim. qz enim manifestauit q̃ falsum ꝓpter ypothesim aliqm̃. ꝗns aūt semp habet interimē ut pp eius ypothesim nō accidat falsum aut 2dictio ideo ꝓpter hoc intēdit docere rm̃dētem quō cauebit ne fiat ei falsū / uel elēch⁹ pp ypothesim. ⁊ diuidit in duas. in p̃ma docet vitare ne fiat falsuz ꝓpter ypothesiz. in scda ne fiat pp eā elēch⁹. ibi [qm̃ aūt hēmus qm̃.] Prima in p̃ncipale ⁊ incidēs qd ibi incipit. [Opz aūt custodire.] In p̃ma dat duo documenta quoꝝ p̃mū instruit rm̃dētē qm̃ ignorat 2onem oppōtis. 2° instruit eū qm̃ illa 2° est ei nota. p̃mū tale ut mō subito sill'at falsum ex ypothesi data cauēdū est: non nota est 2° intēta ne det ꝗns duas ꝓpōnes vno termino coicantes nō enim fit sill's ex talibus duab⁹ que nō coicant in aliquo termino ⁊ h̃ est qm̃ nō tota sill'at. 2m documētum est si fiat nota rm̃dēti 2° oppo^te cauēdum ne det sil'tales duas ꝓpōnes ex qb⁹ segtur illa 2°. ex qbus aūt ꝓpōnibus ipa segtur manifestat per ea que determinata sunt. s. que ꝓpōnes ⁊ quō se h̃ntes in quā pnt 2onem ut. s. 2° sit intēta ab oppo^te ut sit ulis affirmatiua ⁊ vitādum est rm̃dēti ne det duas ꝓpōnes ulles affirmatiuas medio cōmunicātes. alias aūt ꝓpōnes simul cōcedere pōt siue p incōtingētū ⁊ h̃ est [quomodo autem oz.]

¶ Oportet aūt custodire q̃ annunciemus rm̃dentes eosdē conātes latere: h̃ autem erit p̃mum qdem si cōclusiones nō prius sillogizēt sed sumptis necessarijs non manifeste sint. Amplius si non ꝓpinqua iterrogēt: sed quoniā maxime lōge media: ut si opportunū cōcludē. a. de. f. media. b. c. d. e. nō oportet ergo ingrere si. a. b. ⁊ rursum si. b. c. Sed si. d. e. ⁊ deinde si. b. c. ⁊ sic reliqua: ⁊ si per vnū mediū fit sillogismus a. b. medio incipere: maxime enim sic latebit respondentem.

¶ Sequit incidēs qz enim instruxit rm̃dētem ideo breuiter hic intēdit instruere opponētē. d. q̃ opponēs oz obſuare ꝗria rm̃dēti latēter ut possit ad ꝓpositū subito puenire: sed h̃ faciet dupl'r. vno mō celādo 2onēs ostēdēdas alio mō cum nō celat: sed tūc aut sunt 2onis multa media aut vnum tm̃. si aūt multa incipiendū est a remotissimo eoꝝ ⁊ descēdēdū ad ꝓpingora q̃usq; tādem puenia tur in 2onem/si vnū tm̃ incipiēdus est a minore ꝓpōne ⁊ nō a ma. Hiis enim modis maxime latebūt oppōnes ⁊ h̃ est. [Oportet autem custodire.]

¶ Quoniā autē habemus qm̃ ⁊ quomō se h̃ntibus terminis fit sill's: manifestū ⁊ qm̃ erit ⁊ quādo nō erit elenchus. Nam oib⁹ 2cessis uel cōmutatim positis rm̃sionibus ut hec qdez negatiua: illa vo affirmatiua 2tingit fieri elenchū: erit enim sill's sic ⁊ illo modo se h̃ntibus terminis: q̃re si id qd positū est sit cōtrariū 2clusioni necesse est fieri elenchū: nā elenchus cōtradictionis sill's. Si vo nihil sit cōcessum affirmatiue impossibile est fieri elenchū: non enim erit sill's cum oēs termini erūt p̃uatiui: q̃re nec elenchus: nā si elenchus: necesse est sill'm esse: cum aūt est sillogismus nō necesse est elenchū esse. Simil'r ⁊ si nihil positū sit ꝗz rm̃sionem vniuersaliter: nā eadē erit determinatio sillogismi ⁊ elenchi.

¶ Cōsiter docet vitare ne pp ypothesim fiat elench⁹. Et p cedit sic. p̃mo dicit q̃ in p̃cedētibus hēmus quō ⁊ ex q̃bus fit sill's. hēmus sil'r de elēcho. quō ois elēch⁹ est sill's ⁊ sicut sill's habet utrāq; ꝓpōnem affirmatiuā uel alterā affirmatiuā ⁊ alterā negatiuā sic etiā elēch⁹. ⁊ h̃ est. [qm̃ iam aūt hēmus.] scdo ponit documētū dicēs q̃ si nō admittat ꝓpō affirmatiua nō est po^te elēchū fieri. q̃re nec sillogismū. sil'r si etiā nō admittat ulis ꝓpō nec elēch⁹ nec sillogism⁹ fieri pōt qz nō est sine affirmatiua ꝓpōne ⁊ ulli ⁊ hec est. [Si vo nihil sit cōcessum.] ¶ Hic querit forte quō h̃ determinat de oꝗone cum de illa determinatū sit in p̃ncipio scdi huius. sil'r etiam ⁊ in octauo thoꝗ. aut enim alicubi supfluit aut opz assignare modū diuersum sue determinationis in hijs locis. Et dicēdū q̃ in principio secūdi huius determinat de falsa ostēsione que concludit uerū ex falsis. h̃ aūt de illa que cōcludit falsum ex falsis ⁊ h̃ idē qd h̃ dicit ibidē ostēdit: sed ibi determinat in p̃ncipali intētione hic aūt ex incidēti. Adhuc in octauo thoꝗ. determiat de falsa oꝗone coius q̃z hic qz hic dicit ostesio falsa que sill'at falsum ex falso ibi aūt siue sill'at siue nō. ⁊ si sic siue ad ꝓpositū siue nō ⁊ h̃ siue ex ueris siue ex falsis coib⁹ 2tra ꝓpria. Adhuc vidēt q̃ ex ueris sequit falsum qz ex duob⁹ possibilibus que aliqm̃ sunt uere segtur impossibile qd nunq̃z erit uerū. Ex istis enim ois hō est albus nullus hō est albus segtur q̃ nullus hō est hō ⁊ tm̃ p̃misse sunt possibiles ⁊ 2° ipossibilis. Et dicēdū q̃ intelligēdus est p̃mo Arz. de duobus cōpossibilibus ueris q̃zuis enim utraq; in se sit possibilis ex earum incōpossibilitate segtur impossibile/ꝗz nunq̃z sequit falsum ex ueris ⁊ cōpossibilib⁹. ¶ Cōsiter forte querek q̃re docet hic instruē opponētez cum hoc sufficiēter faciat in 8° thoꝗ. Et dicēdū q̃ ibi determinat ars opponēdi ⁊ rm̃dēdi plene ⁊ ex intētione p̃ncipali. h̃ aūt breuiter ⁊ iciděter. Et nota q̃ cuz hec sit scia cois nō est incōueniens modū opponēdi ⁊ 2cludēdi in cōi in hac scia determinare. ¶ Adhuc forte querek de elēcho ad quē ptiet. Et dicēdū q̃ tā ad dialeticū q̃z ad dem'ratorē sed differenter qz ad dialeticū obuiatiuū ptinet ⁊ h̃ p̃m q̃ est sill's cōtradictionis. ad dem'ratorē aūt ptinet cū disputat cū cauillatore dato eniz aliquo falso cōi eis oppōm dem'rare ⁊ utitur solū ⁊ p̃m q̃ est vnus sill's cū 2dictione 2onis qz sicut dicit Arz. in p̃mo posteriorꝝ. dem'rator vo sill'at opposita ⁊ cā huius est qz ꝓcedit ex necessarijs que nō ordinātur ad opposita. ¶ Deinde adhuc forte dubitabit aliqs q̃re nō determiat alibi in h̃ libro de elēcho cū tm̃ fit cōe istrm

dialetico ⁊ demfatori. Et pōt dici ꝙ ꝗ est q: ex hijs ⁊ ex determiatis ⁊ in li° pyer^a^6^: manifestū est quō fiat elēch° q: ꝗ ostēsum est quō fit oīs fill's. in li° aūt pyer^a^6^ quō su mēda est ōria ex hijs cōplex elēch°. ul pōt dici ꝙ in ꝗ li° determinat de elēcho. determinat enīz de fill'o istātiuo q est idē ꝑm rē cū elēcho. differēter aūt ꝑm modū solū ga elēchus dī in compatione ad opponētē. qñ aūt opponēs fill'at oppm ꝑfill'ati uel cōcessi a ꝓpente eni elēch°. qñ autē ⁊ rñdēs fill'at oppm fill'ati uel ꝓpositi ab opponēte instā tia est. ¶ Ulteri° aūt forte queret an fit dīa fill'i ⁊ elēchi. dī enim ꝙ eor eadē est differētia: q̄re vident eē eadem. Sed cōtra coīs ⁊ ꝑticularis nō est eadē diffinitio: ꝯ fill's por ⁊ coīor est ad el'n. q̄re nō hñt eādē diffinitionē. Adhuc de oī fill'o pōt fieri elēch° p suppōnē opposite ꝓnis q̄re hic accidit fill's q̄re elēch° dī gdē aggregatū ex fill'o ⁊ accñte eius qui est ōdictio ꝓnis sed nō est eadē diffini tio ꝑbi ꝑse ⁊ ꝑbi sūpti cū accñte q̄re fill'i ⁊ elēchi nō erit ea dē diffinitio. Dicēdū ꝙ cōsiderādo ꝑbam utriusq̄z idem sūt elēch° ⁊ fill's: ⁊ sic eor eadē diffinitio sicut dicit ꝓsideradō tñ accñs ꝓgregatū ad fill'm in cōbinatiōe elēchi. sic differūt ⁊ hñt rōnes diuersas ut postēsum est.

a Ecidit aūt qñq̄z quēadmodum in positione terminor fallebamur ⁊ ꝑm opinionē fieri fallaciā: ut si con tingit idē ꝓncipaliter pluribus ineē: ⁊ hoc qdem latere aliquē ⁊ putare nulli inesse il lud autē scire: insit. a. b. c. ꝑse: ⁊ ꝗ omni. d. Similr ergo si. b. qdem omni putat. a. in esse: ⁊ hoc. d. c. aūt nulli. a. ⁊ hoc omni. d. eiusdē ꝑm idem hēbit disciplinā ⁊ ignorā tiaz. Rursum ſigs fallat circa ea que sunt ex eadē ꝓiugatione: ut si. a. inest. b. hoc au tem. c. ⁊. c. d. opinet aūt. a. inesse omni. b. ⁊ rursuz nulli. c. Simul enim sciet ⁊ nō opi nabit ineē: ergo nihil aliud putat ex hiſ q̄z qd scit ꝗ non opinari: scit enim aliquo mō qm̄. a. inest. c. per. b. uelut in uli ꝗ qd est pti culare: q̄re qd aliquo mō scit ꝗ oino ꝓbat non opinari qd est impossibile.

¶ In hac pte intēdit de falsa orone oppōnis que dicit cō trarie deceptionis que est pctm incidēs iuxta fill'm ex op positis. i fill'o aūt ex oppositis supponunt opposita ⁊ ali quādo opinant. sed opinari opposita aliquo mō est ꝓue niēs ⁊ aliquo mō nō. ⁊ ideo hoc intēdit Ar̄. determina re. ⁊ diuidit in duas. in ꝑma determinat de oppōne con trarior que sunt ōria ꝑm formā ⁊ ꝑse. In scda cum dicit. ⌊ qui aūt opinant. ⌋ de oppōne ōrior que sunt ōria ꝑm nām ⁊ per accñs. ꝑ^a^ in duas. in ꝑ^a^ ondit ꝙ ꝓtigit falli in opinādo ōria ꝑse ⁊ ꝑm formā. In scda cū dicit. ⌊ in eo au tē qd ꝑus est dictū. ⌋ ostēdit quō cōtingit opinari ꝓtraria huius sine incōueniēti ⁊ quō nō. In ꝑma sic ꝓcedit. In ꝑma ponit intētū. d. ꝙ cōtingit falli in opinione termio rū ⁊ ꝗ pōt intelligi dupl'r. vno mō sicut quēadmodū cō tingit falli in fill'o per impossibile eo ꝙ ꝓp hoc accidit fal sum ibi erit fallacia. ex hoc enīz ꝙ termini sunt recte ad interimēdū ypothesim q: nō videt iterimere eam: alio mō sic quēadmodū ꝓtingit falli in petitione eius qd est in ꝓncipio. q: ibi nō recte ponunt termini cū idē ponat ad sui ostēsionē ⁊ ꝗ est. ⌊ Accidit aūt. ⌋ 2° hoc ostēdit ⁊ ꝑ mo in medijs ꝑalternis siue que nō sunt ex eadē ꝓne qd idē est. 2° in medijs nō ꝑalternis que sunt ex eadē ꝓne. Dicit ergo ꝙ si. a. insit. b. ⁊. c. ⁊ ꝗ ita ꝙ neuter me diāte reliquo ⁊. b. ⁊. c. isint. d. si opinet. b. esse. a. ut oē. d. est. b. Adhuc nullū. c. est. d. ⁊ oē. d. eē. c. eius ꝑm idē hēbit sciam ⁊ ignorātiā ⁊ opinabit ōria. ſ. oē. d. eē. a. ⁊ nullū. d. eē. a. sicut ꝑse patet per exēplū in terminis ꝑalibus. pōt eē ꝙ corpus inest aiali ⁊ sensibili quorū neutrū est ꝑ al tero ꝯ cōuertunt. sed tā aial q̄z sensibile hoi inest. Si ergo opinet oē aial eē corpus ⁊ nullū sensibile eē corpus ⁊ oēm hoiem eē aial ⁊ oē sensibile simul opinabit oēm ho minē eē corpus ⁊ nullū hoiem eē corpus. exēplū autē in terminis accñtalibus patet q: color inest tā albo q̄z aiali ⁊ utrūq̄z cigno. si ergo opinet nullū cignū coloratū ⁊ oē aial eē coloratū ⁊ ſlr oē cignū eē albū ⁊ aial simul opinā tur ōria qd est incōueniēs ⁊ ꝗ est. ⌊ ut si cōtingit. ⌋ Secū do docet idē in medijs que ex eadē ꝓiugatione dicēs ꝙ si. b. insit ꝑsub. a. ⁊. c. ꝑsub. b. ⁊. d. ꝑsub. c. ⁊. a. c. opinet oē. b. eē d. ⁊ nullū. c. eē. a. simlr idē sciret aliq̄ mō ⁊ ignorabit sim pliciter qd est incōueniēs q: cū opinat oē. b. eē. a. opina tur in uli oē. c. eē. a. q̄re ꝙ aliquo mō scit simplr ignorat uel opinat non eē ⁊ ꝗ est incōueniēs ⁊ ꝗ est. ⌊ Rursum siquis fallatur. ⌋

¶ In eo aūt qd dictū est ꝑus si nō ex eadez ꝓiugatione sit mediuz ꝑm utrāq̄z qdē terminor medior ambas ꝓpōnes nō ꝓtin git opinari ut. a. b. qdez oī. c. aūt nulli: hec aūt utraq̄z oī. d. accidit enī aut simplr aut in aliquo tm̄ ōriā sumere ꝓpōnes ꝑmam. Si enim cui. b. inest oī. a. opinat ineē. b. au tē oī. d. nouit: ⁊ qm̄. a. d. nouit: q̄re si ſrsuz cui. c. nulli putat. a. inesse cui. b. alicui inest huic non putat. a. ineē: ꝙ autem omni pu tat cui. b. Rursum alicui non putare cui. b aut simpliciter aut in aliquo ꝓtrariū est. sic ergo non contingit opinari.

¶ Conter determinat quō cōtingit opinari ōria sine incō ueniēti ⁊ quō nō ⁊ ꝗ ut videt tm̄ in hijs que sunt ex diū sa ꝓne ⁊ diuidit in duas. in ꝑma ostēdit quō nō cōtin git opinari sine incōueniēti. in scda cū dicit. ⌊ ꝑm utrūq̄z qdē. ⌋ quō cōtingit opinari sine incōueniēti. In ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo ponit ꝓpōm intētā. ſ. in hijs que sunt ex di uersa ꝓne nō cōtingit opinari cōueniēter oēs q̄tuor ꝓ pōnes simul. ſ. oē. b. est. a. ⁊ oē. d est. b. Iterū nullū. c. esse a. ⁊ oē. d. eē. c. ⁊ ꝗ est. ⌊ In eo aūt qd ꝑus. ⌋ scdo ostendit eā dicens ꝙ si oēs q̄tuor opposite sint opinet simul cum ꝓpōne ꝑma eius ōria uel ōdictoria eius. si enim opinet oē. b. eē. a. ⁊ oē. d. eē. b. opinabit oē. d. eē. a. Adhuc si opi net nullū. c. eē. a. ⁊ oē. d. eē. c. opinabit nullū. d. eē. a. sed ex ꝓne ⁊ mi. fill'i ꝑoris sequit ꝓtradictio ꝑ^e^ per 2^m^ 3^e^ sic nullū. d. est. a. oē. d. est. b. ergo aliqd. b. non est. a. ⁊ ita fil accidit opinari ꝑmā ꝓpōnē. ſ. oē. b. eē. a. ⁊ eius ōdictoria si aūt. b. ⁊. d. cōuertant ⁊ cū opinabit cōtraria ei° sic nul lū. d. eē. a. oē. b. est. d. ergo nullū. d. est. a. sic igit manife stū est ꝙ nō cōtingit simul opinari oēs quatuor ꝓpōnes que sunt ex diuersa ꝓne sine incōueniēti. accidit autez opinari simul ōria aut ōdictoria quod est incōueniēs ⁊ ꝗ est ⌊ accidit autem simplr. ⌋

¶ Scōm utrūq̄z autem vnā aut ꝑm alte rum utraq̄z nihil ꝓhibet: ut. a. omni. b. ⁊ b. d. ⁊ rursuz. a. nulli. c. nam ſiliis huiusmo di fallacia: ⁊ ut fallamur circa ꝑticulares: ut si. a. omni. b. b. aūt omni. c. a. omni. c. in erit. Si ergo aliqs nouit qm̄. a. cui. b. inest omni: nouit ⁊ quoniā. c. Sed nihil ꝓhibet

ignorare.c.quoniã est: ut si.a.qdem duo recti in quo.a.b.triãgulus:in quo autez.c. sensibilis triãgulus:opinabit enim aliquis a.non ineẽ.c.sciẽs:quoniã omnis triãgulus habet tres angulos duobus rectis: q̃ re simul sciet ⁊ ignorabit idem. Nam scire oẽm triãgulum quoniã duobus nõ simplex est. Et in hoc qdem in eo q̃ vniuersalem habet disciplinã:illud vo in eo q̃ singularez. Sic ergo vniuersaliʳ nouit.c.qm̃ duobus rectis:singulariter autẽ nõ nouit: quare non habebit contrarias.

¶ Consequẽter ostẽdit quomodo cõtingit opinari in predictis sine incõueniẽti ⁊ procedit sic.p̃mo ponit,ppositionem intentam dicẽs q̃ cõtingit simul opinari p̃m utrũq̃ modum vna,ppõm aut ma.utriusq̃ absq̃ minori:aut p̃z vnum medium utramq̃ ,ppõm.s.ma.⁊ mi.⁊ h̃ est.⌊ p̃m utrũq̃ autem.⌋ Secũdo ostẽdit eam ⁊ diuidit in duas. in p̃ma ostẽdit eam.in secũda cuz dicit.⌊ q̃re manifestũ quoniam.⌋ cõcludit eam ostẽsam ⁊ subũgit incidens.p̃ma in duas.in p̃ma ostẽdit primam partem ,ppositionis intẽte.in secũda cũ dicit.⌊ Nec que p̃m utrũq̃.⌋ ostẽdit secũdam partem ,ppositionis intẽte.p̃mam sic ostendit. deceptio que fit opinãdo p̃m utrũq̃ mediũ vnaz ,ppõm aut maiorẽ utriusq̃ sine mi.fit sciẽdo aliquid in vniuersali ⁊ ignorãdo in particulari.sed hoc est po^{lle} ⁊ non incõueniens ergo ⁊c̃.huius rõnis primo ostendit ma.⁊ h̃ est.⌊ nam silis huiusmodi.⌋ secũdo ostẽdit mi.⁊ h̃ p̃mo in exẽplo.secũdo in simili cum dicit.⌊ Similiʳ autem ⁊ que.⌋ ⁊ in exẽplo primo in exemplo trãscendẽti dicẽs q̃ si.a.inest omni.b.⁊.b.omni.c.necesse est.a.inesse.c.si ergo aliqs nouit.a.inesse omni.b.nouit in vniuersali.a.inesse.c.sed nihil ,phibet ipsum ignorare.c.esse.a.quare in particulari ignorabit.a.inesse.c.sed hoc nõ est incõueniens ⁊ h̃ est.⌊ ut si.a.omni.b.⌋ secũdo ostẽdit idem in exemplo speciali dicẽs q̃ omnis triangulus habet tres angulos equales duobus rectis ⁊ sn^{lis} triangulus est triãgulus sn^{lis} habet tres: ⁊ cum nihil prohibet tunc aliq̃ q̃ omis triangulus habet tres ignorare sn^{lem} triangulum habere tres: q̃re idem sciet ⁊ ignorabit ⁊ cum sciet in vniuersali ⁊ ignorabit in pticulari quare duplʳ cõtingit scire de sn^{li} triãgulo q̃ habet tres.s.in vniuersali ⁊ particulari:sed non est incõueniẽs sic scire ⁊ ignorare idẽ.ut sciet in vniuersali ⁊ ignorabit in pticulari ⁊ h̃ est.⌊ ut si.a.qdem duo recti.⌋ sic ergo manifesta est mi.per exẽplum: q̃ non est incõueniẽs scire aliqd in vniuersali ⁊ ignorare idem in pticulari.

¶ Similiʳ autem ⁊ que in menone est oratio:quoniã disciplina rememoratio:nunq̃ enim accidit p̃scire qd̃ singulare sed simul cum inductione sumere particulariũ disciplinam uelut recognoscẽtes. nã quedam statim scimus:ut quoniã duobus rectis si scimus quoniã triãgulus:similiʳ autem ⁊ in alijs:ergo vniuersali qdẽ scientia particularia speculamur:sed ea que ,ppa est non scimus:quare ꝯtingit falli circa ea uerum non cõtrarie:sed hẽre qdẽ vniuersalẽ:decipi autem in ea que pticularis est.

¶ Consequẽter ostẽdit eam in simili ⁊ diuidit in duas.in p̃ᵃ ponit simile.in secũda.cũ dicẽ.⌊ Siliʳ ergo aut in predictis.⌋ adaptat simile ad ,ppositũ. In p̃ma parte sic procedit.p̃mo dicit q̃ sillogismus est deceptio iaz dicta in oratione menonis.i. Platonis in libro intitulato sub nomine menonis.argutus est enim ibi q̃ sciẽtia nihil est nisi reminiscẽtia:q: cum addiscit qd̃ p̃us sciebat reminiscit sed omne qd̃ addiscit addiscit qd̃ p̃us sciebat.s.sicut ipse probat per h̃ q̃ aliter apprehendẽdo ab intellectu nõ apprehẽdit qd̃ nullo modo notuz est quare omne qd̃ addiscit reminiscit. Sz solutio huius rõnis est q̃ illud qd̃ addiscit p̃us sciebat in vniuersali sed in particulari non ⁊ similiter singulariter nusq̃ simpliciter scit ante inductionem eius in sensum prius enim cognoscit in suo vniũsali aliquo modo:postea vo simplʳ cognoscit ⁊ postea q̃ si iterum cognoscit in se cum inducit in sensum scientes enim vniuersaliter omnem triãgulum habere tres sciमus sn^{lem} triãgulum habere tres quoniã sn^{lis} triãgulus est ⁊ similiʳ in alijs sensibilibus ⁊ h̃ est.⌊ nam quedã statim.⌋ secũdo ex hoc cõcludit q̃ speculamur singularia sepe in suo uliʳ ⁊ ignoramus ea ,ppria disciplina quare cõtingit falli circa particularia:q: contingit ea scire ⁊ ignorare sed nõ cõtrarie:q: sciẽtia est in vniuersali ignorãtia est in pticulari qd̃ non est incõueniens ⁊ h̃ est.⌊ ergo vniuersali qdem sciẽtia.⌋

¶ Similiter aũt ⁊ in p̃dictis.nõ enim est cõtraria que est p̃m mediũ fallacia ei que est p̃m sillogismum discipline.

¶ Posito simili cõsequenter adaptat ad ,ppositum dicẽs. q̃ sicut est in hijs de qbus erat dubitatio menonis similiter est in p̃dictis.s.ex hijs que nõ sunt eadem cõiugatione siue in hijs que sciunt in vniuersali uel in particulari q: ignorãtia alicuius in pticulari non est cõtraria sciẽtie que in vniuersali ⁊ h̃ est.⌊ Similiʳ ergo in p̃dictis.⌋ Et nota q̃ per fallaciam que est per medium intellectuz intelligẽdum est ignorãtia particularis siue alicuius in particulari que cõtingit ex hoc q̃ singulare non ostendi tur sine sensu per medium fillatum:⁊ per disciplinã que est per sillm intelligẽdum in uliʳ q: ꝯis ,ppositio totam virtutem sillogismi continet.

¶ Nec que p̃m utrũq̃ medioꝝ est opinio. Nihil enim ,phibet sciẽtem quoniã.a.toti b.inesse:⁊ rursum hoc.c.putare non ineẽ. a.c.ut quoniã omis mula sterilis ⁊ hec mula:putare in utero hẽre hãc:non enim scit qm̃.a.c.nõ sit ꝯsiderãs qd̃ est p̃m utrũq̃.

¶ Consequẽter ostẽdit q̃ cõtingit opinari simul p̃m vnuz medium duas ,ppõnes in hijs que non sunt ex eadẽ ꝯõne.secũda pars ,ppõnis intente ⁊ pcedit sic.p̃mo dicit q̃ ignorãtia que est p̃m alterum medioꝝ non est contraria sciẽtie p̃m idem medium hoc mõ:q: nihil,phibet aliquẽ scire omne.b.eẽ.a.⁊.c.esse.b.nõ putare tamẽ.c.esse.a.⁊ h̃ est.⌊ nec que p̃m utrũq̃.⌋ secũdo specificat exempluz dicẽs q̃ nihil ,phibet aliquẽ scire oẽm mulam eẽ sterilẽ scire etiam hãc eẽ mulam nõ putare tamẽ hãc esse sterilem:non enim sciet hãc eẽ sterilem nisi ptractet ma.⁊ mi. ad actum cõsiderãdo ꝯõnem dico nõ sciet in actuali confirmatione ⁊ h̃ est.⌊ qm̃ omis mula.⌋ Sic igit patet q̃ cõtingit scire p̃m vnum medium ambas ,ppõnes ⁊ tũc scitur aliquo mõ ꝯ°.cõtingit tamẽ ignorare ꝯõnem in eo q̃ actu cõsiderat.sic etiam scire ⁊ ignorare idem non est incõueniẽs:q: hec sciẽtia illi ignorãtie non cõtraria⁊.vnde ex hijs iam ostẽsa est,ppõ posita in p̃ncipio huiº ptis.

¶ Quare manifestum quoniã ⁊ si hoc quidez nouit:illud vo non nouit fallet q̃ habuit vniuersales ad particulares discipli-

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

nas. Nullum enim sensibilium cum extra sensum sit scimus: nec si sentientes fuerimus nisi in uli & in eo qd hēt ppriam disciplinam: sed nō ut in eo qd agit.

¶ Cōsequēter cōcludit eā ostēsam & adiūgit incidēs & fm ḣ diuiditur ista pars in duas. in pma cōcludit eam. in secūda adiūgit incidēs cuz dicit. ⌊ nam scire dicit tripliciter. ⌋ In pma sic pcedit cōcludit pmā ptem eius dicēs manifestū eē q̄ si aliqs nouit ma. & ignorauit mi. sicut si nouit oēm mulam sterilem eē ignorauit hāc eē mulam fallere in eo qui fallit scies aliqd in uli ignorās idem in particulari sic enim ignorabit aliqd in particulari qz nullum sin^le simpl^r cum extra sin^le. s. & hec est. ⌊ Quare manifestū. ⌋ 2° adiūgit ptem scdam. d. q̄ q̄uis sciamus omnes mulam eē sterilem & hāc eē mulam semp nos tñ nō scimus hāc eē sterilem nisi in uli & particulari: sed non scimus eā in eo q̄ actu cōsideram° qz ḣ est ⌊ nec si scires. ⌋

¶ Nam scire dicit tripliciter: aut ut in vniuersali: aut ut propria: aut ut agere: quare & decipi dicit totidem modis: nihil ergo p hibet & scire & deceptum eē circa eadem: uerum nō cōtrarie sicut accidit & ei qui ꝗz utrāq̄z scit ppositionem & non ptractauit pus. nam opinās in utero habere mulam non habet fm actum disciplinā neq̄z propter opinionem cōtrariam fallaciam disciplinę. Sillogismus enim fallacia cōtraria vniuersali.

¶ Loñter gratia huius determinat quot modis contingit scire & ignorare: & manifestat quomō scire aliqd & ignorare idem opponunt & quomō non. d. q̄ est scire tripliciter & totidem modis ignorare est scire in vniuersali & scire in particulari & in quo qui actu cōsiderat cum pertractatione. scire autem & ignorare idem nō est incōueniēs nisi hoc fiat modo cōtrario: qz q̄uis sciat q̄ omis mula sit sterilis & q̄ hec sit mula: non tamē incōueniēs est hanc non eē sterilem opinari: sic enim in vniuersali & particulari sed ignorat in eo q̄ non actu cōsiderat sed hec scientia non est illi ignorātie ꝛtraria: sed scie in vniuersali est cōtrarium ignorare in vniuersali. & similr intelligere scientiam in particulari esse cōtrariam ignorantie in particulari. & sciētia in eo qui actu cōsiderat est cōtraria ignorātie in eo qui actu non cōsiderat & ḣ est. ⌊ nam scire tripliciter est. ⌋ Ultimum uerbū sic construe falla. s. silli. i. ignorātia in vniuersali que dicit esse per sill'm sicut pdictum est. est autem cōtraria vniuersali supple scie.

¶ Qui autem opinat bonum & malum eē idem opinabit qd bonum est & malum esse. Sit enim bonum quidē in quo. a. malū autem in quo. b. rursum bonum in quo. c. quoniam ergo idem opinat. b. & c. & eē. c. b. opinabit & rursum. b. esse. a. similr quare & c. a. Nam & quēadmodum si sit uerū de quo. c. b. & de quo. b. a. & de. c. a. uerum erit sic opinari. similiter autem in eo qd est esse: nam cum idem sit. c. & b. & rursum sit b. & a. & c. & a. idē: quare & opinari silr.

¶ Hic intēdit de opinione cōtrariorz que sunt cōtraria ꝗz mām & fm accidēs ut fm terminos & non fm opōm af-

firmatiuam & negatiuam & diuidit. qz pmo determinat q̄ cōtingit fm cōtraria opinari. secūdo quomō hoc contingit sine incōueniēti & quomō nō. ibi scda ⌊ ergo hoc qdem necessariuz. ⌋ in pmo sic pcedit. pmo dicit q̄ si aliquis opinat bonum & nō bonum qz malum ipse opinatur aliqd idem eē bonum & idem eē malum & sic opinabit bonum eē bonum & bonum eē malū simul que sunt cōtraria & ḣ est. ⌊ qui autem opinatur. ⌋ Secūdo ḣ ostēdit dicēs q̄ si aliqs opinet idem esse bonum & malum si militer bonum. a. malum. b. adhuc bonum. c. cum idem opinat circa. b. q̄. a. & a. q̄. b. qz opinat idem eē bonum qd malum & maluz qd bonum. patet per pmam figurā cum opinio opinat. b. esse. a. & c. eē. b. qd opinat. c. eē. a. quare cum in pmissis opinat bonum eē malum in 2ōne opinat bonum eē bonum & ita simul opinant cōtraria. pmo ergo ponit hāc ostēsionem & ḣ est. ⌊ sit eni bonum. ⌋ secūdo eam cōfirmat sic. quēadmodum sequitur si uerum est. a. de. b. & b. de. c. uerum est. a. de. c. & eodem modo si. b. est. a. & c. est. b. ergo. c. est. a. sic segtur in opinione si opinat. b. eē. a. & c. esse. b. opinat. c. esse. a. & ḣ est. ⌊ quemadmodum si sit. ⌋

¶ Ergo ḣ quidem necessarium sigs det pmum: sed fortasse illud falsum opinari q̄ malum est bonum eē nisi fm accñs. multipliciter enim possibile est hoc opinari p spiciendum ergo hoc melius.

¶ Consequēter determinat quomodo cōtingit opinari sine incōuenienti simul ista cōtraria & quomō non dicēs qui de necessitate opinabit q° bonum eē bonum si det pmum. s. idem eē bonum & malum sed incōueniens est opinari ḣ perse bonum inquātum bonum est maluz: & idem inquātum bonum est bonum. opinari autem per accidēs non est incōueniens. opinari enim bonum esse bonum & simul cum ḣ opinari idem qd est bonum esse malum & hoc fm tempus uel fm locum uel aliquo tali modo non est incōueniēs. & dicit q̄ cōtingit opinari p se uel per accidēs qz multipl^r cōtingit opinari & hoc ual de perspiciēdum est. sic igit intendit Arz. q̄ hi° cōtraria fm accidens non est incōueniens opinari. pse autē est inconueniens & ḣ est. ⌊ ergo ḣ quidē neciū. ⌋ ¶ Dubitabit hic aliqs quomodo peccatum ḣ determinatum cadit iuxta sillogismum ex oppositis. Et dicēdum q̄ nō ex parte 2ōnis sed ex parte pncipiorum qz ibi supponūtur opposita & aliquādo opposita sunt & opiari opposita vno modo est incōueniens & alio modo non sicut in hoc capitulo determinatum est. & ppterea fuit introductū hoc capl'm sicut pus dictum est. ¶ Deinde querit q̄re hoc peccatum noiatur falla opinionis. si enim sit falla aut erit in dictione aut extra dictionem. & si ḣ in elenchis debet determinari. ¶ Item querit quare magis noiatur falla opinionis q̄z sensus & intellectus cuz tamē in intellectu fiat hec falla in opponēdo aliquod falsum. ¶ Ad pmuz dicit q̄ hec fallacia non est in dictione nec extra dictionem istaz: tamē bene pōt pcedere fallaciam in dictione uel tanq̄z a qua causat credulitas falsi. ¶ Ad aliud dicēdum q̄ deceptio ista cōtingit iter ico: porea: sed sola corporea a sensu percipiunt & ita non est fallacia ppie sensus. ¶ Adhuc non dicit fallacia itellectus sed opionis: eo q̄ opinionis hitus icertus est & iuariabil'. similiter cū opposita sint cōtraria est habitus iste non pōt esse ei° sed est icert° & uariabilis & ita uere act° attribuit ꝗz deceptio opinionuz. ¶ Deinde forte dubitabit aliqs de hijs que dicit in littera. & pmo de hoc qd dicit q̄ si aliqs opinetur oēs quatuor ppositiones que sunt ex diuersa coniugatione idem & fm idem sciet & ignorabit. hoc enim videt falsum tñ qz non cōtingit se scire & ignorare: tum qz diuersa media sciet & ignorabit & ita non fm idem. Et dicē

dum q̃ ibi accipit scire cõmuniter pro scire ⁊ opinari. ⁊ similiter ubiq̃ in hoc capl'o. similiter idem cõtingit opinari ⁊ ignorare. ¶ Ad secũdum cum dicit q̃ idem habebit sciẽtiam ⁊ ignorãtiam intelligit q̃ idem p̃dicatuꝫ p̃m idem s̃bm sciet ⁊ ignorabit ⁊ non p̃m idem mediuꝫ in specie. s. ⁊ h̃ non p̃m idem in numero: tamẽ melius dicet sicut prius. ¶ Consequenter dubitabit de hijs que sunt ex diuersa cõiugatione utrum. s. cõtingit opinari simul ibi oẽs quatuor propositiones. videt enim q̃ sic per hoc q̃d est in p̃ncipio capituli supponit aliquã simul omnes quatuor ꝓpositiones opinari ⁊ ex hoc infert p̃m idẽ sciet ⁊ ignorabit. ¶ Adhuc sicut dicit inferius in isto capitulo cõtingit scire p̃missas non tamẽ scire ꝯnem quare cõtingit scire omne. b. esse. a. ⁊. d. esse. b. non tamen scire oẽ. d. esse. a. ¶ Adhuc cõtingit simul opinari nullum. c. esse. a. ⁊ omne. d. esse. c. non tamẽ opinari q̃ ex eis sequitur. quare p̃m ipsum cõtingit opinari oẽs quatuor ꝓpositiones p̃ter ꝯnes cõuertentes ex eis sed hoc nõ est inconueniẽs: quare videt q̃ cõtingit opinari incõueniẽs p̃m utrũq̃ medium. ¶ Sed cõtra si cõtingit q̃ oẽs quatuor sunt opposite tũc opposite erũt cõtrarie ꝯnes ⁊ ad huc cõtraria uel cõtradictoria p̃me ꝓpositionis ut dicit in littera. sed incõueniens simul opinari oppõ quare incõueniens est simul opinari omnes ꝓpositiones sicut p̃ us ostẽsum est ⁊ sicut supponit Arꝫ. sed h̃ non erit sine incõueniẽti. ¶ Sed tunc dubitabit utrum sit uerũ uel nõ videt enim q̃ sine incõueniẽti cõtingit omnes quatuor propositiones opinari. est enim opinari omne. b. esse. a. ⁊ omne. d. c. b. non opinãdo ꝯnẽ sicut patet per ea que ostẽdit in littera quare cõtingit simul opinari premissas oẽs non opinãdo ꝯnem. ⁊ si h̃ non erit inconueniẽs q̃re omnes quatuor cõtingit simul opinari sine incõuenienti. ¶ Juxta hoc forte querit de quadam cõtrarietate que apparet in littera eius. dicit enim q̃ si omne. b. esse a. opinat ⁊ omne. d. eẽ. b. necessario opinat omne. d. eẽ a. sed postea dicit q̃ cõtingit opinari omne. b. eẽ. a. ⁊. c. esse. b. ⁊ tamẽ non opinari omne. c. a. ista apparẽt oppõ. ¶ Ad p̃mum dicẽdum q̃ omnes quatuor ꝓpositiões opinari sine additione eẽt incõueniens q̃ oppositis premissis oportet opinari ꝯnem. ¶ Ad secũdum dicẽdũ q̃ si aliq̃s opinet p̃missas opinat necessario ꝯnem si fiat ptractatio p̃missarum ad ꝯnem actu interimẽdum ⁊ h̃ est q̃d p̃mo dicit. si autem opinat premissas sed non ptractationem p̃missarum ad ꝯnem nihil ꝓhibet nõ opinari ꝯnem ⁊ h̃ intẽdit postea. ¶ Deinde forte queret utrum cõtingit simul opinari omne. d. eẽ. a. ⁊ nullum. d. esse. a. quare iam suppositũ est: q̃ nõ videt: q̃ sicut ꝯtingit opinari ut dicit omne. b. eẽ. a. ⁊ omne. c. eẽ. b. ⁊ tamẽ opinari. c. non eẽ. a. sed cum opinabit omne. b. eẽ. a. opinabit in vniuersali. c. esse. a. quare eadem rõne simul cõtingit opinari omne. d. esse. a. nullum. d. eẽ. a. Adhuc dicit Arꝫ. in littera q̃ cõtingit opinari omne. b. eẽ. a. ignorãdo tamẽ. c. eẽ. a. q̃: cõtingit aliquid scire in vniuersali: ⁊ ignorare in particulari ⁊ ita scire omne. c. esse. a. ⁊ opinabit nullum. c. esse. a. ⁊ sequitur tũc eadem rõne q̃ simul opinat omne. d. esse. a. ⁊ nullum. d. esse. a. ⁊ ita non erit inconueniens simul opinari eas. ¶ Ad p̃mum dicendum q̃ si idem eodem modo opinatum sit ⁊ ignotum ⁊ hoc est incõueniens quare h̃ opinat in vniuersali oẽ. c. eẽ. a. ⁊ ignorat in particulari q̃. c. esse. a. nõ est incõueniens si omne. d. eẽ. a. ⁊ nullum. d. eẽ. a. est incõueniens simul opinari q̃: eodem mõ simul opiate sunt. Vl' põt dici forte melius q̃ quãdo Arꝫ. dicit q̃ ꝯtingit opinari oẽ b. eẽ. a. ⁊. c. esse. b. non dicit q̃ contingit simul opinari. c. non eẽ. a. q̃d est oppositum ꝯnis. sed nõ ꝯtingit opinari. c. eẽ. a. sed nõ sequitur si non putet. c. eẽ. a. ergo putat. c. nõ esse. a. ⁊ ideo nõ danõ. adhuc q̃ simul opinat. c. eẽ. a. ⁊ nullum. c. eẽ. a. ¶ Ad secũdum dicẽdum q̃ quãdo dicit Arꝫ. q̃ cõtingit scire in vniuersali ⁊ in particulari. ut si sciat omne. b. eẽ. a. scit. c. esse. a. in vniuersali accipit. c. s̃b. b. ⁊ non eodem modo opinabit omne. d. eẽ. a. ⁊ nullum. d. eẽ. a. ⁊ hoc est incõueniens. ¶ Ulterius forte dubitaret aliq̃s utrum cõtingat vnam ꝓpõnem opinari p̃z utrũq̃ medium sicut maiores. Si nullum. c. eẽ. a. ⁊ omne. b. esse. a. ⁊ h̃ dico sine incõueniẽti. ⁊ videt q̃ non: quia sciẽdo omne. b. eẽ. a. sciet ⁊ omne. d. eẽ. a. dico in vniuersali. ⁊ sciẽdo nullum. c. eẽ. a. sciet nullum. d. eẽ. a. dico in vniuersali. quare idez ⁊ eodẽ modo sciet ⁊ ignorabit q̃d est incõueniens sicut dicit uersus finem capl'i. si enim opposita sunt cõtraria ⁊ cõtrarie q̃: in vniuersali. Et dici potest q̃: possunt opinari ꝓtraria ut cõtraria ⁊ sic est inconueniẽs ⁊ h̃ est q̃d dicit uersus finem capl'i. aliter aũt contingit opinari cõtraria ita. s. q̃ opinatis non p̃nt sine additione ulterius ptractari incõueniens ⁊ sic opinari nõ est incõueniens. si autẽ opinat ꝓtraria in suis ulibus q̃re opposite sunt maiores duoꝝ medioꝝ sine mi. ⁊ sic nõ habet incõueniẽs. ⁊ ideo ex oppositis non ptractat icõueniens sine additione numeroꝝ. Aliter aũt dici põt q̃ ꝯnes iste. s. nullum. d. eẽ. a. ⁊ omne. d. eẽ. a. q̃ꝫ in ulibus opposite sunt tũ ignote sunt in pticulari vnde sciunt quidem simpl'r ⁊ ignorant sed magis vnũquodq̃ denoiari ab eo q̃d simpl'r est in eo q̃ ab eo q̃d est p̃z quid dicte ꝯnes magis debẽt dici simpl'r ignorare q̃ scire. vñ nõ uere dicere q̃ ibi sciant opposita sed magis ignorãtur: ⁊ ita nõ accidit incõueniens ex oppõne duoꝝ medioruꝫ simul. ¶ Adhuc forte queret quomõ põt simul opinari duas ꝓpõnes p̃m idem medium nõ tũc opinãdo ꝯnes si enim opposita sit causa ma. q̃ mi. opposita est ꝯ in vniuersali ⁊ pticulari sicut dicit in hoc capl'o. quare scitis p̃missis simpl'r ꝯ scit. Adhuc dici põt q̃ si scit in vniuersali scit in particulari cum ptractatione ma. ad mi. simpliciter scit ⁊ hoc est, q̃d est p̃us dictuꝫ in capl'o p̃ñti si tũ sciatur in vniuersali ⁊ particulari sed sine ptractatione nõ debet in eo qui est actu ꝯsiderare sed h̃ q̃d postea dicit. vel põt dici q̃ scire in particulari est dupl'r. vno mõ ap̃hendẽdo particulare eẽ sub vniuersali ⁊ ita habitualis apprehẽsio est passionis de illo particulari ⁊ sic scire cõtingit in particulari ignorando ꝯnem in eo q̃d est in actu cõsiderare. alio modo ap̃hendẽdo particulare p̃z actualem inherẽtiam passionis in particulari ⁊ sic est ignorare in particulari ⁊ hoc facit simpl'r cognitionem ⁊ sic scit in vniuersali ⁊ in pticulari est simpl'r scitũ ⁊ nõ p̃mo modo. ¶ Ulterius aũt forte dubitabit aliq̃s de triplici modo sciẽdi quem assignat quoniam tripl'r est. Et dicendũ q̃ ul' scit in vniũsali passio uel in pticulari: in vniuersali scit per ma. ꝓpõm quãdo scit de s̃bo vniuersali ad s̃bm aut scit per ꝯnem ⁊ h̃ est scire per ꝯnem in eo q̃d actu cõsiderat ⁊ sic est scire tripliciter ⁊ totidem modis p̃ oppõm ignorare. ¶ Deinde querit quid scire cui ignorare opponit. Et dicẽdum q̃ scire in ulibus ⁊ ignorare in vniuersali opponunt. Adhuc scire in particulari ⁊ ignorare in particulari oppo⁻. Adhuc scire in eo q̃d actu ꝯsiderat ⁊ ignorare in eo q̃d actu nõ cõsiderat. Adhuc q̃: scire in particulari supponit ante se scire in vniuersali ⁊ scire in eo q̃ actu cõsiderat supponit añ se utrũq̃ illoꝝ ⁊ aliquid addit ⁊ ideo opposita sunt incõpossibilia scire in particulari ⁊ ignorare in vniuersali. simil'r scire i eo q̃ actu cõsiderat ⁊ ignorare in vniuersali ⁊ particulari. cõpossibilia sunt autem scire in ulibus ⁊ ignorare in pticulari. simil'r scire in vniuersali ⁊ particulari ⁊ ignorare in eo q̃ actu ꝯsiderat ⁊ utrũq̃ istoꝝ ostẽdit auctor in littera. Ex hijs ergo patet quomõ ꝯtingit opinari sine incõueniẽti ⁊ quomõ nõ in hijs que sunt nõ ex eadem cõiugatione. ¶ Consequẽter forte queret quomõ cõtingit in hijs opinari q̃: si vnuꝫ medium possibile sit ambas ꝓpõnes simul opinari querit an cõtingit vnam opinari p̃m utrũq̃ medium ut manifeste ma. ⁊ mi. an. s. cõtingit sine incõueniẽti opinari omne. b. esse, a. ⁊ nullum. c. eẽ. a. cum. c. sit sub. b. Et

dicũt qdam q̃ sic:pro qbus pōt talis ratio iduci. Aſt.in hoc capl'o dicit q̃ cõtingit opinari omne.b.eē.a.ꝛ omne c.eē.b.ꝛ tamẽ opinari.c.nõ esse.a.qd̃ est oppositum p̃ōnis. Cum ergo p̃m Aſt.cõtingit opinari ambas p̃mis/sas ꝛ simul cum hijs opp̃m p̃ōnis ergo multo fortius cũ ma.ꝓpositione cõtingit opinari oppositum p̃ōnis.qua/re sequit si omne.b.est.a.ꝛ omne.c.est.b.ergo omne.c. est.a.simul opinari cõtingit omne.b.eē.a.ꝛ nullum.c.es se.a. ¶ Ad oppositu in p̃ncipio capituli ubi auctor ex/emplificat in hijs que sunt ex p̃ōne eadem dicit q̃ qui si mul opinant omne.b.eē.a.ꝛ nullum.c.eē.a.nihil aliud opinatur q̃z q̃ aliquo modo omni modo ignorare.hoc autem est incõueniẽs ꝛ impossibile sicut dicit idem qua re videt q̃ p̃m Aſt.non cõtingit simul opinari eos sine incõueniẽti. Adhuc qui opinat omne.b.esse.a.cũ.c.sub b.sit nouit in vniuersali.c.nõ eē.a.sed eo mõ quo scitur omne.c.esse.a.sciat in vniuersali ꝛ nullu.c.eē.a.ꝛ igno ret in vniuersali.sed idez scit in p̃ticulari ex ypothesi ga sil' ꝛ opinant omne.b.eē.a.ꝛ nullũ.c.eē.a.quare sequit q̃ idez sciat in particulari ꝛ ignoret in vniuersali qd̃ est incõueniẽs sicut patet ex p̃dictis. Ex hijs igit videt q̃ i hijs que sunt ex eadem p̃ōne sine incõuenienti non cõ/tingit per utrũq̃z medium opinari vnam ꝓpõm qd̃ con cedi pōt. ¶ Ad obiectum dicẽdum q̃ nõ dicit Aſt.q̃ ꝓtingit scire omne.b.esse.a.ꝛ.c.eē.b.ꝛ tamẽ scire uel opi nari.c.non eē.a.sed simul cum p̃missis cõtingit non pu tare p̃ōnem ꝛ non segtur.si 2° non op' ergo 2° putatur nõ eē sed e2°.sed quomõ hoc fit uerum patet per litterã eius siquis inspiciat ꝛ ita nõ simul ꝓtingit simplr opina ri ma.ꝛ oppositum p̃ōnis sine incõuenienti. ¶ Deinde dubitabit adhuc forte aliqs cum aliter se habeat oppoſi/tio in hijs que sunt ex eadem ꝓtingatione q̃z in hijs que nõ sunt ex eadem cõiugatione quare nõ determinauit. Et pōt dici q̃ hoc est per modum opinãdi cõueniẽtem in hijs que nõ sunt ex eadem p̃ōne ꝛ qꝛ causa pse patet: qꝛ opinatur omne.c.eē.a.ꝛ nullum.c.eē.a.qd̃ est incon/ueniens. Eodem aũt modo quo opinabit ma.utriusq̃z medij. Sed dicet aliqs q̃ nõ est incõueniẽs opinari om ne.c.esse.a.ꝛ nullum.c.eē.a.qꝛ omne. c.est.a.opinat in vniuersali ꝛ ignorat in particulari in eo q̃ est nullum.c. Et dicẽdum q̃ scire pro opinari in uli ꝛ ignorare in par ticulari nullum.c.eē.a.est incõueniens ꝛ hoc est qd̃ pre determinatum est. ¶ Ultimo forte dubitabit aliquis de modo ostẽdendi q̃ ꝓtingit simul opinari bonum eē ma lum ꝛ malum eē bonum.videt enim q̃ sua ostẽsio sit si/ne vniuersali ꝓpõne cum dicit si.b.est. a.ꝛ.c.est.b.ergo c.est.a.ꝛ si opinat malum eē ꝛ similr bonum eē malum opp̃.bonum eē bonum.sed dicẽdum q̃ in ꝓpositionib° pse ueris aut falsis nõ differũt p̃m rem ulis ꝛ indefinita ꝓpositio ꝛ particularis ꝛ q̃ in dicto exẽplo accipiant p̃/positiones pse. ¶ Sed cõtra acceptis p̃missis per acci/dens sicut p̃misse cõtingentes sequitur 2° sic.si opinat h̃ q̃ est malum eē bonum ꝛ h̃ est bonum eē maluz opinat bonum eē bonum. Et dicẽdum q̃ non segtur ex necesſi tate sine vniuersali ꝓpositione sicut patet intuẽti sed exẽ plum earum cõmune est ꝛ trãscendens potens intelli/gi cum vniuersali uel sine.

q Uando autem cõuertunt extremi tates necesse est ꝛ medium ad utrã q̃z ꝓuerti:ut si.a.de.c.per.b.est. Si cõuertit ꝛ inest alicui.a.omni.c.ꝛ.b.a.con uertit:ꝛ inest cui.a.omni.b.per mediuz.c. ꝛ.c.b.per medium cõuertit.a.ꝛ non ineē similiter:ut si.b.inest.c.a.ꝟo non inest ne/q̃z.a.inerit.c. Si ergo.b.cõuertit.a.ꝛ.c.ad a.cõuertit.sit enim.b.qdem nulli inesse.a. ergo neq̃z.c.a.omni enim.c.inerat.b.ꝛ si b.conuertit.c.ꝛ.a.cõuertit.c.nam de quo omni.b.ꝛ.c.ꝛ si.c.ad.a.conuertit ꝛ.b.con uertet ad.a.cui.b.inest.c.cui autez.c.a.nõ inest:ꝛ solũ hoc.a.ꝓcl'one incepit:alia ꝟo nõ sil'iter:ut in p̃dicatiuo sillogismo.

¶ Postq̃z Aſt.determinauit de sillogismo hic determi/nat de qbusdam sillogismo annexis ꝛ in sillogismũ redu cibilibus.ꝛ diuidit in duas. In p̃ma determinat quedaz ãcedentia ad reductionem eoꝝ in sill'm.in secũda cum dicit.⌊ qñ autem nõ solum ꝛc̃.⌋ determinat de eis ꝛ de reductione eorum.p̃ma in duas. In p̃ma determinat.v. regulas siue cõueniẽtias ptinẽtes ad terminoꝝ conuer/sionem. In secũda incidẽter adiungit sextam de electio ne ꝛ fuga ꝓtrarioꝝ cum dicit.⌊ quãdo aũt duo fuerint.⌋ Pars p̃ma cõtinet.v.regulas siue conueniẽtias quaruz p̃ma talis est quãdo extremitates cõuertunt necesse est medium ostẽdi ꝓuersiue ad utrãq̃z extremitatem.primo ergo ponit eam ꝛ h̃ est.⌊ quãdo cõuertunt.⌋ Secundo eaz declarat ꝛ p̃mo in modo affirmatiuo.secũdo in mo/do negatiuo. In affirmatiuo sic ꝓcedit.p̃mo ex ꝓuersio ne p̃ōnis ostẽdit medium cõuersiuum ad ma.extremita tem sic si in p̃ncipio q̃z sillogismus sit omne.b.est.a.om ne.c.est.b.ergo omne.c.est.a.ex cõuersa p̃ōnis ꝛ mi.se/quit cõuersa ma.sic omne.c.est.b.omne.a.est.c.ꝛ h̃ est.⌊ si enim.a.de.c.⌋ secũdo innuit sil'iter ostẽdi cõuersam mi.ex cõuersa p̃ōnis ꝛ ma.sic omne.a.est.c.omne.b.est a.ergo omne.b.est.c.ꝛ h̃ est.⌊ b.c.cõuertunt.⌋ Conse/quẽter ostẽdit idem in sillogismo negatiuo ꝛ diuidit in duas.in p̃ma ostẽdit q̃ si medium cõuertat cum extre/mis ꝛ extrema.in secũda hui° cõuersam. In p̃ma sic pro cedit.p̃mo disponit sillogismum negatiuuz in secũdo p̃/me sic nullum.b.est.a.omne.c.est.b.ergo nulluz.c.est.a. ꝛ h̃ est.⌊ Nõ in eius.⌋ secũdo ex cõuersa ma.ꝛ mi.sil'lat cõuersam p̃ōnis in secũdo secũde sic omne.c.est.b.nul/lum.a.est.b.ergo nullum.a.est.c.quare cum.b.ꝛ.c.con/uertant a quocũq̃z remouet vnum ꝛ reliquum ꝛ hoc est ⌊ si.b.cõuertat.⌋ Ex hijs patet q̃ si mediuz cõuertat cũ extremis ꝛ extrema conuertunt. ¶ Cõsiter ostẽdit hui° cõuersam.s.q̃ si extrema cõuertant ꝛ medium ꝓuertet cum extremis ꝛ ostẽdit tm̃ ex cõuersa p̃ōnis ꝛ mi.sequit ꝓuersa ma.in secũdo secũde sic omne.b.est.c.nullum.a. est.c.ergo nullum.a.est.b.ꝛ h̃ est.⌊ ꝛ sic ad.a.⌋ Et qꝛ in sillogismo affirmatiuo tm̃ ostẽdit q̃ si extrema cõuertan tur ꝛ medium cum extremis cõuertat:ergo cum extre/ma ꝓuertant ideo adiũgit q̃ soluz ultima ratio facta iux ta sillogismum negatiuum incepit a p̃ōne ꝛ terminabit ad p̃missas sic fuit in sillogismo affirmatiuo si alie ratio/nes facit iuxta ipsum non similiter processerũt ꝛ hoc est ⌊ ꝛ solum hec a p̃ōne.⌋

¶ Rursum si.a.ꝛ.b.cõuertunt:ꝛ.c.ꝛ.d.si/militer:omni autem necesse est.a.aut.c.in esse:ꝛ.b.ꝛ.d.sic se habebũt ut omni alte/rum insit:quoniã enim cui.a.b.ꝛ cui.c.d. omni autem.a.aut.c.ꝛ non simul:manife stum quoniã:ꝛ.b.aut.d.omni ꝛ nõ simul ut si genitum coꝝruptibile incoꝝruptibile i genitum necesse est qd̃ factuz est coꝝrupti bile ꝛ coꝝruptibile factum esse:duo enim sil logismi constituti sunt.

¶ Secũda regula siue cõuenientia quam ostendit est ista Si.a.ꝛ.b.cõuertant ꝛ.c.ꝛ.d.ꝓuertant ꝛ.a.uel.d.de quo libet ꝛ non ambo de eodem.p̃mo ergo ponit eam ꝛ hec

est.⌊ Rursuz si.a.⌋ scdo resumit eam sub vbis euidētib⁹ ⁊ addit exempluz ⁊ patet ⁊ h̄ est.⌊ qm̄ enim cui.⌋ 3⁰ sigt ostēsionē eius dicēs q̄ duo sill'i cōstituti sunt ad hec ⁊ h̄ sic ꝛtellige q̄ p⁹ ꝓnia ostēdit vno sill'o sic oē qd est.a.ul'.c. est.b.uel.d.sed oē qd est.a.uel.c.sed nihil idē est.a.uel.c. ergo nihil idē est.c.uel.d.p̄misse eoꝝ patēt q: sumunt ex ypothesi ⁊ ita ꝓnitia tota ostēsa est ⁊ h̄ est.⌊ duo eni silli.⌋

¶ Rursum si oi qdez.a.uel.b.⁊.c.uel.d.sil' autē nō insunt. Si cōuertit.a.⁊.c.⁊.b.⁊.d. ꝓuertet.nam si alicui nō ineē.b.cui.d.palā qm̄.a.inest. Si aūt.a.⁊.c.cōuertunt enim: quare simul ⁊.c.⁊.d.hoc aūt impossibile.

¶ Tertia regula siue ꝓuentētia talis est ⁊ q̄si ꝓuersa ꝓcedentis si.a.uel qbus inest.c.siue ambo eidē sil'r.c.uel.d. cuilibet sed ēt nō ambo sil'r ⁊.a.⁊.c.ꝓuertant necesse est b.⁊.a.ꝓuerti.p⁹ ponit eā ⁊ h̄ est.⌊ Rursum si oi.⌋ Scdo ostēdit eam per ipossibile sic si.b.⁊.d.nō ꝓuertunt ergo alterū est in plus reliquo sit ergo.d.in plus.dicit ergo.d de aliquo de quo nō dicit.b.sed si de illo nō dicit.b.tūc dicit de illo.a.ex ypothesi ⁊ si.a.⁊.c.q: cōuertunt q̄re.c. dicit de aliquo de quo.d.qd est ꝓtra ypothesim ⁊ h̄ est. ⌊ nam si alicui.⌋

¶ Qm̄ aūt.a.oi iest.b.⁊.c.⁊.a.de nullo sub iecto alio p̄dicat:inest aūt ⁊.b.oi.c.necesse est.a.⁊.b.cōuerti. Qm̄ enim de solis.b.c. dicit.a.p̄dicat aūt ⁊.b.⁊ idem de se ⁊ de.c. manifestum quoniam de qbus.a.⁊.b.dicetur de omnibus.

¶ Quarta regula talis est. Si.a.predicat de.a.⁊ de.b.⁊.c. sbis ⁊ solū de hijs ⁊ vnū sbtoꝝ de altero dicit ul'r sicut b.⁊.c.necesse est predicatū cōuerti cuz illo ut.a.cū eo qd est.b.p̄mo ergo ponit istā ⁊ h̄ est.⌊ qm̄ aūt.a.⌋ 2⁰ ostēdit sic.a.dicit de solo.b.⁊.c.si.b.de ipso constat ⁊ ēt de.c.per ypothesim ⁊ solū de hijs sicut patet q: si.b.de alijs demōstrat ⁊.a.sil'r qm̄.a.dicit de oi.b.q̄re pz q̄ de eisdē demōstrat.a.⁊.b.cū cōuertunt ⁊ h̄ est⌊ qm̄ enim de solis.⌋

¶ Rursum qm̄.a.⁊.b.toti.c.inest conuertit autem.c.b.necesse est.a.omni.b.ineē:quoniam enim omni.c.inest.a.c.autem.b.eo q̄ cōuertunt:⁊.a.omni.b.inerit.

¶ Quita regula talis est. Si.a.⁊.b.dicunt p̄dicata ul'r de sbo.c.⁊ vnum p̄dictoꝝ cū sbo cōuertat sicut.b.cū eo qui est.c.necesse reliquū p̄dictoꝝ de eadē dici ul'r sicut.a.de c.⁊ h̄ ostendit per sillogismum factū in p̄mo p̄me sic.omne.c.est.a.⁊ omne.b.est.c.q: cōuertunt quare omne.b. est.a.⁊ h̄ est.⌊ Rursum quando.a.⌋

q Uando aūt cū duo fuerint opposita:ut.a.eligēdum magis q̄z.b.⁊.d. ⁊.c.sil'iter si magis eligēda sunt.a. c.q̄z.b.d.a.magis eligēdū q̄z.d.simil'r eni sequēdū.a.⁊ fugiēdū.b.opposita enim:⁊ c.ei qd est.d.nā hec opponunt. Si ergo.a ei qd est.d.sil'r eligēdū:⁊ ei qd est.c.b.similiter fugiēdū.utrūq̄z enim utriq̄z sil'r fugiēdum ⁊ sequēdū:quare ⁊ h̄ ambo.a.c.⁊.b d. Qm̄ aūt magis nō possibile est sil'r.nā ⁊ b.d.sil'r erāt. Si aūt.d.magis eligēduz q̄z a.⁊.b.q̄z.c.minus fugiēduz.nā qd minus est minori opponet.magis aūt eligēdum est maius bonū:⁊.b.minus malū q̄z.a.minus bonū:⁊.c.maius malū:vniuersuz ergo.b.d.magis eligēdum q̄z.a.c.nūc autē nō est:ergo.a.magis eligēdū q̄z.d.⁊.c.ergo minus fugiēdum q̄z.b.

¶ Sexta regula est sup̄ ꝓnia q̄si icidētal'r addita de eligendo ⁊ fugiēdo ⁊ est talis.s.a.⁊.b.sint opposita ⁊.a.sit eligēdū ⁊.b.fugiēdū. Et adhuc.c.d.sint opposita ⁊.d.sit eligēdū ⁊.c.fugiēdū.⁊ adhuc magis sit eligēdū.a.c.aggregata q̄z.b.d.⁊ tūc magis est eligēdū.a.q̄z.d.p⁹ ergo ponit eaz ⁊ h̄ est.⌊ qm̄ duo fuerint.⌋ scdo eā ostēdit ⁊ diuidit q: p⁹mo ostēdit eā per rōnē.2⁰ per exēplū cū dicit.⌊ Si ergo eligat.⌋ per rōnē aūt ostēdit eā ducēdo ad ipossibile inuens oppo^m ꝓnis sic si.a.nō est magis eligēdū q̄z.d.ꝛ cū h̄ pōt eē uera duplici de cā.s.uel q:.a.⁊.d.sunt eque eligēda uel q:.a.sit minus eligēdū q̄z.d.p⁹ ducit ad oppo^m ypothesis supponēdo sensum.pp:ūū.scdo scdm.de p̄mapte supponit q:.a.⁊.d.sint eque eligēda ⁊ assumit istam eq̄liter eligēdo opponit eq̄liter fugiēdū. Ex qbus sequitur q:.b.⁊.c.similr fugiēda sunt q̄re aggregatum ex.a.c. erit sil'r eligēdū sicut aggregatū ex.b.d. Cuius oppositu suppositū est q̄ aggregatū ex.a.c.sit magis eligēdum q̄z aggregatū ex.b.d.⁊ h̄ est.⌊ Sil'r enim sequēdū.⌋ Cōsequēter supponit alterū sensum ⁊ ducit ad incōueniēs sicut p̄us sic. Si.a.sit min⁹ eligēdū q̄z.d.cū minus eligendo opponat minus fugiēdū:segtur q̄ cū.a.sit minus eligēdū.b.erit minus fugiēdū.sed magis eligēdum est aggregatū ex magis eligēdo ⁊ minus fugiēdo q̄z aggregatū ex minus eligēdo ⁊ magis fugiēdo.h̄ per se notū est q̄ re aggregatū ex.b.⁊.d.magis eligēdū est q̄z aggregatuz ex.a.⁊.c.⁊ h̄ est cōtra ypothesim ⁊ hec est.⌊ Si autem.d magis.⌋ Conter infert p̄ncipalē ꝓnē q: cū.a.nō est magis eligēdū q̄z.d.⁊ h̄ est.⌊ ergo.a.magis.⌋ Ex hoc infert incidētal'r q̄z.b.est fugiēdū magis q̄z.c.⁊ h̄ est.⌊ ⁊.c.g.⌋

¶ Si ergo eligat ois amās ꝑm amorem.a sic se habere:ut cōcedere ⁊ nō cōcedere: in quo.c.aut cōcedere in quo.d.⁊ nō talez eē:ut cōcedere:in quo.b. Manifestuz qm̄ a.huiusmodi eē magis eligēdū est q̄z concedere:ergo diligere magis q̄z coitus: eligendū ꝑm amorē magis:ergo amor dilectionis est q̄z eius qd est coeūdi. Si autem huius maxime ⁊ finis qd est coire aut non est oīno:aut gr̄a diligēdi.nā ⁊ alie cōcupiscētie ⁊ alie virtutes sic fiūt. Quō ergo se hūt termini ꝑz ꝓuersionē:⁊ in eo q̄ magis eligēdi uel magis fugiēdi manifestū est.

¶ Conter ostēdit dictā ꝓnitiā in exēplo.⁊ p⁹ ponit exēpluz 2⁰ ex illo ꝓcludit cor^m.exēplū tale sit uelle ꝓcedē.b.nolle cōcedere.c.⁊ intelligitur per cōcedē agere simpl'r in bonis ⁊ honestis.s.ergo magis est eligēdū ab amico ut amicus uellet agere ⁊ si nō agat q̄z nolle agere cuz tamē agat.pz q̄ magis est eligēda bona uolūtas sine actiōe q̄z actio sine illa uolūtate.⁊ ita magis eligēdū est simpl'r ⁊ p se nolle agere q̄z agē ⁊ h̄ est.⌊ Si ergo eligat.⌋ Conter ex hoc ifert cor^m sic.si bona uolūtas est magis eligēda q̄z actio corpalis dilectio aūt fit ꝑm bonā uolūtatē ⁊ coitus ꝑm actū corpalē ergo magis eligēda est dilectio ꝑm amorē q̄z coitus.⁊ ex hoc infert q̄ dilectio est magis finis amoris q̄z coitus ⁊ h̄ est.⌊ ergo diligē.⌋ Et ex h̄ tūc infert q̄ amor nō est oīno pp coitū sed pp dilectionem. aut si sit magis tū ⁊ p̄cipue pp dilectionē ꝓcupiscibilis ⁊

ideo ꝗ est optimũ pp hoc ꝙ est finis et⁹ ⁊ ꝗ est. ⌊ Si aũt maxime coire. ⌋ Et nota ꝙ dꝛia est iter amorẽ ⁊ dilectionẽ. Amor enim est cũ accipit aliqd ⁊ amat pp se ⁊ in se cũ sint sine collatione ad alterũ respectu cuius eligit ⁊ ꝗ dicit nois iter ꝓtatio est enim idẽ qd diuersoꝛ electio. est igit amor pp dilectionẽ. pp ꝗ enim tollit aliqd ut ꝓferat ad alterũ respectu cuius fit eligẽtia si melius fit. ¶ Conꝛter epilogat. d. ꝙ manifestũ est quõ termini se habẽt ꝑm cõuersiones ⁊ ꝗ dicit quãtũ ad. v. regulas ꝑmas. ⁊ ulꝛiter manifestũ est quõ se hẽt ꝑm eligẽdũ ⁊ fugiẽdũ ⁊ ꝗ dicit quãtũ ad ultimã ⁊ ꝗ est. ⌊ quõ ergo se hñt. ⌋ ¶ Dubitat in ꝓncipio ad qd itroducunt ꝗ iste regule ⁊ ꝓ qua necessitate ⁊ quõ sumunt. Et dicẽdũ ꝙ qꝛ intẽdit hic reducere q̃sdã rõnes in potẽtia ad sillm. ꝓpterea ad euidẽtiã reductionis eoꝝ ꝑdeterminat q̃sdã regulas ꝓtinẽtes ad eoꝝ reductionẽ. qꝛ reductio nõ est sine cõuersione ideo q̃sdã regulas ad terminoꝝ cõuersionẽ ꝓtinẽtes determinat. ſ. v. ꝓres: ſex vo q̃ incidẽter introducunt ut dictũ est. Si enim sunt. v. ꝑ regule utiles. ſ. tres pp terminoꝝ cõuersionẽ ad reductionẽ oꝛonũ simplꝛ. due aũt ultime ad reductionẽ oꝛonũ q̃rũdã ſpãlũ. Adhuc ꝑmarũ triuꝫ ꝑma determinat ꝓpter reductionẽ vnius oꝛonis sillate in aliã oꝛonẽ sillogiçatã. ſcda vo ⁊ tertia pp euidẽtiã oꝛonis nõ sillate sed sillogiçãde. sed oꝛo sillogiçãda uel affirmatiua uel negatiua. ſcda regula determinat pp ꝙuersionẽ terminoꝝ ꝙuertibiliũ. sic ergo ꝙ quõ ⁊ ad qd sint tres ꝓres ꝑ. q̃rta ⁊ ꝟnta ponunt pp q̃sdã oꝛones reducendas q̃s in sequẽtib⁹ determinabit. Quarta est pp enthimema ⁊ pp ordinẽ signi ⁊ ꝑdigij in sillo. Quinta aũt pp inductionẽ ⁊ eius reductionẽ in sillꝫ. sic igit patet utilitas ⁊ acceptio dictarũ. v. regularũ. ¶ Sed dicet aliqs ꝙ dꝫ eẽ alia regula docẽs reductione exẽpli ⁊ deductionis ⁊ ĩstãtie. Et dicẽdũ ꝙ instãtia ⁊ deductio uere sillate sunt: ⁊ ideo uere nõ indigẽt reductione in sillm sicut enthimema ⁊ inductio. Exẽplũ aũt nõ est reducibile in sillm quia cõstat ex q̃tuoꝛ terminis nec ẽt sillꝫ de se necessari⁹: sicut patebit ĩfra ⁊ ideo nõ determinauit regulas docẽtes reductionẽ exẽpli deductionis ⁊ instãtie sicut inductionis ⁊ enthimematis. Ex hijs ergo manifestũ est ꝙ solet queri de inductione ꝑme ꝓnãtie. videt enim ꝙ ſupfluat cum in ꝓcedẽtibus circa sillm circularẽ appeat idẽ determinari ⁊ ꝙ tã ꝙ nõ inducek ſupflue. ꝙ ẽt cã inductionis ⁊ exempli ex ꝑdictis. ¶ Adhuc forte dubitabit de ꝑ⁹ ꝙueniẽtia qd intẽdit per hoc ꝙ dicit ꝙuerti. aut eni intẽdit cõuersionẽ aut cõuertibilitatẽ. si intẽdit cõuersionẽ ꝗ ꝗ particularis affirmatiua cõuersionẽ nõ habet ⁊ nõ cõtingit in sillo ubi cõcludit ꝓticularis affirmatiua ostẽdere mediũ cõuerti ad utrãq; extremitatẽ per conuersionẽ extremoꝝ. ¶ Adhuc ulis affirmatia nõ hẽt ꝙuersionẽ ĩ vniuersalẽ ꝓpõnẽ sed ipse utit in ostẽsione sua tali cõuersione q̃re nõ videt ꝙ intẽdit log de cõuersione quã in ꝓncipio huius libꝛi determinauit. Si aũt intẽdat de cõuertibilitate ꝙtra oĩs hõ est asinus. oẽ risibile est hõ ergo oẽ risibile est asinus. hic cõuertunt extrema ⁊ tñ mediũ nõ ꝙuertit cũ extremis. ¶ Adhuc ipse oñdit regulã ei⁹ in sillo negatiuo ubi extrema eius cõuertunt nõ hñt ꝙuertibilitatẽ q̃re nõ intẽdit log de cõuertibilitate terminoꝝ Et dicẽdũ ꝙ intẽdit de cõuersione simplici in terminis ita. ſ. ꝙ ꝑdicatũ fiat ſbm ⁊ eꝝ⁹ma^te semp eadẽ quãtitate ⁊ ideo ule in ulem. Adhuc nõ extẽdit se eius regula ad modos ꝓticulares sed tñ ad ulꝛes quãtũ ad hoc qd dicit mediũ cõuerti ad utrãq; extremitatẽ. ꝗ enim nõ contingit in modis ꝓticularibus q̃z extrema cõuertunt. per ꝗ patet rñsio ad obiecta. ¶ Adhuc querit q̃re magis ostẽdit in sillo negatiuo q̃z si mediũ ꝙuertat cuꝫ extremis ꝙ extrema ꝙuertant q̃z in sillo affirmatiuo. Et dici põt ꝙ i sillo affirmatiuo nõ indiget ista ostẽsione. si enim mediũ in sillꝫ affirmatiuũ ꝙuertat cũ extremis cũ quocũq; vnl ⁊ eidẽ ꝙuertunt sibi iuicẽ ꝙuertunt. patet ꝙ extrema cõuertant. sic aũt nõ est in sillo negatiuo qꝛ ibi hñt aliq terminꝫ oppositũ. qꝛ igit manifestũ erat in sillo affirmatiuo ⁊ nõ sic in negatiuo ideo ostẽdit in sillo negatiuo ⁊ non in affirmatiuo. ¶ Adhuc forte dubitat de eo ꝙ dicit ĩ sillogismo negatiuo ex cõuersa mi. ⁊ ma. cõcludi ꝙuersam ꝓnis. si enim sic fiat erit dispõ tertie figure mi. exñte negatiua ⁊ ꝓne ulꝛi. quoꝝ utrũq; est incõueniẽs. Si autẽꝫ accipiat cũ cõuersa ma. cũ conuersa mi. fiet ꝑma figura ⁊ mi. negatiua ⁊ hoc est incõueniẽs. ꝗ aũt ꝙ si fiat sillo in scdo ꝑme. Et deinde ordinent ad inuicẽ conuersa mi. ⁊ ma. aut cõuersa ma. ⁊ mi. ¶ Adhuc dicẽdũ ꝙ sequit cõuersa ꝓnis siue accipiat ma. siue eius cõuersa nõ tñ per formã sillogisticã sed virtute terminoꝝ cõuertibiliuꝫ mi. qꝛ cũ. b. ⁊. c. ꝙuertant gcgd remouet ab vno remouetur ab altero a quo remouet vñ ⁊ reliquuꝫ. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de eo qd vult ostẽdere ꝓnia ma. p ꝓniaꝫ ꝓnis ⁊ mi. mi. negatiua in ꝑma figura sic oẽ. c. est. b. nullum. a. est. c. Ad qd dicũt aliq ꝙ opꝫ itelligere negatiuaꝫ in terminis imediate oppositis aliquo gñe sicut par ⁊ impar opponunt circa nũꝫ ⁊ rectũ: ⁊ curuũ circa lineam ⁊ opꝫ tũc cõuersam ꝓnis in affirmatiuã trãsponẽ. sic omne. c. est. b. oẽ nõ ens. a. est. b. q̃re nullũ. a. est. a. ⁊ erit ꝓpositio uera ⁊ affirmatiua inquãtũ trãsponit negatiua sicut iste sunt uere nullũ par in nũo impar. oẽ nõ ens par nũs est impar ⁊ hoc est ꝓpter cõuertibilitatẽ ⁊ imediationẽ terminoꝝ. Uel põt melius dici sicut ꝙ ꝓtẽdit lꝛa ꝙ debet sumi cõuersa ꝓnis ⁊ cõuersa mi. ad cõcludendũ cõuersam ma. in scdo scde ⁊ hoc patet in expõne lꝛe. Et dicũt qdã ꝙ tam ꝓ⁹ q̃z ma. ⁊ eadẽ cõuersa negatiue sunt ex qbus nõ affirmatiua ⁊ cõuersa mi. affirmatiua sed regula quã ostẽdit hec est. qñ cõuertunt extremitates necesse est mediũ cõuerti ad utrãq; extremitatẽ. ⁊ si ꝗ tunc debet cõuerti mi. extremitas q̃re uel regula est falsa uel opꝫ ꝙ possit ostẽdi cõuersa mi. Sed dicet ꝙ regula non extẽdit se ꝑm totũ ad sillos negatiuos sed solũ ad ulꝛes affirmatiuos. Sed ꝗ cõuersa ꝓnis trãsponit in affirmatiuã ⁊ mi. sillꝫ ꝑm qd factuꝫ est in sillo circulari ostẽdit mi. sic cui oĩ ineſt. a. ei nulli ieſt. c. b. nulli ineſt. a. ergo. b. oĩ ineſt. c. ⁊ ita oẽ. b. est. c. Põt aũt idẽ cõcedi. ſ. ꝙ sic cõtingit ostẽdere cõuersam mi. qꝛ ex ꝑdeterminatis patet ꝗ subticuit. hic est incõueniẽs modus ostẽsionis. uel põt dici sicut ꝑus dictũ est ꝙ nõ tota regula eius extendit se ad sillos negatiuos ⁊ ita nõ põt hic oñdi ꝙuersa mi. ¶ Ad obm dicẽdũ ꝙ nõ licet hic uti hi⁹ trãspõne fuit pp nãm circularis ostẽsionis in qua nõ accipit terminus aliquis extra ⁊ ideo manet affirmatiua ĩ qua fit sicut ⁊ negatiua trãspositа. hic aũt nõ licet uti trãspõne qꝛ non ꝗ aliqd respiciẽdo ad nãm circulariũ nisi per accñs nõ causa ostendit cõuersa ꝑmisse per ꝙuersam ꝓnis qꝛ debebat ostensio circulariũ ei qd dꝫ ostẽdi terminoꝝ cõuersio. ¶ Adhuc forte dubitabit aliqs de ultima regula quã ostendit. videt enim ꝙ nõ debeat determinari cũ ꝓtineat ad moralẽ mãm ꝓꝛie. hic aũt nõ intẽdit de aliq̃ mã ſpãliter cõsiderata. Et dicẽdũ ꝙ cũ hec sciẽtia sit gñalis ⁊ rectificatiua in materijs ſpãlibus nõ est incõueniẽs ꝙ in ulꝛi determinet alia regula respiciẽs magis mãm moralẽ q̃z aliã. sed tũc querit cũ sit sciẽtia moralis rõnalis ⁊ nãlis ⁊ ipse determinat hic regulas ꝓtinẽtes ad mãm rõnalẽ ⁊ aliaꝫ ꝓticularẽ. ad mãm moralẽ q̃re nõ determiat aliquã ꝓticularẽ ad nãlem. Et dici põt ꝙ cũ in sciẽtia nãli intendimus rõnẽ absolute sine compatione ad aliud nõ opꝫ aliꝫ ſpãles regulas dare de mõ inuestigãdi uel sciendi in nãlibus q̃z que dant in rõnalibus. in moralib⁹ aũt opꝫ aliqd addere ut nouã rõnẽ determinare ꝓticularem per compationẽ aliud qd est eligẽdũ uel fugiẽdũ. ¶ Ulteriꝫ forte dubitabit aliqs de ꝗ qd supponit in lꝛa. ſ. ꝙ magis eligẽdũ magis fugiẽdũ opponunt ⁊ min⁹ eligẽdũ ⁊ minus fugiẽdo ⁊ eque eligẽdũ ⁊ eque fugiẽdo. videtur enim instãtia qꝛ bñ viuere magis eligẽdum q̃z viuere. ⁊

tñ nõ bñ viuere nõ est magis fugiẽdum q̃z nõ viuẽ imo minus. Adhuc oẽ pfectũ bonũ magis est eligendũ q̃z eẽ bonũ: ⁊ tñ eẽ impfectũ bonum est minus fugiẽdũ q̃z eẽ bonũ. Et dicẽdum q ppõ Aꝗ. intelligẽda est in talib⁹ ubi vnũ eligẽdoꝝ nõ est in altero uel pars alterius. uerbi gr̃a virtus ⁊ sciẽtia. virtus enim magis eligẽda q̃z scientia ergo vitiũ est magis fugiẽdũ q̃z ignorãtia. ¶ Ultimo forte dubitabit aliqs de ex⁹ eius utrũ. s. hec ppositio generalr uera est uelle agere magis eligẽdũ est q̃z ipsuz agere. ⁊ videt q uera: qꝛ uelle agere sine actione aliquãdo meritoriũ est cum tñ actio sine illa uolũtate non esset meritoria. ¶ Sed ꝓtra in aliqb⁹ est aliqñ meritoriũ uelle agere q̃z uis nõ agat cum tñ agere sine sua uolũtate sit demeritoriũ: ⁊ ita aliqñ est minus eligẽduz uelle agẽ q̃z agere. Et dicendũ q hoc uerũ est, ppõ tñ tñ habet virtutem in hijs que appetunt ꝑm rõnem quoꝝ apud quosdam est uelle ⁊ apud quosdã nolle: ⁊ hoc dico ppter oppositũ que fieri posset: qꝛ uelle scire est magis eligẽdum q̃z scire cum tñ scia sit appetibilis ppter rõnem. dicẽduz eni q est scire nõ est tale cuius apud alios sit uelle ⁊ apd alios nolle. qꝛ hi⁹ uelle apud oẽs hoies est eo q oẽs homines natura scire desiderãt sicut patet.

Q Quoniam autem nõ solum dialetici ⁊ demõstratiui sillogismi per p̃dictas figuras fiũt. sed etiam rhetorici: ⁊ simplr quecũq̃z fides est ⁊ ꝑm vnãquãq̃z artem tũc erit dicẽduz: oia enim credimus aut per sillogismũ aut ex inductione: ergo inductio qdem est: ⁊ ex inductione sillogismus per alteram extremitatem alteram de medio sillogizare: ut si eorum que sunt. a. c. fit mediũ. b. per. c. ostendit. a ineẽ. b. sic enim facimus inductiones ut sit a. lõgeuum: in quo autem. b. coleram nõ habere: in quo ꝓo. c. singulare longeuũ ut homo: equus ⁊ mulus: ergo toti. b. iest. a. omne enim qd̃ sine colera est lõgeuuz est. Sed ⁊. b. non habere coleram omni iest c. Si ergo cõuertat. c. ei qd̃ est. b. ⁊ nõ transcẽdat medium necesse est. a. ineẽ. b. ostensum est enim ꝑus q si duo aliqua insunt eidem ⁊ ad alterum eoꝝ ꝓuertat extremũ. Quoniam cõuertenti ⁊ alterum inerit p̃dicatoruz oportet autem intelligere. c. ex omnibus singularibus composituz: nam inductio per omnia.

¶ In hac parte intẽdit de qbusdaz rõnibus incõpletis in sill'm reducẽtis. Et diuidit pars ista in duas. In ꝑma determinat de inductione ⁊ gr̃a eius de qbusdã alijs. in secũda cum dicit. ¶ Ycos aũt est signũ.] intendit de enthimemate. ⁊ qꝛ inductio est modus arguẽdi ꝑncipalis nõ aũt enthimema: ideo sic ordinant ptes. ꝑma in duas. in ꝑma determinat de inductione ⁊ exẽplo qd̃ annexũ est in scda cum dicit. ¶ Deductio aũt est qñ.] de qbusdam oppõnibus inductioni ⁊ exẽplo. ꝑma in duas. in prima determinat de inductione. In scda de exẽplo cum dicit. ¶ Exẽplũ aũt est.] In ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo dat intentionem totius ptis cum sua causa sic in hoc libro intẽdimus de modis arguẽdi pfectis ppter dictas figuras. per illas aũt fiũt nõ solũ dialetici ⁊ demõstratiui sill'i sed etiã rhetorici ⁊ ois modus argumẽtationis faciẽs fidẽ. ppterea opz cum determinatũ est de sill'is per p̃dictas figuras determinare nũc de alijs ⁊ ideo h̃ cõfirmat. d. q oẽ qd̃ credimus aut per sill'm aut per inductionẽ credimus ⁊ sub hijs cõprehẽdit tam exẽplũ q̃z enthimema ⁊ h̃ est. ¶ Oia enim credimus.] scdo ꝓsequitur de inductione ⁊ diuidit in duas. in ꝑma determinat de inductione ꝑm se. scda in compatione cum dicit. ¶ est aũt hi⁹.] In ꝑma pte intendit istã ꝓnõẽ q ois inductio in sill'm reducit ⁊ ꝓcedit sic. ꝑmo diffinit inductionẽ. d. q inductio est per alteraz extremitatẽ de medio sill'are reliquaz ⁊ h̃ est. ¶ q̃ iductio.] Scdo explanat diffinitionẽ ⁊ ꝑmo per exẽplũ trãscẽdẽs sic si sit ꝑmũ. a. c. ultimũ siue tertiũ ⁊. b. mediũ erit inductio siue sill's inducẽs si ostẽdat. a. de. b. per. c. tertiuz ⁊ h̃ est. ¶ ut si eoꝝ.] scdo per exẽplũ spãle in quo ꝑmo istituit terminos ⁊ docet sill'are ꝑmũ de medio in quo patet reductio eius in sill'm sic fit primũ lõgeuũ mediũ nõ habẽs colerã tñ singularia nõ hñtia colerã: cum ergo oẽ nõ habẽs colerã cõuertat cũ singularibus nõ hñtibus coleraz patet q lõgeuũ dicit de nõ hñtibus colerã ⁊ fit tũc ita sillogismus q oẽ qd̃ equus est uel mulus est ⁊ sic de singulis est lõgeuũ. sed oẽ nõ hñs colerã est equus uel mulus ⁊ sic de singulis: ergo oẽ nõ hñs colerã est lõgeuũ ⁊ h̃ est ¶ ut si. a. lõgeuũ.] scdo ostẽdit istã reductionẽ necessariã per quãdã ppõnem siue regulã determinatã in ꝓcedẽti capl'o. d. q si tam ꝑmũ q̃z mediũ dicit de tertio ⁊ mediũ ⁊ tertiũ cõuertat necesse est ꝑmũ de medio cõuerti vniuersalr qd̃ ostẽdit. q si duo p̃dicata dicant de eodẽ sbo: ⁊ vnũ p̃dicatoꝝ cum illo cõuertat tũc reliquuz dicet ulr de p̃dicato q cum sbto cõuertit ⁊ h̃ est. ¶ ostẽdẽs enim.] ⁊ addit q intelligẽdũ est eẽ tertiũ. d. q tertiũ est ex oibus singularibus ipsius medij aggregatũ ⁊ h̃ est. ¶ opz autez intelligere.] Ex hijs patet quid sit inductio ⁊ quomodo in falsum reducitur.

¶ Est autem huiusmodi sillogismus ꝑme ⁊ immediate ꝓpositionis. Quaruz enim medium est per medium est sillogismus: quaruz ꝓo non est per inductionẽ: ⁊ quodãmodo opponit iductio sillogismo. nã hoc qdem per medium extremum tertio ostẽdit: illa autem per tertium extremum medio: ergo natura prior ⁊ euidẽtior sillogismus per medium: nobis autem manifestior qui per inductionem.

¶ Loñter determinat de ipsa compatione ad sill'm penes duas ditas. q̃rũ prima est quo ad ꝓnões qꝛ inductio propositionis imediate ⁊ h̃ est. ¶ Est aũt hi⁹.] Scda differẽtia est quãtũ ad p̃missas. s. q inductio ostẽdit primuz de medio per tertiũ. sed sill's ostẽdit primũ de tertio per mediũ ergo ꝑmo ponit ditam eoꝝ ⁊ h̃ est. ¶ ⁊ quodãmõ.] Scdo ex ista cõcludit altã correlarie ⁊ est q sill's est prior ⁊ euidẽtior ex ꝓoribus ⁊ notiorib⁹ simplr qꝛ ostẽdit per mediũ: sed sill's iductiõis est ex nobis notiorib⁹ ⁊ ꝓorib⁹ ⁊ h̃ est. ¶ ergo nã ⁊c.] Primo dubitat ad qd determinatur hic de inductione cũ in thopicis de illa determinet. Et põt dici q ibi determinat ꝑm q cõpetit dialetico tñ. hic aũt ꝑm q cõpetit demonstratori uel put coiter se hẽt ad dialeticũ ⁊ demõstratorẽ ⁊ ideo nõ est incõueniens q utrobiq̃z determinet. Adhuc cũ ꝑme spẽs sint oppositẽ sicut sill's ⁊ inductio q̃re nõ determinat iductio in scientia separata a sciẽtia sill'i ita q vna eẽt doctrina de sill'o ⁊ alia de inductione. Et dicẽdũ q h̃ est qꝛ inductio nõ hẽt aliquã necessitatẽ nisi a sill'o ⁊ ideo opz q in eadẽ doctrina determinet cũ sill'o. ¶ Sed tũc forte querek q̃re nõ determinat sic artẽ faciẽdi inductionẽ sicut suptius dedit

artem faciēdi sillogismum. Ad hoc potest dici q̃ ex diffinitione eius qd assignat cum eius declaratione patet sufficienter modus faciendi inductionem ⁊ ideo non oportuit tradere artem. ¶ Cōsequenter forte queret aliquis quomodo inductio in sillogismum reducit cum ad invicem opponant. Ad hc dicendum dupliciter p̃m q̃ dupliciter exponēda est diffinitio sillogismi. vno modo excludit inductio a diffinitione sillogismi simplr ⁊ alio modo non. si autem excludatur tūc inductio habet oppōm ad sillogismum dico p̃m formam. vnde dicēdum q̃ iductio reducit in sillogismum materialiter non q: forma iductionis transmutat in formam sillogismi. Sed q: mānūc exīs sub forma inductionis reducit ad acceptionez forme sillo^ce. si autem non excludatur inductio a diffinitione generali ipsius sillogismi. Et dicēdum q̃ sillogismus dicit dupliciter. s. cōmuniter dictus ⁊ ꝓpie. sillogismo autem cōmuniter dicto non opponit inductio: immo sic sumendo sillogismum verum est dicere q̃ inductio est sillogismus. sillogismo autem ꝓpie dicto opponit. sillogismus autem propie dicit ubi saluat vera natura sillogismi. s. q̃ probat primum de tertio per medium ⁊ huic opponit inductio. Cum ergo vno modo opponatur inductio sillogismo ⁊ alio modo non: inductio nō reducit in sillogismum ad quem habet oppm: sed in sillogismum cōmuniter dictum. ¶ Sed cōtra hoc opponit. Inductio enim reducit in sillogismum p̃mum prime figure: sed talis simpliciter ⁊ ꝓprijssime est sillogismus q̃re reducit inductio in sillogismum ꝓprijssime dictum. Ad hoc dicit Aꝗ. q̃ inductio est sillogismus propositionis immediate quare videt q̃ verus sillogismus fit ⁊ in verum reducit ⁊ propie dictum. ¶ Ad p̃mum dicēdū q̃ sillogismus p̃mus p̃me figure perficit ⁊ est nobilissimus quantum ad modum: non tamen in eo semp salvatur natura sillogismi ꝓpie dicti sicut patet ex predictis: ⁊ ideo cum reducit inductio in ipsum modum reducit in sillogismum talem in quo non saluat propria natura nisi p̃m modum sed non p̃m q̃ est ostendere primuz de tertio per medium. ¶ Ad aliud dicēdum q̃ non sequit si sit sillogismus immediate ꝓpositionis q̃ sit simpliciter sillogismus ⁊ propie: sed magis sequit oppositum quia omnis sillogismus propie dictus est immediate propositionis q: ostendit per medium cui in dubio ostendat per extremum. ¶ Consequenter querit quomodo sumenda sunt singula in ratione vnius termini in hac reductione aut sub copulatione aut sub disiūctione. si sub copulatione cōtra eodem modo debent singularia sumi sub termino vno quomodo ipsa adunant in medio: sed ibi adunata sunt sub disiunctione quare ⁊ invicem sub disiunctione sumi debent. Adhuc eodem modo dicunt facere terminum quomodo terminus est vnus qd sup̄ se potest recipe distributionem ⁊ talis terminus sub disiunctione stat pro multis quare sub disiūctione dicūtur intelligi singula. Adhuc collectīn ex omnibus singularibus debet predicari in mi. ꝓpositione quare illud collectīn debet eodem mō vnum esse sub disiunctione multorum quare ⁊c. Et hoc concedēdum est aut enīz singularia sub disiūctione aggregari sic omne qd est iste ut ille ⁊ sic de singulis est animal. ꝗ omnis homo est iste homo vel ille ⁊c. ergo omnis homo est animal. ⁊ eodē modo itellige de iductione negativa. ¶ Deinde forte queret aliquis de inductione utrum inductio reducat in sillogismum cuiuscūq̃ figure. Et dicēdū q̃ in tertia figura non reducunt q: ibi concludunt sola particularia nec potest reduci in secūdam. sed omnis inductio affirmativa in sillogismum p̃mum prime figure reducit: ⁊ omnis inductio negativa p̃me reducit in scōm sillogismum prime: deinde potest transferri ad figuram secūdam per cōversionem ma. sed non fit in primo. ¶ Consequēter dubitabit de hijs que dicit philosophus in littera ⁊ p̃mo de hoc qd dicit aliquos modos arg^ti a sillogismo fieri per predictas figuras: q: si ita esset non oporteret ita reduci in figuras predictas. Et dicendum q̃ virtualiter ⁊ radicaliter fiunt omnes per predictas figuras quare non habent necessitatem nisi ab eis ⁊ ita p^a se habēt ad illas ut radicant in eas non autem fiunt actualiter per figuras p̃mo ⁊ perse sed ex reductione. ¶ Deinde querit de iductionis diffinitione. q: enim vnius rei vna sit diffinitio. si enim est vnica essentia ⁊ diffinitur inductio ⁊ in thopicis siliter altera diffinitionū frustrari videt. Et dicendū q̃ in thopicis diffinit inductio non figurata vel mediata quare dicit processus a ꝓticularibus ⁊c. h autē diffinitio p̃m q̃ figurata est ⁊ mediata qd patet: q: ponit in diffinitione actus sillogiçandi. ⁊ forte p̃m q̃ non figurata ⁊ sic pertinet ad dialeticum p̃m q̃ figurata ad demonstratorez. Boecius in thopicis suis dicit. q̃ fit sumptio multorum collecta vnde aliqd particulare ostendit: ⁊ dicit tunc esse inductionem. sed diffinitio hic data nō vult q̃ inductio ostēdat particulare quare videt frustrari dictū Aꝗ. vel Boecij. Et dicēdus q̃ Boecius distinguit inductionem completam ⁊ diminutam. d. completam ubi oia singularia ostēdunt vniversalem: diminutā ubi multa particularia concludūt vnum particulare. De prima iductione loquit tūn Aꝗ. sermo. Sermo autem Boecij de diminuta inductione ita non est oppō. Adhuc illud de quo ostendit q̃ est tūn in argōne ⁊ illud per qd medium. quare si inductio p̃mum ostendat de medio per terminum in inductione tūn erit medium ⁊ ep^o. Ad quod dicendum q̃ medium dupliciter dicit. vno modo quando illud qd est medium p̃m dispositionem sermonis ad illud inferēdum ⁊ sic per mediuz ostendit inductio. alio modo q: p̃m rem ⁊ naturam est medium ⁊ sic non ostēdit per mediuz. quando ergo dicit q̃ Aꝗ. inductio ostēdit p̃mum de tertio intelligenduz est medium per rem ⁊ naturam ⁊ terminum similiter p̃m rem ⁊ naturā. q: de eo q̃ p̃m rem ⁊ naturam in tertia est ⁊ ostendit primum medium per id qd in veritate 3^m est ⁊ illud 3^m fit medium p̃m dispositionem sermonis. ¶ Deinde querit de hoc qd dicit q̃ omnia singularia aggregant in tertia. h enim nō appet qd tamen q: infinita sunt. tamen q: dicit in p̃mo thopicorum q̃ medium fit in aliqbus singularibus de modo non appareat in alijs instantia inferend. est vniversale. Et dicendum q̃ cum vnum solum debeat probari sufficit enim ex aliquibus inferre sicut opponitur: sed incompleta est tunc inductio ⁊ non loqtur hic Aꝗ. de tali. Si autē debet esse necessaria oportet q̃ oia simul aggregant cum tamē ita q̃ figillatim diuidant ꝗ ita q̃ colligant in vna summa breuiter dicēdo sic de singulis vel sic de alijs vel hi^o. ¶ Deinde queri posset de eo qd ipe dicit inductionem sillogismum esse propositū immediatarum. h enim non videt cum ꝓpositiones immediate perse note sunt. Sed de h dictum est supius in cap^o de petitiōe eius qd est in p̃ncipio. Si autem quera tur ad quem pineat inductio satis patet ex p̃dictis.

e Xemplum autem est quando medio extremum inesse ostendit per id quod est simile tertio. oportet enim medium tertio ⁊ primum simili euidentius inesse: ut sit. a. malum. b. autem cōtra confines inferre bellum: in quo autem c. athenienses contra thebanos: in quo autem. d. thebanos contra focenses. Si ergo volumus ostendere quoniam thebanis pugnare est malum: sumendum quoniam contra confines pugnare est maluz

huiusmodi autem fides ex similibus: ut quoniam thebanos cõtra focenses: quoniam ergo contra confines pugnare malum contra thebanos autem contra confines est manifestum: quoniam cõtra thebanos pugnare malum. Quoniam ergo b.c.⁊.d. inest manifestum utrũq; enim est contra confines inferre bellum: ⁊ quoniam.a.d. thebanis enim non contulit inferre contra focenses bellum qm̃ aũt.a. inest b. per.d. ostendit: eodẽ aũt modo ⁊ si per plura similia fides sit medij ad extremuz.

¶ Hic intẽdit de exemplo qd̃ est annexuz inductioni. ⁊ p̃mo determinat de eo in se. in scda in compatione cuz dicit. ⌊ Manifestũ ergo qm̃. ⌋ In p̃ma p̃mo dat diffinitionem. scdo explanat eam in dãdo diffinitionẽ. p̃mo dicit q̃ exẽplum est cum ostẽdit p̃mum de medio per simile tertio ⁊ h̃ est. ⌊ quomõ autem. ⌋ ideo complet diffinitionem. d. q̃ oportet ineẽ medium 3° ⁊ p̃mum simile 3° euidẽtius q̃z ipsi 3°. ⁊ per hoc ostendit q̃ primum ostendat de 3° per medium sicut de medio per simile 3° ⁊ hoc est ⌊ oportet aũt. ⌋ Cõsequẽter explanat diffinitionem ⁊ p̃cedit sic. p̃mo ponit terminos. d. sic. p̃mum malum mediũ affines pugnare ꝓtra affines. 3ᵐ atheniẽses pugnare ꝓtra thebanos simile 3° thebanos ꝓtra focẽses ⁊ h̃ est ⌊ si a. maluz. ⌋ secundo docet exᵐ facere in hijs terminis in hoc primo generali. d. q̃ si uolumus ostendere primum de 3° ostendi per medium ⁊ p̃mum de medio per sil'em 3° ostẽdimus ⁊ hoc est. ⌊ Si ergo uolumus. ⌋ secũdo in speciali⁊ p̃cedit sic. p̃mo ostendit p̃mum de 3° per medium sic cõfines pugnare cõtra confines est malum: sed athe^es pugnare cõtra thebanos est affines pugnare contra affines: ergo athe^es pugnare cõtra thebanos est malum ⁊ hoc est. ⌊ qm̃ autem cõtra affines. ⌋ Scdo ostendit p̃mum de medio per similem 3° sic thebanos pugnare cõtra focenses est malum sed the. pugnare cõtra focẽ. est cõfines pugnare cõtra confines ergo cõfines pugnare contra confines est malum: ⁊ oportet primũ euidentius ineẽ simile tertio quãtum ipsi 3° q: ad ostendendum primum de 3° supponit p̃mum inesse 3° sill'i similiter ⁊ h̃ est. ⌊ qm̃ ergo. b.c.d. ⌋ ⁊ addit q̃ eodem mõ erit si primum de medio ostẽdat per plura silia 3°. tamẽ si ostẽdatur per non oia ⁊ h̃ est. ⌊ Eodem autem modo. ⌋

¶ Manifestũ est aũt qm̃ exẽplũ est: neqz ut ps ad totũ: neqz ut totũ ad ptẽ: sed ut pars ad ptẽ qm̃ ambo qdem insunt sub eodez: euidẽs aũt alterũ. Et differt ab inductiõe: qm̃ h̃ qdem ex oibus indiuiduis extremũ ostẽdebat inesse medio: ⁊ ad extremũ nõ copulabat sillogismum: hoc autẽ ⁊ copulat ⁊ non ex omnibus ostendit.

¶ Cõsequẽter autem de exᵒ determinat in compatione ⁊ p̃mo ponit differẽtiam eius ad sillogismũ. d. q̃ exᵐ non se habet sicut pars ad totum neqz sicut totum ad partem q̃re p̃ma ꝓpositio pticularis est ⁊ ultimo cõclusa sil'r ⁊ in hoc differt a sil'o q: non se habet sicut totum ad partez ⁊ h̃ est. ⌊ Manifestũ ergo qm̃. ⌋ 2° ponit eius differẽtiam ad inductionem ⁊ est q̃ inductio ostẽdit p̃mum de medio per oia particularia mediij ⁊ non cõcludit p̃mum de postremo. Exᵐ autem concludit primum de 3° per medium ⁊ non per oia particularia sed per aliqd̃ uel alia ⁊ h̃ est. ⌊ Et differt inductiõe. ¶ Dubitat hic p̃mo de diffinitione exᵗ. dicit enim exᵐ esse quando p̃mum de medio ostenditur per similem 3°. sed contra exᵐ p̃m Boecium in 2° thop̃. est quãdo pticulare per pticulare ostendit: sed pticulare nõ est medium ⁊ ita patet q̃ falsuz ostẽdat de pticulari non ostẽdit de medio. q̃ autem particulare non sit medium patet in p̃ncipio capl'i de inuẽtione mediij. Adhᶜ simile 3° se habet ad medium sicut particulare ad vniuersale q̃re si exᵐ ostendit p̃mum de medio per 3ᵐ exᵐ erit sicut pars ad totum. sed dixit Aꝗ. in hoc capl'o q̃ esse p̃mum est sicut pars ad partem quare non erit exᵐ quãdo primum de medio per simile 3° ostẽdit. Et dicẽdum q̃ non copulet in h̃ diffinitio exᵗ q̃ primuz ostẽdit medio per sil'em 3°: sed medium oportet ineẽ tertio euidẽtius q̃z primo. vnde dicẽdum q̃ exᵐ ꝓprie consistit in compatione prime premisse ad ꝓnem ultimam ⁊ hoc est qd̃ dicit Boecius in thopi. ⁊ qd̃ dicit Aꝗ. exᵐ eẽ sicut pars ad partem. p̃ma enim p̃missa est particularis ⁊ ultima 2° sil'r particularis. vnde ꝓcessiones ꝓcesserũt diaᵗᶜ argᵇᵃ ex diffinitione exᵗ. ¶ Conter forte queritur de reductione eius in sil'm. si enim omnis arᵒ completa in sillogismũ reducit oportet in ipsum reduci exᵐ sed non reducit ꝓbatio. rõ ostendẽs primum de medio per simile 3° est sicut pars ad totum sed exᵐ est sicut pars ad partem quare ostendẽs primum de medio per simile 3° non est exᵐ. Adhuc non ostendens primum de 3° per medium non est exᵐ qd̃ est sicut totum ad partẽ q̃re neutrum exᵐ ⁊ ita videt exᵐ reduci in sillogismũ. Adhuc ex duobus terminis non fit sillogismus vnus cum sint ibi quatuor termini ut patet. cum ergo omne exᵐ cõpletum sit ex q̃tuor terminis nullum exᵐ completum in sil'm p̃ot reduci ⁊ h̃ cõcedẽdum est. reducit enim in duos sil'os quoꝝ vnus est p̃ncipalis ostẽdens p̃muz de 3° per medium. sicut cõfines pugnare cõtra ꝓfinem est malum. sed athe. pugnare cõtra the. est cõfines pugnare cõtra cõfines. ergo athe. pugnare cõtra the. est malum. alius autem sicut p:osillus ma. ostendẽs primum de medio per simile 3° sic ⁊ the. pugnare cõtra foceñ. est maluz: sed the. pug. cõtra foceñ. est cõfi. pugnare cõtra cõfi. ergo cõfi. pugnare ꝓtra cõfi. est malum. ⁊ est exᵐ in se ex compatione similis 3° ad 3ᵐ sic. the. pugnare cõtra foceñ. est malum. ergo athe. pugẽre cõtra the. est malũ ⁊ est notiᵒ p̃muz ineẽ simili 3° q̃z 3°. ¶ Sed tũc dubitabit de reductione alloꝝ in duos sil'os quare utrum p̃mum ꝓcludit de medio uliter, sumpto uel infinite. si vniuersaliter erit ꝓns in p̃mo arᵗᵒ. s. ubi ostẽdit p̃mum de medio per sil'e 3° quia ex particulari non segtur vniuersale sed infinito: tũc 2ᵐ arᵐ non tenet cum fit sine uli ꝓpositione sicut patet quomodo est. Et dicẽdum q̃ ostẽdit de medio uliter sumpto per simile 3° sed non segtur ex necessitate nisi pro cõcessione ut. s. cõcedat esse simil'r in vno ⁊ in oibus ut the. pugnare cõtra foceñ. est malum ⁊ oẽs confi. pugnare cõtra confi. est malum ⁊ ita cum reducit in duos sil'os. secũdus de se necessarius est p̃mus aũt qui est ꝓsil'us est ꝓbabilis non tñ ex se sed ex p̃cõcessione. ¶ Consequẽter querit de reductione exᵗ inductione quomõ fiat. q̃ non videt. exᵐ enim semp concludit ꝓnem particularem inductio de necessitate absq̃z ypothesi exᵐ nõ quare ⁊c. Et dicẽdum q̃ multa exᵃ vnam faciunt inductionem cõcludunt enim multa particularia ex qbus aggregatis fit vnuz vniuersale qd̃ est ꝓclusum in inductione. supponit enim multa particularia ex quibus si simul adunent faciũt inductionẽ. ⁊ hoc mõ intelligẽdũ est qd̃ dicitur q̃ exᵐ reducit ad inductionem multa exᵃ faciũt vnã inductionem p̃m p̃dictum modum sed nõ reducit vnũ exᵐ in inductionem sed in sil'os duos sicut dictum est. ¶ Sed tunc opponet aliquis si multa exᵃ reducuntur in vnam inductionem: ⁊ inductio vna in sillogismum vnum. ergo multa exᵃ in sillogismum vnum. quare multo fortius exᵐ vnum in sillogismum vnum reducitur.

Et dicēdum q̃ vnum exēplū eodem modo quo in sillo gismum reducit quatuor habet terminos ⁊ ideo non reducunt in sillogismū vnum. eo aūt modo quo multa exempla reducunt in inductionem auferr mediū in eis q: oia similia tertio simili accepta egpollent medio cū sint particularia eius: ⁊ ideo remanēt tres termini. s. pmum ⁊ tertium ⁊ simile tertio. multa autē 3ª in vnuz 3ᵐ aggregant. ⁊ similiter multa similia tertio ⁊ ideo multa exempla eo mō quo vnam inductionē faciūt mediāte inductione in sillogismū vnde reduci possunt immediate. tamē ⁊ terminis quatuor mālibus non pōt in sillogismū vnū reduci. h patēt figs cōferat ad inuicem multa exēpla eiusdem generis ad faciēdum vnam inductionē. ¶ Consequenter querit forte ad quem ptineat exēplum. ⁊ videt q̃ neq̃ ad dialeticum neq̃ ad demōstratorē cum nō p̄bet ex necessitate quātum de se est. Et dicēdum q̃ pmo ptinet ad rhetoricū tā exēplū q̃ enthimema sic dic Aſt. exp̄sse in pn° posteᵛ. exēplum tñ ponit tanq̃ aditū q: per p̄cōcessionem quādā hēt necessitatem sed non ex se.

d Eductio autem est quādo medio primum palam est ineē: postremo autem medium dubium quidem. similiter autem credibile aut magis cōclusione. Amplius autem si pauciora sint media postremo ⁊ medio: omnino enim ꝓpinquius esse scientie accidit.

¶ Hic intēdit de gbusdā modis argᵇᵗ qui qdem quandā hñt oppōm ad exēplū ⁊ ad inductionē ⁊ gra illius oppōnis h introducunt ⁊ non alibi. habet aūt deductio quandam oppōm ad inductionē. q: in inductione mediuz est posterius p̄m nām ⁊ remotius a sciētia q̃ id qd ostēdit in deductione aūt est mediū pus p̄m nām ⁊ ꝓpinquius sciētie q̃ id qd ostendit ⁊ ideo hic determinat de deductione instātia siue sillo in sciētijs quādam habet oppositionem ad exᵐ. exᵐ enim constat ex quatuor terminis quorū quilibet est simile tertio. in instātiuo vo sillo sunt quatuor termini ad minus p̄m rōnem quoz q̃tuor ⁊ tres hñt oppōnis rōnem. vnum enim sub affirmatiuo sumit alterū vo sub negatiuo. sunt tñ idem tātū ⁊ quantū circū scribēdo affirmationē ⁊ negationē h patēt per coia. intēdit hic igit p̄mo de deductione. scdo de instātia ⁊ pz ordo. pma in duas. In pma dat duos modos deductionis in scda cum dicit. ⌊ ut si. a. ⌋ explanat eos. in pma pᵒ dat vnum modū. d. q̃ si ma. fuerit pse nota ⁊ minor dubia sz eque credibilis aut magis 2ōne tūc fit deductio ⁊ h est. ⌊ Deductio. ⌋ Scdo dat aliū modum. d. q̃ si minor fuerit minus nota 2ōne adhuc erit deductio ⁊ h est. ⌊ Amplius. ⌋ tertio assignat cām q̃re deductio ducit. d. q̃ sic se hñtibus terminis accidit mediū ꝓpinguz eē sciētie q̃ cōclusum ⁊ ideo facit deductionē quādam ad sciam q̃uis nō sciam cōpletam ⁊ h est. ⌊ Omino autem. ⌋

¶ Ut sit. a. docile in quo. b. disciplina. c. iustitia: ergo disciplina quoniā docibilis manifestum: virtus autem disciplina dubiuz. Si ergo similiter aut magis credibile: sit b. c. quidem. a. c. deductione propinquius enim scientie eo q̃ assumpserint. a. c. disciplinam prius non habētes. Aut rursuz si pauciora sint media. b. c. naz ⁊ sic propinquius est scientie: ut si. d. sit quadrāgulari: in quo autem. e. recta figura: in quo autez f. circulus. Si ergo eius qd est. e. f. vnuz solum sit medium lunaribus figuris equalē fieri recte figure circulum ꝓpinquius est sciētie. Quādo autez neq̃ credibilius est b. c. q̃z. a. c. neq̃ pauca media nō dico deductionem: nec quādo immediata est. b. c. disciplina enim qd huiusmodi est.

¶ Consequēter explanat istos modos ⁊ p̄mo p̄mum per hoc exēplum. Omnis disciplina est docibilis virtus est disciplina ergo virtus est docibilis. Prima ergo ꝓpositio perse nota est. minor autem dubia que si fuerit eque credibilis 2ōni aut magis esset deductio. medium enim est ꝓpinquius sciētie q̃ conclusum. facit enim cognitionem 2ōnis nescire p̄us q̃uis non faciat plenam scientiam ⁊ hoc est. ⌊ ut si. a. ⌋ Secundo explanat istos modos per hoc exemplum. Omne equale recte linee potest q̃drari. omnis circulus est equalis recte linee ergo ois circulus q̃drari pōt. Si ergo mi. ꝓpositio vnū habeat mediū ut si ostēdat per ꝓportiōes lineares circūstātie que sunt eq̃les rectis lineis circulū eē eq̃le recte linee est cuz q̃ plura habeat media erit deductio: q: mi. est ꝓpingor sciētie q̃z 2° ⁊ h est. ⌊ Aut rursum si pauciora. ⌋ pz ma. aūt exēpli huius ⁊ ostēdit mi. quā innuit ꝓcedit ex suppōne ista. s. q̃ linea curua eq̃lis sit recte linee quā enim ois recta linea q̃drari possit patet per aūpenultimā p̄mi q̃re si recta linea ⁊ curua supponant eq̃les segtur q̃ ois recta linea q̃drari possit. ⁊ per eādē suppōm patet q̃ ois circulus est eq̃lis recte linee. ꝓportiones eius lineares sikr rectis lineis eq̃les sunt. in fine aūt addit q̃ si neutrū p̄dictoz modoz fiat nō erit deductio. si ma. sit pse nota ⁊ mi. nō sit eq̃liter credibilis 2ōni aut magis aut cum sit dubia neq̃ ēt si minus manifeste eadē 2ōne si sit immediata nō erit deductio sed magis demōstratio q: ex immediatis ⁊ notis ⁊ h est. ⌊ qñ aūt ualet. ⌋ ¶ Hic forte dubitabit aliqs de introductione deductionis q: cuz sit vnus sillo cōpletus videt q̃ supius in hoc libro determinari habeat. Sed ad hec patet rñsio ꝓpter dicta introducitur enim hic ⁊ nō alibi ꝓpter oppōm eius ad inductionez. ¶ Adhuc dubitabit q: vī in iductiōe fit petitio eius qd est in p̄ncipio cum mi. sit dubia. Et dicēdū q̃ nō erit petitio lz mi. sit dubia nisi sit ignota respectu 2ōnis: h autez est eque credibilis 2ōni uel magis ⁊ ꝓpingor scientie ⁊ ideo nō est petitio p̄ncipij. Adhuc cum mi. sit dubia opz terminos ma. cōuerti. sic fit uere petitio. sic aūt nō est hic ¶ Adhuc querek ad quē ptineat deductio. Et dicēdum q̃ tā ad dialeticū q̃z ad demōstratorē. est tñ rō eius dialetica ualde excellēs demōstratiua aut dialetica cuius ratio patet intuēti nām deductionis. ¶ Adhuc forte querek an fieri possit in alijs figuris deductio a pᵃ. solū enim docet eā Aſt. in pma sicut pse nota rhetorica aūt dubia: uel minus metᵃ 2ōne sicut determinata est deductio in pma figura. ¶ Adhuc querek q̃re nō diffinit deductionez sicut diuidit. Et dici pōt q̃ h est: q: diffinitio siue notificatio pōt sufficiēter colligi ex modis q̃s ponit. ¶ Sz tūc dubitabit circa modos eiᵒ ⁊ pᵒ q̃re non est deductio uel arg̃ aliq̃ hñs ma. dubiā ⁊ mi. pse notā sicut eᵒ. Adhuc videt scdus modus 2tradicere uere deductioni sic. si enim pauciora sunt media minor est certitudo mi. q̃z 2ōnis ex quo coḡ ⁊ certitudo fit per mediuz manifestū est q̃ mi. erit minus nota ⁊ incertior 2ōne qd est 2tra nām deductionis. ¶ Ad p̄mū dicēdū q̃ maior ꝓpō totaz vim sillī obtinet ⁊ eius pars est 2°. vnde ipsa exñte ignota necesse est 2ōnem ignotā eē q: cōtinet totā 2ōnē ⁊ ampliᵒ ⁊ ideo non est aliqs modus arᵇᵗ ubi ma. sit dubia ⁊ mi. manifesta. ¶ Ad secūdum dicēdum per interemptionē non enim sequit q̃uis sit certitudo per medium q̃ quāto pauciora sunt media tanto incertior est ꝓpositio. pōt eni certitudo fieri p mediū ⁊ sine medio. p̄ncipior enim

nõ est mediũ est tamẽ eoꝝ certissima cognitio: vñ quanto pauciora sunt media tãto magis accedit ad immediationez: ⁊ ideo quãto pauciora sunt media tãto magis accedũt ad cognitionem ⁊ certitudinem.

Instantia autem est propositio propositioni cõtraria. Differt autem a ꝓpositione quoniã instãtiam cõtingit eẽ in parte: ꝓpositio aũt oino nõ cõtingit: aut nõ in vniuersalibus sillogisimis.

¶ Hic intẽdit de instãtia siue de instãtiuo sillo ꝓp oppõm eius quã habet ad exẽplũ sicut ꝑdeterminatũ est ⁊ diuidit in duas. in ꝑma determinat de instãtia in suo eẽ. in scda cum dicit. ⌊ pspiciendũ est aũt. ⌋ ꝑm extrãsumptionẽ nois. ꝑma diuidit in duas. in ꝑma diffinit instãtiaz ⁊ dat eius diiam ad propõm. in scda cum dicit. ⌊ Ferk aũt instãtia. ⌋ determinat quõ fiat ⁊ in qbus figuris. In prima sic ꝓcedit. ꝑmo diffinit instãtiã dicẽs q̃ est ꝓpõ propositioni õria. ⁊ intellige per õriã ⁊ ꝑdictoriã ⁊ ꝓtrariam ꝓprie dictã ⁊ h̃ est. ⌊ Est aũt ꝓpõ. ⌋ Scdo ad hꝰ euidẽtiam diiam eius dat ad propõm. d. q̃ instãtia põt eẽ vlis uel ꝑticularis. ꝓpõ aut cõtra quã fit instãtia aut oino nõ fit ꝑticularis aũt minus in sillis vlibus nõ est ꝑticularis ⁊ h̃ est. ⌊ differt autem a põne. ⌋

¶ Ferk autem instãtia duobꝰ modis ⁊ per duas figuras duobus qdem modis: quoniam aut vniuersalis aut particularis ois instãtia. Ex duabus autẽ figuris qñ opposita ferunk ꝓpositioni opposita aũt in prima ⁊ tertia figura cõcludunk solum: quãdo enim ꝓbãt omni inesse: instamus quoniã nulli aut qñ alicui nõ inesse: hoꝝ autẽ nulli qdem ex ꝑma figura: alicui autẽ non ex postrema. ut sit. a. vnam eẽ disciplinam in quo. b. ꝓtraria ꝓponẽte: ergo vnam eẽ cõtrarioꝝ disciplinã: aut qñ oino non eadem est oppositoꝝ instãt: ꝓtraria autẽ opposita q̃re fit ꝑma figura: aut qñ noti uel ignoti nõ vna: h̃ aũt tertia. nam ꝑm tertiã notũ ⁊ ignotũ cõtraria qdem esse: uerum vnam aũt eoꝝ disciplinã esse falsuz. Rursum in ꝑuatiua ꝓpositione silr. ꝓbãte enĩ cõtrarioꝝ nõ eẽ vnam disciplinã: aut quoniam oium oppositoꝝ: aut qñ aliquoruz ꝓtrarioꝝ est eadem disciplina dicimus: ut egrotatiui ⁊ sanatiui: ergo oium qdem ex ꝑma aliquoꝝ ꝓo ex tertia.

¶ Cõter determinat quõ fit instãtia ⁊ in qbus figuris. ⁊ diuidit in ꝑncipale ⁊ incidẽs qõ incipit. ⌊ Mã ex qbꝰ est sillare. ⌋ ꝑ̃ in duas. in ꝑma determinat quõ ⁊ in quibꝰ figuris fiat instãtia. in secũda cũ dicit. ⌊ Simplr enim in oibus. ⌋ artẽ gñalẽ instãdi assignat. In ꝑma sic ꝓcedit. ꝑmo determinat quot modis fit instãtia q: duplr. s. vlr ⁊ ꝑticulariter ⁊ etiã per duas figuras ⁊ h̃ est. ⌊ Ferk aũt modus. ⌋ Scdo determinat in qbus figuris ⁊ quõ fiat ⁊ diuidit in duas. q: ꝑmo ostẽdit q̃ solũ fit instãtia in prima ⁊ tertia figura. scdo quõ fiat in illis. ꝑmũ ostẽdit sic. Ois instãtia ferk opposite ꝓpõnt: sed oppõ ꝓpõnum in qbus fit instãtia sufficiẽter solũ cõcludit per ꝑmã ⁊ tertiã figuram q̃re instãtia ferk per has figuras solũ. Huius rõnis ꝑmo ponit ꝓpõnem ⁊ h̃ est. ⌊ Ex duabus aũt. ⌋ scdo ma. ⁊ h̃ est. ⌊ qñ opposita. ⌋ 3° ostẽdit mi. ⁊ h̃ est. ⌊ opposita aũt. ⌋ 4° declarat mi. d. q̃ ꝓtra vlẽs affirmatiuas instare cõtingit per vlẽm negatiuã. Sed vlis negatiua per primã figurã cõcludit. ꝑticularis aũt per tertiã ⁊ h̃ est. ⌊ qñ enim omni ineẽ ⁊c. ⌋ Cõter ostẽdit quõ ꝓtingit instare ꝓpõm vlem affirmatiuã. scdo quõ cõtingit negatiuã dicit ergo q̃ ꝓposito oium oppositoꝝ eadẽ sit disciplina instari põt per vlem negatiuã ⁊ ꝓcludi in ꝑma figura sic nulloꝝ oppositoꝝ eadẽ est disciplina. oia õria sunt opposita: ergo nulloꝝ õrioꝝ eadẽ est disciplina. Adhuc instari põt per ꝑticularẽ negatiuã ꝓclusaz in tertia figura sic noti ⁊ ignoti nõ est eadẽ disciplina. notũ ⁊ ignotũ sunt contraria ergo aliquoꝝ ꝓtrarioꝝ non est eadẽ disciplina ⁊ h̃ est. ⌊ ut si. a. ⌋ Cõter docet quõ fit instãtia ꝓtra vlem negatiuã. d. q̃ cõtingit instare per vlem affirmatiuã cõclusam in ꝑma figura ut ꝓtra istã nulloꝝ õrioꝝ est eadez disciplina si sit instãtia oium oppositoꝝ eadẽ est disciplina oia cõtraria sunt opposita ergo oium ꝓtrarioꝝ eadez est disciplina. ⁊ eodẽ mõ instare cõtingit per ꝑticularẽ affirmatiuã ꝓclusaz in tertia sic. Sani ⁊ egri eadẽ est disciplina. sanũ ⁊ egrũ sunt cõtraria ergo cõtrarioꝝ aliquoꝝ est eadem disciplina ⁊ h̃ est. ⌊ Rursum in ꝑma. ⌋

¶ Simplr enim in oibus vlter qdez instãtibus necesse est ꝓcedẽti ad vniuersalia ꝓpositoꝝ cõtradictionẽ dicere: ut si non eãdem ꝓhibet cõtrarioꝝ oium dicere oppositoꝝ vnam. Sic aũt necesse est ꝑmam eẽ figurã: mediũ enim fit vniuersale ad h̃ qõ ex ꝑncipio. particulariter autẽ ad h̃ cui est vniuersale de quo dicit ꝓpositio: ut noti ⁊ ignoti nõ eãdem: nam cõtraria vniuersaliter ad h̃ ⁊ fit tertia figura. Medũ enĩ ꝑticulariter sumptũ: ut notũ ⁊ ignotum.

¶ Cõsequẽter dat generalẽ artẽ euidẽter instãdi. d. q̃ qui vult instare vlter debet sumere mediũ ad sillogiçãdum supra sbm ꝓpõnis circa quaz faciẽda est instãtia sub ꝑto eius ⁊ tũc fit sillꝰ in ꝑma. uerbi gra. qui vult vlr instare ꝓtra istã oium contrarioꝝ ⁊c. debet sumere opposita pro medio que qdẽ opposita cõtinẽt cõtraria ꝑm q̃ pz in exẽplis ꝓhabitis. qui aũt vult instare ꝑticulariter debet sumere mediũ ad sillandũ sub sbo ꝓpõnis circa quã faciẽda est instãtia ⁊ fiet sillꝰ in tertia figura. uerbi gra. qui vult instare ad istam oium cõtrarioꝝ ⁊c. debet sumere pro medio notũ ⁊ ignotũ que sunt ꝑticularia ꝓtraria ⁊ h̃ est. ⌊ Simplr autem in oibus. ⌋

¶ Nam ex qbus est sillogizare cõtrarium ex his ⁊ instãtias conamur dicere: quare ⁊ in his solis figuris ferimus: nam ⁊ in his solum sillogisimi oppositi: per mediã enĩz non fuit affirmãtem. Amplius autem ⁊ si ofone indigeat plurima que est per mediam figurã ut si non cõcedat. a. inesse. b. eo q̃ non sequit huic. c. hec enim per alias ꝓpositiones manifestũ. non oportet autem instãtias ad alia conuerti: sed statim manifestam habere alteram propositionez: quapropter ⁊ signum ex sola hac figura non est.

¶ Deinde sequit paro incidẽs. q: enim iam determina-

ult q̃ instātia fit per p̃mam figurā ⁊ tertiā cum posset ali quis dubitare an fiat per scdam. Intēdit hāc dubitatio nem remouere ⁊ pcedit sic. p̃mo resumit rōnē p̃us posi tā ad ostēdēdū q̃ solū fit istātia per p̃mā ⁊ tertiā figurā. scdo rñdet ad dubitationē factā de scdo. 3° ꝛcludit corr^m p̃mo ergo arguit sic per illas figuras fit instantia per q̃s cōtingit sufficiēter cōcludere opposita, ppōnū ul'iuz in q̃ bus fit instātia. s. h̄ ꝛtingit solū per p̃mam ⁊ tertiā figurā In secūda aūt figura nō cōcludit oppo^m negatiue ꝓpō nis p̃m affirmationē tm̄ q̃re per solā p̃mā ⁊ tertiā ferunt instātie. Huius rōnis p̃mo ponit ma. ⁊ h̄ est. ⌊ nā ex qui bus. ⌋ 2° ꝓnē ⁊ h̄ est. ⌊ q̃re ⁊ in hijs. ⌋ 3° mi. cū sua rōe ⁊ hec est. ⌊ nā ⁊ in hijs solū. ⌋ Loñter tāgit dubiū de se cūda figura ⁊ remouet. diceret enim aliqs q̃ per scdam figurā cōtingit instare circa affirmatiuā ut circa istaz oē b. est. a. sic nullū. a. est. c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. ⁊ fit sill'is per scdam figurā h̄ remouet. d. q̃ lz sic fiat istātia tm̄ ipsa idiget cōuersione ma. ma. enim nō opponit euidēter ꝓpōm cōtra quā fit instātia sed eius cōuersa sz opz instātiā siue ꝓpōm euidēter ꝓdicētē ꝓpōni ꝓposite acci pe ⁊ hec est intētio Arx. q̃ fit instātia sed nō euidēs ⁊ h̄ est. ⌊ amplius aūt. ⌋ Loñter ex hoc q̃ dicit per scdam fi gurā nō sill'ari affirmatiue cōcludit corr^e q̃ argumētum a signo per hāc scdam figurā nunq̃z fit per argumētū a si gno affirmatiue ꝓcludit ⁊ nō ostēdit affirmatiue per se cūdā figurā ⁊ h̄ est. ⌊ quare ⁊ signum. ⌋

¶ Perspiciēdū aūt ⁊ de alijs instantijs ut de his que sunt ex cōtrario: ⁊ sil'i p̃m opini onē: ⁊ si particularē ex p̃ma ul' p̃uatiua ex media possibile est sumere.

¶ Hucusq̃z determinauit Arx. de euidēti ⁊ positiua istā tia. hic intēdit de instātia p̃m extrasūptionē. q: nō solum docuit instare per sill'm ostēsiuū ⁊ h̄ in p̃ma figura ul'r ⁊ in tertia pticularitēr ⁊ nō in scda figura: tā dicit pspicien dū eē utrū fiat instātia per sill'm ex ypothesi uel per locuz ab oppositis uel per locū a sil'i ⁊ ab auctoritate: ⁊ utrū pti cularis instātia fiat per p̃mā figurā ⁊ negatiua per scdaz ⁊ intēdit de oibus hijs modis ex q̃bus fit instātia nō eui dēter sicut p̃us ⁊ h̄ est. ⌊ pspiciēdū aūt est ad ea. ⌋ Et no ta q̃ per locū ab oppositis fit instātia ut sigs dicat q̃ om ne gaudiū est bonuz ⁊ que facit ex hoc q̃ ois tristitia est mala q̃d est manifeste falsum q̃re ⁊ p̃mū per locū a sil'i ⁊ ita fit instātia ut si dicā q̃ pūctus est ps linee. sic instat si cut se hēt pūctus ad lineā sic se hēt linea ad supficiē sed li nea nō est ps supficiei q̃re nec pūctus linee ex oppōne sic dico q̃ aia fit mortalis. Dicēdū q̃ pb̄i dicūt q̃ est im mortalis q: ipsa nō est mortalis ⁊ fit per instātiā per pri mā figurā. sic dico q̃ oiuz ꝓtrariorz fit eadē disciplina di cat q̃ nullorz oppositorz eadē est disciplina quedā ꝗriorz sunt opposita ergo quorūdā ꝗriorz non est eadē disciplī na. q̃liter aūt fiat istātia negatiua per scdam figurā patet ex p̃dictis. ¶ Dubitat hic a q̃busdā pp hoc q̃ h̄ iā deter minat de instātia. sed rō huius patet ex p̃dictis. determi nat enim hic de ea pp oppōm quā hēt ad exēplū sicut pz per p̃dicta ad exēplū. ¶ Sed queri pōt cū elench^o ꝓtin git ꝗdictionē ꝓnis ⁊ instātia sil'r quō differūt. Et dicen dū q̃ nō differūt ꝓbo sed solū rōne. h̄ enim idē est. q̃ eni respectu rñdētis est instātia respectu opponētis inquan tū opponēs sill'at oppo^m sill'ati uel p̄cōcessi a rñdente est elēch^o q̃re ad rñdēs sill'at oppōm ꝓpositi ab opponente instātia est. ¶ Deinde dubitabit forte aliqs ad quē pti neat instātia. Et dicēdū q̃ ptinet tam ad dialeticū q̃z ad demōstratorē. sed differēter ptinet instātia ul'is ad demon stratorē tm̄ sicut habet in p̄n° poste^r. Ad dialeticū autez tam ul'is q̃z pticularis sed intellige q̃ cū demōstrator pce dit ex necessarijs solū pōt instare cauillarie ponēti falsū aliqd. ¶ Loñter querit q̃re magis diffinit instātiā q̃z in stātiuū sill'm ⁊ q̃re dicit q̃ instātia est ꝓpō cum tm̄ ꝓnter docet facere sill'm per instātiā. Et pōt dici q̃ instātia di cit dupl'r. vno mō ꝓpō instās absolute considerata. alio mō rō ipsa instātia ut diffinitio ergo sua cois fit instantie utroq̃z mō dicte nō diffiniūt istātiuū sill'z: sz i istātia q̃ est utroq̃z mō cois. Adhuc cum dicit instātia est ꝓpō non est intelligēdū q̃ sit ꝓpō absolute cōsiderata sed etiaz q̃ sit ꝓpō cōclusa p̃m eius ordinē ad sua p̄n^a ita q̃ nomen ꝓpōnis importet quodāmō totā sbam ꝓpōnis rōnis in stātie ⁊ ita pz q̃ bn̄ diffinit sub hoc noie instātia ⁊ q̃ bn̄ dicit ꝓpō sic eam cōprehēdit instātiā utroq̃z mō dictam p̃m q̃ est eius intētio. ¶ Deinde forte adhuc dubitabit aliqs de hoc q̃ dicit instātiā eē pticularē. dicit enim Arx. in libro p̄or q̃ eadē est ꝓpō ⁊ instātia siue ex eisdē est sil logismus ⁊ ita segtur q̃ sill's sicut dicit ibi est ex ul'ib^o solum. Adhuc ꝓpositio est ul'is oro cum quedā sit pticula ris. Et dicēdū ad p̃mū q̃ logtur Arx. ibi tm̄ de instātia que cadit in demōstratiuis ⁊ h̄ solū ul'is est. ꝓpositiones enim oēs ul'es sunt p̃m rē ⁊ in demōstratiuis ⁊ ideo instātia est ꝓpositio. ¶ Ad aliud q̃d dicit ꝓpōnē ul'em est intētio eius de ꝓpōne cui fit instātia que sola ul'is est. ⁊ pōt dici q̃ logtur de ꝓpōne anthonomatice uocādo solā ꝓpōnem ul'em q: pro alio ponit. pōt etiā aliud inferre ⁊ ideo dicit q̃ oro est ꝓpō ul'is. s. anthonomatice dicta. ⁊ addit ⁊ ꝓpō ul'is in sil'o ul'is est. ¶ Deinde forte quere tur de hoc q̃d dicit q̃ oppō cōcludunt per scdam figurā ⁊ tertiā. hoc enim videt falsum. tm̄ q: in tertia figura non ꝓcludunt oppō. tm̄ q: in secūda fig^a cōcludunt affirmati ue ꝓpōnes ⁊ ita per scdam figurā est instare. ¶ Adhuc dicēdū q̃ Arx. logtur de mō instādi euidēter qui nō per scdam figurā sed solū per tertiā ⁊ p̃mā. Adhuc nō sumit oppō pro ꝓpōnibus oppositis ad inuicē cum dicit q̃ op posita cōcludunt per p̃mā ⁊ tertiā figurā sub ꝓpōnibus que opponunt eis q̃bus pōt fieri instātia h̄ est per oppo sita ul'ium ꝓpōnū. Sed sicut p̃nt opposita cōcludi p terti am dico opposita pticularitēr ibi enim cōcludit tā oppo situm ꝓpōnis ul'is affirmatiue q̃z negatiue nō tm̄ ul'r sed pticularitēr. ¶ Sed querit q̃re nō est instātia euidēs in scda figura. Et dicēdū q̃ hoc soluit Arx. dicit enim q̃ in euidēti instātia oz sumi ꝓpōm que euidēter repugnat p positioni cui fit instātia. sed in secūda figura nō est ita cō uersa enim ꝓpōnis assumpte euidēter ꝗdicit ꝓpōni cui fit instātia sed nō ꝓpter ipsam assumpta. Verbi grā h̄ oē b. est. a. cōtingit instare per scdam figurā sic nulluz. a. est c. oē. b. est. c. ergo nullū. b. est. a. sed p̃ma nō euidēter re pugnat h̄ oē. b. est. a. sed eius cōuersa. s. nulluz. c. est. a. in hac enim ⁊ reliqua idē affirmat ⁊ negat. sed in hac nul lum. a. est. c. nō idem negat in p̃dicato ⁊ affirmat in p̃di cato h̄ oē. b. est. a. sed sicut cōuersim se habet nulluz. a. est c. ⁊ ideo nō est euidēs in scda figura. nō enim est mani festa termino per eius cōuersam.

Ychos aūt ⁊ signū nō est idē: ychos q̃dē ꝓpō est ꝓbabilis. Qd̄ enim ut in pluribus sciūt sic factū uel nō fa ctū: aut eē aut nō eē: hoc est ychos: ut odi re inuidētes uel diligere amātes. Signuz aūt vult eē ꝓpō demōstratiua uel necessa ria uel ꝓbabilis. nā quo exñte uel quo facto p̃us uel posteri^o in futuro est res: signū est uel fuisse uel eē uel quoniam erit.

¶ Post q̃z pb̄s determinauit de inductione ⁊ de alijs gra eius in hac parte intēdit de enti^tē ⁊ diuidit in duas. in p̄^a pte determiat de ea p̃m sbam eius. in scda cum dicit. ⌊ Naturas autem. ⌋ determinat inuētionez signi q̃d est medium in enti^tē. prima in duas. in p̃ma determinat de enti^tē p̃m se. in secūda in comparatione cuz dicit. ⌊ ergo

si vna ꝛc̃. ⌋ p̃ma in duas. in p̃ma determinat qd̃ sit. in se/
cũda quot modis fit cum dicit. ⌊ accipit aũt signum. ⌋ in
p̃ma primo p̃mittit quedam p̃ambula ad diffinitionem
enti^{tis}. scdo diffinitionem ꝓcludit cum dicit. ⌊ enthime
ma ergo. ⌋ In p̃ma sic ꝓcedit. p̃mo dicit q̃ nõ est idem
signum qd̃ ycos: q: hec duo intẽdit diffinire ꝓpter diffi
nitionem enthimematis habẽdam. ideo hic ostẽdit diffi
niẽdo utrũq; ꝛ ponẽdo ycotem ꝛ signum. Ycotem autẽ
siue ycon sic diffinit. Ycos est ꝓpositio ꝓbabilis ꝛ h̃ est.
⌊ Sed ycos. ⌋ secũdo ostẽdit hec per diffinitionem pro
babilis sic q̃ in pluribus scitur sic eẽ factum uel non fa/
ctum eẽ est ꝓbabile. sed ycos est ꝓpositio que scit sic eẽ
factum ꝛc̃. ergo ycos est ꝓpositio ꝓbabilis: tm̃ ponit me
dium huius rõnis ꝛ exẽplificat ꝛ h̃ est. ⌊ qd̃ enim in plu
ribus. ⌋ Et nota q̃ ycos idem est qd̃ imago assimilatur
rei ex incertiori figura q̃uis non rep̃sentet ipsam p̃m fi
guram interiorem sed ꝓbabilem rep̃sentet ipsam p̃m fi
guram exteriorem. ¶ Cõsequẽter diffinit signũ sic. Si
gnum est ꝓpositio demõstratiua necessaria uel ꝓbabilis
ꝛ ꝓcedit sic. p̃mo ponit cãm ꝛ h̃ est. ⌊ Signum autem. ⌋
Secũdo ostẽdit eam sic. illud quo existẽte existit ꝛ quo
facto factum est aliud ꝛ quo finito finit aliud est propoſi
tio necessaria uel ꝓbabilis: sed signũ est huiusmodi quo
existẽte existit ex necessitate aliud. ꝛ ergo signum est ꝓ/
positio necessaria demõstratiua uel ꝓbabilis. huius rõ/
nis ponit solum medium ꝛ h̃ est. ⌊ Nam quo exñte. ⌋

¶ Enthimema ergo est sillogismus ex ycotibus aut signis.

¶ Data significatione ycotis ꝛ signi ex eis cõcludit diffi/
nitionem enti^{tis}: sic cum enthimema sit ex ꝓpõnibus ꝓ
babilibus uel necessarijs. ꝛ patet per diffinitionem ycotis ꝛ signi q̃ sunt ex ꝓpõnibus probabilibus uel neces/
sarijs sequit q̃ enthimema est sillogismus ex ycotibus ꝛ
a signis ꝛ hoc est. ⌊ Enthimema ergo est. ⌋

¶ Accipit autem signuz tripliciter: quotiẽs
mediũ in figuris aut enim ut in prima: aut
ut in media: aut ut in tertia: ut ostẽdere q̃
dem patiẽtem eo q̃ lac habeat ex p̃ma fi/
gura: medium enim lac habere in quo. a.
parere. b. lac habere mulier in quo. c. illõ
autem qd̃ sapiẽtes studiosi. naz psithacus
studiosus per postremaz in quo. a. studio
sum: in quo. b. sapiẽs: in quo. c. psithacus.
uerum ergo ꝛ. a. ꝛ. b. de. c. p̃dicari: sed hoc
q̃dem non dicũt eo qd̃ palam sit: illud ꝟo
sumũt: pepisse autem quoniaz palida per
mediam figuram vult ineẽ. Quoniã eniz
sequit pariẽs palor. Seqtur autem ꝛ hãc
ostẽsum esse arbitramur qm̃ pepit pallor i
quo. a. parere in quo. b. mulier in quo. c.

¶ Consequẽter determinat quot modis fiat enthimema.
ꝛ ꝓcedit sic. d. q̃ medium in enti^{re} tripl'r sumit ꝛ in trib^{o}
figuris. ꝛ per h̃ intellige enthimema fieri in tribus figu/
ris ꝛ h̃ est. ⌊ Accipit enim signuz. ⌋ Scdo h̃ manifestat
per exẽplum ꝛ p̃mo quomõ fit in p̃ma figura ubi medi
um siue signum est conuertibile sic. Omis mulier hñs lac
pepit: hec mulier habet lac ergo hec mulier pepit ꝛ h̃ est
⌊ Aut enim nõ in p̃ma. ⌋ scdo qm̃ fit signum in tertia fi
gura per qd̃ est in minus sic psithacus est studiosus psi/
thacus est sapiẽs ergo sciẽtes sunt studiosi. ꝛ intellige q̃
cum in enthimemate arguũt in hijs nõ exp̃mũt sed cãm
subticẽt q: ma^{ra} est ꝛ h̃ est. ⌊ qm̃ autem. ⌋ 3° ostẽdit quo
modo fit per signum sumptum in secũda figura qd̃ qui/
dem est in plus sic quecũq; pepit palida est h̃ est palida
ergo pepit hec. ꝛ dicit q̃ illud vult eẽ per figuram secun
dam q: cõcedit sillogismum secũde figure appenter sed
nõ est sic cũ fit ex affirmatiuis ꝛ h̃ est. ⌊ pepisse aũt qm̃. ⌋

¶ Ergo si vna qdem dicat ꝓpositio signũ
fit tm̃. Si autem ꝛ altera assumat sillogis/
mus: ut quoniaz psithacus liberalis. nam
ambitiosi liberales psithacus autem am/
bitiosus: aut rursum quoniã sapientes bo
ni: psithacus autem bonus: sed ꝛ sapiens.
Sic ergo fiũt sillogismi: uerum qui per p̃
mam qdem figuram insolubilis. si ueri sit
vniuersalis enim est. Qui autem per po/
stremam est solubilis: ꝛ si uera sit conclu/
sio eo q̃ non est vniuersalis. In tertia au/
tem q: non est vniuersalis neq; ad rem sil
logismus: nõ enim si psithacus studiosus
ꝓpter h̃ alios necesse est eẽ sapiẽtes. Qui
ꝟo per mediam figurã semp ꝛ omno solu
bilis. nunq̃ enim fit sillogismus sic se ha
bentibus terminis: nõ enim siqua peperit
palida: palida autem ꝛ hic parere necesse
est ꝛ hãc: ergo uerum qdem in omnibus
erit figuris. differẽtias aũt iã dictas habẽt
aut sic ergo diuidẽdum signum: horũ au/
tem medium ꝓdigium dicẽdum. nam ꝓ
digium dicũt esse qd̃ scire facit. Tale autez
maxime medium: aut que qdem ex extre
mitatibus signa dicẽdum. Qd̃ aũt ex me/
dio enim: ꝓbabilissimũ aũt ꝛ maxime ue/
rum est qd̃ est per primam figuram.

¶ Deide determiat de enthimemate in compatiõe. ꝛ p̃^{o}
compat enthimema ad sill'm. secũdo vnum enthimema
ad aliud. tertio vnum signum ad aliud qd̃ signuz est me
dium in enti^{re}. dat ergo p̃mo differẽtiam enti^{tis} ad sillo
gismum. d. q̃ si exp̃mat tm̃ altera ꝓpositio enthimema
est si uterq; sill's ꝛ h̃ explanat per exẽplum tam in prima
q̃ in tertia figura ꝛ h̃ est. ⌊ ergo ꝛ si vna. ⌋ Deinde com/
parat vnum enthimema ad aliud dicens q̃ enthimema
per signum in p̃ma figura si fuerit ex ueris necessitatem
habet q̃ ꝓcedit ex ul'i propõne. enthimema autẽ per si/
gnum in tertia figura q̃uis cõcludit vnum solum tm̃ est
q: nõ accipit ul'is propõ sicut patet. ꝛ etiam q: nõ est sillo
gismus ad rem. i. ꝓcludẽs vnam extremitatem. de alia
ergo assumptis premissis singulariter concludit 2° pl'r ꝛ
h̃ patet cum dicit. psithacus est studiosus psithacus est sa
piẽs ergo sciẽtes sunt studiosi. nõ enim sequit alios sapi
entes a psithaco eẽ studiosos. Enthimema autem per si
gnum in scda figura neq; necessitatem hẽt neq; ꝓbabili
tatem sed solum appentiam. semp enim fallit q: ex affir/
matiuis est ꝛ ex hijs cõcludit q̃ v^{m} in omni figura con/
cludi põt de enti^{re} sed indifferẽter p̃m tam dictuz modũ
ꝛ h̃ est. ⌊ uerum qui per p̃mam figuram. ⌋ Deinde com
parat signa ad inuicem. d. q̃ illud signum qd̃ habet rati/
onem medij. s. signum in p̃ma figura dicit ꝓdigium qa
facit scire. est enim ꝓdigium quasi predigitus ostendẽs
signa ꝟo que habent rationem medij: sed experimen/
tum. s. signum in secunda ꝛ tertia figura. si militer signa

dicunt sed nō ꝑdigia ⁊ hec est. [Sic diuidit signum.]
¶ Dubitabit hic aliqs de ptia huius partis qr cum enthimema sit ratio cōtracta ad mām ptinet enim ad rhetoricum ꝑm Aſt. in posterioribus. non debet hic determinari nisi determinet de sillogismo simplr ⁊ in cōmuni ⁊ est h. querit cui ptineat enthimema. Et dicēdum q enthimema ꝓfitet medium qd est signum quādo subicet vna ꝓpositio manifesta sicut intēdit hic Aſt. de enthimemate. sed signum est duplr. qr aut absolute dictum sicut in secūda ⁊ tertia figura videt signum qd est prodigium. Signū aūt ꝑmo modo dictum ptinet ad rhetoricam ꝑmo ⁊ enthimema ꝑm ipsum ⁊ h intendit in primo posterior. sigm aūt secūdo modo dictū ⁊ enthimema ꝑz ipsuz ad dialeticum ptinet ⁊ ad demōstratorem ⁊ ita enthimema est cōmune genus argdi pertinēs ad dialeticū ⁊ demōstratorem ⁊ rhetoricum ⁊ ideo hic determinat ⁊ sic patēt quesita. ¶ Deinde forte querek de reductione enthimematis in sillm. s. que sit ars generalis reducēdi quodlibet enthimema cuiuslibet figure in sillogismum. Et dicēdum q cum enthimema tm exprimat vnam propositionem cum ꝓne ⁊ fit ex tribus terminis tm aut cōmunicabāt propō ⁊ 2o in ꝑdicato aut in ſbo: aut subicit in vna ⁊ predicat in reliqua. si autem cōmunicat in ꝑdicato illud enthimema uel fit in ꝑma figura uel in tertia ex ma. ⁊ ꝓne quare addita mi. erit sillogismus. vtrum autem reduci debeat in sillogismum ꝑme uel tertie figure patet ex positione terminoz ꝑm q pōt facere mi. ueram. si autem cōmunicāt in ſbo erit enthimema ꝑme figure uel secūde ex mi. ⁊ ꝓne ⁊ fiat sillogismus per additionem ma. que statim patet quomō addi debet ꝑm possibilitatem terminorum ⁊ inherētiam. si autem subicitur in vna ⁊ predicek in altera: aut ergo qd subicit in ꝑmissa predicat in ꝓne aut ecōuerso. si primo modo erit enthimema in secūda figura ex ma. ⁊ ꝓne ⁊ fiet sillogismus addēdo ma. si secūdo modo erit enthimema in tertia figura ex mi. ⁊ ꝓne ⁊ erit sillogismus addendo ma.
¶ Deinde adhuc forte dubitabit aliqs que sit differentia ycotis ⁊ signi. ⁊ similr hic querit de diffinitione signi dicit enim q signum est ꝓpositio demōstratiua necessaria uel ꝑbabilis cum tamē ꝑbabile non ptineat ad demōstratorem. Et pōt duplr assignari eoruz differentia. Aut enim diffinit signum in tota sua coitate uel signuz antho^ce dictum. s. ꝑdigium. Si ꝑmo modo tūc differūt signum ⁊ ycos sicut cōmune ⁊ particulare. signuz in omni figura est ycos aut in secūda uel tertia tm. ⁊ accipiendum est ꝑbabile in diffinitione ycotis pro eo q est uere ꝑbabile. ⁊ pro eo q apparet esse tale tūc aut intelligēda est diffinitio signi sic. Signuz est ꝓpositio necessaria pro signo qd est in ꝑma figura. s. ꝑdigio. uel pro eo signo qd est ycos. ⁊ qr neutro istorum modoz est uera propositio demōstratiua. dicit q signo vult esse ⁊c. q. d. pretendit demōstrare q̄zuis non faciat ⁊ accipit in demonstratiua. ¶ Cōsequēter pro eo qd est ostēſiuum signum aut non semp ostēdit q̄zuis videk ostēdere. Si autem diffinitie antho^ce dictum. tūc signum solum dicitur ꝑdigiuz ⁊ ycos sicut ꝑus signum in secūda ⁊ tertia figura ⁊ accipiatur cōmuniter demōstrata in diffinitione signum ut dictum est. Sed qr cadit in sillogismo demōstratiuo cū indifferētia est qd est necessaria uel ꝑbabilis. vnde hic est sensus diffinitionis. signum est ꝓpositio ostēsa alicuius de aliquo in ꝑma figura accepta in sillogismo demōstratiuo uel dialetico. ex hijs patēt quesita. ¶ Deinde querek forte de diffinitione enthimematis ꝑm q dicit eē sillogismus. qd non videk cum sint modi diuersi arguēdi: ⁊ sillogismus exꝑmat duas ꝓpositiones enthimema autem vnam. Et dicēdum q ſbaliter idem est sillogismus ⁊ enthimema q̄zuis nō sit in enthimemate expressus sensus utriusqz ꝓpōnis intelligit ex enthimemate vna: vnde ꝑm rem ⁊ decursum ipsius rōnis due sunt propōnes ibi sicut in sillogismo. ⁊ h est modo nō sunt oppositi modi ardi sed vnum in alterū reducibile. ¶ Adhuc si enthimema sit ex ycotibus ⁊ signis tunc in vniuersalibus exigunt plura signa ⁊ plures ycotes. Sz circa omne enthimema pōt fieri ex vno signo uel ycote. Et dicēduz q nō accipit enthimema pro aliquo particulari enthimemate sed pro enthimemate ꝑm. spēm. sic enim habet diffinitionē ⁊ h fit aliquādo ex ycote aliquādo ex signo ⁊ ideo dicit q sic ex ycotibus ⁊c. ¶ Hic cōsequēter queri pōt: an ex vno possit sequi aliqd ex necessitate. sed supius dictum est. alia etiam possunt queri circa litteram que patent per eius expositionem.

n Naturas autem rerum cognoscere possibile est sigs cōcedat simul trās mutare corpus ⁊ animaz quecūqz naturales sunt passiones. Dicēs enim aliquis fortasse musicam trāsmutauit ꝑm qd aiam sed non eorum que naturalr nobis h est passio: sed ut ire ⁊ cōcupiscentie ⁊ naturalium motuum. si igit ⁊ hoc det ⁊ vnū vnius speciei signum eē: ⁊ poterimus sumere ꝓpriā vniuscuiuscqz generis passionē: ⁊ signū poterimus naturā cognoscē.
¶ Hic docet inuenire signum qd est mediuz in enthimemate. h dico tm de signo qd est ꝑdigium. Et diuidit in duas. qr primo docet ipsum inuenire. secūdo intendit ordinare ad demōstrandum passionem de ſbo per ipsum cum dicit. [est ergo.] Prima in duas. in ꝑma ponit duas suppōnes sup quas fundat sua ars. In secūda dat artem suam cum dicit. [Si enim est specialiter.] Prima suppōm est q passio naturalis uel signum habet esse in ſbo cuius est. secūda q vnius passionis fit vnum signū.
¶ Circa ꝑmā sic ꝓcedit. ꝑmo ponit eam dicēs q si concedamus naturales passiones transire simul corpus ⁊ animam. s. signuz ⁊ uestigium suum in cōposito possibile est nos per illud signum naturales passiones cognoscere ⁊ hoc totum nō est aliud q̄z q cōcedēdū est passionem naturalem habere signum in ſba ⁊ h est. [Naturas autem.] Secūdo explanat eam per exemplum. ⁊ ꝑmo per exēplum in opposito. d. q qui adiscit musicam ꝑm quid trāsmutat qr ꝑm animam non ꝑm totuz coicet ⁊ h est. [dicens enim.] secūdo ponit exemplum in proposito. d. q ira ⁊ concupiscētia sunt passiones naturales q̄tenus contuncti sunt ⁊ h est. [sed ut ire.] Cōsequenter ponit secūdam suppōm. s. qr vnius passionis vnuz est signum ⁊ h est. [Si igit ⁊ hoc det.]
¶ Si enim est specialiter alicui generi indiuiduo existēs passio: ut leonibus fortitudo necesse est ⁊ signum eē aliqd: cōpati enim sibi inuicez positum est: ⁊ hoc sit magnas sumitates habere qd ⁊ in alijs nō totis generibus non cōtingit. Nam signum sic ꝓprium est quoniā totius generis passio est ꝓpria ⁊ non solius ꝓprium sicut solemus proprium dicere erit ergo ⁊ in alio genere hoc ⁊ erit fortis homo ⁊ ad aliquod animal: habebit ergo signum: vnum enim vnius fuit. Si ergo sunt hec ⁊ poterimus talia signa colligere in his animalib^9 que tātuz vnam passionem habent aliquam

priam. vnumquodq; autē habet signum quoniam vnum habere necesse est: ⁊ poterimus naturas cognoscere.

¶ Datis suppōnibus ponit artē suā ad signum inuenīdū ⁊ diuidit in duas. In p̄ᵃ docet inuenire signū ubi vnica est passio. in 2ª ubi plures cum dicit [Si vō duo.] In prima intēdit talem artem. Si aliq̄ passio insit sbo alicui totaliʳ ⁊ alicui non totaliʳ ad inuenīēdum signuz eius in sbo cui totaliter inest. verbi gra fortitudo iest leoni vniuersaliter homini aūt ⁊ equo pticulariter. ad inueniēdū ergo signum fortitudinis in leone cōsiderādum qd cōsequit fortitudinem in alijs aialibus fortibus ⁊ si h̄ sit habere magnas extremitates tūc erit signum fortitudinis in leone in dādo habere artem. Sic pcedit p̄mo dicit q̄ si aliqua ꝓpria passio insit alicui sbo speciali ut leoni fortitudo necesse est aliqd eius eē signum in sbo: hoc autez dictum est in suppōne p̄ma ⁊ h̄ est. [Si enim est specialiter.] scdo adiūgit q̄ hoc pōt esse magnas extremitates habere qd qdem inest alijs oibus aialibus a leone q̄ꝫ non ulʳ ⁊ ad remouēdum cauillationem dicit q̄ signuz sic ꝓpriū dicit ⁊ similiʳ eius passio ꝓut solet dici ꝓpriū put cōuenit alicui uliter sed nō soli ⁊ h̄ est. [Et si hec.] 3º ex hoc cōcludit q̄ hec passio fortitudo alijs inest a leone sicut homini alicui ⁊ equo ⁊ hēbit ibi signum cum sit passio vna ⁊ cum ita sit poterimus passionem de sbo cognoscere ⁊ h̄ est. [erit ergo.]

¶ Si vō duo habet propria totum genus ut leo forte ⁊ cōmunicatiuum quomodo cognoscemus utrum uerius signuz sit eorum signorum que specialiter sequuntur. An si alicui non toti alij ambo: ⁊ in quibus non totis utrūq; quādo hoc quidem habet: illud autem non. si enim fortis quidez liberalis autem non. Habet autē hoc palam quoniam ⁊ duoruz in leone fuit hoc signum fortitudinis.

¶ Coñter docet inuenire signuz passionis ubi plures sūt passiones ⁊ ꝓcedit sic. p̄mo querit cū aliqd genus sbm hēat duas passiones naturales sicut homo hēt fortitudinem ⁊ liberalitatem ⁊ hēt eoꝝ signa duo quomō cognoscimus q̄ signum huius passiōis sit ⁊ hoc est. [si vō duo habeat.] Scdo sic soluit si duo sint ⁊ duo sint signa cōsiderādum est in quo sbo vna passio separat ab altera ita q̄ eius insit vna passio ⁊ nō altera ⁊ vide q̄ signoꝝ cōmunicat eque in illo sbo ⁊ illud habet poni pro eius sbo primo cui ambe passiones insunt. vbi gra ineē fortitudo ⁊ liberalitas signum vnum est hēre magnas extremitates reliquum aūt non noiat hic. cōsiderāduz ergo ad hominem ⁊ ad equum ⁊ ad huiusmodi. in equo inuenit fortitudo sed non liberalitas ⁊ vident similiʳ habere magnas extremitates cum coiter ibi in fortitudine que si sit in leone dicēdum est magnas extremitates habere esse signū fortitudinis ⁊ h̄ est. [Si alicui sit cōmune.] nisi sit alicui alij. s. a proprio sbo. nō toti ambo. i. non ambo uliter insunt. d. enim negatio cadere sup utrūq;. s. sup totū ⁊ sup ambo ⁊ hoc exponit. d. ⁊ p. i. ubi utrūq;. i. utraq; passio. i. diuisim insit qbusdam. i. aliqbus. non totis. i. nō ulʳ. s. [qñ illm habet h̄.] i. vnam passionū. illd aūt non. i. nō re. nam ambo sic fortis liberalis aut non habet h̄ aut h̄. s. signum habere magnas extremitates de numero signorum ⁊ h̄ est [palam quoniam ⁊c.]

¶ Est ergo naturas cognoscere in prima quidem figura medium prime extremitati conuerti. Tertiam autem transcendere ⁊ non conuerti: ut fortitudo sit. a. sumitates magnas in quo. b. c. autem leo: ergo cui. b. c. omni. Sed ⁊ in alijs cui autem. b. a. omni ⁊ non pluribus: sed conuertitur. Si autem non conuertitur non erit uerū vnum vnius signum.

¶ Cōsequēter docet ostēdere passionem de sbo per signū inuētum in p̄ma figura. d. q̄ medium ⁊ p̄mum cōuertūtur: sed medium est plus in minori extremitate qd patet qꝛ forte ⁊ magnam extremitatem habere ꝓuertunt. s. habere magnam extremitatē cōmunius est leone. Si autē aliqs dicat q̄ medium ⁊ p̄mum non cōuertent tūc non erit uerum esse vnum signum vnius passionis qd est cōtra p̄supposita ⁊ patet h̄ ꝓñtia per minorem cōuersaz determinatam supius in illo caº [qñ cōuertunt.] Si autē a. dicat de solo. b. ⁊. b. de omni. a. tūc. a. ⁊. b. cōuertunt. ⁊ per. a. intellige [fortē] ⁊ per. b. [magnaz extremitatē.] extremitates per. c. leonē ⁊ sic patet inuētio medij in prima figura ⁊ eius cōuertibilitas cum passione ꝓpter dictam ꝓñtiam ⁊ h̄ est [est ergo nās.] ¶ Hic forte dubitaret aliqs cum Aꝓ. doceat inuenire mediū sillicū: ⁊ etiaz mediū siliʳ enthimematis q̄re nō docet inuenire mediū in inductione ⁊ exēplo. videt enim q̄ dz cum oēs quatuor sunt modi arg̃nis. Et dicēdum q̄ tam exēplum q̄ꝫ inductio inferūt per illud qd est pticulare ⁊ ultimuz per naturam hiº. aut nō est medium simpliʳ sicut patet in caº de inuētione medij immo magis hiº sunt nota ad sensum ⁊ ideo circa inductionem nō est ars neq; difficultas. medium aūt silliʳ ⁊ enthimematis est uere medium ⁊ cōe ⁊ tō circa h̄ est ars. Adhuc cum doceat inuenire signū qd est mediū in enthimemate: q̄re nō docet iuenire oē sigm ꝯ solum ꝓdigium. Et dicēdum q̄ hoc est qꝛ tale signū necessitatez habet ⁊ facit scire. ¶ Coñter forte dubitabit ad quem pertineat huiº signi inuētio uel ad dialeticum uel ad demōstratorē uel ad logicum simpliʳ. Si ad demonstratorem uel dialeticum dicēdum in thopicis ulʳ in posterioribus determinari. si ad logicum siliʳ. Coñter logicus cōsiderat inuētionem reruz ⁊ non ipsas naturas neq; res nāles: sed hoc debet cōsiderari in rebus nālibus. Et dici pōt q̄ ad logicum ptinet simpliʳ qꝛ aliqñ utit eo demōstrator ⁊ aliqñ dialeticus. ¶ Et ad obm dicēdū q̄ logicus sub intētione cōmuni pōt cōsiderare res nāles non tñ cōsiderat eas p̄m ueras nās earum nec nālia p̄m q̄ hiº. sic enim cōsiderat h̄ in rōne cōi de passionibus naturalibus ⁊ non p̄m q̄ nāles sunt siue exñtes a p̄ncipijs nālibº. ¶ Sed tūc accidit dubitatio. Cū enim h̄ ars ad logicum ptineat videt q̄ hec sufficientia debeat h̄ determinari. est enim passio duplicʳ. s. cōuertibilis cum sbo ulʳ non cōuertibilis. sed alijs pticulariter ꝓueniēs ⁊ utrūq; signum habet. querit ergo q̄re non docet iuenire signū passionis primo mō dicte. Adhᶜ est passio nālis ⁊ rōnalis ⁊ moralis ⁊ vniuscuiusq; est aliqd signum: nō tñ docet sumere signum nisi passionis nālis. Adhᶜ passio nālis ꝓñter dicta uel est meᶜᵃ uel maᶜᵃ. nālis ꝓpe dicta pse aut docet inuenire signum passionis nālis ꝓprie dicte. Adhuc passio nālis ꝓprie dicta aut est alicuius animati aut inaiati. ꝓprie autem solum docet inuenire signū passionis nālis in rebus aiatis sicut patet ex arte sua. igit videt ars sua diminuta eē de inuētione signoꝝ ⁊ ꝓdigioꝝ Et dici pōt q̄ nō est logici cōsiderare signi inuētionem h̄ in rōne cōi ⁊ ideo forte nō ptiebit huic cōsiderare siue determinare inuētionem signi cuiuslibet passionis specialiʳ ⁊ ideo quādaz artem cōem assignat que forte applicabilis est ad inuentēdū mediū cuiuslibet passionis siue signū ⁊ aliʳ nō debuit hic de inuētiōe signi determinare.

¶ Ulterius forte dubitabit aliquis de hoc q̃ supponit naturales passiones trāsmutare animam hoc falsum est cum enim anima ipassibilis sit ⁊ imaterialis. Et dicendū q̃ anima transmutat ꝑm esse siue per accidens sed non ꝑm substātiam. per passiones enim naturales coniuncti transmutātes se aliquādo corpus peius ⁊ aliquādo melius. ⁊ anima ꝑm corpus accipit aliquam dispositionem anima tamen in substātia sua non transmutat. ¶ Adhuc dubitabit cum debeat ostēdere habitum magnarum extremitatum signum esse fortitudinis hic supponit. Et dicēdum q̃ illud ostendit esse signum fortitudinis in aliquo aliter cui non inest fortitudo vniuersaliter. sed tunc dubitat q: videt q̃ eadem ratione posset ostendi habit⁹ magnarum extremitatum signum eē fortitudinis in leone qua ratione conuerso modo ostendi pōt. Et dicēdum q̃ in leone vniuersaliter inest tam fortitudo q̃z habitus magnarum extremitatum homini autem non omni inest. ⁊ ideo per differentiam eorum qui habēt magnas extremitates ad illos qui non habent in eodem genere. arguit potest in leone illud esse signum fortitudinis sicut aliud nō se habet ex⁹. Adhuc videt q̃ sua ars nulla sit. ostēdit enim ut videt idem per seipsum. Et dicēdum q̃ ostēdit signum per passionem ⁊ econuerso: sed non in eodem genere nec in eodem modo ⁊ ideo non est incōueniens. ostēdit enim signum per passionem in ꝑbo in ꝓpio. ¶ Adhuc diuersimode fit hec ostēsio quare signum ostendit per assignationem per viam sensus. passio autem per signum per viam filii. ⁊ ita in diuersis ⁊ diuersimode: sed hec ostensio ⁊ illa non est inconueniens.

Laus Deo.

¶ Commentarij perutiles domini Egidij Romani in libros Priorum Analeticorum Aristotelis: ac eiusdem Aristotelis textus expliciūt: Venetijs impressi (impēsis dñi Andree Torresani de Asula) per Simonē de Luere. xxvij. Septēbris. MD. cccc xcix.

Cum gratia.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA DE GRANADA

Registrum.

a b c d e f g h i k l

Ternus a Quinternus l Leteri quaterni.

Q videtur filosophus sibi ipsi repugnare qd dicit primo q habitus et dispositio
sunt penes hor q habitus difficulter et mobilis ambiendo; et dispositio
postea dicit q habitus sunt dispositiones et dispositiones hor q
facilter mobile vero et facile repugnat pro eode specie quia insu
ad hor dicunt aliqui communes q capitur hic dispositio equivo

Q secundus opiniones communes quarta species qualitatis continet duas
sub alternas s. dispositiones qs. notitias actuate et habitus q
ide est essentiali; nisi velis dicere q notitia actuatis pertinet
tertia specie qualitatis / atq ide possimus tenere ps Sanctus Thomas
quistis cum alberto q actus et habitus sunt ides essentiale non
do peradus notitias actuate sed quando qualitates que nonen
tur notitias et q notitia actuatis est et dispositio: disp
erit species subalterna /.

Jure. sa. i.

Stipitget vitiego nerdum fruitoyzfico.

[illegible]

11

Nº Caja
A-29